This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

13841. f. 94

BREVIARIUM PICTAVIENSE.

H. Gravelot inv. C. Baquoy Sculp.

Vota mea Domino reddam in conſpectu omnis populi ejus, in atriis domûs Domini. *Ps. 115. 18. 19.*

Efficaciſſimum etiam Eccleſiæ cantum, ad eorum & mentes & oculos à ſecularibus & terrenis deliciis amovendos, & expertus eſt, & teſtatur ſuis in Confeſſionibus Auguſtinus. *Cùm reminiſcor*, inquit, *lacrymas meas quas fudi ad cantus Eccleſiæ tuæ, in primordiis recuperatæ fidei meæ, & nunc ipſo quòd moveor, non cantu, ſed rebus quæ cantantur, cùm liquidâ voce & convenientiſſimâ modulatione cantantur; magnam inſtituti hujus utilitatem rursùs agnoſco.*

Confeſ. Lib. 10. Cap. 33.

Jam verò non vos latet, DD. FF. Eccleſiam noſtram Pictavienſem ſibi proprios Ritus antiquitùs habuiſſe. Quos quidem ad noſtra ferè tempora viguiſſe comperimus, &, ineunte decimo ſeptimo ſeculo, ità deſiiſſe, ut ipſos doluerimus oblivione quaſi deletos, cùm ad hanc Sedem divinâ miſeratione vocati ſumus.

Ut primùm igitur ad vos introïvimus, DD. FF. quod in univerſa propemodum Eccleſia Gallicana ſumma cum laude perfectum eſt, id in Eccleſia noſtra decrevimus faciendum: munerique noſtro, votiſque veſtris ſatisfacturos nos duximus, ſi Ritus noſtros Libróſque Liturgicos, ad uſum Pictavienſis Eccleſiæ, denuò edendos curaremus.

Laudabilis ſanè & admodùm neceſſarii propoſiti fructum, aſſiduíque laboris ſcopum, Deo juvante, attigimus. Primam

& præcipuam operis partem, Breviarium ſcilicet, præbemus vobis; nec abs re fore credidimus, ſi brevem hîc ipſius ſummam exhiberemus, & quam ſecuti ſumus in illo conficiendo methodum paucis explanaremus.

1°. Quoniam *amica & familiaris Oratio eſt Deum de ſuo rogare*, tritam ab illuſtriſſimis Præſulibus Gallicanis viam ſecuti, Invitatoria, Antiphonas, Capitula, Reſponſoria & Verſiculos, è puriſſimo Scripturarum fonte deprompſimus. Quin & in colligendis Eloquiis ſacris, eam adhibuimus reverentiam, ut illa ſemper continuâ ſerie, ſinè ulla interpolatione aut verborum tranſlatione, applicaverimus. S. Cyp. Lib. de Oratio. Domin.

2°. Antiphonæ ſingulæ hoc peculiare habent, ut nec præcepta, nec monita, nec alia ejuſmodi ad alios directa, ſed pios animi motus ad Deum, expoſitionem Dogmatum, aut præclara Sanctorum geſta exhibeant. Capitula verò, cùm à Celebrante ſolo, cæteris audientibus recitentur, præcepta, conſilia, monita, ut plurimùm exprimunt.

3°. Reſponſoria, ex gemino tum Veteris tum Novi Teſtamenti textu, ità conflata ſunt, ut prima pars è Codicibus Veteris, ſecunda, Verſus ſcilicet, è Novi Teſtamenti Libris fuerit efformata. Sic, collatis cum veritate figuris, cum eventu

tuit, retinuimus. Ideóque ejuſdem Feriæ quintæ Officium in Pſalterio, totum circa ſacratiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum verſatur.

Feriâ ſextâ, exhibetur inenarrabilis Redemptoris miſericordia, quâ *factus obediens uſque ad mortem*, nos à dæmonis imperio liberavit. Philip. 2. 8.

Denique Sabbato, proponitur merces juſtis promiſſa, quæ nos à viis impiorum deterreat, & in arcta ſalutis via ſuſtentet.

9°. Neque id ſolùm in Officio Feriali curavimus, ut ſuum cuique Officio peculiare proponeretur orationis conſilium: idem quoque præſtitum eſt, pro diverſâ partium anni varietate.

Per Adventum, quidquid Legis Antiquæ Patribus Meſſiam expectantibus inſpiratum eſt in Codicibus ſacris, id ità in ordinem collectum, ità diſpoſitum eſt, ut ſinguli Redemptoris venturi caracteres, ſingulæ notæ magìs ac magìs explicentur.

A Circumciſione Domini ad Præſentationem in Templo, ejuſdem Redemptoris cum Deo Patre conſubſtantialitas, & occultæ per infantiam virtutes commemorantur.

Tempore Quadrageſimæ, pœnitentiæ præſcriptæ neceſſitas aſtruitur, ejúſque fructus enumerantur.

Tempore Paſſionis, pietati proponitur qui *ſemetipſum exinanivit formam ſervi accipiens, in ſimilitudinem hominum factus, & habitu inventus ut homo.* Varia ineffabilis caritatis inſignia, vulnerum & dolorum acerbitas, ſalutiferæ mortis fuſíque ſanguinis pretium evolvuntur & exhibentur. Philip. 2. 7.

Demùm intra tempus Paſchale, Reſurrectionis Chriſti veritas contra Judæos & impios vindicatur, noſtræque cum ipſo reſurrectionis neceſſitas commendatur.

10°. In ſingulis pariter per annum Dominicis, & Feriis pluribus, præſertim Quadrageſimalibus, ſuus eſt ex Evangelii argumento deſumptus ſcopus peculiaris: non quidem in officio integro; neque enim fieri poteſt ut ſingulis diebus Dominicis proprium concinnetur Officium; ſed in ea parte duntaxàt quæ varia eſt, pro Evangeliorum diverſitate.

11°. Quin & in diverſis ejuſdem Officii Horis illud idem cautum eſſe voluimus. Primæ ergo Veſperæ continent, vel Prophetarum oracula de Myſterio celebrando, vel ejuſdem in Scripturis figuras, vel adoranda decreta quibus Altiſſimus Vaſa miſericordiæ præparavit in gloriam. In Officio Nocturno, Dogmata referuntur quæ credit & credenda proponit Eccleſia, vel indicantur præclara geſta Sanctorum. In Laudibus &

Horis diei, vel Deo aguntur gratiæ pro beneficiis humano generi collatis, vel celebrantur Sanctorum laudes. Tandem in Veſperis & Completorio, vel fructus ex Solemnitate percipiendus exponitur, vel deſcribuntur ultimi labores Sanctorum.

12°. Quod ab antiquis Conciliorum Canonibus ſancitum eſt, ut Quadrageſimæ tempore, nulla Feſta, præterquàm Incarnationis Domini, Patronorúmque primariorum celebrarentur, obſervandum ſtatuimus. Neque enim cum luctuoſis pœnitentiæ laboribus congruit lætabunda Feſtorum ſolemnitas: & dum tota eſt in Omnipotentis ira placanda, ſancta Mater Eccleſia, æternorum gaudiorum delicias non ità convenienter cantare videretur.

13°. Statuendum pariter judicavimus, ut ſua diei Dominicæ celebritas ſervaretur, nullúmque in die Domino ſacra Feſtum celebrari liceret, niſi ipſius Domini foret, aut tantæ ſolemnitatis, ut minùs congrua fieret tranſlatio ejus.

14°. Calendarium noſtrum ità diſpoſuimus, ut Sanctos in univerſa Eccleſia celebres, deinde in Gallicana conſpicuos, tum in Burdigalenſi illuſtres, ac demùm in noſtra Pictavienſi Patres, Patronos & quaſi Contubernales, cæteris Sanctis præponeremus.

Hinc eidem Calendario, vel inſeri, vel reſtitui voluimus Sanctos noſtrates non paucos, quorum cultus oblivione ferè deletus erat. Qui enim noſtris in domiciliis pro Chriſto fuderunt ſanguinem, qui commiſſum nobis pavêre gregem, qui celeberrima finibus in noſtris, vel inſtruxerunt, vel reſtaurârunt Cœnobia, quæ Patriam illuſtrârunt, aut Feminæ ſanctæ, aut Virgines; uno verbo, qui quomodocumque viciniora nobis exempla dederunt, peculiari apud nos digni ſunt veneratione.

Obſecramus igitur vos, DD. FF. vóſque *Miniſtros Chriſti & Diſpenſatores* 1. Cor.
Myſteriorum Dei hortamur, ut in lau- 4. 1.
dibus indeficientibus Deo ter Sancto ſolvendis, quantùm humana fragilitas patitur, mores angelicos angelico muneri præmittatis. *Omnis Pontifex ex ho-* Hebr.
minibus aſſumptus, pro hominibus con- 5. 1.
ſtituitur in iis quæ ſunt ad Deum, ut offerat dona & ſacrificia pro peccatis. Offe- Ibid.
ramus ergo hoſtiam laudis ſemper Deo: 13. 15.
ſed eâ mente offeramus, quâ ſolâ movetur Paſtorum Principis caritas. *Multùm* Jac. 5.
valet deprecatio juſti aſſidua: ſed *Non eſt* 16.
ſpecioſa laus in ore peccatoris. Felices Eccli. 15. 9.
igitur, qui ſacrificio laudis Deum piè ſanctéque honorificant. Sed heu! miſeri, qui dum ore celebrant Supremi Numinis laudes, pravis moribus provocant

Hebr. 6. 9. juſti Judicis indignationem. *Confidimus de vobis, Dilectiſſimi, meliora & viciniora ſaluti:* hoc unum oramus Deum optimum maximum, ut quod cœpit in vobis opus bonum, ipſe perficiat & confirmet.

Quâ ſpe confiſi, noſtrum iſtud Breviarium, ad uſum Eccleſiæ noſtræ Pictavienſis concinnatum, de conſenſu Venerabilis ejuſdem Eccleſiæ noſtræ Capituli, prómulgandum decrevimus.

Mandamus itaque & præcipimus omnibus & ſingulis noſtræ Diœceſis Capitulis, Collegiis, Monaſteriis, Ordinibus, & quibuſcumque Clericis ad recitationem Horarum Canonicarum ſive publicè ſive privatim adſtrictis, ut hoc noſtro utantur in poſterum Breviario: Prohibemúſque ne aliud quodvis, ſive publicè in Choro, ſive privatim extra Chorum, ſinè peculiari à Nobis conceſſa facultate, recitare præſumant, poſt diem duodecimam menſis Februarii, id eſt, poſt Feriam quartam Cinerum anni proximi; Declarantes, omne aliud Breviarium, elapſo tempore prædicto, fore interdictum, prohibitum & illicitum.

2. Cor. 7. 3. Rom. 15. 30. Et quoniam *in cordibus noſtris eſtis ad commoriendum & ad convivendum, obſecro vos, Fratres, per Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum, & per caritatem ſancti Spiritûs, ut adjuvetis me in orationibus veſtris pro me ad Deum.*

Datum & promulgatum in Seminario noſtro, Clero Pictavienſi ad Exercitia Spiritualia congregato, die octavâ menſis Maii, anni milleſimi ſeptingenteſimi ſexageſimi quinti.

✝ MART. LUD. Epiſcopus Pictavienſis.

De Mandato Illuſtriſſimi & Reverendiſſimi D. D. Pictavienſis Epiſcopi,

JOLIVARD, *Canon. Secretarius.*

TABULA TEMPORARIA

Anni Dom.	*Aur. Num.*	*Epactæ.*	*Indict.*	*Litt. Do.*	*Litt. Mar.*	*Dom. poſt Ep.*	*Domin. Septuag.*	*Dies Cinerum.*
1766	19	xviij	14	e	t	2 †	26 Jan.	12 Feb.
1767	1	*	15	d	P	5 †	15 Feb.	4 Mar.
1768	2	xj	1	c b	l	3 †	31 Jan.	17 Feb.
1769	3	xxij	2	A	C	2	22 Jan.	8 Feb.
1770	4	iij	3	g	c	5	11 Feb.	28 Feb.
1771	5	xiv	4	f	p	2 †	27 Jan.	13 Feb.
1772	6	xxv	5	e d	F	5 †	16 Feb.	4 Mar.
1773	7	vj	6	c	f	4 †	7 Feb.	24 Feb.
1774	8	xvij	7	b	ſ	3 †	30 Jan.	16 Feb.
1775	9	xxviij	8	A	M	5	12 Feb.	1 Mar.
1776	10	ix	9	g f	i	4	4 Feb.	21 Feb.
1777	11	xx	10	e	A	2 †	26 Jan.	12 Feb.
1778	12	j	11	d	a	5 †	15 Feb.	4 Mar.
1779	13	xij	12	c	m	3 †	31 Jan.	17 Feb.
1780	14	xxiij	13	b A	D	2	23 Jan.	9 Feb.
1781	15	iv	14	g	d	5	11 Feb.	28 Feb.
1782	16	xv	15	f	q	2 †	27 Jan.	13 Feb.
1783	17	xxvj	1	e	G	5 †	16 Feb.	5 Mar.
1784	18	vij	2	d c	g	4 †	8 Feb.	25 Feb.
1785	19	xviij	3	b	t	2 †	23 Jan.	9 Feb.
1786	1	*	4	A	P	5	12 Feb.	1 Mar.
1787	2	xj	5	g	l	4	4 Feb.	21 Feb.
1788	3	xxij	6	f e	C	1 †	20 Jan.	6 Feb.
1789	4	iij	7	d	c	4 †	8 Feb.	25 Feb.
1790	5	xiv	8	c	p	3 †	31 Jan.	17 Feb.
1791	6	xxv	9	b	F	6	20 Feb.	9 Mar.
1792	7	vj	10	A g	f	4	5 Feb.	22 Feb.
1793	8	xvij	11	f	ſ	2 †	27 Jan.	13 Feb.
1794	9	xxviij	12	e	M	5 †	16 Feb.	5 Mar.
1795	10	ix	13	d	i	3 †	1 Feb.	18 Feb.
1796	11	xx	14	c b	A	2 †	24 Jan.	10 Feb.
1797	12	j	15	A	a	5	12 Feb.	1 Mar.
1798	13	xij	1	g	m	4	4 Feb.	21 Feb.
1799	14	xxiij	2	f	D	1 †	20 Jan.	6 Feb.
1800	15	iv	3	e	d	4 †	9 Feb.	26 Feb.
1801	16	xv	4	d	q	3 †	1 Feb.	18 Feb.
1802	17	xxvj	5	c	G	5 †	14 Feb.	3 Mar.
1803	18	vij	6	b	g	4 †	6 Feb.	23 Feb.
1804	19	xviij	7	A g	t	3	29 Jan.	15 Feb.

FESTORUM MOBILIUM.

Anni Dom.	PAS-CHA.	Aſcenſio.	Penteco-ſte.	Feſt. Cor. Chriſti.	Dom. poſt P.	Domin. prim. Ad.
1766	30 Mar.	8 Maii.	18 Maii.	29 Maii.	27	30 Nov.
1767	19 Apr.	28 Maii.	7 Junii.	18 Junii.	24	29 Nov.
1768	3 Apr.	12 Maii.	22 Maii.	2 Junii.	26	27 Nov.
1769	26 Mar.	4 Maii.	14 Maii.	25 Maii.	28	3 Dec.
1770	15 Apr.	24 Maii.	3 Junii.	14 Junii.	25	2 Dec.
1771	31 Mar.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 Dec.
1772	19 Apr.	28 Maii.	7 Junii.	18 Junii.	24	29 Nov.
1773	11 Apr.	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	25	28 Nov.
1774	3 Apr.	12 Maii.	22 Maii.	2 Junii.	26	27 Nov.
1775	16 Apr.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 Dec.
1776	7 Apr.	16 Maii.	26 Maii.	6 Junii.	26	1 Dec.
1777	30 Mar.	8 Maii.	18 Maii.	29 Maii.	27	30 Nov.
1778	19 Apr.	28 Maii.	7 Junii.	18 Junii.	24	29 Nov.
1779	4 Apr.	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	26	28 Nov.
1780	26 Mar.	4 Maii.	14 Maii.	25 Maii.	28	3 Dec.
1781	15 Apr.	24 Maii.	3 Junii.	14 Junii.	25	2 Dec.
1782	31 Mar.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 Dec.
1783	20 Apr.	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	24	30 Nov.
1784	11 Apr.	20 Maii.	30 Maii.	10 Junii.	25	28 Nov.
1785	27 Mar.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	27	27 Nov.
1786	16 Apr.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 Dec.
1787	8 Apr.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 Dec.
1788	23 Mar.	1 Maii.	11 Maii.	22 Maii.	28	30 Nov.
1789	12 Apr.	21 Maii.	31 Maii.	11 Junii.	25	29 Nov.
1790	4 Apr.	13 Maii.	23 Maii.	3 Junii.	26	28 Nov.
1791	24 Apr.	2 Junii.	12 Junii.	23 Junii.	23†	27 Nov.
1792	8 Apr.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 Dec.
1793	31 Mar.	9 Maii.	19 Maii.	30 Maii.	27	1 Dec.
1794	20 Apr.	29 Maii.	8 Junii.	19 Junii.	24	30 Nov.
1795	5 Apr.	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	26	29 Nov.
1796	27 Mar.	5 Maii.	15 Maii.	26 Maii.	27	27 Nov.
1797	16 Apr.	25 Maii.	4 Junii.	15 Junii.	25	3 Dec.
1798	8 Apr.	17 Maii.	27 Maii.	7 Junii.	26	2 Dec.
1799	24 Mar.	2 Maii.	12 Maii.	23 Maii.	28	1 Dec.
1800	13 Apr.	22 Maii.	1 Junii.	12 Junii.	25	30 Nov.
1801	5 Apr.	14 Maii.	24 Maii.	4 Junii.	26	29 Nov.
1802	18 Apr.	27 Maii.	6 Junii.	17 Junii.	24	28 Nov.
1803	10 Apr.	19 Maii.	29 Maii.	9 Junii.	25	27 Nov.
1804	1 Apr.	10 Maii.	20 Maii.	31 Maii.	27	2 Dec.

In ſequenti Calendario appoſitum eſt tempus quo quiſque Sanctus obiit : An. *ſignificat anno* : C. an. *circa annum* : S. *ſeculo* : C. init. ſ. *circa initium ſeculi* : C. fin. ſ. *circa finem ſeculi.*

Feſta quæ majuſculis notantur caracteribus, ferientur apud populum.

JANUARIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis		
*	A	Cal.	1	CIRCUMCISIO DOMINI, IMPOSITIO NOMINIS JESU, & Octava Nativitatis ejus. *Solemne minus.*
xxix	b	iv	2	Baſilii magni, Cæſarienſis in Cappadocia Epiſcopi, & Eccleſiæ Doct. (*è die* 1.) *Duplex minus.* An. 379.
xxviij	c	iij	3	Genoveſæ, Virg. Pariſ. *Semiduplex.* An. 512.
xxvij	d	Prid.	4	Titi, Cretenſis Epiſc. *Simplex.* I. S.
xxvj	e	Non.	5	Vigilia Epiphaniæ Domini. *Sinè jejunio.*
25. xxv	f	viij	6	*EPIPHANIA DOMINI. Solemne majus.*
xxiv	g	vij	7	}
xxiij	A	vj	8	} De Octava Epiphaniæ.
xxij	b	v	9	}
xxj	c	iv	10	De Octava Epiphaniæ. *Comm.* de S. Paulo, primo Eremita Thebaïdis. C. an. 341.
xx	d	iij	11	De Octava Epiphaniæ.
xix	e	Prid.	12	Octava Epiphaniæ, & Baptiſmus Chriſti. (*Per anticip.*) *Duplex majus.*
xviij	f	Idib.	13	*HILARII, PICTAVIENSIS EPISC. ET ECCLES. DOCTORIS. Solemne majus.* C. an. 368.
xvij	g	xix	14	De Octava S. Hilarii. *Commemoratio* de S. Neomadia, Pict. Virg.
xvj	A	xviij	15	De Octava S. Hilarii.

JANUARIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		
xv	b	xvij	16	De Octava S. Hilarii.
xiv	c	xvj	17	De Octava S. Hilarii.
				Comm. de S. Antonio Abb. An. 356.
xiij	d	xv	18	Pontificatus, ſeu Cathedra S. Petri, Apoſt. quâ primùm Antiochiæ, tum Romæ ſedit, *Duplex majus.*
				Comm. de Oct. S. Hilarii.
				Prima Septuageſima hâc die 18.
xij	e	xiv	19	De Octava S. Hilarii.
xj	f	xiij	20	Octava S. Hilarii, & Feſtum omnium SS. Epiſcoporum Pictavienſis Eccleſiæ. *Duplex majus.*
x	g	xij	21	Agnetis, Rom. Virg. & Mart. *Semiduplex.* C. an. 304.
ix	A	xj	22	Vincentii, Cæſaraugust. Diac. & Mart. *Semiduplex.* C. an. 304.
viij	b	x	23	Sebaſtiani, Rom. Mart. (*è* 20.) *Duplex majus.* C. an. 288.
				Comm. de S. Fabiano, Papa & Mart. (*è* 20.) An. 250.
vij	c	ix	24	Timothei, Epheſ. Epiſc. & Mart. *Semiduplex.* C. an. 97.
vj	d	viij	25	Converſio S. Pauli Apoſt. *Duplex majus.* An. 34. vel 35.
v	e	vij	26	
iv	f	vj	27	Joſeph, Sponſi B. M. V. (*è* 19. *Mart.*) *Duplex minus.* I. S.
iij	g	v	28	Thomæ Aquinatis, Doctor. (*è* 7. *Mart.*) *Semiduplex*, obiit an. 1274. *Tranſl. hâc die.* An. 1369.
ij	A	iv	29	Franciſci Saleſii, Genev. Epiſc. (*è* 28. *Decemb.*) *Duplex minus.* An. 1622.
j	b	iij	30	Adelelmi, Burgis in Hiſpan. Tarrac. Abb. *Simplex.* C. an. 1100.
1 *	c	Prid.	31	

De Simplicibus fit tantùm Commemoratio poſt Septuageſimam.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis		FEBRUARIUS.
xxix	d	Cal.	1	Ignatii, Antioch. Epiſc. & Martyr. (è 20. *Decemb.*) *Semiduplex.* An. 107.
xxviij	e	iv	2	*PRÆSENTATIO DOMINI, ET PURIFICATIO B. M. V. Solemne majus.*
xxvij	f	iij	3	Leonii, Pictav. Presb. S. Hilarii diſcip. *Semiduplex.* C. fin. IV. S.
25. xxvj	g	Prid.	4	Blaſii, Sebaſt. Epiſc. & Mart. (è 3.) *Simplex.* C. an. 316.
				Prima ſedes Cinerum hâc die 4.
xxv. xxiv	A	Non.	5	Agathæ, Catan. Virg. & Mart. *Semiduplex.* An. 251. *In Quadr. ſola Comm.*
xxiij	b	viij	6	
xxij	c	vij	7	
xxj	d	vj	8	
xx	e	v	9	
xix	f	iv	10	Guillelmi, Aquit. Ducis, & Pictav. Comitis. (è 9. *April.*) *Semiduplex.* An. 1138. *In Quadr. ſola Comm.*
xviij	g	iij	11	
xvij	A	Prid.	12	
xvj	b	Idib.	13	
xv	c	xvj	14	
xiv	d	xv	15	
xiij	e	xiv	16	
xij	f	xiij	17	
xj	g	xij	18	
x	A	xj	19	
ix	b	x	20	
viij	c	ix	21	*Ultima Septuageſima hâc die 21.*
vij	d	viij	22	
vj	e	vij	23	
*	*	*	*	*Dies intercalaris addendus in anno Biſſextili.*
v	f	vj	24	Matthiæ, Apoſtoli. *Duplex majus.* I. S.
iv	g	v	25	*In anno Biſſextili.*

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		FEBRUARIUS.
			*	*Si Feſtum S. Matthiæ venerit in Quadrageſima, anticipatur in Feriam* iij. *poſt Dom. in Quinquag.*
iij	A	iv	26	
ij	b	iij	27	
j	c	Prid.	28	

In anno Biſſextili, Februarius eſt dierum 29. & Feſtum S. Matthiæ celebratur 25. Febr. & bis dicitur: Sexto Calendas, id eſt, die 24. & die 25. & Littera Dominicalis, quæ aſſumpta fuit menſe Januario, mutatur in præcedentem. Si in Januario Littera Dominicalis fuerit A, *mutatur in præcedentem, quæ eſt* g; *& littera* f, *bis ſervit, 24. & 25.*

De Simplicibus ſit tantùm Commemoratio poſt Septuageſimam: De Semiduplicibus ſit etiam ſola Commemoratio poſt Feriam IV. Cinerum.

Si Feſtum Patroni alicujus Eccleſiæ venerit in Quadrageſima, de eo ſit proprio die, niſì dies ille impeditus ſit, tunc enim tranſfertur in Feriam ſequentem non impeditam: cæterùm de eo non ſit Octava: nullam enim Octavam admittit tempus Quadrageſimale.

MARTIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		
*	d	Cal.	1	
xxix	e	vj	2	
xxviij	f	v	3	
xxvij	g	iv	4	
xxvj	A	iij	5	
25. xxv	b	Prid.	6	Fridolini, Abb. Cœnob. S. Hilarii Pictav. *Commemoratio.* VI. S.
xxiv	c	Non.	7	Perpetuæ & Felicitatis, Carthag. Martyr. *Commem.* C. an. 203.
xxiij	d	viij	8	*Primum Novilunium Paſchale hâc die* 8.

MARTIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		
xxij	e	vij	9	
xxj	f	vj	10	*Ultima Sedes Cinerum hâc die* 10.
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	
xviij	b	iij	13	
xvij	c	Prid.	14	Leobini, Carnot. Epiſc. *Comm.* C. an. 557.
xvj	d	Idib.	15	
xv	e	xvij	16	
xiv	f	xvj	17	
xiij	g	xv	18	Alexandri, Hieroſolym. Epiſc. & Mart. *Commem.* C. an. 251.
xij	A	xiv	19	
xj	b	xiij	20	
x	c	xij	21	
ix	d	xj	22	*Primum Paſcha hâc die* 22.
viij	e	x	23	
vij	f	ix	24	
vj	g	viij	25	*ANNUNTIATIO ET INCARNATIO DOMINI. Solemne majus. Feſtivatur etiamſi tranſferri contingat.*
v	A	vij	26	
iv	b	vj	27	
iij	c	v	28	
ij	d	iv	29	
j	e	iij	30	
*	f	Prid.	31	

Feriâ ſextâ poſt Dominicam Paſſionis, fit Officium de Compaſſione B. M. V. Duplex majus.

APRILIS.

xxix	g	Cal.	1	
xxviij	A	iv	2	Franciſci de Paula, Inſtitut. Ordin. Minimorum. *Semiduplex.* An. 1507. *In Quadr. ſola Comm.*
xxvij	b	iij	3	

APRILIS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		
25. xxvj	c	Prid.	4	Petri, Pictav. Epiſc. *Semiduplex.* An. 1115. *In Quadrag. ſola Comm.*
xxv. xxiv	d	Non.	5	*Ultimum Novilunium Paſchale hâc die 5.*
xxiij	e	viij	6	
xxij	f	vij	7	
xxj	g	vj	8	
xx	A	v	9	
xix	b	iv	10	
xviij	c	iij	11	
xvij	d	Prid.	12	
xvj	e	Idib.	13	
xv	f	xviij	14	
xiv	g	xvij	15	
xiij	A	xvj	16	Paterni, Abrinc. Epiſc. *Semiduplex.* An. 565. *In Quadr. ſola Comm.*
xij	b	xv	17	
xj	c	xiv	18	
x	d	xiij	19	
ix	e	xij	20	
viij	f	xj	21	
vij	g	x	22	Opportunæ, Virg. *Simplex.* C. an. 770.
vj	A	ix	23	Georgii, Mart. in Oriente. *Simplex.* C. an. 303.
v	b	viij	24	
iv	c	vij	25	Marci, Evangeliſtæ. *Duplex majus.* C. an. 68.
				Ultimum Paſcha hâc die 25.
iij	d	vj	26	Cleti ſeu Anacleti, Papæ & Mart. *Simplex.* C. an. 91.
ij	e	v	27	Phœbadii, Aginnenſis Epiſc. (è 25.) *Semiduplex.* C. an. 392.
j	f	iv	28	Polycarpi, Smyrn. Epiſc. & Mart. (è 26. *Mart.*) *Semiduplex.* An. 169.
*	g	iij	29	Mariæ Ægyptiæ, Pœnitentis. (è 1.) *Semiduplex.* V. vel VI. S.
xxix	A	Prid.	30	Eutropii, Santon. Epiſc. & Mart. *Semiduplex.* III. S.

MAIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		
xxviij	b	Cal.	1	Philippi & Jacobi, (Alphæi) Apoſt. *Duplex majus*. I. S.
xxvij	c	vj	2	Athanaſii, Alexandr. Epiſc. & Eccl. Doct. *Duplex minus*. An. 373.
xxvj	d	v	3	Inventio S. Crucis. *Duplex majus*. An. 326.
25. xxv	e	iv	4	
xxiv	f	iij	5	
xxiij	g	Prid.	6	Joannis, Apoſt. & Evang. ante Portam Latin. *Semiduplex*. C. an. 95.
xxij	A	Non.	7	
xxj	b	viij	8	
xx	c	vij	9	Gregorii Nazianzeni, Conſtantinop. Epiſc. & Eccl. Doct. *Duplex minus*. An. 391.
xix	d	vj	10	*Prima Pentecoſte hâc die* 10.
xviij	e	v	11	Mamerti, Vienn. Epiſc. *Semiduplex*. C. an. 476.
xvij	f	iv	12	
xvj	g	iij	13	Agnetis, Virg. primæ Abbat. Monaſt. S. Crucis Pictav. *Semiduplex*. An. 588.
xv	A	Prid.	14	Diſciolæ, Virg. Monial. Monaſt. S. Crucis Pict. (è 13.) *Simplex*. C. fin. VI. S.
xiv	b	Idib.	15	
xiij	c	xvij	16	
xij	d	xvj	17	
xj	e	xv	18	
x	f	xiv	19	Petri Cœleſtini V. Papæ, Inſtit. Ordin. Cœleſt. *Semiduplex*. An. 1296.
ix	g	xiij	20	Auſtregiſili, Bitur. Epiſc. *Simplex*. An. 624.
viij	A	xij	21	
vii	b	xj	22	
vj	c	x	23	Deſiderii, Lingon. Epiſc. & Mart. *Simplex*. III. vel IV. S.
v	d	ix	24	Donatiani & Rogatiani, Nannet. Mart. *Simplex*. C. an. 287.
iv	e	viij	25	

MAIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis		
iij	f	vij	26	
ij	g	vj	27	
j	A	v	28	Germani, Pariſ. Epiſc. *Simplex.* An. 576.
*	b	iv	29	Maximini, Trevir. Epiſc. *Semiduplex.* C. an. 349.
xxix	c	iij	30	
xxviij	d	Prid.	31	Simpliciani, Pictav. Mart. *Duplex minus.* III. vel IV. S.

JUNIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis		
xxvij	e	Cal.	1	Jovini, Anſionenſis Abb. in territ. Pictav. *Semiduplex.* C. fin. IV. S.
25. xxvj	f	iv	2	Porcharii, Cœnob. S. Hilarii Pictav. Abb. *Semiduplex.* (è 31. *Maii.*) C. fin. VI. S.
xxv. xxiv	g	iij	3	Clotildis, Francorum Reginæ & Viduæ. *Semiduplex.* C. med. VI. S.
xxiij	A	Prid.	4	Pothini, Lugd. Epiſc. & Socior. Mart. (è 2.) *Semiduplex.* An. 177.
xxij	b	Non.	5	Marcellini & Petri, Rom. Mart. (è 2.) *Simplex.* An. 304.
xxj	c	viij	6	Norberti, Magdeburg. Epiſc. *Semiduplex.* An. 1134.
xx	d	vij	7	Claudii, Veſunt. Epiſc. (è 6.) *Simplex.* An. 581.
xix	e	vj	8	Medardi, Noviom. Epiſc. *Simplex.* C. an. 545.
xviij	f	v	9	
xvij	g	iv	10	
xvj	A	iij	11	Barnabæ, Gentium Apoſt. *Duplex minus.* C. fin. I. S.
xv	b	Prid.	12	
xiv	c	Idib.	13	*Ultima Pentecoſte hâc die 13.*
xiij	d	xviij	14	
xij	e	xvij	15	
xj	f	xvj	16	
x	g	xv	17	
ix	A	xiv	18	Amandi, Burdig. Epiſc. *Semiduplex.* C. med. V. S.

JUNIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		
viij	b	xiij	19	Gervaſii & Protaſii, Mediol. Mart. *Simplex.* I. vel II. S.
vij	c	xij	20	
vj	d	xj	21	
v	e	x	22	Paulini, Nolani Epiſc. *Semiduplex.* An. 431.
iv	f	ix	23	Vigilia S. Joannis Baptiſtæ, *cum jejunio.*
iij	g	viij	24	NATIVITAS S. JOANNIS BAPTISTÆ. *Solemne minus.*
ij	A	vij	25	Maxentii, Abb. in territ. Pictav. (*è die ſequenti.*) *Semiduplex.* An. 515.
j	b	vj	26	Inventio & Tranſlatio Reliquiarum S. Hilarii, Pict. Epiſc. & Eccleſ. Doct. *Duplex majus.* An. 508.
				Commem. de SS. Joanne & Paulo, Mart. An. 362. vel 363.
*	c	v	27	Irenæi, Lugd. Epiſc. & Eccl. Doct. & Socior. Mart. (*è die ſequenti.*) *Semiduplex.* C. an. 202.
xxix	d	iv	28	Vigilia SS. Apoſt. Petri & Pauli, *cum jejunio.*
xxviij	e	iij	29	*SS. APOSTOLORUM PETRI ET PAULI. Annuale.* An. 67.
xxvij	f	Prid.	30	Commemoratio S. Pauli, Apoſtoli. *Duplex majus.*

JULIUS.

xxvj	g	Cal.	1	De Octava SS. Petri & Pauli.
				Commem. de S. Eparchio, Abb. in territ. Engoliſm. C. an. 581.
25. xxv	A	vj	2	Viſitatio Beatæ Mariæ Virg. *Duplex majus.*
				Commem. de Octava SS. Petri & Pauli.
xxiv	b	v	3	De Octava SS. Petri & Pauli.
xxiij	c	iv	4	Ordinatio * & Tranſlatio ** S. Martini, Turon. Epiſc. *Duplex minus.* An. * 371. & ** 473.
				Commem. de Oct. SS. Petri & Pauli.

De Octava

JULIUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		
xxij	d	iij	5	De Octava SS. Petri & Pauli.
xxj	e	Prid.	6	Octava SS. Apoſt. Petri & Pauli. *Duplex majus.*
xx	f	Non.	7	Martialis, Lemov. Epiſc. & Aquitaniæ Apoſtoli. (è 30 *Junii.*) *Duplex majus.* III. S. *Commem.* de S. Thoma, Cantuar. Epiſc. & Mart. An. 1170. (è 29. *Decemb.*) *Tranſlatio hâc die. An.* 1222.
xix	g	viij	8	
xviij	A	vij	9	
xvij	b	vj	10	Septem Fratrum, & Felicitatis matris eorum, Mart. *Simplex.* C. an. 150.
xvj	c	v	11	Benedicti, Caſſinenſis Abb. (è 21. *Mart.*) *Semiduplex.* An. 543. *Tranſlatio hâc die. C. an.* 653.
xv	d	iv	12	
xiv	e	iij	13	Silæ, Gentium Apoſt. *Simplex.* I. S.
xiij	f	Prid.	14	Savini & Cypriani, Mart. in territ. Pictav. *Semiduplex.* V. S.
xij	g	Idib.	15	Bonaventuræ, Alban. Epiſc. & Doctor. (è 14.) *Semiduplex.* An. 1274.
xj	A	xvij	16	Generoſi, Anſionenſis Abb. in territ. Pictav. *Simplex.* VI. S.
x	b	xvj	17	
ix	c	xv	18	
viij	d	xiv	19	Vincentii à Paulo, Presb. Inſtit. Congreg. Miſſionis. (è 27. *Sept.*) *Duplex minus.* An. 1660.
vij	e	xiij	20	
vj	f	xij	21	
v	g	xj	22	Mariæ Magdalenes, *Duplex minus.* I. S.
iv	A	x	23	
iij	b	ix	24	
ij	c	viij	25	Jacobi (Zebedæi), Apoſt. *Duplex majus.* An. 44.
j	d	vij	26	Joachim & Annæ, Parentum B. Mariæ Virginis. *Duplex minus.*
*	e	vj	27	
xxix	f	v	28	

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis		JULIUS.
xxviij	g	iv	29	Lupi, Trecenſ. Epiſc. *Simplex.* An. 479.
xxvij	A	iij	30	Ignatii Loyolæ, Presb. Inſtit. Soc. Jeſu. (*è die ſequenti.*) *Semiduplex.* An. 1556.
25. xxvj	b	Prid.	31	Germani, Autiſſiod. Epiſc. *Semiduplex.* An. 448.

AUGUSTUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis		
xxv. xxiv	c	Cal.	1	LIBERATIO S. PETRI APOSTOLI È CARCERE. *Duplex majus.* An. 44. *Feſtiv. in urbe tantùm.*
xxiij	d	iv	2	Stephani, Papæ & Mart. *Simplex.* An. 257.
xxij	e	iij	3	Inventio Corporis S. Stephani, Protomart. *Semiduplex.* An. 415.
xxj	f	Prid.	4	Dominici, Presb. Inſtit. Ord. Prædicatorum. (*è* 6.) *Semiduplex.* An. 1221.
xx	g	Non.	5	
xix	A	viij	6	Tranſfiguratio Domini. *Duplex majus.* An. 32.
xviij	b	vij	7	Xyſti, Papæ & Mart. (*è* 6.) *Simplex.* An. 258.
xvij	c	vj	8	
xvj	d	v	9	
xv	e	iv	10	Laurentii, Rom. Diaconi & Mart. *Duplex majus.* An. 258.
xiv	f	iij	11	
xiij	g	Prid.	12	Juniani, Mariacenſis Abb. in territ. Pictav. (*è* 13.) *Semiduplex.* An. 587.
xij	A	Idib.	13	RADEGUNDIS, FRANCORUM REGINÆ, PICTAVIENSIS MONIAL. ET VIDUÆ. *Duplex majus.* An. 587. *Feſtiv. in urbe tantùm.*
xj	b	xix	14	Vigilia Aſſumptionis B. M. V. *cum jejunio.*
x	c	xviij	15	*ASSUMPTIO B. MARIÆ VIRGINIS.* *Solemne majus.* I. S.

AUGUSTUS.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		
ix	d	xvij	16	Rochi, Laïci apud Montem Peſſulan. *Duplex minus.* An. 1327. *Commem.* de Oct. Aſſumpt. B. M. V. & de S. Troëcia, Virg. Pict. C. ſin. IV. S.
viij	e	xvj	17	De Octava Aſſumpt. B. M. V.
vij	f	xv	18	De Octava Aſſumpt. B. M. V.
vj	g	xiv	19	De Octava Aſſumpt. B. M. V.
v	A	xiij	20	Bernardi, Claravall. Abb. & Eccl. Doct. *Duplex minus.* An. 1153. *Comm.* de Oct. Aſſumpt. B. M. V.
iv	b	xij	21	De Octava Aſſumpt. B. M. V.
iij	c	xj	22	Octava Aſſumpt. B. Mariæ Virg. & Commem. Voti Ludovici XIII. An. 1638. *Duplex minus.*
ij	d	x	23	Filiberti, Quinciacenſis Abb. in territ. Pictav. *Semiduplex.* (è 20.) C. an. 684.
j	e	ix	24	Bartholomæi, Apoſt. *Duplex majus.* I. S.
*	f	viij	25	Ludovici IX. Regis Franciæ. *Duplex majus.* An. 1270.
xxix	g	vij	26	
xxviij	A	vj	27	Cæſarii, Arelat. Epiſc. & Eccleſiæ Doct. *Semiduplex.* An. 542.
xxvij	b	v	28	Auguſtini, Hippon. Epiſc. & Eccl. Doct. *Duplex minus.* An. 430.
xxvj	c	iv	29	Decollatio S. Joannis Baptiſtæ. *Semiduplex.* An. 28. *vel* 32.
25. xxv	d	iij	30	
xxiv	e	Prid.	31	

SEPTEMBER.

xxiij	f	Cal.	1	
xxij	g	iv	2	Lazari, à Chriſto ſuſcitati, Marthæ & Mariæ, Sororum ejus. *Semiduplex.* I. S.
xxj	A	iij	3	Gregorii Magni, Papæ & Eccleſiæ Doct. (è 12. *Mart.*) *Duplex minus.* An. 604. *Ordinatio hâc die, An.* 590.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		OCTOBER.
x	f	iij	13	
ix	g	Prid.	14	
viij	A	Idib.	15	Thereſiæ, Abul. Virg. Inſtauratricis Ordin. Carmel. *Semiduplex.* An. 1582.
vij	b	xvij	16	
vj	c	xvj	17	
v	d	xv	18	Lucæ, Evangeliſtæ. *Duplex majus.* I. S.
iv	e	xiv	19	
iij	f	xiij	20	Capraſii, Aginn. Mart. *Semiduplex.* C. an. 287. vel 290.
ij	g	xij	21	
j	A	xj	22	
*	b	x	23	Benedicti, Samarit. Epiſc. & in territ. Pictav. Solitarii. *Simplex.* C. fin. IV. S.
xxix	c	ix	24	
xxviij	d	viij	25	Criſpini & Criſpiniani, Sueſſionenſ. Mart. *Simplex.* An. 288.
xxvij	e	vij	26	
xxvj	f	vj	27	
25. xxv	g	v	28	Simonis & Judæ, Apoſt. *Duplex majus.* I. S.
xxiv	A	iv	29	
xxiij	b	iij	30	
xxij	c	Prid.	31	Vigilia omnium Sanctorum, *cum jejunio.*

NOVEMBER.

xxj	d	Cal.	1	*OMNIUM SANCTORUM. Solemne majus. Inſt. c. an.* 835.
xx	e	iv	2	COMMEMORATIO OMNIUM FIDELIUM DEFUNCTORUM. *Solemne minus. Inſt.* an. 998. *Feſtum manè.*
xix	f	iij	3	De Octav. omn. Sanct.
xviij	g	Prid.	4	De Octav. omn. Sanct.
xvij	A	Non.	5	De Octav. omn. Sanct.
xvj	b	viij	6	De Octav. omn. Sanct.
xv	c	vij	7	De Octav. omn. Sanct.

NOVEMBER.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		
xiv	d	vj	8	Octava omnium Sanctorum, & Veneratio omnium ſanctarum Reliquiarum Eccleſiæ & Diœceſis Pictavienſis. *Duplex minus.*
xiij	e	v	9	Caroli Borromæi, Mediol. Epiſc. (*è* 3.) *Semiduplex.* An. 1584.
xij	f	iv	10	Leonis Magni, Papæ & Eccl. Doct. *Semiduplex.* An. 461.
xj	g	iij	11	Martini, Turonenſis Epiſc. *Duplex majus.* An. 397.
x	A	Prid.	12	
ix	b	Idib.	13	
viij	c	xviij	14	
vij	d	xvij	15	
vj	e	xvj	16	
v	f	xv	17	
iv	g	xiv	18	
iij	A	xiij	19	Eliſabeth, Viduæ. *Simplex.* An. 1231.
ij	b	xij	20	
j	c	xj	21	Præſentatio B. Mariæ Virginis. *Duplex minus.*
*	d	x	22	Cæciliæ, Virg. & Mart. *Simplex.* II. vel III. S.
xxix	e	ix	23	Clementis, Papæ & Mart. *Simplex.* An. 100.
xxviij	f	viij	24	Chryſogoni, Mart. *Simplex.* An. 304.
xxvij	g	vij	25	Catharinæ, Virg. & Mart. *Simplex.*
25 xxvj	A	vj	26	Lini, Papæ & Mart. *Simplex.* C. an. 79.
xxv. xxiv	b	v	27	Juſti, Pict. Presb. *Simplex.* C. fin. IV. S.
				Prima ſedes Dominicæ primæ Adventûs Domini hâc die 27.
xxiij	c	iv	28	
xxij	d	iij	29	Vigilia S. Andreæ, Apoſt. *cum jejunio.* *Commem.* de S. Saturnino, Toloſ. Epiſc. & Mart. III. S.
xxj	e	Prid.	30	ANDREÆ, APOSTOLI. *Duplex majus.* I. S.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		DECEMBER.
xx	f	Cal.	1	Florentiæ, Pictav. Virg. *Duplex minus*. C. an. 367. *Commem.* de S. Eligio, Noviom. Epiſc. (*è* 30. *Nov.*) An. 659.
xix	g	iv	2	Franciſci Xaverii, Presb. Indiar. Apoſt. *Semiduplex*. An. 1552.
xviij	A	iij	3	*Ultima ſedes Dominicæ primæ Adventûs Domini hâc die 3.*
xvij	b	Prid.	4	
xvj	c	Non.	5	
xv	d	viij	6	Nicolai, Mir. in Lycia Epiſc. *Semiduplex*. IV. S.
xiv	e	vij	7	Ambroſii, Mediol. Epiſc. & Eccl. Doct. (*è* 4. *April.*) *Duplex minus*. An. 397. *Ordinatio hâc die. An.* 374.
xiij	f	vj	8	CONCEPTIO B. MARIÆ VIRGINIS. *Solemne minus. Feſtivatur etiamſi transferri contingat.*
xij	g	v	9	
xj	A	iv	10	Abræ, Virg. Pict. S. Hilarii Filiæ. *Semiduplex*. C. an. 365.
x	b	iij	11	
ix	c	Prid.	12	Delphini, Burdigal. Epiſc. (*è* 23.) *Semiduplex*. An. 404.
viij	d	Idib.	13	Luciæ, Syracuſ. Virg. & Mart. *Semiduplex*. An. 304. vel 305.
vij	e	xix	14	Fortunati, Pictav. Epiſc. *Duplex minus*. Init. VII. S.
vj	f	xviij	15	
v	g	xvij	16	
iv	A	xvj	17	
iij	b	xv	18	
ij	c	xiv	19	
j	d	xiij	20	
*	e	xij	21 *	Thomæ, Apoſt. *Duplex majus*. I. S. *De S. Thoma fit Feriâ quintâ Quatuor Temporum hujus menſis.*
xxix	f	xj	22	
xxviij	g	x	23	
xxvij	A	ix	24	Vigilia Nativitatis Domini, *cum jejun.*
xxvj	b	viij	25	*NATIVITAS DOMINI*, *Annuale*.

Cycl. Epact.	Litt. Dom.	Dies Menſis.		DECEMBER.
25. xxv	c	vij	26	STEPHANI, PROTOMARTYRIS. *Solemne minus.* C. an. 33. *Commem.* de Octavâ Nativit. Dom.
xxiv	d	vj	27	JOANNIS, APOSTOLI ET EVANGELISTÆ. *Solemne minus.* An. 100. vel 104. *Commem.* de Octava Nativit. Dom.
xxiij	e	v	28	Sanctorum Innocentium, Mart. *Duplex majus.* I. S. *Commem.* de Octava Nativit. Dom.
xxij	f	iv	29	De Octava Nativit. Domini.
xxj	g	iij	30	De Octava Nativit. Domini.
* 19. xx	A	Prid.	31	De Octava Nativit. Domini. *Commem.* de S. Sylveſtro, Papa. An. 335.

* Hæc Epacta 19. nunquam eſt in uſu, niſi concurrat cum Aureo Numero xix.

TABULA

Continens Officiorum gradus & diverſitatem.

ANNUALE.
SOLEMNE MAJUS.
SOLEMNE MINUS.
DUPLEX MAJUS.
Duplex minus.
Semiduplex.
Simplex.

ANNUALIA.

Nativitas Domini.

Paſcha.

Pentecoſte.

Natalis SS. Apoſt. Petri & Pauli.

In unaquaque Eccleſia celebratur ſub ritu Annuali Feſtum principale Patroni primarii.

Item ſi contingat conſecrari Eccleſiam, ipſa dies Conſecrationis ſeu Dedicationis erit Annuale.

SOLEMNIA MAJORA.

Epiphania Domini.

Feſtum S. Hilarii Pictavienſ. Epiſcopi & Eccleſiæ Doctoris.

Præſentatio Domini, quæ & Purificatio beatæ Mariæ Virginis nuncupatur.

Annuntiatio & Incarnatio Domini.

Aſcenſio Domini.

Feſtum SS. Trinitatis.

Solemnitas SS. Euchariſtiæ.

Aſſumptio beatæ Mariæ Virginis.

Feſtum omnium Sanctorum.

Anniverſarius dies Dedicationis Eccleſiæ.

In ſingulis Eccleſiis Parochialibus Diœceſis, Dominicâ tertiâ menſis per quem ſpecialiori modo colitur SS. Euchariſtiæ Sacramentum, celebratur ritu Solemni majori Feſtum gratiarum actionis pro dono conſervatæ Fidei circa auguſtiſſimum Sacramentum, & Reparationis injuriarum eidem SS. Sacramento illatarum. Si Dominica illa ſit impedita, transfertur, vel anticipatur prædictum Officium in Dominicam, ejuſdem menſis convenientiorem.

SOLEMNIA MINORA.

Conceptio beatæ Mariæ Virginis.

Natalis S. Stephani Protomartyris.

Feſtum S. Joannis Evangel.

Circumciſio Domini.

Nativitas S. Joannis Baptiſtæ.

Nativitas B. Mariæ Virginis.

Commemoratio omnium Fidelium Defunctorum.

DUPLICIA MAJORA.

Dominicæ omnes per annum.
Dies Octava omnium Annualium, itémque Solemnium majorum Domini.
Natalitia XII. Apoſtolorum, & Evangeliſtarum.
Feſtum SS. Innocentium.
Pontificatûs, ſeu Cathedræ S. Petri Apoſtoli.
Omnium SS. Epiſcoporum Pictavienſium.
S. Sebaſtiani.
Converſionis S. Pauli Apoſt.
Compaſſionis Beatæ Mariæ Virginis.
Inventionis S. Crucis.
Inventionis & Tranſlationis Reliquiarum S. Hilarii.
Commemorationis S. Pauli Apoſtoli.
Viſitationis B. Mariæ Virg.
S. Martialis.
Liberationis S. Petri è carcere.
Transfigurationis Domini.
S. Laurentii.
S. Radegundis.
S. Ludovici.
Exaltationis S. Crucis.
S. Michaëlis Archangeli, & omnium SS. Angelorum.
Omnium Sanctorum qui vixerunt ante Chriſtum.
S. Martini.

DOMINICÆ
PRIVILEGIATÆ
I. Claſſis,
Quæ nunquam omittuntur,

Prima Adventûs.
Prima Quadrageſimæ.
Paſſionis.
Palmarum.
Paſchæ.
In Albis Depoſitis.
Pentecoſtes.
Prima poſt Pentecoſten, in qua fit Officium de SS. Trinitate.

DOMINICÆ
PRIVILEGIATÆ
II. Claſſis,
Quæ admittunt Solemnia majora, & ſuprà.

Secunda, Tertia, Quarta } Adventûs.
Dominicæ in { Septuageſima. Sexageſima. Quinquageſima.
Secunda, Tertia, Quarta } in Quadrageſima.

DOMINICÆ
III. Claſſis,
In quibus non fit niſi de Duplicibus majoribus Domini, & Solemnibus minoribus, aut ſuprà.

Reliquæ Dominicæ per annum.

FERIÆ MAJORES
PRIVILEGIATÆ,
Quæ nunquam omittuntur.

Vigilia Nativitatis Domini.
Feria IV. Cinerum.
Feriæ Majoris Hebdomadæ.
Feriæ intra Hebdomadam Paſchæ.
Vigilia Pentecoſtes.
Feriæ intra Hebdomadam Pentecoſtes.

RUBRICÆ GENERALES
BREVIARII.

Rubricæ in tres partes dividuntur.

In I. agitur de Officio in genere.

In II. de Horis Officii.

In III. de Horarum partibus.

PARS PRIMA.

De Officio in genere.

Officium quotidie fit, aut Annuale, aut Solemne majus, aut Solemne minus, aut Duplex majus, aut Duplex minus, aut Semiduplex, aut Simplex. Et ſub his gradibus comprehenduntur Officia de Feſto, de Dominica, de Feria, de Vigilia, de Octava, de Beata Maria in Sabbato. Quia verò diverſorum graduum Officia poſſunt eodem die vel occurrere, vel concurrere, dicitur etiam in hac prima parte de Commemorationibus, Occurrentia, Tranſlatione, & Concurrentia Officiorum.

CAPUT I.

De Officio Annuali.

1. De Annuali fit totum Officium, à primis Veſperis uſque ad Completorium diei incluſivè, niſi aliter fieri debeat, propter concurrentiam Officiorum, de qua infrà, *Cap. XV.*

2. In primis Veſperis, excepto Feſto Paſchæ, Pſalmi Feriales dicuntur, cætera omnia propria ſunt, & terminantur Oratione propriâ, diſtinctâ ab ea quæ concludit alias Horas. Poſt Capitulum, dicitur ℟. proprium, quod reſumitur integrum poſt ℣. *Gloria Patri.* Si facienda ſit Commemoratio, fit poſt ℣. *Benedicamus.*

3. Completorium habet etiam Pſalmos Feriales, cum duabus Antiphonis, (una ſcilicet ad Pſalmos, altera ad Canticum, *Nunc dimittis*,) & Capitulo propriis. Cætera omnia quandoque propria ſunt, quandoque ſumuntur è Pſalterio, ut in ſuis locis notatur.

4. Officium noctis, extra Tempus Paſchale, habet tres Nocturnos: Tempore verò Paſchali unum duntaxàt.

5. Ante Pſalmum, *Venite*, Invitatorium bis dicitur, & poſt quemlibet ℣. Pſalmi, integrum repetitur; poſt ℣. *Gloria*, & *Sicut erat*, repetitur à medio, quod deſignatur per aſteriſcum *, & poſteà adhuc integrè dicitur.

6. In Nocturnis, Pſalmi proprii deſignantur. Antiphonæ, Verſiculi, Lectiones & Reſponſoria ſunt pa-

riter propria. Ad Reſponſoria quælibet, dicitur ℣. *Gloria Patri.* Et in fine cujuſque Nocturni, poſt dictum ℣. *Gloria Patri*, reſumitur ex integro ℟. uſque ad ℣. excluſivè; & ſemper dicitur, *Te Deum.*

7. Ad Laudes Matutinas, Pſalmi de Dominica. Cætera omnia propria ſunt.

8. Ad Primam, Pſalmi de Dominica, cum Antiphona, Capitulo & Canone propriis. Cætera omnia, ut in Pſalterio, vel Proprio de Tempore.

9. Ad Tertiam, Sextam & Nonam, Pſalmi de Dominica. Cætera omnia propria ſunt, exceptâ Oratione, quæ deſumitur ex Laudibus Matutinis. In ℟℟. brevibus, præterquàm à Septuageſima ad Paſcha, adduntur duo *Alleluia.*

10. Ad ſecundas Veſperas, omnia propria ſunt, exceptâ Oratione quæ deſumitur è Laudibus Matutinis.

11. Ad Completorium, Pſalmi de Dominica. Cætera, ut poſt I. Veſperas.

Caput II.

De Officio Solemni majori.

Officium Solemne majus, ſive ſit Domini, ſive non Domini, fit ut Annuale; excepto quòd ad Primam, Tertiam, Sextam & Nonam, non habentur Antiphonæ propriæ; ſed reſumuntur quæ dictæ ſunt ad Laudes, demptâ quartâ.

Caput III.

De Officio Solemni minori.

1. Officium Solemne minus, ſi ſit Domini, aut B. Mariæ Virginis, fit ut Solemne majus, exceptis quæ ſequuntur. In I. Veſperis dicitur Oratio quæ habetur ad Laudes. Lectiones I. Nocturni ſumuntur è Scriptura occurrente. Non dicitur ℣. *Gloria Patri*, niſi in ultimo Reſponſorio cujuſque Nocturni.

2. Si Feſtum nec ſit Domini, nec B. Mariæ Virginis, omnia fiunt ut ſuprà; ſed Pſalmi ad omnes horas ſumuntur de Feria.

Caput IV.

De Officio Duplici majori.

1. Officium Duplex majus fit ut Solemne minus, exceptis ſequentibus.

2. In omnibus Horis ſemper dicuntur Pſalmi de Feria.

3. Nunquam reſumitur Reſponſorium poſt ℣. *Gloria Patri*; ſed fit tantùm Reclamatio. Excipitur tamen Reſponſorium ultimum Dominicarum & Feſtorum in quibus non dicitur, *Te Deum.*

4. Invitatorium non reſumitur integrum, niſi alternis Verſibus Pſalmi *Venite*, id eſt, poſt I. III. & V. Poſt II. verò & IV. fit tantùm Reclamatio, * *Venite, adoremus.*

5. In Reſponſoriis brevibus Horarum, extra Tempus Paſchale, non dicitur *Alleluia.*

Caput V.

De Officio Duplici minori.

1. AD utraſque Veſperas & Completorium Officii Duplicis minoris, omnia fiunt ut in Duplicibus majoribus, excepto quòd in I. Veſperis non habetur Reſponſorium.

2. Extra Tempus Paſchale, dicuntur novem Pſalmi de Feria, ſub tribus Antiphonis, id eſt, tres Pſalmi ſub unaquaque Antiphona, tum Verſiculus, deinde tres Lectiones, cum tribus Reſponſoriis. I. Lectio conſtat tribus de Scriptura occurrente ſimul junctis; II. propria eſt; itémque III. quæ continet initium Evangelii diei cum Homilia.

3. Antiphonæ, Verſiculus, & Reſponſoria ſumuntur de Proprio, vel, ſi deſit, de Communi Sanctorum, hoc ordine; Feriâ II. & V. è I. Nocturno; Feriâ III. & VI. è II. Nocturno; Feriâ IV. & Sabbato, è III. Nocturno.

4. Tempore Paſchali conſtat Nocturnum unicum, tribus Pſalmis, qui dicuntur ſecundùm Feriam, ut notatur in Proprio de Tempore, ſub tribus Antiphonis.

5. Cætera omnia fiunt, ut in Duplicibus majoribus.

Caput VI.

De Officio Semiduplici.

1. OFficium Semiduplex fit ut Duplex minus, exceptis ſequentibus.

2. Poſt ſingulos Verſus Pſalmi, *Venite*, non repetitur Invitatorium, ſed fit tantùm Reclamatio, * *Venite, adoremus.*

3. Non legitur Evangelium nec Homilia; ſed Lectiones dicuntur hoc modo. Duæ priores de Scriptura occurrente, itâ ut II. & III. dictæ Scripturæ in unam jungantur; tertia autem propria eſt Feſto.

Caput VII.

De Officio Simplici.

1. OFficium ſimplex fit ut Semiduplex, exceptis ſequentibus.

2. Non habet I. Veſperas integras; ſed incipiunt à Capitulo.

3. Ad Laudes, Pſalmi dicuntur ſub una Antiphona, quæ eſt quarta de Laudibus in Communi, nisi habeatur propria.

4. Officium Simplex terminatur ad Nonam.

Caput VIII.

De Officio Dominicarum.

1. DOminicæ omnes in tres claſſes diſtribuuntur.

2. Ad I. claſſem pertinent Dominica I. Adventûs, I. Quadrageſimæ, Paſſionis, Palmarum, Paſchæ, I. poſt Paſcha, Pentecoſtes, & I. poſt Pentecoſten.

3. Quodlibet Feſtum in ſupradictis Dominicis occurrens, vel anticipatur, vel

transfertur, vel de eo fit ſola Commemoratio, vel omninò omittitur.

4. Ad II. claſſem reducuntur Dominicæ II. III. & IV. Adventûs & Quadrageſimæ, itèm & quæ dicuntur in Septuageſima, Sexageſima, & Quinquageſima.

5. In ſupradictis Dominicis, non fit nisì de Feſto Annuali, aut Solemni majori.

6. Dominicæ aliæ omnes ad III. claſſem revocantur.

7. Admittunt Duplicia majora Domini, & omnia Feſta ſuperioris gradûs, etiamſi non ſint Domini, præſertim Feſtum principale Patroni primarii. Excludunt autem alia quæcumque Duplicia; imò & omnia Feſta quæ ex devotione, fundatione, confraternitate, aut alia populari inſtitutione, alium à nativo ſuo ritu mutuari poſſunt. Unde ſi in Dominica ejuſmodi Feſta occurrant, transferri debent, nisì aliud à DD. Epiſcopo propter graviſſimas cauſas fuerit ordinatum.

8. Officium Dominicæ nec transfertur, nec anticipatur, nisì in caſibus infrà notatis. *Cap. XIV. n.* 4.

9. Semper fit ritu Duplici majori, nisì aliter notetur; excepto quòd, in I. Veſperis, non habet Reſponſorium, nisì ſit I. claſſis.

10. In Dominicis, à I. Adventûs ad Præſentationem Domini, vel ad Septuageſimam, ſi Septuageſima venerit ante Præſentationem Domini; & à I. Quadrageſimæ ad Feſtum SS. Trinitatis, Officium ſumitur è Proprio de Tempore: in aliis autem Dominicis, è Pſalterio. Excipiuntur tamen Lectiones, Antiphonæ ad Cantica Evangelica, *Benedictus* & *Magnificat*, Oratio, & Canon; quæ omnia ſemper ſumuntur è Proprio de Tempore.

11. In omnibus Dominicis, exceptis tantùm Dominicis Paſchæ & Pentecoſtes, iis in quibus fit Officium de aliquo Feſto, nécnon & occurrentibus intra Octavas Feſtorum Domini, aut in Vigiliis Nativitatis & Epiphaniæ Domini, dicitur ad Primam Symbolum, *Quicumque*, itémque in Feſto SS. Trinitatis.

12. Si quid aliud Officio Dominicæ cujuſdam peculiare ſit, ſuo loco notabitur.

CAPUT IX.

De Officio Feriarum.

1. Officium Feriale incipit ubi deſinit Officium Feſti præcedentis, & terminatur ubi Officium diei ſequentis incipit.

2. Officium noctis, extra Tempus Paſchale, conſtat Pſalmis novem ſub tribus Antiphonis, cum uno Verſiculo, tribus Lectionibus, & tribus Reſponſoriis, & non dicitur, *Te Deum*. Tempore verò Paſchali, dicuntur tantùm tres Pſalmi ſub una Antiphona, ut notatur in Proprio

de Tempore, & dicitur, *Te Deum.*

3. A Præſentatione Domini, ad Dominicam Paſſionis, dicuntur ad Laudes & ad Veſperas Suffragia de omnibus Sanctis. A Dominica in Albis Depoſitis, ad Aſcenſionem, Suffragia de Cruce; & à Dominica I. poſt Pentecoſten, ad Adventum, Suffragia de Cruce & de omnibus Sanctis.

4. In omni Officio Feriali, dicuntur ad Primam & Completorium Preces, ut habentur in Pſalterio. Excipiuntur Feriæ Temporis Paſchalis, Vigiliæ quædam, ut in ſuis locis notatur, & Feriæ à XV. Decembris ad Vigiliam Nativitatis Domini, in quibus licèt Preces dicantur ad Primam, non dicuntur ad Completorium. Si fit Feria major, dicuntur ad omnes Horas Preces majores, flexis genibus, niſi aliter notetur. Excipiuntur tamen Feriæ majores Temporis Paſchalis; tunc enim nullæ dicuntur Preces.

5. Feriæ aliæ ſunt Majores, aliæ Minores, aliæ Privilegiatæ, aliæ non Privilegiatæ.

6. Feriæ Majores Privilegiatæ, ſunt, Vigilia Nativitatis Domini, Feria IV. Cinerum, Feriæ omnes à Dominica Palmarum, ad Dominicam in Albis Depoſitis, & à Vigilia Pentecoſtes incluſivè, ad Dominicam I. poſt Pentecoſten. Feriarum illarum Officium nulli alii cedit, & ordinatur in propriis locis.

7. Feriæ Majores non Privilegiatæ, ſunt Feriæ Adventûs, Quadrageſimæ, Rogationum, Quatuor Temporum, Feria VI. poſt Octavam Aſcenſionis, & Vigiliæ omnes tam in Proprio de Tempore, quàm in Proprio Sanctorum; ſive in eis jejunetur, ſivè non. Hæ Feriæ cedunt Officio Semiduplici, & ſuprà; ſi excipias tamen Vigiliam Epiphaniæ, in qua non fieret niſi de Feſto Solemni majori, & ſuprà, & Ferias Quadrageſimæ, quæ admittunt tantùm Feſtum Incarnationis Domini, Feſtumque principale Patroni primarii. De Feriis illis omnibus majoribus, ſi non fiat Officium, propter Feſtum occurrens quod poſſunt admittere, fit Commemoratio, ad Laudes, per Lectionem Evangelii cum Homilia, (ſi habeant,) Antiphonam ad *Benedictus*, Verſiculum, & Orationem; & ad Veſperas, per Antiphonam ad *Magnificat*, Verſiculum, & Orationem. De Feriis tamen Vigiliarum & Quatuor Temporum nulla fit Commemoratio ad Veſperas.

8. Feriæ Minores Privilegiatæ, ſunt omnes Feriæ à Septuageſima, ad Feriam IV. Cinerum excluſivè. Cedunt Officio Semiduplici, & ſuprà. Nulla fit de illis Commemoratio, ſi propter Feſtum aliquod occurrens omittantur; & in ipſis dicuntur tantùm

Preces ordinariæ ad Primam & Completorium.

9. Feriæ Minores non Privilegiatæ, ſunt aliæ omnes Feriæ per annum; & cedunt Feſto cuilibet etiam Simplici.

10. In Feriis Quadrageſimæ, Veſperæ dicuntur ante comeſtionem, etiamſi fiat de Feſto. In aliis jejuniis, Nona dicitur ante prandium, & Preces non dicuntur ad Veſperas, quia poſt Nonam jejunium ſolutum eſt. In Feriis majoribus, quibus olim jejunatum eſt, dicuntur pariter Preces uſque ad Nonam incluſivè; ſed non dicuntur flexis genibus, quia non jejunatur. Propter eamdem rationem nunquam flectuntur genua in recitatione Precum Completorii.

11. Non convenit inchoare Officium quod proſequi non licebit: ideò ſi in Feria majore venerit Feſtum aliquod de quo in ea fieri debeat ſola Commemoratio; ſi pridiè hujus Feriæ majoris fiat de Feria minore, vel de Feſto Simplici quod terminatur ad Nonam, Veſperæ non erunt de Feſto ſequenti, nec integræ, nec à Capitulo, quia de eo non fiet Officium; ſed Veſperæ erunt de Feria minore, ut in Pſalterio, cum Commemoratione de Feſto ſequenti. In illis autem Veſperis non dicuntur Preces, quia non ſunt I. Veſperæ de Feria majore: Feria enim etiam major non habet I. Veſperas.

Caput X.

De Officio Vigiliarum.

1. Si Vigilia occurrat in Dominica, de Vigilia fiet in Sabbato præcedenti, vel Officium, vel Commemoratio; Officium, ſi Sabbatum non impediatur Feſto Semiduplici, aut ſuprà: Commemoratio, ſi Sabbatum impediatur. Commemoratio autem Vigiliæ fit per Lectionem Evangelii cum Homilia, Antiphonam quæ eſt ad *Benedictus*, Verſiculum, & Orationem. Excipias à prædicta regula, Vigilias Nativitatis & Epiphaniæ, de quibus fit Officium, etiam Dominicâ die, ut in propriis locis habetur.

2. Si in Vigilia quadam occurrat Feſtum Solemne majus, aut ſuprà, alicujus loci ſeu Parochiæ, vel Solemne minus, aut ſuprà, per totam Diœceſim feſtivatum, anticipabitur Officium Vigiliæ cum jejunio, vel in illo loco ſeu Parochia, vel in tota Diœceſi. Si tandem aliqua Vigilia venerit, vel in Adventu, vel in Quadrageſima, nihil de Vigilia fiet.

3. Officium Vigiliæ incipit ad Nocturnum, & terminatur ad Nonam. Integrum eſt de Feria occurrente, his exceptis. I. & II. Lectio, niſi aliter notetur, ſumuntur de Scriptura occurrente, duabus poſterioribus in unam junctis. III. eſt Evangelium

cum Homilia. Duo priora ℟℟. de Feria occurrente, tertium eſt proprium. Antiphona ad *Benedictus*, eſt propria, itémque Oratio. Extra Tempus Paſchale dicuntur Preces majores, flexis genibus, ſi ſit jejunium; ſtando verò, ſi non ſit jejunium. Dicuntur pariter Suffragia conſueta, niſi aliter notetur.

4. Excipiuntur ab hoc ordine Vigiliæ Nativitatis Domini, Epiphaniæ, & Pentecoſtes, quarum Officium ordinatur in ſuis locis.

Caput XI.

De Officio Octavarum.

1. DE Octava ordinariè fit Officium per octo dies continuos, vel ſaltèm Commemoratio, ſecundùm occurrentiam vel concurrentiam Feſtorum quæ intra eam poſſunt evenire.

2. Tempus Quadrageſimæ nullam admittit Octavam: unde ſi aliquod Feſtum habens Octavam occurrat poſt Feriam tertiam Hebdomadæ in Sexageſima, terminatur ejus Octava Feria III. poſt Dominicam in Quinquageſima. Idem ſervabitur circa Octavas nondùm abſolutas, quando ſupervenerit Vigilia Pentecoſtes, aut dies XV. Decembris.

3. Officium Octavæ ſuum ſumit gradum à Feſto cujus eſt Octava: unde ad quatuor Ordines revocantur Octavæ.

4. Ad I. pertinent Octavæ Nativitatis Domini, Paſchæ, & Pentecoſtes, quæ ritus habent peculiares.

5. Ad II. Octavæ aliorum Annualium, & Solemnium majorum Domini. Sola admittunt Duplicia minora non tranſlata & ſuprà, earúmque dies Octava eſt Duplex major.

6. Ad III. revocantur Octavæ Solemnium majorum non Domini. Admittunt Semiduplicia & ſuprà, itémque Duplicia minora tranſlata: Dies Octava eſt Duplex minor.

7. Ad IV. Octavæ Solemnium minorum. Excludunt ſola Simplicia, & earum dies Octava eſt tantùm Semiduplex.

8. Si duæ Octavæ ſimul concurrant, fiet Officium de digniori, cum Commemoratione minùs dignæ. Dignitas autem Octavæ attendenda eſt, non à Solemnitate tantùm Feſti, ſed à Myſterii ſeu Sancti eminentia. Unde ſi Octava Patroni concurrat cum aliqua ex Octavis Solemnium majorum Domini, *v. g.* Aſcenſionis, fiet de Octava Domini, cum Commemoratione Octavæ Patroni, licèt Feſtum Patroni ſit Annuale.

9. De Dominica intra Octavam occurrente totum fit Officium ut in Pſalterio, vel Proprio de Tempore, cum Commemoratione Octavæ in utriſque Veſperis & Laudi-

bus, ſed ſinè Lectione. Excipiuntur ab hac regula Dominicæ intra Octavas Feſtorum Domini, quarum Officium pertinet ad Feſtum intra cujus Octavam recitatur, & in quibus conſequenter nulla fit Octavæ Commemoratio.

10. Intra Octavam Nativitatis Domini, ſervatur ritus ſuo loco præſcriptus, pro Commemorationibus quæ in ea poſſunt occurrere. Intra Octavas Paſchæ & Pentecoſtes, nulla omninò fit Commemoratio; & intra Octavas II. III. & IV. ordinis, fit Commemoratio Feriarum majorum, vel Feſtorum quorum Officium impeditur per Octavam.

11. Cùm transfertur Feſtum habens Octavam, non transfertur Octava. Ità ut ſi Feſtum transferatur ad diem ſextam Octavæ, craſtinâ die fieri debeat de die ſeptima intra Octavam; ſequenti verò die, de die Octava: & ſi ultra Octavam transferatur, omittitur omninò Octava hoc anno.

12. Dies Octava cedit Officio Dominicæ, niſi ſit Octava Feſti Solemnis majoris aut Annualis Domini. Cedit pariter Feſto gradûs ſuperioris, & Feriæ majori privilegiatæ; túncque anticipatur dies Octava, niſi Octava ſit IV. ordinis; in hoc enim caſu de die Octava Semiduplici fiet Commemoratio, die impeditâ in qua venerit. Si autem occurrat Feſtum ejuſdem gradûs, de eo Feſto fiet ſola Còmmemoratio, ſi ſit Semiduplex; & transferetur, ſi ſit Duplex minus aut majus.

13. Officium intra Octavam hoc ritu peragitur. Invitatorium dicitur ritu duplici in Octavis I. ordinis; ritu verò ſimplici in aliis. Pſalmi ſumuntur è Pſalterio. Novem dicuntur in Officio Nocturno, ſub tribus Antiphonis, extra Tempus Paſchale, & tres tantùm ſub Antiphona unica, Tempore Paſchali: deinde Verſiculus, & tres Lectiones, quarum I. de Scriptura occurrente, duæ poſteriores propriæ, ſi Octava ſit I. vel II. ordinis. Si verò III. vel IV. ordinis, duæ priores Lectiones de Scriptura occurrente, tertia tantùm propria erit. Antiphonæ unà cum ℣. & ℟℟℟. ſumuntur ex uno è Nocturnis Feſti ſecundùm Feriam. Et dicitur, *Gloria Patri* in fine ultimi tantùm ℟. nec unquam reſumitur ℟.

14. Ad Laudes & alias Horas, omnia dicuntur ut in Feſto, exceptis ſequentibus. Pſalmi ſunt de Feria. Ad Laudes & Veſperas, unica dicitur Antiphona; & ſi Octava ſit IV. ordinis non additur *Alleluia* in ℟. brevibus.

15. Nota quòd in Feſtis intra Octavas occurrentibus, ſervetur Octavæ ſolemnitas, ideóque addantur duo *Alleluia* in ℟℟. brevibus Horarum; & ſi quæ ſit Doxologia propria, aut Hymnus & Oratio propria ad Comple-

torium, dicantur, modò tamen Feſtum de quo ſit Officiũ, hæc non habeat propria.

16. Dies Octava celebratur eo ritu & modo qui deſcribitur in propriis locis.

Caput XII.

De Officio B. Mariæ Virginis in Sabbato.

1. IN omnibus Sabbatis, ab Octava S. Hilarii ad Septuageſimam, à Dominica in Albis Depoſitis ad Aſcenſionem Domini, & ab Octava SS. Euchariſtiæ ad Adventum, ſit Officium de B. Maria, quemadmodum circa finem Breviarii diſponitur; niſi occurrat Feſtum ſimplex, dies intra Octavam, aut Feria privilegiata, vel anticipandum ſit Officium Dominicæ ſubſequentis.

2. Ejuſmodi Officium ſit ritu ſimplici. Inchoatur Feriâ ſextâ à Capitulo Veſperarum, ſi Veſperæ illæ ſint feriales: ſi autem Feriâ ſextâ celebretur Feſtum Semiduplex, aut ſuprà, modò non ſit B. Mariæ, aut Solemne majus, aut Annuale, ſit Commemoratio de B. Maria ad Veſperas: & ad Hymnum Completorii, ſi propria non habeatur, dicitur Doxologia, *Qui natus es.* Cætera omnia, in dicto Officio, ad calcem Breviarii ordinantur.

Caput XIII.

De Commemorationibus.

1. QUando duo Feſta quorum neutrum transferri debet, eodem die celebranda veniunt, aut quando II. Veſperæ unius concurrunt cum I. Veſperis alterius, de minùs digno ſit ſola Commemoratio, juxta regulas ſequentes.

2. Commemoratio, alia privilegiata eſt, alia non privilegiata. Privilegiata ea eſt quæ nunquam omittitur, nequidem in Feſto Annuali. Non privilegiata ea eſt quæ, habitâ ratione dignitatis Feſti in quo occurrit, omitti debet.

3. Commemorationes privilegiatæ ſunt, Annualium, Solemnium majorum & minorum, Duplicium majorum Domini, omnium Dominicarum, cujuſcumque claſſis ſint, Feriarum omnium Majorum, ſive privilegiatæ ſint, ſive non, & omnium Octavarum, cujuſcumque ordinis ſint.

4. Commemorationes non privilegiatæ, ſunt aliæ omnes Commemorationes.

5. Privilegiatæ Commemorationes ſemper fieri debent, ut dictum eſt; non privilegiatæ autem omittuntur in Feſtis Annualibus & Solemnibus majoribus, ſiunt autem in Solemnibus minoribus, & infrà.

6. Commemorationes ſiunt hoc modo. In I. & II. Veſperis Feſti dignioris, dicto *Benedicamus Domino*, dicitur Antiphona quæ eſt ad *Magnificat* Officii de quo ſit Commemoratio, deinde Verſicu-

lus Hymni, & ultimò Oratio ejuſdem Officii, cum majori concluſione, *Per Dominum*, ſi nulla alia ſequatur Commemoratio; minori autem concluſione, *Per Chriſtum*, ſi alia ſequatur. In Laudibus autem fiunt hoc modo. Dicto *Benedicamus Domino*, petitur Benedictio, & legitur vel Evangelium cum Homilia Officii de quo fit Commemoratio, ſi habeat; vel, ſi non habeat, ultima Lectio quæ diceretur ad Officium Nocturnum, exceptis Commemorationibus dierum intra Octavas; deinde Antiphona quæ eſt ad *Benedictus*, Verſiculus Hymni, & Oratio, eodem ritu ac in Veſperis.

7. Nota aliquas eſſe Commemorationes ſolemnes, ut ſunt Antiphonæ ad *Magnificat*, à XV. Decembris ad Nativitatem Domini, quæ, quia integræ dici debent & ante & poſt Canticum, *Magnificat*, peculiarem ritum retinent. Nunquam omittuntur, quia privilegiatæ ſunt; & fiunt hoc modo: poſt *Benedicamus Domino*, dicitur Antiphona *O*: deinde, *Gloria Patri*, *Sicut erat*, &c. poſteà repetitur Antiphona *O*: tum Verſiculus cum Oratione, ut ſuprà.

Caput XIV.

De Occurrentia & Tranſlatione Feſtorum.

1. SI duo Feſta eodem die ſimul occurrant, Officium fit de Feſto ſuperioris gradûs, transfertur verò Feſtum gradûs inferioris, ſi ſit Duplex minus, aut ſuprà. Quod ſi ſint ejuſdem gradûs, Officium fit de digniori, & transfertur minùs dignum, ſi ſit Duplex minus, aut ſuprà.

2. Si Feſtum inferioris gradûs, vel in eodem gradu minùs dignum, ſit Semiduplex aut Simplex, de eo fit Commemoratio, niſi propter ſolemnitatem Feſti quod celebratur, ſit omittenda, juxta ſuprà dicta. *Cap. XIII. de Commemorationibus.*

3. Annualia & Solemnia, tùm majora, tùm minora, per totam Diœceſim feſtivata, hoc gaudent privilegio, ut quodcumque Feſtum, etiam Annuale Patroni, in eis occurrens transferatur.

4. Officium Dominicæ, ut dictum eſt, nunquam tranſfertur: aliquando tamen, ante Septuageſimam, aut ante Adventum, anticipatur Dominica ſuperabundans, ut ſuis locis dicitur.

5. Alia Officia Duplicia minora, & ſuprà, transferuntur, quando proprio die celebrari non poſſunt. Semiduplicia verò & Simplicia nunquam transferuntur, ſed de his, quando Officium fieri nequit integrum, fit Commemoratio, ſi ſolemnitas patiatur, vel omninò omittuntur.

6. Cùm transfertur Officium in quo fieri deberet Commemoratio aliqua, Commemoratio non transfertur, ſed fit ſuo die, ſi ſolemnitas

non impediat; alioquin omittitur hoc anno.

7. Si Feſta Solemnia minóra, aut ſuprà, feſtivata, transferantur, feſtivantur eo die in quem transferuntur: cætera Feſta à populo feriata, cùm transferuntur, non feſtivantur.

8. In Tranſlatione Feſtorum, hoc maximè obſervandum eſt, ut de Feſto tranſlato fiat Officium die viciniori ſubſequente non impeditâ. Quia verò dierum impeditarum eſt aliquando longa ſeries, definita eſt Feſtorum quorumdam anticipatio in diem præcedentem. Sic, *v. g.* Feſta Duplicia minora quæ occurrere poſſunt die Aſcenſionis, & Duplicia minora, aut ſuprà, quæ occurrere poſſunt à Vigilia Pentecoſtes ad Feſtum SS. Trinitatis, anticipari debent. Extra caſus ſimiles, non anticipantur Feſta, ſed transferuntur.

9. Nomine diei impeditæ quæ Feſtum tranſlatum aut anticipatum non admittit, intelliguntur Duplicia minora, & ſuprà, dies intra aliquas Octavas, Feriæ majores privilegiatæ, itémque Feriæ majores non privilegiatæ, quando Evangelium habent proprium, & ſimul eâdem die occurrit Feſtum Semiduplex aut Simplex.

10. Advertendæ tamen exceptiones ſequentes. Feſto Incarnationis Domini transſlato in Feriam II. poſt Octavam Paſchæ, cedit quodcumque Feſtum, etiam Patroni primarii, de quo fiet die ſequenti. Sic etiam Feſto Annuali aut Solemni majori alicubi feſtivato & tranſlato, cedit quodcumque aliud Officium gradûs inferioris non feſtivatum.

11. Quando Feſtum Duplex minus, & ſuprà, transfertur in diem in qua aliàs fieret de Semiduplici, vel Simplici, vel de Octava, vel de Feria majore non privilegiata, fit Commemoratio de illo Semiduplici, Simplici, &c. modò tamen Officium tranſlatum admittat illas Commemorationes.

12. Si plura Feſta transferantur, attendatur eorum gradus aut dignitas: & niſi inæqualis ſint gradûs & dignitatis, de iis fiet Officium, eo ordine quo inſcripta ſunt in Calendario.

Caput XV.

De Concurrentia Officiorum.

1. Officia dicuntur concurrere quando unû incipit, antequàm alterum, ſi eſſet extra concurſum, terminari deberet; quod non niſi in Veſperis accidere poteſt.

2. In concurrentia Officiorum duo conſideranda ſunt, gradus & dignitas. Gradum indicat enuntiatio Solemnitatis poſita in Calendario aut ſerie Breviarii. Sic Annuale eſt I. gradûs, Solemne majus II. gradûs; & ſic de aliis. Dignitas verò attendenda eſt

ab eo cujus eſt Officium. Sic inter Feſta æqualis gradûs, Officium Feſtorum Domini dignius eſt Officio Feſtorum quorumcumque quæ non ſunt Domini. Officium de B. Maria præſtat cuicumque Officio de Sanctis. Officium Angelorum, Officio S. Joannis Baptiſtæ. Officium S. Joannis Baptiſtæ, Officio Apoſtolorum & Evangeliſtarum. Officium Apoſtolorum & Evangeliſtarum, cæteris Officiis Sanctorum. Sed cætera Officia, ſcilicet Martyrum, Pontificum, Doctorum, &c. ſunt ejuſdem inter ſe dignitatis.

3. Sciendum porrò Anniverſarium Dedicationis Eccleſiæ, Feſta S. Crucis, & ſimilia, Purificationis, Annuntiationis, & Viſitationis B. Mariæ, inter Feſta Domini numerari.

4. Feſta concurrentia quæ ſunt inter ſe æqualis gradûs & dignitatis, dimidiant Veſperas: id eſt, In Veſperis fit de Præcedenti uſque ad Capitulum excluſivè, & de Sequenti, à Capitulo uſque ad finem, cum Commemoratione Præcedentis.

5. Inter Feſta Annualia concurrentia, hic ſervatur ordo. Si Feſtum Annuale quod celebratur per totam Dioeceſim, concurrat cum Feſto Annuali alicujus loci tantùm, in II. Veſperis Annualis per totam Dioeceſim, fit ſolùm Commemoratio Annualis in peculiari loco celebrandi; itémque in Feſto Annuali alicujus loci proprio, II. Veſperæ erunt Primæ de Annuali ſequenti per totam Dioeceſim celebrando, cum ſola Commemoratione Præcedentis: & hoc etiamſi Feſta illa Annualia forent ex omni alia parte æqualia.

6. Idem dicendum de Epiphania, Præſentatione, Incarnatione & Aſcenſione Domini, Feſto SS. Trinitatis, Solemnitate SS. Euchariſtiæ, Aſſumptione B. Mariæ, & Feſto omnium Sanctorum. Omnia enim hæc Feſta hoc habent privilegium, ut eorum Veſperæ, tùm I. tùm II. ſemper integræ ſint, & de Feſto concurrenti, etiamſi ſit Annuale Patroni, ſola fiat Commemoratio, ſive in I. ſive in II. Veſperis.

7. Si Feſta non ſint ejuſdem gradûs, vel ſi, cùm ſint ejuſdem gradûs, non ſint ejuſdem dignitatis, Veſperæ erunt integræ de Feſto ſuperiori vel digniori, cum Commemoratione de Feſto inferiori vel minùs digno.

8. Semiduplex occurrens Feriâ VI. poſt Octavam Aſcenſionis non dimidiat Veſperas cum Semiduplici de quo ſola fieri debet Commemoratio in Laudibus Vigiliæ Pentecoſtes, ſed de illo Semiduplici ſubſequente ſola fit Commemoratio per modum Simplicis; quia non convenit inchoare Officium quod perficere non licebit, ut dictum eſt.

PARS SECUNDA.

De Horis Officii.

OFficium eſt Nocturnum, vel Diurnum. Nocturnum, quod etiam Vigiliarum nomine nuncupatur, dicitur vulgò Matutinum. Officium Diurnum in ſeptem Horas dividitur; quæ ſunt, Laudes Matutinæ, Prima, Tertia, Sexta, Nona, Veſperæ & Completorium. Quid in illis ſingulis Horis ut plurimùm ſervandum ſit, nunc aperiendum.

CAPUT I.

De Officio Nocturno.

1. AD Officium Nocturnum hæc per ordinem regulariter dicuntur, niſi aliter pro quibuſdam diebus notetur: *Pater. Ave. Credo.* ſecretò, ℣. *Domine, labia*, quem Celebrans dicit pollice ſignando ſibi os Signo Crucis. Tum ℣. *Deus, in adjutorium*, quem idem Celebrans dicit, ſignando ſe manu extenſâ à fronte ad pectus, & à ſiniſtro humero ad dextrum. Idem ℣. *Deus, in adjutorium*, eodem modo dicitur initio ſingularum Horarum, niſi aliter notetur. In hujus fine, à Paſchate ad Septuageſimam, additur *Alleluia*: à Septuageſima verò ad Paſcha, *Laus tibi, Domine, Rex æternæ gloriæ.*

2. Sequitur Invitatorium cum Pſalmo, *Venite*, eo ritu qui infrà notatur pro diverſis gradibus Feſtorum. *Part. III. Cap. I.* Tempore Paſchali, in fine Invitatorii additur *Alleluia.* Quando autem dici non debeat Invitatorium, aut omitti ℣. *Gloria Patri*; notatur in propriis locis.

3. Poſt Invitatorium dicitur Hymnus; & poſt Hymnum, Pſalmi, Antiphonæ, Verſiculi, Lectiones, & Reſponſoria; ſed diverſâ ratione, pro diverſitate temporis & gradûs Officii, ut ſequitur.

4. Si ſit Duplex majus, & ſuprà, habentur, ut dictum eſt, extra Tempus Paſchale, novem Pſalmi cum totidem Antiphonis, tribus Verſiculis, novem Lectionibus, & totidem Reſponſoriis; quæ omnia per tres Nocturnos diſtribuuntur.

5. In ſingulis ergo Nocturnis dicuntur Pſalmi tres, & totidem Antiphonæ, Verſiculus unus, Lectiones tres cum tribus Reſponſoriis; quæ omnia vel propria ſunt, vel deſumuntur è locis quæ ſingulis in Officiis deſignantur.

6. Singulos Verſiculos ſequitur, *Pater noſter*, cujus initium altâ voce dicitur à Celebrante, cæteris ſecretò proſequentibus, uſque ad ℣. *Et ne nos inducas in tentationem*, quem pariter Celebrans dicit altâ voce, cæteris altâ pariter voce reſpondentibus:

Sed

Sed libera nos à malo.

7. Lectiones ſingulas præcedit Benedictio, quam petit Lector, dicens: *Jube, Domne, benedicere*, & quæ datur à Celebrante.

8. Tandem poſt ultimum Reſponſorium, dicitur *Te Deum*, niſi aliter notetur. Si quæ fieri debeant exceptiones, habentur in propriis locis.

9. Hoc autem ordine prædicta recitantur, ſingulis in Nocturnis. Tres Pſalmi, & poſt ſingulos Pſalmos, Antiphona: Verſiculus; *Pater noſter*: Lectio I. cum Reſponſorio: Lectio II. cum Reſponſorio: Lectio III. cum Reſponſorio: & poſt ultimum ℟. ultimi Nocturni, *Te Deum.*

10. In Feſtis Duplicibus minoribus, & infrà, extra Tempus Paſchale, dicuntur novem Pſalmi cum tribus Antiphonis; ità ut poſt tres Pſalmos dicatur Antiphona I. poſt tres alios, Antiphona II. & poſt tres ultimos, Antiphona III. Deinde Verſiculus, *Pater noſter*, ut ſuprà, tres Lectiones cum Benedictionibus & Reſponſoriis, & ultimò, *Te Deum.* Si de Communi Sanctorum ſumatur Officium, Antiphonæ, Verſiculus, & Reſponſoria diſtribuuntur ſecundùm Feriam, ut dictum eſt. *Part. I. Cap. 5. n. 3.*

11. In Officio Feriæ, extra Tempus Paſchale, omnia diſponuntur ut in Officio præcedenti, ſed non dicitur, *Te Deum.*

12. Canticum, *Te Deum*, communiter ſequuntur Laudes, ut infrà. Si verò Laudes non dicantur continuò; poſt Canticum, *Te Deum*, dici debet cum integra concluſione Oratio diei: tum *Dominus vobiſcum*; *Benedicamus Domino*: & ſecretò, *Fidelium animæ*; *Pater noſter.* In Feriis majoribus, quando dicendæ ſunt Preces majores ad Horas diei, ſi Officium Nocturnum non ſequantur continuò Laudes, ante Orationem & *Dominus vobiſcum*, dicendæ ſunt Preces poſitæ ad Tertiam.

13. Tempore Paſchali, id eſt, à Dominica Reſurrectionis ad Sabbatum poſt Pentecoſten incluſivè, tam in Officio de Tempore, quàm de Sanctis, unicum dicitur Nocturnum conſtans tribus Pſalmis, qui variantur ut notatur in Proprio de Tempore, tribus Lectionibus, & totidem Reſponſoriis. Aliquando dicuntur tres Antiphonæ, aliquando unica, & notatur in propriis locis. In fine Antiphonarum & Reſponſoriorum additur *Alleluia*; & ſemper dicitur, *Te Deum.*

CAPUT II.

De Laudibus Matutinis.

1. AD Laudes Matutinas, (dictis *Pater* & *Ave*, ſi ab Officio Nocturno ſeparentur,) dicitur ℣. Sacerdotalis; & illo completo, ℣. *Deus, in adjutorium*, ut ſuprà. Dein-

de quatuor Pſalmi, & inter 3. & 4. Pſalmum dicitur Canticum. Poſt ſingulos Pſalmos & poſt Canticum, ſi Officium ſit Semiduplex, aut ſuprà, habetur Antiphona; ſi verò Simplex, aut diei intra Octavam, unica dicitur poſt ultimum Pſalmum Antiphona.

2. Poſt Pſalmos, niſi aliter notetur, dicitur Capitulum, Hymnus, Verſiculus, Canticum *Benedictus*, cum Antiphona & Oratione. Ante Orationem dicitur, *Dominus vobiſcum*; vel, *Domine, exaudi orationem meam.* ℟. *Et cum ſpiritu tuo*; vel, *Et clamor meus ad te veniat.* Deinde *Oremus*; & completâ Oratione, iterùm *Dominus vobiſcum*, vel, *Domine, exaudi. Benedicamus Domino.* ℟. *Deo gratias.* Et ſecretò, *Fidelium animæ*, &c. *Pater. Ave.*

3. Preces majores, quando dicendæ ſunt, dicuntur poſt Antiphonam ad *Benedictus.* Et Commemorationes, ſi faciendæ ſint, fiunt poſt ℣. *Benedicamus*; qui ℣. de novo repetitur poſt ultimam Orationem.

4. Tempore Paſchali, omnia fiunt ut ſuprà, excepto quòd additur *Alleluia*, poſt ſingulas Antiphonas.

Caput III.
De Prima.

1. AD Primam, (dictis, *Pater* & *Ave*, ſecretò, ſi ſeparetur ab Officio præcedenti,) dicitur ℣. *Deus, in adjutorium*, & Hymnus, *Jam lucis.* Poſt Hymnum dicuntur tres Pſalmi ſub una Antiphona, quæ in Proprio de Tempore & Feſtis Annualibus propria eſt, in aliis autem Officiis, prima quæ dicta eſt ad Laudes.

2. Poſt Antiphonam, dicitur Capitulum; deinde ℟. breve, *Chriſte*, cujus ℣. variatur pro diverſitate Temporis & Feſtorum. Tum ℣. *Exurge*, quem immediatè ſequitur Oratio, *Domine Deus*, cum ℣. *Dominus vobiſcum*, antè & pòſt, & *Benedicamus Domino*. In Officio tamen Feriali, niſi aliter notetur, ante Orationem dicuntur Preces, ut in Pſalterio vel Proprio de Tempore. In Confeſſione ad, *Meâ culpâ*, ter percutitur pectus, & ad ℣. *Indulgentiam*, de novo fit ſignum Crucis. Qui ſolus recitat, ſemel tantùm dicit, *Confiteor*, ſemélque *Miſereatur*; & omittit has voces, *Et tibi, pater*; *Et te, pater*; *Et vobis, fratres*; *Et vos, fratres*, Si Preces dictæ ſint ad Laudes, Precibus quæ dicuntur ad Primam, adjiciuntur ℣℣. *Vias tuas*, &c. qui ſequuntur, ante Confeſſionem.

3. Tempore Paſchali, Antiphonæ additur *Alleluia*, & omittuntur Preces, etiamſi fiat de Feria.

Caput IV.
De Officio Capituli.

1. POſt Orationem Primæ, dicto *Benedicamus*, fit Officium Capituli, quod qua-

tuor conſtat partibus. 1°. Lectione Martyrologii, quæ Lectio extra Chorum fit ad libitum. In fine Martyrologii dicitur ℣. *Pretioſa*, qui ℣. unà cum Oratione, ſemper legitur, etiamſi Martyrologium non legatur. 2°. Lectione Canonis, qui quâlibet die varius eſt. 3°. Precibus ante laborem dicendis; ſcilicet, ℣℣. *Deus, in adjutorium*, &c. cum Oratione, *Dirigere*: quæ Preces omittuntur diebus à populo feriatis. 4°. Benedictione ad Abſolutionem Capituli, cui præmittitur ℣. *Adjutorium noſtrum*.

2. Aliquando omittitur Officium Capituli, ut notatur in propriis locis.

Caput V.

De Tertia, Sexta, & Nona.

1. AD Tertiam, Sextam, & Nonam, (dictis ſecretò, *Pater* & *Ave*, ſi ſeparentur ab Officio præcedenti,) dicitur ℣. *Deus, in adjutorium*, & Hymnus; deinde tres Pſalmi cum Antiphona propria, vel de Laudibus diei ſumpta. Sumuntur autem Antiphonæ de Laudibus hoc ordine: ad Tertiam, ſecunda; ad Sextam, tertia; & ad Nonam, quinta. Poſt Antiphonam habetur Capitulum, poſteà Reſponſorium breve, cui additur duplex *Alleluia*, in Solemnibus minoribus, & ſuprà, intra Octavas 1. 2. & 3. ordinis, & Tempore Paſchali. Ultimò, Oratio quæ dicta fuit ad Laudes: *Dominus vobiſcum*, *Benedicamus*, &c. ut ad Laudes.

2. Tempore Paſchali, omnia ut ſuprà, ſed Antiphonis additur, *Alleluia*.

Caput VI.

De Veſperis.

1. AD Veſperas, (dictis ſecretò, *Pater* & *Ave*, ſi ſeparentur ab Officio præcedenti,) dicitur ℣. *Deus, in adjutorium*. Deinde quinque Pſalmi cum quinque Antiphonis, Capitulum, Hymnus, Verſiculus, Canticum, *Magnificat*, cum ſua Antiphona, & Oratio, ut ad Laudes.

2. Intra Octavas, unica dicitur Antiphona ſuper Pſalmos quinque.

3. In I. Veſperis Duplicium majorum, & ſuprà, poſt Capitulum, dicitur Reſponſorium.

4. Quando Preces majores dicendæ ſunt, dicuntur poſt Antiphonam ad *Magnificat*; & quando fieri debent Commemorationes, fiunt poſt ℣. *Benedicamus*.

5. Tempore Paſchali, poſt ſingulas Antiphonas, additur, *Alleluia*.

Caput VII.

De Completorio.

1. AD Completorium, (dictis ſecretò, *Pater* & *Ave*, ſi ſeparentur à Veſperis,) dicitur à Celebrante ſignante pollice pectus ſuum: *Converte nos, Deus, ſalutaris noſter*. Chorus reſpondet: *Et averte iram tuam à nobis*. Cele-

brans proſequitur: *Deus, in adjutorium*, &c. Tum dicuntur Pſalmi tres ſub una Antiphona, Hymnus, Capitulum, ℟. breve, *In manus*, ℣. *Cuſtodi me*, Canticum, *Nunc dimittis*, & Antiphona.

2. Poſt Antiphonam, ſi Officium ſit de Feria, adduntur Preces, ut habentur in Pſalterio. Si autem Officium non ſit de Feria, ſtatim poſt Antiphonam, dicitur Oratio, quæ varia eſt pro diverſis temporibus.

3. Poſt Orationem & ℣. *Benedicamus*, additur Benedictio, *Gratia Domini noſtri*, &c. Deinde ad devotionem dici poteſt una ex Antiphonis de B. Maria, cum ℣. & Oratione. Ultimò dicitur, *Pater. Ave. Credo.*

4. Tempore Paſchali, Antiphonis additur, *Alleluia*, & omittuntur Preces, etiamſi fiat de Feria.

Nota, quædam eſſe per annum Officia, qualia ſunt Officia tridui ante Paſcha, Defunctorum, &c. quæ ritus proprios habent, ſuis in locis explicatos.

PARS TERTIA.

De Horarum Partibus.

BReviter agemus de ſingulis Horarum partibus, de quibus jam plura dicta ſunt in decurſu duarum priorum partium Rubricarum.

Caput I.

De Invitatorio.

1. INvitatorium varium eſt in diverſis Officiis, ut habetur in ſuis locis.

2. Triplici ritu dicitur, Solemni ſcilicet, Duplici, & Simplici. Quando ritu Solemni dicitur, integrum repetitur poſt ſingulos Verſus Pſalmi, *Venite*. Quando ritu Duplici, poſt I. Verſum Pſalmi, integrum repetitur, poſt II. ſit tantùm Reclamatio, * *Venite, adoremus*, poſt III. totum repetitur, poſt IV. fit Reclamatio, & ſic alternatim uſque ad finem Pſalmi. Quando denique ritu Simplici dicitur, poſt ſingulos Verſus Pſalmi, *Venite*, fit ſola Reclamatio, * *Venite, adoremus.*

3. Quocumque ritu dicatur, ſemper bis dici debet ante Pſalmum, *Venite*: ſola Reclamatio fieri debet poſt *Sicut erat*, & integrum repeti Invitatorium, factâ illâ ultimâ Reclamatione.

4. In Solemnibus minoribus, & ſuprà, Invitatorium dicitur ritu Solemni. In Duplicibus, tùm majoribus, tùm minoribus, & diebus intra Octavas I. ordinis, ritu Duplici. In Semiduplicibus, Simplicibus, diebus intra Octavas II. III. & IV. ordinis, & in Feriis, niſi aliter notetur, ritu Simplici.

5. Tempore Paſchali, in

ſine Invitatorii, quoties repetitur, vel ſit Reclamatio, additur, *Alleluia.*

Caput II.

De Hymnis.

1. Hymni dicuntur in omnibus Horis, niſi aliter notetur.

2. Ad Officium Nocturnum, Hymnus dicitur poſt Invitatorium & Pſalmum, *Venite.* Ad Laudes, poſt Capitulum. Ad Horas, poſt ℣. *Deus, in adjutorium.* Ad Veſperas, poſt Reſponſorium, ſi habeatur; alioquin poſt Capitulum: & ad Completorium, poſt Antiphonam Pſalmorum.

Caput III.

De Pſalmis.

1. Pſalmi eo modo & ordine quo ſunt in Pſalterio diſtributi, dicuntur ſingulis diebus ad omnes Horas, non ſolùm in Officio de Tempore, ſed etiam in Officio de Sanctis, iis exceptis pro quibus ſuis in locis aſſignantur Proprii.

2. In fine Pſalmorum, & ad quamlibet eorum Diviſionem, niſi aliter notetur, dicitur, *Gloria Patri.*

Caput IV.

De Canticis.

1. Cantica dicuntur in omnibus Officiis, niſi aliter notetur, ad Laudes, Veſperas, & Completorium.

2. Præter Canticum Evangelicum, *Benedictus*, ad Laudes aliud dicitur, ſcilicet inter tertium & quartum Pſalmum.

3. In fine Canticorum, niſi aliter notetur, ſicut & in fine Pſalmorum, additur, *Gloria Patri.*

Caput V.

De Antiphonis.

1. In quocumque Officio, eodem ſemper modo dicuntur Antiphonæ; videlicet, inchoantur tantùm ante Pſalmos, vel Cantica; & poſt Pſalmos, vel Cantica, integræ dicuntur.

2. Excipiuntur ab hac regula Antiphonæ majores Cantici *Magnificat*, à XV. Decembris ad Nativitatem Domini, quæ *O* vocantur. Hæ enim bis repetuntur integræ; primò ſcilicet ante *Magnificat*; ſecundò poſt *Sicut erat.*

3. In Officio quod abſque cantu ab uno vel pluribus recitatur, Pſalmi & Cantica inchoantur abſque Antiphonarum impoſitione.

4. Tempore Paſchali, poſt ſingulas Antiphonas additur, *Alleluia.*

Caput VI.

De Verſiculis.

1. Verſiculus ſemper dicitur poſt Antiphonam quæ ſequitur ultimum Pſalmum cujuſque Nocturni; ad Laudes & Veſperas, poſt Hymnum; ad Primam & reliquas Horas, poſt Reſponſorium breve.

2. Nullis Verſiculis unquam additur, *Alleluia.*

Caput VII.

De Benedictionibus ante Lectiones.

1. Benedictiones dicuntur, ut in fine Pſalterii diſpoſitæ ſunt. Variantur pro diverſitate Officiorum, ut ibidem videre eſt.

2. Benedictionem petit in Choro Lector, dicens: *Jube, Domne, benedicere.* Apud Moniales Lectrix dicit: *Domna.* Qui verò ſolus recitat, dicit abſolutè Benedictionem, non præmiſſo, *Jube, Domne, benedicere.*

3. Quando DD. Epiſcopus Lectionem lecturus eſt, poſtquàm ipſe præmiſit ex more, *Jube, Domne, benedicere*, omnes reſpondent: *Amen.* Et Epiſcopus dicit Lectionem. Idem obſervatur ubi unicus eſt Presbyter, qui, ſive in Choro, ſive extra Chorum recitat cum aliis quorum nullus eſt Presbyter.

Caput VIII.

De Lectionibus.

1. Lectiones leguntur in quolibet Nocturno, poſt Pſalmos, præmiſſis ſemper, *Pater noſter*, & Benedictione, niſi aliter notetur.

2. In Duplicibus majoribus, & ſuprà, extra Tempus Paſchale, leguntur novem Lectiones, tres ſcilicet in quolibet Nocturno. Quæ in I. Nocturno leguntur, è Scriptura ſacra deſumptæ ſunt; & per ordinem in Proprio de Tempore pro ſingulis diebus diſponuntur. Aliquando tamen, ut dictum eſt, leguntur propriæ quæ in ſuis locis habentur. Quæ in II. & III. Nocturno legi debent, ſunt aliquando ex Scripturis depromptæ, aliquando ex SS. Patribus, aliquando ex Hiſtoria Sancti de quo Feſtum celebratur. Ultima, niſi aliter notetur, eſt ſemper Homilia, cui præponitur principium Evangelii eâdem die in Miſſa legendi.

3. In Officio Duplici minori, & infrà, ordinantur Lectiones ut ſequitur. Si Feſtum habeat duas Lectiones proprias, ut habent Duplicia minora, dies intra Octavas I. & II. ordinis, & alii nonnulli, prima Lectio eſt de Scriptura occurrente, tribus in unam junctis; Secunda & tertia ut in propriis locis. Si unam tantùm habuerit Lectionem propriam, ut habent Feſta Semiduplicia & Simplicia, diéſque intra Octavas III. & IV. ordinis, & alii nonnulli, prima & ſecunda erunt de Scriptura occurrente, tribus in duas redactis; tertia, ut in propriis locis. In Feriali tandem Officio, tres Lectiones ſunt de Scriptura occurrente.

4. Notandum Duplicia minora pro III. Lectione ſemper habere Evangelium cum Homilia.

5. Quando duæ tantùm fieri debent Lectiones è tribus de Scriptura occurrente, quæ prima aſſignatur, legitur ſola; duæ autem poſteriores in unam junguntur.

6. Quando de aliquo Sancto, vel de Dominica, vel de Feria proprium habente Evangelium, fieri debet Commemoratio, completis Laudibus per ℣. *Benedicamus*, legitur Lectio propria Sancto, vel Homilia diei de quo ſit Commemoratio, præmiſsâ ſemper Benedictione, quæ alia eſt pro Lectionibus Sanctorum, alia pro Homiliis in Evangelia.

7. Tempore Paſchali, in Duplicibus minoribus, & ſuprà, I. Lectio eſt de Scriptura occurrente, nisi ſit propria; II. de Hiſtoria Sancti, vel de aliquo Sermone; III. de Evangelio cum Homilia. In Semiduplicibus autem, & infrà, Lectiones leguntur, ut extra Tempus Paſchale. Notandum tamen, in ſolo Officio Feriali Temporis Paſchalis, legendam eſſe Lectionem tertiam de Scriptura, quæ cuilibet diei affigitur.

8. Initia Librorum ſacræ Scripturæ nunquam omittuntur, nisi omittatur Liber integer, aut duobus diebus continuis legendum ſit Libri cujuſdam initium, in quorum dierum primo celebretur Feſtum Lectiones omnes proprias habens. Hinc ſi in die 29. Junii occurrat initium alicujus Libri, omittitur hâc die, quia Feſtum SS. Apoſtolorum Petri & Pauli Lectiones habet proprias in I. Nocturno: ſed die ſequenti, id eſt, 30. reſumi debent tres Lectiones affixæ 29. & omitti hoc anno quæ aſſignantur pro 30. Aliud eſſet, ſi die 30. incipiendus aſſignaretur alius Liber Scripturæ; tunc enim omitti deberent hoc anno Lectiones aſſignatæ pro 29.

9. Lectiones omnes, exceptis Sanctorum Hiſtoriis, leguntur cum titulo, vel Libri, vel Autoris unde fuerunt excerptæ, nisi aliter notetur.

10. Lectiones communiter ſic concluduntur: *Tu autem, Domine, miſerere noſtri.* Et reſpondetur: *Deo gratias.* Dicitur communiter; quia Lectiones de Iſaïa Propheta, tempore Adventûs, ſic terminantur: *Hæc dicit Dominus Deus: Convertimini ad me, & ſalvi eritis*: nihil reſpondendo. Quæ vero de Jeremia, à Dominica Paſſionis ad Sabbatum ſanctum incluſivè, ſic terminantur: *Jeruſalem, Jeruſalem, convertere ad Dominum Deum tuum*: & nihil pariter reſpondetur. Iis denique quæ in II. & III. Nocturno tridui ante Paſcha, in Officio Defunctorum, & Fidelium Defunctorum Commemoratione leguntur, nihil omninò additur.

CAPUT IX.

De Reſponſoriis.

1. Poſt quamlibet Officii Nocturni Lectionem, ac etiam poſt Capitulum I. Veſperarum in Duplicibus majoribus, & ſuprà, dicitur Reſponſorium.

2. Quando in Officio trium Lectionum Reſponſoria ſumenda ſunt ex alio novem Lectionum Officio, ſumuntur hoc ordine: Feriâ II. & V. è I. Nocturno; Feriâ III. & VI. è II. Feriâ IV. & Sabbato, è III. Eodem modo ſumuntur in Feriis per annum Reſponſoria Dominicæ præcedentis, nisi aſſignentur propria.

3. In Reſponſoriis tres partes diſtingui ſolent, quarum prima, initium; ſecunda, Verſus; tertia, Reclamatio dicitur. Reclamatio diſtinguitur ab initio per Aſteriſcum *, & ſemper poſt Verſum integra repetitur.

4. Præthereà poſt Verſum & Reclamationem, additur *Gloria Patri*, ad ultimum cujuſque Nocturni Reſponſorium, & ad ℟. I. Veſperarum in Duplicibus majoribus, nisi aliter notetur; & poſt *Gloria Patri*, iterùm repetitur Reclamatio.

5. In Annualibus & Solemnibus majoribus, *Gloria Patri*, cum Reclamatione, in omnibus Reſponſoriis dicitur. Et inſuper in omnibus Solemnibus minoribus, & ſuprà. In ℟. I. Veſperarum, & in ultimo cujuſque Nocturni, loco Reclamationis, poſt *Gloria Patri*, reſumitur, id eſt, ex integro repetitur Reſponſorium, uſque ad ℣. excluſivè.

6. In Dominicis & aliis Officiis Duplicibus, quibus non dicitur, *Te Deum*, ultimum Reſponſorium reſumitur, vel poſt ℣. vel poſt *Gloria Patri*, ut notatur in ſuis locis.

CAPUT X.

De Cantico Te Deum.

In omni Feſto, etiam Simplici, exceptis Commemoratione omnium Fidelium Defunctorum, & Feſto Compaſſionis B. Mariæ Virginis; in omnibus inſuper per annum Dominicis, exceptis Dominicis Adventûs, & à Dominica in Septuageſima ad Paſcha; in omnibus Octavis, & in ſingulis Feriis Temporis Paſchalis, poſt ultimum Reſponſorium, dicitur, *Te Deum*.

CAPUT XI.

De Verſu Sacerdotali.

Verſus Sacerdotalis à Celebrante dicitur ad Laudes Matutinas, Choro reſpondente, immediatè ante ℣. *Deus, in adjutorium*. Habetur propriis in locis, & ſi quando omitti debeat, ibidem notatur.

CAPUT XII.

De Collecta ſeu Oratione.

1. Horæ ſingulæ terminantur Oratione, excepto Officio Nocturno, modò tamen immediatè ſequantur Laudes: ſi enim ſeparetur à Laudibus, terminatur Oratione diei.

2. Ad Primam, per totum annum, exceptis triduo ante Paſcha, & Commemoratione omnium Fidelium Defunctorum, eadem ſemper dicitur Oratio quæ eſt in Pſalte-

rio, vel Proprio de Tempore. Ad Completorium dicitur Oratio quæ habetur, vel deſignatur in propriis locis. In omnibus aliis Horis quorumcumque Officiorum, (exceptis I. Veſperis Annualium & Solemnium majorum, quibus apponitur peculiaris Oratio,) dicitur Oratio quæ habetur ad Laudes Matutinas ſingulorum Officiorum.

3. In Feriis per annum, dicitur Oratio Dominicæ præcedentis, ſi non aſſignetur propria. Nota quòd etiamſi nonnullis in Feriis aſſignetur Oratio propria, ad Veſperas tamen ſemper dici debet Oratio Dominicæ præcedentis.

4. Ante Orationem dicitur, *Dominus vobiſcum*, (non tamen ab eo qui ſolus recitat, nec à Subdiacono, nec à Moniali, licèt conſecratâ,) & reſpondetur: *Et cum ſpiritu tuo.* Deinde, *Oremus.* Qui dicere non poſſunt, *Dominus vobiſcum*, ejus loco dicunt ℣. *Domine, exaudi orationem meam*, & reſpondetur: *Et clamor meus ad te veniat.*

5. Quando Oratio dirigitur ad Patrem, ſic concluditur: *Per Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum Filium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritûs ſancti Deus; Per omnia ſecula ſeculorum.* ℟. *Amen.* Si ad Filium dirigatur, ſic concluditur: *Qui vivis & regnas cum Deo Patre, in unitate Spiritûs ſancti, Deus; Per omnia ſecula ſeculorum.* ℟. *Amen.* Si in principio vel in ſerie Orationis fiat mentio Filii dicitur: *Per eumdem Dominum*, &c. Si fiat mentio Spiritûs ſancti, dicitur: *In unitate ejuſdem Spiritûs ſancti*, &c.

6. Finita Oratione, ſi ſit prima, ſola, vel ultima, repetitur, *Dominus vobiſcum*, vel *Domine, exaudi.* Tum *Benedicamus Domino.* ℟. *Deo gratias.*

7. Quando plures Orationes dicendæ ſunt, prima tantùm & ultima dicuntur cum magna concluſione, *Per Dominum noſtrum*, vel aliter, ut ſuprà. Intermediæ autem ſic concluduntur: *Per Chriſtum Dominum noſtrum*; vel, *Per eumdem Chriſtum Dominum noſtrum*; vel, *Qui vivis & regnas, Deus*; vel, *Qui tecum vivit & regnat, Deus.* Et ſemper reſpondetur, *Amen.*

8. Unicuique Orationi ſemper præmittitur, *Oremus*, niſi plures dicantur ſub una concluſione, & tunc notatur in propriis locis.

9. In Orationibus & Verſiculis in quibus notatur *N.* pronuntiatur nomen baptiſmale ejus de quo ſit mentio.

CAPUT XIII.

De Oratione Dominica, & Salutatione Angelica.

1. ORatio Dominica, *Pater noſter*, & Salutatio Angelica, *Ave, Maria*, dicuntur initio ſingularum Horarum; ſi tamen Hora jungatur Officio præcedenti, omittuntur.

2. Quando Oratio Dominica dicitur cum Precibus, vel ante Lectiones Nocturnorum, altâ voce dicitur initium, ſcilicet, *Pater noſter*, & finis, ſcilicet, *Et ne nos inducas*, &c. Cætera omnia dicuntur ſecretò. In triduo tamen ante Paſcha, & in Officio Defunctorum, totum dicitur ſecretò.

3. In fine uniuſcujuſque Horæ, nisi ſequatur aliud Officium, aut Miſſa, aut Proceſſio, aut aliud ejuſmodi, dicto, *Fidelium animæ*, dicuntur etiam ſecretò, *Pater* & *Ave*.

Caput XIV.

De Symbolo Apoſtolorum, & Symbolo Quicumque.

1. Symbolum Apoſtolorum, *Credo in Deum*, dicitur ſecretò, ante Officium Nocturnum, & poſt Completorium, dictis ſcilicet, *Pater* & *Ave*.

2. Dicitur etiam ad Precès Primæ & Completorii Officii Ferialis; ſed initium, ſcilicet, *Credo in Deum*, & finis, ſcilicet, *Carnis reſurrectionem*, &c. dicuntur altâ voce.

3. Symbolum *Quicumque*, dicitur ad Primam, poſt Pſalmos, in omnibus Dominicis per annum, quando fit Officium de Dominica; & inſuper in Feſto SS. Trinitatis.

Caput XV.

De Capitulis & Canone.

1. Capitula dicuntur ad Veſperas, Laudès & alias Horas, poſt Pſalmos & Antiphonas: ad Completorium verò, poſt Hymnum; & habentur in propriis locis.

2. Nullum legitur Capitulum ad Laudes Nativitatis Domini, neque in toto Officio à Veſperis Feriæ IV. majoris Hebdomadæ, ad Nonam Sabbati in Albis incluſivè.

3. Canon ſingulis diebus, excepto triduo ante Paſcha, legitur ad Primam, ut dictum eſt, præmiſsâ Benedictione: & ſemper ſumitur, niſi aliter notetur, ex Officio unde ſumuntur Lectiones I. Nocturni, aut I. Lectio Tempore Paſchali. Hinc Officia quæ habent Lectiones in I. Nocturno proprias, Canonem habent pariter proprium; quæ autem ſumunt Lectiones de Scriptura occurrente, ibidem Canonem poſitum ſumunt. Excipitur tamen, ſi initium Libri extra locum proprium legatur; tunc enim Canon ſumitur è die cujus Officium fit.

Caput XVI.

De Reſponſoriis Brevibus.

1. Reſponſoria brevia, niſi aliter notetur, dicuntur poſt Capitulum, ad Horas minores tantùm, id eſt, ad Primam, Tertiam, Sextam, Nonam, & Completorium.

2. A Dominica Paſſionis incluſivè, uſque ad Paſcha, in Reſponſoriis tam brevibus,

quàm prolixioribus Officii cujuſcumque de Tempore, ac etiam Officii de Compaſſione B. Mariæ Virginis, non dicitur, *Gloria Patri*; ſed poſt Reclamationem repetitur ab initio Reſponſorium breve, uſque ad Verſum.

3. In omnibus Feſtis Solemnibus minoribus, & ſuprà, præterquàm à Septuageſima ad Paſcha, in omnibus Octavis I. II. & III. ordinis, etiamſi de Octava non fiat Officium, & toto Tempore Paſchali, in fine ℟℟. brevium Tertiæ, Sextæ & Nonæ, ante ℣. dicuntur duo *Alleluia*, quæ etiam poſt dictum ℣. pro Reclamatione repetuntur. Reſponſoria brevia Primæ & Completorii nunquam mutantur, nec unquam illis additur, *Alleluia*: mutatur tamen aliquando ℣. ℟. brevis, *Chriſte*, ad Primam.

Caput XVII.

De Precibus.

1. Preces, aliæ ſunt ordinariæ, aliæ extraordinariæ, quæ & majores dicuntur. Ordinariæ dicuntur in Officio Feriali, ad Primam & Completorium, niſi aliter notetur, excepto tamen Tempore Paſchali. Majores dicuntur ad omnes Horas, niſi aliter notetur, excepto Officio Nocturno, quando Laudes ſtatim ſequuntur. Quibuſnam autem diebus dicendæ ſint, colligi poteſt ex dictis, & aſſignatur in propriis locis.

2. Preces majores dicuntur flexis genibus, in diebus jejunii; aliàs autem qui dicunt, ſtantes ſunt; ſed Oratio ſemper dicitur à Celebrante ſtante.

3. In Precibus Laudum & Veſperarum, ad ℣. *Oremus pro Pontifice noſtro N.* additur nomen DD. Epiſcopi.

Caput XVIII.

De Suffragiis.

1. Suffragia ſeu Commemorationes de Cruce, de B. Maria, & de omnibus Sanctis dicuntur in fine Laudum & Veſperarum Officii Ferialis tantùm. Quibus autem Feriis fieri debeant illæ Commemorationes, habetur ſuprà. I. *Part. Cap. IX. n.* 3.

2. Si facienda ſit Commemoratio alicujus Feſti, fit ante ipſa Suffragia.

FORMA ABSOLUTIONIS

SACRAMENTALIS,

Cum Precibus ante & poſt eam à Sacerdote dicendis.

MIſereátur tuî omnípotens Deus, &, dimíſſis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam.

INdulgéntiam, abſolutiónem † & remiſſiónem peccatórum tuórum tríbuat tibi omnípotens & miséricors Dóminus. Amen.

DOminus noſter Jeſus Chriſtus, qui eſt ſummus Póntifex, te absólvat; & Ego, auctoritáte ipsíus, te absólvo ab omni vínculo excommunicatiónis, (*ſi pœnitens ſit Clericus, additur*, ſuſpenſiónis) & interdícti, in quantùm poſſum & tu índiges. Deínde, Ego te absólvo à peccátis tuis, In nómine Patris, † & Fílii, & Spíritûs ſancti. Amen.

PAſſio Dómini noſtri Jeſu Chriſti, mérita beátæ Maríæ Vírginis, & ómnium Sanctórum, ſuffrágia ſanctæ matris Ecclésiæ, quidquid boni féceris, & mali ſuſtinúeris, ſint tibi in remiſſiónem peccatórum, augméntum grátiæ & prǽmium vitæ ætérnæ. Amen.

Si Pœnitens eſſet morti proximus, & præ brevitate temporis, Preces omnes & Abſolutio, ut ſuperiùs jacet, recitari non poſſent; eo caſu, Sacerdos pronuntiabit ſolummodò verba ad eſſentiam Abſolutionis neceſſaria, ipsúmque abſolvet à cenſuris quas incurrere, & à peccatis quæ committere potuit, ſub hac forma.

EGo te absólvo ab ómnibus censúris & peccátis, In nómine Patris, † & Fílii, & Spíritûs Sancti. Amen.

H. Gravelot inv. *C. Baquoy Sculp.*

Servite Domino in timore : et exultate ei cum tremore. *Ps.* 2. 11.

PSALTERIUM
DISPOSITUM
PER HEBDOMADAM.
PARS VERNA.

DOMINICA,
AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Ante Officium Nocturnum dicitur ſecretò:

PATER noſter, qui es in cœlis, ſanctificétur nomen tuū: advéniat regnum tuum: fiat volúntas tua ſicut in cœlo, & in terra: panem noſtrum quotidiánum da nobis hódie: & dimítte nobis débita noſtra, ſicut & nos dimíttimus debitóribus noſtris: & ne nos indúcas in tentatiónem; ſed líbera nos à malo. Amen. *Matt.* 6. 9. *ad* 13.

AVe, María, grátiâ plena; Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui, Jeſus. *Luc.* 1. 28. 42.

Sancta María, mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc, & in hora mortis noſtræ. Amen.

CRedo in Deum, Patrem omnipoténtem, creatórem cœli & terræ: Et in Jeſum Chriſtum, Fílium ejus únicum, Dóminum noſtrum: qui concéptus eſt de Spíritu ſancto, natus ex María Vírgi-

ne: paſſus ſub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, & ſepúltus: deſcéndit ad ínferos: tértiâ die reſurréxit à mórtuis: aſcéndit ad cœlos, ſedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus eſt judicáre vivos & mórtuos. Credo in Spíritum ſanctum, ſanctam Eccléſiam cathólicã, Sanctórum communiónẽ, remiſſiónem peccatórum, carnis reſurrectiónem, vitam ætérnam. Amen.

Deinde clarâ voce dicitur:

DOmine, lábia mea apéries; ℟. Et os meũ annuntiábit laudem tuam. *Pſ.* 50. 17.

Deus, in adjutórium meum inténde; ℟. Dómine, ad adjuvándum me feſtína. *Pſ. 69. 2.*

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto; Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſécula ſeculórum. Amen.

Ante Paſcha. Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ. *A Paſchate & deinceps*, Allelúia.

Invit. Hymn. Ant. & ℣℣℣. habentur in Proprio de Tempore.

Tempore Quadrageſimæ novem dicuntur Pſalmi; Tempore verò Paſchali tres tantùm. Et ſic aliis diebus.

PSALMUS 94.

Chriſtus Rex; ipſi parendum.

VEníte, exultémus Dómino; jubilémus Deo ſalutári noſtro: præoccupémus fáciem ejus in confeſſióne, & in pſalmis jubilémus ei.

Quóniam Deus magnus Dóminus, & Rex magnus ſuper omnes deos; quóniã non repéllet Dóminus plebem ſuam; quia in manu ejus ſunt omnes fines terræ, & altitúdines móntium ipſe cónſpicit.

Quóniam ipsíus eſt mare, & ipſe fecit illud, & áridam fundavérunt manus ejus: veníte, adorémus, & procidámus ante Deum; plorémus coram Dómino qui fecit nos; quia ipſe eſt Dóminus Deus noſter; nos autem pópulus ejus, & oves páſcuæ ejus.

Hódie ſi vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda veſtra, ſicut in exacerbatióne, ſecúndùm diem tentatiónis in deſérto, ubi tentavérunt me patres veſtri, probavérunt, & vidérunt ópera mea.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, & dixi: Semper hi errant corde; ipſi verò non cognovérunt vias meas; quibus jurávi in ira mea, ſi introíbunt in réquiem meam.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto; Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper, & in ſécula ſeculórum. Amen.

IN I. NOCTURNO.

*Aſteriſcus hic * notat mediationem & pauſam.*

PSALMUS I.

Chriſti & omnium in Chriſto juſtorum encomium.

BEátus vir qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non ſtetit, * & in cáthedra peſtiléntiæ non ſedit;

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum, quod plantátum eſt ſecùs decúrſus aquárum, * quod fructum ſuum dabit in témpore ſuo,

Et fólium ejus non défluet; * & ómnia quæcúmque fáciet, proſperabúntur.

Non ſic ímpii, non ſic; * ſed tanquam pulvis, quem prójicit ventus à fácie terræ.

Ideò non resúrgent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio juſtórum.

Quóniam novit Dóminus viam juſtórum, * & iter impiórum períbit.

Glória Patri, & Fílio, * & Spirítui ſancto;

Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper; * & in sécula ſeculórum. Amen.

Hi ℣℣. Glória Patri, *&* Sicut erat, *dicuntur in fine Pſalmorum, & Diviſionum, atque etiam Canticorum, niſi aliter notetur.*

PSALMUS 2.

Chriſtus Filius Dei, Rex in Sion & in omnes gentes.

QUare fremuérunt gentes, * & pópuli meditáti ſunt inánia?

Aſtitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum * advérsùs Dóminum, & advérsùs Chriſtum ejus.

Dirumpámus víncula eórum, * & projiciámus à nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * & Dóminus ſubſannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira ſua, * & in furóre ſuo conturbábit eos.

Ego autem conſtitútus ſum Rex ab eo ſuper Sion montem ſanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu; ego hódie génui te.

Póſtula à me, & dabo tibi gentes hæreditátem tuam, * & poſſeſſiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tanquam vas fíguli confringes eos.

Et nunc, reges, intellígite; * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre, * & exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite diſciplínam, * nequándo iraſcátur Dóminus, & pereátis de via juſta.

Cùm exárſerit in brevi ira ejus, * beáti omnes

qui confidunt in eo.

PSALMUS 3.

Chriſti reſurrectio, ſpes membrorum ejus.

DOmine, quid multiplicáti ſunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsùm me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non eſt ſalus ipſi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, ſuſcéptor meus es, * glória mea, & exáltans caput meum.

Voce meâ ad Dóminum clamávi, * & exaudívit me de monte ſancto ſuo.

Ego dormívi, & ſoporátus ſum; * & exurréxi, quia Dóminus ſuſcépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge, Dómine; ſalvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percuſsíſti omnes adversántes mihi ſinè cauſa; * dentes peccatórum contrivíſti.

Dómini eſt ſalus; * & ſuper pópulum tuum benedíctio tua.

Poſt verſiculum cujuſlibet Nocturni, dicit Celebrans altâ voce: Pater noſter; *& omnes proſequuntur ſecretò uſque ad ℣.* Et ne nos indúcas in tentatiónẽ; ℟. Sed líbera nos à malo. *Poſteà Lector petit Benedictionem, dicens:* Jube, Domne, benedícere.

Benedictiones habentur poſt Pſalterium.

Qui privatim & ſolus recitat Officium, omiſſo, Jube, Domne, benedícere, *dicit Benedictionem.*

Lectiones cum Reſponſoriis habentur in Proprio de Tempore.

Hæc omnia obſervantur in ſingulis Nocturnis, niſì aliter notetur.

IN II. NOCTURNO.

PSALMUS 17.

Chriſti reſurgentis & Eccleſiæ à perſecutoribus liberatæ gratiarum actio.

DIligam te, Dómine, fortitúdo mea: * Dóminus firmaméntum meũ, & refúgium meum, & liberátor meus.

Deus meus adjútor meus, * & ſperábo in eum.

Protéctor meus, & cornu ſalútis meæ, * & ſuſcéptor meus.

Laudans invocábo Dóminum; * & ab inimícis meis ſalvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis; * & torréntes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inférni circumdedérunt me; * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * & ad Deum meum clamávi:

Et exaudívit de templo ſancto ſuo vocem meam; * & clamor meus in conſpéctu ejus, introívit in aures ejus.

Commóta eſt, & contré-

muit terra: fundaménta móntium conturbáta ſunt, & commóta ſunt; * quóniam irátus eſt eis.

Aſcéndit fumus in ira ejus, & ignis à fácie ejus exárſit; * carbónes ſuccénſi ſunt ab eo.

Inclinávit cœlos, & deſcéndit: * & calígo ſub pédibus ejus.

Et aſcéndit ſuper Chérubim, & volávit, * volávit ſuper pennas ventórum.

Et póſuit ténebras latíbulum ſuum, in circúitu ejus tabernáculum ejus, * tenebróſa aqua in núbibus áeris.

Præ fulgóre in conſpéctu ejus nubes tranſiérunt, * grando, & carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus, & Altíſſimus dedit vocem ſuam: * grando, & carbónes ignis.

Et miſit ſagíttas ſuas, & diſſipávit eos: * fúlgura multiplicávit, & conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * & reveláta ſunt fundaménta orbis terrárum,

Ab increpatióne tua, Dómine, * ab inſpiratióne ſpíritûs iræ tuæ.

Diviſio Pſalmi 17.

MIſit de ſummo [Dóminus] & accépit me; * & aſsúmpſit me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis meis fortíſſimis, & ab iis qui odérunt me; * quóniam confortáti ſunt ſuper me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ; * & factus eſt Dóminus protéctor meus.

Et edúxit me in latitúdinem: * ſalvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus ſecúndùm juſtítiam meam; * & ſecúndùm puritátem mánuum meárum retríbuet mihi:

Quia cuſtodívi vias Dómini, * nec ímpiè geſſi à Deo meo.

Quóniam ómnia judícia ejus in conſpéctu meo, * & juſtítias ejus non répuli à me.

Et ero immaculátus cum eo, * & obſervábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus ſecúndùm juſtítiam meam, * & ſecúndùm puritátem mánuum meárum in conſpéctu oculórum ejus.

Cum ſancto ſanctus eris, * & cum viro innocénte ínnocens eris.

Et cum elécto eléctus eris, * & cum pervérſo pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmilem ſalvum fácies, * & óculos ſuperbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine: * Deus meus, illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar

à tentatióne, * & in Deo meo tranſgrédiar murum.

Altera diviſio Pſal. 17.

DEus meus, impollúta via ejus: elóquia Dómini igne examináta: * protéctor eſt ómnium ſperántium in ſe.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum noſtrum?

Deus qui præcínxit me virtúte; * & póſuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos, tanquam cervórum; * & ſuper excélſa ſtátuens me:

Qui docet manus meas ad prælium: * & poſuíſti ut arcum æreum bráchia mea:

Et dedíſti mihi protectiónem ſalútis tuæ, * & déxtera tua ſuſcépit me:

Et diſciplína tua corréxit me in finem; * & diſciplína tua ipſa me docébit.

Dilatáſti greſſus meos ſubtùs me, * & non ſunt infirmáta veſtígia mea.

Pérſequar inimícos meos, & comprehéndam illos: * & non convértar donec defíciant.

Confríngam illos, nec póterunt ſtare; * cadent ſubtùs pedes meos.

Et præcinxíſti me virtúte ad bellum; * & ſupplantáſti inſurgéntes in me ſubtùs me.

Et inimícos meos dedíſti mihi dorſum; * & odiéntes me diſperdidíſti.

Clamavérunt, nec erat qui ſalvos fáceret: * ad Dóminum, nec exaudívit eos.

Et commínuam eos ut púlverem ante fáciem venti: * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli; * conſtítues me in caput géntium.

Pópulus quem non cognóvi, ſervívit mihi; * in audítu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti ſunt mihi; * fílii aliéni inveteráti ſunt, & claudicavérunt à ſémitis ſuis.

Vivit Dóminus, & benedíctus Deus meus; * & exaltétur Deus ſalútis meæ.

Deus, qui das vindíctas mihi, & ſubdis pópulos ſub me: * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

Et ab inſurgéntibus in me exaltábis me; * à viro iníquo erípies me.

Proptéreà confitébor tibi in natiónibus, Dómine; * & nómini tuo pſalmum dicam.

Magníficans ſalútes Regis ejus, & fáciens miſericórdiam Chriſto ſuo David, * & sémini ejus uſque in séculum.

Poſt ℣. *dicitur* Pater. *ſecretò*. ℣. Et ne nos, &c. *ut ſuprà*.

IN III. NOCTURNO.

PSALMUS 27.

Inter adverſa, ſpes reſurgendi.

AD te, Dómine, clamábo; Deus meus, ne síleas à me; * nequándo táceas à me, & aſſimilábor deſcendéntibus in lacum.

Exaúdi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ, dum oro ad te, * dum extóllo manus meas ad templum ſanctum tuum.

Ne ſimul trahas me cum peccatóribus; * & cum operántibus iniquitátem ne perdas me.

Qui loquúntur pacem cum próximo ſuo; * mala autem in córdibus eórum.

Da illis ſecúndùm ópera eórum, * & ſecúndùm nequítiam adinventiónum ipſórum.

Secúndùm ópera mánuũ eórum tríbue illis; * redde retributiónem eórum ipſis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, & in ópera mánuum ejus; * déſtrues illos, & non ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus; * quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.

Dóminus adjútor meus, & protéctor meus; * in ipſo ſperávit cor meum, & adjútus ſum.

Et reflóruit caro mea; * & ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis ſuæ; * & protéctor ſalvatiónum Chriſti ſui eſt.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, & bénedic hæreditáti tuæ; * & rege eos, & extólle illos uſque in ætérnum.

PSALMUS 29.

Reſurrectionis Pſalmus.

EXaltábo te, Dómine, quóniam ſuſcepíſti me; * nec delectáſti inimícos meos ſuper me.

Dómine Deus meus, clamávi ad te; * & ſanáſti me.

Dómine, eduxíſti ab inférno ánimam meam: * ſalváſti me à deſcendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, ſancti ejus; * & confitémini memóriæ ſanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus; * & vita in voluntáte ejus.

Ad véſperum demorábitur fletus; * & ad matutínum lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua, * præſtitíſti decóri meo virtútem.

Avertíſti fáciem tuam à me, * & factus ſum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo; * & ad Deum meum deprecábor.

Quæ utílitas in ſánguine meo, * dum deſcéndo in corruptiónem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam ?

Audívit Dóminus, & misértus eſt meî; * Dóminus factus eſt adjútor meus.

Convertíſti planctum meum in gaúdium mihi; * conſcidíſti ſaccum meum, & circumdedíſti me lætítiâ :

Ut cantet tibi glória mea, & non compúngar; * Dómine Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

PSALMUS 65.

Canticum Reſurrectionis.

JUbiláte Deo, omnis terra; pſalmum dícite nómini ejus; * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo : Quàm terribília ſunt ópera tua, Dómine ! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, & pſallat tibi, * pſalmum dicat nómini tuo.

Veníte, & vidéte ópera Dei : * terríbilis in consíliis ſuper fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede, * ibi lætábimur in ipſo.

Qui dominátur in virtúte ſua in ætérnum; óculi ejus ſuper gentes reſpíciunt : * qui exáſperant, non exalténtur in ſemetípſis.

Benedícite, gentes, Deū noſtrum, * & audítam fácite vocem laudis ejus.

Qui póſuit ánimam meam ad vitam; * & non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probáſti nos, Deus; * igne nos examináſti, ſicut examinátur argéntum.

Induxíſti nos in láqueum, poſuíſti tribulatiónes in dorſo noſtro, * impoſuíſti hómines ſuper cápita noſtra.

Transívimus per ignem & aquam, * & eduxíſti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocaúſtis; * reddam tibi vota mea :

Quæ diſtinxérunt lábia mea, * & locútum eſt os meum in tribulatióne mea.

Holocaúſta medulláta ófferam tibi cum incénſo aríetum; * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, & narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipſum ore meo clamávi, * & exaltávi ſub lingua mea.

Iniquitátem ſi aſpéxi in corde meo, * non exaúdiet Dóminus.

Proptéreà exaudívit Deus, * & atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, & miſericórdiam ſuam à me.

Poſt ℣. *dicitur* Pater. *ſe-*

tretò. ℣. Et ne nos, &c. *ut ſuprà.*

Poſt ultimum Reſponſorium, dicitur, Te Deum, *ſi dicendum ſit.*

TE Deum laudámus: * te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, * tibi cœli & univérſæ poteſtátes,

Tibi Chérubim & Séraphim * inceſſábili voce proclámant:

Sanctus,

Sanctus,

Sanctus,

Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni ſunt cœli & terra * majeſtátis glóriæ tuæ.

Te glorióſus * Apoſtolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus;

Te per orbem terrárum * ſancta confitétur Eccléſia,

Patrem * imménſæ majeſtátis;

Venerándum tuum verum * & únicum Fílium;

Sanctum quoque * paraclétum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, * Chriſte.

Tu Patris * ſempitérnus es Fílius.

Tu ad liberándum ſuſceptúrus hóminem, * non horruíſti Vírginis úterum.

Tu devícto mortis acúleo, * aperuíſti credéntibus regna cœlórum.

Tu ad déxteram Dei ſedes * in glória Patris.

Judex créderis * eſſe ventúrus.

Te ergo quæſumus, fámulis tuis súbveni, * quos pretióſo sánguine redemíſti.

Ætérnâ fac cum Sanctis tuis * glóriâ munerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * & bénedic hæreditáti tuæ.

Et rege eos, * & extólle illos uſque in ætérnum.

Per síngulos dies * benedícimus te,

Et laudámus nomen tuum in séculum * & in séculum séculi.

Dignáre, Dómine, die iſto * ſinè peccáto nos cuſtodíre.

Miſerére noſtrî, Dómine, * miſerére noſtrî.

Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos, * quemádmodum ſperávimus in te.

In te, Dómine, ſperávi; * non confúndar in ætérnum.

Si Laudes non ſequantur continuò, hîc dicitur: Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo. Orémus. *Deinde Oratio propria cum integra concluſione. Ac poſteà iterùm:* Dóminus vobíſcum. ℟. Et cum ſpíritu tuo. ℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias. *Tum ſecretò:* Fidélium ánimæ,

per miſericórdiam Dei requiéſcant in pace. ℟. Amen. *Ac tandem*, Pater noſter, *etiam ſecretò.*

AD LAUDES MATUTINAS.

Si ſeparentur ab Officio Nocturno, dicitur ſecretò, Pater *&* Ave; *& ſic aliis diebus.*

℣. *Sacerdot. Antiph. Cant. Capit. Hymn. &* ℣. *habentur in Proprio de Tempore. Et ſic aliis diebus.*

DEus, in adjutórium, &c. Glória Patri, &c. Sicut erat, &c. Laus tibi, Dómine, &c. *vel* Allelúia.

PSALMUS 62.

Æternorum bonorum deſiderium.

DEus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea; * quàm multiplíciter tibi caro mea!

In terra desérta, & ínvia, & inaquóſa, ſic in ſancto appárui tibi, * ut vidérem virtútem tuam & glóriam tuam.

Quóniam mélior eſt miſericórdia tua ſuper vitas; * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea, * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe & pinguédine repleátur ánima mea, * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tuî ſuper ſtratum meum, in matutínis meditábor in te; * quia fuíſti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhǽſit ánima mea poſt te; * me ſuſcépit déxtera tua.

Ipſi verò in vanum quæſiérunt ánimam meam; introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii; partes vúlpium erunt.

Rex verò lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo; * quia obſtrúctum eſt os loquéntium iníqua.

PSALMUS 92.

Chriſti regnum & eloquia extolluntur.

DOminus regnávit, decórem indútus eſt; * indútus eſt Dóminus fortitúdinem, & præcínxit ſe.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non commovébitur.

Paráta ſedes tua ex tunc; * à ſéculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine, * elevavérunt flúmina vocem ſuam.

Elevavérunt flúmina fluctus ſuos, * à vócibus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris; * mirábilis in altis Dóminus.

Teſtimónia tua credibília facta ſunt nimis: * domum tuam decet ſanctitúdo, Dómine, in longitúdinem diérum.

PSALMUS 99.

Ad Dei cultum & laudes exhortatio.

JUbiláte Deo, omnis terra, * ſervíte Dómino in lætítia.

Introíte in conſpéctu ejus, * in exultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipſe eſt Deus; ipſe fecit nos, & non ipſi nos: * pópulus ejus & oves páſcuæ ejus.

Introíte portas ejus in confeſſióne, átria ejus in hymnis: * confitémini illi.

Laudáte nomen ejus, quóniam ſuávis eſt Dóminus; * in ætérnum miſericórdia ejus, & uſque in generatiónem & generatiónem véritas ejus.

Hîc dicitur Canticum quod deſumitur è Proprio de Tempore, ſi de Tempore fiat Officium: ſin verò, deſumi debet è Proprio vel Communi Sanctorum. Et ſic aliis diebus.

PSALMUS 150.

Deus omnimodè laudandus.

LAudáte Dóminum in ſanctis ejus; * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus; * laudáte eum ſecúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in ſono tubæ; * laudáte eum in pſaltério & cíthara.

Laudáte eum in týmpano & choro; * laudáte eum in chordis & órgano.

Laudáte eum in cýmbalis beneſonántibus, laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis ſpíritus laudet Dóminum.

Ad Benedíctus, *Antiphona habetur in Proprio de Tempore.*

CANTICUM ZACHARIÆ.

Luc. c. 1. *v.* 68. *ad* 79.

De Redemptoris adventu, gratiarum actio.

BEnedíctus Dóminus Deus Iſraël: * quia viſitávit, & fecit redemptiónem plebis ſuæ;

Et eréxit cornu ſalútis nobis, * in domo David púeri ſui;

Sicut locútus eſt per os ſanctórum, * qui à ſéculo ſunt Prophetárum ejus,

Salútem ex inimícis noſtris, * & de manu ómnium qui odérunt nos;

Ad faciéndam miſericórdiam cum pátribus noſtris, * & memorári teſtaménti ſui ſancti:

Jusjurándum quod jurávit ad Abraham patrem noſtrum, * datúrum ſe nobis;

Ut ſinè timóre de manu inimicórum noſtrórum liberáti, * ſerviámus illi

In ſanctitáte & juſtítia coram ipſo, * ómnibus diébus noſtris.

Et tu, puer, Prophéta Altíſſimi vocáberis, * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus;

Ad dandam ſciéntiam ſalútis plebi ejus, * in remiſ-

ſiónem peccatórum eórum;

Per víſcera miſericórdiæ Dei noſtri, * in quibus viſitávit nos Oriens ex alto,

Illumináre his qui in ténebris & in umbra mortis ſedent, * ad dirigéndos pedes noſtros in viam pacis.

Glória Patri.

Poſt Canticum dicitur Antiphona : deinde, Dóminus vobíſcum ; ℟. Et cum ſpíritu tuo. Orémus. *Tum Oratio propria cum integra concluſione : & poſt Orationem*, Dóminus vobíſcum; ℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino; ℟. Deo grátias.

Si qua Commemoratio occurrat, hoc loco fit, eo modo qui deſcribitur in Rubricis.

Poſt Commemorationem, ſi ſit unica, vel poſt ultimam, ſi plures ſint ; Dóminus vobíſcum ; ℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino; ℟. Deo grátias.

Poſt quamlibet Horam, ſi aliud Officium non ſequatur, dicitur ſecretò : Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requiéſcant in pace. ℟. Amen.

Deinde, Pater noſter. Ave. *ſecretò.*

AD PRIMAM.

Pater. Ave. *ſecretò.*

℣. Deus, in adjutórium. *ſuprà.*

HYMNUS. C.

JAM lucis orto ſídere,
Deum precémur ſúpplices,
Noſtras ut ipſe dírigat
Lux increáta ſémitas.

NIL lingua peccet, nil manus;
Nil mens ináne cógitet;
In ore ſimplex véritas,
In corde regnet cáritas.

INCŒPTA dum fluet dies,
O Chriſte, cuſtos pérvigil,
Quas ſævus hoſtis óbſidet
Portas tuére ſénſuum.

PRÆSTA diúrnus ut tuæ
Subſérviat laudi labor:
Autóre quæ te cœpimus
Da, te favénte, próſequi.

SUPERBA ne nimis caro
Menti licénter ímperet;
Carnis domet ſupérbiam
Potûs cibíque párcitas.

Ante Paſcha.

PRÆSTA, beáta Trínitas,
Concéde, ſimplex únitas,
Ut fructuóſa ſint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

Tempore Paſchali.

DA, Chriſte, nos tecum mori,
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere:
Amáre da cœléſtia.

SIT laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphâtâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Si quando alia dicenda ſit Doxologia, notatur in ſuis locis.

Ant. Capit. ℟. *breve, &* ℣. *habentur in Proprio de Tempore. Et ſic aliis diebus.*

PSALMUS 117.

Gratiarum actio ob Salvatoris manifeſtationem.

CONfitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in séculum miſericórdia ejus.

Dicat nunc Iſraël, quóniam bonus, * quóniam in séculum miſericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron, * quóniam in séculum miſericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum, * quóniam in séculum miſericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum, * & exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor; * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor; * & ego deſpíciam inimícos meos.

Bonum eſt confídere in Dómino, * quàm confídere in hómine.

Bonum eſt ſperáre in Dómino, * quàm ſperáre in princípibus.

Omnes gentes circuiérunt me; * & in nómine Dómini, quia ultus ſum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me; * & in nómine Dómini, quia ultus ſum in eos.

Circumdedérunt me ſicut apes, & exarsérunt ſicut ignis in ſpinis; * & in nómine Dómini, quia ultus ſum in eos.

Impúlſus evérſus ſum ut cáderem, * & Dóminus ſuſcépit me.

Fortitúdo mea & laus mea Dóminus, * & factus eſt mihi in ſalútem.

Vox exultatiónis & ſalútis, * in tabernáculis juſtórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem, déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, ſed vivam; * & narrábo ópera Dómini.

Caſtígans caſtigávit me Dóminus, * & morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas juſtítiæ, ingréſſus in eas confitébor Dómino: * hæc porta Dómini, juſti intrábunt in eam.

Confitébor tibi, quóniam exaudíſti me, * & factus es mihi in ſalútem.

Lápidem quem reprobavérunt ædificántes, * hic factus eſt in caput ánguli.

A Dómino factum eſt iſtud, * & eſt mirábile in óculis noſtris.

Hæc eſt dies quam fecit Dóminus; * exultémus & lætémur in ea.

O Dómine, ſalvum me

fac ; ô Dómine, benè proſperáre : * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini : * Deus Dóminus, & illúxit nobis.

Conſtitúite diem ſolémnem in condénſis, * uſque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, & confitébor tibi ; * Deus meus es tu, & exaltábo te.

Confitébor tibi, quóniam exaudíſti me, * & factus es mihi in ſalútem.

Confitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in séculum miſericórdia ejus.

PSALMUS 118.

Divinæ legis laus & amor.

BEáti immaculáti in via, * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti qui ſcrutántur teſtimónia ejus, * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandáſti * mandáta tua cuſtodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ * ad cuſtodiéndas juſtificatiónes tuas !

Tunc non confúndar, * cùm perſpéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis, * in eo quòd dídici judícia juſtítiæ tuæ.

Juſtificatiónes tuas cuſtódiam ; * non me derelínquas uſquequáque.

In quo córrigit adoleſcéntior viam ſuam ? * in cuſtodiéndo ſermónes tuos.

In toto corde meo exquiſívi te ; * ne repéllas me à mandátis tuis.

In corde meo abſcóndi elóquia tua, * ut non peccem tibi.

Benedíctus es, Dómine, * doce me juſtificatiónes tuas.

In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via teſtimoniórum tuórum delectátus ſum, * ſicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor ; * & conſiderábo vias tuas.

In juſtificatiónibus tuis meditábor ; * non oblivíſcar ſermónes tuos.

Prima diviſio Pſal. 118.

REtríbue ſervo tuo ; * vivífica me, & cuſtódiam ſermónes tuos.

Revéla óculos meos, * & conſiderábo mirabília de lege tua.

Incola ego ſum in terra ; * non abſcóndas à me mandáta tua.

Concupívit ánima mea deſideráre juſtificatiónes tuas * in omni témpore.

Increpáſti ſupérbos ; * maledícti qui declínant à mandátis tuis.

Aufer à me oppróbrium & contémptum ; * quia teſtimónia tua exquiſívi.

Etenim ſedérunt príncipes, & advérsùm me lo-

quebántur; * ſervus autem tuus exercebátur in juſtificatiónibus tuis;

Nam & teſtimónia tua meditátio mea eſt, * & consílium meum juſtificatiónes tuæ.

Adhǽſit paviménto ánima mea, * vivífica me ſecúndùm verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, & exaudíſti me; * doce me juſtificatiónes tuas.

Viam juſtificatiónum tuárum ínſtrue me, * & exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tǽdio, * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove à me, * & de lege tua miſerére meî.

Viam veritátis elégi, * judícia tua non ſum oblítus.

Adhǽſi teſtimóniis tuis, Dómine; * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cùm dilatáſti cor meum.

Quando fit Officium de Dominica, nisì aliter notetur, dicitur ſequens

SYMBOLUM.

QUicúmque vult ſalvus eſſe, * ante ómnia opus eſt ut téneat cathólicam fidem:

Quam nisì quiſque íntegram inviolatámque ſerváverit, * abſque dúbio in ætérnum períbit.

Fides autem cathólica hæc eſt, * ut unum Deum in Trinitáte, & Trinitátem in Unitáte venerémur.

Neque confundéntes persónas, * neque ſubſtántiam ſeparántes:

Alia eſt enim persóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritûs ſancti.

Sed Patris, & Fílii, & Spíritûs ſancti una eſt divínitas, * æquális glória, coætérna majéſtas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus ſanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus ſanctus.

Imménſus Pater, imménſus Fílius, * imménſus Spíritus ſanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus Fílius, * ætérnus Spíritus ſanctus:

Et tamen non tres ætérni; * ſed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres imménſi; * ſed unus increátus, & unus imménſus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus ſanctûs:

Et tamen non tres omnipoténtes; * ſed unus omnípotens.

Ità Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus ſanctus:

Et tamen non tres Dii; * ſed unus eſt Deus.

Ità Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus

Spíritus ſanctus :

Et tamen non tres Dómini ; * ſed unus eſt Dóminus.

Quia ſicut ſingillátim unamquámque persónam, Deum ac Dóminum confitéri chriſtiánâ veritáte compéllimur ; * ità tres Deos aut Dóminos dícere cathólicâ religióne prohibémur.

Pater à nullo eſt factus, * nec creátus, nec génitus.

Fílius à Patre ſolo eſt ; * non factus, nec creátus, ſed génitus.

Spíritus ſanctus à Patre & Fílio ; * non factus, nec creátus, nec génitus, ſed procédens.

Unus ergo Pater, non tres Patres ; unus Fílius, non tres Fílii ; * unus Spíritus ſanctus, non tres Spíritus ſancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut poſtérius, nihil majus aut minus ; * ſed totæ tres persónæ coætérnæ ſibi ſunt & coæquáles.

Ità ut per ómnia ſicut jam ſuprà dictum eſt, * & Unitas in Trinitáte, & Trínitas in Unitáte venerànda ſit.

Qui vult ergo ſalvus eſſe, * ità de Trinitáte séntiat.

Sed neceſsárium eſt ad ætérnam ſalútem, * ut Incarnatiónem quoque Dómini noſtri Jeſu Chriſti fidéliter credat.

Eſt ergo fides recta, ut credámus & confiteámur, * quia Dóminus noſter Jeſus Chriſtus Dei fílius, Deus & homo eſt.

Deus eſt ex ſubſtántia Patris ante sécula génitus ; * & homo eſt ex ſubſtántia matris in século natus.

Perféctus Deus, perféctus homo ; * ex ánima rationáli & humána carne ſubsíſtens.

Æquális Patri ſecúndùm divinitátem ; * minor Patre ſecúndùm humanitátem.

Qui licèt Deus ſit & homo ; * non duo tamen, ſed unus eſt Chriſtus.

Unus autem non converſióne divinitátis in carnem : * ſed aſſumptióne humanitátis in Deum.

Unus omnínò non confuſióne ſubſtántiæ, * ſed unitáte persónæ.

Nam ſicut ánima rationális & caro unus eſt homo ; * ità Deus & homo unus eſt Chriſtus :

Qui paſſus eſt pro ſalúte noſtra, deſcéndit ad ínferos, * tértiâ die reſurréxit à mórtuis ;

Aſcéndit ad cœlos, ſedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis ; * inde ventúrus eſt judicáre vivos & mórtuos :

Ad cujus advéntum omnes hómines resúrgere habent cum corpóribus ſuis, * & redditúri ſunt de factis própriis ratiónem :

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam ætérnam ; * qui verò mala, in ignem ætérnum.

Hæc eſt fides cathólica, *

quam niſi quiſque fidéliter firmitérque credíderit, ſalvus eſſe non póterit.

AD TERTIAM.

Pater. Ave. *ſecretò.*

℣. Deus, in adjutórium.

HYMNUS. C.

O Fons amóris Spíritus,
O Sancte donórum Parens,
Tuas refúſus íntimis
Accénde flammas córdibus.

Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Arctis coápta néxibus.

Ante Paſcha.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, ſimplex únitas,
Ut fructuóſa ſint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

Tempore Paſchali.

Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da súrgere:
Terréna da contémnere:
Amáre da cœleſtia.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Si quando alia dicenda ſit Doxologia, notatur in ſuis locis.

Ant. Capit. ℟. *breve, &* ℣. *habentur in Proprio de Tempore. Et ſic aliis diebus.*

Secunda diviſio Pſal. 118.

Legem pone mihi, Dómine, viam juſtificatiónum tuárum, * & exquíram eam ſemper.

Da mihi intelléctum, & ſcrutábor legem tuam, * & cuſtódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tuórum, * quia ipſam vólui.

Inclína cor meum in teſtimónia tua, * & non in avarítiam.

Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.

Státue ſervo tuo elóquium tuum * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum quod ſuſpicátus ſum: * quia judícia tua jucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat ſuper me miſericórdia tua, Dómine; * ſalutáre tuum ſecúndùm elóquium tuum.

Et reſpondébo exprobrántibus mihi verbum; * quia ſperávi in ſermónibus tuis.

Et ne aúferas de ore meo verbum veritátis uſquequáque; * quia in judíciis tuis ſuperſperávi.

Et cuſtódiam legem tuam ſemper, * in séculum, & in séculum séculi.

Et ambulábam in latitúdine; * quia mandáta tua exquiſívi.

Et loquébar de teſtimóniis tuis in conſpéctu regum, * & non confundébar.

Et meditábar in mandá-

tis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua quæ diléxi, * & exercébar in juſtificatiónibus tuis.

Tertia diviſio Pſal. 118.

MEmor eſto verbi tui ſervo tuo, * in quo mihi ſpem dedíſti.

Hæc me conſoláta eſt in humilitáte mea; * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi iníquè agébant uſquequáque; * à lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum à ſéculo, Dómine; * & conſolátus ſum.

Deféctio ténuit me * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant juſtificatiónes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, Dómine, * & cuſtodívi legem tuam.

Hæc facta eſt mihi; * quia juſtificatiónes tuas exquisívi.

Pórtio mea, Dómine, * dixi cuſtodíre legem tuam.

Deprecátus ſum fáciem tuam in toto corde meo; * miſerére meî ſecúndùm elóquium tuum.

Cogitávi vias meas; * & convérti pedes meos in teſtimónia tua.

Parátus ſum, & non ſum turbátus; * ut cuſtódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi ſunt me; * & legem tuam non ſum oblítus.

Médiâ nocte ſurgébam ad confiténdum tibi * ſuper judícia juſtificatiónis tuæ.

Párticeps ego ſum ómnium timéntium te, * & cuſtodiéntium mandáta tua.

Miſericórdiâ tuâ, Dómine, plena eſt terra; * juſtificatiónes tuas doce me.

Quarta diviſio Pſal. 118.

BOnitátem fecíſti cum ſervo tuo, Dómine, * ſecúndùm verbum tuum.

Bonitátem, & diſciplínam & ſciéntiam doce me; * quia mandátis tuis crédidi.

Priúſquàm humiliárer, ego delíqui; * proptéreà elóquium tuum cuſtodívi.

Bonus es tu, * & in bonitáte tua doce me juſtificatiónes tuas.

Multiplicáta eſt ſuper me iníquitas ſuperbórum; * ego autem in toto corde meo ſcrutábor mandáta tua.

Coagulátum eſt ſicut lac cor eórum; * ego verò legem tuam meditátus ſum.

Bonum mihi quia humiliáſti me, * ut diſcam juſtificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * ſuper míllia auri & argénti.

Manus tuæ fecérunt me, & plaſmavérunt me; * da mihi intelléctum, & diſcam mandáta tua.

Qui timent te, vidébunt me, & lætabúntur; * quia in verba tua ſuperſperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua, * & in veritáte tua humiliáſti me.

Fiat miſericórdia tua ut conſolétur me, * ſecúndùm elóquium tuum ſervo tuo.

Véniant mihi miſeratiónes tuæ, & vivam; * quia lex tua meditátio mea eſt.

Confundántur ſupérbi, quia injúſtè iniquitátem fecérunt in me; * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te, * & qui novérunt teſtimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in juſtificatiónibus tuis, * ut non confúndar.

AD SEXTAM.

Pater. Ave. *ſecretò*.

℣. Deus, in adjutórium.

HYMNUS. C.

JAM ſolis aúreum jubar
Toto corúſcat lúmine;
Sic, Chriſte, tu mundum novâ
Sol verus accéndis face.

FAC plena noſtris fúlgeat
Lux veritátis méntibus;
Fac noſtra plenam cáritas
Creſcéndo ſurgat ad diem.

Ante Paſcha.

PRÆSTA, beáta Trínitas,
Concéde, ſimplex únitas,
Ut fructuóſa ſint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

Tempore Paſchali.

DA, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da súrgere:
Terréna da contémnere:
Amáre da cœléſtia.

SIT laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Si Quando alia dicenda ſit Doxologia, notatur in ſuis locis.

Ant. Capit. ℟. *breve, &* ℣. *habentur in Proprio de Tempore. Et ſic aliis diebus.*

Quinta diviſio Pſal. 118.

DEfécit in ſalutáre tuũ ánima mea; * & in verbum tuum ſuperſperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes: Quando conſoláberis me?

Quia factus ſum ſicut uter in pruína; * juſtificatiónes tuas non ſum oblítus.

Quot ſunt dies ſervi tui? * quando fácies de perſequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi íniqui fabulatiónes; * ſed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas: * íniquè perſecúti ſunt me, ádjuva me.

Paulò minùs conſummavérunt me in terra; * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndùm miſericórdiam tuam vivífica me ; * & cuſtódiam teſtimónia oris tui.

In ætérnum, Dómine, * verbum tuum pérmanet in cœlo.

In generatiónem & generatiónem véritas tua : * fundáſti terram, & pérmanet.

Ordinatióne tuâ perſevérat dies ; * quóniam ómnia sérviunt tibi.

Nisì quòd lex tua meditátio mea eſt, * tunc fortè periiſſem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblivíſcar juſtificatiónes tuas ; * quia in ipſis vivificáſti me.

Tuus ſum ego, * ſalvum me fac, quóniam juſtificatiónes tuas exquisívi.

Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me ; * teſtimónia tua intelléxi.

Omnis conſummatiónis vidi finem ; * latum mandátum tuum nimis.

Sexta diviſio Pſal. 118.

QUómodo diléxi legem tuam, Dómine ! * totâ die meditátio mea eſt.

Super inimícos meos prudéntem me fecíſti mandáto tuo ; * quia in ætérnum mihi eſt.

Super omnes docéntes me intelléxi ; * quia teſtimónia tua meditátio mea eſt.

Super ſenes intelléxi ; * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos, * ut cuſtódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi ; * quia tu legem poſuíſti mihi.

Quàm dúlcia faúcibus meis elóquia tua ! * ſuper mel ori meo.

A mandátis tuis intelléxi ; * proptéreà odívi omnem viam iniquitátis.

Lucérna pédibus meis verbum tuum, * & lumen sémitis meis.

Jurávi, & ſtátui * cuſtodíre judícia juſtítiæ tuæ.

Humiliátus ſum uſquequáque, Dómine : * vivífica me ſecúndùm verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac, Dómine ; * & judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis ſemper, * & legem tuam non ſum oblítus.

Poſuérunt peccatóres láqueum mihi, * & de mandátis tuis non errávi.

Hæreditáte acquisívi teſtimónia tua in ætérnum ; * quia exultátio cordis mei ſunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas juſtificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem.

Septima diviſio Pſal. 118.

INíquos ódio hábui, * & legem tuam diléxi.

Adjútor & ſuſcéptor meus es tu ; * & in verbum tuum ſuperſperávi.

Declináte à me, mali-

gni, * & ſcrutábor mandáta Dei mei.

Súſcipe me ſecúndùm elóquium tuum, & vivam; * & non confúndas me ab expectatióne mea.

Adjuva me, & ſalvus ero; * & meditábor in juſtificatiónibus tuis ſemper.

Sprevíſti omnes diſcedéntes à judíciis tuis; * quia injúſta cogitátio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ; * ídeò diléxi teſtimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas, * à judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium & juſtítiam; * non tradas me calumniántibus me.

Súſcipe ſervum tuum in bonum; * non calumniéntur me ſupérbi.

Oculi mei defecérunt in ſalutáre tuum, * & in elóquium juſtítiæ tuæ.

Fac cum ſervo tuo ſecúndùm miſericórdiam tuam; * & juſtificatiónes tuas doce me.

Servus tuus ſum ego; * da mihi intelléctum, ut ſciam teſtimónia tua.

Tempus faciéndi, Dómine; * diſſipavérunt legem tuam.

Ideò diléxi mandáta tua, * ſuper aurum & topázion.

Proptéreà ad ómnia mandáta tua dirigébar; * omnem viam iníquam ódio hábui.

AD NONAM.

Pater, Ave. *ſecretò.*

℣. Deus, in adjutórium.

HYMNUS. C.

PRONO volútus ímpetu,
Inclínat in noctem dies;
Sic vita ſuprémam cito
Feſtínat ad metam gradu.

O CHRISTE, dum fixus cruci,
Expándis orbi bráchia,
Amáre da crucem, tuo
Da nos in ampléxu mori.

Ante Paſcha.

PRÆSTA, beáta Trínitas,
Concéde, ſimplex únitas,
Ut fructuóſa ſint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

Tempore Paſchali.

DA, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da súrgere:
Terréna da contémnere:
Amáre da cœléſtia.

SIT laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Si quando alia dicenda ſit Doxologia, notatur in ſuis locis.

Ant. Capit. ℟. *breve, &* ℣. *habentur in Proprio de Tempore. Et ſic aliis diebus.*

Octava diviſio Pſal. 118.

MIrabília teſtimónia tua: * ídeò ſcrutáta eſt ea ánima mea.

Declarátio ſermónum tuórum illúminat; * & intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, & at-

traxi ſpíritum: * quia mandáta tua deſiderábam.

Aſpice in me, & miſerére meî, * ſecúndùm judícium diligéntium nomen tuum.

Greſſus meos dírige ſecúndùm elóquium tuum; * & non dominétur meî omnis injuſtítia.

Rédime me à calúmniis hóminum, * ut cuſtódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina ſuper ſervum tuum, * & doce me juſtificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei; * quia non cuſtodiérunt legem tuam.

Juſtus es, Dómine, * & rectum judícium tuum.

Mandáſti juſtítiam teſtimónia tua, * & veritátem tuam nimis.

Tabéſcere me fecit zelus meus; * quia oblíti ſunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum veheménter; * & ſervus tuus diléxit illud.

Adoleſcéntulus ſum ego, & contémptus; * juſtificatiónes tuas non ſum oblítus.

Juſtítia tua, juſtítia in ætérnum; * & lex tua véritas.

Tribulátio & angúſtia invenérunt me; * mandáta tua meditátio mea eſt.

Æquitas teſtimónia tua in ætérnum; * intelléctum da mihi, & vivam.

Nona diviſio Pſal. 118.

CLamávi in toto corde meo, exaúdi me, Dómine; * juſtificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, ſalvum me fac, * ut cuſtódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, & clamávi; * quia in verba tua ſuperſperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo, * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi ſecúndùm miſericórdiam tuam, Dómine; * & ſecúndùm judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt perſequéntes me iniquitáti; * à lege autem tua longè facti ſunt.

Propè es tu, Dómine, * & omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de teſtimóniis tuis; * quia in ætérnum fundáſti ea.

Vide humilitátem meam & éripe me; * quia legem tuam non ſum oblítus.

Júdica judícium meum, & rédime me; * propter elóquium tuum vivífica me.

Longè à peccatóribus ſalus; * quia juſtificatiónes tuas non exquiſiérunt.

Miſericórdiæ tuæ multæ, Dómine; * ſecúndùm judícium tuum vivífica me.

Multi qui perſequúntur me, & tríbulant me; * à teſtimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, & tabeſcébam; * quia elóquia tua non cuſtodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine; * in miſericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum véritas; * in ætérnum ómnia judícia juſtítiæ tuæ.

Decima diviſio Pſal. 118.

PRíncipes perſecúti ſunt me gratìs, * & à verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego ſuper elóquia tua; * ſicut qui invénit ſpólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, & abominátus ſum; * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * ſuper judícia juſtítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam; * & non eſt illis ſcándalum.

Expectábam ſalutáre tuum, Dómine; * & mandáta tua diléxi.

Cuſtodívit ánima mea teſtimónia tua, * & diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua & teſtimónia tua; * quia omnes viæ meæ in conſpéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conſpéctu tuo, Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret poſtulátio mea in conſpéctu tuo: * ſecúndùm elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cùm docúeris me juſtificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum; * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut ſalvet me; * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi ſalutáre tuum, Dómine; * & lex tua meditátio mea eſt.

Vivet ánima mea, & laudábit te; * & judícia tua adjuvábunt me.

Errávi ſicut ovis quæ périit; * quære ſervum tuum, quia mandáta tua non ſum oblítus.

AD VESPERAS.

Pater. Ave. *ſecretò.*

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Capit. Hymn. & ℣. *habentur in Proprio de Tempore. Et ſic aliis diebus.*

PSALMUS 109.

Chriſti divinitas, regnum, & ſacerdotium.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede à dextris meis,

Donec ponam inimícos tuos * ſcabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ, in ſplendóribus ſanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es ſacérdos in ætérnum ſecún-

dùm órdinem Melchíſedech.

Dóminus à dextris tuis, * confrégit in die iræ ſuæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas, * conquaſſábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet, * proptéreà exaltábit caput.

PSALMUS 110.

Laus Deo ob ſua per Chriſtum beneficia.

CONfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * in concílio juſtórum & congregatióne.

Magna ópera Dómini, * exquiſíta in omnes voluntátes ejus.

Conféſſio & magnificéntia opus ejus; * & juſtítia ejus manet in ſéculum ſéculi.

Memóriam fecit mirabílium ſuórum miséricors & miſerátor Dóminus; * eſcam dedit timéntibus ſe.

Memor erit in séculum teſtaménti ſui: * virtútem óperum ſuórum annuntiábit pópulo ſuo,

Ut det illis hæreditátem géntium: * ópera mánuum ejus véritas & judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in séculum séculi, * facta in veritáte & æquitáte.

Redemptiónem miſit pópulo ſuo; * mandávit in ætérnum teſtaméntum ſuum.

Sanctum & terríbile nomen ejus: * inítium ſapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in séculum séculi.

PSALMUS III.

Chriſti & omnium in Chriſto juſtorum encomium.

BEátus vir qui timet Dóminum; * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit ſemen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

Glória & divítiæ in domo ejus: * & juſtítia ejus manet in séculum séculi.

Exórtum eſt in ténebris lumen rectis, * miséricors, & miſerátor, & juſtus.

Jucúndus homo qui miſerétur, & cómmodat; diſpónet ſermónes ſuos in judício; * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit juſtus, * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus ſperáre in Dómino; * confirmátum eſt cor ejus; non commovébitur donec deſpíciat inimícos ſuos.

Diſpérſit, dedit paupéribus; * juſtítia ejus manet in séculum séculi; cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, & iraſcétur; déntibus ſuis fremet, & tabéſcet: * deſidérium peccatórum períbit.

PSALMUS

PSALMUS 112.

Dei laus ob fidelium per Chriſtum exaltationem & multiplicationem.

LAudáte, púeri, Dóminum; * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum * ex hoc nunc & uſque in ſéculum.

A ſolis ortu uſque ad occáſum * laudábile nomen Dómini.

Excélſus ſuper omnes gentes Dóminus, * & ſuper cœlos glória ejus.

Quis ſicut Dóminus Deus noſter, * qui in altis hábitat, & humília réſpicit in cœlo & in terra?

Súſcitans à terra ínopem, * & de ſtércore érigens paúperem,

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli ſui;

Qui habitáre facit ſtérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

PSALMUS 113.

Eccleſiæ per Chriſtum liberatio: idolorum vanitas.

IN éxitu Iſraël de Ægýpto, * domûs Jacob de pópulo bárbaro.

Facta eſt Judǽa ſanctificátio ejus, * Iſraël potéſtas ejus.

Mare vidit, & fugit: * Jordánis convérſus eſt retrórsùm.

Montes exultavérunt ut aríetes, * & colles ſicut agni óvium.

Quid eſt tibi, mare, quòd fugíſti? * & tu, Jordánis, quia convérſus es retrórsùm?

Montes, exultáſtis ſicut aríetes? * & colles, ſicut agni óvium?

A fácie Dómini mota eſt terra, * à fácie Dei Jacob,

Qui convértit petram in ſtagna aquárum, * & rupem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine, non nobis, * ſed nómini tuo da glóriam ſuper miſericórdia tua & veritáte tua;

Nequándo dicant gentes: * Ubi eſt Deus eórum?

Deus autem noſter in cœlo; * ómnia quæcúmque vóluit, fecit.

Simulácra géntium argéntum & aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, & non loquéntur: * óculos habent, & non vidébunt:

Aures habent, & non aúdient: * nares habent, & non odorábunt:

Manus habent, & non palpábunt: pedes habent, & non ambulábunt: * non clamábunt in gútture ſuo.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Iſraël ſperávit in Dómino; * adjútor eórum, & protéctor eórum eſt.

Domus Aaron ſperávit in Dómino; * adjútor eó-

Quóniam in me ſperávit, liberábo eum; * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, & ego exaúdiam eum; * cum ipſo ſum in tribulatióne, erípiam eum, & glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum, * & oſténdam illi ſalutáre meum.

PSALMUS 133.

Deus die & nocte benedicendus.

ECce nunc benedícite Dóminum, * omnes ſervi Dómini,

Qui ſtatis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei noſtri.

In nóctibus extóllite manus veſtras in ſancta; * & benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum & terram.

Ad Nunc dimíttis, *Ant. habetur in Proprio de Tempore.*

CANTICUM SIMEONIS.

Luc. c. 2. v. 29. ad 32.

De Salvatoris adventu gratiarum actio.

NUnc dimíttis ſervum tuum, Dómine, * ſecúndùm verbum tuum in pace.

Quia vidérunt óculi mei * Salutáre tuum,

Quod paráſti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Iſraël.

Glória Patri.

Deinde Antiph. Oratio, &c. ut in Proprio de Tempore. Et ſic aliis diebus.

FERIA SECUNDA,

AD OFFIC. NOCTURN.

Pater. Ave. Credo.

DOmine, lábia mea apéries, &c. *ut ſuprà p. 2. Et ſic aliis diebus.*

IN I. NOCTURNO.

PSALMUS 8.

Mundus Verbo Dei creatus & redemptus.

DOmine Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univérſa terra!

Quóniam eleváta eſt magnificéntia tua * ſuper cœlos.

Ex ore infántium & lacténtium perfecíſti laudem propter inimícos tuos, * ut déſtruas inimícum & ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum; * lunam & ſtellas quæ tu fundáſti.

Quid eſt homo, quòd memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam víſitas eum?

Minuíſti eum paulò minùs ab Angelis, * glóriâ & honóre coronáſti eum, & conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.

Omnia ſubjecíſti ſub pédibus ejus, * oves & boves univérſas, ínſuper & pécora campi;

Vólucres cœli, * & piſces maris, qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noſter, * quàm admirábile eſt nomen tuum in univérſa terra!

PSALMUS 32.

Dei laus ob mundi per Dei Verbum creationem & redemptionem.

EXultáte, juſti, in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in pſaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum; * & benè psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum eſt verbum Dómini: * & ómnia ópera ejus in fide.

Díligit miſericórdiam & judícium: * miſericórdiâ Dómini plena eſt terra.

Verbo Dómini cœli firmáti ſunt, * & ſpíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans ſicut in utre aquas maris; * ponens in theſaúris abýſſos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipſe dixit, & facta ſunt; * ipſe mandávit, & creáta ſunt.

Dóminus diſſipat consília géntium; * réprobat autem cogitatiónes populórum, & réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogitatiónes cordis ejus in generatióne & generatiónem.

Diviſio Pſalmi 32.

BEáta gens cujus eſt Dóminus Deus ejus: * pópulus, quem elégit in hæreditátem ſibi.

De cœlo reſpéxit Dóminus; * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo ſuo * reſpéxit ſuper omnes qui hábitant terram.

Qui finxit ſingillátim corda eórum; * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non ſalvátur rex per multam virtútem; * & gigas non ſalvábitur in multitúdine virtútis ſuæ.

Fallax equus ad ſalútem; * in abundántia autem virtútis ſuæ non ſalvábitur.

Ecce óculi Dómini ſuper metuéntes eum, * & in eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus;

Ut éruat à morte ánimas eórum, * & alat eos in fame.

Anima noſtra súſtinet Dóminum; * quóniam adjútor & protéctor noſter eſt;

Quia in eo lætábitur cor noſtrum, * & in nómine ſancto ejus ſperávimus.

Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos, * quemádmodum ſperávimus in te.

IN II. NOCTURNO.

PSALMUS 101.

Eccleſiæ, inter hujus mundi adverſa, ſpes in Dei Ver-

bo per quod omnia facta ſunt.

DOmine, exaúdi oratiónem meam, * & clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam à me; * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exaúdi me.

Quia defecérunt ſicut fumus dies mei, * & oſſa mea ſicut crémium aruérunt.

Percúſſus ſum ut fœnum, & áruit cor meum, * quia oblítus ſum comédere panem meum.

A voce gémitûs mei * adhǽſit os meum carni meæ.

Símilis factus ſum pelicáno ſolitúdinis; * factus ſum ſicut nycticórax in domicílio.

Vigilávi, * & factus ſum ſicut paſſer ſolitárius in tecto.

Totâ die exprobrábant mihi inimíci mei; * & qui laudábant me, advérsùm me jurábant:

Quia cínerem tanquam panem manducábam, * & potum meum cum fletu miſcébam.

A fácie iræ & indignatiónis tuæ; * quia élevans allisíſti me.

Dies mei ſicut umbra declinavérunt; * & ego ſicut fœnum árui.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes, * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Diviſio Pſalmi 101.

TU exúrgens, [Dómine], miſeréberis Sion; * quia tempus miſeréndi ejus, quia venit tempus;

Quóniam placuérunt ſervis tuis lápides ejus, * & terræ ejus miſerebúntur.

Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, * & omnes reges terræ glóriam tuam;

Quia ædificávit Dóminus Sion; * & vidébitur in glória ſua.

Reſpéxit in oratiónem humílium, * & non ſprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera, * & pópulus qui creábitur laudábit Dóminum;

Quia proſpéxit de excélſo ſancto ſuo: * Dóminus de cœlo in terram aſpéxit;

Ut audíret gémitus compeditórum, * ut sólveret fílios interemptórum;

Ut annúntient in Sion nomen Dómini, * & laudem ejus in Jerúſalem;

In conveniéndo pópulos in unum, & reges; * ut sérviant Dómino.

Reſpóndit ei in via virtútis ſuæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi:

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem & generatiónem anni tui.

Altera diviſio Pſal. 101.

INítio tu, Dómine, terram fundáſti, * & ópe-

ra mánuum tuárum ſunt cœli.

Ipſi períbunt; tu autem pérmanes; * & omnes ſicut veſtiméntum veteráſcent:

Et ſicut opertórium mutábis eos, & mutabúntur; * tu autem idem ipſe es, & anni tui non defícient.

Fílii ſervórum tuórum habitábunt; * & ſemen eórum in ſéculum dirigétur.

IN III. NOCTURNO.

PSALMUS 103.

Deus ob multiplicia naturæ & gratiæ miracula benedicendus.

BEnedic, ánima mea, Dómino: * Dómine Deus meus, magnificátus es veheménter.

Confeſſiónem & decórem induíſti, * amíctus lúmine ſicut veſtiménto;

Exténdens cœlum ſicut pellem; * qui tegis aquis ſuperióra ejus:

Qui ponis nubem aſcénſum tuum; * qui ámbulas ſuper pennas ventórum:

Qui facis Angelos tuos ſpíritus, * & miniſtros tuos ignem uréntem.

Qui fundáſti terram ſuper ſtabilitátem ſuam, * non inclinábitur in ſéculum ſéculi.

Abýſſus, ſicut veſtiméntum amíctus ejus; * ſuper montes ſtabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient; * à voce tonítrui tui formidábunt.

Aſcéndunt montes, & deſcéndunt campi * in locum quem fundáſti eis.

Términum poſuíſti quem non tranſgrediéntur; * neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus, * inter médium móntium pertranſíbunt aquæ:

Potábunt omnes béſtiæ agri: * expectábunt ónagri in ſiti ſua.

Super ea vólucres cœli habitábunt, * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de ſuperióribus ſuis, * de fructu óperum tuórum ſatiábitur terra:

Prodúcens fœnum juméntis, * & herbam ſervitúti hóminum,

Ut edúcas panem de terra, * & vinum lætíficet cor hóminis;

Ut exhílaret fáciem in óleo, * & panis cor hóminis confírmet.

Saturabúntur ligna campi, * & cedri Líbani quas plantávit:

Illic páſſeres nidificábunt; * heródii domus dux eſt eórum.

Montes excélſi cervis, * petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora: * ſol cognóvit occáſum ſuum.

Poſuíſti ténebras, & facta eſt nox; * in ipſa pertranſíbunt omnes béſtiæ ſylvæ.

Cátuli leónum rugiéntes ut rápiant, * & quærant à Deo eſcam ſibi.

Ortus eſt ſol, & congregáti ſunt, * & in cubílibus ſuis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus ſuum, * & ad operatiónem ſuam uſque ad véſperum.

Diviſio Pſal. 103.

QUàm magnificáta ſunt ópera tua, Dómine! ómnia in ſapiéntia fecíſti: * impléta eſt terra poſſeſſióne tuâ.

Hoc mare magnum & ſpatióſum mánibus: * illic reptília quorum non eſt númerus, animália pusílla cum magnis.

Illic naves pertranſíbunt; * draco iſte quem formáſti ad illudéndum ei.

Omnia à te expéctant * ut des illis eſcam in témpore.

Dante te illis, cólligent; * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Averténte autem te fáciem, turbabúntur; * aúferes ſpíritum eórum, & defícient, & in púlverem ſuum reverténtur.

Emíttes ſpíritum tuum, & creabúntur; * & renovábis fáciem terræ.

Altera diviſio Pſal. 103.

SIt glória Dómini in ſéculum; * lætábitur Dóminus in opéribus ſuis:

Qui réſpicit terram, & facit eam trémere; * qui tangit montes, & fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea, * pſallam Deo meo quándiu ſum.

Jucúndum ſit ei elóquium meum; * ego verò delectábor in Dómino.

Defíciant peccatóres à terra, & iníqui ità ut non ſint: * bénedic, ánima mea, Dómino.

Poſt ℣. *dicitur* Pater. *ſecretò.* Et ne nos indúcas, &c. *ut ſuprà.*

Benedictiones ut ordinantur poſt Pſalterium.

Lectiones cum ℟℟℟. *ut in Proprio de Tempore. Et ſic in ſequentibus Feriis.*

Tempore Paſchali dicitur: Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd. ut in Proprio de Tempore.*

℣. Deus, in adjutórium.

PSALMUS 18.

Mundi & Eccleſiæ, legis & Evangelii commendatio.

CŒli enárrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum

Dies diéi erúctat verbũ, * & nox nocti índicat ſciéntiam.

Non ſunt loquélæ, neque ſermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit ſonus eórum, * & in fines orbis terræ verba eórum.

In ſole póſuit tabernáculum ſuum; * & ipſe tanquam ſponſus procédens de thálamo ſuo.

Exultávit ut gigas ad curréndam viam : * à ſummo cœlo egréſſio ejus :

Et occúrſus ejus uſque ad ſummum ejus ; * nec eſt qui ſe abſcóndat à calóre ejus.

Diviſio Pſalmi 18.

LEx Dómini immaculáta, convértens ánimas: * teſtimónium Dómini fidéle, ſapiéntiam præſtans párvulis.

Juſtítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda : * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini ſanctus, pérmanens in séculum séculi : * judícia Dómini vera, juſtificáta in ſemetípſa.

Deſiderabília ſuper aurum & lápidem pretióſum multum ; * & dulcióra ſuper mel & favum.

Etenim ſervus tuus cuſtódit ea : * in cuſtodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit ? * ab occúltis meis munda me, & ab aliénis parce ſervo tuo.

Si meî non fúerint domináti, tunc immaculátus ero, * & emundábor à delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei : * & meditátio cordis mei in conſpéctu tuo ſemper.

Dómine adjútor meus, * & redémptor meus.

PSALMUS 135.

Miſericordia Creatoris & Redemptoris ob multa in populum ſuum beneficia celebratur.

COnfitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum ; * confitémini Dómino dominórum.

Qui facit mirabília magna ſolus ; * qui fecit cœlos in intelléctu ;

Qui firmávit terram ſuper aquas ; * qui fecit luminária magna,

Solem in poteſtátem diéi, * lunam & ſtellas in poteſtátem noctis.

Qui percúſſit Ægýptum * cum primogénitis eórum ;

Qui edúxit Iſraël de médio eórum, * in manu poténti, & bráchio excélſo ;

Qui divíſit mare rubrum in diviſiónes, * & edúxit Iſraël per médium ejus ;

Et excúſſit Pharaónem, & virtútem ejus * in mari rubro :

Qui tradúxit pópulum ſuum per desértum ; * qui percúſſit reges magnos ;

Et occídit reges fortes, * Sehon regem Amorrhæórum, & Og regem Baſan :

Et dedit terram eórum hæreditátem, * hæreditátem Iſraël ſervo ſuo :

Quia in humilitáte noſtra memor fuit noſtrî, * & redémit nos ab inimícis noſtris.

Qui dat eſcam omni carni, * confitémini Deo cœli.

Confitémini Dómino dominórum, * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.

Hic dicitur Canticum.

PSALMUS 148.

Omnium creaturarum ad Deum laudandum invitatio.

LAudáte Dóminum de cœlis; * laudáte eum in excélſis:

Laudáte eum, omnes Angeli ejus; * laudáte eum, omnes virtútes ejus:

Laudáte eum, ſol & luna; * laudáte eum, omnes ſtellæ & lumen:

Laudáte eum, cœli cœlórum; * & aquæ omnes quæ ſuper cœlos ſunt, laudent nomen Dómini:

Quia ipſe dixit, & facta ſunt: * ipſe mandávit, & creáta ſunt.

Státuit ea in ætérnum, & in séculum séculi: * præcéptum póſuit, & non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes & omnes abýſſi;

Ignis, grando, nix, glácies, ſpíritus procellárum, * quæ fáciunt verbum ejus;

Montes & omnes colles, * ligna fructífera, & omnes cedri;

Béſtiæ & univérſa pécora, * ſerpéntes & vólucres pennátæ.

Reges terræ, & omnes pópuli, * príncipes & omnes júdices terræ;

Júvenes & vírgines, ſenes cum junióribus laudent nomen Dómini; * quia exaltátum eſt nomen ejus ſolíus.

Conféſſio ejus ſuper cœlum & terram: * & exaltávit cornu pópuli ſui.

Hymnus ómnibus ſanctis ejus, * fíliis Iſraël, pópulo appropinquánti ſibi.

AD PRIMAM.

Pater. Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus. Jam lucis orto ſídere. *ſuprà, p. 12. Et ſic aliis diebus.*

PSALMUS 81.

Diis terræ excelſior Deus, omnium Creator & Judex.

DEus ſtetit in ſynagóga deórum; * in médio autem deos dijúdicat.

Uſquequò judicátis iniquitátem; * & fácies peccatórum súmitis?

Judicáte egéno & pupíllo; * húmilem & paúperem juſtificáte.

Erípite paúperem, * & egénum de manu peccatóris liberáte.

Neſciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebúntur ómnia fundaménta terræ.

Ego dixi: Dii eſtis, * & fílii Excélſi omnes.

Vos autem ſicut hómines moriémini, * & ſicut unus de princípibus cadétis.

Surge, Deus, júdica terram; * quóniam tu hæreditábis in ómnibus géntibus.

PSALMUS 89.

Inter hujus mundi viciſſitudines & adverſa, ſpes in Deo æterno collocanda.

DOmine, refúgium factus es nobis * à generatióne in generatiónem.

Priúſquàm montes fíerent, aut formarétur terra & orbis, * à ſéculo & uſque in ſéculum tu es Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem; * & dixíſti: Convertímini, fílii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tanquam dies heſtérna quæ prætériit, & cuſtódia in nocte.

Quæ pro níhilo habéntur, * eórum anni erunt.

Manè ſicut herba tránſeat, manè flóreat & tránſeat; * véſpere décidat, indúret, & aréſcat.

Quia defécimus in ira tua, * & in furóre tuo turbáti ſumus.

Poſuíſti iniquitátes noſtras in conſpéctu tuo, * ſéculum noſtrum in illuminatióne vultûs tui.

Quóniam omnes dies noſtri defecérunt, * & in ira tua defécimus.

Anni noſtri ſicut aránea meditabúntur: * dies annórum noſtrórum, in ipſis ſeptuagínta anni.

Si autem in potentátibus, octogínta anni; * & ámpliùs eórum, labor & dolor.

Quóniam ſupervénit manſuetúdo, * & corripiémur.

Quis novit poteſtátem iræ tuæ, * & præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam ſic notam fac, * & erudítos corde in ſapiéntia.

Diviſio Pſalmi 89.

COnvértere, Dómine, úſquequò? * & deprecábilis eſto ſuper ſervos tuos.

Repléti ſumus manè miſericórdiâ tuâ; * & exultávimus, & delectáti ſumus ómnibus diébus noſtris.

Lætáti ſumus pro diébus quibus nos humiliáſti, * annis quibus vídimus mala.

Réſpice in ſervos tuos, & in ópera tua; * & dírige fílios eórum.

Et ſit ſplendor Dómini Dei noſtri ſuper nos, * & ópera mánuum noſtrárum dírige ſuper nos, & opus mánuum noſtrárum dírige.

AD TERTIAM.

Pater. Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus. O fons amóris Spíritus. *ſuprà, p.* 17. *Et ſic aliis diebus.*

PSALMUS 73.

Inter hujus mundi calamitates refugium noſtrum in Deo omnium Creatore.

UT quid, Deus, repuliſti in finem; * irátus eſt furor tuus ſuper oves páſcuæ tuæ?

Memor eſto congregatiónis tuæ, * quam poſſedíſti ab inítio.

Redemíſti virgam hæreditátis tuæ : * mons Sion, in quo habitáſti in eo.

Leva manus tuas in ſupérbias eórum in finem : * quanta malignátus eſt inimícus in ſancto !

Et gloriáti ſunt qui odérunt te, * in médio ſolemnitátis tuæ.

Poſuérunt ſigna ſua, ſigna, & non cognovérunt, * ſicut in éxitu ſuper ſummum.

Quaſi in ſylva lignórum ſecúribus excidérunt jánuas ejus in idípſum ; * in ſecúri & áſcia dejecérunt eam.

Incendérunt igni ſanctuárium tuum : * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.

Dixérunt in corde ſuo cognátio eórum ſimul : * Quiéſcere faciámus omnes dies feſtos Dei à terra.

Signa noſtra non vídimus ; jam non eſt prophéta ; * & nos non cognóſcet ámpliùs.

Uſquequò, Deus, improperábit inimícus ? * irrítat adverſárius nomen tuum in finem ?

Ut quid avértis manum tuam, & déxteram tuam, * de médio ſinu tuo in finem?

Deus autem rex noſter ante ſécula, * operátus eſt ſalútem in médio terræ.

Diviſio Pſalmi 73.

TU confirmáſti in virtúte tua mare ; * contribuláſti cápita dracónum in aquis.

Tu confregíſti cápita dracónis, * dedíſti eum eſcam pópulis Æthíopum.

Tu dirupíſti fontes & torréntes ; * tu ſiccáſti flúvios Ethan.

Tuus eſt dies, & tua eſt nox ; * tu fabricátus es auróram & ſolem.

Tu fecíſti omnes términos terræ ; * æſtátem & ver tu plaſmáſti ea.

Memor eſto hujus, inimícus improperávit Dómino ; * & pópulus insípiens incitávit nomen tuum.

Ne tradas béſtiis ánimas confiténtes tibi, * & ánimas paúperum tuórum ne oblivíſcáris in finem.

Réſpice in teſtaméntum tuum ; * quia repléti ſunt, qui obſcuráti ſunt terræ, dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis factus confúſus : * pauper & inops laudábunt nomen tuum.

Exúrge, Deus, júdica cauſam tuam ; * memor eſto improperiórum tuórum, eórum quæ ab inſipiénte ſunt totâ die.

Ne oblivíſcáris voces inimicórum tuórum : * ſupérbia eórum qui te odérunt, aſcéndit ſemper.

PSALMUS 95.

Super omnes gentes regnat Chriſtus per quem cœli facti ſunt.

CAntáte Dómino cánticum novum, * cantáte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus; * annuntiáte de die in diem ſalutáre ejus.

Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus:

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis; * terríbilis eſt ſuper omnes deos:

Quóniam omnes dii géntium, dæmónia; * Dóminus autem cœlos fecit.

Confeſſio & pulchritúdo in conſpéctu ejus: * ſanctimónia & magnificéntia in ſanctificatióne ejus.

Afférte Dómino, pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam & honórem; * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóſtias, & introíte in átria ejus; * adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.

Commoveátur à fácie ejus univérſa terra: * dícite in géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ; qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, & exúltet terra, commoveátur mare, & plenitúdo ejus; * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis ſunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna ſylvárum à fácie Dómini quia venit; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte ſua.

AD SEXTAM.

Pater. Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus. Jam ſolis áureum jubar. *ſuprà, p. 19.* *Et ſic aliis diebus.*

PSALMUS 91.

Laudandus Deus, in operibus ſuis magnificus, juſtus in judiciis.

Bonum eſt confitéri Dómino: * & psállere nómini tuo, Altiſſime;

Ad annuntiándum manè miſericórdiam tuam, * & veritátem tuam per noctem.

In decachórdo, pſaltério, * cum cántico in cíthara:

Quia delectáſti me, Dómine, in factúra tua, * & in opéribus mánuum tuárum exultábo.

Diviſio Pſal. 91.

Quàm magnificáta ſunt ópera tua, Dómine! * nimis profúndæ factæ ſunt cogitatiónes tuæ.

Vir inſípiens non cognóſcet, * & ſtultus non intélliget hæc.

Cùm exórti fúerint peccatóres ſicut fœnum, * & apparúerint omnes qui operántur iniquitátem, ut intéreant in ſéculum ſéculi:

Tu autem Altiſſimus * in ætérnum, Dómine:

Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui peribunt; *

& diſpergéntur omnes qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur ſicut unicórnis cornu meum, * & ſenéctus mea in miſericórdia úberi.

Et deſpéxit óculus meus inimícos meos; * & in inſurgéntibus in me malignántibus aúdiet auris mea.

Juſtus ut palma florébit, * ſicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domûs Dei noſtri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in ſenécta úberi, * & benè patiéntes erunt.

Ut annúntient quóniam rectus Dóminus Deus noſter, * & non eſt iníquitas in eo.

PSALMUS 96.

Chriſtus Rex, exaltatus ſuper omnes deos, ab Angelis adorandus.

DOminus regnávit, exúltet terra, * lætén- tur ínſulæ multæ.

Nubes & calígo in circúitu ejus; * juſtítia & judícium corréctio ſedis ejus.

Ignis ante ipſum præcédet, * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta eſt terra.

Montes ſicut cera fluxérunt à fácie Dómini; * à fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli juſtítiam ejus, * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes qui adórant ſculptília, * & qui gloriántur in ſimulácris ſuis.

Adoráte eum, omnes Angeli ejus: * audívit, & lætáta eſt Sion;

Et exultavérunt fíliæ Judæ * propter judícia tua, Dómine.

Quóniam tu Dóminus altíſſimus ſuper omnem terram: * nimis exaltátus es ſuper omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * cuſtódit Dóminus ánimas ſanctórum ſuórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta eſt juſto, * & rectis corde lætítia.

Lætámini, juſti, in Dómino, * & confitémini memóriæ ſanctificatiónis ejus.

AD NONAM.

Pater. Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus. Prono volútus ímpetu. *ſuprà, p. 21. Et ſic aliis diebus.*

PSALMUS 102.

Deus ob immenſa in populum ſuum beneficia benedicendus.

BEnedic, ánima mea, Dómino; * & ómnia quæ intra me ſunt, nómini ſancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino, * & noli oblivíſci omnes retributiónes ejus;

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis; * qui ſanat omnes infirmitátes tuas;

Qui rédimit de intéritu vitam tuam, * qui corónat te in miſericórdia & miſeratiónibus;

Qui replet in bonis deſidérium tuum, * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

Fáciens miſericórdias Dóminus, * & judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias ſuas Móyſi, * fíliis Iſraël voluntátes ſuas.

Diviſio Pſalmi 102.

MIſerátor & miſéricors Dóminus, * longánimis & multùm miséricors.

Non in perpétuum iraſcétur, * neque in ætérnum comminábitur.

Non ſecúndùm peccáta noſtra fecit nobis: * neque ſecúndùm iniquitátes noſtras retríbuit nobis:

Quóniam ſecúndùm altitúdinem cœli à terra, * corroborávit miſericórdiam ſuam ſuper timéntes ſe.

Quantùm diſtat ortus ab occidénte, * longè fecit à nobis iniquitátes noſtras.

Altera diviſio Pſal. 102.

QUómodo miserétur pater filiórum, misértus eſt Dóminus timéntibus ſe; * quóniam ipſe cognóvit figméntum noſtrum.

Recordátus eſt quóniam pulvis ſumus; * homo, ſicut fœnum dies ejus, tanquam flos agri ſic efflorébit.

Quóniam ſpíritus pertransíbit in illo, & non ſubsíſtet; * & non cognóſcet ámpliùs locum ſuum.

Miſericórdia autem Dómini ab ætérno, * & uſque in ætérnum ſuper timéntes eum.

Et juſtítia illíus in fílios filiórum, * his qui ſervant teſtaméntum ejus;

Et mémores ſunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cœlo parávit ſedem ſuam; * & regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem ſermónum ejus.

Benedícite Dómino, omnes virtútes ejus, * miníſtri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus, in omni loco dominatiónis ejus: * bénedic, ánima mea, Dómino.

AD VESPERAS.

Pater. Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

PSALMUS 137.

Dei miſericordia & veritas in populum ſuum celebranda.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo; * quóniam audíſti verba oris mei.

In conſpéctu Angelórum

pſallam tibi ; * adorábo ad templum ſanctum tuum ;

Et confitébor nómini tuo ſuper miſericórdia tua & veritáte tua ; * quóniam magnificáſti ſuper omne nomen ſanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exaúdi me ; * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ ;* quia audiérunt ómnia verba oris tui ;

Et cantent in viis Dómini, * quóniam magna eſt glória Dómini ;

Quóniam excélſus Dóminus, & humília réſpicit ; * & alta à longè cognóſcit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis vivificábis me ; * & ſuper iram inimicórum meórum extendíſti manum tuam, & ſalvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me : Dómine, miſericórdia tua in ſéculum ; * ópera mánuum tuárum ne deſpícias.

PSALMUS 138.

Dei ubique præſentis, & omnia cognoſcentis, mirabilis ſcientia.

DOmine, probáſti me, & cognovíſti me ; * tu cognovíſti ſeſſiónem meã, & reſurrectiónem meam.

Intellexíſti cogitatiónes meas de longè ; * ſémitam meam, & funículum meum inveſtigáſti ;

Et omnes vias meas prævidíſti ; * quia non eſt ſermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovíſti ómnia noviſſima & antíqua ; * tu formáſti me & poſuíſti ſuper me manum tuam.

Mirábilis facta eſt ſciéntia tua ex me ; * confortáta eſt, & non pótero ad eam.

Quò ibo à ſpíritu tuo ? * & quò à fácie tua fúgiam ?

Si aſcéndero in cœlum, tu illic es ; * ſi deſcéndero in inférnum, ades :

Si súmpſero pennas meas dilúculo, * & habitávero in extrémis maris :

Etenim illuc manus tua dedúcet me, * & tenébit me déxtera tua.

Et dixi : Fórſitan ténebræ conculcábunt me, * & nox illuminátio mea in delíciis meis ;

Quia ténebræ non obſcurabúntur à te, & nox ſicut dies illuminábitur ; * ſicut ténebræ ejus, ità & lumen ejus.

Quia tu poſſedíſti renes meos ; * ſuſcepíſti me de útero matris meæ.

Diviſio Pſalmi 138.

COnfitébor tibi, [Dómine], quia terribíliter magnificátus es : * mirabília ópera tua, & ánima mea cognóſcit nimis.

Non eſt occultátum os meum à te, quod fecíſti in occúlto ; * & ſubſtántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui; & in libro tuo omnes ſcribéntur; * dies formabúntur, & nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti ſunt amíci tui, Deus; * nimis confortátus eſt principátus eórum;

Dinumerábo eos, & ſuper arénam multiplicabúntur: * exurréxi, & adhuc ſum tecum.

Si occíderis, Deus, peccatóres; * viri sánguinum, declináte à me;

Quia dícitis in cogitatióne: * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam; * & ſuper inimícos tuos tabeſcébam?

Perfécto ódio óderam illos; * & inimíci facti ſunt mihi.

Proba me, Deus, & ſcito cor meum; * intérroga me, & cognóſce sémitas meas.

Et vide ſi via iniquitátis in me eſt; * & deduc me in via ætérna.

P S A L M U S 143.

Chriſtus pro populo ſibi ſubdito gratias agit: Eccleſia ſibi opem poſtulat.

BEnedíctus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prǽlium, * & dígitos meos ad bellum.

Miſericórdia mea, & refúgium meum; * ſuſcéptor meus, & liberátor meus;

Protéctor meus, in ipſo ſperávi; * qui ſubdit pópulum meum ſub me.

Dómine, quid eſt homo, quia innotuíſti ei? * aut fílius hóminis, quia réputas eum?

Homo vanitáti símilis factus eſt; * dies ejus ſicut umbra prætéreunt.

Dómine, inclína cœlos tuos, & deſcénde; * tange montes, & fumigábunt.

Fúlgura coruſcatiónem, & diſſipábis eos; * emítte ſagíttas tuas, & conturbábis eos.

Emítte manum tuam de alto, éripe me, & líbera me de aquis multis, * de manu filiórum alienórum.

Quorum os locútum eſt vanitátem, * & déxtera eórum déxtera iniquitátis.

Diviſio Pſalmi 143.

DEus, cánticum novum cantábo tibi, * in pſaltério decachórdo pſallam tibi,

Qui das ſalútem régibus, * qui redemíſti David ſervum tuum de gládio malígno.

Eripe me, & érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum eſt vanitátem; * & déxtera eórum déxtera iniquitátis:

Quorum fílii ſicut novéllæ plantatiónes, * in juventúte ſua:

Fíliæ eórum compóſitæ, * circumornátæ ut ſimilitúdo templi:

Promptuária eórum ple-

na, * eructántia ex hoc in illud:

Oves eórum fœtóſæ, abundántes in egréſſibus ſuis; * boves eórum craſſæ:

Non eſt ruína macériæ, neque tránſitus, * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixérunt pópulum cui hæc ſunt: * beátus pópulus cujus Dóminus Deus ejus.

AD COMPLETORIUM.

℣. Convérte nos.

℟. Deus, in adjutórium.

PSALMUS 6.

Fidelium inter mundi hujus calamitates gemitus & fiducia.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me; * neque in ira tua corrípias me.

Miserére meî, Dómine, quóniam infírmus ſum; * ſana me, Dómine, quóniam conturbáta ſunt oſſa mea.

Et ánima mea turbáta eſt valde: * ſed tu, Dómine, úſquequò?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam; * ſalvum me fac propter miſericórdiam tuam.

Quóniam non eſt in morte qui memor ſit tuî: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo: * lavábo per ſíngulas noctes lectum meum; lácrymis meis ſtratum meum rigábo.

Turbátus eſt à furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Diſcédite à me, omnes qui operámini iniquitátem; * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam; * Dóminus oratiónem meam ſuſcépit.

Erubéſcant, & conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur, & erubéſcant valde velóciter.

PSALMUS 7.

Chriſti pro nobis patientis oratio: Gentium fides: Judæorum reprobatio.

DOmine Deus meus, in te ſperávi; * ſalvum me fac ex ómnibus perſequéntibus me, & líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam; * dum non eſt qui rédimat, neque qui ſalvum fáciat.

Dómine Deus meus, ſi feci iſtud; * ſi eſt iníquitas in mánibus meis;

Si réddidi retribuéntibus mihi mala; * décidam méritò ab inimícis meis inánis;

Perſequátur inimícus ánimam meam, & comprehéndat, & concúlcet in terra vitam meam; * & glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exúrge, Dómine, in ira tua; * & exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et Exúrge, Dómine Deus meus, in præcépto quod mandáſti; * & ſynagóga populórum circúmdabit te:

Et propter hanc in altum regrédere; * Dóminus júdicat pópulos:

Júdica me, Dómine, ſecúndùm juſtítiam meam, * & ſecúndùm innocéntiam meam ſuper me.

Conſumétur nequítia peccatórum, & díriges juſtum; * ſcrutans corda & renes Deus.

Juſtum adjutórium meũ à Dómino * qui ſalvos facit rectos corde.

Diviſio Pſalmi 7.

DEus judex juſtus, fortis & pátiens; * numquid iráſcitur per ſíngulos dies?

Nisì convérſi fuéritis, gládium ſuum vibrábit: * arcum ſuum teténdit, & parávit illum:

Et in eo parávit vaſa mortis; * ſagíttas ſuas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injuſtítiam; * concépit dolórem, & péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, & effódit eum; * & íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus, in caput ejus; * & in vérticem ipſíus iníquitas ejus deſcéndet.

Confitébor Dómino ſecúndùm juſtítiam ejus; * & pſallam nómini Dómini altíſſimi.

FERIA TERTIA, AD OFFIC. NOCTURN.

IN I. NOCTURNO.

PSALMUS 61.

Fruſtrà oppugnatur, qui Deo ſubjectus in ejus tutela manet.

NOnne Deo ſubjécta erit ánima mea? * ab ipſo enim ſalutáre meum.

Nam & ipſe Deus meus, & ſalutáris meus, ſuſcéptor meus; * non movébor ámpliùs.

Quoúſque irrúitis in hóminem? * interfícitis univérſi vos, tanquam paríeti inclináto, & macériæ depúlſæ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere, cucúrri in ſiti: * ore ſuo benedicébant, & corde ſuo maledicébant.

Verúmtamen Deo ſubjécta eſto, ánima mea; * quóniam ab ipſo patiéntia mea.

Quia ipſe Deus meus, & ſalvátor meus; * adjútor meus, non emigrábo.

In Deo ſalutáre meum & glória mea; * Deus auxílii mei, & ſpes mea in Deo eſt.

Speráte in eo, omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda veſtra: * Deus adjútor noſter in ætérnum.

Verúmtamen vani filii hóminum, mendáces filii hóminum in ſtatéris; * ut decípiant ipſi de vanitáte in idípſum.

Nolíte ſperáre in iniquitáte, & rapínas nolíte concupíſcere: * divítiæ ſi áffluant, nolíte cor appónere.

Semel locútus eſt Deus, duo hæc audívi; quia potéſtas Dei eſt; & tibi, Dómine, miſericórdia; * quia tu reddes unicuíque juxta ópera ſua.

P S A L M U S 79.

Miſeriarum finis per Chriſti adventum expoſtulatur.

QUi regis Iſraël, inténde, * qui dedúcis velut ovem Joſeph:

Qui ſedes ſuper Chérubim, * manifeſtáre coram Ephraïm, Bénjamin, & Manáſſe.

Excita poténtiam tuam, & veni; * ut ſalvos fácias nos:

Deus, convérte nos; * & oſténde fáciem tuam, & ſalvi érimus.

Dómine Deus virtútum, * quoúſque iraſcéris ſuper oratiónem ſervi tui?

Cibábis nos pane lacrymárum; * & potum dabis nobis in lácrymis in menſúra?

Poſuíſti nos in contradictiónem vicínis noſtris; * & inimíci noſtri ſubſannavérunt nos.

Deus virtútum, convérte nos; * & oſténde fáciem tuam, & ſalvi érimus.

Diviſio Pſalmi 79.

VIneam de Ægýpto tranſtulíſti, [Dómine]; * ejecíſti gentes, & plantáſti eam.

Dux itíneris fuíſti in conſpéctu ejus; * plantáſti radíces ejus, & implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus, * & arbúſta ejus cedros Dei.

Exténdit pálmites ſuos uſque ad mare, * & uſque ad flumen propágines ejus.

Ut quid deſtruxíſti macériam ejus; * & vindémiant eam omnes qui prætergrediúntur viam?

Exterminávit eam aper de ſylva, * & ſinguláris ferus depáſtus eſt eam.

Deus virtútum, convértere; * réſpice de cœlo, & vide, & viſita víneam iſtã;

Et pérfice eam quam plantávit déxtera tua: * & ſuper fílium hóminis quem confirmáſti tibi:

Incénſa igni, & ſuffóſſa; * ab increpatióne vultûs tui períbunt.

Fiat manus tua ſuper virum déxteræ tuæ, * & ſuper fílium hóminis quem confirmáſti tibi.

Et non diſcédimus à te: * vivificábis nos, & nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum, convérte nos; * & oſténde fáciem tuam, & ſalvi érimus.

IN II. NOCTURNO.

P S A L M U S 104.

Beneficia Iſraëlitico populo collata celebrantur & enumerantur.

COnfitémini Dómino, & invocáte nomen

ejus: * annuntiáte inter gentes ópera ejus.

Cantáte ei, & psállite ei; * narráte ómnia mirabília ejus.

Laudámini in nómine ſancto ejus: * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quǽrite Dóminum, & confirmámini; * quǽrite fáciem ejus ſemper.

Mementóte mirabílium ejus quæ fecit, * prodígia ejus, & judícia oris ejus.

Semen Abraham, ſervi ejus; * fílii Jacob, elécti ejus.

Ipſe Dóminus Deus noſter; * in univérſa terra judícia ejus.

Memor fuit in ſéculum teſtaménti ſui, * verbi quod mandávit in mille generatiónes,

Quod diſpóſuit ad Abraham, * & juraménti ſui ad Iſaac:

Et ſtátuit illud Jacob in præcéptum, * & Iſraël in teſtaméntum ætérnum,

Dicens: Tibi dabo terram Chánaan, * funículum hæreditátis veſtræ;

Cùm eſſent número brevi, paucíſſimi, * & íncolæ ejus:

Et pertranſiérunt de gente in gentem, * & de regno ad pópulum álterum.

Diviſio Pſalmi 104.

NOn relíquit [Dóminus] hóminem nocére eis; * & corrípuit pro eis reges:

Nolíte tángere chriſtos meos; * & in prophétis meis nolíte malignári:

Et vocávit famem ſuper terram; * & omne firmaméntum panis contrívit:

Miſit ante eos virum; * in ſervum venúmdatus eſt Joſeph:

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ferrum pertránſiit ánimam ejus, * donec veníret verbum ejus:

Elóquium Dómini inflammávit eum; * miſit rex, & ſolvit eum; princeps populórum, & dimíſit eum.

Conſtítuit eum dóminum domûs ſuæ, * & príncipem omnis poſſeſſiónis ſuæ.

Ut erudíret príncipes ejus ſicut ſemetípſum, * & ſenes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Iſraël in Ægýptum; * & Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum ſuum veheménter; * & firmávit eum ſuper inimícos ejus.

Convértit cor eórum ut odírent pópulum ejus, * & dolum fácerent in ſervos ejus.

Miſit Móyſen ſervum ſuum, * Aaron quem elégit ipſum.

Póſuit in eis verba ſignórum ſuórum, * & prodigiórum in terra Cham.

Miſit ténebras & obſcurávit; * & non exacerbávit ſermónes ſuos.

Convértit aquas eórum

in ſánguinem ; * & occídit piſces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit : & venit cœnomyia & cíniphes, * in ómnibus fínibus eórum.

Póſuit plúvias eórum grándinem ; * ignem comburéntem in terra ipsórũ.

Et percúſſit víneas eórum, & ficúlneas eórum ; * & contrívit lignum fínium eórum.

Dixit ; & venit locúſta, & bruchus, * cujus non erat númerus,

Et comédit omne fœnum in terra eórum, * & comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percúſſit omne primogénitum in terra eórum, * primítias omnis labóris eórum.

Et edúxit eos cum argénto & auro ; * & non erat in tríbubus eórum infírmus.

Altera diviſio Pſal. 104.

LÆtáta eſt Ægýptus in profectióne eórum ; * quia incúbuit timor eórum ſuper eos.

Expándit nubem in protectiónem eórum, * & ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, & venit cotúrnix ; * & pane cœli ſaturávit eos.

Dirúpit petram, & fluxérunt aquæ ; * abiérunt in ſicco flúmina.

Quóniam memor fuit verbi ſancti ſui, * quod hábuit ad Abraham púerum ſuum :

Et edúxit pópulum ſuum in exultatióne, * & eléctos ſuos in lætítia :

Et dedit illis regiónes géntium ; * & labóres populórum poſſedérunt,

Ut cuſtódiant juſtificatiónes ejus, * & legem ejus requírant.

IN III. NOCTURNO.

PSALMUS 105.

Bonitas Dei celebranda.

Iſraëlitieus populus peccata ſua agnoſcens & recolens, ſalutem poſcit.

COnfitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in séculum miſericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciet omnes laudes ejus ?

Beáti qui cuſtódiunt judícium, & fáciunt juſtítiam * in omni témpore.

Meménto noſtrî, Dómine, in beneplácito pópuli tui ; * víſita nos in ſalutári tuo,

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætándum in lætítia gentis tuæ ; * ut laudéris cum hæreditáte tua.

Peccávimus cum pátribus noſtris, * injúſtè égimus, iniquitátem fécimus.

Patres noſtri in Ægýpto non intellexérunt mirabília tua ; * non fuérunt mémores multitúdinis mi-

ſericórdiæ tuæ :

Et irritavérunt aſcendéntes in mare., * mare rubrũ :

Et ſalvávit eos propter nomen ſuum ; * ut notam fáceret poténtiam ſuam :

Et incrépuit mare rubrum , & exſiccátum eſt ; * & dedúxit eos in abýſſis ſicut in desérto :

Et ſalvávit eos de manu odiéntium ; * & redémit eos de manu inimíci :

Et opéruit aqua tribulántes eos ; * unus ex eis non remánſit.

Et credidérunt verbis ejus , * & laudavérunt laudem ejus.

Diviſio Pſalmi 105.

CItò fecérunt , oblíti ſunt óperum ejus , * & non ſuſtinuérunt consílium ejus :

Et concupiérunt concupiſcéntiam in desérto ; * & tentavérunt Deum in inaquóſo :

Et dedit eis petitiónem ipsórum , * & miſit ſaturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móyſen in caſtris , * Aaron ſanctum Dómini.

Apérta eſt terra , & deglutívit Dathan ; * & opéruit ſuper congregatiónem Abíron :

Et exárſit ignis in ſynagóga eórum ; * flamma combúſſit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb , * & adoravérunt ſcúlptile ;

Et mutavérunt glóriam ſuam * in ſimilitúdinem vítuli comedéntis fœnum.

Oblíti ſunt Deum qui ſalvávit eos ; * qui fecit magnália in Ægýpto , mirabília in terra Cham , terribília in mari rubro.

Et dixit ut diſpérderet eos , * ſi non Móyſes eléctus ejus ſtetíſſet in confractióne in conſpéctu ejus ,

Ut avérteret iram ejus , * ne diſpérderet eos.

Et pro níhilo habuérunt terram deſiderábilem ; * non credidérunt verbo ejus.

Et murmuravérunt in tabernáculis ſuis ; * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum ſuam ſuper eos , * ut proſtérneret eos in desérto ,

Et ut dejíceret ſemen eórum in natiónibus , * & diſpérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti ſunt Beélphegor ; * & comedérunt ſacrifícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus ſuis ; * & multiplicáta eſt in eis ruína.

Et ſtetit Phínees , & placávit ; * & ceſsávit quaſsátio.

Et reputátum eſt ei in juſtítiam , * in generatiónem & generatiónem uſque in ſempitérnum.

Et irritavérunt eum ad aquas contradictiónis ; * & vexátus eſt Móyſes propter eos ;

Quia exacerbavérunt ſpíritum ejus ; * & diſtínxit in lábiis ſuis.

Altera diviſio Pſal. 105.

NOn diſperdidérunt gentes, * quas dixit Dóminus illis.

Et commíxti ſunt inter gentes, & didicérunt ópera eórum, & serviérunt ſculptílibus eórum; * & factum eſt illis in ſcándalum.

Et immolavérunt fílios ſuos, * & fílias ſuas dæmóniis.

Et effudérunt ſánguinem innocéntem; * ſánguinem filiórum ſuórum, & filiárum ſuárum quas ſacrificavérunt ſculptílibus Chánaan.

Et inféćta eſt terra in ſanguínibus, & contamináta eſt in opéribus eórum; * & fornicáti ſunt in adinventiónibus ſuis.

Et irátus eſt furóre Dóminus in pópulum ſuum; * & abominátus eſt hæreditátem ſuam.

Et trádidit eos in manus géntium; * & domináti ſunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, & humiliáti ſunt ſub mánibus eórum: * ſæpe liberávit eos.

Ipſi autem exacerbavérunt eum in consílio ſuo, * & humiliáti ſunt in iniquitátibus ſuis.

Et vidit cùm tribularéntur, * & audívit oratiónem eórum.

Et memor fuit teſtaménti ſui, * & pœnítuit eum ſecúndùm multitúdinem miſericórdiæ ſuæ.

Et dedit eos in miſericórdias * in conſpéctu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac, Dómine Deus noſter; * & cóngrega nos de natiónibus.

Ut confiteámur nómini ſancto tuo, * & gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dóminus Deus Iſraël à ſéculo, & uſque in ſéculum: * & dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

Poſt ℣. *dicitur* Pater noſter, &c. *ut ſuprà.*

AD LAUDES MATUTINAS.

PSALMUS 106.

Miſericordia Dei in populum ſuum celebranda ſub diverſis emblematibus deſcribitur.

COnfitémini Dómino, quóniam bonus, * quóniam in ſéculum miſericórdia ejus.

Dicant qui redémpti ſunt à Dómino, quos redémit de manu inimíci, * & de regiónibus congregávit eos,

A ſolis ortu & occáſu, * ab aquilóne & mari.

Erravérunt in ſolitúdine in inaquóſo, * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Eſuriéntes & ſitiéntes, * ánima eórum in ipſis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularéntur; * & de neceſſitátibus eórum

rum erípuit eos.

Et dedúxit eos in viam rectam, * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum:

Quia ſatiávit ánimam inánem, * & ánimam eſuriéntem ſatiávit bonis.

Sedéntes in ténebris & umbra mortis, * vinctos in mendicitáte & ferro,

Quia exacerbavérunt elóquia Dei, * & consílium Altíſſimi irritavérunt.

Et humiliátum eſt in labóribus cor eórum; * infirmáti ſunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularéntur; * & de neceſſitátibus eórum liberávit eos.

Et edúxit eos de ténebris, & umbra mortis; * & víncula eórum diſrúpit.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum:

Quia contrívit portas æreas, * & vectes férreos confrégit.

Diviſio Pſalmi 106.

SUſcépit eos [Dóminus] de via iniquitátis eórum; * propter injuſtítias enim ſuas humiliáti ſunt.

Omnem eſcam abomináta eſt ánima eórum, * & appropinquavérunt uſque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularéntur; * & de neceſſitátibus eórum liberávit eos.

Miſit verbum ſuum, & ſanávit eos, * & erípuit eos de interitiónibus eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum.

Et ſacríficent ſacrifícium laudis, * & annúntient ópera ejus in exultatióne.

Qui deſcéndunt mare in návibus, * faciéntes operatiónem in aquis multis,

Ipſi vidérunt ópera Dómini, * & mirabília ejus in profúndo.

Dixit; & ſtetit ſpíritus procéllæ, * & exaltáti ſunt fluctus ejus:

Aſcéndunt uſque ad cœlos, & deſcéndunt uſque ad abyſſos; * ánima eórum in malis tabeſcébat:

Turbáti ſunt, & moti ſunt ſicut ébrius: * & omnis ſapiéntia eórum devoráta eſt.

Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularéntur; * & de neceſſitátibus eórum edúxit eos:

Et ſtátuit procéllam ejus in auram; * & ſiluérunt fluctus ejus:

Et lætáti ſunt quia ſiluérunt; * & dedúxit eos in portum voluntátis eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus, * & mirabília ejus fíliis hóminum:

Et exáltent eum in eccléſia plebis, * & in cáthedra

ſeniórum laudent eum.

Altera diviſio Pſal. 106.

POſuit [Dóminus] flúmina in desértũ ; * & éxitus aquárum in ſitim ;

Terram fructíferam in ſalsúginem , * à malítia inhabitántium in ea.

Póſuit desértum in ſtagna aquárum , * & terram ſinè aqua in éxitus aquárum :

Et collocávit illic eſuriéntes ; * & conſtituérunt civitátem habitatiónis ;

Et ſeminavérunt agros , & plantavérunt víneas ; * & fecérunt fructum nativitátis.

Et benedíxit eis , & multiplicáti ſunt nimis ; * & juménta eórum non minorávit.

Et pauci facti ſunt ; * & vexáti ſunt à tribulatióne malórum , & dolóre.

Effúſa eſt contémptio ſuper príncipes ; * & erráre fecit eos in ínvio , & non in via:

Et adjúvit paúperem de inópia , * & póſuit ſicut oves famílias.

Vidébunt recti , & lætabúntur ; * & omnis iníquitas oppilábit os ſuum.

Quis ſápiens , & cuſtódiet hæc ? * & intélliget miſericórdias Dómini ?

Hîc dicitur Canticum.

PSALMUS 134.

Deus ob univerſa in populum ſuum beneficia laudandus. Idolorum vanitas.

LAudáte nomen Dómini ; * laudáte , ſervi , Dóminum ,

Qui ſtatis in domo Dómini , * in átriis domûs Dei noſtri.

Laudáte Dóminum , quia bonus Dóminus ; * psállite nómini ejus , quóniam ſuáve :

Quóniam Jacob elégit ſibi Dóminus , * Iſraël in poſſeſſiónem ſibi.

Quia ego cognóvi , quòd magnus eſt Dóminus , * & Deus noſter præ ómnibus diis.

Omnia quæcúmque vóluit , Dóminus fecit * in cœlo & in terra , in mari & in ómnibus abýſſis.

Edúcens nubes ab extrémo terræ , * fúlgura in plúviam fecit ;

Qui prodúcit ventos de theſaúris ſuis ; * qui percúſſit primogénita Ægýpti ab hómine uſque ad pecus.

Et miſit ſigna & prodígia in médio tuî , Ægýpte ; * in Pharaónem , & in omnes ſervos ejus.

Qui percúſſit gentes multas ; * & occídit reges fortes ,

Sehon regem Amorrhæórum , & Og regem Baſan , * & ómnia regna Chánaan :

Et dedit terram eórum hæreditátem , * hæreditátem Iſraël pópulo ſuo.

Dómine , nomen tuum in ætérnum ; * Dómine , memoriále tuum in generatiónem & generatiónem ;

Quia judicábit Dóminus

pópulum ſuum, * & in ſervis ſuis deprecábitur.

Simulácra géntium argéntum & aurum, * ópera mánuum hóminum:

Os habent, & non loquéntur; * óculos habent, & non vidébunt;

Aures habent, & non aúdient; * neque enim eſt ſpíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui fáciunt ea, * & omnes qui confídunt in eis.

Domus Iſraël, benedícite Dómino; * domus Aaron, benedícite Dómino.

Domus Levi, benedícite Dómino; * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino;

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúſalem.

AD PRIMAM.

PSALMUS 9.

Eccleſia pro victoriis jam reportatis grates reddit, pro reportandis opem poſcit.

CONfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo; * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor & exultábo in te; * pſallam nómini tuo, Altíſſime.

In converténdo inimícum meum retrórsùm, * infirmabúntur, & períbunt à fácie tua.

Quóniam fecíſti judícium meum & cauſam meam: * ſedíſti ſuper thronum, qui júdicas juſtítiam.

Increpáſti gentes, & périit ímpius: * nomen eórum deléſti in ætérnum, & in séculum séculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem; * & civitátes eórum deſtruxíſti.

Périit memória eórum cum sónitu; * & Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in judício thronum ſuum; * & ipſe judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in juſtítia.

Et factus eſt Dóminus refúgium paúperi; * adjútor in opportunitátibus, in tribulátione.

Et ſperent in te, qui novérunt nomen tuum; * quóniam non dereliquíſti quæréntes te, Dómine.

Psállite Dómino qui hábitat in Sion; * annuntiáte inter gentes ſtúdia ejus.

Quóniam requírens sánguinem, eórum recordátus eſt; * non eſt oblítus clamórem paúperum.

Diviſio Pſalmi 9.

MIſerére meî, Dómine: * vide humilitátem meam de inimícis meis,

Qui exáltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis filiæ Sion.

Exultábo in ſalutári tuo: * infixæ ſunt gentes in intéritu quem fecérunt.

In láqueo iſto quem abſ-

condérunt, * comprehénſus eſt pes eórum.

Cognoſcétur Dóminus judícia fáciens : * in opéribus mánuum ſuárum comprehénſus eſt peccátor.

Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes gentes quæ obliviſcúntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit paúperis ; * patiéntia paúperum non períbit in finem.

Exúrge, Dómine, non confortétur homo ; * judicéntur gentes in conſpéctu tuo.

Conſtítue, Dómine, legiſlatórem ſuper eos, * ut ſciant gentes quóniam hómines ſunt.

Altera diviſio Pſalmi 9.
[*Secundùm Heb. Pſ.* 10.]

UT quid, Dómine, receſsíſti longè, * déſpicis in opportunitátibus, in tribulatióne ?

Dum ſupérbit ímpius, incénditur pauper : * comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in deſidériis ánimæ ſuæ ; * & iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor, * ſecúndùm multitúdinem iræ ſuæ non quæret.

Non eſt Deus in conſpéctu ejus : * inquinátæ ſunt viæ illíus in omni témpore.

Auferúntur judícia tua à fácie ejus : * ómnium inimicórum ſuórum dominábitur.

Dixit enim in corde ſuo : * Non movébor à generatióne in generatiónem ſinè malo.

Cujus maledictióne os plenum eſt, & amaritúdine & dolo : * ſub lingua ejus labor & dolor.

Sedet in inſídiis cum divítibus in occúltis ; * ut interfíciat innocéntem.

Oculi ejus in paúperem reſpíciunt : * inſidiátur in abſcóndito, quaſi leo in ſpelúnca ſua ;

Inſidiátur ut rápiat paúperem ; * rápere paúperem dum áttrahit eum.

In láqueo ſuo humiliábit eum ;* inclinábit ſe, & cadet cùm dominátus fúerit paúperum.

Dixit enim in corde ſuo : Oblítus eſt Deus, * avértit fáciem ſuam ne vídeat in finem.

Exúrge, Dómine Deus, exaltétur manus tua : * ne obliviſcáris paúperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum ? * dixit enim in corde ſuo : Non requíret.

Vides, quóniam tu labórem & dolórem consíderas, * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus eſt pauper : * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris & malígni : * quærétur peccátum illíus, &

non invenietur.

Dóminus regnábit in ætérnum, & in séculum séculi: * períbitis, gentes, de terra illíus.

Deſidérium paúperum exaudívit Dóminus: * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua.

Judicáre pupíllo & húmili, * ut non appónat ultrà magnificáre ſe homo ſuper terram.

AD TERTIAM.

PSALMUS 5.

Eccleſia à Deo ſummè juſto adversùs iniquos opem petit.

VErba mea aúribus pércipe, Dómine; * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, & Deus meus.

Quóniam ad te orábo; * Dómine, manè exaúdies vocem meam.

Manè aſtábo tibi, & vidébo, * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus, * neque permanébunt injúſti ante óculos tuos.

Odíſti omnes qui operántur iniquitátem; * perdes omnes qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum & dolóſum * abominábitur Dóminus.

Ego autem in multitúdine miſericórdiæ tuæ introíbo in domum tuam, * adorábo ad templum ſanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in juſtítia tua, propter inimícos meos: * dírige in conſpéctu tuo viam meam.

Quóniam non eſt in ore eórum véritas; * cor eórum vanum eſt.

Sepúlcrum patens eſt guttur eórum, linguis ſuis dolósè agébant: * júdica illos, Deus.

Décidant à cogitatiónibus ſuis, * ſecúndùm multitúdinem impietátum eórum expélle eos, quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes qui ſperant in te; * in ætérnum exultábunt, & habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes qui díligunt nomen tuum; * quóniam tu benedíces juſto.

Dómine, ut ſcuto bonæ voluntátis tuæ * coronáſti nos.

PSALMUS 33.

Deus ſemper benedicendus: non eſt inopia timentibus eum.

BEnedícam Dóminum in omni témpore; * ſemper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea; * aúdiant manſuéti, & læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum, * & exaltémus nomen ejus in idípſum.

Exquisívi Dóminum, & exaudívit me: * & ex ómnibus tribulatiónibus meis

erípuit me.

Accédite ad eum, & illuminámini; * & fácies veſtræ non confundéntur.

Iſte pauper clamávit, & Dóminus exaudívit eum, * & de ómnibus tribulatiónibus ejus ſalvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum, * & erípiet eos.

Guſtáte, & vidéte quóniam ſuávis eſt Dóminus: * beátus vir qui ſperat in eo.

Timéte Dóminum omnes ſancti ejus; * quóniam non eſt inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt & eſuriérunt; * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Diviſio Pſalmi 33.

Veníte, fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis eſt homo qui vult vitam, * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam à malo, * & lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte à malo, & fac bonum: * inquíre pacem, & perſéquere eam.

Oculi Dómini ſuper juſtos; * & aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini ſuper faciéntes mala; * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt juſti, & Dóminus exaudívit eos; * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Juxtà eſt Dóminus iis qui tribuláto ſunt corde; * & húmiles ſpíritu ſalvábit.

Multæ tribulatiónes juſtórum, * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Cuſtódit Dóminus ómnia oſſa eórum; * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péſſima: * & qui odérunt juſtum delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas ſervórum ſuórum; * & non delínquent omnes qui ſperant in eo.

AD SEXTAM.

PSALMUS 56.

Chriſti pro nobis patientis oratio: Reſurrectio & aſcenſio ejus prænuntiantur.

Miſerére meî, Deus, miſerére meî; * quóniam in te confídit ánima mea;

Et in umbra alárum tuárum ſperábo * donec tránſeat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíſſimum, * Deum qui benefécit mihi.

Miſit de cœlo, & liberávit me; * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Miſit Deus miſericórdiam ſuam & veritátem ſuam; * & erípuit ánimam

meam de médio catulórum leónum ; dormívi conturbátus.

Fílii hóminum , dentes eórum arma & ſagíttæ , * & lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre ſuper cœlos , Deus ; * & in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis , * & incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam , * & incidérunt in eam.

Parátum cor meum , Deus , parátum cor meum ; * cantábo & pſalmum dicam.

Exúrge , glória mea ; exúrge , pſaltérium & cíthara ; * exúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis , Dómine , * & pſalmum dicam tibi in géntibus.

Quóniam magnificáta eſt uſque ad cœlos miſericórdia tua , * & uſque ad nubes véritas tua.

Exaltáre ſuper cœlos , Deus , * & ſuper omnem terram glória tua.

PSALMUS 93.

Eccleſia inter hujus mundi procellas auxilium petit à Deo ſuperborum everſore.

DEus ultiónum Dóminus , * Deus ultiónum líberè egit.

Exaltáre , qui júdicas terram , * redde retributiónem ſupérbis.

Uſquequò peccatóres , Dómine , * úſquequò peccatóres gloriabúntur ?

Effabúntur & loquéntur iniquitátem , * loquéntur omnes qui operántur injuſtítiam.

Pópulum tuum , Dómine , humiliavérunt ; * & hæreditátem tuam vexavérunt :

Víduam & ádvenam interfecérunt , * & pupíllos occidérunt :

Et dixérunt : Non vidébit Dóminus , * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite , inſipiéntes in pópulo ; * & ſtulti , aliquándo ſápite.

Qui plantávit aurem , non aúdiet ? * aut qui finxit óculum , non cónſiderat ?

Qui córripit gentes , non árguet ? * qui docet hóminem ſciéntiam ?

Dóminus ſcit cogitatiónes hóminum , * quóniam vanæ ſunt.

Diviſio Pſalmi 93.

BEátus homo quem tu erudíeris , Dómine , * & de lege tua docúeris eum ;

Ut mítiges ei à diébus malis , * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem ſuam , * & hæreditátem ſuam non derelínquet.

Quoadúſque juſtítia convertátur in judícium ; * & qui juxta illam , omnes qui

recto ſunt corde.

Quis consúrget mihi advérsùs malignántes ? * aut quis ſtabit mecum advérsùs operántes iniquitátem ?

Nisì quia Dóminus adjúvit me, * pauló minùs habitáſſet in inférno ánima mea.

Si dicébam : Motus eſt pes meus ; * miſericórdia tua, Dómine adjuvábat me.

Secúndùm multitúdinem dolórum meórum in corde meo, * conſolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi ſedes iniquitátis, * qui fingis labórem in præcépto ?

Captábunt in ánimam juſti ; * & sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus eſt mihi Dóminus in refúgium, * & Deus meus in adjutórium ſpei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum, & in malítia eórum diſpérdet eos ; * diſpérdet illos Dóminus Deus noſter.

AD NONAM.

PSALMUS 43.

Eccleſia priora in ſe Dei beneficia recolens ; poſterioraque exponens mala, opem ſibi à Deo poſcit.

DEus, aúribus noſtris audívimus, patres noſtri annuntiavérunt nobis opus, * quod operátus es in diébus eórum, & in diébus antíquis.

Manus tua gentes diſpérdidit ; & plantáſti eos : * afflixíſti pópulos, & expulíſti eos.

Nec enim in gládio ſuo poſſedérunt terram, * & bráchium eórum non ſalvávit eos :

Sed déxtera tua, & bráchium tuum, & illuminátio vultûs tui ; * quóniam complacuíſti in eis.

Tu es ipſe rex meus, & Deus meus, * qui mandas ſalútes Jacob.

In te inimícos noſtros ventilábimus cornu ; * & in nómine tuo ſpernémus inſurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo ſperábo ; * & gládius meus non ſalvábit me.

Salváſti enim nos de affligéntibus nos, * & odiéntes nos confudíſti.

Diviſio Pſalmi 43.

IN Deo laudábimur totâ die ; * & in nómine tuo confitébimur in séculum.

Nunc autem repulíſti, & confudíſti nos ; * & non egrediéris, Deus, in virtútibus noſtris.

Avertíſti nos retrórsùm poſt inimícos noſtros ; * & qui odérunt nos diripiébant ſibi.

Dedíſti nos tanquam oves eſcárum ; * & in géntibus diſpersíſti nos.

Vendidíſti pópulum tuū ſinè prétio ; * & non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Poſuíſti nos oppróbrium vicínis noſtris, * ſubſannatiónem & deríſum his qui ſunt in circúitu noſtro.

Poſuíſti nos in ſimilitúdinem géntibus, * commotiónem cápitis in pópulis.

Totâ die verecúndia mea contra me eſt, * & confúſio faciéi meæ coopéruit me,

A voce exprobrántis & obloquéntis, * à fácie inimíci & perſequéntis.

Hæc ómnia venérunt ſuper nos, nec oblíti ſumus te, * & iniquè non égimus in teſtaménto tuo:

Et non recéſſit retrò cor noſtrum, * & declináſti sémitas noſtras à via tua.

Quóniam humiliáſti nos in loco afflictiónis, * & coopéruit nos umbra mortis.

Altera diviſio Pſal. 43.

SI oblíti ſumus nomen Dei noſtri, * & ſi expándimus manus noſtras ad Deum aliénum,

Nonne Deus requíret iſta? * ipſe enim novit abſcóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur totâ die, * æſtimáti ſumus ſicut oves occiſiónis.

Exúrge, quare obdórmis, Dómine? * exúrge, & ne repéllas in finem.

Quare fáciem tuam avértis? * oblivíſceris inópiæ noſtræ, & tribulatiónis noſtræ?

Quóniam humiliáta eſt in púlvere ánima noſtra, * conglutinátus eſt in terra venter noſter.

Exúrge, Dómine, ádjuva nos, * & rédime nos propter nomen tuum.

AD VESPERAS.

PSALMUS 119.

Eccleſia vitæ præſentis mala luget.

AD Dóminum, cùm tribulárer, clamávi; * & exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolóſa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi, * ad linguam dolóſam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus deſolatóriis.

Heu mihi! quia incolátus meus prolongátus eſt; habitávi cum habitántibus Cedar; * multùm íncola fuit ánima mea.

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus; * cùm loquébar illis, impugnábant me gratis.

PSALMUS 120.

Dominus cuſtos Eccleſiæ ſuæ.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum à Dómino, * qui fecit cœlum & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum, * neque dormítet qui cuſtódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet * qui cuſtódit Iſraël.

Dóminus cuſtódit te; Dó-

minus protéctio tua * ſuper manum déxteram tuam.

Per diem ſol non uret te, * neque luna per noctē.

Dóminus cuſtódit te ab omni malo; * cuſtódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus cuſtódiat introítum tuum, & éxitum tuum * ex hoc nunc & uſque in séculum.

PSALMUS 123.

Eccleſiæ à periculis ereptæ gratiarum actio.

NIsì quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Iſraël, * nisì quia Dóminus erat in nobis,

Cùm exúrgerent hómines in nos, * fortè vivos deglutíſſent nos.

Cùm iraſcerétur furor eórum in nos, * fórſitan aqua abſorbuíſſet nos.

Torréntem pertransívit ánima noſtra; * fórſitan pertransíſſet ánima noſtra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.

Anima noſtra, ſicut paſſer, erépta eſt * de láqueo venántium;

Láqueus contrítus eſt, * & nos liberáti ſumus.

Adjutórium noſtrum in nómine Dómini, * qui fecit cœlum & terram.

PSALMUS 124.

Fidelium Deus ipſe tutela. Iniqui perituri.

QUi confídunt in Dómino, ſicut mons Sion; * non commovébitur in ætérnum qui hábitat in Jerúſalem.

Montes in circúitu ejus, * & Dóminus in circúitu pópuli ſui ex hoc nunc & uſque in séculum.

Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum ſuper ſortem juſtórum, * ut non exténdant juſti ad iniquitátem manus ſuas.

Bénefac, Dómine, bonis, * & rectis corde.

Declinántes autem in obligatiónes addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax ſuper Iſraël.

PSALMUS 126.

Vani labores hominum quibus Deus non opitulatur.

NIsì Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisì Dóminus cuſtodíerit civitátem, * fruſtrà vígilat qui cuſtódit eam.

Vanum eſt vobis ante lucem súrgere: * súrgite poſtquàm ſedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cùm déderit diléctis ſuis ſomnum, * ecce hæréditas Dómini, fílii, merces, fructus ventris.

Sicut ſagíttæ in manu poténtis; * ità fílii excuſſórum.

Beátus vir qui implévit deſidérium ſuum ex ipſis; * non confundétur cùm loquétur inimícis ſuis in porta.

AD COMPLETORIUM.

PSALMUS 10.

Animæ in Deo confidentis ſecuritas.

IN Dómino confído: * quómodo dícitis ánimæ meæ; Tránſmigra in montem ſicut paſſer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt ſagíttas ſuas in pháretra, * ut ſagíttent in obſcúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecíſti, deſtruxérunt: * juſtus autem quid fecit?

Dóminus in templo ſancto ſuo, * Dóminus in cœlo ſedes ejus:

Oculi ejus in paúperem reſpíciunt; * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat juſtum & ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam ſuam.

Pluet ſuper peccatóres láqueos: * ignis, & ſulphur, & ſpíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam juſtus Dóminus, & juſtítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

PSALMUS 11.

Juſtorum paucitas. Eloquiorum Domini laus.

SAlvum me fac, Dómine, quóniam defécit ſanctus, * quóniam diminútæ ſunt veritátes à fíliis hóminum.

Vana locúti ſunt unuſquíſque ad próximum ſuum; * lábia dolóſa, in corde & corde locúti ſunt.

Diſpérdat Dóminus univérſa lábia dolóſa, * & linguam magníloquam,

Qui dixérunt: Linguam noſtram magnificábimus, lábia noſtra à nobis ſunt; * quis noſter Dóminus eſt?

Propter miſériam ínopum, & gémitum paúperum, * nunc exúrgam, dicit Dóminus.

Ponam in ſalutári; * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia caſta; * argéntum igne examinátum, probátum terræ, purgátum ſéptuplùm.

Tu, Dómine, ſervábis nos: * & cuſtódies nos à generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant: * ſecúndùm altitúdinem tuam multiplicáſti fílios hóminum.

PSALMUS 12.

Animæ fidelis in tribulatione ad Deum deprecatio.

USquequò, Dómine, oblivíſceris me in finem? * úſquequò avértis fáciem tuam à me?

Quándiu ponam conſília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Uſquequò exaltábitur inimícus meus ſuper me? * réſpice, & exaúdi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte; * nequándo dicat

inimícus meus: Præválui advérsùs eum.

Qui tríbulant me, exultábunt ſi motus fúero; * ego autem in miſericórdia tua ſperávi.

Exultábit cor meum in ſalutári tuo: * cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi, & pſallam nómini Dómini altíſſimi.

FERIA QUARTA,
AD OFFIC. NOCTURN.
IN I. NOCTURNO.
PSALMUS 36.

Lex Dei perſeveranter ſervanda. Bonorum & malorum quàm diſpar ſtatus & exitus.

NOli æmulári in malignántibus, * neque zeláveris faciéntes iniquitátem:

Quóniam tanquam fœnum velóciter aréſcent; * & quemádmodum ólera herbárum citò décident.

Spera in Dómino, & fac bonitátem; * & inhábita terram, & paſcéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino; * & dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, & ſpera in eo; * & ipſe fáciet.

Et edúcet quaſi lumen juſtítiam tuam, * & judícium tuum tanquam merídiem.

Súbditus eſto Dómino, * & ora eum.

Noli æmulári in eo qui proſperátur in via ſua; * in hómine faciénte injuſtítias.

Déſine ab ira, & derelínque furórem; * noli æmulári ut malignéris:

Quóniam qui malignántur, exterminabúntur; * ſuſtinéntes autem Dóminum, ipſi hæreditábunt terram.

Et adhuc pusíllum, & non erit peccátor; * & quæres locum ejus, & non invénies.

Manſuéti autem hæreditábunt terram; * & delectabúntur in multitúdine pacis.

Obſervábit peccátor juſtum, * & ſtridébit ſuper eum déntibus ſuis.

Dóminus autem irridébit eum, * quóniam proſpicit quòd véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccatóres, intendérunt arcum ſuum; * ut dejiciant paúperem & ínopem, ut trucídent rectos corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum; * & arcus eórum confringátur.

Mélius eſt módicum juſto, * ſuper divítias peccatórum multas;

Quóniam bráchia peccatórum conteréntur; * confírmat autem juſtos Dóminus.

Diviſio Pſalmi 36.

NOvit Dóminus dies immaculatórum, * & hæréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in

tempore malo, * & in diébus famis ſaturabúntur:

Quia peccatóres * períbunt:

Inimíci verò Dómini, mox ut honorificáti fúerint & exaltáti, * deficiéntes quemádmodum fumus defícient.

Mutuábitur peccátor, & non ſolvet: * juſtus autem miſerétur, & tríbuet.

Quia benedicéntes ei hæreditábunt terram; * maledicéntes autem ei diſperíbunt.

Apud Dóminum greſſus hóminis dirigéntur; * & viam ejus volet.

Cùm cecíderit, non collidétur; * quia Dóminus ſuppónit manum ſuam.

Júnior fui, étenim ſénui; * & non vidi juſtum derelíctum, nec ſemen ejus quærens panem.

Totâ die miſerétur & cómmodat; * & ſemen illíus in benedictióne erit.

Declína à malo, & fac bonum; * & inhábita in séculum séculi.

Quia Dóminus amat judícium, & non derelínquet ſanctos ſuos; * in ætérnum conſervabúntur.

Injúſti puniéntur, * & ſemen impiórum períbit.

Juſti autem hæreditábunt terram, * & inhabitábunt in séculum séculi ſuper eam.

Altera diviſio Pſal. 36.

OS juſti meditábitur ſapiéntiam, * & lingua ejus loquétur judícium.

Lex Dei ejus in corde ipsíus; * & non ſupplantabúntur greſſus ejus.

Conſíderat peccátor juſtum, * & quærit mortificáre eum;

Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus ejus; * nec damnábit eum cùm judicábitur illi.

Expécta Dóminum, * & cuſtódi viam ejus:

Et exaltábit te, ut hæreditáte cápias terram: * cùm períerint peccatóres, vidébis.

Vidi ímpium ſuperexaltátum, * & elevátum ſicut cedros Líbani:

Et tranſívi, & ecce non erat; * & quæſívi eum, & non eſt invéntus locus ejus.

Cuſtódi innocéntiam, & vide æquitátem; * quóniam ſunt relíquiæ hómini pacífico.

Injúſti autem diſperíbunt ſimul: * relíquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem juſtórum à Dómino, * & protéctor eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábit eos Dóminus, & liberábit eos; & éruet eos à peccatóribus, & ſalvábit eos; * quia ſperavérunt in eo.

IN II. NOCTURNO.

PSALMUS 48.

Homo de priſtino ſuo ſtatu per peccatum lapſus, divitiis non redimitur:

deſolatiónem! * súbitò defecérunt, periérunt propter iniquitátem ſuam.

Velut sómnium ſurgéntium, * Dómine, in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflammátum eſt cor meum, & renes mei commutáti ſunt; * & ego ad níhilum redáctus ſum, & neſcívi.

Ut juméntum factus ſum apud te; * & ego ſemper tecum.

Diviſio Pſalmi 72.

TEnuíſti, [Dómine], manum déxteram meam, & in voluntáte tua deduxíſti me, * & cum glória ſuſcepíſti me.

Quid enim mihi eſt in cœlo? * & à te quid vólui ſuper terram?

Defécit caro mea, & cor meum; * Deus cordis mei, & pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce, qui elóngant ſe à te, períbunt; * perdidíſti omnes qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum eſt, * pónere in Dómino Deo ſpem meam;

Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis fíliæ Sion.

PSALMUS 74.

Fruſtrà extollunt ſe iniqui: Deus judex eſt.

COnfitébimur tibi, Deus; * confitébimur, & invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua * : cùm accépero tempus, ego juſtítias judicábo.

Liquefácta eſt terra, & omnes qui hábitant in ea; * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníquè ágere; * & delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in altum cornu veſtrum, * nolíte loqui advérsùs Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, * neque à desértis móntibus.

Quóniam Deus judex eſt, * hunc humíliat, & hunc exáltat:

Quia calix in manu Dómini vini meri plenus mixto, * & inclinávit ex hoc in hoc;

Verúmtamen fæx ejus non eſt exinaníta; * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in séculum; * cantábo Deo Jacob:

Et ómnia córnua peccatórum confríngam; * & exaltabúntur córnua juſti.

Poſt ℣. dicitur Pater noſter, &c. *ut ſuprà.*

AD LAUDES MATUTINAS.

PSALMUS 67.

Carmen triumphale de Chriſti & Eccleſiæ victoriis ab Aſcenſione Chriſti uſque ad ultimum ejus adventum.

EXúrgat Deus, & diſſipéntur inimíci ejus; * & fúgiant qui odérunt eum à fácie ejus:

Sicut déficit fumus, deficiant: * ſicut fluit cera à fácie ignis, ſic péreant peccatóres à fácie Dei.

Et juſti epuléntur, & exúltent in conſpéctu Dei, * & delectentur in lætítia.

Cantáte Deo, pſalmum dícite nómini ejus: * iter fácite ei qui aſcéndit ſuper occáſum; Dóminus nomen illi.

Exultáte in conſpéctu ejus; * turbabúntur à fácie ejus, patris orphanórum, & júdicis viduárum.

Deus in loco ſancto ſuo; * Deus qui inhabitáre facit unius moris in domo.

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * ſimíliter eos qui exáſperant, qui hábitant in ſepúlcris.

Deus, cùm egrederéris in conſpéctu pópuli tui, * cùm pertransíres in desérto,

Terra mota eſt, * étenim cœli diſtillavérunt à fácie Dei Sinaï, à fácie Dei Iſraël.

Plúviam voluntáriam ſegregábis, Deus, hæreditáti tuæ; * & infirmáta eſt, tu verò perfeciſti eam.

Animália tua habitábunt in ea; * paráſti in dulcédine tua paúperi, Deus.

Diviſio Pſalmi 67.

Dominus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multâ.

Rex virtútum diléƈti, diléƈti; * & ſpeciéi domûs divídere ſpólia.

Si dormiátis inter médios cleros, * pennæ colúmbæ deargentátæ, & poſterióra dorſi ejus in pallóre auri.

Dum diſcérnit cœléſtis reges ſuper eam, * nive dealbabúntur in Selmon.

Mons Dei, mons pinguis; * mons coagulátus, mons pinguis:

Ut quid ſuſpicámini montes coagulátos? * mons in quo beneplácitum eſt Deo habitáre in eo, étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina, in ſancto.

Aſcendíſti in altum, cepíſti captivitátem; * accepíſti dona in homínibus.

Etenim non credéntes * inhabitáre Dóminum Deũ.

Benedíctus Dóminus die quotídie: * próſperum iter fáciet nobis Deus ſalutárium noſtrórum.

Deus noſter, Deus ſalvos faciéndi; * & Dómini Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum ſuórum; * vérticem capílli perambulántium in delíctis ſuis.

Dixit Dóminus: Ex Baſan convértam, * convértam in profúndum maris:

Ut intingátur pes tuus in ſánguine, * lingua canum tuórum ex inimícis ab ipſo.

Altera diviſio Pſal. 67.

Idérunt ingréſſus tuos, Deus, * ingréſſus Dei

mei, Regis mei qui eſt in ſancto.

Prævenérunt príncipes conjúncti pſallentibus, * in médio juvenculárum tympaniſtriárum.

In ecclésiis benedícite Deo, * Dómino de fóntibus Iſraël.

Ibi Bénjamin adoleſcéntulus, * in mentis excéſſu.

Príncipes Juda duces eórum; * príncipes Zabúlon, príncipes Néphthali.

Manda, Deus, virtúti tuæ: * confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúſalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum, * ut exclúdant eos qui probáti ſunt argénto.

Díſſipa gentes quæ bella volunt: * vénient legáti ex Ægýpto, Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo; * psállite Dómino, psállite Deo,

Qui aſcéndit ſuper cœlum cœli ad Oriéntem; * ecce dabit voci ſuæ vocem virtútis.

Date glóriam Deo; * ſuper Iſraël magnificéntia ejus, & virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in ſanctis ſuis, Deus Iſraël, ipſe dabit virtútem & fortitúdinem plebi ſuæ: * benedíctus Deus.

Hîc dicitur Canticum.

PSALMUS 146.

Laudandus Deus, cui beneplacitum eſt ſuper timentes eum.

Laudáte Dóminum, quóniam bonus eſt pſalmus: * Deo noſtro ſit jucúnda, decóraque laudátio.

Ædíficans Jerúſalem Dóminus, * diſperſiónes Iſraélis congregábit:

Qui ſanat contrítos corde, * & álligat contritiónes eórum:

Qui númerat multitúdinem ſtellárum, * & ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noſter, & magna virtus ejus; * & ſapiéntiæ ejus non eſt númerus.

Suſcípiens manſuétos Dóminus; * humílians autem peccatóres uſque ad terram.

Præcínite Dómino in confeſſióne; * psállite Deo noſtro in cíthara,

Qui óperit cœlum núbibus, * & parat terræ plúviam:

Qui prodúcit in móntibus fœnum, * & herbam ſervitúti hóminum:

Qui dat juméntis eſcam ipsórum, * & pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit; * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum eſt Dómino ſuper timéntes eum, * &

in eis qui ſperant ſuper miſericórdia ejus.

AD PRIMAM.

PSALMUS 88.

Miſericordia & veritas Dei in populum ſuum celebranda. Promiſſiones quas Christo & Eccleſiæ fecit, immutabiles ſunt; nec adverſis hujus vitæ delentur.

MIſericórdias Dómini* in ætérnum cantábo.

In generatiónem & generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo;

Quóniam dixíſti: In ætérnum miſericórdia ædificábitur in cœlis, * præparábitur véritas tua in eis:

Diſpóſui teſtaméntum eléctis meis, * jurávi David ſervo meo:

Uſque in ætérnum præparábo ſemen tuum; * & ædificábo in generatiónem & generatiónem ſedem tuam.

Confitebúntur cœli mirabília tua, Dómine; * étenim veritátem tuam in ecclésia ſanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino,* símilis erit Deo in filiis Dei?

Deus qui glorificátur in concílio ſanctórum, * magnus & terríbilis ſuper omnes qui in circúitu ejus ſunt.

Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es, Dómine, & véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris poteſtáti maris, * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliáſti ſicut vulnerátum, ſupérbum; * in bráchio virtútis tuæ diſperſíſti inimícos tuos.

Tui ſunt cœli, & tua eſt terra; orbem terræ, & plenitúdinem ejus tu fundáſti: * aquilónem & mare tu creáſti.

Thabor & Hermon in nómine tuo exultábunt: * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, & exaltétur déxtera tua: * juſtítia & judícium præparátio ſedis tuæ.

Miſericórdia & véritas * præcédent fáciem tuam.

Diviſio Pſalmi 88.

BEátus pópulus qui ſcit jubilatiónem: * Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt;

Et in nómine tuo exultábunt totâ die; * & in juſtítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es: * & in beneplácito tuo exaltábitur cornu noſtrum:

Quia Dómini eſt aſsúmptio noſtra, * & Sancti Iſraël, Regis noſtri.

Tunc locútus es in viſióne ſanctis tuis, & dixíſti: * Póſui adjutórium in poténte, & exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David ſervum meum, * óleo ſancto meo unxi eum:

Manus enim mea auxiliábitur ei,* & bráchium meum

confortábit eum :

Nihil profíciet inimícus in eo, * & fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam à fácie ipsíus inimícos ejus, * & odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea, & miſericórdia mea cum ipſo : * & in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus, * & in flumínibus déxteram ejus.

Ipſe invocábit me : Pater meus es tu, * Deus meus, & ſuſcéptor ſalútis meæ :

Et ego primogénitum ponam illum, * excélſum præ régibus terræ.

In ætérnum ſervábo illi miſericórdiam meam, * & teſtaméntum meum fidéle ipſi ;

Et ponam in séculum séculi ſemen ejus, * & thronum ejus ſicut dies cœli.

Si autem derelíquerint fílii ejus legem meam, * & in judíciis meis non ambuláverint :

Si juſtítias meas profanáverint, * & mandáta mea non cuſtodíerint,

Viſitábo in virga iniquitátes eórum, * & in verbéribus peccáta eórum :

Miſericórdiam autem meam non diſpérgam ab eo, * neque nocébo in veritáte mea :

Neque profanábo teſtaméntum meum, * & quæ procédunt de lábiis meis non fáciam írrita.

Altera diviſio Pſal. 88.

Semel jurávi in ſancto meo, * ſi David méntiar:

Semen ejus in ætérnum manébit ; * & thronus ejus ſicut ſol in conſpéctu meo :

Et ſicut luna perfécta in ætérnum ; * & teſtis in cœlo fidélis.

Tu verò repulíſti, & deſpexíſti, * diſtulíſti chriſtum tuum :

Evertíſti teſtaméntum ſervi tui, * profanáſti in terra ſanctuárium ejus :

Deſtruxíſti omnes ſepes ejus, * poſuíſti firmaméntum ejus formídinem :

Diripuérunt eum omnes tranſeúntes viam : * factus eſt oppróbrium vicínis ſuis :

Exaltáſti déxteram depriméntium eum, * lætificáſti omnes inimícos ejus :

Avertíſti adjutórium gládii ejus, * & non es auxiliátus ei in bello :

Deſtruxíſti eum ab emundatióne, * & ſedem ejus in terram colliſíſti :

Minoráſti dies témporis ejus, * perfudíſti eum confuſióne.

Uſquequò, Dómine, avértis in finem, * exardéſcet ſicut ignis ira tua ?

Memoráre quæ mea ſubſtántia : * numquid enim vanè conſtituíſti omnes fílios hóminum ?

Quis eſt homo qui vivet, & non vidébit mortem ? * éruet ánimam ſuam de manu ínferi ?

Ubi ſunt miſericórdiæ

tuæ antíquæ, Dómine, * ſicut juráſti David in veritáte tua?

Memor eſto, Dómine, oppróbrii ſervórum tuórum, * quod contínui in ſinu meo, multárum géntium:

Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quod exprobravérunt commutatiónem chriſti tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum. * Fiat, fiat.

AD TERTIAM.

PSALMUS 28.

Chriſti regnum: vox prædicationis evangelicæ.

AFférte Dómino, filii Dei, * afférte Dómino fílios aríetum.

Afférte Dómino glóriam & honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus; * adoráte Dóminum in átrio ſancto ejus.

Vox Dómini ſuper aquas, Deus majeſtátis intónuit; * Dóminus ſuper aquas multas.

Vox Dómini in virtúte, * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros; * & confringet Dóminus cedros Líbani.

Et comminuet eas tanquam vítulum Líbani: * & dilectus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis: vox Dómini concutiéntis desértum; * & commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, & revelábit condénſa; * & in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit; * & ſedébit Dóminus rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo ſuo dabit; * Dóminus benedícet pópulo ſuo in pace.

PSALMUS 49.

Ultimus Chriſti adventus prænuntiatur. Non ex cæſis victimis, ſed ex animi puritate judicandi homines.

DEus deórum Dóminus locútus eſt, * & vocávit terram à ſolis ortu uſque ad occáſum.

Ex Sion ſpécies decóris ejus: * Deus maniféſtè véniet; Deus noſter, & non ſilébit.

Ignis in conſpéctu ejus exardéſcet; * & in circúitu ejus tempéſtas válida.

Advocábit cœlum desúrsùm, & terram, * diſcérnere pópulum ſuum.

Congregáte illi ſanctos ejus, * qui órdinant teſtaméntum ejus ſuper ſacrifícia.

Et annuntiábunt cœli juſtítiam ejus, * quóniam Deus judex eſt.

Diviſio Pſalmi 49.

AUdi, pópulus meus, & loquar; Iſraël, & teſtificábor tibi: * Deus Deus tuus ego ſum.

Non in ſacrifíciis tuis árguam te; * holocauſta autem tua in conſpéctu

nil contra infernum proſunt opes.

AUdíte hæc, omnes gentes, * auríbus percípite, omnes qui habitátis orbem,

Quique terrígenæ, & fílii hóminum, * ſimul in unum dives & pauper.

Os meum loquétur ſapiéntiam, * & meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam, * apériam in pſaltério propoſitiónem meam.

Cur timébo in die mala? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me.

Qui confídunt in virtúte ſua, * & in multitúdine divitiárum ſuárum gloriántur.

Frater non rédimit, rédimet homo? * non dabit Deo placatiónem ſuam,

Et prétium redemptiónis ánimæ ſuæ: * & laborábit in ætérnum, & vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, cùm víderit ſapiéntes moriéntes: * ſimul inſípiens & ſtultus períbunt.

Et relínquent aliénis divítias ſuas; * & ſepúlcra eórum domus illórum in ætérnum.

Tabernácula eórum in progénie & progénie: * vocavérunt nómina ſua in terris ſuis.

Et homo, cùm in honóre eſſet, non intelléxit: * comparátus eſt juméntis inſipiéntibus, & ſímilis factus eſt illis.

Hæc via illórum ſcándalum ipſis: * & póſteà in ore ſuo complacébunt.

Sicut oves in inférno póſiti ſunt: * mors depáſcet eos.

Et dominabúntur eórum juſti in matutíno: * & auxílium eórum veteráſcet in inférno à glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cùm accéperit me.

Diviſio Pſalmi 48.

NE timúeris cùm dives factus fúerit homo, * & cùm multiplicáta fúerit glória domûs ejus.

Quóniam cùm intérierit, non ſumet ómnia; * neque deſcéndet cum eo glória ejus:

Quia ánima ejus in vita ipſíus benedicétur; * confitébitur tibi, cùm beneféceris ei.

Introíbit uſque in progénies patrum ſuórum; * & uſque in ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cùm in honóre eſſet, non intelléxit: * comparátus eſt juméntis inſipiéntibus, & ſímilis factus eſt illis.

PSALMUS 52.

Impii fruſtrà ſibi dicunt Deum non eſſe. Chriſti adventus poſtulatur.

DIxit inſípiens in corde ſuo: * Non eſt Deus.

Corrúpti ſunt, & abomi-

nábiles facti ſunt in iniquitátibus : * non eſt qui fáciat bonum.

Deus de cœlo proſpéxit ſuper filios hóminum, * ut vídeat ſi eſt intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, ſimul inútiles facti ſunt; * non eſt qui fáciat bonum, non eſt uſque ad unum.

Nonne ſcient omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meã, ut cibum panis ?

Deum non invocavérunt : * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus diſſipávit oſſa eórum qui homínibus placent : * confúſi ſunt, quóniam Deus ſprevit eos.

Quis dabit ex Sion ſalutáre Iſraël ? * cùm convérterit Deus captivitátem plebis ſuæ, exultábit Jacob, & lætábitur Iſraël.

IN III. NOCTURNO.

PSALMUS 72.

Dum improbi in hac vita videntur felices, probi, quòd ſua quemque manneant præmia, conſolatione levantur.

QUàm bonus Iſraël Deus * his qui recto ſunt corde !

Mei autem penè moti ſunt pedes, * penè effúſi ſunt greſſus mei :

Quia zelávi ſuper iníquos, * pacem peccatórum videns :

Quia non eſt reſpéctus morti eórum, * & firmaméntum in plaga eórum :

In labóre hóminum non ſunt, * & cum homínibus non flagellabúntur.

Ideò ténuit eos ſupérbia, * opérti ſunt iniquitáte, & impietáte ſuâ :

Pródiit quaſi ex ádipe iníquitas eórum; * tranſiérunt in afféctum cordis :

Cogitavérunt, & locúti ſunt nequítiam, * iniquitátem in excélſo locúti ſunt :

Poſuérunt in cœlum os ſuum, * & lingua eórum transívit in terra.

Ideò convertétur pópulus meus hîc, * & dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixérunt : Quómodo ſcit Deus ? * &, ſi eſt ſciéntia in Excélſo ?

Ecce ipſi peccatóres, & abundántes in século * obtinuérunt divítias.

Et dixi : Ergo ſinè cauſa juſtificávi cor meum, * & lavi inter innocéntes manus meas :

Et fui flagellátus totâ die, * & caſtigátio mea in matutínis.

Si dicébam : Narrábo ſic; * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Exiſtimábam ut cognóſcerem hoc; * labor eſt ante me,

Donec intrem in ſanctuárium Dei, * & intélligam in noviſſimis eórum.

Verúmtamen propter dolos poſuíſti eis, * dejecíſti eos dum allevaréntur.

Quómodo facti ſunt in

rum, * & eléctos Iſraël impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc; * & non crediderunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum, * & anni eórum cum feſtinatióne.

Cùm occíderet eos, quærébant eum, & revertebántur; * & dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti ſunt quia Deus adjútor eſt eórum, * & Deus excélſus redémptor eórum eſt.

Et dilexérunt eum in ore ſuo, * & linguâ ſuâ mentíti ſunt ei:

Cor autem eórum non erat rectum cum eo, * nec fidéles hábiti ſunt in teſtaménto ejus.

Ipſe autem eſt miséricors, & propítius fiet peccátis eórum, * & non diſpérdet eos.

AD NONAM.

Tertia diviſio Pſal. 77. Et

ABundávit [Dóminus] ut avérteret iram ſuam, * & non accéndit omnem iram ſuam:

Et recordátus eſt quia caro ſunt, * ſpíritus vadens, & non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in desérto, * in iram concitavérunt eum in inaquóſo!

Et convérſi ſunt, & tentavérunt Deum, * & Sanctū Iſraël exacerbavérunt.

Non ſunt recordáti manûs ejus * die quâ redémit eos de manu tribulántis.

Sicut póſuit in Ægýpto ſigna ſua, * & prodígia ſua in campo Táneos.

Et convértit in ſánguinem flúmina eórum, * & imbres eórum ne bíberent.

Miſit in eos cœnomýiam, & comédit eos; * & ranam, & diſpérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum, * & labóres eórum locúſtæ.

Et occídit in grándine víneas eórum, * & moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini juménta eórum, * & poſſeſſiónem eórum igni.

Miſit in eos iram indignatiónis ſuæ, indignatiónem, & iram, & tribulatiónem; * immiſſiónes per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ ſuæ, & non pepércit á morte animábus eórum; * & juménta eórum in morte conclúſit.

Et percúſſit omne primogénitum in terra Ægýpti, * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Quarta diviſio Pſal. 77.

ET ábſtulit ſicut oves pópulum ſuum, * & perdúxit eos tanquam gregem in desérto.

Et dedúxit eos in ſpe, & non timuérunt; * & inimícos eórum opéruit mare.

Et indúxit eos in montem ſanctificatiónis ſuæ, * montem quem acquisívit déxtera ejus.

Et

Et ejécit à fácie eórum gentes, * & ſorte divíſit eis terram in funículo diſtributiónis;

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Iſraël.

Et tentáverunt, & exacerbavérunt Deum excélſum, * & teſtimónia ejus non cuſtodiérunt.

Et avertérunt ſe, & non ſervavérunt pactum quemádmodum patres eórum: * convérſi ſunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eũ in cóllibus ſuis, * & in ſculptílibus ſuis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, & ſprevit; * & ad níhilum redégit valde Iſraël.

Et répulit tabernáculum Silo; * tabernáculum ſuum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum, * & pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúſit in gládio pópulum ſuum, * & hæreditátem ſuam ſprevit.

Júvenes eórum comédit ignis; * & vírgines eórum non ſunt lamentátæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt; * & víduæ eórum non plorabántur.

Ultima diviſio Pſal. 77.

Et excitátus eſt tanquã dórmiens Dóminus, * tanquam potens crapulátus à vino.

Et percúſſit inimícos ſuos in poſterióra, * oppróbrium ſempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum Joſeph, * & tribũ Ephraïm non elégit:

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem diléxit.

Et ædificávit ſicut unicórnium ſanctifícium ſuum in terra, * quam fundávit in ſécula.

Et elégit David ſervum ſuum, * & ſúſtulit eum de grégibus óvium:

De poſt fœtántes accépit eum, * páſcere Jacob ſervum ſuum, & Iſraël hæreditátem ſuam.

Et pavit eos in innocéntia cordis ſui, * & in intelléctibus mánuum ſuárum dedúxit eos.

AD VESPERAS.

PSALMUS 122.

Mens in Deum erigenda tempore tribulationis.

Ad te levávi óculos meos, * qui hábitas in cœlis.

Ecce, ſicut óculi ſervórum * in mánibus dominórum ſuórum;

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ ſuæ, * ità óculi noſtri ad Dóminum Deum noſtrum, donec miſereátur noſtrî.

Miſerére noſtrî, Dómine, miſerére noſtrî; * quia multùm repléti ſumus deſpectióne;

Quia multùm repléta eſt ánima noſtra; * oppróbriũ abundántibus, & deſpéctio ſupérbis.

PSALMUS 130.

Non in ſe, ſed in Deo, ſperandum eſt.

DOmine, non eſt exaltátum cor meum, * neque eláti ſunt óculi mei;

Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus ſuper me.

Si non humíliter ſentiébam, * ſed exaltávi ánimam meam.

Sicut ablactátus eſt ſuper matre ſua, * ità retribútio in ánima mea.

Speret Iſraël in Dómino * ex hoc nunc & uſque in ſéculum.

PSALMUS 144.

Dei magnitudo & beneficentia celebrantur.

EXaltábo te, Deus meus Rex, * & benedícam nómini tuo in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.

Per ſíngulos dies benedícam tibi, * & laudábo nomen tuum in ſéculum, & in ſéculum ſéculi.

Magnus Dóminus, & laudábilis nimis, * & magnitúdinis ejus non eſt finis.

Generátio & generátio laudábit ópera tua, * & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ ſanctitátis tuæ loquéntur, * & mirabília tua narrábunt;

Et virtútem terribílium tuórum dicent, * & magnitúdinem tuam narrábunt:

Memóriam abundántiæ ſuavitátis tuæ eructábunt, * & juſtítiâ tuâ exultábunt.

Miſerátor & miséricors Dóminus; * pátiens & multùm miséricors.

Suávis Dóminus univérſis, * & miſeratiónes ejus ſuper ómnia ópera ejus.

Diviſio Pſalmi 144.

COnfiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua; * & ſancti tui benedícant tibi:

Glóriam regni tui dicent, * & poténtiam tuam loquéntur.

Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam, * & glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum, regnum ómnium ſeculórum; * & dominátio tua in omni generatióne, & generatiónem.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis ſuis, * & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt, * & érigit omnes eliſos.

Oculi ómnium in te ſperant, Dómine; * & tu das eſcam illórum in témpore opportúno:

Aperis tu manum tuam, * & imples omne ánimal benedictióne.

Altera diviſio Pſal. 144.

JUſtus Dóminus in ómnibus viis ſuis; * & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis.

Propè eſt Dóminus óm-

Omnibus invocántibus eum, * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium ſe fáciet, & deprecatiónem eórum exaúdiet, * & ſalvos fáciet eos.

Cuſtódit Dóminus omnes diligéntes ſe; * & omnes peccatóres diſpérdet.

Laudatiónem Dómini loquétur os meum; * & benedícat omnis caro nómini ſancto ejus in séculum, & in séculum séculi.

AD COMPLETORIUM.

PSALMUS 13.

Impii fruſtrà ſibi dicunt Deum non eſſe. Chriſti adventus poſtulatur.

DIxit insípiens in corde ſuo: * Non eſt Deus.

Corrúpti ſunt, & abominábiles facti ſunt in ſtúdiis ſuis: * non eſt qui fáciat bonum, non eſt uſque ad unum.

Dóminus de cœlo proſpéxit ſuper filios hóminum, * ut vídeat ſi eſt intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, ſimul inútiles facti ſunt: * non eſt qui fáciat bonum, non eſt uſque ad unum.

Sepúlcrum patens eſt guttur eórum; linguis ſuis dolósè agébant;* venénum áſpidum ſub lábiis eórum,

Quorum os maledictióne & amaritúdine plenum eſt: * velóces pedes eórum ad effundéndum ſánguinem.

Contrítio & infelícitas in viis eórum, & viam pacis non cognovérunt: * non eſt timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognóſcent omnes qui operántur iniquitátem,* qui dévorant plebem meam ſicut eſcam panis?

Dóminum non invocavérunt: * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Dóminus in generatióne juſta eſt:* conſílium ínopis confudíſtis, quóniam Dóminus ſpes ejus eſt.

Quis dabit ex Sion ſalutáre Iſraël? * cùm avérterit Dóminus captivitátem plebis ſuæ, exultábit Jacob, & lætábitur Iſraël.

PSALMUS 14.

Quibus virtutum exercitiis ſalus obtineatur.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéſcet in monte ſancto tuo?

Qui ingréditur ſinè mácula, * & operátur juſtítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde ſuo;*qui non egit dolum in lingua ſua:

Nec fecit próximo ſuo malum, * & oppróbrium non accépit advérsùs próximos ſuos.

Ad níhilum dedúctus eſt in conſpéctu ejus malignus;* timéntes autem Dóminum gloríficat.

Qui jurat próximo ſuo, & non décipit; * qui pecúniam ſuam non dedit ad uſúram, & múnera ſuper

innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

PSALMUS 31.

Miſericordia Dei hominem peccatorem per gratiam ſuam juſtificantis commendatur.

BEáti quorum remíſſæ ſunt iniquitátes; * & quorum tecta ſunt peccáta.

Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec eſt in ſpíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt oſſa mea; * dum clamárem totâ die.

Quóniam die ac nocte graváta eſt ſuper me manus tua: * convérſus ſum in ærúmna mea, dum confígitur ſpina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci: * & injuſtítiam meam non abſcóndi.

Dixi: Confitébor advérsùm me injuſtítiam meam Dómino, * & tu remisíſti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis ſanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meũ à tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exultátio mea, érue me à circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, & ínſtruam te in via hac quâ gradiéris; * firmábo ſuper te óculos meos.

Nolíte fieri ſicut equus & mulus, * quibus non eſt intelléctus.

In camo & fræno maxíllas eórum conſtrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris; * ſperántem autem in Dómino miſericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino & exultáte, juſti; * & gloriámini, omnes recti corde.

FERIA QUINTA,

AD OFFIC. NOCTURN.

IN I. NOCTURNO.

PSALMUS 44.

Carmen nuptiale de Chriſti & Eccleſiæ dotibus.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus ſcribæ * velóciter ſcribéntis.

Speciósus formâ præ filiis hóminum, diffúſa eſt grátia in lábiis tuis: * proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo ſuper femur tuum, * potentíſſime:

Spécie tuâ & pulcritúdine tuâ inténde, * próſperè procéde;

Et regna propter veritátem, & manſuetúdinem, & juſtítiam; * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, * pópuli ſub te cadent, in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in séculum séculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexíſti juſtítiam, &

odiſti iniquitátem: * proptéreà unxit te, Deus, Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cáſia à veſtiméntis tuis, à dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Aſtitit Regína à dextris tuis in veſtítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Diviſio Pſalmi 44.

AUdi, fília, & vide, & inclína aurem tuam;* & oblivíſcere pópulum tuum, & domum patris tui:

Et concupíſcet Rex decórem tuum; * quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus: * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ regis ab intùs;* in fímbriis aúreis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines poſt eam, * próximæ ejus afferéntur tibi;

Afferéntur in lætítia & exultatióne, * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati ſunt tibi fílii: * conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui, * in omni generatióne & generatiónem.

Proptéreà pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * & in ſéculum ſéculi.

PSALMUS 45.

Eccleſia, in ſe habens Deum inhabitantem, non commovebitur.

DEus noſter refúgium & virtus; * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptéreà non timébimus dum turbábitur terra, * & transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, & turbátæ ſunt aquæ eórum: * conturbáti ſunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * ſanctificávit tabernáculum ſuum Altíſſimus.

Deus in médio ejus; non commovébitur:* adjuvábit eam Deus manè dilúculo.

Conturbátæ ſunt gentes, & inclináta ſunt regna: * dedit vocem ſuam, mota eſt terra.

Dóminus virtútum nobíſcum: * ſuſcéptor noſter Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ póſuit prodígia ſuper terram, * aúferens bella uſque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confrínget arma, * & ſcuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte quóniam ego ſum Deus;* exaltábor in géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíſcum: * ſuſcéptor noſter Deus Jacob.

IN II. NOCTURNO.

Psalmus 64.

Inter adverſa ſperandum in Deo qui fidelibus ſuis cibum parat.

TE decet hymnus, Deus, in Sion; * & tibi reddétur votum in Jeruſalem.

Exaúdi oratiónem meam; * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt ſuper nos; * & impietátibus noſtris tu propitiáberis.

Beátus quem elegíſti, & aſſumpsíſti; * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domûs tuæ: * ſanctum eſt templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exaúdi nos, Deus ſalutáris noſter, * ſpes ómnium fínium terræ, & in mari longè.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtiâ: * qui contúrbas profúndum maris, ſonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, & timébunt qui hábitant términos à ſignis tuis: * éxitus matutíni & véſpere delectábis.

Viſitáſti terram, & inebriáſti eam; * multiplicáſti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum eſt aquis: * paráſti cibum illórum, quóniam ità eſt præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus; * in ſtillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ; * & campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéſcent ſpecióſa deſérti, * & exultatióne colles accingéntur.

Indúti ſunt aríetes óvium, & valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Psalmus 76.

Conſolatio ſpiritalis ex benignitate Dei ſumpta.

VOce meâ ad Dóminum clamávi, * voce meâ ad Deum, & inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum; * & non ſum decéptus.

Rénuit conſolári ánima mea; * memor fui Dei, & delectátus ſum, & exercitátus ſum, & defécit ſpíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei; * turbátus ſum, & non ſum locútus.

Cogitávi dies antíquos, * & annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus ſum nocte cum corde meo, * & exercitábar, & ſcopébam ſpíritum meum.

Numquid in ætérnum projíciet Deus? * aut non appónet ut complacítior ſit adhuc?

Aut in finem miſericórdiam ſuam abſcíndet, * à generatióne in generatiónem?

Aut obliviſcétur miſeréri Deus? * aut continébit in ira ſua miſericórdias ſuas?

Et dixi: Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excélſi.

Diviſio Pſalmi 76.

MEmor fui óperum Dómini: * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum,

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis, * & in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus, in ſancto via tua: quis Deus magnus ſicut Deus noſter? * tu es Deus qui facis mirabília.

Notam fecíſti in pópulis virtútem tuam; * redemíſti in bráchio tuo pópulum tuum, fílios Jacob & Joſeph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ, & timuérunt; * & turbátæ ſunt abýſſi.

Multitúdo ſónitus aquárum; * vocem dedérunt nubes.

Etenim ſagíttæ tuæ tránſeunt; * vox tonítrui tui in rota;

Illuxérunt coruſcatiónes tuæ orbi terræ; * commóta eſt, & contrémuit terra.

In mari via tua, & sémitæ tuæ in aquis multis, * & veſtígia tua non cognoſcéntur.

Deduxíſti, ſicut oves, pópulum tuum * in manu Móyſi & Aaron.

IN III. NOCTURNO.

PSALMUS 26.

Deus in Chriſto fidelium lumen & ſalus. Auxilium ejus adversùs hoſtes petitur.

DOminus illuminátio mea, & ſalus mea: * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ: * à quo trepidábo?

Dum apprópiant ſuper me nocéntes, * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipſi infirmáti ſunt, & cecidérunt.

Si consíſtant advérsùm me caſtra, * non timébit cor meum.

Si exúrgat advérsùm me prælium, * in hoc ego ſperábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * & víſitem templum ejus.

Quóniam abſcóndit me in tabernáculo ſuo: * in die malórum protéxit me, in abſcóndito tabernáculi ſui.

In petra exaltávit me: * & nunc exaltávit caput meum ſuper inimícos meos.

Circuívi, & immolávi in tebernáculo ejus hóſtiam vociferatiónis: * cantábo, & pſalmum dicam Dómino.

Diviſio Pſalmi 26.

EXaúdi, Dómine, vocem meam, quâ clamávi ad te; * miſerére meî,

& exaúdi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam à me; * ne declínes in ira à ſervo tuo.

Adjútor meus eſto, ne derelínquas me; * neque deſpícias me, Deus ſalutáris meus.

Quóniam pater meus & mater mea dereliquérunt me; * Dóminus autem aſſúmpſit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua; * & dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam inſurrexérunt in me teſtes iníqui, & mentíta eſt iníquitas ſibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Expécta Dóminum, viríliter age, & confortétur cor tuum, * & súſtine Dóminum.

PSALMUS 84.

Iſraël è captivitate liberatus, adventum Redemptoris expoſcit.

BEnedixíſti, Dómine, terram tuam, * avertíſti captivitátem Jacob.

Remisíſti iniquitátem plebis tuæ, * operuíſti ómnia peccáta eórum.

Mitigáſti omnem iram tuam; * avertíſti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus ſalutáris noſter, * & avérte iram tuam à nobis.

Numquid in ætérnum iraſcéris nobis? * aut exténdes iram tuam à generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérſus vivificábis nos, * & plebs tua lætábitur in te.

Oſténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, * & ſalutáre tuum da nobis.

Aúdiam quid loquátur in me Dóminus Deus, * quóniam loquétur pacem in plebem ſuam,

Et ſuper ſanctos ſuos, * & in eos qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen propè timéntes eum ſalutáre ipsíus, * ut inhábitet glória in terra noſtra.

Miſericórdia & véritas obviavérunt ſibi, * juſtítia & pax oſculátæ ſunt.

Véritas de terra orta eſt, * & juſtítia de cœlo proſpéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem, * & terra noſtra dabit fructum ſuum.

Juſtítia ante eum ambulábit, * & ponet in via greſſus ſuos.

Poſt ℣. *dicitur* Pater noſter, &c. *ut ſuprà.*

AD LAUDES MATUTINAS.

PSALMUS 20.

Eccleſia pro Chriſti Regis ſui victoriis gratias agit.

DOmine, in virtúte tua lætábitur rex; * & ſuper ſalutáre tuum exultábit veheménter.

Deſidérium cordis ejus tribuíſti ei, * & voluntáte labiórum ejus non fraudáſti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * poſuíſti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo.

Vitam pétiit à te,* & tribuíſti ei longitúdinem diérum in séculum, & in séculum séculi.

Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo: * glóriam & magnum decórem impónes ſuper eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in séculum séculi; * lætificábis eum in gaúdio cum vultu tuo:

Quóniam rex ſperat in Dómino, * & in miſericórdia Altíſſimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultûs tui: * Dóminus in ira ſua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes, * & ſemen eórum à fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala; * cogitavérunt consília quæ non potuérunt ſtabilíre.

Quóniam pones eos dorſum; * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua; * cantábimus & pſallémus virtútes tuas.

Psalmus 71.

Chriſti regnum ſuper omnes gentes prænuntiatur.

Deus, judícium tuum regi da,* & juſtítiam tuam fílio regis,

Judicáre pópulum tuum in juſtítia,* & paúperes tuos in judício.

Suſcípiant montes pacem pópulo,* & colles juſtítiam.

Judicábit paúperes pópuli, & ſalvos fáciet fílios paúperum, * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum ſole, & ante lunam, * in generatióne & generatiónem.

Deſcéndet ſicut plúvia in vellus,* & ſicut ſtillicídia ſtillántia ſuper terram.

Oriétur in diébus ejus juſtítia, & abundántia pacis,* donec auferátur luna.

Et dominábitur à mari uſque ad mare, * & à flúmine uſque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes, * & inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharſis & ínſulæ múnera ófferent; * reges Arabum & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ; * omnes gentes ſérvient ei:

Quia liberábit paúperem à poténte, * & paúperem cui non erat adjútor.

Parcet paúperi & ínopi, * & ánimas paúperum ſal-

vas fáciet.

Ex usúris & iniquitáte rédimet ánimas eórum ; * & honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipſo ſemper ; * totâ die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in ſummis móntium, ſuperextollétur ſuper Líbanum fructus ejus, * & florébunt de civitáte ſicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sécula ; * ante ſolem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipſo omnes tribus terræ ; * omnes gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Iſraël, * qui facit mirabília ſolus.

Et benedíctum nomen majeſtátis ejus in ætérnum ; & replébitur majeſtáte ejus omnis terra. * Fiat, fiat.

PSALMUS 97.

Deus laudandus ob Chriſti Salvatoris adventum & manifeſtationem.

CAntáte Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Salvávit ſibi déxtera ejus, * & bráchium ſanctum ejus.

Notum fecit Dóminus ſalutáre ſuum ; * in conſpéctu géntium revelávit juſtítiam ſuam.

Recordátus eſt miſericórdiæ ſuæ, * & veritátis ſuæ dómui Iſraël.

Vidérunt omnes términi terræ * ſalutáre Dei noſtri.

Jubiláte Deo, omnis terra ; * cantáte, & exultáte, & psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara & voce pſalmi, * in tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conſpéctu Regis Dómini ; * moveátur mare & plenitúdo ejus ; orbis terrárum & qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, ſimul montes exultábunt à conſpéctu Dómini ; * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in juſtítia, * & pópulos in æquitáte.

Hic dicitur Canticum.

PSALMUS 147.

Laudandus Deus, qui Eccleſiam ſuam adipe frumenti ſatiat.

LAuda, Jerúſalem, Dóminum, * lauda Deum tuum, Sion ;

Quóniam confortávit ſeras portárum tuárum ; * benedíxit fíliis tuis in te :

Qui póſuit fines tuos pacem ; * & ádipe fruménti sátiat te :

Qui emíttit elóquium ſuum terræ ; * velóciter currit ſermo ejus :

Qui dat nivem ſicut lanam, * nébulam ſicut cínerem ſpargit :

Mittit cryſtállum ſuam ſicut buccéllas ; * ante fá-

tiem frígoris ejus quis ſuſtinébit ?

Emíttet verbum ſuum, & liquefáciet ea ; * flabit ſpíritus ejus, & fluent aquæ :

Qui annúntiat verbum ſuum Jacob, * juſtítias & judícia ſua Iſraël.

Non fecit táliter omni natióni ;* & judícia ſua non manifeſtávit eis.

AD PRIMAM.

PSALMUS 41.

In Deo ſperandum. Juſtus in domo Dei epulans exultabit.

QUemádmodum deſíderat cervus ad fontes aquárum, * ità deſíderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum : * quando véniam, & apparébo ante fáciem Deí !

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte, * dum dícitur mihi quotídie : Ubi eſt Deus tuus ?

Hæc recordátus ſum, & effúdi in me ánimam meã : * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, uſque ad domum Dei,

In voce exultatiónis & confeſſiónis, * ſonus epulántis.

Quare triſtis es, ánima mea ? * & quare contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi ; * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

Diviſio Pſalmi 41.

AD me ipſum ánima mea conturbáta eſt : * proptéreà memor ero tuî de terra Jordánis, & Hermóniim à monte módico.

Abyſſus abyſſum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélſa tua, & fluctus tui * ſuper me tranſiérunt.

In die mandávit Dóminus miſericórdiam ſuam, * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ ; * dicam Deo : Suſcéptor meus es.

Quare oblítus es meî ? * & quare contriſtátus incédo, dum affligit me inimícus ?

Dum confringúntur oſſa mea, * exprobravérunt mihi, qui tríbulant me inimíci mei :

Dum dicunt mihi per síngulos dies : * Ubi eſt Deus tuus ?

Quare triſtis es, ánima mea ? * & quare contúrbas me ?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi ; * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

PSALMUS 42.

In Deo ſperandum. Deo duce ad altare ejus introëundum.

JUdica me, Deus, & diſcérne cauſam meam de gente non ſancta ; * ab hómine iníquo & dolóſo érue me :

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea: * quare me repulíſti? & quare triſtis incédo, dum affligit me inimícus?

Emítte lucem tuam & veritátem tuam: * ipſa me deduxérunt, & adduxérunt in montem ſanctum tuum, & in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei, * ad Deum qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus: * quare triſtis es, ánima mea? & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi; * ſalutáre vultûs mei, & Deus meus.

AD TERTIAM.

PSALMUS 24.

Oratio pœnitentis, veniam & auxilium à Deo poſcentis.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confído.

Non erubéſcam, * neque irrídeant me inimíci mei.

Etenim univérſi qui ſuſtinent te, non confundéntur: * confundántur omnes iníqua agéntes ſupervácuè.

Vias tuas, Dómine, demónſtra mihi; * & sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, & doce me, * quia tu es Deus ſalvátor meus, & te ſuſtínui totâ die.

Reminíſcere miſeratiónum tuárum, Dómine, * & miſericordiárum tuárum, quæ à ſéculo ſunt.

Delícta juventútis meæ, & ignorántias meas ne memíneris: * ſecúndùm miſericórdiam tuam meménto meî tu, propter bonitátem tuam, Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget manſuétos in judício: * docébit mites vias ſuas.

Diviſio Pſalmi 24.

UNivérſæ viæ Dómini, miſericórdia & véritas, * requiréntibus teſtaméntum ejus & teſtimónia ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo: * multum eſt enim.

Quis eſt homo qui timet Dóminum? * legem ſtátuit ei in via quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur; * & ſemen ejus hæreditábit terram.

Firmaméntum eſt Dóminus timéntibus eum; * & teſtaméntum ipſíus ut manifeſtétur illis.

Oculi mei ſemper ad Dóminum; * quóniam ipſe evéllet de láqueo pedes meos.

Réſpice in me, & miſerére meî; * quia únicus & pauper ſum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ ſunt: * de neceſſitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meã, & labórem meum; * & dimítte univérſa delícta mea.

Réſpice inimícos meos, quóniam multiplicáti ſunt, * & ódio iníquo odérunt me.

Cuſtódi ánimam meam, & érue me: * non erubéſcam, quóniam ſperávi in te.

Innocéntes & recti adhæsérunt mihi, * quia ſuſtínui te.

Líbera, Deus, Iſraël, * ex ómnibus tribulatiónibus ſuis.

PSALMUS 60.

Spes noſtra Deus, turris fortitudinis à facie inimici.

EXaúdi, Deus, deprecatiónem meam, * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi, dum anxiarétur cor meum, * in petra exaltáſti me.

Deduxíſti me, quia factus es ſpes mea, * turris fortitúdinis à fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sécula, * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudíſti oratiónem meam; * dedíſti hæreditátem timéntibus nomen tuum.

Dies ſuper dies regis adjícies, * annos ejus uſque in diem generatiónis & generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conſpéctu Dei; * miſericórdiam & veritátem ejus quis requíret?

Sic pſalmum dicam nómini tuo in séculum séculi, * ut reddam vota mea de die in diem.

AD SEXTAM.

PSALMUS 80.

In Deo lætandum, qui cibat nos ex adipe frumenti, & de petra melle ſaturat.

EXultáte Deo adjutóri noſtro, * jubiláte Deo Jacob.

Súmite pſalmum, & date týmpanum, * pſaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tubâ, * in insígni die ſolemnitátis veſtræ:

Quia præcéptum in Iſraël eſt, * & judícium Deo Jacob.

Teſtimónium in Joſeph póſuit illud, cùm exíret de terra Ægýpti: * línguam quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorſum ejus, * manus ejus in cóphino ſerviérunt.

Diviſio Pſalmi 80.

IN tribulatióne invocáſti me, & liberávi te; * exaudívi te in abſcóndito tempeſtátis, probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi, pópulus meus, & conteſtábor te: * Iſraël, ſi audíeris me, non erit in te Deus recens, neque adorábis Deum aliénum.

Ego enim ſum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de

tem humiliátus ſum nimis.

Ego dixi in excéſſu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus quæ retríbuit mihi?

Cálicem ſalutáris accípiam, * & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretióſa in conſpéctu Dómini mors ſanctórum ejus:

O Dómine, quia ego ſervus tuus, * ego ſervus tuus, & filius ancíllæ tuæ,

Dirupíſti víncula mea: * tibi ſacrificábo hóſtiam laudis, & nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conſpéctu omnis pópuli ejus; * in átriis domûs Dómini, in médio tuî, Jerúſalem.

PSALMUS 125.

In Deo exultant fideles, quia magnificè cum eis egit.

IN convertendo Dóminus captivitátem Sion, * facti ſumus ſicut conſoláti.

Tunc replétum eſt gaúdio os noſtrum, * & lingua noſtra exultatióne:

Tunc dicent inter gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíſcum; * facti ſumus lætántes.

Convérte, Dómine, captivitátem noſtram, * ſicut torrens in auſtro.

Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.

Eúntes, ibant & flebant, * mitténtes sémina ſua;

Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos ſuos.

PSALMUS 127.

Chriſti & Eccleſiæ filii in circuitu menſæ Domini.

BEáti omnes qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis, * beátus es, & benè tibi erit.

Uxor tua ſicut vitis abúndans, * in latéribus domûs tuæ.

Fílii tuî ſicut novéllæ olivárum, * in circúitu menſæ tuæ:

Ecce ſic benedicétur homo * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion; * & vídeas bona Jerúſalem ómnibus diébus vitæ tuæ;

Et vídeas fílios filiórum tuórum; * pacem ſuper Iſraël.

PSALMUS 131.

Chriſtus promiſſus: per ipſum Eccleſiam ſuam Deus inhabitat, pauperes ejus panibus ſaturat.

MEménto, Dómine, David, * & omnis manſuetúdinis ejus.

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:

Si introíero in tabernácu-

lum domûs meæ; * ſi aſcéndero in lectum ſtrati mei;

Si dédero ſomnum óculis meis, * & pálpebris meis dormitatiónem;

Et réquiem tempóribus meis, * donec invéniam locum Dómino, tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephráta, * invénimus eam in campis ſylvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus, * adorábimus in loco, ubi ſtetérunt pedes ejus.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu & arca ſanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur juſtítiam; * & ſancti tui exúltent.

Propter David ſervum tuum, * non avértas fáciē chriſti tui.

Diviſio Pſalmi 131.

JUrávit Dóminus David veritátem, & non fruſtrábitur eam: * De fructu ventris tui ponam ſuper ſedem tuam.

Si cuſtodíerint filii tui teſtaméntum meum, * & teſtimónia mea hæc, quæ docébo eos:

Et filii eórum uſque in séculum * ſedébunt ſuper ſedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion; * elégit eam in habitatiónem ſibi.

Hæc réquies mea in séculum séculi: * hîc habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam: * paúperes ejus ſaturábo pánibus:

Sacerdótes ejus índuam ſalutári: * & ſancti ejus exultatióne exultábunt.

Illuc prodúcam cornu David; * parávi lucérnam chriſto meo.

Inimícos ejus índuam confuſióne: * ſuper ipſum autem efflorébit ſanctificátio mea.

AD COMPLETORIUM.

PSALMUS 15.

Deus in Chriſto pars calicis noſtri, nos cum Chriſto reſuſcitabit.

COnsérva me, Dómine, quóniam ſperávi in te: * dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis qui ſunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ ſunt infirmitátes eórum; * póſteà acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de ſanguínibus; * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ & cálicis mei: * tu es qui reſtítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris; * étenim hæréditas mea præclára eſt mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum; * ínſuper & uſque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conſpéctu meo ſemper; * quóniam à dextris eſt mihi ne commóvear:

Propter hoc lætátum eſt cor meum, & exultávit lingua mea: * ínſuper & caro mea requiéſcet in ſpe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno; * nec dabis ſanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecíſti vias vitæ, adimplébis me lætítiâ cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua uſque in finem.

PSALMUS 23.

Quibus virtutibus aſcendemus in cœlum cum Chriſto.

DOmini eſt terra, & plenitúdo ejus; * orbis terrárum, & univérſi qui hábitant in eo.

Quia ipſe ſuper mária fundávit eum, * & ſuper flúmina præparávit eum.

Quis aſcéndet in montem Dómini? * aut quis ſtabit in loco ſancto ejus?

Innocens mánibus, & mundo corde; * qui non accépit in vano ánimam ſuam, nec jurávit in dolo próximo ſuo.

Hic accípiet benedictiónem à Dómino, * & miſericórdiam à Deo ſalutári ſuo.

Hæc eſt generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, veſtras; & elevámini, portæ æternáles; * & introíbit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens, Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, veſtras; & elevámini, portæ æternáles; * & introíbit Rex glóriæ.

Quis eſt iſte Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipſe eſt Rex glóriæ.

PSALMUS 149.

Laudandus Deus, qui exaltabit manſuetos in ſalutem.

CAntáte Dómino cánticum novum; * laus ejus in eccléſia ſanctórum.

Lætétur Iſraël in eo qui fecit eum; * & filii Sion exúltent in rege ſuo.

Laudent nomen ejus in choro; * in týmpano & pſaltério pſallant ei;

Quia beneplácitum eſt Dómino in pópulo ſuo; * & exaltábit manſuétos in ſalútem.

Exultábunt ſancti in glória, * lætabúntur in cubílibus ſuis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum; * & gládii ancípites in mánibus eórum,

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis;

Ad alligándos reges eórum in compédibus, * & nóbiles eórum in mánicis férreis,

Ut fáciant in eis judícium conſcríptum: * glória hæc eſt ómnibus ſanctis ejus.

FERIA SEXTA,
AD OFFIC. NOCTURN.
IN I. NOCTURNO.

PSALMUS 51.

Impios manet interitus; Juſtos, gloria.

QUid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Totâ die injuſtítiam cogitávit lingua tua: * ſicut novácula acúta fecíſti dolum.

Dilexíſti malítiam ſuper benignitátem, * iniquitátem magìs quàm loqui æquitátem.

Dilexíſti ómnia verba præcipitatiónis, * lingua dolóſa.

Proptéreà Deus déſtruet te in finem: * evéllet te, & emigrábit te de tabernáculo tuo, & radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt juſti, & timébunt, & ſuper eum ridébunt, & dicent: * Ecce homo, qui non póſuit Deum adjutórem ſuum:

Sed ſperávit in multitúdine divitiárum ſuárum; * & præváluit in vanitáte ſua.

Ego autem, ſicut olíva fructífera in domo Dei, * ſperávi in miſericórdia Dei in ætérnum, & in séculum séculi.

Confitébor tibi in séculum, quia fecíſti: * & expectábo nomen tuum, quóniam bonum eſt in conſpéctu ſanctórum tuórum.

PSALMUS 54.

Juſtus ab iniquis vexatus, & ab ipſis familiaribus ſuis maledictus, in Deo ſpem ſuam ponit.

EXaúdi, Deus, oratiónem meam, & ne deſpéxeris deprecatiónem meam: * inténde mihi, & exaúdi me.

Contriſtátus ſum in exercitatióne mea: * & conturbátus ſum à voce inimíci, & à tribulatióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes: * & in ira moléſti erant mihi.

Cor meum conturbátum eſt in me: * & formído mortis cécidit ſuper me.

Timor & tremor venérunt ſuper me: * & contexérunt me ténebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi pennas ſicut colúmbæ? * & volábo, & requiéſcam.

Ecce elongávi fúgiens; * & manſi in ſolitúdine.

Expectábam eum, qui ſalvum me fecit à puſillanimitáte ſpíritûs, * & tempeſtáte.

Præcípita, Dómine, dívide linguas eórum: * quóniam vidi iniquitátem, & contradictióne in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam ſuper muros ejus iníquitas: * & labor in médio ejus, & injuſtítia.

Et non defécit de platéis ejus * uſúra & dolus.

Quóniam ſi inimícus meus maledixíſſet mihi, * ſuſtinuíſſem útique.

Et ſi is qui óderat me,

ſuper me magna locútus fuiſſet, * abſcondíſſem me fórſitan ab eo.

Tu verò, homo unánimis, * dux meus, & notus meus,

Qui ſimul mecum dulces capiébas cibos : * in domo Dei ambulávimus cum conſénſu.

Véniat mors ſuper illos ; * & deſcéndant in inférnum vivéntes :

Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum, * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi : * & Dóminus ſalvábit me.

Diviſio Pſalmi 54.

VEſpere, & manè, & merídie narrábo, & annuntiábo ; * & exaúdiet [Dóminus] vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his qui appropínquant mihi ; * quóniam inter multos erant mecum.

Exaúdiet Deus, & humiliábit illos, * qui eſt ante sécula.

Non enim eſt illis commutátio, & non timuérunt Deum : * exténdit manum ſuam in retribuéndo.

Contaminavérunt teſtaméntum ejus, divíſi ſunt ab ira vultûs ejus : * & appropinquávit cor illíus.

Mollíti ſunt ſermónes ejus ſuper óleum : * & ipſi ſunt jácula.

Jacta ſuper Dóminum curam tuam, & ipſe te enútriet : * non dabit in ætérnum fluctuatiónem juſto.

Tu verò, Deus, dedúces eos * in púteum interitûs

Viri sánguinum, & dolóſi non dimidiábunt dies ſuos : * ego autem ſperábo in te, Dómine.

IN II. NOCTURNO.

PSALMUS 63.

Anima fidelis Dei juſtitiam contra calumniatores deprecatur.

EXaúdi, Deus, oratiónem meam cùm déprecor : * à timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexíſti me à convéntu malignántium, * à multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas ſuas : * intendérunt arcum rem amáram, ut ſagíttent in occúltis immaculátum.

Súbitò ſagittábunt eum, & non timébunt : * firmavérunt ſibi ſermónem nequam.

Narravérunt ut abſcónderent láqueos : * dixérunt : Quis vidébit eos ?

Scrutáti ſunt iniquitátes : * defecérunt ſcrutántes ſcrutínio.

Accédet homo ad cor altum : * & exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ ſunt plagæ eórum : * & infirmátæ ſunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti ſunt omnes qui vidébant eos : * & tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera

Dei : * & facta ejus intellexérunt.

Lætábitur juſtus in Dómino ; & ſperábit in eo , * & laudabúntur omnes recti corde.

PSALMUS 87.

Juſtus ab inimicis vexatus , & ab amicis derelictus , ſe Deo commendat.

DOmine Deus ſalútis meæ , * in die clamávi , & nocte coram te.

Intret in conſpéctu tuo orátio mea , * inclína aurem tuam ad precem meam.

Quia repléta eſt malis ánima mea , * & vita mea inférno appropinquávit.

Æſtimátus ſum cum deſcendéntibus in lacum ; * factus ſum ſicut homo ſinè adjutório , inter mórtuos liber ;

Sicut vulneráti dormiéntes in ſepúlcris , quorum non es memor ámpliùs ; * & ipſi de manu tua repúlſi ſunt.

Poſuérunt me in lacu inferióri , * in tenebróſis , & in umbra mortis.

Super me confirmátus eſt furor tuus , * & omnes fluctus tuos induxíſti ſuper me.

Longè fecíſti notos meos à me , * poſuérunt me abominatiónem ſibi.

Tráditus ſum , & non egrediébar ; * óculi mei languérunt præ inópia.

Diviſio Pſalmi 87.

CLamávi ad te , Dómine , totâ die ; * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília ? * aut médici ſuſcitábunt , & confitebúntur tibi ?

Numquid narrábit áliquis in ſepúlcro miſericórdiam tuam , * & veritátem tuam in perditióne ?

Numquid cognoſcéntur in ténebris mirabília tua , * & juſtítia tua in terra obliviónis ?

Et ego ad te , Dómine , clamávi , * & manè orátio mea prævéniet te.

Ut quid , Dómine , repéllis oratiónem meam , * avértis fáciem tuam à me ?

Pauper ſum ego , & in labóribus à juventúte mea ; * exaltátus autem humiliátus ſum , & conturbátus.

In me tranſiérunt iræ tuæ ; * & terróres tui conturbavérunt me :

Circumdedérunt me ſicut aqua totâ die , * circumdedérunt me ſimul.

Elongáſti à me amícum & próximum , * & notos meos à miséria.

IN III. NOCTURNO.

PSALMUS 68.

Chriſti orantis in monte oliveti agonia , & aliæ paſſionis ejus circumſtantiæ.

SAlvum me fac , Deus ; * quóniam intravérunt aquæ uſque ad ánimam meam.

Infixus ſum in limo profúndi : * & non eſt ſubſtántia.

Veni in altitúdinem ma-

-tis; * & tempéſtas demérſit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ ſunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum ſpero in Deum meum.

Multiplicáti ſunt ſuper capíllos cápitis mei, * qui odérunt me gratìs.

Confortáti ſunt, qui perſecúti ſunt me inimíci mei injúſtè: * quæ non rápui, tunc exolvébam.

Deus, tu ſcis inſipiéntiam meam: * & delícta mea à te non ſunt abſcóndita.

Non erubéſcant in me qui expéctant te, Dómine, * Dómine virtútum.

Non confundántur ſuper me * qui quærunt te, Deus Iſraël.

Quóniam propter te ſuſtínui oppróbrium; * opéruit confúſio fáciem meam.

Extráneus factus ſum frátribus meis, * & peregrínus fíliis matris meæ.

Quóniam zelus domûs tuæ comédit me; * & oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt ſuper me.

Et opérui in jejúnio ánimam meam, * & factum eſt in oppróbrium mihi.

Et póſui veſtiméntum meum cilícium, * & factus ſum illis in parábolam.

Advérsùm me loquebántur qui ſedébant in porta, * & in me pſallébant qui bibébant vinum.

Ego verò oratiónem meam ad te, Dómine; * tempus beneplácitì, Deus.

In multitúdine miſericórdiæ tuæ exaúdi me, * in veritáte ſalútis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infigar: * líbera me ab iis qui odérunt me, & de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempéſtas aquæ, neque abſórbeat me profúndum, * neque úrgeat ſuper me púteus os ſuum.

Diviſio Pſalmi 68.

Exaúdi me, Dómine, quóniam benígna eſt miſericórdia tua; * ſecúndùm multitúdinem miſeratiónum tuárum réſpice in me.

Et ne avértas fáciem tuam à púero tuo; * quóniam tríbulor, velóciter exaúdi me.

Inténde ánimæ meæ, & líbera eam; * propter inimícos meos éripe me.

Tu ſcis impropérium meum, & confuſiónem meam, * & reveréntiam meam.

In conſpéctu tuo ſunt omnes qui tríbulant me: * impropérium expectávit cor meum, & miſériam.

Et ſuſtínui qui ſimul contriſtarétur, & non fuit; * & qui conſolarétur, & non invéni.

Et dedérunt in eſcam meam fel; * & in ſiti mea potavérunt me acéto.

Fiat menſa eórum coram ipſis in láqueum, * & in retributiónes, & in ſcándalum.

Obſcuréntur óculi eórum ne vídeant, * & dorſum eórum ſemper incúrva.

Effúnde ſuper eos iram tuam, * & furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum deſérta, * & in tabernáculis eórum non ſit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percuſſiſti, perſecúti ſunt;* & ſuper dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem ſuper iniquitátem eórum; * & non intrent in juſtítiam tuam.

Deleántur de libro vivéntium, * & cum juſtis non ſcribántur.

Altera diviſio Pſal. 68.

EGo ſum pauper & dolens: * ſalus tua, Deus, ſuſcépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico, * & magnificábo eum in laude.

Et placébit Deo ſuper vítulum novéllum, * córnua producéntem & úngulas.

Vídeant paúperes, & læténtur: * quǽrite Deum, & vivet ánima veſtra:

Quóniam exaudívit paúperes Dóminus: * & vinctos ſuos non deſpéxit.

Laudent illum cœli & terra, * mare & ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus ſalvam fáciet Sion, * & ædificabúntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * & hæreditáte acquírent eam.

Et ſemen ſervórum ejus poſſidébit eam, * & qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Poſt ℣. *dicitur* Pater noſter, &c. *ut ſuprà.*

AD LAUDES MATUTINAS.

PSALMUS 69.

Chriſtus pro nobis patiens, ſibi pro nobis opem precatur.

DEus, in adjutórium meum inténde; * Dómine, ad adjuvándum me feſtína.

Confundántur & revereántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsùm & erubéſcant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur ſtatim erubeſcéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exúltent & læténtur in te omnes qui quærunt te; * & dicant ſemper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt ſalutáre tuum.

Ego verò egénus & pauper ſum; * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, & liberátor meus es tu; * Dómine, ne moréris.

PSALMUS 70.

Caput Eccleſiæ Chriſtus pro ipſa adversùs impios auxilium poſtulat.

IN te, Dómine, ſperávi, non confúndar in ætérnum: * in juſtítia tua líbera me, & éripe me.

Inclína ad me aurem

tuam, * & ſalva me.

Eſto mihi in Deum protectórem, & in locum munítum; * ut ſalvum me fácias,

Quóniam firmaméntum meum,* & refúgium meum es tu.

Deus meus, éripe me de manu peccatóris, * & de manu contra legem agéntis, & iníqui;

Quóniam tu es patiéntia mea, Dómine: * Dómine, ſpes mea à juventúte mea.

In te confirmátus ſum ex útero, de ventre matris meæ tu es protéctor meus;* in te cantátio mea ſemper.

Tanquam prodígium factus ſum multis, * & tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, * ut cantem glóriam tuam, totâ die magnitúdinem tuam.

Ne projícias me in témpore ſenectútis; * cùm defécerit virtus mea, ne derelínquas me.

Quia dixérunt inimíci mei mihi; * & qui cuſtodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum,

Dicéntes: Deus derelíquit eum, perſequímini, & comprehéndite eum; * quia non eſt qui erípiat.

Deus, ne elongéris à me;* Deus meus, in auxílium meum réſpice.

Confundántur, & defíciant detrahéntes ánimæ meæ;* operiántur confuſióne & pudóre, qui quærunt mala mihi.

Ego autem ſemper ſperábo; * & adjíciam ſuper omnem laudem tuam.

Diviſio Pſalmi 70.

OS meum annuntiábit juſtítiam tuam, [Dómine], * totâ die ſalutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias Dómini; * Dómine, memorábor juſtítiæ tuæ ſolíus.

Deus, docuíſti me à juventúte mea; * & uſque nunc pronuntiábo mirabília tua.

Et uſque in ſenéctam & sénium, * Deus, ne derelínquas me.

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni quæ ventúra eſt,

Poténtiam tuam, & juſtítiam tuam, Deus, uſque in altíſſima, quæ feciſti magnália: * Deus, quis símilis tibi?

Quantas oſtendíſti mihi tribulatiónes multas & malas, * & convérſus vivificáſti me, & de abýſſis terræ íterùm reduxíſti me.

Multiplicáſti magnificéntiam tuam, * & convérſus conſolátus es me.

Nam & ego confitébor tibi in vaſis pſalmi veritátem tuam, Deus; * pſallam tibi in cíthara, Sanctus Iſraël.

Exultábunt lábia mea cùm cantávero tibi; * & ánima mea quam redemíſti.

Sed & lingua mea totâ die meditábitur juſtítiam tuam, * cùm confúſi & revériti fúerint qui quærunt mala mihi.

Hîc dicitur Canticum.

PSALMUS 145.

Laudandus Deus, qui facit judicium injuriam patientibus.

LAuda, ánima mea, Dóminum; * laudábo Dóminum in vita mea, pſallam Deo meo quándiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus, * in filiis hóminū, in quibus non eſt ſalus.

Exíbit ſpíritus ejus, & revertétur in terram ſuam; * in illa die peribunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus cujus Deus Jacob adjútor ejus, ſpes ejus in Dómino Deo ipſíus, * qui fecit cœlum & terram, mare & ómnia quæ in eis ſunt:

Qui cuſtódit veritátem in ſéculum, facit judícium injúriam patiéntibus; * dat eſcam eſuriéntibus.

Dóminus ſolvit compedítos; * Dóminus illúminat cæcos:

Dóminus érigit eliſos; * Dóminus díligit juſtos:

Dóminus cuſtódit ádvenas; pupíllum, & víduam ſuſcípiet, * & vias peccatórum diſpérdet.

Regnábit Dóminus in ſécula; * Deus tuus, Sion, in generatiónem & generatiónem.

AD PRIMAM.

PSALMUS 34.

Chriſtus pro nobis patiens, ab hoſtibus liberari deprecatur.

JUdica, Dómine, nocéntes me; * expúgna impugnántes me.

Apprehénde arma & ſcutum: * & exúrge in adjutórium mihi.

Effúnde frámeam, & conclúde advérsùs eos qui perſequúntur me: * dic ánimæ meæ: Salus tua ego ſum.

Confundántur & revereántur * quæréntes ánimam meam.

Avertántur retrórsùm, & confundántur * cogitántes mihi mala.

Fiant tanquam pulvis ante fáciem venti; * & ángelus Dómini coárctans eos.

Fiat via illórum ténebræ & lúbricum; * & ángelus Dómini pérſequens eos.

Quóniam gratìs abſcondérunt mihi intéritum láquei ſui; * ſupervácuè exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus quem ignórat; * & cáptio quam abſcóndit, apprehéndat eum; * & in láqueum cadat in ipſum.

Anima autem mea exultábit in Dómino, * & delectábitur ſuper ſalutári ſuo.

Omnia oſſa mea dicent: * Dómine, quis ſimilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus, * egénum & paúperem à diripiéntibus eum.

Diviſio Pſalmi 34.

SUrgéntes teſtes iníqui, * quæ ignorábam interrogábant me;

Retribuébant mihi mala pro bonis, * ſterilitátem ánimeæ meæ.

Ego autem, cùm mihi moléſti eſſent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam, * & orátio mea in ſinu meo convertétur.

Quaſi próximum, & quaſi fratrem noſtrum, ſic complacébam: * quaſi lugens & contriſtátus ſic humiliábar.

Et advérsùm me lætáti ſunt, & convenérunt: * congregáta ſunt ſuper me flagélla, & ignorávi.

Diſſipáti ſunt, nec compúncti; tentavérunt me, ſubſannavérunt me ſubſannatióne; * frenduérunt ſuper me déntibus ſuis.

Dómine, quando reſpícies? * reſtítue ánimam meam à malignitáte eórum, à leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in eccléſia magna, * in pópulo gravi laudábo te.

Non ſupergaúdeant mihi qui adversántur mihi iníquè; * qui odérunt me gratìs, & ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacíficè loquebántur; * & in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt ſuper me os ſuum: * dixérunt: Euge, euge; vidérunt óculi noſtri.

Vidíſti, Dómine, ne ſíleas; * Dómine, ne diſcédas à me.

Altera diviſio Pſal. 34.

EXúrge, & inténde judício meo; * Deus meus, & Dóminus meus in cauſam meam.

Júdica me ſecúndùm juſtítiam tuam, Dómine Deus meus; * & non ſupergaúdeant mihi.

Non dicant in córdibus ſuis: Euge, euge, ánimæ noſtræ: * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubéſcant, & revereántur ſimul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confuſióne & reveréntiâ, * qui magna loquúntur ſuper me.

Exúltent & læténtur, qui volunt juſtítiam meam; * & dicant ſemper: Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem ſervi ejus.

Et lingua mea meditábitur juſtítiam tuam, * totâ die laudem tuam.

AD TERTIAM.

PSALMUS 25.

Animæ fidelis ab iniquis vexatæ humilis apud Deum querela.

JUdica me, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingréſſus ſum; * & in Dómino ſperans non infirmábor.

Proba me, Dómine, & tenta me: * ure renes meos, & cor meum.

Quóniam miſericórdia tua ante óculos meos eſt; *

& complácui in veritáte tua.

Non ſedi cum concílio vanitátis; * & cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi ecclésiam malignántium; * & cum ímpiis non ſedébo.

Lavábo inter innocéntes manus meas; * & circúmdabo altáre tuum, Dómine;

Ut aúdiam vocem laudis, * & enárrem univérſa mirabília tua.

Dómine, diléxi decórem domûs tuæ, * & locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam; * & cum viris sánguinum vitam meam,

In quorum mánibus iniquitátes ſunt; * déxtera eórum repléta eſt munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingréſſus ſum: * rédime me, & miſerére meî.

Pes meus ſtetit in diréćto: * in ecclésiis benedícam te, Dómine.

PSALMUS 39.

Chriſtus mortis & inferi victor, Deo Patri pro ſe gratias agit, pro ſuis membris preces offert.

EXpéctans expectávi Dóminum; * & inténdit mihi;

Et exaudívit preces meas; * & edúxit me de lacu miſériæ, & de luto fæcis.

Et ſtátuit ſupra petram pedes meos; * & diréxit greſſus meos.

Et immíſit in os meum cánticum novum, * carmen Deo noſtro.

Vidébunt multi, & timébunt, * & ſperábunt in Dómino.

Beátus vir cujus eſt nomen Dómini ſpes ejus; * & non reſpéxit in vanitátes, & insánias falſas.

Multa feciſti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua: * & cogitatiónibus tuis non eſt qui ſímilis ſit tibi.

Annuntiávi & locútus ſum: * multiplicáti ſunt ſuper númerum.

Sacrifícium & oblatiónem noluíſti: * aures autem perfeciſti mihi.

Holocaúſtum & pro peccáto non poſtuláſti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri ſcriptum eſt de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus, vólui, & legem tuam in médio cordis mei.

Diviſio Pſalmi 39.

ANnuntiávi juſtítiam tuam in ecclésia magna: * ecce lábia mea non prohibébo, Dómine, tu ſciſti.

Juſtítiam tuam non abſcóndi in corde meo: * veritátem tuam, & ſalutáre tuum dixi.

Non abſcóndi miſericórdiam tuam & veritátem tuam, * à concílio multo.

Tu autem, Dómine, ne longè fácias miſeratiónes tuas à me: * miſericórdia

tua & véritas tua ſemper ſuſcepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala quorum non eſt númerus : * comprehendérunt me iniquitátes meæ, & non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ ſunt ſuper capíllos cápitis mei; * & cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas me; * Dómine, ad adjuvándum me réſpice.

Confundántur & revereántur ſimul, qui quærunt ánimam meam, * ut auferant eam.

Convertántur retrórsùm, & revereántur,* qui volunt mihi mala.

Ferant conféſtim confuſiónem ſuam, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exúltent, & lætèntur ſuper te omnes quærèntes te ; * & dicant ſemper : Magnificétur Dóminus, qui díligunt ſalutáre tuum.

Ego autem mendícus ſum & pauper : * Dóminus ſollícitus eſt meî.

Adjútor meus & protéctor meus tu es : * Deus meus, ne tardáveris.

AD SEXTAM.

PSALMUS 21.

Chriſtus in cruce Patrem obſecrat, ut ſibi adſit.

DEus, Deus meus, réſpice in me, quare me dereliquíſti ? * longè à ſalúte mea verba deliсtórum meórum.

Deus meus, clamábo per diem, & non exaúdies; * & noсte, & non ad inſipiéntiam mihi.

Tu autem in ſanсto hábitas, * laus Iſraël.

In te ſperavérunt patres noſtri ; * ſperavérunt, & liberáſti eos.

Ad te clamavérunt, & ſalvi facti ſunt : * in te ſperavérunt, & non ſunt confúſi.

Ego autem ſum vermis, & non homo ; * oppróbrium hóminum, & abjéсtio plebis.

Omnes vidéntes me, deriſérunt me : * locúti ſunt lábiis, & movérunt caput ;

Sperávit in Dómino, erípiat eum ; * ſalvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es qui extraxíſti me de ventre, * ſpes mea ab ubéribus matris meæ :

In te projéсtus ſum ex útero ; * de ventre matris meæ Deus meus es tu.

Diviſio Pſalmi 21.

NE diſceſſeris à me ; * quóniam tribulátio próxima eſt, quóniam non eſt qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi ; * tauri pingues obſedérunt me.

Aperuérunt ſuper me os ſuum, * ſicut leo rápiens & rúgiens.

Sicut aqua effúſus ſum ;* & diſpérſa ſunt ómnia oſſa mea.

Factum eſt cor meum tanquam cera liquéſcens * in médio ventris mei.

Aruit tanquam teſta virtus mea, & lingua mea adhæſit faúcibus meis: * & in púlverem mortis deduxíſti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas & pedes meos: * dinumeravérunt ómnia oſſa mea.

Ipſi verò conſideravérunt & inſpexérunt me: * diviſérunt ſibi veſtiménta mea, & ſuper veſtem meam miſérunt ſortem.

Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me; * ad defenſiónem meam cónſpice.

Erue à frámea, Deus, ánimam meam, * & de manu canis únicam meam.

Salva me ex ore leónis, * & à córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis; * in médio eccléſiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum; * univérſum ſemen Jacob, glorificáte eum; tímeat eum omne ſemen Iſraël:

Quóniam non ſprevit neque deſpéxit deprecatiónem paúperis; nec avértit fáciem ſuam à me; * & cùm clamárem ad eum, exaudívit me.

Altera diviſio Pſal. 21.

Apud te laus mea in eccléſia magna; * vota mea reddam in conſpéctu timéntium eum.

Edent paúperes, & ſaturabúntur: & laudábunt Dóminum qui requírunt eum: * vivent corda eórum in ſéculum ſéculi.

Reminiſcéntur, & converténtur ad Dóminum * univérſi fines terræ:

Et adorábunt in conſpéctu ejus * univérſæ famíliæ géntium.

Quóniam Dómini eſt regnum; * & ipſe dominábitur géntium.

Manducavérunt, & adoravérunt omnes pingues terræ: * in conſpéctu ejus cadent omnes qui deſcéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet; * & ſemen meum ſérviet ipſi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * & annuntiábunt cœli juſtítiam ejus pópulo qui naſcétur, quem fecit Dóminus.

AD NONAM.

PSALMUS 30.

Vox Chriſti morientis & ſpiritum ſuum Patri commendantis.

In te, Dómine, ſperávi, non confúndar in ætérnum: * in juſtítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam; * accélera ut éruas me.

Eſto mihi in Deum protectórem, & in domum refú-

gii, * ut ſalvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea & refúgium meum es tu; * & propter nomen tuum dedúces me, & enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abſcondérunt mihi; * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo ſpíritum meum; * redemíſti me, Dómine, Deus veritátis.

Odíſti obſervántes vanitátes * ſupervácuè.

Ego autem in Dómino ſperávi: * exultábo, & lætábor in miſericórdia tua;

Quóniam reſpexíſti humilitátem meam; * ſalváſti de neceſſitátibus ánimam meam.

Nec concluſíſti me in mánibus inimíci; * ſtatuíſti in loco ſpatióſo pedes meos.

Diviſio Pſalmi 30.

MIſerére meî, Dómine, quóniam tríbulor: * conturbátus eſt in ira óculus meus, ánima mea, & venter meus:

Quóniam defécit in dolóre vita mea, * & anni mei in gemítibus.

Infirmáta eſt in paupertáte virtus mea; * & oſſa mea conturbáta ſunt.

Super omnes inimícos meos factus ſum oppróbriū, & vicínis meis valde; * & timor notis meis:

Qui vidébant me, * foràs fugérunt à me.

Oblivióni datus ſum tanquam mórtuus à corde; * factus ſum tanquam vas pérditum:

Quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu, in eo dum convenírent ſimul advérsùm me, * accípere ánimam meam conſiliáti ſunt.

Ego autem in te ſperávi, Dómine: * dixi: Deus meus es tu: in mánibus tuis ſortes meæ;

Eripe me de manu inimicórum meórum, * & à perſequéntibus me.

Illúſtra fáciem tuam ſuper ſervum tuum; * ſalvum me fac in miſericórdia tua.

Dómine, non confúndar, quóniam invocávi te: * erubéſcant ímpii, & deducántur in inférnum.

Muta fiant lábia dolóſa, * quæ loquúntur advérsùs juſtum iniquitátem in ſupérbia & in abuſióne.

Altera diviſio Pſal. 30.

QUàm magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abſcondíſti timéntibus te!

Perfecíſti eis, qui ſperant in te, * in conſpéctu filiórum hóminum.

Abſcóndes eos in abſcóndito faciéi tuæ, * à conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo, * à contradictióne linguárum.

Benedíctus Dóminus; * quóniam mirificávit miſericórdiam ſuam mihi in civitáte muníta.

Ego autem dixi in exceſ-

nitentis meæ : * Projéctus ſum à fácie oculórum tuórum.

Ideò exaudíſti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum, omnes ſancti ejus; * quóniam veritátem requíret Dóminus, & retríbuet abundánter faciéntibus ſupérbiam.

Viríliter ágite, & confortétur cor veſtrum, * omnes qui ſperátis in Dómino.

AD VESPERAS.

PSALMUS 128.

Chriſti & Eccleſiæ prælia & victoriæ.

SÆpè expugnavérunt me à juventúte mea, * dicat nunc Iſraël.

Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea; * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorſum meum fabricavérunt peccatóres, * prolongavérunt iniquitátem ſuam.

Dóminus juſtus concídit cervíces peccatórum : * confundántur & convertántur retrórsùm omnes qui odérunt Sion.

Fiant ſicut fœnum tectórum, * quod priúſquàm evellátur, exáruit;

De quo non implévit manum ſuam qui metit, * & ſinum ſuum qui manípulos cólligit :

Et non dixérunt qui præteríbant : Benedíctio Dómini ſuper vos; * benedíximus vobis in nómine Dómini.

PSALMUS 129.

Oratio pœnitentis veniam à Deo per Chriſtum poſcentis.

DE profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exaúdi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes obſerváveris, Dómine, * Dómine, quis ſuſtinébit ?

Quia apud te propitiátio eſt; * & propter legem tuam ſuſtínui te, Dómine.

Suſtínuit ánima mea in verbo ejus; * ſperávit ánima mea in Dómino.

A cuſtódia matutína uſque ad noctem, * ſperet Iſraël in Dómino.

Quia apud Dóminum miſericórdia; * & copióſa apud eum redémptio :

Et ipſe rédimet Iſraël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

PSALMUS 139.

Se ab improbis defendi precatur Eccleſia.

ERipe me, Dómine, ab hómine malo : * à viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde, * totâ die conſtituébant prælia:

Acuérunt linguas ſuas ſicut ſerpéntis; * venénum áſpidum ſub lábiis eórum.

Cuſtódi me, Dómine, de manu peccatóris, * & ab homínibus iníquis éripe me:

Qui cogitavérunt ſupplantáre greſſus meos, * abſ-

condérunt ſupérbi láqueum mihi.

Et funes extendérunt in láqueum ; * juxta iter ſcándalum poſuérunt mihi.

Dixi Dómino : Deus meus es tu : * exaúdi, Dómine, vocem deprecatiónis meæ.

Diviſio Pſalmi 139.

DOmine, Dómine, virtus ſalútis meæ, * obumbráſti ſuper caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, à deſidério meo peccatóri ; * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne fortè exalténtur.

Caput circúitûs eórum, * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent ſuper eos carbónes, in ignem dejícies eos; * in miſériis non ſubſíſtent.

Vir linguóſus non dirigétur in terra ;* virum injúſtum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium ínopis, * & vindíctam paúperum.

Verúmtamen juſti confitebúntur nómini tuo, * & habitábunt recti cum vultu tuo.

P S A L M U S 141.

Juſtus humanâ ope deſtitutus, ad divinum confugit auxilium.

VOce meâ ad Dóminum clamávi : * voce meâ ad Dóminum deprecátus ſum ;

Effúndo in conſpéctu ejus oratiónem meam ; * & tribulatiónem meam ante ipſum pronúntio,

In deficiéndo ex me ſpíritum meum : * & tu cognovíſti sémitas meas.

In via hac quâ ambulábam * abſcondérunt láqueum mihi.

Conſiderábam ad déxteram, & vidébam ; * & non erat qui cognóſceret me.

Périit fuga à me ; * & non eſt qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine, * dixi : Tu es ſpes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiónem meam, * quia humiliátus ſum nimis.

Líbera me à perſequéntibus me : * quia confortáti ſunt ſuper me.

Educ de cuſtódia ánimam meam, ad confiténdum nómini tuo ; * me expéctant juſti, donec retríbuas mihi.

AD COMPLETORIUM.

P S A L M U S 37.

Mala hujus vitæ ſuſtinenda ad obtinendam peccatorum veniam.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me ;

Quóniam ſagíttæ tuæ infixæ ſunt mihi, * & confirmáſti ſuper me manum tuam.

Non eſt sánitas in carne mea à fácie iræ tuæ : * non eſt pax óſſibus meis à fácie peccatórum meórum :

Quóniam iniquitátes meæ ſupergréſſæ ſunt caput me-

um, * & ſicut onus grave gravátæ ſunt ſuper me.

Putruérunt & corrúptæ ſunt cicatríces meæ, * à fácie inſipiéntiæ meæ.

Miſer factus ſum, & curvátus ſum uſque in finem, * totâ die contriſtátus ingrediébar:

Quóniam lumbi mei impléti ſunt illuſiónibus, * & non eſt ſánitas in carne mea.

Afflíctus ſum & humiliátus ſum nimis; * rugiébam à gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne deſidérium meum, * & gémitus meus à te non eſt abſcónditus.

Cor meum conturbátum eſt, derelíquit me virtus mea; * & lumen oculórum meórum, & ipſum non eſt mecum.

Diviſio Pſalmi 37.

AMíci mei & próximi mei * advérsùm me appropinquavérunt & ſtetérunt;

Et qui juxta me erant, de longè ſtetérunt; * & vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti ſunt vanitátes; * & dolos totâ die meditabántur.

Ego autem tanquam ſurdus non audiébam, * & ſicut mutus non apériens os ſuum:

Et factus ſum ſicut homo non aúdiens, * & non habens in ore ſuo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, ſperávi, * tu exaúdies me, Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequándo ſupergaúdeant mihi inimíci mei; * & dum commovéntur pedes mei, ſuper me magna locúti ſunt.

Quóniam ego in flagélla parátus ſum, * & dolor meus in conſpéctu meo ſemper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo, * & cogitábo pro peccáto meo:

Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti ſunt ſuper me, * & multiplicáti ſunt qui odérunt me iníquè.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam ſequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine Deus meus, * ne diſcéſſeris à me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine, Deus ſalútis meæ.

PSALMUS 55.

Anima fidelis in Deo ſperans, nihil ab homine timet.

MIſerére meî, Deus, quóniam conculcávit me homo: * totâ die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei totâ die; * quóniam multi bellántes advérsùm me.

Ab altitúdine diéi timébo: * ego verò in te ſperábo.

In Deo laudábo ſermónes meos, in Deo ſperá-

vi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Totâ die verba mea execrabántur; * advérsùm me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt & abſcóndent: * ipſi calcáneum meum obſervábunt.

Sicut ſuſtinuérunt ánimam meam, pro níhilo ſalvos fácies illos: * in ira pópulos confrínges,

Deus, vitam meam annuntiávi tibi; * poſuíſti lácrymas meas in conſpéctu tuo, ſicut & in promiſſióne tua.

Tunc converténtur inimíci mei retrórsùm: * in quacúmque die invocávero te, ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo ſermónem; * in Deo ſperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me ſunt, Deus, vota tua, quæ reddam, * laudatiónes tibi.

Quóniam eripuíſti ánimam meam de morte, & pedes meos de lapſu; * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

SABBATO,
AD OFFIC. NOCTURN.
IN I. NOCTURNO.
PSALMUS 16.
Chriſti pro nobis patientis oratio cum ſpe reſurgendi.

EXaúdi, Dómine, juſtítiam meam: * inténde deprecatiónem meã.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolóſis.

De vultu tuo judícium meum pródeat: * óculi tui vídeant æquitátes.

Probáſti cor meum, & viſitáſti nocte: * igne me examináſti, & non eſt invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum: * propter verba labiórum tuórum ego cuſtodívi vias duras.

Pérfice greſſus meos in ſémitis tuis, * ut non moveántur veſtígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudíſti me, Deus: * inclína aurem tuam mihi, & exáudi verba mea.

Diviſio Pſalmi 16.

MIrífica miſericórdias tuas, [Dómine], * qui ſalvos facis ſperántes in te.

A reſiſténtibus déxteræ tuæ cuſtódi me, * ut pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me, * à fácie impiórum qui me afflixérunt.

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ádipem ſuum concluſérunt: * os eórum locútum eſt ſupérbiam.

Projiciéntes me nunc circumdedérunt me: * óculos ſuos ſtatuérunt declináre in terram.

Suſcepérunt me ſicut leo paratus ad prædam, * & ſi-

cut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exúrge, Dómine, prǽveni eum, & ſupplánta eum :* éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manûs tuæ.

Dómine, à paucis de terra dívide eos in vita eórum ; * de abſcónditis tuis adimplétus eſt venter eórũ.

Saturáti ſunt filiis : * & dimisérunt relíquias ſuas párvulis ſuis.

Ego autem in juſtítia apparébo conſpéctui tuo : * ſatiábor cùm apparúerit glória tua.

PSALMUS 35.

Impiorum malitia. Juſtitia Dei. Juſtorum gloria.

DIxit injúſtus, ut delínquat in ſemetípſo : * non eſt timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolóſè egit in conſpéctu ejus, * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas & dolus ; * nóluit intellígere ut benè ágeret.

Iniquitátem meditátus eſt in cubíli ſuo ; áſtitit omni viæ non bonæ ; * malítiam autem non odívit.

Dómine, in cœlo miſericórdia tua, * & véritas tua uſque ad nubes.

Juſtítia tua ſicut montes Dei : * judícia tua abýſſus multa.

Hómines & juménta ſalvábis, Dómine : * quemádmodum multiplicáſti miſericórdiam tuam, Deus.

Fílii autem hóminum * in tégmine alárum tuárum ſperábunt :

Inebriabúntur ab ubertáte domûs tuæ ; * & torrénte voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te eſt fons vitæ ; * & in lúmine tuo vidébimus lumen.

Prætende miſericórdiam tuam ſciéntibus te, * & juſtítiam tuam his qui recto ſunt corde.

Non véniat mihi pes ſupérbiæ ; * & manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem ; * expúlſi ſunt, nec potuérunt ſtare.

IN II. NOCTURNO.

PSALMUS 57.

Chriſtus inimicorum ſuorum injuſtitiam arguit, & Dei vindictam in ipſos prænuntiat.

SI verè útique juſtítiam loquímini, * recta judicáte, fílii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini in terra, * injuſtítias manus veſtræ concínnant.

Alienáti ſunt peccatóres à vulva, erravérunt ab útero ; * locúti ſunt falſa.

Furor illis ſecúndùm ſimilitúdinem ſerpéntis ; * ſicut áſpidis ſurdæ & obturántis aures ſuas,

Quæ non exaúdiet vocem incantántium, * & venéfici incantántis ſapiénter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum ; * molas leónum confringet Dóminus.

Ad níhilum devénient tanquam aqua decúrrens : * inténdit arcum ſuum, donec infirméntur.

Sicut cera quæ fluit, auferéntur : * ſupercécidit ignis ; & non vidérunt ſolem.

Priúſquàm intellígerent ſpinæ veſtræ rhamnum, * ſicut vivéntes, ſic in ira abſórbet eos.

Lætábitur juſtus cùm víderit vindíctam ; * manus ſuas lavábit in ſánguine peccatóris.

Et dicet homo : Si útique eſt fructus juſto, * útique eſt Deus júdicans eos in terra.

PSALMUS 142.

Oratio pœnitentis opem Dei deprecantis.

DOmine, exaúdi oratiónem meam, áuribus pércipe obſecratiónem meam in veritáte tua, * exaúdi me in tua juſtítia ;

Et non intres in judícium cum ſervo tuo ; * quia non juſtificábitur in conſpéctu tuo omnis vivens ;

Quia perſecútus eſt inimícus ánimam meam, * humiliávit in terra vitam meam ;

Collocávit me in obſcúris ſicut mórtuos séculi ; * & anxiátus eſt ſuper me ſpíritus meus, in me turbátum eſt cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus ſum in ómnibus opéribus tuis, * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te ; * ánima mea ſicut terra ſinè aqua tibi.

Velóciter exaúdi me, Dómine ; * defécit ſpíritus meus.

Non avértas fáciem tuam à me : * & símilis ero deſcendéntibus in lacum.

Diviſio Pſalmi 142.

AUdítam fac mihi manè miſericórdiam tuam, [Dómine] ; * quia in te ſperávi.

Notam fac mihi viam in qua ámbulem ; * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam, * & in miſericórdia tua diſpérdes inimícos meos ;

Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam ; * quóniam ego ſervus tuus ſum.

IN III. NOCTURNO.

PSALMUS 38.

Hujus vitæ vanitas & miſe-

ria. Divinum poſtulatur ſubſidium.

DIxi : Cuſtódiam vias meas, * ut non delínquam in lingua mea.

Póſui ori meo cuſtódiam, * cùm consíſteret peccátor advérsùm me.

Obmútui, & humiliátus ſum, & sílui à bonis :* & dolor meus renovátus eſt.

Concáluit cor meum intra me : * & in meditatióne mea exardéſcet ignis.

Locútus ſum in lingua mea : * Notum fac mihi, Dómine, finem meum,

Et númerum diérum meórum quis eſt ;* ut ſciam quid deſit mihi.

Ecce menſurábiles poſuíſti dies meos : * & ſubſtántia mea tanquam níhilum ante te.

Verúmtamen univérſa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertránſit homo : * ſed & fruſtrà conturbátur.

Theſaurízat ; * & ignórat cui congregábit ea.

Et nunc, quæ eſt expectátio mea ? nonne Dóminus ? * & ſubſtántia mea apud te eſt.

Diviſio Pſalmi 38.

AB ómnibus iniquitátibus meis érue me, [Dómine], * oppróbrium inſipiénti dedíſti me.

Obmútui, & non apérui os meum,* quóniam tu fecíſti.

Amove à me plagas tuas ; * à fortitúdine manûs tuæ ego deféci in increpatiónibus.

Propter iniquitátem corripuíſti hóminem, & tabéſcere fecíſti ſicut arâneam ánimam ejus : * verúmtamen vanè conturbátur omnis homo.

Exaúdi oratiónem meam, Dómine, & deprecatiónem meam ; * aúribus pércipe lácrymas meas.

Ne síleas : quóniam ádvena ego ſum apud te, & peregrínus, * ſicut omnes patres mei.

Remítte mihi, ut refrígeret priúſquàm ábeam, * & ámpliùs non ero.

PSALMUS 46.

Chriſtus Rex magnus ſuper omnem terram ; ipſi pſallendum.

OMnes gentes, plaúdite mánibus ; * jubiláte Deo in voce exultatiónis.

Quóniam Dóminus excélſus, terríbilis ; * Rex magnus ſuper omnem terram.

Subjécit pópulos nobis ;* & gentes ſub pédibus noſtris.

Elégit nobis hæreditátem ſuam, * ſpéciem Jacob, quam diléxit.

Aſcéndit Deus in júbilo, * & Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo noſtro, psállite : * psállite Regi noſtro, psállite.

Quóniam Rex omnis ter-

ræ Deus;* psállite ſapiénter.

Regnábit Deus ſuper gentes: * Deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuam.

Príncipes populórum congregáti ſunt cum Deo Abraham; * quóniam dii fortes terræ, veheménter eleváti ſunt.

Poſt ℣. *dicitur* Pater noſter, &c. *ut ſuprà.*

AD LAUDES MATUTINAS.

PSALMUS 47.

Eccleſia Dei fruſtrà impugnatur; Deus fundavit eam in æternum.

MAgnus Dóminus & laudábilis nimis, * in civitáte Dei noſtri, in monte ſancto ejus.

Fundátur exultatióne univérſæ terræ mons Sion, látera Aquilónis, * cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoſcétur, * cùm ſuſcípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti ſunt, * convenérunt in unum.

Ipſi vidéntes ſic admiráti ſunt, conturbáti ſunt, * commóti ſunt:

Tremor apprehéndit eos;* ibi dolóres ut parturiéntis.

In ſpíritu veheménti * cónteres naves Tharſis.

Sicut audívimus, ſic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei noſtri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suſcépimus, Deus, miſericórdiam tuam * in médio templi tui.

Secúndùm nomen tuum, Deus, ſic & laus tua in fines terræ: * juſtítiâ plena eſt déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, & compleſtímini eam; * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda veſtra in virtúte ejus, & diſtribúite domos ejus, * ut enarrétis in progénie áltera;

Quóniam hic eſt Deus, Deus noſter in ætérnum, & in séculum séculi; * ipſe reget nos in sécula.

PSALMUS 66.

Deus in toto orbe per Chriſtum cognoſcendus.

DEus miſereátur noſtrî, & benedícat nobis: * illúminet vultum ſuum ſuper nos, & miſereátur noſtrî;

Ut cognoſcámus in terra viam tuam, * in ómnibus géntibus ſalutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur & exúltent gentes; * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, & gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum ſuum.

Benedícat nos Deus, Deus noſter, benedícat nos Deus: * & métuant eum omnes fines terræ.

PSALMUS 86.

Eccleſiæ Dei dilatatio: ipſe fundavit eam Altiſſimus.

FUndaménta ejus in móntibus ſanctis: * díligit Dóminus portas Sion ſuper ómnia tabernácula Jacob.

Glorióſa dicta ſunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, & Babylónis * ſciéntium me.

Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthiópum; * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo & homo natus eſt in ea: * & ipſe fundávit eam Altíſſimus?

Dóminus narrábit in ſcriptúris populórum & príncipum; * horum qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium * ómnium habitátio eſt in te.

Hic dicitur Canticum.

PSALMUS 116.

Miſericordia & veritas Dei in populum ſuum à gentibus laudanda.

LAudáte Dóminum, omnes gentes: * laudáte eum, omnes pópuli;

Quóniam confirmáta eſt ſuper nos miſericórdia ejus; * & véritas Dómini manet in ætérnum.

AD PRIMAM.

PSALMUS 40.

Chriſtus propter nos egenus, morti traditus, reſurrectionem ſuam petit & impetrat.

BEátus qui intélligit ſuper egénum & páuperem; * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra, * & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi ſuper lectum dolóris ejus; * univérſum ſtratum ejus verſáſti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine, miſerére meî; * ſana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, & períbit nomen ejus?

Et ſi ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur; * cor ejus congregávit iniquitátem ſibi.

Egrediebátur foràs, * & loquebátur in idípſum.

Advérsùm me ſuſurrábant omnes inimíci mei, * advérsùm me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum conſtituérunt advérsùm me: * numquid qui dormit, non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo ſperávi, qui edébat panes meos, * magnificávit ſuper me ſupplantatiónem.

Tu autem, Dómine, miſerére meî, & reſúſcita me; * & retríbuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluíſti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus ſuper me.

Me autem propter innocéntiam ſuſcepíſti; * &

confirmáſti me in conſpéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Iſraël à século, & uſque in séculum. * Fiat, fiat.

PSALMUS 98.

Chriſti regnum ſuper omnes populos : ipſe eſt cui ſerviebant patres antiqui.

DOminus regnávit, iraſcántur pópuli ; * qui ſedet ſuper Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus ; * & excélſus ſuper omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno, quóniam terríbile & ſanctum eſt : * & honor regis judícium díligit.

Tu paráſti directiónes, * judícium & juſtítiam in Jacob tu feciſti.

Exaltáte Dóminum Deum noſtrum ; * & adoráte ſcabéllum pedum ejus, quóniam ſanctum eſt.

Móyſes & Aaron in ſacerdótibus ejus, * & Sámuel inter eos qui ínvocant nomen ejus.

Invocábant Dóminum, & ipſe exaudiébat eos, * in colúmna nubis loquebátur ad eos.

Cuſtodiébant teſtimónia ejus, * & præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noſter, tu exaudiébas eos ; * Deus, tu propítius fuíſti eis, & ulciſcens in omnes adinventiónes eórum.

Exaltáte Dóminum Deum noſtrum, & adoráte in monte ſancto ejus ; * quóniam ſanctus Dóminus Deus noſter.

PSALMUS 107.

Chriſtus reſurrectionem ſuam, & regni ſui dilatationem prænuntiat.

PArátum cor meum, Deus, parátum cor meum ; * cantábo, & pſallam in glória mea.

Exúrge, glória mea, exúrge, pſaltérium & cíthara : * exúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine, * & pſallam tibi in natiónibus ;

Quia magna eſt ſuper cœlos miſericórdia tua, * & uſque ad nubes véritas tua.

Exaltáre ſuper cœlos, Deus, * & ſuper omnem terram glória tua.

Ut liberéntur dilécti tui, * ſalvum fac déxterâ tuâ, & exaúdi me.

Deus locútus eſt in ſancto ſuo ; * exultábo, & dívidam Síchimam ; & convállem tabernaculórum dimétiar.

Meus eſt Gálaad, & meus eſt Manáſſes ; * & Ephraïm ſuſcéptio cápitis mei.

Juda rex meus ; * Moab lebes ſpei meæ ;

In Idumæam exténdam calceaméntum meum : * mihi alienígenæ amíci facti ſunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam ? * quis dedúcet me uſque in Idumæam ?

Nonne tu, Deus, qui repuliſti nos? * & non exíbis, Deus, in virtútibus noſtris?

Da nobis auxílium de tribulatióne; * quia vana ſalus hóminis.

In Deo faciémus virtútem; * & ipſe ad níhilum dedúcet inimícos noſtros.

AD TERTIAM.

PSALMUS 58.

Chriſtus morti traditus, Patrem ſuum orat, Judæis incredulis diſperſionem, regnumque ſuum ſuper gentes prænuntians.

ERipe me de inimícis meis, Deus meus: * & ab inſurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem, * & de viris sánguinum ſalva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine: * ſinè iniquitáte cucúrri, & diréxi.

Exúrge in occúrſum meum, & vide: * & tu, Dómine Deus virtútum, Deus Iſraël,

Inténde ad viſitándas omnes gentes; * non miſereáris ómnibus qui operántur iniquitátem.

Convertántur ad véſperam; & famem patiéntur ut canes; * & circuíbunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore ſuo, & gládius in lábiis eórum: * quóniam quis audívit?

Et tu, Dómine, deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes gentes.

Diviſio Pſalmi 58.

FOrtitúdinem meam ad te cuſtódiam, quia, Deus, ſuſcéptor meus es: * Deus meus, miſericórdia ejus prævéniet me.

Deus oſténdet mihi ſuper inimícos meos, ne occídas eos: * nequándo obliviſcántur pópuli mei.

Diſpérge illos in virtúte tua: * & depóne eos, protéctor meus Dómine:

Delíctum oris eórum, ſermónem labiórum ipsórum, * & comprehendántur in ſupérbia ſua.

Et de execratióne & mendácio annuntiabúntur in conſummatióne: * in ira conſummatiónis, & non erunt.

Et ſcient, quia Deus dominábitur Jacob, * & fínium terræ.

Convertántur ad véſperam, & famem patiéntur ut canes; * & circuíbunt civitátem.

Ipſi diſpergéntur ad manducándum: * ſi verò non fúerint ſaturáti, & murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam: * & exultábo manè miſericórdiam tuam:

Quia factus es ſuſcéptor meus & refúgium meum, * in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus, tibi pſallam, quia, Deus, ſuſcéptor meus es: * Deus meus, miſericórdia mea.

Psalmus 75.

Terribilis eſt Deus in judiciis ſuis ſuper iniquos.

NOtus in Judǽa Deus; * in Iſraël magnum nomen ejus:

Et factus eſt in pace locus ejus; * & habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * ſcutum, gládium & bellum.

Illúminans tu mirabíliter à móntibus ætérnis: * turbáti ſunt omnes inſipiéntes corde.

Dormiérunt ſomnum ſuum, * & nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus ſuis.

Ab increpatióne tua, Deus Jacob, * dormitavérunt qui aſcendérunt equos.

Tu terríbilis es, & quis reſíſtet tibi? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum fecíſti judícium; * terra trémuit, & quiévit,

Cùm exúrgeret in judícium Deus; * ut ſalvos fáceret omnes manſuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi; * & relíquiæ cogitatiónis diem feſtum agent tibi.

Vovéte, & réddite Dómino Deo veſtro, * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera,

Terríbili, & ei qui aufert ſpíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

AD SEXTAM.

Psalmus 100.

Chriſti regnum deſcribitur: ultimum ejus judicium prænuntiatur.

MIſericórdiam & judícium * cantábo tibi, Dómine.

Pſallam & intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domûs meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injúſtam, * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhǽſit mihi cor pravum; * declinántem à me malígnum non cognoſcébam.

Detrahéntem ſecrétò próximo ſuo, * hunc perſequébar.

Supérbo óculo & inſatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ, ut sédeant mecum; * ámbulans in via immaculáta, hic mihi miniſtrábat.

Non habitábit in médio domûs meæ qui facit ſupérbiam: * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conſpéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ; * ut diſpérderem de civitáte Dómini omnes

operántes iniquitátem.

PSALMUS 108.

Chriſtus inimicis ſuis Dei in ipſis vindictam, ſuamque de ipſis victoriam prædicit.

DEus, laudem meam ne tacúeris; * quia os peccatóris, & os dolóſi ſuper me apértum eſt.

Locúti ſunt advérsùm me linguâ dolósâ, & ſermónibus ódii circumdedérunt me, * & expugnavérunt me gratìs.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi; * ego autem orábam.

Et poſuérunt advérsùm me mala pro bonis, * & ódium pro dilectióne mea.

Conſtítue ſuper eum peccatórem, * & diábolus ſtet à dextris ejus.

Cùm judicátur, éxeat condemnátus; * & orátio ejus fiat in peccátum:

Fiant dies ejus pauci; * & epiſcopátum ejus accípiat alter.

Fiant filii ejus órphani, * & uxor ejus vídua.

Nutántes transferántur filii ejus, & mendícent, * & ejiciántur de habitatiónibus ſuis.

Scrutétur fœnerátor omnem ſubſtántiam ejus; * & dirípiant aliéni labóres ejus.

Non ſit illi adjútor, * nec ſit qui misereátur pupíllis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum, * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conſpéctu Dómini, * & peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum ſemper, * & diſpéreat de terra memória eórum;

Pro eo quòd non eſt recordátus fácere miſericórdiam, * & perſecútus eſt hóminem ínopem & mendícum, & compúnctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictiónem, & véniet ei; * & nóluit benedictiónem, & elongábitur ab eo.

Et índuit maledictiónem ſicut veſtiméntum * & intrávit ſicut aqua in interióra ejus, & ſicut óleum in óſſibus ejus.

Fiat ei ſicut veſtiméntum quo operítur, * & ſicut zona quâ ſemper præcíngitur.

Hoc opus eórum qui détrahunt mihi apud Dóminum; * & qui loquúntur mala advérsùs ánimam meam.

Diviſio Pſalmi 108.

ET tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum; * quia ſuávis eſt miſericórdia tua.

Líbera me, quia egénus & pauper ego ſum, * & cor meum conturbátum eſt intra me.

Sicut umbra cùm declínat, ablátus ſum; * & excúſſus ſum ſicut locúſtæ.

Génua mea infirmáta

ſunt à jejúnio, * & caro mea immutáta eſt propter óleum.

Et ego factus ſum oppróbrium illis; * vidérunt me, & movérunt cápita ſua.

Adjuva me, Dómine Deus meus; * ſalvum me fac ſecúndùm misericórdiam tuam.

Et ſciant quia manus tua hæc, * & tu, Dómine, fecíſti eam.

Maledícent illi, & tu benedíces; * qui insúrgunt in me confundántur; ſervus autem tuus lætábitur.

Induántur qui détrahunt mihi, pudóre; * & operiántur ſicut diplóide, confuſióne ſuâ.

Confitébor Dómino nimis in ore meo, * & in médio multórum laudábo eum;

Quia áſtitit à dextris paúperis, * ut ſalvam fáceret à perſequéntibus ánimam meam.

AD NONAM.

Psalmus 59.

Chriſtus mala gentis ſuæ deflet, regnique ſui dilatationem prænuntiat.

DEus, repulíſti nos, & deſtruxíſti nos: * irátus es, & misértus es nobis.

Commovíſti terram, & conturbáſti eam: * ſana contritiónes ejus, quia commóta eſt.

Oſtendíſti pópulo tuo dura; * potáſti nos vino compunctiónis.

Dedíſti metuéntibus te ſignificatiónem; * ut fúgiant à fácie arcûs.

Ut liberéntur dilécti tui; * ſalvum fac dexterâ tuâ, & exaúdi me.

Deus locútus eſt in ſancto ſuo; * lætábor & partíbor Síchimam, & convállem tabernaculórum metíbor.

Meus eſt Gálaad, & meus eſt Manáſſes; * & Ephraïm fortitúdo cápitis mei;

Juda rex meus; * Moab olla ſpei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum; * mihi alienígenæ súbditi ſunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me uſque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulíſti nos, * & non egrediéris, Deus, in virtútibus noſtris?

Da nobis auxílium de tribulatióne, * quia vana ſalus hóminis.

In Deo faciémus virtútem; * & ipſe ad níhilum dedúcet tribulántes nos.

Psalmus 78.

Fideles ab infidelibus vexati, opem Dei poſcunt.

DEus, venérunt gentes in hæreditátem tuam, polluérunt templum ſanctum tuum, * poſuérunt Jerúſalem in pomórum cuſtódiam.

Poſuérunt morticína ſervórum tuórum eſcas volatílibus cœli, * carnes ſanctó-

tum tuórum béſtiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum, tanquam aquam, in circúitu Jerúſalem ;* & non erat qui ſepelíret.

Facti ſumus oppróbrium vicínis noſtris,* ſubſannátio, & illúſio his qui in circúitu noſtro ſunt.

Uſquequò, Dómine, iraſcéris in finem, * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in gentes quæ te non novérunt, * & in regna quæ nomen tuum non invocavérunt :

Quia comedérunt Jacob,* & locum ejus deſolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum noſtrárum antiquárum, citò antícipent nos misericórdiæ tuæ ; * quia paúperes facti ſumus nimis.

Adjuva nos, Deus ſalutáris noſter, & propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos, * & propítius eſto peccátis noſtris propter nomen tuum ;

Ne fortè dicant in géntibus : * Ubi eſt Deus eórum?

Et innotéſcat in natiónibus coram óculis noſtris * últio ſánguinis ſervórum tuórum, qui effúſus eſt.

Intróeat in conſpéctu tuo gémitus compeditórum ; * ſecúndùm magnitúdinem bráchii tui póſſide fílios mortificatórum ;

Et redde vicínis noſtris ſéptuplum in ſinu eórum,* impropérium ipſórum, quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, & oves páſcuæ tuæ, * confitébimur tibi in ſéculum.

In generatiónem & generatiónem * annuntiábimus laudem tuam.

PSALMUS 82.

Infidelium adversùs Eccleſiam motus : ipſorumque confuſio & interitus.

DEus, quis ſímilis erit tibi? * ne táceas, neque compeſcáris, Deus :

Quóniam ecce inimíci tui ſonuérunt : * & qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium, * & cogitavérunt advérsùs ſanctos tuos.

Dixérunt: Veníte, & diſperdámus eos de gente : * & non memorétur nomen Iſraël ultrà.

Quóniam cogitavérunt unanímiter ſimul ; * advérsùm te teſtaméntum diſpoſuérunt, tabernácula Idumæórum, & Iſmaëlítæ,

Moab & Agaréni, Gebal, & Ammon, & Amalec : * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Aſſur venit cum illis ; * facti ſunt in adjutórium fíliis Lot.

Fac illis ſicut Mádian, & Síſaræ : * ſicut Jabin in torrénte Ciſſon.

Diſperiérunt in Endor ;* facti ſunt ut ſtercus terræ.

Pone príncipes eórum, ſicut Oreb, * & Zeb, &

Zébee, & Sálmana.

Omnes príncipes eórum, qui dixérunt: * Hæreditáte poſſideámus ſanctuárium Dei.

Deus meus, pone illos ut rotam, * & ſicut ſtípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis qui combúrit ſylvam, * & ſicut flamma combúrens montes,

Ità perſequéris illos in tempeſtáte tua; * & in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomíniâ; * & quærent nomen tuum, Dómine.

Erubéſcant, & conturbéntur in séculum séculi,* & confundántur, & péreant.

Et cognóſcant quia nomen tibi Dóminus;* tu ſolus Altíſſimus in omni terra.

AD VESPERAS,

Quæ ſunt Primæ de Dominica.

PSALMUS 114.

Tribulationes vitæ præſentis: æternæ vitæ deſiderium.

DIléxi, quóniam exaúdiet Dóminus * vocem oratiónis meæ;

Quia inclinávit aurem ſuam mihi, * & in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis, * & perícula inférni invenérunt me:

Tribulatiónem & dolórem invéni, * & nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera ánimam meam; * miséricors Dóminus, & juſtus, & Deus noſter miſerétur.

Cuſtódiens párvulos Dóminus, * humiliátus ſum, & liberávit me.

Convértere, ánima mea, in réquiem tuam, * quia Dóminus beneféćit tibi;

Quia erípuit ánimam meam de morte, * óculos meos à lácrymis, pedes meos à lapſu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

PSALMUS 121.

Spes æternæ vitæ. Pax Eccleſiæ deſideranda.

LÆtátus ſum in his quæ dicta ſunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes noſtri * in átriis tuis, Jerúſalem;

Jerúſalem, quæ ædificátur ut cívitas, * cujus participátio ejus in idípſum:

Illuc enim aſcendérunt tribus, tribus Dómini, teſtimónium Iſraël,* ad confiténdum nómini Dómini:

Quia illic ſedérunt ſedes in judício, * ſedes ſuper domum David.

Rogáte quæ ad pacem ſunt Jerúſalem; * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei noſtri, * quæsívi bona tibi.

PSALMUS 132.

Fraternæ concordiæ beatitudo.

ECce quàm bonum & quàm jucúndum, * habitáre fratres in unum!

Sicut unguéntum in cápite, quod deſcéndit in barbam, barbam Aaron, * quod deſcéndit in oram veſtiménti ejus.

Sicut ros Hermon, * qui deſcéndit in montem Sion.

Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * & vitam uſque in séculum.

PSALMUS 136.

Sub hujus mundi Babylone, anima fidelis coram Deo gemit.

SUper flúmina Babylónis illic sédimus, * & flévimus cùm recordarémur Sion.

In ſalícibus, in médio ejus, * ſuſpéndimus órgana noſtra:

Quia illic interrogavérunt nos qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum;

Et qui abduxérunt nos; * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tuî, Jerúſalem, * oblivióni detur déxtera mea:

Adhǽreat lingua mea faúcibus meis, * ſi non memínero tuî,

Si non propoſúero Jerúſalem * in princípio lætítiæ meæ.

Memor eſto, Dómine, filiórum Edom, * in die Jerúſalem;

Qui dicunt: Exinaníte, exinaníte * uſque ad fundaméntum in ea.

Fília Babylónis míſera; * beátus qui retríbuet tibi retributiónem tuam, quam retribuíſti nobis:

Beátus qui tenébit, * & allídet párvulos tuos ad petram.

PSALMUS 140.

Orat juſtus, ut ſit patiens in tribulationibus, & tutus ab inimicis.

DOmine, clamávi ad te, exaúdi me; * inténde voci meæ, cùm clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea ſicut incénſum in conſpéctu tuo: * elevátio mánuum meárum, ſacrifícium veſpertínum.

Pone, Dómine, cuſtódiam ori meo, * & óſtium circumſtántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excuſándas excuſatiónes in peccátis,

Cum homínibus operántibus iniquitátem; * & non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me juſtus in miſericórdia, & increpábit me; * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum;

Quóniam adhuc & orátio

mea * in beneplácitis eórum.

Absórpti ſunt juncti petræ júdices eórum, * aúdient verba mea quóniam potuérunt.

Sicut craſſitúdo terræ erúpta eſt ſuper terram, * diſſipáta ſunt oſſa noſtra ſecùs inférnum.

Quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei; * in te ſperávi, non aúferas ánimam meam.

Cuſtódi me à láqueo quem ſtatuérunt mihi, * & à ſcándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * ſinguláriter ſum ego, donec tránſeam.

Antiphonæ & cætera omnia habentur in Proprio de Tempore.

Oratio Dominicæ ſequentis.

Non fiunt ſuffragia; ſed ſi facienda ſit Commemoratio de aliquo Sancto, fit hoc loco.

AD COMPLETORIUM.

PSALMUS 50.

Animæ pœnitentis oratio.

Eccleſiæ bona deſideranda.

MIſerére meì, Deus, * ſecúndùm magnam miſericórdiam tuam.

Et ſecúndùm multitúdinem miſeratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Ampliùs lava me ab iniquitáte mea, * & à peccáto meo munda me:

Quóniam iniquitátem meam ego cognóſco; * & peccátum meum contra me eſt ſemper.

Tibi ſoli peccávi, & malum coram te feci, * ut juſtificéris in ſermónibus tuis, & vincas cùm judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus ſum, * & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexíſti: * incérta & occúlta ſapiéntiæ tuæ manifeſtáſti mihi.

Aſpérges me hyſſópo, & mundábor: * lavábis me, & ſuper nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gaúdium & lætítiam; * & exultábunt oſſa humiliáta.

Avérte fáciem tuam à peccátis meis, * & omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus, * & ſpíritum rectum ínnova in viſcéribus meis.

Ne projícias me à fácie tua; * & Spíritum ſanctum tuum ne aúferas à me.

Redde mihi lætítiam ſalutáris tui; * & ſpíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas; * & ímpii ad te converténtur.

Líbera me de ſanguínibus, Deus, Deus ſalútis meæ; * & exultábit lingua mea juſtítiam tuam.

Dómine,

Dómine, lábia mea apéries; * & os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam ſi voluíſſes ſacrifícium, dediſſem útique; * holocauſtis non delectáberis.

Sacrifícium Deo ſpíritus contribulátus; * cor contrítum & humiliátum, Deus, non deſpícies.

Benígnè fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion, * ut ædificéntur muri Jerúſalem.

Tunc acceptábis ſacrifícium juſtítiæ, oblatiónes & holocáuſta: * tunc impónent ſuper altáre tuum vítulos.

PSALMUS 85.

Chriſtus in anguſtia mortis à Deo Patre ſalutem poſcit.

INclína, Dómine, aurem tuam, & exáudi me; * quóniam inops & pauper ſum ego.

Cuſtódi ánimam meam: quóniam ſanctus ſum; * ſalvum fac ſervum tuum, Deus meus, ſperántem in te.

Miſerére meî, Dómine, quóniam ad te clamávi totâ die; * lætífica ánimam ſervi tui, quóniam ad te, Dómine, ánimam meam levávi:

Quóniam tu, Dómine, ſuávis & mitis, * & multæ miſericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Aúribus pércipe, Dómine, oratiónem meam, * & inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te, * quia exaudíſti me.

Non eſt ſímilis tuî in diis, Dómine, * & non eſt ſecúndùm ópera tua.

Omnes gentes quaſcúmque fecíſti vénient, & adorábunt coram te, Dómine, * & glorificábunt nomen tuum;

Quóniam magnus es tu, & fáciens mirabília; * tu es Deus ſolus.

Diviſio Pſalmi 85.

DEduc me, Dómine, in via tua, & ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi, Dómine Deus meus, in toto corde meo, * & glorificábo nomen tuum in ætérnum:

Quia miſericórdia tua magna eſt ſuper me, * & eruíſti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui inſurrexérunt ſuper me, & ſynagóga poténtium quæſiérunt ánimam meam, * & non propoſuérunt te in conſpéctu ſuo.

Et tu, Dómine, Deus miſerátor & miséricors, * pátiens, & multæ miſericórdiæ, & verax.

Réſpice in me, & miſerére meî; * da impérium tuum

púero tuo, & ſalvum fac filium ancíllæ tuæ.

Fac mecum ſignum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, & confundántur; * quóniam tu, Dómine, adjuvíſti me, & conſolátus es me.

Cætera omnia ut in Proprio de Tempore.

ANTIPHONÆ

DE BEATA MARIA VIRGINE.

A Feria quarta Cinerum uſque ad Feriam quintam in Cœna Domini excluſivè.

AVE, Regína cœlórum:
Ave, Dómina Angelórum:
Salve, radix; ſalve, porta,
Ex qua mundo lux eſt orta.
GAUDE, Virgo glorióſa,
Super omnes ſpecióſa:
Vale, ô valde decóra!
Et pro nobis Chriſtum exóra.

℣. Elégit eam Dóminus ℟. In habitatiónem ſibi. *Pſ.* 131. 13.

Orémus.

Concéde, miséricors Deus, fragilitáti noſtræ præſídium; ut qui ſanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, interceſſiónis ejus auxílio, à noſtris iniquitátibus reſurgámus; Per eúmdem Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

A die Sancto Paſchæ uſque ad Sabbatum Dominicæ primæ poſt Pentecoſten.

REGINA cœli, lætáre, allelúia;
Quia quem meruíſti portáre, allelúia,
Reſurréxit, ſicut dixit, allelúia.
Ora pro nobis Deum, allelúia.

℣. Circumdedíſti me lætítiâ, Dómine; ℟. Ut cantet tibi glória mea. *Pſ.* 28. 12. 13.

Orémus.

Deus, qui per Reſurrectiónem Fílii tui Dómini noſtri Jeſu Chriſti mundum lætificáre dignátus es; præſta, quæſumus, ut per ejus Genitrícem Vírginem Maríam, perpétuæ capiámus gáudia vitæ; Per eúmdem Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

BENEDICTIONES

DICENDÆ IN OFFICIO NOCTURNO ANTE LECTIONES.

DOMINICA,

Et in Officiis novem Lectionum.

IN I. NOCTURNO.

1. DEus Dómini noſtri Jeſu Chriſti, Pater glóriæ, det nobis ſpíritum ſapiéntiæ. *Epheſ.* 1. 17. ℟. Amen. *Et ſic ad ſequentes.*

2. Fílius Dei det nobis ſenſum, ut cognoſcámus verum Deum. 1. *Joan.* 5. 20.

3. Spíritus veritátis dóceat nos omnem veritátem. *Joan.* 16. 13.

IN II. NOCTURNO.

4. Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti benedícat nos in omni benedictióne ſpirituáli. *Epheſ.* 1. 3.

5. Sciámus ſupereminéntem ſciéntiæ caritátem Chriſti, ut impleámur in omnem plenitúdinem Dei. *Epheſ.* 3. 19.

6. Unctio quam accépimus à Deo, máneat in nobis, & dóceat nos de ómnibus. 1. *Joan.* 2. 27.

IN III. NOCTURNO.

7. Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti det nobis Chriſtum habitáre per fidem in córdibus noſtris. *Epheſ.* 3. 14. 16. 17.

8. Creſcámus in grátia & cognitióne Dómini noſtri, & Salvatóris Jeſu Chriſti. 2. *Petr.* 3. 18.

9. Evangélium non ſit in ſermóne tantùm, ſed & in virtúte, & in Spíritu ſancto, & in plenitúdine multa. 1. *Theſ.* 1. 5.

IN FESTIS B. MARIÆ VIRGINIS,

Quæ ſunt novem Lectionum.

In I. & III. Nocturno, Benedictiones, ut ſuprà. In II. verò Nocturno, ut ſequitur.

4. Exúltet ſpíritus noſter in Deo, quia reſpéxit humilitátem Ancíllæ ſuæ. *Luc.* 1. 47. 48.

5. Nobíſcum ſit Deus, qui in Ancílla ſua adimplévit miſericórdiam ſuam, quam promíſit dómui Iſraël. *Judith.* 13. 13. 18.

6. Invocet Dóminum, & loquátur Regi pro nobis, & líberet nos de morte. *Eſther.* 15. 3.

Hæ Benedictiones non dicuntur in Feſtis quæ ſunt ſimul de Domino & Beata Maria, qualia ſunt Purifi-

catio, Annuntiatio, & Viſitatio.

In Officio de Beata Maria in Sabbato, itémque in Officio parvo, tres tantùm præcedentes dicuntur Benedictiones.

In Officio autem trium Lectionum Feſti Beatæ Mariæ, ſi ultima ſit Evangelium, dicitur pro ultima Benedictione : Evangélium non ſit in ſermóne, &c. *ſuprà*, p. 124.

IN FESTIS SANCTORUM,

Quæ ſunt novem Lectionum.

Benedictiones I. & III. Nocturni, ut ſuprà. In II. autem Nocturno, ut ſequitur.

4. Deus det nobis illuminátos óculos cordis, ut ſciámus quæ ſit ſpes vocatiónis ejus in Sanctis. *Epheſ.* 1. 17. 18.

5. Dignos fáciat nos in partem ſortis Sanctórum, qui erípuit nos de poteſtáte tenebrárum. *Coloſſ.* 1. 12. 13.

6. Aperiántur óculi noſtri, ut convertámur à ténebris ad lucem, & accipiámus ſortem inter Sanctos. *Act.* 26. 18.

In Officiis Sanctorum quæ ſunt tantùm trium Lectionum, tres tantùm præcedentes dicuntur Benedictiones; ſi autem ultima Lectio ſit Evangelium, dicitur pro ultima Benedictione : Evangélium non ſit in ſermóne, &c. *ſuprà*, p. 124.

Quando poſt Laudes Matutinas habetur aliqua Lectio pro commemoratione; ſi ſit Evangelium cum Homilia, Benedictio erit;

Permaneámus in fide fundáti, & ſtábiles, & immóbiles à ſpe Evangélii. *Coloſſ.* 1. 23.

Si verò Lectio ſit de aliquo Sancto, Benedictio erit;

Digni habeámur in regno Dei, cùm vénerit in Sanctis ſuis admirábilis fíeri. 2. *Theſſ.* 1. 5. 10.

IN FERIALI OFFICIO.

Benedictiones dicuntur ſecundùm Feriam ut ſequitur.

Feriâ II. & V. ſumuntur è I. Nocturno Dominicæ, ſuprà, p. 124.

Feriâ III. & VI. ſumuntur è II. Nocturno Dominicæ.

Feriâ IV. & Sabbato, duæ priores Benedictiones ut in III. Nocturno Dominicæ; ultima autem ut ſequitur;

Deus ſpei répleat nos omni gaúdio & pace in credéndo, ut abundémus in ſpe & virtúte Spíritûs ſancti. *Rom.* 15. 13.

Si tertia Lectio ſit Evangelium, dicitur;

Non erubeſcámus Evangélium; virtus enim Dei eſt in ſalútem omni credénti. *Rom.* 1. 16.

Quando D. D. Epiſcopus Lectionem lecturus eſt, præmittit ex more, Jube, Domne, benedícere : *om-*

nes reſpondent; Amen. *Et Epiſcopus legit Lectionem.*

Idem obſervatur, ubi unicus eſt Presbyter, qui, ſive in choro, ſive extra chorum, recitat cum inferioribus Clericis.

TEMPORE PASCHALI.

In Officio de Tempore.

1. Confiteámur in ore, & in corde credámus, quòd Deus ſuſcitávit Jeſum à mórtuis. *Rom.* 10. 9.

2. Jam non nobis vivámus, ſed ei qui pro nobis mórtuus eſt & reſurréxit. 2. *Cor.* 5. 15.

3. Spíritus ejus qui ſuſcitávit Jeſum à mórtuis hábitet in nobis. *Rom.* 8. 11.

Quando tertia Lectio eſt Evangelium, Benedictio erit:

Fúlgeat nobis illuminátio Evangélii glóriæ Chriſti, qui eſt imágo Dei. 2. *Cor.* 4. 4.

Cæteræ omnes Benedictiones, ut in aliis Temporibus, ſuprà.

PROPRIUM DE TEMPORE.

PARS VERNA.

IN FERIIS.

A Feria IV. Cinerum ad Dominicam Paſſionis.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Dóminum vocántem peccatóres ad pœniténtiam, * Veníte, adorémus. *Luc.* 5. 32.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2. *ritu ſimplici.*

HYMNUS.

EN tempus acceptábile,
Salútis ecce nunc dies,
Utrúmque quos fœdus dicat
Deno quater jejúnio.

Sit ergo potus, ſit cibus,
Sit ſomnus ipſe párcior;
Prudénſque demat párcitas
Quod caritáti fœneret.

Suo, tibi, mens sóbria
Litet, Deus, jejúnio;
Hoſtis dolóſi mens vigil
Nunquam patéſcat fraúdibus.

Das tempus acceptábile,
Et cor ſimul da pœnitens;
Convértat ut cleméntia
Quos longa fert benígnitas.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, ſimplex Unitas,
Ut fructuóſa ſint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

Feriis II. et V. *ſuper Pſalmos feriales.*

Ant. 4. E. Convertímini ad me, ait Dóminus exercítuum; & convértar ad vos. *Zach.* 1. 3.

Ant. 1.ª a. Revertátur unuſquíſque à via ſua mala. *Jer.* 18. 11.

Ant. 6. F. Vivo ego, dicit Dóminus; Nolo mortem ímpii, ſed ut convertátur ímpius à via ſua, & vivat. *Ezech.* 33. 11.

℣. Fílii hóminum, úſquequò gravi corde? ℟. Ut quid dilígitis vanitátem, & quǽritis mendácium? *Pſ.* 4. 3.

Lectiones ut in qualibet Feria.

℟. *j.* Non tardes convérti ad Dóminum, & ne differas de die in diem; * Súbitò enim véniet ira illíus, & in témpore vindíctæ diſpérdet te. *Eccli.* 5. 8. 9. ℣. Dies Dómini

ſicut fur in nocte, ità véniet. 1. *Theſſ.* 5. 2. * Súbitò.

℟. *ij*. Státue tibi ſpéculam; pone tibi amaritúdines; * Dírige cor tuum in viam rectam in qua ambuláſti. *Jer.* 31. 21. ℣. Memor eſto unde excíderis, & age pœniténtiam, & prima ópera fac. *Apoc.* 2. 5. * Dírige.

℟. *iij. ut in qualibet Feria.*

Feriis III. et VI. *ſuper Pſalmos feriales.*

Ant. 2. D. Derelínquat ímpius viam ſuam, & vir iníquus cogitatiónes ſuas. *Iſ.* 55. 7.

Ant. 7. c. Revertátur ad Dóminum, & miſerébitur ejus; & ad Deum noſtrum, quóniam multus eſt ad ignoſcéndum. *Iſ.* 55. 7.

Ant. 5. a. Pius & miſéricors eſt Deus, & remíttet in die tribulatiónis peccáta. *Eccli.* 2. 13.

℣. Dóminus Deus loquétur pacem in plebem ſuam; ℟. Et ſuper ſanctos ſuos, & in eos qui convertúntur ad cor. *Pſ.* 84. 9.

Lectiones ut in qualibet Feria.

℟. *j*. Si pœniténtiam non egérimus, incidémus * In manus Dómini, & non in manus hóminum. *Eccli.* 2. 22. ℣. Horréndum eſt incídere in manus Dei vivéntis. *Hebr.* 10. 31. * In manus.

℟. *ij*. Quis póterit habitáre de vobis cum igne devoránte? * Quis habitábit ex vobis cum ardóribus ſempitérnis? *Iſ.* 33. 14. ℣. Omnis arbor quæ non facit fructum bonum, excidétur, & in ignem mittétur. *Matt.* 3. 10. * Quis habitábit?

℟. *iij. ut in qualibet Feria.*

Feria IV. et Sabbato, *ſuper Pſalmos feriales.*

Ant. 3. a. Mundémus nos ab omni inquinaménto carnis & ſpíritûs. 2. *Cor.* 7. 1.

Ant. 8. G. Non eſt abbreviáta manus Dómini, ut ſalváre néqueat: neque aggraváta eſt auris ejus, ut non exaúdiat. *Iſ.* 59. 1.

Ant. 1. g. Dóminus bonus propitiábitur cunctis, qui in toto corde requírunt Dóminum Deum patrum ſuórum. 2. *Par.* 30. 18. 19.

℣. Non repéllet Dóminus plebem ſuam, ℟. Et hæreditátem ſuam non derelínquet. *Pſ.* 93. 14.

Lectiones ut in qualibet Feria.

℟. *j*. Convertímini, & ágite pœniténtiam ab ómnibus iniquitátibus veſtris: * Et non erit vobis in ruínam iníquitas. *Ezech.* 18. 30. ℣. Pœnitémini, & convertímini, ut deleántur peccáta veſtra. *Act.* 3. 19. * Et non.

℟. *ij*. Fácite vobis cor novum, & ſpíritum novum; & quare moriémini, Domus Iſraël? * Quia nolo mortem moriéntis, dicit Dóminus Deus, revertímini, & vívite. *Ezech.* 18. 31. 32. ℣. Patiénter agit

Dóminus propter vos, nolens áliquos períre, ſed omnes ad pœniténtiam revérti. *2. Petr.* 3. 9.* Quia.

℟. *iij. ut in qualibet Feria.*

Non dicitur Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos, ℟. Quemádmodum ſperávimus in te. *Pſ.* 32. 22.

℣. Deus, in adjutórium.

Pſalmi ut in Pſalterio ſecundùm Feriam.

Ant. 7. b. Dómine omnípotens, Deus Iſraël, ánima in angúſtiis, & ſpíritus ánxius clamat ad te. *Bar.* 3. 1.

Ant. 4. f. Audi, Dómine, & miſerére, quia Deus es miséricors; & miſerére noſtrî, quia peccávimus ante te. *Bar.* 3. 2.

Ant. 2. D. Tu à princípio, Dómine Deus meus, Sancte meus, & non moriémur. *Hab.* 1. 12.

Ant. 8. G. Dedíſti.

CANTICUM BARUCH. *v.* 2. *v.* 12. *ad* 18.

Pœnitentium gemitus.

PEccávimus, ímpiè égimus, iníquè géſſimus, Dómine Deus noſter, * in ómnibus juſtítiis tuis.

Avertátur ira tua à nobis.... * Exaúdi, Dómine, preces noſtras, & oratiónes noſtras...

Ut ſciat omnis terra * quia tu es Dóminus Deus noſter;

Et quia nomen tuum invocátum eſt ſuper Iſraël, * & ſuper genus ipsíus.

Réſpice, Dómine, de domo ſancta tua in nos, * & inclína aurem tuam, & exaúdi nos, áperi óculos tuos, & vide:

Quia non mórtui, qui ſunt in inférno, quorum ſpíritus accéptus eſt à viſcéribus ſuis, * dabunt honórem & juſtificatiónem Dómino;

Sed ánima, quæ triſtis eſt ſuper magnitúdine mali, & incédit curva & infírma, * & óculi deficiéntes, & ánima esúriens dat tibi glóriam & juſtítiam Dómino.

Glória Patri.

Ant. Dedíſti, Dómine, timórem tuum in córdibus noſtris, & ut invocémus nomen tuum, & laudémus te. *Bar.* 3. 7.

Ant. 7. *d.* In ánimo contríto, & ſpíritu humilitátis ſuſcipiámur, Dómine. *Dan.* 3. 39.

CAPITULUM. *Joël.* 2. 17.

INter veſtíbulum & altáre plorábunt ſacerdótes miniſtri Dómini, & dicent: Parce, Dómine, parce pópulo tuo, & ne des hæreditátem tuam in oppróbrium.

℟. Deo grátias.

Sic reſpondetur in fine omnium Capitulorum.

HYMNUS. *S. Greg.*

AUDI, benígne Cónditor,
Noſtras preces cum flétibus,

In hoc ſacro jejúnio
Fuſas quadragenário.

SCRUTATOR almæ córdium,
Infírma tu ſcis vírium;
Ad te revérſis éxhibe
Remiſſiónis grátiam.

MULTUM quidem peccávimus;
Sed parce confiténtibus;
Ad nóminis laudem tui,
Confer medélam lánguidis.

SIC corpus extrà cónteri
Dona per abſtinéntiam,
Jejúnet ut mens sóbria
A labe prorsùs críminum.

PRÆSTA, beáta Trínitas;
Concéde, ſimplex Unitas,
Ut fructuóſa ſint tuis
Jejuniórum múnera. Amen.

℣. Audítam fac mihi manè miſericórdiam tuam, Dómine; ℟. Quia in te ſperávi. *Pſ.* 142. 8.

Ad Benedíctus, *Ant. propria, ut in quálibet Feria.*

Deinde dicuntur, flexis genibus, & voce paulò minùs elatâ,

PRECES,

KYrie, eléiſon. *Chorus:* Chriſte, eléiſon. Kýrie, eléiſon.

Pater noſter, *ſecretò uſque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Peccávimus cum pátribus noſtris; ℟. Injúſtè égimus; iniquitátem fécimus. *Pſ.* 105. 6.

℣. Convértere, Dómine, úſquequò? ℟. Et deprecábilis eſto ſuper ſervos tuos. *Pſ.* 89. 13.

℣. Ne memíneris iniquitátum noſtrárum antiquárum; ℟. Citò antícipent nos miſericórdiæ tuæ. *Pſ.* 78. 8.

℣. Propítius eſto peccátis noſtris, ℟. Propter nomen tuum. *Pſ.* 78. 9.

℣. Orémus pro Pontífice noſtro *N.* ℟. Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum. *Pſ.* 40. 3.

℣. Sacerdótes tui induántur juſtítiam; ℟. Et ſancti tui exúltent. *Pſ.* 131. 9.

℣. Dómine, ſalvum fac Regem; ℟. Et exaúdi nos in die quâ invocavérimus te. *Pſ.* 19. 10.

℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, ℟. Et bénedic hæreditáti tuæ. *Pſ.* 27. 9.

℣. Rogáte quæ ad pacem ſunt Jeruſalem. ℟. Fiat pax in virtúte tua, & abundántia in túrribus tuis. *Pſ.* 121. 6. 7.

℣. Orémus pro frátribus noſtris abséntibus. ℟. Bénefac, Dómine, bonis & rectis corde. *Pſ.* 124. 4.

℣. Pro infírmis, afflíctis, & captívis. ℟. Líbera, Deus, Iſraël ex ómnibus tribulatiónibus ſuis. *Pſ.* 24. 22.

℣. Pro cunctis fidélibus defúnctis. ℟. Animas páuperum tuórum ne oblivíſcáris in finem. *Pſ.* 73. 19.

Deinde Pſalmus 129. De profúndis, *p.* 103. *& in fine* Glória Patri, &c.

In Veſperis loco Pſalmi 129. De profúndis, *dicitur*

Pſalmus 50. Miſerére meî Deus, *p.* 120.

℣. Dómine Deus virtútum, convérte nos: ℟. Et oſténde fáciem tuam, & ſalvi érimus. *Pſ.* 79. 20.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101. 2.

Deinde altâ voce, ℣. Dóminus vobíſcum; ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Oratio conveniens, ut infrà, in qualibet Feria.

Poſteà fiunt Commemorationes de Sanctis occurentibus, ſi quæ ſint: & ultimò,

SUFFRAGIUM,

De omnibus Sanctis.

Ant. Manifeſtétur glória veſtra in univérſa terra. 1. *Mach.* 15. 9.

℣. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine; ℟. In sécula ſeculórum laudábunt te. *Pſ.* 83. 5.

Orémus.

OMnípotens, ſempitérne Deus, qui mirabíliter fulges in Eléctis tuis, quos te habitatóre glorificáre voluíſti; concéde nobis, quæſumus, ómnium ſimul Sanctórum ſic lætificári memóriâ, ut eórum ſuffragántibus méritis, regnum tuum áſſequi valeámus; Per Dóminum.

℣. Dóminus vobíſcum; ℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino; ℟. Deo grátias.

Si aliud Officium non ſequatur, dicitur ſecretò:

Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requieſcant in pace. ℟. Amen.

Deinde, Pater noſter. Ave.

AD PRIMAM.

Pater. Ave. *ſecretò.*

℣. Deus, in adjutórium.

HYMNUS. C.

JAM lucis orto ſídere,
Deum precémur ſúpplices,
Noſtras ut ipſe dírigat,
Lux increáta ſémitas.

NIL lingua peccet, nil manus;
Nil mens inàne cógitet;
In ore ſimplex véritas,
In corde regnet cáritas.

INCŒPTA dum fluet dies,
O Chriſte, cuſtos pérvigil,
Quas ſævus hoſtis óbſidet
Portas tuére ſénſuum.

PRÆSTA diúrnus ut tuæ
Subſérviat laudi labor:
Autóre quæ te cœpimus
Da, te favénte, próſequi.

SUPERBA ne nimis caro
Menti licénter ímperet;
Carnis domet ſupérbiam
Potûs cibíque párcitas.

PRÆSTA, beáta Trínitas,
Concéde, ſimplex Unitas,
Ut fructuóſa ſint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

Pſalmi, ut in Pſalterio ſecundùm Feriam.

Ant. 7. b. Dómino Deo

noſtro juſtitia; nobis autem confúſio faciéi noſtræ. *Bar.* 1. 15.

CAPITULUM. *Bar.* 4. 27. 28.

ANimæquióres eſtóte, filii, & proclamáte ad Dóminum: erit enim memória veſtra ab eo qui duxit vos. Sicut enim fuit ſenſus veſter ut errarétis à Deo, décies tantùm íterùm converténtes requirétis eum.

℟. *breve.* Chriſte, Fili Dei vivi, * Miſerére nobis, ℟. Chriſte. ℣. Qui veníſti peccatóres ſalvos fácere. * Miſerére. Glória. ℟. Chriſte. *Matt.* 16. 16. *Tob.* 8. 10. 1. *Tim.* 1. 15.

℣. Exúrge, Dómine, ádjuva nos, ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Pſ.* 43. 26.

Deinde dicuntur, flexis genibus,

PRECES.

KYrie, eléiſon. *Ch.* Chriſte, eléiſon. Kýrie, eléiſon.

Pater noſter. *ſecretò uſque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Vivet ánima mea & laudábit te; ℟. Et judícia tua adjuvábunt me. *Pſ.* 118. 175.

Credo in Deum. *ſecretò uſque ad* ℣. Carnis reſurrectiónem, ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Ego ad te, Dómine, clamávi; ℟. Et manè orátio mea prævéniet te. *Pſ.* 87. 14.

℣. Repleátur os meum laude; ℟. Ut cantem glóriam tuam, totâ die magnitúdinem tuam. *Pſ.* 70. 8.

℣. Avérte fáciem tuam à peccátis meis; ℟. Et omnes iniquitátes meas dele. *Pſ.* 50. 11.

℣. Cor mundum crea in me, Deus; ℟. Et ſpíritum rectum ínnova in viſcéribus meis. *Pſ.* 50. 12.

℣. Ne projícias me à fácie tua; ℟. Et Spíritum ſanctum tuum ne aúferas à me. *Pſ.* 50. 13.

℣. Redde mihi lætítiam ſalutáris tui; ℟. Et ſpíritu principáli confírma me. *Pſ.* 50. 14.

℣. Vias tuas, Dómine, demónſtra mihi; ℟. Et ſémitas tuas édoce me. *Pſ.* 24. 4.

℣. Dírige me in veritáte tua, & doce me; ℟. Quia tu es Deus Salvátor meus. *Pſ.* 24. 5.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo; ℟. A viro iníquo éripe me. *Pſ.* 139. 2.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus; ℟. Et ab inſurgéntibus in me líbera me. *Pſ.* 58. 2.

℣. Eripe me de operántibus iniquitátem; ℟. Et de viris ſánguinum ſalva me. *Pſ.* 58. 3.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde; ℟. Dómi-

ne, ad adjuvándum me feſtína. *Pſ.* 69. 2.

℣. Delícta juventútis meæ, & ignorántias meas ne memíneris; ℟. Secúndùm miſericórdiam tuam meménto meî, tu. *Pſ.* 24. 7.

Tunc Hebdomadarius facit Confeſſionem.

Confiteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ ſemper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptíſtæ, ſanctis Apóſtolis Petro & Paulo, ómnibus Sanctîs, (Et vobis, fratres;) quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, & ópere, (*ad ſequentia verba ter percutitur pectus.*) Meâ culpâ, meâ culpâ, meâ máximâ culpâ. Ideò precor beátam Maríam ſemper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptíſtam, ſanctos Apóſtolos Petrum & Paulum, omnes Sanctos, (& vos, fratres,) oráre pro me ad Dóminum Deum noſtrum.

Chorus reſpondet.

Miſereátur tuî omnípotens Deus; & dimíſſis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam.

Hebdomadarius dicit: Amen.

Deinde Chorus repetit Confeſſionem: & ubi dictum eſt: vobis, fratres, *&* vos, fratres, *dicit*, tibi, pater, *&* te, pater.

Factâ Confeſſione à Choro, Hebdomadarius dicit:

Miſereátur veſtrî omnípotens Deus, & dimíſſis peccátis veſtris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Indulgéntiam, abſolutiónem, & remiſſiónem peccatórum noſtrórum tríbuat nobis omnípotens & miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Mulieres in ſuis conventibus, *loco*, fratres, *&* pater, *dicunt*, ſoróres, *&* mater.

Qui ſolus recitat, ſemel dicit, Confiteor, *omiſſis vocibus quæ clauduntur parentheſi; & addit particulam*, & , *ante voces*, ómnibus, *&* omnes. *Deinde* Miſereátur, *ſemel; ad quod dicit*, noſtrî, noſtris, nos.

Proſequitur Hebdomadarius.

℣. Exaúdi nos, Deus ſalutáris noſter, ℟. Spes ómnium fínium terræ. *Pſ.* 64. 6.

℣. Miſerére noſtrî, Dómine, ℟. Miſerére noſtrî. *Pſ.* 122. 3.

℣. Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos, ℟. Quemádmodum ſperávimus in te. *Pſ.* 32. 22.

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos; ℟. Et oſténde fáciem tuam, & ſalvi érimus. *Pſ.* 79. 20.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam, ℟. Et cla-

mor meus ad te véniat. *Pſ.* 101. 2.

℣. Dóminus vobíſcum ; ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecíſti, tuâ nos hódie ſalva virtúte ; ut ad nullum declinémus peccátum, ſed ſemper ad tuam juſtítiam faciéndam noſtra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes & ópera ; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus ; Per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíſcum; ℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino; ℟. Deo grátias.

AD OFFIC. CAPITULI.

Primò fit Lectio Martyrologii, in cujus fine nihil reſpondetur ; ſed ſtatim Hebdomadarius dicit altâ voce :

℣. Pretióſa in conſpéctu Dómini, ℟. Mors Sanctórum ejus. *Pſ.* 115. 15.

Et abſolutè, ſinè Dóminus vobíſcum, *& ſinè* Orémus.

SAncta María (iſti) & omnes Sancti, ádjuvent nos in oratiónibus ſuis pro nobis ad Deum ; ut ſecúndùm eum, qui vocávit nos, Sanctum, & ipſi in omni converſatióne ſancti ſimus. *Rom.* 15. 30. 1. *Petr.* 1. 15. ℟. Amen.

Hæc vox (iſti) *omittitur ubi non legitur Martyrologium ; & tunc Officium Capituli inchoatur à* ℣. Pretióſa : *quod & obſervant qui privatim recitant.*

Tum fit Lectio Canonis, qui, quâlibet die, varius legitur, & habetur in Proprio de Tempore.

Lector petit Benedictionem, dicens :

Jube, Domne, benedícere.

Hebdomadarius benedicens, dicit :

Bonitátem, & diſciplínam, & ſciéntiam dóceat nos Dóminus. *Pſ.* 118. 66.

℟. Amen.

Lector legit Canonem, & in fine ſubjungit : Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî. ℟. Deo grátias.

A privatim recitantibus, legitur Canon, omiſſo, Jube, Domne, benedícere, *ſed præmiſsâ Benedictione, ut ſuprà.*

Sequentes ℣℣. *cum Oratione* Dirígere, *ante laborem quotidianum dicendi, omittuntur diebus Dominicis & Feſtis à populo feriatis ; & lecto Canone, dicitur,* ℣. Adjutórium noſtrum, *infrà.*

Diebus autem à populo non feriatis, abſoluto Canone Hebdomadarius dicit:

℣. Deus, in adjutórium meum inténde ; ℟. Dómine, ad adjuvándum me feſtína. *Pſ.* 69. 2.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde; ℟. Dómine, ad adjuvándum me feſtína.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde; ℟. Dómine, ad adjuvándum me feſtína. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto; Sicut erat, &c.

℣. Réſpice in ſervos tuos, Dómine, & in ópera tua, ℟. Et dírige filios eórum. *Pſ.* 89. 16.

℣. Et ſit ſplendor Dómini Dei noſtri ſuper nos, ℟. Et ópera mánuum noſtrárum dírige ſuper nos, & opus mánuum noſtrárum dírige. *Pſ.* 89. 17.

Orémus.

DIrígere, ſanctificáre, régere & gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cœli & terræ, hódie corda & córpora noſtra, ſenſus, ſermónes & actus noſtros, in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum; ut hîc & in ætérnum, te auxiliánte, ſalvi & líberi eſſe mereámur, Salvátor mundi, qui vivis & regnas in ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

℣. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini, ℟. Qui fecit cœlum & terram. *Pſ.* 123. 8.

Submiſſiori voce Hebdomadarius dicit: Benedícite. ℟. Dóminus. *Et ſtatim ſubjungit*:

Deus pacis aptet vos in omni bono, ut faciátis ejus voluntátem, fáciens in vobis quod pláceat coram ſe per Jeſum Chriſtum, cui eſt glória in ſécula ſeculórum. *Hebr.* 13. 20. 21. ℟. Amen.

Niſi alia ſequatur Hora, dicitur ſecretò: Fidélium ánimæ, &c. Pater. Ave.

AD TERTIAM.

Pater. Ave. *ſecretò.*

℣. Deus, in adjutórium.

HYMNUS. C.

O Fons amóris Spíritus,
O Sancte donórum Parens,
Tuas refúſus íntimis
Accénde flammas córdibus.

Qui caritátis vínculo
Cum Patre nectis Fílium,
Et nos amóris mútui
Arctis coápta néxibus.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, ſimplex Unitas,
Ut fructuóſa ſint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

Pſalmi ut in Pſalterio ſecundùm Feriam.

Ant. 8. G. Exaúdi, Dómine, preces noſtras, & oratiónes noſtras. *Bar.* 2. 14.

CAPITULUM. *Eccli.* 35. 21.

ORátio humiliántis ſe nubes penetrábit, & donec propínquet, non conſolábitur, & non diſcédet donec Altíſſimus aſpíciat.

℟. *breve.* A peccáto meo * Munda me, Dómine. ℟. A peccáto. ℣. Quóniam

iniquitátem meam ego conóſco. * Munda. Glória. ℟. A peccáto. *Pſ.* 50. 4. 5.

℣. Iniquitátem meam annuntiábo, ℟. Et cogitábo pro peccáto meo. *Pſ.* 37. 19.

Deinde dicuntur flexis genibus,

PRECES,

Kyrie, eléiſon. *Ch.* Chriſte, eléiſon. Kýrie, eléiſon.

Pater noſter. *ſecretò uſque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos; ℟. Et oſténde fáciem tuam, & ſalvi érimus. *Pſ.* 79. 20.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101. 2.

℣. Dóminus vobíſcum; ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Oratio ut infrà in qualibet Feria poſt Ant. ad Benedíctus.

Niſi alia ſequatur Hora, dicitur ſecretò :

Fidélium ánimæ, &c. Pater. Ave.

AD SEXTAM.

Pater. Ave. *ſecretò.*

℣. Deus, in adjutórium.

HYMNUS. C.

Jam ſolis aúreum jubar
Toto corúſcat lúmine;
Sic, Chriſte, tu mundum novâ,
Sol verus, accéndis face.

Fac plena noſtris fúlgeat
Lux veritátis méntibus;
Fac noſtra plenam cáritas
Creſcéndo ſurgat ad diem.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, ſimplex Unitas,
Ut fructuóſa ſint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

Pſalmi ut in Pſalterio ſecundùm Feriam.

Ant. 1. a. Homo qui jejúnat in peccátis ſuis, & iterùm eádem fáciens, quid próficit humiliándo ſe? *Eccli.* 34. 31.

CAPITULUM. *Joël.* 1. 14.

Sanctificáte jejúnium, vocáte cœtum, congregáte ſenes, omnes habitatóres terræ, in domum Dei veſtri.

℟. *breve.* Génua mea infirmáta ſunt * A jejúnio. ℟. Génua mea. ℣. Et caro mea immutáta eſt. * A jejúnio. Glória. ℟. Génua. *Pſ.* 108. 24.

℣. Humiliábam in jejúnio ánimam meam; ℟. Et orátio mea in ſinu meo convertétur. *Pſ.* 34. 13.

Preces & Oratio ut ſuprà ad Tertiam.

Niſi alia ſequatur Hora, dicitur ſecretò :

Fidélium ánimæ, &c. Pater. Ave.

AD NONAM.

Pater. Ave. *ſecretò.*

℣. Deus, in adjutórium.

HYMNUS. C.

Prono volútus ímpetu,
Inclínat in noctem dies;

Sic vita ſuprémam cito
Feſtínat ad metam gradu.
O Christe, dum fi-
xus cruci,
Expándis orbi bráchia,
Amáre da crucem, tuo
Da nos in ampléxu mori.
Præsta, beáta Trí-
nitas,
Concéde, ſimplex Unitas,
Ut fructuóſa ſint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

Pſalmi ut in Pſalterio ſecundùm Feriam.

Ant. 5. a. Eleemóſyna resíſtit peccátis, & Deus proſpéctor eſt ejus qui reddit grátiam. *Eccli.* 3. 33. 34.

Capitulum. *Tob.* 12. 8. 9.

Bona eſt orátio cum jejúnio, & eleemóſyna magìs quàm theſaúros auri recóndere; quóniam eleemóſyna à morte líberat, & ipſa eſt quæ purgat peccáta, & facit inveníre miſericórdiam & vitam ætérnam.

℟. *breve.* Beátus * Qui intélligit ſuper egénum & paúperem. ℟. Beátus. ℣. Dóminus conſérvet eum, & vivíficet eum. * Qui. Glória. ℟. Beátus. *Pſ.* 40. 2.

℣. Jucúndus homo qui miſerétur & cómmodat; ℟. Diſpónet ſermónes ſuos in judício. *Pſ.* 111. 5.

Preces & Oratio, ut ſuprà ad Tertiam.

Niſì alia ſequatur Hora, dicitur ſecretò:

Fidélium ánimæ, &c. Pater. Ave.

AD VESPERAS.

Pſalmi ut in Pſalterio ſecundùm Feriam.

Ant. 8. G. Si dixérimus quóniam peccátum non habémus, ipſi nos ſedúcimus. 1. *Joan.* 1. 8.

Ant. 1. g. Iniquitátes noſtræ multiplicátæ ſunt ſuper caput noſtrum, & delícta noſtra crevérunt uſque ad cœlum. 1. *Eſdr.* 9. 6.

Ant. 3. b. Scrutémur vias noſtras, & quærámus, & revertámur ad Dóminum. *Thren.* 3. 40.

Ant. 6. F. Levémus corda noſtra cum mánibus ad Dóminum in cœlos. *Thren.* 3. 41.

Ant. 4. E. Dicámus flentes Dómino, ut ſecúndùm voluntátem ſuam, ſic fáciat nobíſcum miſericórdiam ſuam. *Judith.* 8. 17.

Capitulum. 2. *Cor.* 6. 1. 2.

Exhortámur ne in vácuum grátiam Dei recipiátis: ait enim: Témpore accépto exaudívi te, & in die ſalútis adjúvi te. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies ſalútis.

Hymnus.

Solemne nos jejúnii
Nunc tempus ad planctum vocat:
Plorat Sacérdos: flébili
Clamóre templa pérſonant.
Lugubris at fruſtrà ſonus
Ad Numen irátum venit,

Nî corde pulſus íntimo,
Senſum dolóris índicet.

Nil fróntibus ſparſus cinis,
Nil ſciſſa veſtis próderit,
Nî fracta ſcindántur ſimul
Vivo dolóre péctora.

Vultum rigántes flétibus,
Flectámus iram Núminis,
Quæ críminis noſtri memor
Inténtat últríces minas.

O juste Judex! ô Deus!
Sis lentus ad pœnam, Pater:
Ignóſce genti quam ſuo
Chriſtus redémit sánguine.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, ſimplex Unitas,
Ut fructuóſa ſint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

℣. Si iniquitátes obſerváveris, Dómine; ℟. Dómine, quis ſuſtinébit? *Pſ.* 129. 3.

Ad Magníficat, *Ant. propria, ut in qualibet Feria, infrà.*

Deinde dicuntur Preces, ut ſuprà, ad Laudes, p. 130. *&* 131.

Oratio, ut infrà in qualibet Feria, poſt Ant. ad Magníficat.

Poſteà fiunt Commemorationes de Sanctis occurrentibus, ſi quæ ſint, & ultimò,

SUFFRAGIUM
De omnibus Sanctis.

Ant. Sunt ante thronum Dei, & sérviunt ei die ac nocte, in templo ejus. *Apoc.* 7. 15.

℣. Inebriabúntur ab ubertáte domûs tuæ, Dómine; ℟. Et torrénte voluptátis tuæ potábis eos. *Pſ.* 35. 9.

Orémus.

Omnípotens, ſempitérne Deus, qui mirabíliter fulges in Eléctis tuis, quos te habitatóre glorificáre voluíſti; concéde nobis, quæſumus, ómnium ſimul Sanctórum ſic lætificári memóriâ, ut eórum ſuffragántibus méritis, regnum tuum áſſequi valeámus; Per Dóminum.

℣. Dóminus vobíſcum; ℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino; ℟. Deo grátias.

Et ſi non ſequatur immediatè Completorium, dicitur ſecretò:

Fidélium ánimæ. Pater. Ave.

AD COMPLETORIUM.

Si ſeparetur à Veſperis, dicitur: Pater. Ave. *ſecretò.*

Pſalmi ut in Pſalterio ſecundùm Feriam.

Ant. 6. F. Scélera noſtra nobíſcum, & iniquitátes noſtras cognóvimus. *Iſ.* 59. 12.

HYMNUS.

Functum labóribus diem
Jam noctis éxcipit quies:
Somni gravat necéſſitas:
Fac, Chriſte, caſtus ſit ſopor.

Et ſomnus, & mors quàm brevi
Diſcriminántur límite !
Hâc nocte fòrs clanget tuba,
Somnúmque rumpet últimum.

Ne nos repentínus dies
Incogitántes óccupet ;
Seu nocte, ſeu die venis,
Te præſtolémur júgiter.

Præsta, beáta Trínitas,
Concéde, ſimplex Unitas,
Ut fructuóſa ſint tuis
Jejuniórum múnera.
Amen.

Capitulum. *Iſ.* 58. 10.

Cum effúderis eſuriénti ánimam tuam, & ánimam afflíctam repléveris, oriétur in ténebris lux tua, & ténebræ tuæ erunt ſicut merídies.

℟. *breve.* In manus tuas, Dómine, * Comméndo ſpíritum meum. ℟. In manus. ℣. Redemíſti me, Dómine, Deus veritátis. * Comméndo ſpíritum meum. Glória. ℟. In manus. *Pſ.* 30. 6.

℣. Cuſtódi me, Dómine, ut pupíllam óculi ; ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Pſ.* 16. 8.

Ant. 4. D. Cuſtódi.

Canticum Simeonis.

Luc. c. 2. *v.* 29. *ad* 32.

De Salvatoris adventu gratiarum actio.

Nunc dimíttis ſervum tuum, Dómine, * ſecúndùm verbum tuum in pace.

Quia vidérunt óculi mei * Salutáre tuum.

Quod paráſti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Iſraël.

Glória Patri.

Ant. Cuſtódi, Dómine, partem tuam & ſanctífica. 2. *Mach.* 1. 26.

Deinde dicuntur, ſed non flexis genibus,

PRECES,

Kyrie, eléiſon. *Ch.* Chriſte, eléiſon. Kýrie, eléiſon.

Pater noſter. *ſecretò uſque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem ; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. In pace in idípſum dórmiam, ℟. Et requiéſcam. *Pſ.* 4. 9.

Credo in Deum. *ſecretò uſque ad* ℣. Carnis reſurrectiónem, ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum noſtrórum, ℟. Et laudábilis, & glorióſus, & ſuperexaltátus in ſécula. *Dan.* 3. 52.

℣. Benedíctum nomen glóriæ tuæ ſanctum, ℟. Et laudábile, & ſuperexaltátum in ómnibus ſéculis. *Dan.* 3. 52.

℣. Benedíctus es in firmaménto cœli, ℟. Et laudábilis, & glorióſus in ſécula. *Dan.* 3. 56.

℣. Benedícat nos Deus, Deus noſter, ℟. Benedícat nos Deus. *Pſ.* 66. 7. 8.

Deinde fit Confeſſio ut ſuprà ad Primam, p. 133.

℣. Exaúdi nos, Deus ſalutáris noſter, ℟. Spes ómnium fínium terræ. *Pſ.* 64. 6.

℣. Miſerére noſtrî, Dómine, ℟. Miſerére noſtrî. *Pſ.* 122. 3.

℣. Fiat miſericórdia tua, Dómine, ſuper nos, ℟. Quemádmodum ſperávimus in te. *Pſ.* 32. 22.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101. 2.

℣. Dóminus vobíſcum; ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

COncéde, quæſumus, miséricors Deus, ut quos per diem cibórum abſtinéntia caſtígat, reſóveat tua per noctem abundántior benedíctio; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus; Per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíſcum; ℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino; ℟. Deo grátias.

Deinde ſubmiſſiori voce: Grátia Dómini noſtri Jeſu Chriſti, & cáritas Dei & communicátio ſancti Spíritûs, ſit cum ómnibus vobis. 2. *Cor.* 13. 13. ℟. Amen.

Poſteà dicitur ad devotionem Antiphona Ave, Regína cœlórum, *p.* 123.

Demùm dicitur ſecretè; Pater. Ave. Credo.

FERIA IV. CINERUM.

IN CAPITE JEJUNII.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium & Hymnus ut ſuprà, p. 127.

Ant. 1. g. Nunc, dicit Dóminus, convertímini ad me in toto corde veſtro, in jejúnio, & in fletu, & in planctu. *Joël.* 2. 12.

Ant. 2. D. Clament ad Dóminum in fortitúdine; & convertátur vir à via ſua mala, *Jon.* 3. 8.

Ant. 3. *a.* Benígnus & miséricors eſt Dóminus, pátiens, & multæ miſericórdiæ. *Joël.* 2. 13.

℣. Tu, Dómine, exúrgens miſeréberis Sion; ℟. Quia tempus miſeréndi ejus. *Pſ.* 101. 14.

De Libro Géneſis.

LECTIO I. *c.* 27. *v.* 1. *ad* 10.

SEnuit Iſaac, & caligavérunt óculi ejus, & vidére non póterat: vocavítque Eſaü fílium ſuum majórem, & dixit ei: Fili mi? qui reſpóndit: Adſum. Cui pater: Vides, inquit, quòd ſenúerim, & ignórem diem mortis meæ: ſume arma tua, pháretram & arcum, & egrédere foràs: cúmque venátu áliquid apprehénderis, fac mihi inde pulméntum ſicut velle me noſti, & affer, ut cómedam, & benedícat tibi ánima mea ántequàm móriar. Quod

tùm audíſſet Rebécca, & ille abiíſſet in agrum ut juſſiónem patris impléret, dixit fílio ſuo Jacob: Audívi patrem tuum loquéntem cum Eſaü fratre tuo, & dicéntem ei: Affer mihi de venatióne tua, & fac cibos ut cómedam, & benedícam tibi coram Dómino ántequàm móriar. Nunc ergo, fili mi, acquiéſce consíliis meis: & pergens ad gregem, affer mihi duos hœdos óptimos, ut fáciam ex eis eſcas patri tuo, quibus libénter véſcitur: quas cùm intúleris, & coméderit, benedícat tibi priuſquàm moriátur. * Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî.

℟. Deo grátias.

* *Sic ſemper terminantur Lectiones, niſì aliter notetur.*

℟. *j.* Convertímini, *p.* 128.

LECTIO II. *v.* 11. *ad* 17.

CUi ille reſpóndit: Noſti quòd Eſaü frater meus homo pilóſus ſit, & ego lenis: ſi attrectáverit me pater meus, & ſénſerit, tímeo ne putet me ſibi voluíſſe illúdere, & indúcam ſuper me maledictiónem pro benedictióne. Ad quem mater: In me ſit, ait, iſta maledíctio, fili mi: tantùm audi vocem meam, & pergens affer quæ dixi. Abiit, & áttulit, dedítque matri. Parávit illa cibos, ſicut velle nóverat patrem illíus. Et véſtibus Eſaü valde bonis, quas apud ſe habébat domi, induit eum: pellicu
láſque hœdórum circúmdedit mánibus; & colli nuda protéxit. Dedítque pulméntum, & panes quos cóxerat, trádidit.

℟. *ij.* Fácite, *p.* 128.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

LECTIO III. *c.* 6. *v.* 16. *ad* 21.

Quomodo Jejunandum.

DIxit Jeſus diſcípulis ſuis: Cùm jejunátis, nolíte fíeri ſicut hypócritæ triſtes. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 207. n. 2.

JEjunémus humiliántes ánimas noſtras, appropinquánte die quo Magíſter humilitátis humiliávit ſemetípſum, factus súbditus uſque ad mortem crucis. Imitémur ejus crucem, abſtinéntiæ clavis edómitas concupiſcéntias configéntes. Caſtigémus corpus noſtrum, & ſervitúti ſubjiciámus; & ne per indómitam carnem ad illícita prolabámur, in ea dománda aliquántùm & lícita ſubtrahámus. Crápula & ebríetas étiam per dies cæteros devitánda; per hos autem dies étiam concéſſa prándia removénda. Fácilè tibi obtemperábit caro ne inhæreat aliénis, quæ refrænári conſuéverit & à ſuis. Cavéndum eſt ne mutes, non mínuas voluptátes. Parci-

mónia jejúniis conjungátur. Sicut ventris caſtigánda ſatúritas, ità gulæ irritaménta cavénda ſunt.

℟. *iij*. Ne accéſſeris ad Dóminum dúplici corde. * Ne fúeris hypócrita in conſpéctu hóminum. *Eccli*. 1. 36. 37. ℣. Ne videáris homínibus jejúnans, ſed Patri tuo qui eſt in abſcóndito. *Matt*. 6. 18. * Ne fúeris. Glória. * Ne fúeris.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerd. Ant. Cant. ut ſuprà*, p. 129.

CAPITULUM. *Joël*. 2. 15. 16.

CAnite tubâ in Sion, ſanctificáte jejúnium, vocáte cœtum, congregáte pópulum, ſanctificáte eccléſiam, coadunáte ſenes, congregáte párvulos & ſugéntes úbera.

Hymnus, Audi, *p*. 129.

℣. Manè aſtábo tibi, Dómine, & vidébo, ℟. Quóniam non Deus volens iniquitátem tu es. *Pſ*. 5. 5.

Ad. Benedíctus, *Ant*. 8. G. Abjiciámus ópera tenebrárum, & induámur arma lucis; ſicut in die honéſtè ambulémus. *Rom*. 13. 12. 13.

Preces flexis genibus, p. 130.

Oratio.

PRæſta, Dómine, fidélibus tuis, ut jejuniórum veneránda ſolémnia, & cóngruâ pietáte ſuſcípiant, & ſecúrâ devotióne percúrrant; Per Dóminum.

AD HORAS. *Omnia ut ſuprà*, p. 131. *& ſequent*.

CANON.

Ex Concílio Mediolanénſi quinto.

An. 1479. *p*. 1. *c*. 3.

QUadrageſimálibus, aliíſve jejúnii, pœniténtiæ & públicæ ſupplicatiónis diébus, fidéles ſe vitæ diſciplínâ ſeverióri aſtríngant.

Hodie & deinceps uſque ad Paſcha, tam in Feſtis quàm in Feriis, Veſperæ dicuntur ante comeſtionem. In Dominicis dicuntur horâ conſuetâ.

AD VESPERAS.

Omnia ut ſuprà, p. 137.

Ad Magníficat, *Ant*. 2. D. Dixit Jeſus: Theſaurizáte vobis theſaúros in cœlo. *Matt*. 6. 20.

Oratio.

INclinántes ſe, Dómine, majeſtáti tuæ propitiátus inténde; ut qui ſancta jejúnia contríti ſuſcípiunt, ad feſta ventúra cœléſtibus læti pervéniant auxíliis; Per Dóminum.

AD COMPLETORIUM.

Omnia ut ſuprà, p. 138. 139. & 140.

FERIA QUINTA.

De Libro Géneſis.

LECTIO I. *c*. 27. *v*. 18. *ad* 27.

DIxit Jacob ad Iſaac: Pater mi: at ille reſpóndit: Aúdio: quis es tu, fili mi? Dixítque Jacob: Ego ſum primogénitus tuus Eſaü: feci ſicut præcepíſti

mihi : ſurge, ſede, & cómede de venatióne mea, ut benedícat mihi ánima tua. Rursúmque Iſaac ad filium ſuum : Quómodo, inquit, tam citò invenire potuiſti, fili mi? Qui reſpóndit : Volúntas Dei fuit ut citò occúrreret mihi quod volébam. Dixítque Iſaac : Accéde huc, ut tangam te, fili mi, & probem utrùm tu ſis filius meus Eſaü, an non. Accéſſit ille ad patrem, & palpáto eo, dixit Iſaac : Vox quidem, vox Jacob eſt : ſed manus, manus ſunt Eſaü. Et non cognóvit eum, quia pilóſæ manus ſimilitúdinem majóris expréſſerant. Benedícens ergo illi, ait : Tu es fílius meus Eſaü? Reſpóndit : Ego ſum. At ille : Affer mihi, inquit, cibos de venatióne tua, fili mi, ut benedícat tibi ánima mea. Quos cùm oblátos comedíſſet, óbtulit ei étiam vinum : quo hauſto, dixit ad eum : Accéde ad me, & da mihi óſculum, fili mi. Accéſſit, & oſculátus eſt eum.

℟. j. Non tardes, *p.* 127.

Lectio II. *v.* 27. *ad* 29.

Statímque ut ſenſit veſtimentórum illíus fragrántiam, benedícens illi, ait : Ecce odor filii mei, ſicut odor agri pleni cui benedíxit Dóminus. Det tibi Deus de rore cœli, & de pinguédine terræ, abundántiam fruménti & vini : & sérviant tibi pópuli, & adórent te tribus. Eſto dóminus fratrum tuórum, & incurvéntur ante te filii matris tuæ. Qui maledíxerit tibi, ſit ille maledíctus : & qui benedíxerit tibi, benedictiónibus repleátur.

℟. ij. Státue, *p.* 128.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthǽum.

Lectio III. *c.* 8. *v.* 5. *ad* 13.

Centurio.

Cum introíſſet Jeſus Caphárnaüm, accéſſit ad eum Centúrio rogans eum. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi

Serm. 62. n. 1.

Audívimus, cùm Evangélium legerétur, fidem noſtram in humilitáte laudári. Ad domum quippe Centuriónis cùm ſe promítteret Dóminus Jeſus itúrum, ut púerum ejus ſanáret, ille reſpóndit : Non ſum dignus ut ſub tectum meum intres, ſed tantùm dic verbo, & ſanábitur. Dicéndo ſe indígnum, præſtitit dignum, non in cujus parietes, ſed in cujus cor Chriſtus intráret. Neque hoc díceret cum tanta fide & humilitáte, nisì illum quem timébat intráre in domum ſuam, corde geſtáret. Nam non erat magna felícitas, ſi Dóminus Jeſus intráret in parietes ejus, & non eſſet in péctore ejus. Domum hujus Dóminus córpore non intrá-

vit : & ejus tamen fidem, atque ipſam domum, abſens córpore, præſens majeſtáte, ſanávit.

℟. *iij*. Dómine Deus, ecce tu feciſti cœlum & terram in fortitúdine tua magna, & in bráchio tuo exténto: * Non erit tibi difficile omne verbum. *Jer.* 32. 17. ℣. Centúrio ait : Dómine, non ſum dignus ut intres ſub tectum meum, ſed tantùm dic verbo, & ſanábitur puer meus. *Matt.* 8. 8. * Non. Glória. * Non.

Ad Benedíctus, *Ant.* 2. *D.* Deus ſupérbis reſiſtit, humílibus autem dat grátiam. 1. *Petr.* 5. 5.

Oratio.

PRopitiáre, Dómine, noſtræ ſupplicatiónibus humilitátis, & animárum noſtrárum medére languóribus; ut remiſſióne percéptâ, in tua ſemper benedictióne lætémur; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Mediolanénſi quinto.

Anno 1579. *p.* 1. *c.* 3.

OMni témpore, à jocis Chriſtiánum hóminem abſtinére cónvenit : at Quadragéſimæ ac jejúnii témpore, tantò diligéntiùs, quantò frequéntiùs ſtudioſiúſque, oratióni, abſtinéntiæ, omníque pœniténtiæ géneri incumbéndum eſt.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. *g.* Dixit Jeſus Centurióni : Vade, & ſicut credidiſti fiat tibi : & ſanátus eſt puer in illa hora. *Matt.* 8. 13.

Oratio.

SUpplices te, Deus omnipotens, deprecámur; ut qui pro noſtra júgiter iniquitáte geméntes, indignitátem noſtram fatémur, fídei & humilitáti promíſſam percipiámus conſolatiónem; Per Dóminum.

FERIA SEXTA.

De Libro Géneſis.

LECTIO I. *c.* 27. *v.* 30. *ad* 36.

VIx Iſaac ſermónem impléverat : & egréſſo Jacob foràs, venit Eſaü, coctóſque de venatióne cibos íntulit patri, dicens : Surge, pater mi, & cómede de venatióne fílii tui, ut benedícat mihi ánima tua. Dixítque illi Iſaac : Quis enim es tu ? Qui reſpóndit : Ego ſum fílius tuus primogénitus Eſaü. Expávit Iſaac ſtupóre veheménti : & ultrà quàm credi poteſt, admírans, ait : Quis ígitur ille eſt qui dudùm captam venatiónem áttulit mihi, & comédi ex ómnibus priúſquàm tu veníres ? Benedixíque ei, & erit benedíctus. Audítis Eſaü ſermónibus patris, irrúgiit clamóre magno; & conſternátus, ait : Bénedic étiam & mihi, pater mi. Qui ait : Venit germánus tuus fraudulénter, & accépit benedictiónem tuam. At ille ſubjúnxit : Juſtè vocátum

eſt nomen ejus Jacob: ſupplantávit enim me en álterâ vice: primogénita mea antè tulit, & nunc ſecúndò ſurrípuit benedictiónem meam.

℟. *j.* Si pœniténtiam, *p.* 128.

Lectio II. *v.* 36. *ad* 41.

RUrsúmque ad patrem: Nunquid non reſerváſti, ait, & mihi benedictiónem? Reſpóndit Iſaac: Dóminum tuum illum conſtítui, & omnes fratres ejus ſervitúti illíus ſubjugávi: fruménto & vino ſtabilívi eum: & tibi poſt hæc, fili mi, ultrà quid fáciam? Cui Eſaü: Num unam, inquit, tantùm benedictiónem habes, pater? mihi quoque óbſecro ut benedícas. Cúmque ejulátu magno fleret, motus Iſaac, dixit ad eum: In pinguédine terræ, & in rore cœli déſuper, erit benedíctio tua. Vives in gládio, & fratri tuo sérvies: tempúſque véniet, cùm excútias & ſolvas jugum ejus de cervícibus tuis. Oderat ergo ſemper Eſaü Jacob pro benedictióne quâ benedíxerat ei pater: dixítque in corde ſuo: Vénient dies luctûs patris mei, & occídam Jacob fratrem meum.

℟. *ij.* Quis, *p.* 128.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthǽum.

Lectio III. *c.* 5. *v.* 43. *ad finem.*

Inimici diligendi.

DIxit Jeſus diſcípulis ſuis: Audíſtis quia dictum eſt: Díliges próximum tuum. Et réliqua.

Homília ſancti Hierónymi Preſbýteri.

Lib. 1. *Comm. in Cap.* 5. *Matt.*

MUlti præcépta Dei, imbecillitáte ſuâ, non ſanctórum víribus æſtimántes, putant eſſe impoſſibília quæ præcépta ſunt, & dicunt ſufficere virtútibus, non odíſſe inimícos: cæterùm dílígere, plus præcipi quàm humána natúra patiátur. Sciéndum eſt ergo Chriſtum non impoſſibília præcípere, ſed perfécta, quæ fecit David in Saül & in Abſalom. Stéphanus quoque Martyr pro inimícis lapidántibus deprecátus eſt; & Paulus anáthema cupit eſſe pro perſecutóribus ſuis. Hæc autem Jeſus, & dócuit, & fecit, dicens: Pater ignóſce illis.

℟. *iij.* Non óderis fratrem tuum in corde tuo, ſed públicè árgue eum, ne hábeas ſuper illo peccátum. * Non quæras ultiónem, nec memor eris injúriæ. *Levit.* 19. 17. 18. ℣. Dilígite inimícos veſtros; benefácite his qui odérunt vos; & oráte pro perſequéntibus & calumniántibus vos. *Matt.* 5. 44. * Non quæras. Glória. * Non quæras.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. f. Cùm adhuc peccatóres eſsémus ſecúndùm tempus, Chriſtus pro nobis mórtuus eſt. *Rom.* 5. 8. 9.

Oratio.

UT peccatórum véniam conſequámur, fac nos, Deus, inimícos noſtros dilígere; quia nobis miſericórdiam non negábis, ſi legem ſervavérimus perféctæ caritátis; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Laodicéno.

Anno 366. *vel* 367.

NOn opórtet in Quadragéſima, aut núptias, vel quælibet Natalítia celebráre: nec licet in Quadragéſima Natalítia Mártyrum celebráre.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. D. Pater qui in cœlis eſt, ſolem ſuum oríri facit ſuper bonos & malos; & pluit ſuper juſtos & injúſtos. *Matt.* 5. 45.

Oratio.

DEus, qui nos, licèt imperféctos & frágiles, Patris cœléſtis imitatóres eſſe juſsíſti; eam nobis perfectiónem caritátis inſpíra, quâ ſancti & perfécti, ſicut ille perféctus & ſanctus eſt, eſſe mereámur; Qui cum eódem Patre & Spíritu ſancto vivis & regnas Deus; Per ómnia.

SABBATO.

De Libro Géneſis.

LECTIO I. *c.* 28. *v.* 1. *ad* 5.

VOcávit ítaque Iſaac Jacob, & benedíxit eum, præcepítque ei, dicens: Noli accípere cónjugem de génere Chánaan. Sed vade, & profícíſcere in Meſopotámiam Sýriæ, ad domum Báthuel patris matris tuæ; & áccipe tibi inde uxórem de filiábus Laban avúnculi tui. Deus autem omnípotens benedícat tibi, & créſcere te fáciat, atque multíplicet: ut ſis in turbas populórum. Et det tibi benedictiónes Abrahæ, & sémini tuo poſt te: ut poſsídeas terram peregrinatiónis tuæ, quam pollícitus eſt avo tuo. Cúmque dimisíſſet eum Iſaac, proféctus, venit in Meſopotámiam Sýriæ ad Laban fílium Báthuel Syri, fratrem Rebéccæ matris ſuæ.

℟. *j.* Convertímini, *p.* 128.

LECTIO II. *v.* 10. *ad* 19.

IGitur egréſſus Jacob de Berſabée, pergébat Haran. Cúmque veníſſet ad quemdam locum, & vellet in eo requiéſcere poſt ſolis occúbitum, tulit de lapídibus qui jacébant, & ſuppónens cápiti ſuo, dormívit in eódem loco. Vidítque in ſomnis ſcalam ſtantem ſuper terram, & cacúmen illíus tangens cœlum: Angelos quoque Dei aſcendéntes & deſcendéntes per eam, & Dóminum inníxum ſcalæ, dicéntem ſibi: Ego ſum Dóminus Deus Abraham patris tui, & Deus Iſaac. Terram in qua dormis tibi dabo & sémini tuo: erítque ſemen tuum quaſi pulvis terræ. Dilatáberis ad Occidéntem, & Oriéntem, & Septen-

triónem, & Merídiem: & benedicéntur in te & in sémine tuo cunctæ tribus terræ. Et ero cuſtos tuus quocúmque perréxeris, & redúcam te in terram hanc: nec dimíttam, nisì complévero univérſa quæ dixi. Cúmque evigilâſſet Jacob de ſomno, ait: Verè Dóminus eſt in loco iſto, & ego neſciébam. Pavénſque, Quam terríbilis eſt, inquit, locus iſte! non eſt hîc áliud nisì domus Dei, & porta cœli. Surgens ergo Jacob manè, tulit lápidem quem ſupposúerat cápiti ſuo, & eréxit in títulum, fundens óleum déſuper. Appellavítque nomen urbis Bethel, quæ priùs Luza vocabátur.

℟. *ij*. Fácite, *p*. 128.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Marcum.

LECTIO III. *c*. 6. *v*. 46. *ad finem*.

Tempeſtas ſedata.

ABiit Jeſus in montem oráre; & cùm serò eſſet, erat navis in médio mari, & ipſe ſolus in terra. Et réliqua.

Homília Venerábilis Bedæ Preſbýteri.

Lib. 2. *in Marc*. *c*. 28.

LAbor diſcipulórum in remigándo, & contrárius eis ventus, labóres ſanctæ Eccléſiæ vários deſignat: quæ inter undas séculi adversántis, & immundórum flatus ſpíritum, ad quiétem pátriæ cœléſtis, quaſi ad fidam líttoris ſtatiónem, pervenire conátur. Nonnúnquam Eccléſia tantis Gentílium preſsúris, non ſolùm afflícta, ſed & fœdáta eſt, ut, ſi fieri poſſet, Redémptor ipsíus eam prorsùs deſeruíſſe ad tempus viderétur. Verùm ille non oblivíſcitur oratiónem páuperum, neque avértit fáciem ſuam à ſperántibus in ſe: quin pótiùs & certántes cum hóſtibus, ut vincant, ádjuvat: & victóres in ætérnum corónat. Unde hîc quoque apértè dícitur: Quia vidit eos laborántes in remigándo. Videt quippe Dóminus laborántes in mari, quamvis ipſe pósitus in terra: quia etſi ad horam differre videátur auxílium tribulátis impéndere, nihilóminùs eos, ne in tribulatiónibus defíciant, ſuæ reſpéctu pietátis corróborat, & aliquándo étiam, manifeſto adjutório victis adverſitátibus, quaſi calcátis ſedatiſque flúctuũ volumínibus, líberat.

℟. *iij*. Reſpícite, fílii, natiónes hóminum; & ſcitóte, quia * Nullus ſperávit in Dómino, & confúſus eſt. *Eccli*. 2. 11. ℣. Spes non confúndit. *Rom*. 5. 5. * Nullus. Glória. * Nullus.

Ad Benedíctus, *Ant*. 6. F. Spe ſalvi facti ſumus: ſpes autem quæ vidétur, non eſt ſpes. *Rom*. 8. 24.

Oratio.

AUxiliáre, quæſumus, Dómine, quæréntibus

bus miſericórdiam tuam, & da grátiam in te confidéntibus; ut qui noſtris méritis flagellámur, tuâ miſeratióne ſalvémur; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Gangrénſi.

Anno 340.

SI quis, præter córporis neceſſitátem, ſupérbiâ exercítii ſui, contémnat trádita jejúnia, & ab Ecclésia obſerváta; anáthema ſit.

AD VESPERAS.

CAPITULUM. *Levit.* 16. 30. 31.

IN hac die expiátio erit veſtrî, atque mundátio ab ómnibus peccátis veſtris: coram Dómino mundabímini: Sábbatum enim requietiónis eſt, & affligétis ánimas veſtras religióne perpétuâ.

℟. Dies expiatiónum erit celebérrimus, & vocábitur ſanctus: * Affligetíſque ánimas veſtras in eo, & offerétis holocaúſtum Dómino. *Levit.* 23. 27. ℣. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies ſalútis. 2. *Cor.* 6. 2. * Affligetíſque. Glória. * Affligetíſque.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. c. Vovit votum Jacob, dicens: Erit mihi Dóminus in Deum. *Gen.* 28. 21.

Non. dicuntur Preces.

Oratio.

DEus, qui Ecclésiam tuam ánnuâ Quadragéſimæ obſervatióne puríficas; præſta famíliæ tuæ, ut quod à te obtinére abſtinéndo nítitur, hoc bonis opéribus exequátur; Per Dóminum.

COMPLETORIUM, *ut ſuprà*, p. 138. *demptis Precibus.*

DOMINICA PRIMA IN QUADRAGESIMA.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Veníte, * Revertámur ad Dóminum. *Oſee.* 6. 1.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2. *ritu duplici.*

Hymnus. En tempus acceptábile, *p.* 127.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Convertímini ad me, ait Dóminus exercítuum; & convértar ad vos. *Zach.* 1. 3.

Ant. 1. a. Revertátur unuſquíſque à via ſua mala. *Jer.* 18. 11.

Ant. 6. F. Vivo ego, dicit Dóminus: Nolo mortem ímpii, ſed ut convertátur ímpius à via ſua, & vivat. *Ezech.* 33. 11.

℣. Fílii hóminum, úſquequò gravi corde? ℟. Ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium? *Pſ.* 4. 3.

De Libro Géneſis.

LECTIO I. *c.* 29. *v.* 1. *ad* 8.

PRoféctus Jacob venit in terram Orientálem, & vidit púteum in agro, tres quoque greges óvium accubántes juxta eum:

nam ex illo adaquabántur pécora, & os ejus grandi lápide claudebátur. Moríſque erat ut cunctis óvibus congregátis devólverent lápidem, & reféctis grégibus, rursùm ſuper os pútei pónerent. Dixítque ad paſtóres: Fratres, unde eſtis? Qui reſpondérunt: De Haran. Quos intérrogans, Nunquid, ait, noſtis Laban filium Nachor? Dixérunt: Nóvimus. Sanúſne eſt? inquit. Valet, ínquiunt: & ecce Rachel filia ejus venit cum grege ſuo. Dixítque Jacob: Adhuc multùm diéi ſúpereſt, nec eſt tempus ut reducántur ad caulas greges: date antè potum óvibus, & ſic eas ad paſtum redúcite. Qui reſpondérunt: Non póſſumus, donec ómnia pécora congregéntur, & amoveámus lápidem de ore pútei, ut adaquémus greges.

℟. *j*. Benedictiónem ómnium géntium dedit Iſaac Dóminus, & * Teſtaméntum confirmávit ſuper caput Jacob. *Eccli*. 44. 25. ℣. Scriptum eſt; Jacob diléxi. *Rom*. 9. 13. * Teſtaméntum.

LECTIO II. *v*. 9. *ad* 20.

ADhuc loquebántur, & ecce Rachel veniébat cum óvibus patris ſui: nam gregem ipſa paſcébat. Quam cùm vidíſſet Jacob, & ſciret conſobrínam ſuam, ovéſque Laban avúnculi ſui, amóvit lápidem quo púteus claudebátur. Et adaquáto grege, oſculátus eſt eam: & elevátâ voce flevit, & indicávit ei quòd frater eſſet patris ſui, & filius Rebéccæ. At illa feſtínans nuntiávit patri ſuo: qui cùm audíſſet veníſſe Jacob filium ſoróris ſuæ, cucúrrit óbviàm ei: complexúſque eum, & in óſcula ruens duxit in domum ſuam. Audítis autem cauſis itíneris, reſpóndit: Os meum es, & caro mea. Et poſtquàm impléti ſunt dies menſis unius, dixit ei: Num quia frater meus es, gratìs sérvies mihi? dic quid mercédis accípias. Habébat verò duas filias: nomen majóris Lia; minor verò appellabátur Rachel. Sed Lia lippis erat óculis: Rachel decórâ fácie, & venúſto aſpéctu. Quam díligens Jacob, ait: Sérviam tibi pro Rachel filia tua minóre, ſeptem annis. Reſpóndit Laban: Méliùs eſt ut tibi eam dem quàm álteri viro; mane apud me. Servívit ergo Jacob pro Rachel ſeptem annis: & videbántur illi pauci dies præ amóris magnitúdine:

℟. *ij*. Jacob ábiit itínere quo cœperat; * Fuerúntque ei óbviàm Angeli Dei. *Gen*. 32. 1. ℣. Scriptum eſt: Quia Angelis ſuis mandávit de te. *Matt*. 4. 6. * Fuerúntque.

LECTIO III. *v.* 21. *ad* 29.

DIxítque ad Laban: Da mihi uxórem meam, quia jam tempus implétum eſt, ut ingrédiar ad illam. Qui vocátis multis amicórum turbis ad convívium, fecit núptias. Et véſpere Liam filiam ſuam introdúxit ad eum, dans ancíllam fíliæ, Zelpham nómine. Ad quam cùm ex more Jacob fuiſſet ingréſſus, facto manè vidit Liam: & dixit ad ſócerum ſuum: Quid eſt quod fácere voluíſti? nónne pro Rachel ſervívi tibi? quare impoſuíſti mihi? Reſpóndit Laban: Non eſt in loco noſtro conſuetúdinis, ut minóres antè tradámus ad núptias. Imple hebdómadam diérum hujus cópulæ: & hanc quoque dabo tibi pro ópere quo ſervitúrus es mihi ſeptem annis áliis. Acquiévit plácito: & hebdómadâ transáctâ, Rachel duxit uxórem: cui pater ſervam Balam tradíderat.

℟. *iij.* Omnes iſti in generatiónibus gentis ſuæ glóriam adépti ſunt, & * In diébus ſuis habéntur in laúdibus. *Eccli.* 44. 7. ℣. Juxta fidem defúncti ſunt omnes iſti, non accéptis repromiſſiónibus, ſed à longè eas aſpiciéntes. *Hebr.* 11. 13. * In diébus. Glória. * In diébus.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Derelínquat ímpius viam ſuam, & vir iníquus cogitatiónes ſuas. *Iſ.* 55. 7.

Ant. 7. c. Revertátur ad Dóminum, & miſerébitur ejus; & ad Deum noſtrum, quóniam multus eſt ad ignoſcéndum. *Iſ.* 55. 7.

Ant. 5. a. Pius & miséricors eſt Deus, & remíttet in die tribulatiónis peccáta. *Eccli.* 2. 13.

℣. Dóminus Deus loquétur pacem in plebem ſuam, ℟. Et ſuper ſanctos ſuos, & in eos qui convertúntur ad cor. *Pſ.* 84. 9.

De Epíſtola ſecúnda beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

LECTIO IV. *c.* 6. *v.* 1. *ad* 10.

EXhortámur ne in vácuum grátiam Dei recipiátis. Ait enim: Témpore accépto exaudívi te, & in die ſalútis adjúvi te. Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies ſalútis. Némini dantes ullam offenſiónem, ut non vituperétur miniſtérium noſtrum: ſed in ómnibus exhibeámus noſmetipſos ſicut Dei miníſtros, in multa patiéntia, in tribulatiónibus, in neceſſitátibus, in angúſtiis, in plagis, in carcéribus, in ſeditiónibus, in labóribus, in vigíliis, in jejúniis, in caſtitáte, in ſciéntia, in longanimitáte, in ſuavitáte, in Spíritu ſancto, in caritáte non ficta, in verbo

veritátis, in virtúte Dei, per arma juſtítiæ, à dextris & à ſiníſtris, per glóriam & ignobilitátem, per infámiam, & bonam famam: ut ſeductóres, & veráces: ſicut qui ignóti, & cógniti: quaſi moriéntes, & ecce vívimus; ut caſtigáti, & non mortificáti: quaſi triſtes, ſemper autem gaudéntes: ſicut egéntes, multos autem locupletántes: tanquam nihil habéntes, & ómnia poſſidéntes.

℟. *iv*. Quǽrite Dóminum, dum inveníri poteſt; * Invocáte eum, dum propè eſt. *Iſ.* 55. 6. ℣. Ait enim: Témpore accépto exaudívi te, & in die ſalútis adjúvi te. 2. *Cor.* 6. 2. * Invocáte.

LECTIO V. *v.* 11. *ad* 16.

OS noſtrum patet ad vos, ô Corínthii, cor noſtrum dilatátum eſt. Non anguſtiámini in nobis, anguſtiámini autem in viſcéribus veſtris. Eámdem autem habéntes remuneratiónem, tanquam fíliis dico, dilatámini & vos. Nolíte jugum dúcere cum infidélibus: quæ enim participátio juſtítiæ cum iniquitáte? aut quæ ſociétas luci ad ténebras? Quæ autem convéntio Chriſti ad Bélial? aut quæ pars fidéli cum infidéli? Qui autem consénſus templo Dei cum idólis? Vos enim eſtis templum Dei vivi, ſicut dicit Deus: Quóniam inhabitábo in illis, & inambulábo inter eos: & ero illórum Deus, & ipſi erunt mihi pópulus.

℟. *v*. Quia pátiens Dóminus eſt, in hoc ipſo pœniteámus; * Et indulgéntiam ejus, fuſis lácrymis, poſtulémus. *Judith.* 8. 14. ℣. In ómnibus exhibeámus noſmetípſos ſicut Dei miníſtros. 2. *Cor.* 6. 4. * Et indulgéntiam.

LECTIO VI. *v.* 17. *ad fin.* & *c.* 7. *v.* 1. *ad* 3.

PRopter quod exíte de médio eórum, & ſeparámini, dicit Dóminus; & immúndum ne tetigéritis: & ego recípiam vos: & ero vobis in patrem; & vos éritis mihi in fílios & fílias, dicit Dóminus omnípotens. Has ergo habéntes promiſſiónes, caríſſimi, mundémus nos ab omni inquinaménto carnis & ſpíritûs, perficiéntes ſanctificatiónem in timóre Dei. Cápite nos. Néminem læſimus, néminem corrúpimus, néminem circumvénimus. Non ad condemnatiónem veſtram dico, prædíximus enim quòd in córdibus noſtris eſtis, ad commoriéndum, & ad convivéndum.

℟. *vj*. Qui abſcóndit ſcélera ſua, non dirigétur; * Qui autem conféſſus fúerit & relíquerit ea, miſericórdiam conſequé-

tur. *Prov.* 28. 13. ℣. Si confiteámur peccáta noſtra, fidélis eſt & juſtus Deus, ut remíttat nobis peccáta noſtra. 1. *Joan.* 1. 9. * Qui. Glória. * Qui.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. *a.* Mundémus nos ab omni inquinaménto carnis & ſpíritûs. 2. *Cor.* 7. 1.

Ant. 8. G. Non eſt abbreviáta manus Dómini, ut ſalváre néqueat; neque aggraváta eſt auris ejus, ut non exaúdiat. *Iſ.* 59. 1.

Ant. 1. *g.* Dóminus bonus propitiábitur cunctis, qui in toto corde requírunt Dóminum Deum patrum ſuórum. 2. *Par.* 30. 18. 19.

℣. Non repéllet Dóminus plebem ſuam, ℟. Et hæreditátem ſuam non derelínquet. *Pſ.* 93. 14.

Sermo ſancti Leónis Papæ.

Serm. 4. *de Quadrag.* c. 1.

LECTIO VII.

PRædicatúrus vobis, dilectíſſimi, ſacratíſſimum maximúmque jejúnium, quo áptiùs utar exórdio, quàm ut verbis Apóſtoli, in quo Chriſtus loquebátur, incípiam, dicámque: Ecce nunc tempus acceptábile, ecce nunc dies ſalútis? Quamvis enim nulla ſint témpora quæ divínis non ſint plena munéribus, & ſemper nobis ad misericórdiam Dei per ipſíus grátiam præſtétur acceſſus; nunc tamen ómnium mentes majóri ſtúdio ad ſpirituáles profectus movéri, & amplióri fidúciâ opórtet animári, quando ad univérſa pietátis offícia, illíus nos diéi, in quo redémpti ſumus, recúrſus invítat: ut excéllens ſuper ómnia Paſſiónis Domínicæ ſacraméntum, purificátis & corpóribus & ánimis, celebrémus. Debebátur quidem tantis myſtériis ità inceſſábilis devótio & continuáta reveréntia, ut tales permanerémus in conſpéctu Dei, quales nos in ipſo Paſchâli Feſto dignum eſt inveníri: ſed quia hæc fortitúdo paucórum eſt; & dum carnis fragilitáte auſtérior obſervántia relaxátur, dúmque per várias actiónes vitæ hujus ſollicitúdo diſténditur, necéſſe eſt de mundáno púlvere étiam religióſa corda ſordéſcere; magnâ divínæ inſtitutiónis ſalubritáte províſum eſt, ut ad reparándam méntium puritátem, quadragínta nobis diérum exercitátio mederétur, in quibus aliórum témporum culpas, & pia ópera redímerent, & jejúnia caſta decóquerent.

℟. *vij.* Dies propitiatiónis eſt, ut propitiétur vobis Dóminus Deus veſter; * Omnis ánima quæ afflícta non fúerit die hâc, períbit de pópulis ſuis. *Levit.* 23. 28. 29. ℣. Fácite ergo fru-

ctum dignum pœniténtiæ. *Matt.* 3. 8. * Omnis.

LECTIO VIII. c. 2.

INgreſsúri ígitur, dilectíſſimi, dies mýſticos & jejuniórum remédiis conſecrátos, præcéptis Apóſtoli obedíre curémus, emundántes nos ab omni inquinaménto carnis ac ſpíritûs: ut caſtigátis colluctatiónibus, quæ ſunt inter utrámque ſubſtántiam, ánimus, quem ſub Dei gubernáculis conſtitútum, córporis ſui decet eſſe rectórem, dominatiónis ſuæ obtíneat dignitátem: ut némini dantes ullam offenſiónem, vituperatiónibus obloquéntium non ſimus obnóxii. Dignâ enim ab infidélibus reprehenſióne carpémur; & noſtro vítio linguæ ímpiæ in injúriam ſe Religiónis armábunt, ſi jejunántium mores à puritáte perféctæ continéntiæ diſcrepárint. Non enim in ſola abſtinéntia cibi ſtat noſtri ſumma jejúnii, aut fructuóſè córpori eſca ſubſtráhitur, niſi mens ab iniquitáte revocétur, & ab obtrectatiónibus lingua cohibeátur. Sic ergo nobis edéndi eſt moderánda libértas, ut étiam áliæ cupiditátes eâdem lege frænéntur.

℟. viij. Miſericórdiæ Dómini quia non ſumus conſúmpti: * Quia non defecérunt miſeratiónes ejus. *Thren.* 3. 22. ℣. Miſéricors Dóminus eſt & miſerátor. *Jac.* 5. 11. * Quia.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

LECTIO IX. *c.* 4. *v.* 1. *ad* 11.

Chriſtus tentatoris victor.

JEſus ductus eſt in deſértum à Spíritu, ut tentarétur à diábolo. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Hom. 16. *in Evang.* n. 1.

DUbitári à quibúſdam ſolet, à quo ſpíritu ductus ſit Jeſus in deſértum, propter hoc quod ſúbditur: Aſſúmpſit eum diábolus in ſanctam civitátem: & rursùm: Aſſúmpſit eum in montem excélſum valde. Sed verè & abſque ulla quæſtióne conveniénter accípitur, ut à ſancto Spíritu in deſértum ductus credátur, ut illuc eum ſuus Spíritus dúceret, ubi hunc ad tentándum malígnus ſpíritus inveníret. Sed ecce cùm dícitur Deus homo, vel in excélſum montem, vel in ſanctam civitátem à diábolo aſſúmptus, mens réfugit crédere, humánæ hoc audíre aures expavéſcunt. Qui tamen non eſſe incredibília iſta cognóſcimus, ſi in illo & ália facta pensámus. Certè iniquórum ómnium caput diábolus eſt; & hujus cápitis membra ſunt omnes iníqui. Annon diáboli membrum fuit Pilátus? Annon

diáboli membra Judæi perſequéntes, & mílites crucifigéntes Chriſtum fuérunt? Quid ergo mirum, ſi ſe ab illo permiſit in montem duci, qui ſe pértulit étiam à membris illíus crucifigi? Non eſt ergo indígnum Redemptóri noſtro, quòd tentári vóluit, qui vénerat occídi.

℟. *jx.* Oſténdit mihi Dóminus Jeſum Sacerdótem magnum ſtantem coram Angelo Dómini: * Et Satan ſtabat à dextris ejus. *Zach.* 3. 1. ℣. Agebátur Jeſus à Spíritu in desértum diébus quadragínta. *Luc.* 4. 1. 2. * Et Satan. Glória. *Reſumitur* ℟. Oſténdit.

Non dicitur Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Oculi noſtri ad Dóminum Deum noſtrum, ℟. Dónec miſereátur noſtri. *Pſ.* 122. 2.

Ant. 6. F. Nunc, Dómine, magna judícia tua, quia non égimus ſecúndùm præcépta tua. *Tob.* 3. 5.

Ant. 1. D. Peccávimus, Dómine, iniquitátem fécimus, ímpiè égimus. *Dan.* 9. 5.

Ant. 4. A. Recéſſimus, & declinávimus à mandátis tuis ac judíciis. *Dan.* 9. 5.

In Canticum, Peccávimus, *ſuprà*, p. 129.

Ant. 7. c. Benedíctum eſt nomen tuum, Deus patrum noſtrórum, qui cùm irátus fúeris, miſericórdiâ fácies. *Tob.* 3. 13.

Ant. 3. *a.* In témpore tribulatiónis, Dómine, peccáta dimíttis his qui ínvocant te. *Tob.* 3. 13.

CAPITULUM. *Hebr.* 4. 15.

Non habémus Pontíficem qui non poſſit cómpati infirmitátibus noſtris, tentátum autem per ómnia pro ſimilitúdine abſque peccáto.

Hymnus. Audi, benígne Cónditor, *ſuprà*, p. 129.

℣. Audítam fac mihi manè miſericórdiam tuam, Dómine; ℟. Quia in te ſperávi. *Pſ.* 142. 8.

Ad Benedíctus, *Ant.* 3. a. Juſtus es, Dómine, in ómnibus quæ venérunt ſuper nos. 2. *Eſdr.* 9. 33.

Oratio.

Deus, qui ad ſuperándas diáboli inſídias Unigéniti tui Dómini noſtri ipsâ tentatióne nos édoces; concéde ut ejus exémplo jejunántes & orántes, plenam de ſalútis noſtræ inimícis victóriam reportáre valeámus; Per eúmdem.

AD PRIMAM.

Ant. 6. F. Unuſquíſque tentátur, à concupiſcéntia ſua abſtráctus & illéctus. *Jac.* 1. 14.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 10. 13.

Fidélis Deus eſt, qui non patiétur vos tentári ſupra id, quod potéſtis, ſed

fáciet étiam cum tentatióne provéntum, ut poſsítis ſuſtinére.

℟. *breve.* Chriſte, Fíli Dei vivi, * Miſerére nobis. ℟. Chriſte. ℣. Qui veníſti peccatóres ſalvos fácere. * Miſerére. Glória. ℟. Chriſte. *Matt.* 16. 16. *Tob.* 8. 10. 1. *Tim.* 1. 15.

℣. Exúrge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Pſ.* 43. 26.

Dóminus vobíſcum, &c.

Orémus.

Domine Deus omnípotens, &c. p. 134.

Non dicuntur Preces ante laborem. Et ſic in aliis Dominicis.

CANON.

Ex Concílio Lateranénſi quarto Œcuménico.

Anno 1215.

Omnis utriúſque ſexûs fidélis, poſtquàm ad annos diſcretiónis pervénerit, ómnia ſua ſolus peccáta confiteátur fidéliter, ſaltèm ſemel in anno, próprio Sacerdóti, & injúnctam ſibi pœniténtiam ſtúdeat pro víribus adimplére.... Alióquin & vivens ab ingréſſu Eccléſiæ arceátur, & móriens Chriſtiánâ cáreat ſepultúrâ. Unde hoc ſalutáre ſtatútum frequénter in Eccléſiis publicétur; ne quiſquam ignorántiæ cæcitáte velámen excuſatiónis aſsúmat.

AD TERTIAM.

Ant. 1. D. Scriptum eſt: Non in ſolo pane vivit homo, ſed in omni verbo quod procédit de ore Dei. *Matt.* 4. 4.

CAPITULUM. *Deut.* 8. 3.

Dominus Deus tuus afflíxit te penúriâ, & dedit tibi cibum manna quod ignorábas tu & patres tui, ut oſténderet tibi quòd non in ſolo pane vivat homo, ſed in omni verbo quod egréditur de ore Dei.

℟. *breve.* Quàm dúlcia faúcibus meis * Elóquia tua, Dómine! ℟. Quàm. ℣. Super mel ori meo. * Elóquia. Glória. ℟. Quàm. *Pſ.* 118. 103.

℣. Servus tuus cuſtódit ea; ℟. In cuſtodiéndis illis retribútio multa. *Pſ.* 18. 12.

AD SEXTAM.

Ant. 7. a. Scriptum eſt: Non tentábis Dóminum Deum tuum. *Matt.* 4. 7.

CAPITULUM. *Sap.* 1. 1. 2.

Sentíte de Dómino in bonitáte, & in ſimplicitáte cordis quǽrite illum; quóniam invenítur ab his qui non tentant illum, appáret autem eis qui fidem habent in illum.

℟. *breve.* Deus meus, * In te confído. ℟. Deus. ℣. Non erubéſcam. * In te. Glória. ℟. Deus. *Pſ.* 24. 2.

℣. In te confídit ánima mea; ℟. Et in umbra alárum tuárum ſperábo. *Pſ.* 56. 2.

AD NONAM.

Ant. 5. C. Scriptum eſt:

Dóminum Deum tuum adorábis, & illi ſoli sérvies. *Matt.* 4. 10.

CAPITULUM. *Deut.* 6. 13.

CAve diligénter ne oblivíſcáris Dómini, qui edúxit te de terra Ægýpti, de domo ſervitútis. Dóminum Deum tuum timébis, & illi ſoli sérvies, ac per nomen illíus jurábis.

℟. *breve.* Omnis terra adóret te, Dómine, * Et pſallat tibi. ℟. Omnis. ℣. Pſalmum dicat nómini tuo. * Et. Glória. ℟. Omnis. *Pſ.* 65. 4.

℣. Dominátur in virtúte ſua, ℟. In ætérnum. *Pſ.* 65. 7.

AD VESPERAS.

Ant. 6. F. Quàm magna miſericórdia Dómini, & propitiátio illíus converténtibus ad ſe! *Eccli.* 17. 28.

Ant. 2. D. Quaſi ſervi corrípimur ad emendatiónem, & non ad perditiónem noſtram. *Judith.* 8. 27.

Ant. 7. a. Altíſſimus ódio habet peccatóres, & miſértus eſt pœniténtibus. *Eccli.* 12. 3.

Ant. 4. a. Sanctum nomen ejus, in excélſo & in ſancto hábitans, & cum contríto & húmili ſpíritu, ut vivíficet ſpíritum humílium. *Iſ.* 57. 15.

Ant. 1. D. Si abjécit, & miſerébitur, ſecúndùm multitúdinem miſericordiárum ſuárum. *Thren.* 3. 32.

CAPITULUM. *Iſ.* 66. 2.

OMnia hæc manus mea fecit, & facta ſunt univérſa iſta, dicit Dóminus: ad quem autem reſpíciam, niſi ad paupérculum, & contrítum ſpíritu, & treméntem ſermónes meos?

Hymnus. Solémne nos jejúnii, *ſuprà*, p. 137.

℣. Si iniquitátes obſerváveris, Dómine; ℟. Dómine, quis ſuſtinébit? *Pſ.* 129. 3.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. a. Relíquit Jeſum diábolus; & ecce Angeli acceſſérunt, & miniſtrábant ei. *Matt.* 4. 11.

Oratio, Deus, qui, *ſuprà*, p. 154.

COMPLETORIUM, *ut ſuprà*, p. 138. *demptis Precibus.*

FERIA SECUNDA.

De Libro Géneſis.

LECTIO I. *c.* 32. *v.* 1. *ad* 8.

JAcob ábiit itínere quo cœperat: fuerúntque ei óbviàm Angeli Dei. Quos cùm vidiſſet, ait: Caſtra Dei ſunt hæc: & appellávit nomen loci illíus Mahánaïm, id eſt, Caſtra. Miſit autem & núntios ante ſe ad Eſaü fratrem ſuum in terram Seïr in regiónem Edom: præcepítque eis, dicens: Sic loquímini dómino meo Eſaü: Hæc dicit frater tuus Jacob: Apud Laban peregrinátus ſum, & fui uſque in præséntem diem. Hábeo boves, & áſinos, & oves, & ſervos,

& ancíllas : mittóque nunc legatiónem ad dóminum meum, ut invéniam grátiam in conſpéctu tuo. Reverſíque ſunt núntii ad Jacob dicéntes : Venimus ad Eſaü fratrem tuum, & ecce próperat tibi in occúrſum cum quadringéntis viris. Tímuit Jacob valde : & pertérritus divíſit pópulum qui ſecum erat, greges quoque, & oves, & boves, & camélos, in duas turmas, dicens : Si vénerit Eſaü ad unam turmam, & percúſſerit eam ; ália turma, quæ réliqua eſt, ſalvábitur.

℟. *j*. Non tardes, *p*. 127.

LECTIO II. *v*. 22. *ad finem*.

CUmque matúrè ſurrexíſſet, tulit duas uxóres ſuas, & tótidem fámulas, cum úndecim fíliis, & transívit vadum Jaboc. Traductíſque ómnibus quæ ad ſe pertinébant, manſit ſolus : & ecce vir luctabátur cum eo uſque manè. Qui cùm vidéret quòd eum ſuperáre non poſſet, tétigit nervum fémoris ejus, & ſtatim emárcuit. Dixítque ad eum : Dimítte me, jam enim aſcéndit auróra. Reſpóndit : Non dimíttam te, nisì benedíxeris mihi. Aït ergo : Quod nomen eſt tibi ? Reſpóndit : Jacob. At ille, Nequáquam, inquit, Jacob appellábitur nomen tuum, ſed Iſraël : quóniam ſi contra Deum fortis fuíſti, quantò magìs contra hómines prævalébis ? Interrogávit eum Jacob : Dic mihi quo appelláris nómine ? Reſpóndit : Cur quæris nomen meum ? Et benedíxit ei in eódem loco. Vocavítque Jacob nomen loci illíus Phánuel, dicens : Vidi Deum fácie ad fáciem, & ſalva facta eſt ánima mea. Ortúſque eſt ei ſtatim ſol, poſtquàm tranſgréſſus eſt Phánuel : ipſe verò claudicábat pede. Quam ob cauſam non cómedunt nervum fílii Iſraël, qui emárcuit in fémore Jacob, uſque in præséntem diem : eò quòd tetígerit nervum fémoris ejus, & obſtupúerit.

℟. *ij*. Státue, *p*. 128.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

LECTIO III. *c*. 25. *v*. 31. *ad finem*.

Ultimum Judicium.

DIxit Jeſus diſcípulis ſuis : Cùm vénerit Fílius hóminis in majeſtáte ſua, & omnes Angeli cum eo, tunc ſedébit ſuper ſedem majeſtátis ſuæ. Et réliqua.

Homília ſancti Cypriáni Epíſcopi & Mártyris.

De opere & eleemoſyna.

QUid pótuit nobis majus Chriſtus edícere ? Quómodo magìs pótuit juſtítiæ ac miſericórdiæ noſtræ ópera provocáre, quàm quod præſtári dixit ſibi, quidquid egénti præſtétur & paúperi ? ut

culo dæmonum per uſum iníquæ cupiditátis ; & de domo negotiatiónis, id eſt, de corde terréni lucri inhiánte, ſuæ fáciat domum habitatiónis. Utámur ígitur, dilectíſſimi, ſalubérrimi témporis venerabílibus inſtitútis : & ſolertióri curâ noſtras máculas tergámus. Quantúmlibet enim caſtè & ſóbriè mortális hæc vita ducátur, quódam tamen púlvere terrénæ converſatiónis aſpérgitur, & nitor méntium ad Dei imáginem conditárum non ità à fumo totíus vanitátis eſt aliénus, ut nulla poſſit ſorde fuſcári, & non ſemper indígeat expolíri.

℟. *iij.* Nunquid ſpelúnca latrónum facta eſt domus iſta, in qua invocátum eſt nomen meum in óculis veſtris ? * Ego, ego ſum ; ego vidi, dicit Dóminus. *Jer.* 7. 11. ℣. Scriptum eſt : Domus mea domus oratiónis vocábitur ; vos autem feciſtis illam ſpelúncam latrónum. *Matt.* 21. 13. * Ego. Glória. * Ego.

Ad Benedíctus, *Ant.* 3. a. Qui habet in cœlis habitatiónem, viſitátor & adjútor eſt loci illíus, & veniéntes ad malefaciéndum pércutit ac perdit. 2. *Mach.* 3. 39.

Oratio.

DEus virtútum, cujus eſt totum quod eſt óptimum ; ínſere pectóribus noſtris amórem tui nóminis, & præſta in nobis religiónis augméntum ; ut quæ ſunt bona, nútrias, ac pietátis ſtúdio, quæ ſunt nutríta, cuſtódias ; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1551. *Seſſ.* 14. *De Pœnit. Cap.* 1.

DOminus Sacraméntum Pœniténtiæ tùm præcípuè inſtítuit, cùm à mórtuis excitátus inſufflávit in diſcípulos ſuos, dicens : Accípite Spíritum ſanctum ; quorum remiséritis peccáta, remittúntur eis ; & quorum retinuéritis, reténta ſunt. Quo tam insígni facto & verbis tam perſpícuis, poteſtátem remittendi & retinéndi peccáta, Apóſtolis & eórum legítimis ſucceſſóribus fuíſſe communicátam, univerſórum patrum conſénſus ſemper intelléxit.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. *g.* Acceſſérunt ad Jeſum cæci & claudi in templo, & ſanávit eos. *Matt.* 21. 14.

Oratio.

AScéndant ad te, Dómine, preces noſtræ ; & ab Eccléſia tua cunctam repélle nequítiam ; Per Dóminum.

FERIA QUARTA QUATUOR TEMPORUM.

De Libro Géneſis.

LECTIO I. *c.* 35. *v.* 16. *ad* 22.

VEnit Jacob verno témpore ad terram quæ

ducit Ephrátam : in qua cùm parturíret Rachel, ob difficultátem partûs periclitári cœpit. Dixítque ei óbſtetrix : Noli timére, quia & hunc habébis filium. Egrediénte autem ánimâ præ dolóre, & imminénte jam morte, vocávit nomen filii ſui Bénoni, id eſt, Fílius dolóris mei : pater verò appellávit eum Bénjamin, id eſt, Fílius dextræ. Mórtua eſt ergo Rachel, & ſepúlta eſt in via quæ ducit Ephrátam, hæc eſt Béthlehem. Erexítque Jacob títulum ſuper ſepúlcrum ejus. Hic eſt títulus monuménti Rachel, uſque in præséntem diem. Egréſſus inde, fixit tabernáculum trans Turrem gregis. Cúmque habitáret in illa regióne, ábiit Ruben, & dormívit cum Bala concubína patris ſui : quod illum mínimè látuit.

℟. *j.* Convertímini, *p.* 128.

Lectio II. *v.* 22. *ad fin.*

ERant autem filii Jacob duódecim. Fílii Liæ : primogénitus Ruben, & Símeon, & Levi, & Judas, & Iſſachar, & Zabúlon. Fílii Rachel : Joſeph & Bénjamin. Fílii Balæ ancíllæ Rachélis : Dan & Néphthali. Fílii Zelphæ ancíllæ Liæ : Gad & Aſer. Hi ſunt filii Jacob, qui nati ſunt ei in Meſopotámia Sýriæ. Venit étiam ad Iſaac patrem ſuum in Mambre, civitátem Arbée, hæc eſt Hebron : in qua peregrinátus eſt Abraham & Iſaac. Et compléti ſunt dies Iſaac centum octogínta annórum. Conſumptúſque ætáte mórtuus eſt, & appóſitus eſt pópulo ſuo ſenex & plenus diérum. Et ſepeliérunt eum Eſaü & Jacob filii ſui.

℟. *ij.* Fácite. *p.* 128.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthǽum.

Lectio III. *c.* 12. *v.* 38. *ad finem.*

Signum petitum.

REſpondérunt Jeſu quidam de Scribis & Pharisǽis, dicéntes : Magíſter, vólumus à te ſignum vidére. Et réliqua.

Homília ſancti Joánnis Chrysóſtomi.

In Matt. Hom. 44.

POteríſtne quidquam, non dico ímpium magìs, ſed étiam ſtolídius iſtis inveníri, qui étiam poſt tot tántaque ſigna, quaſi nullum ſignum eſſet factum, dícere audent : Magíſter, vólumus à te ſignum vidére ? Ubi nunc ſunt qui ſigna & mirácula curióſè inquírunt ? Viri Ninivítæ ſurgent, & condemnábunt generatiónem hanc : nam abſque áliquo pénitùs ſigno, ánimo credidérunt. Et ſicut Ninivítæ Judǽos condemnábunt ; ſic multi qui nunc nobis inferióres vidéntur, nos condemnábunt. Véniat ergo in mentem quanta erit illa condemná-

tio, ut incipiámus aliquándo ad veram accédere pœniténtiæ jánuam. Mihi hæc ipſi dico; meípſum primò exhórtor. Capiámus iter angúſtum. Uſquequò deliciábimur? úſquequò degémus otióſè, ridéntes & oſcitántes? Non ſumus adhuc ſatiáti desídiâ & procraſtinatióne? Eadémne ſemper erunt? éadem menſa, éadem ſatúritas, idem ſumptus, eædem pecúniæ poſſeſſiónes, conſtructiónes ædium? Et horum ómnium quis finis? mors: quis, inquam, términus? cinis, ſepúlcrum, vermes.

℟. *iij*. Credidérunt viri Ninivítæ in Deum: * Et prædicavérunt jejúnium, & veſtíti ſunt ſaccis à majóri uſque ad minórem. *Jon*. 3. 5. ℣. Viri Ninivítæ ſurgent in judício cum generatióne iſta, & condemnábunt eam: quia pœniténtiam egérunt in prædicatióne Jonæ. *Matt*. 12. 41. * Et prædicavérunt. Glória. * Et Prædicavérunt.

Ad Benedíctus, *Ant*. 1. f. Regína Saba, audítâ famâ Salomónis in nómine Dómini, venit tentáre eum in ænigmátibus. 3. *Reg*. 10. 1.

Oratio.

CONcéde nobis, miséricors Deus, ut quantò plebs tibi dicáta multifórmis grátiæ tuæ donis fovétur, tantò in bonis opéribus fervéntior exíſtat; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1551. *Seſſ*. 14. *Can*. 1.

SI quis díxerit, in Cathólica Ecclésia Pœniténtiam non eſſe verè & própriè Sacraméntum, pro fidélibus, quóties poſt Baptíſmum in peccáta labúntur, ipſi Deo reconciliándis à Chriſto Dómino inſtitútum; anáthema ſit.

Ad Magníficat, *Ant*. 6. *F*. Regína Auſtri venit à fínibus terræ audíre ſapiéntiam Salomónis; & ecce pluſquàm Sálomon hìc. *Matt*. 12. 42.

Oratio.

FAmíliam tuam, quæſumus, Dómine, propitiátus illúſtra; ut tuis beneplácitis inhæréndo, cuncta quæ bona ſunt, mereátur accípere; Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

De Libro Géneſis.

LECTIO I. *c*. 37. *v*. 2. *ad* 8.

JOſeph cùm sédecim eſſet annórum, paſcébat gregem cum frátribus ſuis adhuc puer: & erat cum fíliis Balæ & Zelphæ uxórum patris ſui: accuſavítque fratres ſuos apud patrem crímine péſſimo. Iſraël autem diligébat Joſeph ſuper ómnes fílios ſuos, eò quòd in ſenectúte genuíſſet eum: fecítque ei túnicam polýmitam. Vidéntes autem fratres ejus quòd à patre plus cunctis fíliis amarétur, óderant eum,

nec póterant ei quidquam pacíficè loqui. Accidit quoque ut viſum sómnium reférret frátribus ſuis : quæ cauſa majóris ódii ſeminárium fuit. Dixítque ad eos : Audíte sómnium meum quod vidi : Putábam nos ligáre manípulos in agro : & quaſi consúrgere manípulum meum, & ſtare, veſtróſque manípulos circumſtántes adoráre manípulum meum. Reſpondérunt fratres ejus : Nunquid rex noſter eris ? aut ſubjiciémur ditióni tuæ? Hæc ergo cauſa ſomniórum atque sermónum, invídiæ & ódii fómitem miniſtrávit.

℟. *j.* Non tardes, *p.* 127.

LECTIO II. *v. 9. ad* 14.

ALiud quoque vidit sómnium, quod narrans frátribus, ait: Vidi per sómnium, quaſi ſolem, & lunam, & ſtéllas úndecim adoráre me. Quod cùm patri ſuo & frátribus retulíſſet, increpávit eum pater ſuus, & dixit : Quid ſibi vult hoc sómnium quod vidíſti ? num ego, & mater tua, & fratres tui adorábimus te ſuper terram ? Invidébant ei ígitur fratres ſui : pater verò rem tácitus conſiderábat. Cúmque fratres illíus in paſcéndis grégibus patris moraréntur in Sichem, dixit ad eum Iſraël: Fratres tui paſcunt oves in Síchimis : veni, mittam te ad eos. Quo reſpondénte, Præſtò ſum, ait ei : Vade, & vide ſi cuncta próſpera ſint erga fratres tuos & pécora : & renúntia mihi quid agátur. Miſſus de Valle Hebron, venit in Sichem :

℟. *ij.* Státue, *p.* 128.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

LECTIO III. *c.* 15. *v.* 21. *ad* 28.

Chananæa.

JEſus ſecéſſit in partes Tyri & Sidónis. Et ecce múlier Chananæa. Et réliqua.

Homília ſancti Joánnis Chrysóſtomi.

Hom. de Chananæa. n. 4.

ECce múlier de finibus illis egréſſa rogábat eum, dicens : Dómine, fili David, miſerére meî. Evangeliſta fit múlier, ac Divinitátem Incarnatiónémque confitétur. Dómine, Dominatiónem; Fili David, Incarnatiónem dénotat. Miſerére meî : vide philosóphicam ánimam ; Miſerére meî : non hábeo conſciéntiam bonórum óperum, non rectæ vitæ fidúciam ; ad miſericórdiam confúgio, ubi nullum tribúnal, ubi ſinè exámine ſalus. Miſerére meî ; ídeò veníſti, ídeò carnem aſſumpsíſti, ídeò factus es quod ego ſum. Egréſſa eſt advocáta fíliæ : non affert ægram, ſed fidem affert. Deus eſt, & ómnia videt. Ille autem non reſpóndit

ei verbum. Quare? quia verba non examinábat; ſed arcána mentis animadvertébat. Quid autem diſcípuli? Dimítte illam, quia clamat poſt nos. Sed tu extérnum audis clamórem, ego intérnum: magna eſt vox oris; ſed major mentis.

℟. *iij*. Erit noſtrî miséricors Dóminus, * Si cuſtodiérimus & fecérimus ómnia præcépta ejus. *Deut*. 6. 25. ℣. Quidquid petiérimus, accipiémus ab eo. 1. *Joan*. 3. 22. * Si. Glória. * Si.

Ad Benedíctus, *Ant*. 6. F. Quis permánſit in mandátis ejus, & derelíctus eſt? aut quis invocávit eum, & deſpéxit illum? *Eccli*. 2. 12.

Oratio.

SUſcipe, quæſumus, Dómine, preces noſtras, & ad aures miſericórdiæ tuæ poſtulatiónes ſacrátæ tibi plebis admítte; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1551. *Seſſ*. 14. *Can*. 3.

SI quis díxerit, verba illa Dómini ſalvatóris: Accípite Spíritum ſanctum; quorum remiſéritis peccáta, remittúntur eis; & quorum retinuéritis, reténta ſunt, non eſſe intelligénda de poteſtáte remitténdi & retinéndi peccáta in Sacraménto Pœniténtiæ; anáthema ſit.

Ad Magníficat, *Ant*. 5. *F*. Reſpóndens Jeſus ait mulíeri Chananææ: O múlier! magna eſt fides tua: fiat tibi ſicut vis. *Matt*. 15. 28.

Oratio.

ADéſto, Dómine, fidélibus tuis; & quibus ſupplicándi tríbuis miſerátus affectum, concéde benígnus conſolatiónis auxílium; Per Dóminum.

FERIA SEXTA QUATUOR TEMPORUM.

De Libro Géneſis.

LECTIO I. *c*. 37. *v*. 17. *ad* 28.

PErréxit Joſeph poſt fratres ſuos, & invénit eos in Dóthaïn. Qui cùm vidíſſent eum procul, ántequàm accéderet ad eos, cogitavérunt illum occídere: & mútuò loquebántur: Ecce ſomniátor venit: veníte, occidámus eum, & mittámus in ciſtérnam véterem: dicemúſque: Fera péſſima devorávit eum: & tunc apparébit quid illi proſint sómnia ſua. Aúdiens autem hoc Ruben, nitebátur liberáre eum de mánibus eórum, & dicébat: Non interficiátis ánimam ejus, nec effundátis ſánguinem: ſed projícite eum in ciſtérnam hanc, quæ eſt in ſolitúdine, manúſque veſtras ſerváte innóxias: hoc autem dicébat, volens erípere eum de mánibus eórum, & réddere patri ſuo. Conféſtim ígitur ut

pervénit ad fratres ſuos, nudavérunt eum túnicâ talári & polýmitâ: miſerúntque eum in ciſtérnam véterem, quæ non habébat aquam. Et ſedéntes ut coméderent panem, vidérunt Iſmaëlítas viatóres veníre de Gálaad, & camélos eórum portántes arómata, & resínam, & ſtacten, in Ægýptum. Dixit ergo Judas frátribus ſuis: Quid nobis prodeſt ſi occidérimus fratrem noſtrum, & celavérimus ſánguinem ipſíus? Mélius eſt ut venúndetur Iſmaëlítis, & manus noſtræ non polluántur: frater enim & caro noſtra eſt. Acquievérunt fratres ſermónibus illíus: & præteréuntibus Madianítis negotiatóribus, extrahéntes eum de ciſtérna, vendidérunt eum Iſmaëlítis, vigínti argénteis: qui duxérunt eum in Ægýptum.

℟. *j.* Si pœniténtiam, *p.* 128.

LECTIO II. *v.* 31. *ad finem.*

TUlérunt autem túnicam ejus, & in ſánguine hœdi quem occíderant, tinxérunt: mitténtes qui ferrent ad patrem, & dícerent: Hanc invénimus: vide utrùm túnica fílii tui ſit; an non. Quam cùm agnovíſſet pater, ait: Túnica fílii mei eſt, fera péſſima comédit eum, béſtia devorávit Joſeph. Sciſcíſſque véſtibus, indútus eſt cilício, lugens fílium ſuum multo témpore. Congregátis autem cunctis líberis ejus ut lenírent dolórem patris, nóluit conſolatiónem accípere, ſed ait: Deſcéndam ad fílium meum lugens in inférnum. Et illo perſeveránte in fletu, Madianítæ vendidérunt Joſeph in Ægýpto Putíphari eunúcho Pharaónis, Magíſtro mílitum.

℟. *ij.* Quis, *p.* 128.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

LECTIO III. *c.* 5. *v.* 1. *ad* 15.

Probatica piſcina.

ERat dies feſtus Judæórum, & aſcéndit Jeſus Jeroſólymam; eſt autem Jeroſólymis Probática piſcína. Et réliqua.

Homília ſancti Cyrílli Alexandríni Epíſcopi.

Lib. 2. *Comm. in Joan. Cap.* 5.

MAniféſtum arguméntum ſummæ Chriſti bonitátis, quòd útique laborántium preces non expéctet, ſed petitiónem benignitáte ſuâ prævéniat. Occúrrit enim, ut vides, jacénti, & miserátur ægrum, ántequàm ei súpplicet. Quòd autem intérrogat, utrùm velit infirmitáte liberári, non iſtud eſt ignorántis id quod ómnibus certè patébat, ſed ad veheméntius illíus rei ſtúdium excitántis, & ad flagitándam ſanitátem inſtigántis. Quòd autem in-

térrogat, utrùm velit re optátâ frui, émphaſim quamdam habet, quâ ſignificat ſe eam præbére poſſe, jámque ad id præſtándum parátum eſſe, ſolámque petitiónem ejus qui grátiam acceptúrus erat, præſtolári.

℟. *iij*. Sana me, Dómine, & ſanábor; * Salvum me fac, & ſalvus ero. *Jer.* 17. 14. ℣. Dómine, hóminem non hábeo. *Joan.* 5. 7. * Salvum. Glória. * Salvum.

Ad Benedíctus, *Ant.* 4. f. Deprecátio paúperis ex ore uſque ad aures ejus pervéniet, & judícium feſtinátò advéniet illi. *Eccli.* 21. 6.

Oratio.

PRætende, Dómine, fidélibus tuis déxteram cœléſtis auxílii; & qui peccatóres ad pœniténtiam próvocas, ipſis ſincérum converſiónis deſidérium inſpira; Per Dóminum.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1551. *Seſſ.* 14. *Can.* 4.

SI quis negáverit ad íntegram & perféctam peccatórum remiſſiónem, requíri tres actus in pœniténte, quaſi matériam Sacraménti Pœniténtiæ; vidélicet contritiónem, confeſſiónem & ſatisfactiónem, quæ tres partes pœniténtiæ dicúntur; anáthema ſit.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. c. Jeſus invénit eum qui ſanátus fúerat, in templo, & dixit illi: Ecce ſanus factus es, jam noli peccáre. *Joan.* 5. 14.

Oratio.

AUxiliáre, Dómine, quæréntibus miſericórdiam tuam; ut qui animárum ſuárum languóres humíliter confiténtur, te operánte, ad plenam rédeant ſanitátem; Per Dóminum.

S A B B A T O
Quatuor Temporum.

De Libro Géneſis.

Lectio I. *c.* 39. *v.* 1. *ad* 10.

IGitur Joſeph ductus eſt in Ægýptum, emítque eum Pútiphar eunúchus Pharaónis, Princeps exércitûs, vir Ægýptius, de manu Iſmaëlitárum, à quibus perdúctus erat. Fuítque Dóminus cum eo, & erat vir in cunctis próſperè agens: habitavítque in domo dómini ſui, qui óptimè nóverat Dóminum eſſe cum eo, & ómnia quæ géreret, ab eo dírigi in manu illíus. Invenítque Joſeph grátiam coram dómino ſuo, & miniſtrábat ei, à quo præpóſitus ómnibus, gubernábat créditam ſibi domum, & univérſa quæ ei trádita fúerant. Benedixítque Dóminus dómui Ægýptii propter Joſeph, & multiplicávit, tam in ædibus, quàm in agris, cunctam ejus ſubſtántiam: nec quidquam áliud nóverat, niſì panem quo veſcebátur. Erat autem Joſeph pulchrâ fácie, & decórus aſpéctu. Poſt multos ítaque dies, injécit

dómina ſua óculos ſuos in Joſeph, & ait: Dormi mecum. Qui nequáquam acquiéſcens óperi nefário, dixit ad eam: Ecce dóminus meus, ómnibus mihi tráditis, ignórat quid hábeat in domo ſua: nec quidquam eſt quod non in mea ſit poteſtáte, vel non tradíderit mihi, præter te, quæ uxor ejus es: quómodo ergo poſſum hoc malum fácere, & peccáre in Deum meum? Hujuſcémodi verbis, per ſíngulos dies, & múlier moléſta erat adoleſcénti, & ille recusábat ſtuprum.

℟. *j*. Convertímini, *p*. 128.

Lectio II. *v*. 11. *ad* 22.

Accidit autem quâdam die, ut intráret Joſeph domum, & óperis quíppiam abſque árbitris fáceret: & illa apprehénsâ laciniâ veſtiménti ejus, díceret: Dormi mecum. Qui, relícto in manu ejus pállio, fugit, & egréſſus eſt forás. Cúmque vidíſſet múlier veſtem in mánibus ſuis, & ſe eſſe contémptam, vocávit ad ſe hómines domûs ſuæ, & ait ad eos: En introdúxit virum Hebræum, ut illúderet nobis: ingréſſus eſt ad me, ut coíret mecum: cúmque ego ſucclamáſſem, & audíſſet vocem meam, relíquit pállium quod tenébam, & fugit forás. In arguméntum ergo fídei reténtum pállium oſténdit maríto reverténti domum, & ait: Ingréſſus eſt ad me ſervus Hebræus quem adduxíſti ut illúderet mihi: cúmque audíſſet me clamáre, relíquit pállium quod tenébam, & fugit forás. His audítis dóminus, & nímiùm crédulus verbis cónjugis, irátus eſt valde: tradidítque Joſeph in cárcerem, ubi vincti regis cuſtodiebántur, & erat ibi clauſus. Fuit autem Dóminus cum Joſeph, & misértus illíus dedit ei grátiam in conſpéctu príncipis cárceris. Qui trádidit in manu illíus univérſos vinctos qui in cuſtódia tenebántur: & quidquid fiébat, ſub ipſo erat.

℟. *ij*. Fácite, *p*. 128.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

Lectio III. *c*. 8. *v*. 31. *ad* 47.

Quinam veri Diſcipuli Chriſti.

Dicébat Jeſus ad eos qui crediderunt ei Judæos: Si vos manséritis in ſermóne meo, verè diſcípuli mei éritis. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Evang. Tract. 41. n. 4.

Amen, amen dico vobis, quia omnis qui facit peccátum ſervus eſt peccáti. O miſerábilis sérvitus! Plerúmque hómines cum dóminos malos patiúntur, venáles ſe petunt; non quæréntes dóminum non habére, ſed ſaltèm mutáre: ſervus peccáti quid fáciat? quem interpéllet?

apud quem ſe venálem petat? Deínde ſervus hóminis aliquándo ſui dómini duris impériis fatigátus, fugiéndo requiéſcit: ſervus peccáti quò fugit? ſecum ſe trahit quocúmque fúgerit. Non fugit ſeípſam mala conſciéntia; non eſt quò eat, ſéquitur ſe; imò non recédit à ſe: peccátum enim quod facit, intùs eſt. Fecit peccátum, ut áliquam corporálem cáperet voluptátem: volúptas tranſit, peccátum manet: prætériit quod delectábat, remánſit quod pungat.

℞. *iij.* Greſſus meos dírige, Dómine, ſecúndùm elóquium tuum; & * Non dominétur meî omnis injuſtítia. *Pſ.* 118. 133. ℣. Omnis qui facit peccátum, ſervus eſt peccáti. *Joan.* 8. 34. * Non. Glória. * Non.

Ad Benedíctus, *Ant.* 2. D. Dixit Jeſus: Ego ex Deo procéſſi & veni: neque enim à me ipſo veni, ſed ille me miſit. *Joan.* 8. 42.

Oratio.

PReces noſtras, quæſumus, Dómine, clementer exaúdi; atque à peccatórum vínculis abſolútos, ab omni nos adverſitáte cuſtódi; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1551. *Seſſ.* 14. *Cap.* 4. *De Contrit.*

COntrítio quæ primum locum inter pœniténtis actus habet, ánimi dolor ac deteſtátio eſt de peccáto commíſſo cum propóſito non peccándi de cætero... Declárat ígitur ſancta Sýnodus hanc contritiónem non ſolùm ceſſatiónem à peccáto, & vitæ novæ propóſitum & inchoatiónem, ſed véteris étiam ódium continére.

AD VESPERAS.

CAPITULUM. *Iſ.* 1. 17. 18.

QUærite judícium, ſubveníte oppréſſo, judicáte pupíllo, defféndite víduam; & veníte, & argúite me, dicit Dóminus; ſi fúerint peccáta veſtra ut cóccinum, quaſi nix dealbabúntur.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. J. Dixit Phárao ad Joſeph: Ecce conſtítui te ſuper univérſam terram Ægýpti. *Gen.* 41. 41.

Non dicuntur Preces.

Oratio.

DEus, qui Eccléſiam tuam ánnuâ Quadrageſimæ obſervatióne puríficas; præſta famíliæ tuæ, ut quod à te obtinére abſtinéndo nítitur, hoc bonis opéribus exequátur; Per Dóminum.

COMPLETORIUM, *ut ſuprà*, p. 138. *demptis Precibus.*

DOMINICA II.

IN QUADRAGESIMA.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Veníte, * Revertámur ad Dóminum. *Oſee.* 6. 1.

Pſalmus,

: *Pſalmus*, Veníte; *p.* 2. *ritu duplici.*

Hymnus. En tempus acceptábile, *p.* 127.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 4. *E.* Convertímini ad me, ait Dóminus exercítuum; & convértar ad vos. *Zach.* 1. 3.

Ant. 1. a. Revertátur unuſquíſque à via ſua mala. *Jer.* 18. 11.

Ant. 6. F. Vivo ego, dicit Dóminus: Nolo mortem ímpii, ſed ut convertátur ímpius à via ſua, & vivat. *Ezech.* 33. 11.

℣. Fílii hóminum, úſquequò gravi corde? ℟. Ut quid dilígitis vanitátem, & quǽritis mendácium? *Pſ.* 4. 3.

De Libro Géneſis.

LECTIO I. *c.* 41. *v.* 1. *ad* 15.

POſt duos annos vidit Phárao sómnium. Putábat ſe ſtare ſuper flúvium, de quo aſcendébant ſeptem boves, pulchræ & craſſæ nimis: & paſcebántur in locis palúſtribus. Aliæ quoque ſeptem emergébant de flúmine, fœdæ confectǽque mácie: & paſcebántur in ipſa amnis ripa in locis viréntibus: devoraverúntque eas quarum mira ſpécies & habitúdo córporum erat. Expergefáctus Phárao rurſùm dormívit, & vidit álterum sómnium. Septem ſpicæ pullulábant in culmo uno plenæ atque formóſæ: áliæ quoque tótidem ſpicæ ténues & percúſſæ urédine oriebántur, devorántes omnem priórum pulchritúdinem. Evígilans Phárao poſt quiétem, & facto manè, pavóre pertérritus, miſit ad omnes conjectóres Ægýpti, cunctóſque ſapiéntes: & accersítis narrávit sómnium; nec erat qui interpretarétur. Tunc demùm reminíſcens pincernárum magíſter, ait: Confíteor peccátum meum. Irátus rex ſervis ſuis, me & magíſtrum piſtórum retrúdi juſſit in cárcerem príncipis mílitum: ubi unâ nocte utérque vídimus sómnium præságum futurórum. Erat ibi puer Hebrǽus ejúſdem ducis mílitum fámulus: cui narrántes sómnia, audívimus quidquid póſteà rei probávit evéntus, ego enim rédditus ſum offício meo: & ille ſuſpénſus eſt in cruce. Prótinùs ad regis impérium edúctum de cárcere Joſeph totondérunt, ac veſte mutátâ, obtulérunt ei. Cui ille ait: Vidi sómnia, nec eſt qui ediſſerat: quæ audívi te ſapientíſſimè conjícere.

℟. *j.* Sapiéntia vénditum juſtum non derelíquit, ſed * A peccatóribus liberávit eum. *Sap.* 10. 13. ℣. Erat Deus cum eo, & erípuit eum ex ómnibus tribulatiónibus ejus. *Act.* 7. 9. 10. * A peccatóribus.

Lectio II. *v.* 25. *ad* 32.

RESpóndit Joſeph: Sómnium regis unum eſt: quæ factúrus eſt Deus, oſténdit Pharaóni. Septem boves pulchræ, & ſeptem ſpicæ plenæ, ſeptem ubertátis anni ſunt: eamdémque vim sómnii comprehéndunt. Septem quoque boves ténues atque maciléntæ quæ aſcendérunt poſt eas, & ſeptem ſpicæ ténues & vento urénte percúſſæ, ſeptem anni ventúræ ſunt famis, qui hoc órdine complebúntur. Ecce ſeptem anni vénient fertilitátis magnæ in univérſa terra Ægýpti: quos ſequéntur ſeptem anni álii tantæ ſterilitátis, ut oblivióni tradátur cuncta retrò abundántia: conſumptúra eſt enim fames omnem terram, & ubertátis magnitúdinem perditúra eſt inópiæ magnitúdo. Quod autem vidíſti ſecúndò ad eámdem rem pértinens sómnium, firmitátis indícium eſt, eò quòd fiat ſermo Dei, & velóciùs impleátur.

℟. *ij*. Eſuriénte terrâ Ægýpti, * Clamávit pópulus ad Pharaónem aliménta petens: quibus ille reſpóndit: Ite ad Joſeph. *Gen.* 41. 55. ℣. Venit fames in univérſam Ægýptum. *Act.* 7. 11. * Clamávit.

Lectio III. *v.* 33. *ad* 43.

NUnc ergo provídeat rex virum ſapiéntem & indúſtrium, & præfíciat eum terræ Ægýpti: qui conſtítuat præpóſitos per cunctas regiónes: & quintam partem frúctuum, per ſeptem annos fertilitátis, qui jam nunc futúri ſunt, cóngreget in hórrea: & omne fruméntum ſub Pharaónis poteſtáte condátur, ſervetúrque in úrbibus. Et præparétur futúræ ſeptem annórum fami, quæ oppreſsúra eſt Ægýptum, & non conſumétur terra inópiâ. Plácuit Pharaóni consílium & cunctis miníſtris ejus: locutúſque eſt ad eos: Num invenire potérimus talem virum, qui Spíritu Dei plenus ſit? Dixit ergo ad Joſeph: Quia oſténdit tibi Deus ómnia quæ locútus es, nunquid ſapientiórem & consímilem tuî invenire pótero? Tu eris ſuper domum meam, & ad tui oris impérium cunctus pópulus obédiet: uno tantùm regni sólio te præcédam. Dixítque rursùs Phárao ad Joſeph: Ecce conſtítui te ſuper univérſam terram Ægýpti. Tulítque ánnulum de manu ſua, & dedit eum in manu ejus: veſtivítque eum ſtolâ býſſinâ, & collo torquem áuream circumpóſuit. Fecítque eum aſcéndere ſuper currum ſuum ſecúndum, clamánte præcóne, ut omnes coram eo genu flécterent, & præpóſitum eſſe ſcirent univérſæ terræ Ægýpti.

℟. *iij*. Locútus eſt Jo-

ſeph frátribus ſuis ; * Poſt mortem meam, Deus viſitábit vos, & aſcéndere vos fáciet de terra iſta ad terram quam jurávit Abraham, Iſaac, & Jacob. *Gen.* 50. 23. ℣. Fide Joſeph móriens, de profectióne filiórum Iſraël memorátus eſt. *Hebr.* 11. 22. * Poſt. Glória. * Poſt.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Derelínquat ímpius viam ſuam, & vir iníquus cogitatiónes ſuas. *Iſ.* 55. 7.

Ant. 7. c. Revertátur ad Dóminum, & miſerébitur ejus ; & ad Deum noſtrum, quóniam multus eſt ad ignoſcéndum. *Iſ.* 55. 7.

Ant. 5. a. Pius & miséricors eſt Deus, & remíttet in die tribulatiónis peccáta. *Eccli.* 2. 13.

℣. Dóminus Deus loquétur pacem in plebem ſuam, ℟. Et ſuper ſanctos ſuos, & in eos qui convertúntur ad cor. *Pſ.* 84. 9.

De Libro Eccleſiáſtici.

LECTIO IV. *c.* 17. *v.* 18. *ad* 24.

ELeemóſyna viri, quaſi ſignáculum cum ipſo ; & grátiam hóminis quaſi pupíllam conſervábit : & póſteà resúrget, & retríbuet illis retributiónem, unicuíque in caput ipsórum, & convértet in interióres partes terræ. Pœniténtibus autem dedit viam juſtítiæ, & confirmávit deficiéntes ſuſtinére, & deſtinávit illis ſortem veritátis. Convértere ad Dóminum, & relínque peccáta tua : precáre ante fáciem Dómini, & mínue offendícula. Revértere ad Dóminum, & avértere ab injuſtítia tua, & nimis odíto execratiónem : & cognóſce juſtítias & judícia Dei ; & ſta in ſorte propoſitiónis & oratiónis altíſſimi Dei.

℟. *jv.* Quǽrite Dóminum, dum inveníri poteſt ; * Invocáte eum, dum propè eſt. *Iſ.* 55. 6. ℣. Ait enim : Témpore accépto exaudívi te, & in die ſalútis adjúvi te. 2. *Cor.* 6. 2. * Invocáte.

LECTIO II. *v.* 25. *ad finem.*

IN partes vade séculi ſancti, cum vivis & dántibus confeſſiónem Deo. Non demoréris in erróre impiórum ; ante mortem confitére. A mórtuo quaſi nihil, perit conféſſio. Confitéberis vivens, vivus & ſanus confitéberis, & laudábis Deum, & gloriáberis in miſeratiónibus illíus. Quàm magna miſericórdia Dómini, & propitiátio illíus, converténtibus ad ſe ! Nec enim ómnia poſſunt eſſe in homínibus, quóniam non eſt immortális fílius hóminis, & in vanitáte malítiæ placuérunt. Quid lucídius ſole ? & hic defíciet. Aut quid néquius quàm quod excogitávit caro & ſanguis ? &

hoç arguétur. Virtútem altitúdinis cœli ipſe cónſpicit: & omnes hómines terra & cinis.

℟. *v*. Quia pátiens Dóminus eſt, in hoc ipſo pœniteámus; * Et indulgéntiam ejus, fuſis lácrymis, poſtulémus. *Judith*. 8. 14. ℣. In ómnibus exhibeámus noſmetípſos ſicut Dei miníſtros. 2. *Cor*. 6. 4. * Et indulgéntiam.

LECTIO VI. *c*. 18. *v*. 19. *ad* 25.

ANte judícium para juſtítiam tibi, & ántequàm loquáris, diſce. Ante languórem ádhibe medicínam; & ante judícium intérroga teípſum, & in conſpéctu Dei invénies propitiatiónem. Ante languórem humília te, & in témpore infirmitátis oſténde converſatiónem tuam. Non impediáris oráre ſemper, & ne vereáris uſque ad mortem juſtificári: quóniam merces Dei manet in ætérnum. Ante oratiónem prǽpara ánimam tuam: & noli eſſe quaſi homo qui tentat Deum. Meménto iræ in die conſummatiónis, & tempus retributiónis in converſatióne faciéi. Meménto paupertátis in témpore abundántiæ, & neceſſitátum paupertátis in die divitiárum.

℟. *vj*. Qui abſcóndit ſcélera ſua, non dirigétur; * Qui autem conféſſus fúerit, & relíquerit ea, miſericórdiam conſequétur. *Prov*. 28. 13. ℣. Si confiteámur peccáta noſtra, fidélis eſt & juſtus Deus, ut remíttat nobis peccáta noſtra. 1. *Joan*. 1. 9. * Qui. Glória. * Qui.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. *a*. Mundémus nos ab omni inquinaménto carnis & ſpíritûs. 2. *Cor*. 7. 1.

Ant. 8. G. Non eſt abbreviáta manus Dómini, ut ſalváre néqueat; neque aggraváta eſt auris ejus, ut non exaúdiat. *Iſ*. 59. 1.

Ant. 1. *g*. Dóminus bonus propitiábitur cunctis, qui in toto corde requírunt Dóminum Deum patrum ſuórum. 2. *Par*. 30. 18. 19.

℣. Non repéllet Dóminus plebem ſuam; ℟. Et hæreditátem ſuam non derelínquet. *Pſ*. 93. 14.

Sermo ſancti Bernárdi Abbátis.

Serm. 2. *in Cap. Jejun*. n. 2.

LECTIO VII.

COnvertímini ad me in toto corde veſtro, ait Dóminus omnípotens. Fratres, ſi dixíſſet: Convertímini, nihil addens; eſſet nobis fórſitan líberum reſpondére: Factum eſt; jam áliud propóne mandátum. Nunc autem ſpirituális, ut aúdio, converſiónis nos ádmonet, quæ non unâ die perfícitur: útinàm vel in omni vita quâ dégimus in hoc córpore, vá-

leat conſummári! Corporális namque convérſio, ſi ſola fúerit, nulla erit. Forma síquidem converſiónis eſt iſta, non véritas, vácuam virtúte gerens ſpéciem pietátis. Miſer homo, qui totus pergens in ea quæ forìs ſunt, & ignárus interiórum ſuórum, putans áliquid ſe eſſe, cùm nihil ſit, ipſe ſe ſedúcit! Sicut aqua effúſus ſum, ait Pſalmíſta in persóna hóminis hujuſcémodi, & diſpérſa ſunt ómnia oſſa mea. Exteriórem quippe ſuperfíciem íntuens, ſalva ſibi ómnia ſuſpicátur, non séntiens vermem occúltum, qui interióra corródit. Manet tonsúra, veſtis necdùm mutáta eſt, jejuniórum régula cuſtodítur, ſtatútis psállitur horis: ſed cor longè eſt à me, dicit Dóminus.

℟. *vij.* Dies propitiatiónis eſt, ut propitiétur vobis Dóminus Deus veſter; * Omnis ánima quæ afflícta non fúerit die hâc, perîbit de pópulis ſuis. *Levit.* 23. 28. 29. ℣. Fácite ergo fructum dignum pœniténtiæ. *Matt.* 3. 8. * Omnis.

LECTIO VIII. n. 3.

ATténde ſolérter quid díligas, quid métuas; unde gaúdeas aut contriſtéris: & ſub hábitu religiónis ánimum ſeculárem, ſub pannis converſiónis invénies cor pervérſum. Totum enim cor in his quátuor affectiónibus eſt: & de his accipiéndum puto quod dícitur, ut in toto corde tuo convertáris ad Dóminum. Convertátur proínde amor tuus: ut nihil omnìnò díligas, niſì ipſum, aut certè propter ipſum. Convertátur étiam ad ipſum timor tuus: quia pervérſus eſt timor omnis quo métuis áliquid præter eum, aut non propter eum. Sic & gaúdium tuum, & triſtítia tua æquè convertántur ad ipſum. Hoc autem ità fiet, ſi non niſì ſecúndùm eum, dóleas aut lætéris. Quid enim pervérſum magìs, quàm lætári, cùm malè féceris, & in rebus péſſimis exultáre? Sed & ea quoque quæ ſecúndùm carnem eſt triſtítia, mortem operátur. Si pro tuo, ſive próximi peccáto doles, benè facis; & hæc triſtítia eſt ad ſalútem. Si gaúdeas ad múnera grátiæ, hoc gaúdium ſanctum eſt, & ſecúrum gaúdium in Spíritu ſancto.

℟. *viij.* Miſericórdiæ Dómini quia non ſumus consúmpti: * Quia non defecérunt miſeratiónes ejus. *Thren.* 3. 22. ℣. Miséricors Dóminus eſt & miſerátor. *Jac.* 5. 11. * Quia.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

LECTIO IX. *c.* 17. *v.* 1. *ad* 9.

Transfiguratio Domini.

ASſúmit Jeſus Petrum, & Jacóbum, & Joánnem fratrem ejus, & ducit

illos in montem excélſum ſeórsùm; & transfigurátus eſt ante eos. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Preſbýteri.

In hunc locum inter Homil. æſtiv. de Sanctis.

QUia Dóminus ac Redémptor noſter eléctos ſuos, per hujus vitæ labóres, ad illam, quæ labórem neſcit, vitam futúræ beatitúdinis introdúcere diſpóſuit, modò per Evangélium ſuum, ſudóres certáminum temporálium, modò æternórum deſcríbit palmam præmiórum: ut audítis vidélicet agónum neceſſitátibus, meminerint ſibi réquiem in hac vita nequáquam eſſe peténdam: audítâ rursùm dulcédine futúræ retributiónis, léviùs ferant mala tranſeúntia, quæ bonis ſperáverint remuneránda perpétuis. Oſtensúrus glóriam ſuam diſcípulis, in montem eos ducit excélſum: ut dóceat omnes, qui hanc vidére desíderant, non in ínfimis jacére voluptátibus, non illécebris ſervíre carnálibus, non cupiditátibus adhæréſcere terrénis; ſed, æternórum amóre, ad ſupérna ſemper érigi.

℟. jx. Immortálitas eſt in cognatióne Sapiéntiæ, & * In amicítia illíus delectátio bona. *Sap.* 8. 17. 18. ℣. Petrus dixit ad Jeſum: Dómine, bonum eſt nos hîc eſſe. *Matt.* 17. 4. * In. Glória. *Reſumitur* ℟. Immortálitas.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Oculi noſtri ad Dóminum Deum noſtrum; ℟. Donec miſereátur noſtri. *Pſ.* 122. 2.

Ant. 4. A. Dómine, fac propter nomen tuum; quóniam multæ ſunt averſiónes noſtræ: tibi peccávimus. *Jer.* 14. 7.

Ant. 7. b. Cognóvimus, Dómine, impietátes noſtras, iniquitátes patrum noſtrórum, quia peccávimus tibi. *Jer.* 14. 20.

Ant. 1. g. Tu Deus propítius, clemens, & miséricors, longánimis, & multæ miſeratiónis. 2. *Eſdr.* 9. 17.

In Canticum, Peccávimus, *ſuprà*, p. 129.

Ant. 2. D. Parcis ómnibus; quóniam tua ſunt, Dómine, qui amas ánimas. *Sap.* 11. 27.

Ant. 8. c. Aufers iniquitátem, & ſcélera, atque peccáta, nullúſque apud te per ſe ínnocens eſt. *Exod.* 34. 7.

CAPITULUM. *Mal.* 3. 18.

COnvertímini, & vidébitis quid ſit inter juſtum & ímpium, & inter ſerviéntem Deo, & non ſerviéntem ei.

Hymnus. Audi, benígne Cónditor, *ſuprà*, p. 129.

℣. Audítam fac mihi manè miſericórdiam tuam,

Dómine ; ℟. Quia in te ſperávi. *Pſ.* 142. 8.

Ad Benedíctus, *Ant.* 8. *g.* Non ſunt condígnæ paſſiónes hujus témporis ad futúram glóriam quæ revelábitur in nobis. *Rom.* 8. 18.

Oratio.

DEus, qui per glorióſam Fílii tui Transfiguratiónem, cœléſtis beatitúdinis deſidérium córdibus noſtris inſpiráre voluíſti ; præſta, ut terréna deſpiciéntes, quæ ſursùm ſunt, ſemper ſapiámus ; Per eúmdem.

AD PRIMAM.

Ant. 3. *a.* Reſplénduit fácies Jeſu ſicut ſol ; veſtiménta autem ejus facta ſunt alba ſicut nix. *Matt.* 17. 2.

CAPITULUM. *Rom.* 8. 29.

QUos præſcívit Deus, & prædeſtinávit confórmes fieri imáginis Fílii ſui, ut ſit ipſe Primogénitus in multis frátribus.

℟. *breve.* Chriſte, &c. *p.* 132. *demptis Precibus.*

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1551. *Seſſ.* 14. *Cap.* 4. *De Contrit.*

DOcet ſancta Synodus, etſi contritiónem aliquándo caritáte perféctam eſſe contíngat, hominémque Deo reconciliáre, priúſquàm Sacraméntum actu ſuſcipiátur ; ipſam nihilóminùs reconciliatiónem ipſi contritióni, ſinè Sacraménti voto quod in illa inclúditur, non eſſe adſcribéndam.

AD TERTIAM.

Ant. 7. d. Ecce apparuérunt illis Móyſes & Elías cum Jeſu loquéntes. *Matt.* 17. 3.

CAPITULUM. *Hebr.* 3. 5. 6.

MOyſes quidem fidélis erat in tota domo ejus, tanquam fámulus, in teſtimónium eórum quæ dicénda erant ; Chriſtus verò tanquam fílius in domo ſua.

℟. *breve.* Fílii hóminum * In tégmine alárum tuárum ſperábunt. ℟. Fílii. ℣. Inebriabúntur ab ubertáte domûs tuæ. * In. Glória. ℟. Fílii. *Pſ.* 35. 8. 9.

℣. Beátus, quem elegíſti & aſſumpsíſti, Dómine ; ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Pſ.* 64. 5.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Ecce vox de nube, dicens : Hic eſt Fílius meus diléctus, in quo mihi benè complácui ; ipſum audíte. *Matt.* 17. 5.

CAPITULUM. *Jer.* 7. 23.

AUdíte vocem meam, & ero vobis Deus, & vos éritis mihi pópulus : & ambuláte in omni via quam mandávi vobis, ut benè ſit vobis.

℟. *breve.* Audi, Iſraël, * Et teſtificábor tibi. ℟. Audi. ℣. Deus Deus tuus ego ſum. * Et. Glória. ℟. Audi. *Pſ.* 49. 7.

℣. Propè timéntes eum, ℟. Salutáre ipsíus. *Pſ.* 84. 10.

AD NONAM.

Ant. 1. f. Audiéntes

diſcípuli, cecidérunt in fáciem ſuam, & timuérunt valde. *Matt.* 17. 6.

Capitulum. *Exod.* 20. 20.

Nolíte timére; ut enim probáret vos, venit Deus, & ut terror illíus eſſet in vobis, & non peccarétis.

℟. *breve.* Vox Dómini in virtúte; * Vox Dómini in magnificéntia. ℟. Vox. ℣. Vox Dómini confringéntis cedros. * Vox. Glória. ℟. Vox. *Pſ.* 28. 4. 5.

℣. Exaltáre ſuper cœlos, Deus; ℟. Et in omnem terram glória tua. *Pſ.* 56. 6.

AD VESPERAS.

Antiphonæ ut in Dominica præcedenti, p. 156.

Capitulum. 1. *Joan.* 3. 20. 21. 22.

Si reprehénderit nos cor noſtrum, major eſt Deus corde noſtro, & novit ómnia: cariſſimi, ſi cor noſtrum non reprehénderit nos, fidúciam habémus ad Deum; & quidquid petiérimus, accipiémus ab eo.

Hymnus. Solémne nos jejúnii, *ſuprà*, p. 137.

℣. Si iniquitátes obſerváveris, Dómine; ℟. Dómine, quis ſuſtinébit? *Pſ.* 129. 3.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. D. Præcépit diſcípulis Jeſus, dicens: Némini dixéritis viſiónem, donec Fílius hóminis à mórtuis resúrgat. *Matt.* 17. 9.

Oratio, Deus, qui, *ſuprà*, p. 175.

Completorium, *ut ſuprà*, p. 138. *demptis Precibus.*

FERIA SECUNDA.

De Libro Géneſis.

Lectio I. *c.* 41. *v.* 47. *ad* 55.

Venit fertílitas ſeptem annórum: & in manípulos redáctæ ſégetes, congregátæ ſunt in hórrea Ægýpti. Omnis étiam frugum abundántia in ſíngulis úrbibus cóndita eſt. Tántaque fuit abundántia trítici, ut arénæ maris coæquarétur, & cópia menſúram excéderet. Nati ſunt autem Joſeph fílii duo, ántequàm veníret fames: quos péperit ei Aſeneth filia Putíphare ſacerdótis Heliopóleos. Vocavítque nomen primogéniti, Manáſſes, dicens: Oblivíſci me fecit Deus ómnium labórum meórum, & domûs patris mei. Nomen quoque ſecúndi appellávit Ephraïm, dicens: Créſcere me fecit Deus in terra paupertátis meæ. Igitur transáctis ſeptem ubertátis annis qui fúerant in Ægýpto, cœpérunt veníre ſeptem anni inópiæ, quos prædíxerat Joſeph: & in univérſo orbe fames præváluit: in cuncta autem terra Ægýpti panis erat. Quâ eſuriénte, clamávit pópulus ad Pharaónem, aliménta petens. Quibus ille reſpóndit: Ite ad Joſeph: & quidquid ipſe vobis díxerit, fácite.

℟. *j.* Non tardes, *p.* 127.

LECTIO II. *c.* 42. *v.* 1. *ad* 6.

AUdiens autem Jacob quòd aliménta venderéntur in Ægýpto, dixit fíliis ſuis: Quare neglígitis? audívi quòd tríticum venumdétur in Ægýpto: deſcéndite, & émite nobis neceſsária, ut poſsímus vívere, & non conſumámur inópiâ. Deſcendéntes ígitur fratres Joſeph decem, ut émerent fruménta in Ægýpto, Bénjamin domi retênto à Jacob, qui díxerat frátribus ejus: Ne fortè in itínere quidquam patiátur mali, ingréſſi ſunt terram Ægýpti cum áliis qui pergébant ad eméndum. Erat autem fames in terra Chánaan. Et Joſeph erat Princeps in terra Ægýpti, atque ad ejus nutum fruménta pópulis vendebántur.

℟. *ij.* Státue, *p.* 128.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

LECTIO III. *c.* 8. *v.* 21. *ad* 29.

Judæorum impœnitentia.

DIxit Phariſǽis Jeſus: Ego vado, & quærétis me, & in peccáto veſtro moriémini. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Evang. Tract. 38. *n.* 6. 7.

TOta infelícitas Judæórum ipſa erat, non peccátum habére, ſed in peccátis mori. Hoc eſt quod debet fúgere omnis Chriſtiánus. Propter hoc ad baptíſmum cúrritur: propter hoc, qui ægritúdine vel aliúnde periclitántur, ſibi desíderant ſubveníri: propter hoc étiam ſugens párvulus à matre piis mánibus ad Eccléſiam fertur, ne ſinè baptíſmo éxeat, & in peccáto quo natus eſt, moriátur. Infeliciſſima condítio, míſera ſors iſtórum, qui de ore verídico audiérunt: In peccátis veſtris moriémini. Unde tamen hoc eis contíngat, expónit: ſi enim non credidéritis quia ego ſum, moriémini in peccátis veſtris. Réddita eſt ſpes deſperántibus, excitátio facta eſt dormiéntibus.

℟. *iij.* Invocábunt me, & non exaúdiam; * Manè consúrgent, & non invénient me; eò quòd exóſam habúerint diſciplínam, *Prov.* 1. 28. 29. ℣. Sic erit generatióni huic péſſimæ, *Matt.* 12. 45. * Manè. Glória. * Manè.

Ad Benedíctus, *Ant.* 5. a.

Spes ímpii tanquam lanúgo eſt, quæ à vento tóllitur, & tanquam ſpuma grácilis quæ à procélla diſpérgitur, *Sap.* 5. 15.

Oratio.

DEus, qui delinquéntes períre non páteris; ſed expéctas ut convertántur & vivant; débitam, quǽſumus, peccátis noſtris ſuſpénde vindíctam; & præſta propítius, ne diſſimulátio

cúmulet ultiónem, ſed pótiùs per jejúnium emendátio proſit ad véniam; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1551. *Seſſ.* 14. *Cap.* 4. *De Contrit.*

CONtritiónem imperféctam quæ attrítio dícitur, quóniam, vel ex turpitúdinis peccáti consideratióne, vel ex gehénnæ & pœnárum metu communíter concípitur, ſi voluntátem peccándi exclúdat, cum ſpe véniæ, declárat ſancta Sýnodus, non ſolùm non fácere hóminem hypócritam & magìs peccatórem, verùm étiam donum Dei eſſe, & Spíritûs ſancti impúlſum, non adhuc quidem inhabitántis, ſed tantùm movéntis, quo pœ́nitens adjútus viam ſibi ad juſtítiam parat.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. D. Dixit Jeſus: Cùm exaltavéritis Fílium hóminis, tunc cognoſcétis quia ego ſum. *Joan.* 8. 28.

Oratio.

ESto, nobis, Dómine, propítius; & grátiæ tuæ auxíliis non déſeras, quos non ceſſas ad pœniténtiam provocáre; Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

De Libro Géneſis.

LECTIO I. *c.* 42. *v.* 6. *ad* 16.

CUm adoráſſent Joſeph fratres ſui, & agnovíſſet eos, quaſi ad aliénos dúriùs loquebátur, intérrogans eos: Unde veníſtis? Qui reſpondérunt: De terra Chánaan, ut emámus víctui neceſsária. Et tamen fratres ipſe cognóſcens, non eſt cógnitus ab eis. Recordatúſque ſomniórum quæ aliquándo víderat, ait ad eos: Exploratóres eſtis: ut videátis infirmióra terræ, veníſtis. Qui dixérunt: Non eſt ità, dómine, ſed ſervi tui venérunt ut émerent cibos. Omnes fílii uníus viri ſumus: pacífici venímus, nec quidquam fámuli tui machinántur mali. Quibus ille reſpóndit: Aliter eſt, immuníta terræ hujus conſideráre veníſtis. At illi: Duódecim, ínquiunt, ſervi tui, fratres ſumus, filii viri uníus in terra Chánaan: mínimus cum patre noſtro eſt, álius non eſt ſuper. Hoc eſt, ait, quod locútus ſum: Exploratóres eſtis. Jam nunc experiméntum veſtrî cápiam. Per ſalútem Pharaónis, non egrediémini hinc, donec véniat frater veſter mínimus. Míttite ex vobis unum, & addúcat eum: vos autem éritis in vínculis, donec probéntur quæ dixíſtis, utrùm vera, an falſa ſint: alióquin, per ſalútem Pharaónis, exploratóres eſtis.

℟. *j.* Si pœniténtiam, *p.* 128.

LECTIO II. *v.* 17. *ad* 24.

TRádidit ergo illos cuſtódiæ, tribus diébus.

Die autem tértio edúctis de cárcere, ait: Fácite quæ dixi, & vivétis: Deum enim tímeo. Si pacífici eſtis, frater veſter unus ligétur in cárcere: vos autem abíte, & ferte fruménta quæ emíſtis, in domos veſtras, & fratrem veſtrum mínimum ad me addúcite, ut poſſim veſtros probáre ſermónes, & non moriámini. Fecérunt ut díxerat, & locúti ſunt ad ínvicem: Méritò hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem noſtrum, vidéntes angúſtiam ánimæ illíus, dum deprecarétur nos, & non audívimus: idcírcò venit ſuper nos iſta tribulátio. E quibus unus Ruben, ait: Nunquid non dixi vobis: Nolíte peccáre in púerum: & non audíſtis me? En ſanguis ejus exquíritur. Neſciébant autem quod intellígeret Joſeph: eò quòd per intérpretem loquerétur ad eos. Avertítque ſe parúmper, & flevit: & revérſus, locútus eſt ad eos.

℟. *ij*. Quis póterit, *p.* 128.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

LECTIO III. *c.* 23. *v.* 1. *ad* 12.

Moyſi cathedra.

JEſus locútus eſt ad turbas, & ad diſcípulos ſuos, dicens: Super cáthedram Móyſi ſedérunt Scribæ & Phariſæi. Et réliqua.

Homília ſancti Hierónymi Preſbýteri.

In Cap. 23. *Matt. Lib.* 4.

QUid manſuétius, quid benígnius Dómino? Tentátur à Phariſæis; & nihilóminùs propter ſacerdótii & nóminis dignitátem, hortátur pópulos ut ſubjiciántur eis, non ópera, ſed doctrínam conſiderántes. Alligant enim ónera grávia & importabília, & impónunt ea in húmeros hóminum; dígito autem ſuo nolunt ea movére. Hoc generáliter advérsùs omnes magíſtros dictum eſt, qui grávia jubent, & minóra non fáciunt. Omnia verò ópera ſua fáciunt, ut videántur ab homínibus. Quicúmque ígitur ità facit quódlibet, ut videátur ab homínibus, Scriba eſt & Phariſæus. Væ nobis míſeris, ad quos Phariſæórum vítia tranſiérunt.

℟. *iij*. Pópulum meum docébunt quid ſit inter ſanctum & pollútum, & inter mundum & immúndum oſténdent eis: * Et cùm fúerit controvérſia, ſtabunt in judíciis meis, & judicábunt. *Ezech.* 44. 23. 24. ℣. Ipſi pervígilant quaſi ratiónem pro animábus veſtris redditúri. *Hebr.* 13. 17. * Et cùm. Glória. * Et cùm.

Ad Benedíctus, *Ant.* 4 E. Legem requírent ex ore ſacerdótis; quia Angelus Dómini exercítuum eſt. *Malach.* 2. 7.

Oratio.

DEus, qui Eccléſiæ tuæ miniſtros ſic ipſe commendáſti, ut qui eos ſpernit, te ſpernat, qui eos audit, te aúdiat; præſta ut vidéntes miniſtérium quod accepérunt, ſeſe populórum veneratióne dignos ſemper exhíbeant; Qui vivis & regnas.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1547. *Seſſ.* 6. *Can.* 3.

SI quis díxerit, ſinè præveniénte Spíritûs ſancti inſpiratióne, atque ejus adjutório, hóminem crédere, ſperáre, dilígere, aut pœnitére poſſe, ſicut opórtet, ut ei juſtificatiónis grátia conferátur; anáthema ſit.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. F. Qui ſe exaltáverit, humiliábitur; & qui ſe humiliáverit, exaltábitur. *Matt.* 23. 12.

Oratio.

DEus, cui omnis famulátur dígnitas; da Eccléſiæ tuæ miníſtris, ut ſicut súbditos ſibi pópulos honóre Ordinis súperant, ità morum virtúte tranſcéndant; Qui vivis & regnas.

FERIA QUARTA.

De Libro Géneſis.

Lectio I. *c.* 43. *v.* 1. *ad* 5.

FAmes ómnem terram veheménter premébat. Conſumptíſque cibis quos ex Ægýpto detúlerant, dixit Jacob ad fílios ſuos: Revertímini, & émite nobis pauxíllùm eſcárum. Reſpóndit Judas: Denuntiávit nobis vir ille ſub atteſtatióne jurisjurándi, dicens: Non vidébitis fáciem meam, nisì fratrem veſtrum mínimum adduxéritis vobíſcum. Si ergo vis eum míttere nobíſcum, pergémus páriter, & emémus tibi neceſſária: ſin autem non vis, non íbimus: vir enim, ut ſæpè díximus, denuntiávit nobis, dicens: Non vidébitis fáciem meam abſque fratre veſtro mínimo.

℟. *j.* Convertímini, *p.* 128.

Lectio II. *v.* 15. *ad* 23.

TUlérunt ergo viri múnera, & pecúniam dúplicem, & Bénjamin: deſcenderúntque in Ægýptum, & ſtetérunt coram Joſeph. Quos cùm ille vidíſſet, & Bénjamin ſimul, præcépit diſpenſatóri domûs ſuæ, dicens: Intróduc viros domum, & occíde víctimas, & înſtrue convívium, quóniam mecum ſunt comeſtúri merídiè. Fecit ille quod ſibi fúerat imperátum, & introdúxit viros domum. Ibíque extérriti, dixérunt mútuò: Propter pecúniam, quam retúlimus priùs in ſaccis noſtris, introdúcti ſumus; ut devólvat in nos calúmniam, & violénter ſubjíciat ſervitúti, & nos, &

ſâccos noſtros. Quamóbrem in ipſis fóribus accedéntes, ad diſpenſatórem domûs locúti ſunt: Orámus, dómine, ut aúdias nos. Jam antè deſcéndimus ut emerémus eſcas: quibus emptis, cùm veniſsémus ad diversórium, aperúimus ſaccos noſtros, & invénimus pecúniam in ore ſaccórum: quam nunc eódem póndere reportávimus. Sed & áliud attúlimus argéntum, ut emámus quæ nobis neceſsária ſunt: non eſt in noſtra conſciéntia quis posúerit eam in marsúpiis noſtris. At ille reſpóndit: Pax vobíſcum, nolíte timére: Deus veſter, & Deus patris veſtri, dedit vobis thesaúros in ſaccis veſtris: nam pecúniam, quam dedíſtis mihi, probátam ego hábeo. Eduxítque ad eos Símeon.

℟. *ij*. Fácite, *p*. 128.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

LECTIO. III. *c*. 20. *v*. 17. *ad* 28.

Petitio filiorum Zebedæi.

ASCéndens Jeſus Jerosólymam, aſsúmpſit duódecim diſcípulos ſecrétò, & ait illis: Ecce aſcéndimus Jerosólymam. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Pſalm. 126. n. 4. 5.

FIlii Zebedæi ántequàm humiliaréntur, ſecúndùm paſsiónem Dómini, jam ſibi loca eligébant, ubi ſedérent, unus ad déxteram, alter ad ſiníſtram. Revocávit illos Dóminus ad humilitátem, cùm hoc audíret, & ait illis: Potéſtis bíbere cálicem quem ego bibitúrus ſum? Exaltári vultis ántequàm humiliémini: Dóminus ipſe veſter, qui eſt lux veſtra, humiliátus eſt, ut exaltarétur. Potéſtis bíbere, inquit, cálicem quem ego bibitúrus ſum? Et illi: Póſſumus. Et ille: Cálicem, inquit, meum bibétis: ſedére autem ad déxteram vel ad ſiníſtram meam, ait, non eſt meum dare vobis; áliis parátum eſt à Patre meo. Quid eſt, Non eſt meum dare vobis? Non eſt meum dare ſupérbis: hoc enim adhuc erant. Sed ſi vultis illud accípere, nolíte eſſe quod eſtis. Aliis parátum eſt; & vos álii eſtóte, & vobis parátum eſt. Quid eſt, Alii eſtóte? Priùs humiliámini, qui jam vultis exaltári. Intellexérunt ergo humilitátem profutúram ſibi, & corrécti ſunt. Ergo & nos hoc audiámus.

℟. *iij*. Cognóvit Dóminus ſubverſiónem illórum, quóniam nequam eſt: * Ideò adimplévit propitiatiónem ſuam in illis. *Eccli*. 18. 10. 11. ℣. Jeſus dixit: Neſcítis quid petátis. *Matt*. 20. 22. * Ideò. Glória. * Ideò.

Ad Benedíctus, *Ant*. 1. a

Supérbum ſéquitur humílitas; & húmilem ſpíritu, ſuſcípiet glória. *Prov.* 29. 23.

Oratio.

DEus, qui ſupérbis reſíſtis, & grátiam præſtas humílibus; concéde nobis veræ humilitátis virtútem, cujus in ſe formam fidélibus exhíbuit unigénitus Fílius tuus; Qui tecum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1551. *Seſſ.* 14. *Can.* 6.

SI quis negáverit Confeſſiónem ſacramentálem, vel inſtitútam, vel ad ſalútem neceſsáriam eſſe jure divíno; aut díxerit modum ſecrétè confiténdi ſoli ſacerdóti, quem Eccléſia Cathólica ab inítio ſemper obſervávit, & obſérvat, aliénum eſſe ab inſtitutióne & mandáto Chriſti, & invéntum eſſe humánum; anáthema ſit.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. f. Fílius hóminis non venit miniſtrári, ſed miniſtráre, & dare ánimam ſuam redemptiónem pro multis. *Matt.* 20. 28.

Oratio.

COncéde, quæſumus, omnípotens Deus, ut qui de paradíſo per ſupérbiam ejécti ſumus, ad eúmdem per humilitátem redeámus; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum; Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus.

FERIA QUINTÆ.

De Libro Géneſis.

Lectio I. *c.* 43. *v.* 26. *ad* 33.

IGitur ingréſſus eſt Joſeph domum ſuam, obtulerúntque ei múnera fratres ejus, tenéntes in mánibus ſuis: & adoravérunt proni in terram. At ille, cleménter reſalutátis eis, interrogávit eos, dicens: Salvus ne eſt pater veſter ſenex, de quo dixerátis mihi? Adhuc vivit? Qui reſpondérunt: Soſpes eſt ſervus tuus pater noſter, adhuc vivit. Et incurváti, adoravérunt eum. Attóllens autem Joſeph óculos, vidit Bénjamin fratrem ſuum uterínum, & ait: Iſte eſt frater veſter párvulus, de quo dixerátis mihi? Et rurſùm: Deus, inquit, miſereátur tuî, fili mi. Feſtinavítque, quia commóta fúerant víſcera ejus ſuper fratre ſuo, & erumpébant lácrymæ: & introíens cubículum, flevit. Rursúmque lotâ fácie egréſſus, contínuit ſe, & ait: Pónite panes. Quibus appóſitis, ſeórsùm Joſeph, & ſeórsùm frátribus, Ægýptiis quoque qui veſcebántur ſimul ſeórsùm; (illícitum eſt enim Ægýptiis comédere cum Hebræis, & profánum putant hujuſcémodi convívium,) ſedérunt coram eo, primogénitus juxta primogénita ſua, & mínimus juxta ætátem ſuam. Et mirabántur nimis.

℟. *j.* Non tardes, *p.* 127.

Lectio II. *c.*44. *v.* 1. *ad* 13.

PRræcépit autem Joſeph diſpenſatóri domûs ſuæ, dicens: Imple ſaccos eórum fruménto, quantùm poſſunt cápere: & pone pecúniam ſingulórum in ſummitáte ſacci. Scyphum autem meum argénteum, & prétium quod dedit trítici, pone in ore ſacci junióris. Factúmque eſt ità. Et orto manè, dimíſſi ſunt cum áſinis ſuis. Jámque urbem exíerant, & procéſſerant paúlulùm: tunc Joſeph accersíto diſpenſatóre domûs, Surge, inquit, & perſéquere viros: & apprehénſis dícito: Quare reddidíſtis malum pro bono? Scyphus, quem furáti eſtis, ipſe eſt in quo bibit dóminus meus, & in quo augurári ſolet, péſſimam rem fecíſtis. Fecit ille ut júſſerat. Et apprehénſis per órdinem locútus eſt. Qui reſpondérunt: Quare ſic lóquitur dóminus noſter, ut ſervi tui tantùm flagítii comíſerint? Pecúniam quam invénimus in ſummitáte ſaccórum, reportávimus ad te de terra Chánaan: & quómodo cónſequens eſt ut furáti ſimus de domo dómini tui aurum vel argéntum? Apud quemcúmque fúerit invéntum ſervórum tuórum quod quæris, moriátur, & nos érimus ſervi dómini noſtri. Qui dixit eis: Fiat juxta veſtram ſenténtiam: apud quemcúmque fúerit invéntum, ipſe ſit ſervus meus, vos autem éritis innóxii. Itaque feſtinátò deponéntes in terram ſaccos, aperuérunt ſínguli. Quos ſcrutátus, incípiens à majóre uſque ad mínimum, invénit ſcyphum in ſacco Bénjamin. At illi, ſciſſis véſtibus oneratíſque rursùm áſinis, revérſi ſunt in óppidum.

℟. *ij.* Státue, *p.* 128.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio III. *c.* 16. *v.* 19. *ad finem.*

Dives malus.

AIt Jeſus Phariſǽis: Homo quidam erat dives, qui induebátur púrpurâ & byſſo, & epulabátur quotídie ſpléndidè. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Hom. 40. *in Evang.* n. 3.

DIves iſte non abſtulíſſe aliéna reprehénditur, ſed própria non dedíſſe. Nec dícitur, quia vi quémpiam oppréſſit, ſed quia in accéptis rebus ſe éxtulit. Hinc ergo ſummóperè colligéndum eſt, quâ pœnâ mulctándus ſit qui aliéna dirípit, ſi inférni damnatióne percútitur qui própria non largítur. Nemo ergo ſecúrum ſe ǽſtimet, dicens: Ecce aliéna non rápio, ſed concéſſis lícitè rebus fruor: quia dives iſte non idcircò punítus eſt, quóniam aliéna ábſtulit, ſed quia accép-

tis rebus, ſemetípſum malè derelíquit. Hoc quoque fuit quod hunc inférno trádidit: quia in ſua felicitáte tímidus non fuit; quia accépta dona ad uſum arrogántiæ infléxit; quia víſcera pietátis ignorávit; quia peccáta ſua redímere, étiam cùm ſibi abundáret prétium, nóluit. Et ſunt nonnúlli qui cultum ſubtílium pretioſarúmque véſtium non putant eſſe peccátum. Quod ſi vidélicet culpa non eſſet, nequáquam ſermo Dei tam vigilánter exprímeret quòd dives qui torquétur apud ínferos, byſſo & púrpurâ indútus fuiſſet.

℟. iij. Qui obtúrat aurem ſuam ad clamórem paúperis, &* Ipſe clamábit, & non exaudiétur. *Prov.* 21. 13. ℣. Dives élevans óculos ſuos, cùm eſſet in torméntis, vidit Abraham à longè, & Lázarum in ſinu ejus. *Luc.* 16. 23. * Ipſe. Glória. * Ipſe.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. d. Non próderunt divítiæ in die ultiónis; juſtítia autem liberábit à morte. *Prov.* 11. 4.

Oratio.

PRotéctor in te ſperántium, Deus, ſinè quo nihil eſt válidum, nihil ſanctum; multíplica ſuper nos miſericórdiam tuam: ut, te rectóre, te duce, ſic tranſeámus per bona temporália, ut non amittámus ætérna; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1551. *Seſſ.* 14. *Can.* 7.

SI quis díxerit, in Sacraménto Pœniténtiæ ad remiſſiónem peccatórum neceſsárium non eſſe jure divíno, confitéri ómnia & síngula peccáta mortália, quorum memória cum débita & diligénti præmeditatióne habeátur, étiam occúlta quæ ſunt contra duo última Decálogi præcépta, & circumſtántias quæ peccáti ſpéciem mutant; anáthema ſit.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. c. Dixit díviti Abraham: Fili, recordáre, quia recepíſti bona in vita tua, & Lázarus ſimíliter mala: nunc autem hic conſolátur, tu verò cruciáris. *Luc.* 16. 25.

Oratio.

PLebem tuam, Dómine, intériùs, exteriúſque reſtaura; ut quam corpóreis non vis delectatiónibus impedíri, ſpirituáli fácias vigére propóſito; & ſic rebus fóveas tranſitóriis, ut tríbuas pótiùs inhærére perpétuis; Per Dóminum.

FERIA SEXTA.

De Libro Géneſis.

LECTIO I. *c.* 45. *v.* 1. *ad* 10.

NOn ſe póterat ultrà cohibére Joſeph multis coram aſtántibus: unde præcépit ut egrederéntur cuncti foràs, & nullus interéſſet aliénus agnitióni mútuæ. Elevavítque vocem

cum fletu, quam audiérunt Ægýptii, omníſque domus Pharaónis. Et dixit frátribus ſuis: Ego ſum Joſeph: adhuc pater meus vivit? Non póterant reſpondére fratres nímio terróre pertérriti. Ad quos ille clementer: Accédite, inquit, ad me. Et cùm acceſsíſſent propè: Ego ſum, ait, Joſeph, frater veſter, quem vendidíſtis in Ægýptum. Nolíte pavére, neque vobis durum eſſe videátur quòd vendidíſtis me in his regiónibus: pro ſalúte enim veſtra miſit me Deus ante vos in Ægýptum. Biénnium eſt enim quòd cœpit fames eſſe in terra: & adhuc quinque anni reſtant, quibus nec arári póterit, nec meti. Præmiſítque me Deus, ut reſervémini ſuper terram, & eſcas ad vivéndum habére poſsítis. Non veſtro consílio, ſed Dei voluntáte huc miſſus ſum: qui fecit me quaſi patrem Pharaónis, & dóminum univérſæ domûs ejus, ac príncipem in omni terra Ægýpti. Feſtináte, & aſcéndite ad patrem meum, & dicétis ei: Hæc mandat fílius tuus Joſeph: Deus fecit me dóminum univérſæ terræ Ægýpti: deſcénde ad me, ne moréris, & habitábis in terra Geſſen; eríſque juxta me tu, & fílii tui, & fílii filiórum tuórum, oves tuæ, & arménta tua, & univérſa quæ póſſides.

℟. *j.* Si pœniténtiam, *p.* 128.

Lectio II. *c.* 45. *v.* 24. *ad fin. & c.* 46. *v.* 1. *ad* 6.

DImíſit ergo fratres ſuos, & proficiſcéntibus ait: Ne iraſcámini in via. Qui aſcendéntes ex Ægýpto, venérunt in terram Chánaan ad patrem ſuum Jacob. Et nuntiavérunt ei, dicéntes: Joſeph fílius tuus vivit, & ipſe dominátur in omni terra Ægýpti. Quo audíto Jacob, quaſi de gravi ſomno evígilans, tamen non credébat eis. Illi è contrà referébant omnem órdinem rei. Cúmque vidíſſet plauſtra & univérſa quæ míſerat, revíxit ſpíritus ejus, & ait: Súfficit mihi, ſi adhuc Joſeph fílius meus vivit. Vadam & vidébo illum ántequàm móriar. Profectúſque Iſraël cum ómnibus quæ habébat, venit ad Púteum juraménti: & mactátis ibi víctimis Deo patris ſui Iſaac, audívit eum per viſiónem noctis vocántem ſe, & dicéntem ſibi: Jacob, Jacob. Cui reſpóndit: Ecce adſum. Ait illi Deus: Ego ſum fortíſſimus Deus patris tui: noli timére, deſcénde in Ægýptum, quia in gentem magnam fáciam te ibi. Ego deſcéndam tecum illuc, & ego inde addúcam te revertentem: Joſeph quoque ponet manus ſuas ſuper óculos tuos. Surréxit autem

Jacob à Púteo juraménti: tulerúntque eum filii cum párvulis & uxóribus ſuis, in plauſtris quæ míſerat Phárao ad portándum ſenem, & ómnia quæ poſſéderat in terra Chánaan; venítque in Ægýptum cum omni sémine ſuo.

℟. *ij.* Quis, *p.* 128.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

LECTIO III. *c.* 21. *v.* 33. *ad fin.*

Agricolæ homicidæ.

DIxit Jeſus Princípibus Sacerdótum, & ſenióribus pópuli: Parábolam audíte. Homo erat paterfamílias, qui plantávit víneam. Et réliqua.

Homília ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

In Matt. Cap. 21. *Hom.* 68.

MUlta ex hac parábola ænigmáticè denotávit. Nam & providéntiam Dei, à priſcis tempóribus illis, ſemper miríficè affuíſſe oſténdit: & nihil ab eo, quod ad ſalútem eórum pertinéret, derelíctum demónſtrat. Fílium quoque ſuum eis misíſſe desígnat: & última ſupplícia crucis ac paſſiónis datúros præmonet. Illi autem, nec timóre multitúdinis omnínò caſtigabántur, nec à dictis ipsíus juvabántur: ità pénitùs eos dominándi cupíditas, & inánis glóriæ, & præſéntium rerum cupído inváſerat. Nihil certè ità præcípitem agit hóminem, nihil ſic à futúris déjicit bonis, quemádmodum ſi quis cadúcis his rebus ánimum affígit. Nec quidquam áliud ádeò à præséntibus jucúndè uti, & futúris pérfrui facit, quàm ſi illa iſtis prorsùs antepoſúeris.

℟. *iij.* Dixi: Ecce ego, * Ecce ego ad gentem quæ non invocábat nomen meum. *Iſ.* 65. 1. ℣. Auferétur à vobis regnum Dei, & dábitur genti faciénti fructus ejus. *Matt.* 21. 43. * Ecce ego ad. Glória. * Ecce ego ad.

Ad Benedíctus, *Ant.* 8. G. Vidit Dóminus, & ad iracúndiam concitátus eſt; quia provocavérunt eum filii ſui & filiæ. *Deut.* 32. 19.

Oratio.

DEus, qui ad te redeúntibus miſeréri pótiùs éligis quàm iráſci, da nobis dignè flere mala quæ fécimus; ut grátiæ tuæ múnere nunquam deſtituámur; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 12. *De Pœnit.*

COnfiténdi modum, & examinándæ conſciéntiæ ratiónem in síngulis divínæ legis atque Eccléſiæ præcéptis, & capitálibus vítiis, tantò ſtudióſiùs fidéli pópulo trádere debent Párochi, quantò magis per-

niciósa illa conſuetúdo penè apud omnes inváluit, ut ſolùm à ſacerdótibus confiténtes, ídque ſatìs léviter, interrogéntur.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. a. Dóminus víneæ malos malè perdet, & víneam ſuam locábit áliis agrícolis. *Matt.* 21. 41.

Oratio.

PRæſta nobis, Dómine, ut peccáta noſtra caſtigatióne voluntáriâ cohibéntes, temporáliter pótiùs macerémur, quàm ſupplíciis deputémur ætérnis; Per Dóminum.

SABBATO.

De Libro Géneſis.

LECTIO I. *c.* 46. *v.* 27. *ad finem.*

OMnes ánimæ domûs Jacob, quæ ingréſſæ ſunt in Ægýptum, fuére ſeptuagínta. Miſit autem Judam ante ſe ad Joſeph, ut nuntiáret ei, & occúrreret in Geſſen. Quò cùm perveniſſet, juncto Joſeph curru ſuo, aſcéndit óbviàm patri ſuo ad eúmdem locum; vidénſque eum, írruit ſuper collum ejus, & inter ampléxus flevit. Dixítque pater ad Joſeph: Jam lætus móriar, quia vidi fáciem tuam, & ſupérſtitem te relínquo. At ille locútus eſt ad fratres ſuos, & ad omnem domum patris ſui: Aſcéndam, & nuntiábo Pharaóni, dicámque ei: Fratres mei, & domus patris mei, qui erant in terra Chánaan, venérunt ad me: & ſunt viri paſtóres óvium, curámque habent alendórum gregum: pécora ſua, & arménta, & ómnia quæ habére potuérunt, adduxérunt ſecum. Cúmque vocáverit vos, & díxerit: Quod eſt opus veſtrum? Reſpondébitis: Viri paſtóres ſumus ſervi tui, ab infántia noſtra uſque in præſens, & nos, & patres noſtri. Hæc autem dicétis, ut habitáre poſsítis in terra Geſſen; quia deteſtántur Ægýptii omnes paſtóres óvium.

℟. *j.* Convertímini, *p.* 128.

LECTIO II. *c.* 49. *v.* 28. *ad finem.*

BEnedíxit Jacob ſíngulis filiis, benedictiónibus própriis. Et præcépit eis, dicens: Ego cóngregor ad pópulum meum: ſepelíte me cum pátribus meis in ſpelúnca dúplici quæ eſt in agro Ephron Hethæi, contra Mambre in terra Chánaan, quam emit Abraham cum agro ab Ephron Hethæo in poſſeſſiónem ſepúlcri: ibi ſepeliérunt eum, & Saram uxórem ejus: ibi ſepúltus eſt Iſaac cum Rebécca cónjuge ſua: ibi & Lia cóndita jacet. Finitíſque mandátis quibus filios inſtruébat, collégit pedes ſuos ſuper léctulum, & óbiit, appoſitúſque eſt ad pópulum ſuum.

℟. *ij.* Fácite, *p.* 128.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio III. *c.* 15. *v.* 11. *ad finem.*

Filius prodigus.

AIt Jeſus ad Phariſæos: Homo quidam hábuit duos fílios; & dixit adoleſcéntior ex illis patri: Pater, da mihi portiónem ſubſtántiæ quæ me contíngit. Et réliqua.

Homília ſancti Petri Chryſólogi.

De duob. filiis, Serm. 3.

SI abſceſſimus, ſi ſubſtántiam patris totam luxurióſè diſpérſimus nos, vivéndo: ſi quicquid uſquam commíſimus facínoris & delícti, ſi ad impietátis prærúptum totum, totam vénimus ad ruínam, ſurgámus aliquándo, & ad talem patrem, tali invitári redeámus exémplo. Cùm autem vidéret eum, miſericórdiâ motus eſt, & accúrrit, & cécidit ſuper collum ejus, & oſculátus eſt illum. Rogo, quis hîc deſperatiónis locus? quæ hîc excuſatiónis occáſio? hîc ſimulátio quæ timóris? Niſì fortè timétur occúrſus: terret óſculum: turbat ampléxus, & cápere ad vindíctam, non recípere ad véniam pater créditur, cùm fílium trahit mánibus, claudit grémio, ligat lacértis. Sed hanc cogitatiónem debellatrícem vitæ, ſalútis inimícam expúgnant nimis, nimis áuferunt quæ ſequúntur. Dicit autem pater ad ſervos ſuos: Citò proférte ſtolam primam, & indúite illum, quia hic fílius meus mórtuus fúerat, & revíxit; períerat, & invéntus eſt. His audítis adhuc morámur! adhuc non redímus ad patrem! Citò proférte ſtolam primam. Non dixit: Unde venis? Ubi fuíſti? Ubi ſunt quæ tuliſti? Quare tantam glóriam tantâ turpitúdine commutáſti? Sed: Citò proférte ſtolam primam, & indúite illum. Vidétis quia delícta non videt vis amóris. Tardam miſericórdiam pater neſcit.

℟. *iij.* Deus meus, *Confúndor, & erubéſco leváre fáciem meam ad te. 1. *Eſdr.* 9. 6. ℣. Pater, peccávi in cœlum & coram te; jam non ſum dignus vocári fílius tuus. *Luc.* 15. 18. 19. * Confúndor. Glória. * Confúndor.

Ad Benedíctus, *Ant.* 2. D. Hic fílius meus mórtuus erat, & revíxit; períerat, & invéntus eſt. *Luc.* 15. 24.

Oratio.

POpulum tuum, quæſumus, Deus, ab ira tua ad te confugiéntem patérnâ récipe pietáte; ut qui, tuæ majeſtátis flagélla formídant, de tua mereántur vénia gratulári; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit, &c.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *An.* 1583. *Tit.* 12. *De Pœnit.*

QUærant imprímis Párochi à confiténtibus, an priùs conſciéntiam ſuam diſcúſſerint, eóſque peccáta ſua confitéri júbeant: tum demùm ſi quæ fortáſsè prætermíſſa videbúntur, de iis, pro ſtatu & conditióne cujúſque, intérrogent.

AD VESPERAS.

CAPITULUM. *Jer.* 2. 19.

SCito, & vide, quia malum & amárum eſt, reliquíſſe te Dóminum Deum tuum, & non eſſe timórem meî apud te; dicit Dóminus Deus exercítuum.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. a. Dixit Dóminus ad Móyſen: Sciens dolórem pópuli mei, deſcéndi ut líberem eum de mánibus Ægyptiórum. *Exod.* 3. 8.

Non dicuntur Preces.

Oratio.

DEus, qui Eccléſiam tuam ánnuâ Quadrageſímæ obſervatióne puríficas; præſta famíliæ tuæ, ut quod à te obtinére abſtinéndo nítitur, hoc bonis opéribus exequátur; Per Dóminum.

COMPLETORIUM, *ut ſuprà*, *p.* 138. *demptis Précibus.*

DOMINICA III.

IN QUADRAGESIMA.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Veníte, * Revertámur ad Dóminum. *Oſee.* 6. 1.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2. *ritu duplici.*

Hymnus. En tempus acceptábile, *p.* 127.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 4. *E.* Convertímini ad me, ait Dóminus exercítuum; & convértar ad vos. *Zach.* 1. 3.

Ant. 1. a. Revertátur unuſquíſque à via ſua mala. *Jer.* 18. 11.

Ant. 6. F. Vivo ego, dicit Dóminus: Nolo mortem ímpii, ſed ut convertátur ímpius à via ſua, & vivat. *Ezech.* 33. 11.

℣. Fílii hóminum, úſquequò gravi corde? ℟. Ut quid dilígitis vanitátem, & quǽritis mendácium? *Pſ.* 4. 3.

Incipit Liber Exodi.

LECTIO I. *c.* 1. *v.* 7. *ad* 16.

FIlii Iſraël crevérunt, & quaſi germinántes multiplicáti ſunt, ac roboráti nimis, implevérunt terram. Surréxit intéreà rex novus ſuper Ægýptum, qui ignorábat Joſeph: & ait ad pópulum ſuum: Ecce pópulus filiórum Iſraël multus, & fórtior nobis eſt. Veníte, ſapiénter opprimámus eum, ne fortè multiplicétur: & ſi ingrúerit contra nos bellum, addátur inimícis noſtris, expugnatíſque nobis, egrediátur de terra. Præpóſuit itaque eis magíſtros óperum, ut affli-

gerent eos onéribus: ædificaverúntque urbes tabernaculórum Pharaóni, Phithom & Raméſſes. Quantóque opprimébant eos, tantò magìs multiplicabántur & creſcébant: oderántque filios Iſraël Ægýptii, & affligébant illudéntes eis; atque ad amaritúdinem perducébant vitam eórum opéribus duris luti & láteris, omníque famulátu, quo in terræ opéribus premebántur. Dixit autem rex Ægýpti obſtetrícibus Hebræórum, quarum una vocabátur Séphora, áltera Phua, præcípiens eis: Quando obſtetricábitis Hebréas, & partûs tempus advénerit; ſi máſculus fúerit, interficite eum: ſi fémina, reſerváte.

℟. j. Poſtquàm créverat Móyſes, * Egréſſus eſt ad fratres ſuos, vidítque afflictiónem eórum. *Exod.* 2. 11. ℣. Magìs éligens afflígi cum pópulo Dei, quàm temporális peccáti habére jucunditátem. *Hebr.* 11. 25. * Egréſſus.

LECTIO II. *c.* 2. *v.* 1. *ad* 10.

EGréſſus eſt poſt hæc vir de domo Levi: & accépit uxórem ſtirpis ſuæ, quæ concépit, & péperit filium: & videns eum elegántem, abſcóndit tribus ménſibus. Cúmque jam celáre non poſſet, ſumpſit fiſcéllam ſcírpeam, & linívit eam bitúmine ac pice: poſuítque intùs infántulum, & expóſuit eum in carécto ripæ flúminis, ſtante procul ſoróre ejus, & conſideránte evéntum rei. Ecce autem deſcendébat filia Pharaónis, ut lavarétur in flúmine, & puéllæ ejus gradiebántur per crepídinem álvei. Quæ cùm vidíſſet fiſcéllam in papyrióne, miſit unam è famulábus ſuis: & allátam apériens, cernénſque in ea párvulum vagiéntem, misérta ejus, ait: De infántibus Hebræórum eſt hic. Cui ſoror púeri: Vis, inquit, ut vadam, & vocem tibi mulíerem Hebréam, quæ nutríre poſſit infántulum? Reſpóndit: Vade. Perréxit puélla, & vocávit matrem ſuam. Ad quam locúta filia Pharaónis: Accipe, ait, púerum iſtum, & nutri mihi: ego dabo tibi mercédem tuam. Suſcépit múlier, & nutrívit púerum: adultúmque trádidit filiæ Pharaónis. Quem illa adoptávit in locum filii, vocavítque nomen ejus Móyſes, dicens: Quia de aqua tuli eum.

℟. ij. Glorificávit illum Dóminus in conſpéctu regum, & juſſit illi coram pópulo ſuo, * Et oſténdit illi glóriam ſuam. *Eccli.* 45. 3. ℣. Fide relíquit Ægýptum, non véritus animoſitátem regis: Inviſíbilem enim tanquam videns ſuſtínuit. *Hebr.* 11. 27. * Et oſténdit.

Lectio III. *v.* 11. *ad* 15.

IN diébus illis, poſtquàm créverat Móyſes, egréſſus eſt ad fratres ſuos; vidítque afflictiónem eórum, & virum Ægýptium percutiéntem quemdam de Hebræis frátribus ſuis. Cúmque circumſpexíſſet huc atque illuc, & nullum adéſſe vidíſſet, percúſſum Ægýptium abſcóndit sábulo. Et egréſſus die áltero, conſpéxit duos Hebræos rixántes; dixítque ei qui faciébat injúriam: Quare pércutis próximum tuum? Qui reſpóndit: Quis te conſtítuit príncipem & júdicem ſuper nos? Num occídere me tu vis, ſicut herì occidíſti Ægýptium? Tímuit Móyſes, & ait: Quómodo palàm factum eſt verbum iſtud? Audivítque Phárao ſermónem hunc, & quærébat occídere Móyſen; qui fúgiens de conſpéctu ejus, morátus eſt in terra Mádian.

℟. *iij*. In fide & lenitáte ipsíus ſanctum fecit illum, * Et elégit eum ex omni carne. *Eccli*. 45. 4. ℣. Hunc Deus príncipem & redemptórem miſit. *Act*. 7. 35. * Et elégit. Glória. * Et elégit.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Derelínquat ímpius viam ſuam, & vir iníquus cogitatiónes ſuas. *Iſ*. 55. 7.

Ant. 7. c. Revertátur ad Dóminum, & miſerébitur ejus; & ad Deum noſtrum, quóniam multus eſt ad ignoſcéndum. *Iſ*. 55. 7.

Ant. 5. a. Pius & miséricors eſt Deus, & remíttet in die tribulatiónis peccáta. *Eccli*. 2. 13.

℣. Dóminus Deus loquétur pacem in plebem ſuam, ℟. Et ſuper ſanctos ſuos, & in eos qui convertúntur ad cor. *Pſ*. 84. 9.

De Libro Eccleſiáſtici.

Lectio IV. *c*. 45. *v*. 1. *ad* 6.

DIléctus Deo & homínibus Móyſes: cujus memória in benedictióne eſt. Símilem illum fecit in glória ſanctórum, & magnificávit eum in timóre inimicórum, & in verbis ſuis monſtra placávit. Glorificávit illum in conſpéctu regum, & juſſit illi coram pópulo ſuo, & oſténdit illi glóriam ſuam. In fide & lenitáte ipsíus ſanctum fecit illum, & elégit eum ex omni carne. Audívit enim eum, & vocem ipsíus, & indúxit illum in nubem. Et dedit illi coram præcépta, & legem vitæ & diſciplínæ, docére Jacob teſtaméntum ſuum, & judícia ſua Iſraël.

℟. *jv*. Quærite Dóminum, dum inveníri poteſt; * Invocáte eum, dum propè eſt. *Iſ*. 55. 6. ℣. Ait enim: Témpore accépto exaudívi te, & in die ſalútis adjúvi te. 2. *Cor*. 6. 2. * Invocáte.

LECTIO V. *v. 7. ad 16.*

EXcélſum fecit Aaron fratrem ejus, & símilem ſibi de tribu Levi: ſtátuit ei teſtaméntum ætérnum, & dedit illi ſacerdótium gentis, & beatificávit illum in glória, & circumcínxit eum zonâ glóriæ, & índuit eum ſtolam glóriæ, & coronávit eum in vaſis virtútis. Circúmpedes, & femorália, & humerále póſuit ei, & cinxit illum tintinnábulis aúreis plúrimis in gyro, dare sónitum in inceſſu ſuo, audítum fácere sónitum in templo, in memóriam fíliis gentis ſuæ. Stolam ſanctam auro, & hyacíntho, & púrpurâ, opus téxtile viri ſapiéntis, judício & veritáte prǽditi: torto cocco opus artíficis gemmis pretióſis figurátis in ligatúra auri, & ópere lapidárii ſculptis, in memóriam ſecúndùm númerum tribuum Iſraël. Coróna aúrea ſuper mitram ejus expréſſa ſigno ſanctitátis, & glóriâ honóris: opus virtútis, & deſidéria oculórum ornáta. Sic pulchra ante ipſum non fuérunt tália uſque ad oríginem. Non eſt indútus illâ alienígena áliquis, ſed tantùm fílii ipsíus ſoli, & nepótes ejus per omne tempus.

℟. *v.* Quia pátiens Dóminus eſt, in hoc ipſo pœniteámus; * Et indulgéntiam ejus, fuſis lácrymis, poſtulémus. *Judith.* 8. 14. ℣. In ómnibus exhibeámus noſmetípſos ſicut Dei miníſtros. 2. *Cor.* 6. 4. * Et indulgéntiam.

LECTIO VI. *v. 19. ad 25.*

FActum eſt illi in teſtaméntum ætérnum, & sémini ejus, ſicut dies cœli, fungi ſacerdótio, & habére laudem, & glorificáre pópulum ſuum in nómine ejus. Ipſum elégit ab omni vivénte, offérre ſacrifícium Deo, incénſum, & bonum odórem, in memóriam placáre pro pópulo ſuo: & dedit illi in præcéptis ſuis poteſtátem, in teſtaméntis judiciórum, docére Jacob teſtimónia, & in lege ſua lucem dare Iſraël. Quia contra illum ſtetérunt aliéni, & propter invídiam circumdedérunt illum hómines in deſérto, qui erant cum Dathan & Abíron, & congregátio Core in iracúndia, vidit Dóminus Deus, & non plácuit illi, & conſúmpti ſunt in ímpetu iracúndiæ. Fecit illis monſtra, & conſúmpſit illos in flamma ignis. Et áddidit Aaron glóriam, & dedit illi hæreditátem, & primítias frugum terræ diviſit illi.

℟. *vj.* Qui abſcóndit ſcélera ſua, non dirigétur; * Qui autem confeſſus fúerit, & relíquerit ea, miſericórdiam conſequétur. *Prov.* 28. 13. ℣. Si confiteámur peccáta noſtra,

ſtra, fidélis eſt & juſtus Deus, ut remíttat nobis peccáta noſtra. 1. *Joan.* 1. 9. * Qui. Glória. * Qui.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. *a.* Mundémus nos ab omni inquinaménto carnis & ſpíritûs. 2. *Cor.* 7. 1.

Ant. 8. G. Non eſt abbreviáta manus Dómini, ut ſalváre néqueat; neque aggraváta eſt auris ejus, ut non exaúdiat. *Iſ.* 59. 1.

Ant. 1. *g.* Dóminus bonus propitiábitur cunctis, qui in toto corde requírunt Dóminum Deum patrum ſuórum. 2. *Par.* 30. 18. 19.

℣. Non repéllet Dóminus plebem ſuam, ℟. Et hæreditátem ſuam non derelínquet. *Pſ.* 93. 14.

Sermo ſancti Baſílii Epíſcopi.

Homil. 2. *De Jejun.* n. 2.

LECTIO VII.

EST jejúnium omni témpore útile, iis qui lubénti ánimo illud ſuſcípiunt. Neque enim aſſúltus dæmonum quidquam audet advérsùs jejunántem; ac vitæ noſtræ cuſtódes Angeli diligéntiùs adſunt iis, qui jejúnio purgátam habent ánimam. Sed multò magìs hoc témpore, quo per univérſum terrárum orbem úndique denuntiátur jejúnii præcónium. Nec ulla eſt ínſula, nec ulla terra cóntinens, non cívitas, non gens ulla, non extrémus mundi ángulus, ubi non audiátur jejúnii edíctum. Quin & exércitus, & viatóres, & nautæ, & negotiatóres, omnes páriter aúdiunt edíctum, & ſummo gaúdio excípiunt. Ne quis ígitur ſémet exclúdat à número jejunántium, in quo omne genus hóminum, omnis ætas, omnes dignitátum órdines recenséntur.

℟. *vij.* Dies propitiatiónis eſt, ut propitiétur vobis Dóminus Deus veſter; * Omnis ánima quæ affĺícta non fúerit die hâc, períbit de pópulis ſuis. *Levit.* 23. 28. 29. ℣. Fácite ergo fructum dignum pœniténtiæ. *Matt.* 3. 8. * Omnis.

LECTIO VIII. n. 7. & 8.

UT laudem promereátur jejúnium, non eſt per ſe ſatìs abſtinére à cibis, ſed jejúnium jejunémus acceptábile, Deo gratum. Verum jejúnium eſt à vítiis aliénum eſſe, continéntia linguæ, iræ cohibítio, concupiſcentiárum amputátio, obtrectatiónis, mendácii, perjúrii. Ab his abſtinére verum eſt jejúnium. Cæterùm delectémur in Dómino, in meditatióne eloquiórum Spíritûs, inque ſuſcipiéndis ſalutáribus inſtitútis, dénique in cunctis dogmátibus, quibus emendántur ánimi noſtri.

℟. *viij.* Miſericórdiæ Dómini quia non ſumus

conſúmpti: * Quia non defecérunt miſeratiónes ejus. *Thren.* 3. 22. ℣. Miséricors Dóminus eſt & miſerátor. *Jac.* 5. 11. * Quia.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio IX. *c.* 11. *v.* 14. *ad* 28.

Dæmonium ejectum.

Erat Jeſus ejíciens dæmónium, & illud erat mutum. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbýteri.

In Luc. Lib. 4. *Cap.* 48.

Dæmoníacus iſte apud Matthǽum, non ſolùm mutus, ſed & cæcus fuíſſe narrátur; curatúſque dícitur à Dómino, ità ut loquerétur & vidéret. Tria ergo ſigna in uno hómine ſimul perpetráta ſunt. Cæcus videt, mutus lóquitur, poſséſſus à dǽmone liberátur. Quod & tunc quidem carnáliter factum eſt, ſed & quotídie complétur in converſióne credéntium, ut expúlſo primùm dǽmone, fidei lumen aſpíciant, deínde ad laudes Dei, tacéntia priùs ora laxéntur.

℟. *jx.* Nunquid tollétur à forti præda? aut quod captum fúerit à robúſto ſalvum eſſe póterit? * Quia hæc dicit Dóminus: Equidem & captívitas à forti tollétur. *Iſ.* 49. 24. 25. ℣. Si fórtior eo ſupervéniens víceritt eum, univérſa arma ejus aúferet. *Luc.* 11. 22. * Quia. Glória. *Reſumitur* ℟. Nunquid.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Oculi noſtri ad Dóminum Deum noſtrum, ℟. Donec miſereátur noſtrî. *Pſ.* 122. 2.

Ant. 8. *g.* Expectátio Iſraël, Dómine, omnes qui te derelínquunt, confundéntur. *Jer.* 17. 13.

Ant. 7. d. Poſt tempeſtátem tranquíllum facis, Dómine; & poſt lacrymatiónem & fletum, exultatiónem infúndis. *Tob.* 3. 22.

Ant. 6. F. Quid dicémus, Deus noſter, poſt hæc, quia derelíquimus mandáta tua quæ præcepíſti? 1. *Eſdr.* 9. 10. 11.

In Canticum, Peccávimus, *ſuprà*, p. 129.

Ant. 2. D. Exaúdies, Dómine, in loco habitáculi tui in cœlo; & cùm exaudíeris, propítius eris. 3. *Reg.* 8. 30.

Ant. 1. a. Nos ipſi peccávimus gráviter uſque ad diem hanc, & in iniquitátibus noſtris tráditi ſumus. 1. *Eſdr.* 9. 7.

Capitulum. *Ezech.* 33. 13.

Etiámſi díxero juſto quòd vitâ vivat, & confíſus in juſtítia ſua fécerit iniquitátem, omnes juſtítiæ ejus oblivióni tradéntur, & in iniquitáte ſua quam operátus eſt, in ipſa moriétur.

Hymnus. Audi, benígne Cónditor, *ſuprà*, p. 129.

℣. Audítam fac mihi manè miſericórdiam tuam, Dómine; ℟. Quia in te ſperávi. *Pſ.* 142. 8.

Ad Benedíctus, *Ant.* 8. g. Nunquid voluntátis meæ eſt mors ímpii, dicit Dóminus Deus, & non, ut convertátur à viis ſuis, & vivat? *Ezech.* 18. 23.

Oratio.

DA, quǽſumus, Dómine, pópulo tuo diabólica vitáre contágia, & te ſolum Deum purâ mente ſectári; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Stupébant omnes turbæ, & dicébant: Nunquid hic eſt fílius David? *Matt.* 12. 23.

CAPITULUM. *Eph.* 6. 10. 11.

FRatres, confortámini in Dómino, & in poténtia virtútis ejus: indúite vos armatúram Dei, ut poſsítis ſtare advérsùs inſídias diáboli.

℟. *breve.* Chriſte, &c. *p.* 132. *demptis Precibus.*

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *An.* 1583. *Tit.* 12. *De Pœnit.*

SÆpè prǽdicent Párochi, Chriſtiáni hóminis pœniténtiâ contineri véterum peccatórum deteſtatiónem, tum eorúmdem ſacramentálem confeſſiónem, itémque ſacerdotálem abſolutiónem, ac demùm ſatiſfactiónem, per jejúnia, eleemóſynas, oratiónes, & ália pia ſpirituális vitæ exercítia, quibus & pravi hábitus cítiùs ex ánimis evellúntur, & boni facíliùs inſerúntur.

AD TERTIAM

Ant. 4. E. Omne regnum in ſeípſum divíſum deſolábitur. *Luc.* 11. 17.

CAPITULUM. *Gal.* 5. 9. 10.

MOdicum ferméntum totam maſſam corrúmpit. Ego confído in vobis in Dómino, quòd nihil áliud ſapiétis: qui autem contúrbat vos, portábit judícium, quicúmque eſt ille.

℟. *breve.* Pérfice, Dómine, greſſus meos * In sémitis tuis. ℟. Pérfice. ℣. Ut non moveántur veſtígia mea. * In. Glória. ℟. Pérfice. *Pſ.* 16. 5.

℣. Deus meus, ſuſcéptor meus; ℟. Non movébor ámpliùs. *Pſ.* 61. 3.

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Qui non eſt mecum, contra me eſt; & qui non cólligit mecum, diſpérgit. *Luc.* 11. 23.

CAPITULUM. *Hebr.* 10. 35. 36.

NOlíte amíttere confidéntiam veſtram, quæ magnam habet remuneratiónem: patiéntia enim vobis neceſsária eſt, ut voluntátem Dei faciéntes reportétis promiſſiónem.

℟. *breve.* Avérte, Dómine, óculos meos, *Ne vídeant vanitátem. ℟. Avérte. ℣. In via tua vivífica me. * Ne. Glória. ℟. Avérte. *Pſ.* 118. 37.

℣. Deduc me in ſémitam mandatórum tuórum: ℟. Quia ipſam vólui. *Pſ.* 118. 35.

AD NONAM.

Ant. 1. f. Fiunt novíſſima hóminis illíus pejóra prióribus. *Luc.* 11. 26.

CAPITULUM. *Hebr.* 6. 7. 8.

TErra ſæpè veniéntem ſuper ſe bibens imbrem, & génerans herbam opportúnam illis à quibus cólitur, áccipit benedictiónem à Deo. Próferens autem ſpinas ac tríbulos, réproba eſt, & maledícto próxima.

℟. *breve.* Ecce, Dómine, qui elóngant ſe à te, * Períbunt. ℟. Ecce. ℣. Perdidíſti omnes qui fornicántur abs te. * Períbunt. Glória. ℟. Ecce. *Pſ.* 72. 27.

℣. Mihi adhærére Deo bonum eſt, ℟. Pónere in Dómino Deo ſpem meam. *Pſ.* 72. 28.

AD VESPERAS.

Antiphonæ ut in Dominica prima, p. 156.

CAPITULUM. 2. *Petr.* 2. 20.

SI refugiéntes coinquinatiónes mundi, in cognitióne Dómini noſtri & Salvatóris Jeſu Chriſti, his rursùs implicáti ſuperántur, facta ſunt eis poſterióra deterióra prióribus.

Hymnus. Solémne nos jejúnii, *ſuprà*, p. 137.

℣. Si iniquitátes obſerváveris, Dómine; ℟. Dómine, quis ſuſtinébit? *Pſ.* 129. 3.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. D. Extóllens vocem quædam múlier de turba dixit Jeſu: Beátus venter qui te portávit, & úbera quæ ſuxíſti: *Luc.* 11. 27.

Oratio, Da, quǽſumus, *ſuprà*, p. 195.

COMPLETORIUM, *ut ſuprà*, p. 138. *demptis Precibus.*

FERIA SECUNDA.

De Libro Exodi.

LECTIO I. *c.* 3. *v.* 1. *ad* 6.

MOyſes paſcébat oves Jethro sóceri ſui ſacerdótis Mádian: cúmque mináſſet gregem ad interióra desérti, venit ad montem Dei Horeb. Apparuítque ei Dóminus in flamma ignis de médio rubi: & vidébat quòd rubus ardéret, & non combureretur. Dixit ergo Móyſes: Vadam, & vidébo viſiónem hanc magnam, quare non comburátur rubus. Cernens autem Dóminus quòd pérgeret ad vidéndum, vocávit eum de médio rubi, & ait: Móyſes, Móyſes. Qui reſpóndit: Adſum. At ille: Ne apprópies, inquit, huc: ſolve calceaméntum de pédibus tuis: locus enim in quo ſtas, terra ſancta eſt. Et ait: Ego ſum Deus patris tui, Deus Abraham, Deus Iſaac, & Deus Jacob. Abſcóndit Móyſes fáciem ſuam: non enim audébat aſpícere contra Deum.

℟. *j.* Non tardes, *p.* 127.

LECTIO II. *v.* 7. *ad* 14.

CUi ait Dóminus: Vidi afflictiónem pópuli mei in Ægýpto, & clamórem ejus audívi propter durítiam eórum qui præſunt opéribus: & ſciens dolórem ejus, deſcéndi ut líberem eum de mánibus Ægyptiórum, & edúcam de terra illa in terram bonam & ſpatióſam, in terram quæ fluit lacte & melle, ad loca Chananǽi, & Hethǽi, & Amorrhǽi, & Pherezǽi, & Hevǽi, & Jebusǽi. Clamor ergo filiórum Iſraël venit ad me: vidíque afflictiónem eórum, quâ ab Ægýptiis opprimúntur. Sed veni, & mittam te ad Pharaónem, ut edúcas pópulum meum, fílios Iſraël de Ægýpto. Dixítque Móyſes ad Deum: Quis ſum ego, ut vadam ad Pharaónem, & edúcam fílios Iſraël de Ægýpto? Qui dixit ei: Ego ero tecum: & hoc habébis ſignum quòd míſerim te: Cùm edúxeris pópulum meum de Ægýpto, immolábis Deo ſuper montem iſtum. Ait Móyſes ad Deum: Ecce ego vadam ad fílios Iſraël, & dicam eis: Deus patrum veſtrórum miſit me ad vos. Si díxerint mihi: Quod eſt nomen ejus? quid dicam eis? Dixit Deus ad Móyſen: Ego ſum qui ſum. Ait: Sic dices fíliis Iſraël: Qui eſt, miſit me ad vos.

℟. *ij.* Státue, *p.* 128.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

LECTIO III. *c.* 4. *v.* 23. *ad* 30.

Pópuli Nazareth invidia.

AIt Jeſus Phariſǽis: Utique dicétis mihi hanc ſimilitúdinem: Médice, cura teípſum. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Lib. 4. *in Evang. Luc.* n. 46. 47.

AMen dico vobis quòd nemo prophéta accéptus eſt in pátria ſua. Non mediócriter invídia próditur, quæ cívicæ caritátis oblíta, in acérba ódia cauſas amóris infléctit. Simul hoc exémplo páriter & oráculo declarátur, quòd fruſtrà opem miſericórdiæ cœléſtis expéctes, ſi aliénæ frúctibus virtútis invídeas. Aſpernátor enim Dóminus invidórum eſt; & ab iis qui divína benefícia in áliis perſequúntur, mirácula ſuæ poteſtátis avértit. Non otióſè ítaque Salvátor excúſat, quòd nulla in pátria ſua mirácula virtútis operátus ſit. Quod enim majus miráculum, quàm quòd in ea natus eſt Chriſtus? Vidéte ígitur quid mali invídia áfferat. Indígna propter invídiam pátria judicátur in qua civis operétur, quæ digna fuit in qua Dei Fílius naſcerétur.

℟. *iij.* Opéruit confúſio

fáciem meam: * Extráneus factus ſum frátribus meis. *Pſ.* 68. 8. 9. ℣. Non eſt prophéta ſinè honóre, nisì in pátria ſua. *Marc.* 6. 4. * Extráneus. Glória. * Extráneus.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. f. Vita cárnium, ſánitas cordis; putrédo óſſium, invídia. *Prov.* 14. 30.

Oratio.

PUríficet nos indulgéntia tua, Dómine; & ab omni nos invídia, caritátis perféctæ donum cuſtódiat; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1624. *Cap.* 5. *De Pœnit.* §. 8.

MOneant Párochi & Concionatóres frequénter fidéles, ut pro percipiéndo ſalutári pœniténtiæ fructu, ad eam, cum humilitáte ánimi, & córporis demiſſióne, accédant.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. d. Duxérunt Jeſum uſque ad ſupercílium montis ſuper quem cívitas illórum erat ædificáta, ut præcipitárent eum. *Luc.* 4. 29.

Oratio.

REſpice nos, Deus pacis, & tibi in ſincéra fratrum caritáte nos perpétuò ſervíre concéde; Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

De Libro Exodi.

LECTIO I. *c.* 4. *v.* 10. *ad* 17.

AIt Móyſes: Obſecro, Dómine, non ſum éloquens ab herì & nudiuſtértiùs: & ex quo locútus es ad ſervum tuum, impeditióris & tardióris linguæ ſum. Dixit Dóminus ad eum: Quis fecit os hóminis? aut quis fabricátus eſt mutum & ſurdum, vidéntem & cæcum? Nónne ego? Perge ígitur, & ego ero in ore tuo, docebóque te quid loquáris. At ille: Obſecro, inquit, Dómine, mitte quem miſsúrus es. Irátus Dóminus in Móyſen, ait: Aaron frater tuus Levítes, ſcio quòd éloquens ſit: ecce ipſe egréditur in occúrſum tuum, vidénſque te lætábitur corde. Lóquere ad eum, & pone verba mea in ore ejus: & ego ero in ore tuo & in ore illíus, & oſténdam vobis quid ágere debeátis. Ipſe loquétur pro te ad pópulum, & erit os tuum: tu autem eris ei in his quæ ad Deum pértinent. Virgam quoque hanc ſume in manu tua, in qua factúrus es ſigna.

℟. *j.* Si pœniténtiam, *p.* 128.

LECTIO II. *v.* 21. *ad fin.*

DIxítque ei Dóminus reverténti in Ægýptum: Vide ut ómnia oſténta quæ póſui in manu tua, fácias coram Pharaóne: ego indurábo cor ejus, & non dimíttet pópulum. Dicéſque ad eum: Hæc dicit Dóminus: Fílius meus primogénitus Iſraël. Dixi tibi: Dimítte fílium meum, ut

ſérviat mihi, & noluíſti dimíttere eum: ecce ego interfíciam fílium tuum primogénitum. Cúmque eſſet in itínere, in diversório occúrrit ei Dóminus, & volébat occídere eum. Tulit íllicò Séphora acutíſſimam petram, & circumcídit præpútium fílii ſui, tetigítque pedes ejus, & ait: Sponſus sánguinum tu mihi es. Et dimíſit eum poſtquàm díxerat: Sponſus sánguinum, ob circumciſiónem. Dixit autem Dóminus ad Aaron: Vade in occúrſum Móyſi in desértum. Qui perréxit óbviàm ei in Montem Dei, & oſculátus eſt eum. Narravítque Móyſes Aaron ómnia verba Dómini quibus míſerat eum, & ſigna quæ mandáverat. Venerúntque ſimul, & congregavérunt cunctos ſenióres filiórum Iſraël. Locutúſque eſt Aaron ómnia verba quæ díxerat Dóminus ad Móyſen: & fecit ſigna coram pópulo, & crédidit pópulus. Audierúntque quòd viſitáſſet Dóminus fílios Iſraël, & quòd reſpexíſſet afflictiónem illórum: & proni adoravérunt.

℟. *ij*. Quis, *p*. 128.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

LECTIO III. *c*. 18. *v*. 15. *ad* 22.

Correptio fratrum.

DIxit Jeſus diſcípulis ſuis: Si peccáverit in te frater tuus, vade & córripe eum inter te & ipſum ſolum. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtini Epíſcopi.

Serm. 82. n. 4.

DEbémus amándo corrípere, non nocéndi aviditáte, ſed ſtúdio corrigéndi. Tales ſi fuérimus, óptimè fácimus quod hódie admóniti ſumus. Si peccáverit in te frater tuus, córripe illum inter te & ipſum ſolum. Quare illum córripis? Quia tu doles, quòd peccáverit in te? Abſit. Si amóre tuî id facis, nihil facis. Si amóre illíus facis, óptimè facis. Dénique in ipſis verbis atténde, cujus amóre id fácere débeas, utrùm tuî, an illíus. Si te audíerit, inquit, lucrátus es fratrem tuum. Ergo propter illum fac, ut lucréris illum. Si faciéndo lucráris: nisì fecíſſes, períerat.

℟. *iij*. Quis eſt qui non delíquerit in lingua ſua? * Córripe próximum, ántequàm comminéris. *Eccli*. 19. 17. ℣. Si te audíerit, lucrátus eris fratrem tuum. *Matt*. 18. 15. * Córripe. Glória. * Córripe.

Ad Benedíctus, *Ant*. 2. D. Qui córripit hóminem, grátiam póſteà invéniet apud eum. *Prov*. 28. 23.

Oratio.

INténde, quæſumus, Dómine, preces noſtras; ut qui non operándo juſtítiam, correptiónem merémur, agnoſcéndo nos peccáſſe,

& vitam noſtram emendándo, digni ſimus qui miſericórdiam à te conſequámur; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 12. *De Pœnitentia.*

NEminem Párochi abſólvant eórum qui cùm præcedénte confeſſióne ſe abláta reſtitutúros, aut legáta ad pias cauſas ſolutúros eſſent pollíciti, cùm facúltas affuíſſet, negléxerint. Eos excípimus qui in mortis artículo fúerint conſtitúti: qui tamen admonéndi erunt, ut id óneris, ſi obíerint, hærédibus impónant, vel ſi convalúerint, quam primùm póterunt, ſatisfáciant.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. c. Ubi ſunt duo vel tres congregáti in nómine meo, ibi ſum in médio eórum. *Matt.* 18. 20.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, Dómine, ut qui aliórum ſtudémus converſióni, própriam ipſi priùs operémur; Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

De Libro Exodi.

Lectio I. *c.* 5. *v.* 1. *ad* 9.

MOyſes & Aaron dixérunt Pharaóni: Hæc dicit Dóminus Deus Iſraël: Dimítte pópulum meum, ut ſacríficet mihi in desérto. At ille reſpóndit: Quis eſt Dóminus, ut aúdiam vocem ejus, & dimíttam Iſraël? Néſcio Dóminum, & Iſraël non dimíttam. Dixerúntque: Deus Hebræórum vocávit nos, ut eámus viam trium diérum in ſolitúdinem, & ſacrificémus Dómino Deo noſtro: ne fortè áccidat nobis peſtis, aut gládius. Ait ad eos rex Ægýpti: Quare, Móyſes & Aaron, ſollicitátis pópulum ab opéribus ſuis? Ite ad ónera veſtra. Dixítque Phárao: Multus eſt pópulus terræ: vidétis quòd turba ſuccréverit: quantò magìs ſi de déritis eis réquiem ab opéribus? Præcépit ergo in die illo præféctis óperum & exactóribus pópuli, dicens: Nequáquam ultrà dábitis páleas pópulo ad conficiéndos láteres, ſicut priùs: ſed ipſi vadant, & cólligant ſtípulas: & menſúram láterum, quam priùs faciébant, imponétis ſuper eos, nec minuétis quidquam: vacant enim, & idcircò vociferántur, dicéntes: Eámus, & ſacrificémus Deo noſtro. Opprimántur opéribus, & éxpleant ea: ut non acquiéſcant verbis mendácibus.

℞. *j.* Convertímini, *p.* 128.

Lectio II. *c.* 7. *v.* 19. *ad* 23.

DIxit Dóminus ad Móyſen: Dic ad Aaron: Tolle virgam tuam, & exténde manum tuam ſuper aquas Ægýpti, & ſuper flúvios eórum, & rivos ac pa-

lúdes, & omnes lacus aquárum, ut vertántur in sánguinem: & ſit cruor in omni terra Ægýpti, tam in lígneis vaſis quàm in ſáxeis. Fecerúntque Móyſes & Aaron ſicut præcéperat Dóminus: & élevans virgam, percúſſit aquam flúminis coram Pharaóne & ſervis ejus: quæ verſa eſt in ſánguinem. Et piſces qui erant in flúmine, mórtui ſunt: computruítque flúvius, & non póterant Ægýptii bíbere aquam flúminis: & fuit ſanguis in tota terra Ægýpti. Fecerúntque ſímiliter maléfici Ægyptiórum incantatiónibus ſuis: & indurátum eſt cor Pharaónis, nec audívit eos, ſicut præcéperat Dóminus. Avertítque ſe, & ingréſſus eſt domum ſuam, nec appóſuit cor étiam hâc vice.

℞. *ij* Fácite, *p.* 128.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio III. *c.* 15. *v.* 1. *ad* 20.

Phariſæorum traditiones.

Accéſſérunt ad Jeſum ab Jeroſólymis Scribæ & Phariſæi, dicéntes: Quare diſcípuli tui tranſgrediúntur traditiónem ſeniórum? Et réliqua.

Homília ſancti Hierónymi Preſbýteri.

Lib. 2. *Comm. in Matt. Cap.* 15.

Mira Phariſæórum Scribarúmque ſtultítia; Dei Fílium árguunt, quare hóminum traditiónes & præcépta non ſervet. Non enim lavant manus ſuas, cùm panem mandúcant. Ipſe autem reſpóndens, ait illis: Quare & vos tranſgredímini mandátum Dei, propter traditiónem veſtram? Falſam calúmniam verâ reſponſióne confútat. Præcéperat enim Dóminus, vel imbecillitátes, vel ætátes, vel penúrias paréntum consíderans, ut filii honorárent, étiam in vitæ neceſſáriis miniſtrándis, paréntes ſuos. Hanc providentíſſimam Dei legem vólentes Scribæ & Phariſæi ſubvértere, ut impietátem ſub nómine pietátis indúcerent, docuérunt péſſimos fílios, ut ſi quis ea quæ paréntibus offeréndа ſunt, Deo vovére volúerit, qui verus eſt pater, oblátio Dómini præponátur paréntum munéribus: vel certè ipſi paréntes, quæ Deo conſecráta cernébant, ne ſacrilégii crimen incúrrerent, declinántes, egeſtáte conficiebántur. Atque ità fiébat, ut oblátio liberórum, ſub occaſióne templi Dei, in ſacerdótum lucra céderet.

℞. *iij.* Non addétis ad verbum quod vobis loquor, nec auferétis ex eo: * Cuſtodíte mandáta Dómini Dei veſtri, quæ ego præcípio vobis. *Deut.* 4. 2. ℣. Quicúmque totam legem ſerváverit,

offéndat autem in uno, factus eſt ómnium reus. *Jac.* 2. 10. * Cuſtodíte. Glória. * Cuſtodíte.

Ad Benedíctus, *Ant.* 3. a. Qui timet Dóminum, honórat paréntes, & quaſi dóminis sérviet his qui ſe genuérunt. *Eccli.* 3. 8.

Oratio.

PErfice, quæſumus, Dómine, benígnus in nobis obſervántiæ ſanctæ ſubsídium; ut quæ, te autóre, faciénda cognóvimus, te operánte, impleámus; Per Dóminum.

C A N O N.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1624. *Cap.* 5. *De Pœnit.* §. 11.

EDícimus ut quarumcúmque Eccleſiárum locis paténtibus, non in capéllis aut ángulis, confeſſionália collocéntur; nunquam verò in Sacríſtiis laïcórum confeſſiónes audiántur. Provídeat étiam Epíſcopus, Eccleſiárum hábitâ ratióne, ne audiendárum confeſſiónum témpora in noctem prótrahant Confeſsárii, néve ante auróram prævéniant.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G. De corde éxeunt cogitatiónes malæ, homicídia, adultéria, fornicatiónes, furta, falſa teſtimónia, blaſphémiæ. *Matt.* 15. 19.

Oratio.

ADéſto, quæſumus, omnípotens Deus; & in jejúnio corporáli, mentem noſtram opéribus tuórum réfice mandatórum; Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

De Libro Exodi.

LECTIO I. *c.* 8. *v.* 1. *ad* 6.

DIxit Dóminus ad Móyſen: Ingrédere ad Pharaónem, & dices ad eum: Hæc dicit Dóminus: Dimítte pópulum meum, ut sacríficet mihi. Sin autem nolúeris dimíttere, ecce ego percútiam omnes términos tuos ranis. Et ebúlliet flúvius ranas: quæ aſcéndent, & ingrediéntur domum tuam, & cubículum lécturi tui, & ſuper ſtratum tuum, & in domos ſervórum tuórum, & in pópulum tuum, & in furnos tuos, & in relíquias cibórum tuórum, & ad te, & ad pópulum tuum, & ad omnes ſervos tuos intrábunt ranæ. Dixítque Dóminus ad Móyſen: Dic ad Aaron: Exténde manum tuam ſuper flúvios ac ſuper rivos & palúdes, & educ ranas ſuper terram Ægýpti. Et exténdit Aaron manum ſuper aquas Ægýpti, & aſcendérunt ranæ, operuerúntque terram Ægýpti.

℟. *j.* Non tardes, *p.* 127.

LECTIO II. *v.* 16. *ad* 19.

DIxítque Dóminus ad Móyſen: Lóquere ad Aaron: Exténde virgam tuam, & pércute púlverem terræ: & ſint ſciniphes in univérſa terrâ

Ægýpti. Fecerúntque ità. Et exténdit Aaron manum, virgam tenens, percuſsítque púlverem terræ; & facti ſunt ſcíniphes in homínibus, & in juméntis: omnis pulvis terræ verſus eſt in ſcíniphes per totam terram Ægýpti. Fecerúntque ſimíliter maléfici incantatiónibus ſuis, ut edúcerent ſcíniphes, & non potuérunt: erántque ſcíniphes, tam in homínibus quam in juméntis. Et dixérunt maléfici ad Pharaónem: Dígitus Dei eſt hîc: induratúmque eſt cor Pharaónis, & non audívit eos, ſicut præcéperat Dóminus.

℞. *ij.* Státue, *p.* 128.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Socrus Simonis.

LECTIO III. *c.* 4. *v.* 38. *ad finem.*

SUrgens Jeſus de Synagóga, introívit in domum Simónis. Socrus autem Simónis tenebátur magnis fébribus. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Lib. 4. *in Evang. Luc.* n. 63.

FOrtáſsìs in typo mulíeris illíus ſocrûs Simónis & Andréæ, váriis críminum fébribus caro noſtra languébat, & diverſárum cupiditátum immódicis æſtuábat illécebris. Nec minórem febrem amóris eſſe díxerim, quàm calóris. Itaque illa ánimum febris, hæc corpus inflámmat. Febris enim noſtra, avarítia eſt; febris noſtra, libído eſt, eò quòd ignítæ ſint cupiditátes; febris noſtra, luxúria eſt; febris noſtra, ambítio eſt; febris noſtra, iracúndia eſt, quæ, licèt córporis vítia ſint, ignem tamen óſſibus ímplicant, mentem, ánimum, ſenſúſque perténtant.

℞. *iij.* Neque herba, neque malágma ſanávit eos, ſed tuus, Dómine, ſermo, qui ſanat ómnia; * Tu es enim, Dómine, qui vitæ & mortis habes poteſtátem. *Sap.* 16. 12. 13. ℣. Omnes qui habébant infírmos váriis languóribus, ducébant illos ad Jeſum. *Luc.* 4. 40. * Tu es. Glória. * Tu es.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. D. Quid néquius quàm quod excogitávit caro & ſanguis? Et hoc arguétur. *Eccli.* 17. 30.

Oratio.

DEus, qui in remédium animárum, jejúnii nobis medicínam indidíſti: te súpplices invocámus, ut tibi ſit acceptábile jejúnium noſtrum, & nos à cibis abſtinéntes, à peccatórum languóribus expédias; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1551. *Seſſ.* 14. *Can.* 9.

SI quis díxerit, abſolutiónem ſacramentálem Sacerdótis non eſſe actum judiciálem, ſed nudum mi-

niſtérium pronuntiándi & declarándi remíſſa eſſe peccáta confiténti... Aut díxerit, non requíri confeſſiónem pœniténtis, ut Sacérdos eum abſólvere poſſit; anáthema ſit.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. G. Exíbant dæmónia à multis, clamántia & dicéntia: Quia tu es Fílius Dei. *Luc.* 4. 41.

Oratio.

DEus, qui peccatóres veníſti, non pérdere, ſed ſalváre; ínſpice gémitum pópuli ſupplicántis, & manus ad factúram tuam exténde, ut ad divína conſurgámus; Per Dóminum.

FERIA SEXTA.

De Libro Exodi.

LECTIO I. *c.* 8. *v.* 20. *ad* 24.

DIxit Dóminus ad Móyſen: Consúrge dilúculo, & ſta coram Pharaóne: egrediétur enim ad aquas, & dices ad eum: Hæc dicit Dóminus; Dimítte pópulum meum, ut ſacríficet mihi. Quòd ſi non dimíſeris eum, ecce ego immíttam in te, & in ſervos tuos, & in pópulum tuum, & in domos tuas, omne genus muſcárum: & implebúntur domus Ægyptiórum muſcis divérſi géneris, & univérſa terra in qua fúerint. Faciámque mirábilem in die illa terram Geſſen, in qua pópulus meus eſt, ut non ſint ibi muſcæ, & ſcias quóniam ego Dóminus in médio terræ. Ponámque diviſiónem inter pópulum meum, & pópulum tuum: cras erit ſignum iſtud. Fecítque Dóminus ità: & venit muſca graviſſima in domos Pharaónis & ſervórum ejus, & in omnem terram Ægýpti, corrúptaque eſt terra ab hujuſcémodi muſcis.

℟. *j.* Si pœniténtiam, *p.* 128.

LECTIO II. *c.* 9. *v.* 1. *ad* 12.

DIxit autem Dóminus ad Móyſen: Ingrédere ad Pharaónem, & lóquere ad eum: Hæc dicit Dóminus Deus Hebræórum: Dimítte pópulum meum, ut ſacríficet mihi. Quòd ſi adhuc rénuis, & rétines eos, ecce manus mea erit ſuper agros tuos, & ſuper equos, & áſinos, & camélos, & boves, & oves, peſtis valde gravis. Et fáciet Dóminus mirábile, inter poſſeſſiónes Iſraël, & poſſeſſiónes Ægyptiórum, ut nihil omnínò péreat ex his quæ pértinent ad fílios Iſraël. Conſtituítque Dóminus tempus, dicens: Cras fáciet Dóminus verbum iſtud in terra. Fecit ergo Dóminus verbum hoc álterâ die: mortúaque ſunt ómnia animántia Ægyptiórum: de animálibus verò filiórum Iſraël nihil omnínò periit. Et miſit Phárao ad vidéndum: nec erat quidquam mórtuum de his

quæ poſſidébat Iſraël. Ingravatúmque eſt cor Pharaónis, & non dimíſit pópulum. Et dixit Dóminus ad Móyſen & Aaron: Tóllite plenas manus cíneris de camíno, & ſpargat illum Móyſes in cœlum coram Pharaóne. Sítque pulvis ſuper omnem terram Ægýpti, erunt enim in homínibus & juméntis úlcera, & vesícæ turgéntes, in univérſa terra Ægýpti. Tulerúntque cínerem de camíno, & ſtetérunt coram Pharaóne, & ſparſit illum Móyſes in cœlum: fáctaque ſunt úlcera veſicárum turgéntium in homínibus, & juméntis: nec póterant maléfici ſtare coram Móyſe, propter úlcera quæ in illis erant, & in omni terra Ægýpti. Induravítque Dóminus cor Pharaónis, & non audívit eos, ſicut locútus eſt Dóminus ad Móyſen.

℟. ij. Quis, p. 128.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

LECTIO III. c. 4. v. 5. ad 42.

Chriſtus cum Samaritana.

VEnit Jeſus in civitátem Samaríæ, quæ dícitur Sichar, juxta prǽdium quod dedit Jacob Joſeph fílio ſuo. Et réliqua.

Homília ſancti Máximi Epíſcopi.

Prima de Eleemoſyna.

AQuam miſericórdiæ comparátur; ſed aquam invénio de fonte procédere; necéſſe mihi eſt miſericórdiæ fontem quǽrere. Ipſe eſt fons qui in Evangélio à Samaritána mulíere aquam póſtulat, & peccáta condónat: aquam pútei réprobat, ſed fontem vitæ perénnis indúlget. Ait enim: Omnis qui bíberit ex aqua hac, sítiet íterùm: qui autem bíberit ex aqua quam ego dabo illi, non sítiet in ætérnum. Aquam ergo Salvátor à mulíere póſtulat, & ſitíre ſe símulat, ut ſitiéntibus ætérnam grátiam largiátur. Neque enim póterat fons ſitíre: neque in quo eſt aqua viva, póterat undam terrénæ fæcis hauríre. Sitiébat ergo Chriſtus: ſitiébat planè, non potum hóminum, ſed ſalútem ſitiébat: non aquam mundi, ſed redemptiónem géneris humáni. Mirum ígitur in modum, ſuper púteum ſedens, miſericórdiæ íbidem fluénta prodúcit: & múlier quæ ad púteum Samaríæ méretrix advénerat, à Chriſti fonte caſta regréditur. Confitétur Chriſtum; annúntiat Salvatórem: & relínquens aquæ váſculum, ad civitátem non fert hýdriam, ſed refert grátiam.

℟. iij. Noli timére, ſerve meus Jacob & rectíſſime, quem elégi: * Effúndam enim aquas ſuper ſitiéntem, & fluénta ſuper áridam. *Iſ.* 44. 2. 3. ℣. Qui bíberit ex aqua quam ego dabo ei, non sítiet in ætér-

num. *Joan.* 4. 13. * Effúndam. Glória. * Effúndam.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. f. Non habet amaritúdinem conversátio Sapiéntiæ, nec tǽdium convíctus illíus, ſed lætítiam & gaúdium. *Sap.* 8. 16.

Oratio.

EXaúdi nos, miséricors Deus; & méntibus noſtris grátiæ tuæ lumen oſténde; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1551. *Seſſ.* 14. *Can.* 10.

SI quis díxerit, Sacerdótes qui in peccáto mortáli ſunt, poteſtátem ligándi & ſolvéndi non habére; aut non ſolos Sacerdótes eſſe miníſtros abſolutiónis, ſed ómnibus & ſíngulis Chriſti fidélibus eſſe dictum: Quæcúmque ligavéritis ſuper terram, erunt ligáta & in cœlo; & quæcúmque ſolvéritis ſuper terram, erunt ſolúta & in cœlo . . . quorum verbórum virtúte quílibet abſólvere poſſit peccáta . . . . anáthema ſit.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. D. Venit hora, & nunc eſt, quando veri adoratóres adorábunt Patrem in ſpíritu & veritáte. *Joan.* 4. 23.

Oratio.

SIt ſemper, Dómine, cibus noſter, tuam fácere voluntátem & perfícere opus tuum; ut quos in vitam ætérnam ſemináſti fructus fidéliter meténtes, dignam cooperatiónis noſtræ mercédem accipiámus; Per Dóminum.

SABBATO.

De Libro Exodi.

LECTIO I. *c.* 9. *v.* 22. *ad* 24. *&c.* 10. *v.* 12. *ad* 15.

DIxit Dóminus ad Móyſen: Exténde manum tuam in cœlum, ut fiat grando in univérſa terra Ægýpti, ſuper hómines, & ſuper juménta, & ſuper omnem herbam agri in terra Ægýpti. Extendítque Móyſes virgam in cœlum: & Dóminus dedit tonítrua, & grándinem, ac diſcurréntia fúlgura ſuper terram: pluítque Dóminus grándinem ſuper terram Ægýpti. Et grando, & ignis miſta páriter ferebántur: tantǽque fuit magnitúdinis, quanta antè nunquam appáruit in univérſa terra Ægýpti, ex quo gens illa cóndita eſt. . . Dixit autem Dóminus ad Móyſen: Exténde manum tuam ſuper terram Ægýpti ad locúſtam, ut aſcéndat ſuper eam, & dévoret omnem herbam quæ reſídua fúerit grándini. Et exténdit Móyſes virgam ſuper terram Ægýpti: & Dóminus indúxit ventum uréntem totâ die illâ & nocte: & manè facto, ventus urens levávit locúſtas. Quæ aſcendérunt ſuper univérſam terram Ægýpti; & ſedérunt in cun-

ctis fínibus Ægyptiórum innumerábiles, quales ante illud tempus non fúerant, nec póſteà futúræ ſunt. Operuerúntque univérſam ſuperfíciem terræ, vaſtántes ómnia. Devoráta eſt ígitur herba terræ, & quidquid pomórum in arbóribus fuit, quæ grando dimíſerat: nihílque omnínò virens relíctum eſt, in lignis & in herbis terræ, in cuncta Ægýpto.

℟. *j.* Convertímini, *p.* 128.

LECTIO II. *c.* 10. *v.* 16. *ad* 23.

QUamóbrem feſtínus Phárao vocávit Móyſen & Aaron, & dixit eis: Peccávi in Dóminum Deum veſtrum, & in vos. Sed nunc dimíttite peccátum mihi étiam hâc vice, & rogáte Dóminum Deum veſtrum, ut aúferat à me mortem iſtam. Egreſsúſque Móyſes de conſpéctu Pharaónis, orávit Dóminum. Qui flare fecit ventum ab Occidénte vehementíſſimum, & arréptam locúſtam projécit in mare rubrum: non remánſit ne una quidem in cunctis fínibus Ægýpti. Et indurávit Dóminus cor Pharaónis, nec dimíſit fílios Iſraël. Dixit autem Dóminus ad Móyſen: Exténde manum tuam in cœlum: & ſint ténebræ ſuper terram Ægýpti, tam denſæ ut palpári queant. Extendítque Móyſes manum in cœlum: & factæ ſunt ténebræ horríbiles in univérſa terra Ægýpti, tribus diébus. Nemo vidit fratrem ſuum, nec movit ſe de loco in quo erat: ubicúmque autem habitábant fílii Iſraël, lux erat.

℟. *ij.* Fácite, *p.* 128.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

LECTIO III. *c.* 8. *v.* 1. *ad* 11.

Mulier adultera.

JEſus perréxit in montem Olivéti: & dilúculo íterùm venit in Templum. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Pſalm. 50. n. 8.

JUdæi ad Dóminum adúlteram mulíerem adduxérunt. In adultério, ínquiunt, hæc múlier deprehénſa eſt; Móyſes hujúſmodi lapidári juſſit; tu de illa quid cenſes? tanquam bicípiti muſcípulâ tentántes cápere Sapiéntiam Dei, ut ſi jubéret occídi, pérderet manſuetúdinis famam; ſi autem jubéret dimítti, incúrreret, tanquam reprehénſor Legis, calúmniam. Quid ergo reſpóndit? Non ait: Occídite. Non ait: Dimíttite; ſed ait: Qui ſe ſcit ſinè peccáto eſſe, primus in illam lápidem jáciat. Juſta lex quæ jubet adúlteram occídi: ſed hæc lex juſta miníſtros hábeat innocéntes. Atténditis quam addúci-

tis, atténdite & qui eſtis. Illi, hoc audíto, unus poſt álterum diſceſſérunt. Remánſit adúltera & Dóminus: remánſit vulneráta & médicus: remánſit magna miséria & magna miſericórdia. Adducéntes erubuérunt, nec véniam petivérunt: addúcta confúſa eſt, & ſanáta.

℞. *iij.* Fornicáta es cum amatóribus multis: tamen * Revértere ad me, dicit Dóminus, & ego ſuſcípiam te *Jer.* 3. 1. ℣. Múlier, nemo te condemnávit? quæ dixit: Nemo, Dómine. Dixit autem Jeſus: Nec ego te condemnábo. *Joan.* 8. 10. 11. * Revértere. Glória. * Revértere.

Ad Benedíctus, *Ant.* 8. G. Remánſit ſolus Jeſus, & múlier in médio ſtans. *Joan.* 8. 9.

Oratio.

PRotéctor noſter, áſpice, Deus; ut qui peccatórum noſtrórum póndere prémimur, percéptâ miſericórdiâ, líberâ tibi mente famulémur; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1551. *Seſſ.* 14. *Can.* 11.

SI quis díxerit, Epíſcopos non habére jus ſibì reſervándi caſus, niſì quoad extérnam, polítiam; atque ídeò cáſuum reſervatiónem non prohibére quóminùs Sacérdos à reſervátis verè abſólvat; anáthema ſit.

AD VESPERAS.

CAPITULUM. *Eccli.* 17. 21. 22. 23.

COnvértere ad Dóminum, & relínque peccáta tua: precáre ante fáciem Dómini, & mínue offendícula: revértere ad Dóminum, & avértere ab injuſtítia tua.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. *g.* Non ſurréxit ultrà Prophéta in Iſraël, ſicut Móyſes, quem noſſet Dóminus fácie ad fáciem. *Deut.* 34. 10.

Oratio.

DEus, qui Eccléſiam tuam ánnuâ Quadrageſimæ obſervatióne puríficas; præſta famíliæ tuæ, ut quod à te obtinére abſtinéndo nítitur, hoc bonis opéribus exequátur; Per Dóminum.

COMPLETORIUM, *ut ſuprà*, p. 138. *demptis Précibus.*

DOMINICA IV.

IN QUADRAGESIMA.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Veníte, * Revertámur ad Dóminum. *Oſee.* 6. 1.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2. *ritu duplici.*

Hymnus. En tempus acceptábile, *p.* 127.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 4. *E.* Convertímini ad me, ait Dóminus exercítuum, & convértar ad vos. *Zach.* 1. 3.

Ant. 1. a. Revertátur unuſquíſque à via ſua mala. *Jer.* 18. 11.

Ant. 6. F. Vivo ego, dicit Dóminus: Nolo mortem ímpii, ſed ut convertátur ímpius à via ſua, & vivat. *Ezech.* 33. 11.

℣. Fílii hóminum, úſquequò gravi corde? ℟. Ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium? *Pſ.* 4. 3.

De Libro Exodi.

LECTIO I. *c.* 12. *v.* 1. *ad* 10.

DIxit Dóminus ad Móyſen & Aaron in terra Ægýpti: Menſis iſte, vobis princípium ménſium, primus erit in ménſibus anni. Loquímini ad univérſum cœtum filiórum Iſraël, & dícite eis: Décimâ die menſis hujus tollat unuſquíſque agnum per famílias & domos ſuas. Sin autem minor eſt númerus, ut ſuffícere poſſit ad veſcéndum agnum, aſsúmet vicínum ſuum qui junctus eſt dómui ſuæ, juxta númerum animárum quæ ſufficere poſſunt ad eſum agni. Erit autem agnus abſque mácula, máſculus, anniculus: juxta quem ritum tollétis, & hœdum. Et ſervábitis eum uſque ad quartam décimam diem menſis hujus: immolabítque eum univérſa multitúdo filiórum Iſraël ad véſperam, Et ſument de ſánguine ejus, ac ponent ſuper utrúmque poſtem, & in ſuperliminâribus domórum in quibus cómedent illum. Et edent carnes nocte illâ aſſas igni, & ázymos panes cum lactúcis agréſtibus. Non comedétis ex eo crudum quid, nec coctum aquâ, ſed tantùm aſſum igni: caput cum pédibus ejus & inteſtínis vorábitis. Nec remanébit quidquam ex eo uſque manè; ſi quid resíduum fúerit, igne comburétis.

℟. *j.* Vocávit Móyſes omnes ſeniòres filiórum Iſraël, & dixit ad eos: * Ite tolléntes ánimal per famílias veſtras, & immoláte Phaſe. *Exod.* 12. 21. ℣. Fide celebrávit Paſcha & ſánguinis effuſiónem. *Hebr.* 11. 28. * Ite.

LECTIO II. *v.* 11. *ad* 16.

SIc autem comedétis illum: Renes veſtros accingétis, & calceaménta habébitis in pédibus, tenéntes báculos in mánibus, & comedétis feſtinánter; eſt enim Phaſe, (id eſt, tránſitus) Dómini. Et transíbo per terram Ægýpti nocte illâ, percutiámque omne primogénitum in terra Ægýpti ab hómine uſque ad pecus: & in cunctis diis Ægýpti fáciam judícia, ego Dóminus. Erit autem ſanguis vobis in ſignum in ædibus in quibus éritis: & vidébo ſánguinem, & tranſíbo vos: nec erit in vobis plaga diſpérdens, quando

percúſſero terram Ægýpti. Habébitis autem hunc diem in monuméntum : & celebrábitis eam ſolémnem Dómino in generatiónibus veſtris cultu ſempitérno. Septem diébus ázyma comedétis : in die primo non erit ferméntum in dómibus veſtris : quicúmque coméderit fermentátum, períbit ánima illa de Iſraël, à primo die uſque ad diem séptimum. Dies prima erit ſancta atque ſolémnis, & dies séptima eâdem feſtivitáte venerábilis : nihil óperis faciétis in eis, excéptis his quæ ad veſcéndum pértinent.

℟. *ij*. Dux fuíſti, Dómine, in miſericórdia tua, pópulo quem redemíſti ; & * Portáſti eum in fortitúdine tua, ad habitáculum ſanctum tuum. *Exod.* 15. 13. ℣. Fide tranſiérunt mare rubrum, tanquam per áridam terram. *Hebr.* 11. 29. * Portáſti.

Lectio III. *v.* 28. *ad* 33.

Et egréſſi filii Iſraël fecérunt ſicut præcéperat Dóminus Móyſi & Aaron. Factum eſt autem in noctis médio, percúſſit Dóminus omne primogénitum in terra Ægýpti, à primogénito Pharaónis, qui in sólio ejus ſedébat, uſque ad primogénitum captívæ quæ erat in cárcere, & omne primogénitum jumentórum. Surrexítque Phárao nocte, & omnes ſervi ejus, cúnctaque Ægýptus : & ortus eſt clamor magnus in Ægýpto : neque enim erat domus in qua non jacéret mórtuus. Vocatíſque Phárao Móyſe & Aaron nocte, ait : Súrgite, & egredímini à pópulo meo, vos & filii Iſraël : ite, immoláte Dómino, ſicut dícitis. Oves veſtras & arménta aſsúmite, ut petierátis, & abeúntes benedícite mihi. Urgebántque Ægýptii pópulum de terra exíre velóciter, dicéntes ; Omnes moriémur.

℟. *iij*. Introdúces eos, & plantábis * In monte hæreditátis tuæ, firmíſſimo habitáculo tuo, quod operátus es, Dómine. *Exod.* 15. 17. ℣. Accepíſti virtútem tuam magnam, & regnáſti. *Apoc.* 11. 17. * In monte. Glória. * In monte.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 2. D. Derelínquat ímpius viam ſuam, & vir iníquus cogitatiónes ſuas. *Iſ.* 55. 7.

Ant. 7. c. Revertátur ad Dóminum, & miſerébitur ejus ; & ad Deum noſtrum, quóniam multus eſt ad ignoſcéndum. *Iſ.* 55. 7.

Ant. 5. a. Pius & miſéricors eſt Deus, & remíttet in die tribulatiónis peccáta. *Eccli.* 2. 13.

℣. Dóminus Deus loquétur pacem in plebem ſuam, ℟. Et ſuper ſanctos ſuos, & in eos qui convertúntur ad cor. *Pſ.* 84. 9.

De Epíſtola ſecúnda beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

Lectio IV. *c.* 8. *v.* 1. *ad* 7.

NOtam fácimus vobis, fratres, grátiam Dei, quæ data eſt in Ecclésiis Macedóniæ: quòd in multo experiménto tribulatiónis, abundántia gaúdii ipsórum fuit; & altíſſima paupértas eórum, abundávit in divítias ſimplicitátis eórum: quia ſecúndùm virtútem, teſtimónium illis reddo, & ſupra virtútem voluntárii fuérunt, cum multa exhortatióne obſecrántes nos grátiam, & communicatiónem miniſtérii quod fit in ſanctos. Et non ſicut ſperávimus, ſed ſemetípſos dedérunt primùm Dómino, deínde nobis, per voluntátem Dei: ità ut rogarémus Titum, ut quemádmodum cœpit, ità & perfíciat in vobis étiam grátiam iſtam. Sed ſicut in ómnibus abundátis fide, & sermóne, & ſciéntiâ, & omni ſollicitúdine, ínſuper & caritáte veſtrâ in nos, ut & in hac grátia abundétis.

℟. *jv.* Quǽrite Dóminum, dum inveníri poteſt; * Invocáte eum, dum propè eſt. *Iſ.* 55. 6. ℣. Ait enim: Témpore accépto exaudívi te, & in die ſalútis adjúvi te. 2. *Cor.* 6. 2. * Invocáte.

Lectio V. *v.* 8. *ad* 15.

NOn quaſi ímperans dico, ſed per aliórum ſollicitúdinem, étiam veſtræ caritátis ingénium bonum cómprobans. Scitis enim grátiam Dómini noſtri Jeſu Chriſti, quóniam propter vos egénus factus eſt, cùm eſſet dives, ut illíus inópiâ vos dívites eſsétis. Et consílium in hoc do: hoc enim vobis útile eſt, qui non ſolùm fácere, ſed & velle cœpíſtis ab anno prióre. Nunc verò & facto perfícite: ut quemádmodum promptus eſt ánimus voluntátis, ità ſit & perficiéndi ex eo quod habétis. Si enim volúntas prompta eſt; ſecúndùm id quod habet, accépta eſt; non ſecúndùm id quod non habet. Non enim ut áliis ſit remíſſio, vobis autem tribulátio, ſed ex æqualitáte. In præsénti témpore veſtra abundántia illórum inópiam súppleat: ut & illórum abundántia veſtræ inópiæ ſit ſupplementum, ut fiat æquálitas, ſicut ſcriptum eſt: Qui multùm, non abundávit: & qui módicùm, non minorávit.

℟. *v.* Quia pátiens Dóminus eſt, in hoc ipſo pœniteámus; * Et indulgéntiam ejus, fuſis lácrymis, poſtulémus. *Judith.* 8. 14. ℣. In ómnibus exhibeámus noſmetípſos ſicut Dei miníſtros. 2. *Cor.* 6. 4. * Et indulgéntiam.

Lectio VI. *v.* 16. *ad* 22.

GRátias autem Deo, qui dedit eámdem ſollicitúdinem pro vobis in

corde Titi, quóniam exhortatiónem quidem ſuſcépit: ſed cùm ſollicítior eſſet, ſuâ voluntáte proféctus eſt ad vos. Míſimus étiam cum illo fratrem, cujus laus eſt in Evangélio per omnes Ecclésias: non ſolùm autem, ſed & ordinátus eſt ab Ecclésiis comes peregrinatiónis noſtræ in hanc grátiam, quæ miniſtrátur à nobis ad Dómini glóriam, & deſtinátam voluntátem noſtram: devitántes hoc, ne quis nos vitúperet in hac plenitúdine, quæ miniſtrátur à nobis. Providémus enim bona, non ſolùm coram Deo, ſed étiam coram homínibus. Míſimus autem cum illis & fratrem noſtrum, quem probávimus in multis ſæpè ſollícitum eſſe: nunc autem multò ſollicitiórem, confidéntiâ multâ in vos.

℟. *vj*. Qui abſcóndit ſcélera ſua, non dirigétur; * Qui autem conféſſus fúerit, & relíquerit ea, miſericórdiam conſequétur. *Prov.* 28. 13. ℣. Si confiteámur peccáta noſtra, fidélis eſt & juſtus Deus, ut remíttat nobis peccáta noſtra. 1. *Joan.* 1. 9. * Qui. Glória. * Qui.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. *a.* Mundémus nos ab omni inquinaménto carnis & ſpíritûs. 2. *Cor.* 7. 1.

Ant. 8. G. Non eſt abbreviáta manus Dómini, ut ſalváre néqueat: neque aggraváta eſt auris ejus, ut non exaúdiat. *Iſ.* 59. 1.

Ant. 1. *g.* Dóminus bonus propitiábitur cunctis, qui in toto corde requírunt Dóminum Deum patrum ſuórum. 2. *Par.* 30. 18. 19.

℣. Non repéllet Dóminus plebem ſuam, ℟. Et hæreditátem ſuam non derelínquet. *Pſ.* 93. 14.

Sermo ſancti Cypriáni Epíſcopi & Mártyris.
Lib. de lapſis.

LECTIO VII.

Confiteántur ſínguli, quæſo vos, fratres dilectíſſimi, delíctum ſuum, dum adhuc qui delíquit in ſéculo eſt, dum admítti conféſſio ejus poteſt, dum ſatisfáctio & remíſſio facta per ſacerdótes apud Dóminum grata eſt. Convertámur ad Dóminum mente totâ; & pœniténtiam críminis, veris dolóribus expriméntes, Dei miſericórdiam deprecémur. Illi ſe ánima proſtérnat, illi mœſtítia ſatisfáciat, illi ſpes omnis incúmbat. Rogáre quáliter debeámus, dicit ipſe. Revertímini, inquit, ad me, ex toto corde veſtro, ſimúlque & jejúnio, & fletu, & planctu; & ſcíndite corda veſtra, & non veſtiménta veſtra. Ad Dóminum toto corde redeámus: iram & offénſam ejus, jejúniis, flétibus, plánctis

bus, ſicut ádmonet ipſe, placémus.

℟. *vij.* Dies propitiatiónis eſt, ut propitiétur vobis Dóminus Deus veſter; * Omnis ánima quæ afflícta non fúerit die hâc, períbit de pópulis ſuis. *Levit.* 23. 28. 29. ℣. Fácite ergo fructum dignum pœniténtiæ. *Matt.* 3. 8. * Omnis.

LECTIO VIII.

VOs, fratres dilectíſſimi, quorum timor in Deum pronus eſt, & in ruína licèt ánimus conſtitútus, mali ſui memor eſt, pœniténtes ac doléntes peccáta veſtra perſpícite, graviſſimum conſciéntiæ crimen agnóſcite, ad intelligéntiam delícti veſtri óculos cordis aperíte, nec deſperántes miſericórdiam Dómini, nec tamen jam véniam vindicántes. Deus, quantùm patris pietáte indúlgens ſemper & bonus eſt, tantùm júdicis majeſtáte metuéndus eſt. Quàm magna delíquimus, tam gránditer defleámus. Alto vúlneri díligens & longa medicína non deſit. Pœniténtia crímine minor non ſit. Oráre opórtet impénſiùs, & rogáre; diem luctu transígere; vigíliis noctes ac flétibus dúcere; tempus omne lacrymóſis lamentatiónibus occupáre; ſtratos ſolo adhærére; in cínere, & cilício, & sórdibus volutári; poſt induméntum Chriſti pérditum, nullum jam velle veſtítum; poſt diáboli cibum, malle jejúnium; juſtis opéribus incúmbere, quibus peccáta purgántur; eleemóſynis frequénter insíſtere, quibus à morte ánimæ liberántur.

℟. *viij.* Miſericórdiæ Dómini quia non ſumus consúmpti: * Quia non defecérunt miſeratiónes ejus. *Thren.* 3. 22. ℣. Miséricors Dóminus eſt & miſerátor. *Jac.* 5. 11. * Quia.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

LECTIO IX. *c.* 6. *v.* 1. *ad* 15.

Panes multiplicati.

ABiit Jeſus trans mare Galilææ, quod eſt Tiberíadis; & ſequebátur eum multitúdo magna. Et réliqua.

Homília ſancti Baſílii Epíſcopi.

Homil. dicta temp. famis & ſiccit. n. 7.

VIdes & ipſum noſtrum Deum, prætéritis non rarò áliis incómmodis, eſuriéntes condolénti ánimo miſerári. Miséreor enim, inquit, turbæ. Quare & in extrémo judício, ubi ádvocat juſtos Dóminus, locum primum óccupat qui largus fuit ac liberális. Nutrítor primas tenet inter eos quibus prǽmia dantur: panem qui miniſtrávit vocátur ante omnes: qui benígnus fuit & liberális, ante réliquos juſtos ad vitam traſmíttitur. Qui illiberá-

lis éxtitit & sórdidus, ante omnes peccatóres igni tráditur. Ob ídque mandátum velut fúgiens détine ac cónfice, & undélibet arréptum ulnis amplécte re. Dato pauca, & multa comparáto: exólvito primigénium peccátum cibariórum largitióne.

℟. *jx.* Conclúde eleemóſynam in corde paúperis; & * Hæc pro te exorábit ab omni malo. *Eccli.* 29. 15. ℣. Sit eleemóſyna tua in abſcóndito, & Pater tuus qui videt in abſcóndito, reddet tibi. *Matt.* 6. 4. * Hæc. Glória. *Reſumitur* ℟. Conclúde.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Oculi noſtri ad Dóminum Deum noſtrum, ℟. Donec miſereátur noſtrî. *Pſ.* 122. 2.

Ant. 1. D. Eſto placábilis, Dómine, ſuper nequítia pópuli tui. *Exod.* 32. 12.

Ant. 6. F. Nullus apud te per ſe ínnocens eſt, qui reddis iniquitátem patrum fíliis ac nepótibus. *Exod.* 34. 7.

Ant. 2. D. Aúferas, Dómine, iniquitátes noſtras atque peccáta. *Exod.* 34. 9.

In Canticum, Peccávimus, *ſuprà*, p. 129.

Ant. 4. a. Peccávimus, Dómine, vanitáte ſedúcti ſumus, & non cuſtodívimus mandátum tuum. 2. *Eſdr.* 1. 6. 7.

Ant. 8. G. Ob hoc quòd ómnium Dóminus es, ómnibus te párcere facis. *Sap.* 12. 16.

CAPITULUM. *Rom.* 6. 13.

NOn exhibeátis membra veſtra arma iniquitátis peccáto: ſed exhibéte vos Deo, tanquam ex mórtuis vivéntes, & membra veſtra arma juſtítiæ Deo.

Hymnus. Audi, benígne Cónditor, *ſuprà*, p. 129.

℣. Audítam fac mihi manè miſericórdiam tuam, Dómine; ℟. Quia in te ſperávi. *Pſ.* 142. 8.

Ad Benedíctus, *Ant.* 6. F. Spléndidum in pánibus benedícent lábia multórum, & teſtimónium veritátis illíus fidéle. *Eccli.* 31. 28.

Oratio.

DOmine Deus, qui multitúdinem pópuli in desérto mirabíliter refíciens, nos erga paúperes commiſeratiónem docuíſti; præſta, ut eórum neceſſitátibus ex vera caritáte communicántes, promíſſa miſericórdibus prǽmia conſequámur; Qui vivis & regnas.

AD PRIMAM.

Ant. 2. D. Súbiit in montem Jeſus, & ibi ſedébat cum diſcípulis ſuis. *Joan.* 6. 3.

CAPITULUM. *Jer.* 51. 6.

FUgite de médio Babylónis, & ſalvet unuſquíſque ánimam ſuam.

℟. *breve*. Chriſte, &c. *p.* 131. *demptis Precibus.*

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1551. *Seſſ.* 14. *Cap.* 7. *De Caſuum reſervat.*

QUóniam natúra & rátio judícii illud expóſcit, ut ſenténtia in súbditos duntáxat ferátur; perſuáſum ſemper in Eccléſia Dei fuit, & veríſſimum eſſe hæc Sýnodus confírmat, nullíus moménti abſolutiónem eam eſſe debére, quam Sacérdos in eum profert, in quem ordináriam aut ſubdelegátam non habet juriſdictiónem.

AD TERTIAM.

Ant. 1. f. Cùm vidíſſet Jeſus, quia multitúdo máxima venit ad eum, dixit ad Philíppum: Unde emémus panes, ut mandúcent hi? *Joan.* 6. 5.

CAPITULUM. *Ezech.* 34. 14.

REquiéſcent oves meæ in herbis viréntibus, & in páſcuis pínguibus paſcéntur.

℟. *breve*. Oculi ómnium * In te ſperant, Dómine. ℟. Oculi. ℣. Et tu das eſcam illórum in témpore opportúno. * In te. Glória. ℟. Oculi. *Pſ.* 144. 15.

℣. Dante te illis, cólligent: ℟. Aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte. *Pſ.* 103. 28.

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Accépit Jeſus panes, & cùm grátias egíſſet, diſtríbuit diſcumbéntibus. *Joan.* 6. 11.

CAPITULUM. 4. *Reg.* 4. 43.

DA pópulo, ut cómedat; hæc enim dicit Dóminus: Cómedent, & ſupérerit.

℟. *breve*. Satiávit Dóminus * Animam inánem. ℟. Satiávit. ℣. Et ánimam eſuriéntem ſatiávit bonis. * Animam. Glória. ℟. Satiávit. *Pſ.* 106. 9.

℣. Dóminus facit judícium injúriam patiéntibus; ℟. Dat eſcam eſuriéntibus. *Pſ.* 145. 7.

AD NONAM.

Ant. 7. c. Dixit diſcípulis ſuis Jeſus: Collígite quæ ſuperavérunt fragménta, ne péreant. Collegérunt ergo, & implevérunt duódecim cóphinos fragmentórum. *Joan.* 6. 12. 13.

CAPITULUM. *Deut.* 30. 9. 10.

REvertétur Dóminus, ut gaúdeat ſuper te in ómnibus bonis, ſicut gaviſus eſt in pátribus tuis: ſi tamen audíeris vocem Dómini Dei tui, & cuſtodíeris præcépta ejus.

℟. *breve*. Edent paúperes, * Et ſaturabúntur. ℟. Edent. ℣. Et laudábunt Dóminum qui requírunt eum. * Et. Glória. ℟. Edent. *Pſ.* 21. 27.

℣. Manducavérunt, & adoravérunt. ℟. In conſpéctu ejus cadent omnes

qui deſcéndunt in terram. *Pſ.* 21. 30.

AD VESPERAS.

Antiphonæ, ut in Dominica prima, p. 156.

Capitulum. *Eccli.* 4. 7. 8.

CONgregatióni paúperum affábilem te fácito, & preſbýtero humília ánimam tuam, & magnáto humília caput tuum. Declína paúperi ſinè triſtítia aurem tuam, & redde débitum tuum, & reſpónde illi pacífica in manſuetúdine.

Hymnus. Solémne nos jejúnii, *ſuprà*, p. 137.

℣. Si iniquitátes obſerváveris, Dómine; ℟. Dómine, quis ſuſtinébit? *Pſ.* 129. 3.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. D. Hómines, cùm vidíſſent quod Jeſus fécerat ſignum, dicébant: Quia hic eſt verè Prophéta, qui ventúrus eſt in mundum. *Joan.* 6. 14.

Oratio, Dómine Deus, *ſuprà*, p. 214.

Completorium, *ut ſuprà*, p. 138. *demptis Precibus.*

FERIA SECUNDA.

De Libro Exodi.

Lectio I. *c.* 12. *v.* 37. *ad* 42.

PRoféƈti ſunt filii Iſraël de Raméſſe in Socoth, ſexcénta ferè míllia péditum virórum, abſque párvulis. Sed & vulgus promíſcuum innumerábile aſcéndit cum eis, oves & arménta & animántia divérſi géneris multa nimis. Coxerúntque farínam, quam dudùm de Ægýpto conſpérſam túlerant, & fecérunt ſubcinerícios panes ázymos: neque enim póterant fermentári, cogéntibus exíre Ægýptiis, & nullam fácere ſinéntibus moram: nec pulménti quidquam occúrrerat præparáre. Habitátio autem filiórum Iſraël quâ manſérunt in Ægýpto, fuit quadringentórum trigínta annorum. Quibus explétis, eâdem die egréſſus eſt omnis exércitus Dómini de terra Ægýpti. Nox iſta eſt obſervábilis Dómini, quando edúxit eos de terra Ægýpti: hanc obſerváre debent omnes filii Iſraël in generatiónibus ſuis.

℟. *j.* Non tardes, *p.* 127.

Lectio II. *v.* 43. *ad finem.*

DIxítque Dóminus ad Móyſen & Aaron: Hæc eſt relígio Phaſe. Omnis alienígena non cómedet ex eo. Omnis autem ſervus emptítius circumcidétur, & ſic cómedet. Advena & mercenárius non edent ex eo. In una domo comedétur, nec efferétis de cárnibus ejus forâs, nec os illíus confringétis. Omnis cœtus filiórum Iſraël fáciet illud. Quòd ſi quis peregrinórum in veſtram volúerit transíre colóniam, & fácere Phaſe Dómini,

circumcidétur

circumcidétur priùs omne maſculínum ejus, & tunc ritè celebrábit, eritque ſicut indígena terræ: ſi quis autem circumcíſus non fúerit, non veſcétur ex eo. Eadem lex erit indígenæ & colóno qui peregrinátur apud vos. Fecerúntque omnes filii Iſraël ſicut præcéperat Dóminus Móyſi & Aaron. Et eâdem die edúxit Dóminus fílios Iſraël de terra Ægýpti per turmas ſuas.

℟. *ij.* Státue, *p.* 128.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

LECTIO III. *c.* 2. *v.* 13. *ad finem.*

Vendentes è Templo ejecti.

PRopè erat Paſcha Judæórum; & aſcéndit Jeſus Jeroſólymam, & invénit in templo vendéntes boves, & oves, & colúmbas. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Evang. Tract. 10. *n.* 4.

QUid audívimus, fratres? Ecce templum illud figúra adhuc erat; & ejécit inde Dóminus omnes qui ſua quærébant, qui ad núndinas vénerant. Et quæ ibi vendébant illi? Quæ opus habébant hómines in ſacrifíciis illíus témporis. Novit enim cáritas veſtra, quòd ſacrifícia illi pópulo, pro ejus carnalitáte, & corde adhuc lapídeo, tália data ſunt, quibus teneréntur, ne in idóla deflúeret: & immolábant ibi ſacrifícia, boves, oves, & colúmbas. Noſtis quia legíſtis. Non ergo magnum peccátum, ſi hoc vendébant in templo, quod emebátur ut offerrétur in templo: & tamen ejécit inde illos. Quid ſi ibi ebrióſos inveníret, quid fáceret Dóminus, ſi vendéntes ea quæ lícita ſunt, & contra juſtítiam non ſunt; (quæ enim honéſtè emúntur, non illícitè emúntur, non illícitè vendúntur,) éxpulit tamen; & non eſt paſſus Domum oratiónis fíeri domum negotiatiónis?

℟. *iij.* Teſtimónia tua, credibília facta ſunt nimis: * Domum tuam decet ſanctitúdo, Dómine. *Pſ.* 92. 5. ℣. Nolíte fácere Domum Patris mei domum negotiatiónis. *Joan.* 2. 16. * Domum. Glória. * Domum.

Ad Benedíctus, *Ant.* 4. ℣. Magnus consílio & incomprehensíbilis cogitátu, cujus óculi apérti ſunt ſuper omnes vias filiórum Adam. *Jer.* 32. 19.

Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, apud quem nihil obſcúrum eſt, nihil incógnitum; occúlta cordis noſtri, remédio tuæ clarífica pietátis, & filii noctis & tenebrárum non ſint, quos íntimâ præſéntiæ tuæ

luce perfúndis; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 12. *De Pœnitentia.*

PRæcípimus, juxta Concílii Tridentíni decrétum, ut nullus Préſbyter, ne Religióſus quidem, confeſſiónes ſeculárium, étiam Sacerdótum, aúdiat; niſì aut parochiále benefícium, aut ab Epíſcopis per exámen vel áliàs idóneus judicátus, approbatiónem, quæ gratìs detur, obtíneat.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. D. Dixit Jeſus: Sólvite templum hoc, & in tribus diébus excitábo illud. *Joan.* 2. 19.

Oratio.

DEus, qui mundum imples, & corda pénetras; illábere sénſibus noſtris; & concéde ut excúſſis peccatórum ténebris, te veram Lucem ſemper ſequámur; Per Dóminum noſtrum, &c.

FERIA TERTIA.

De Libro Exodi.

LECTIO I. *c.* 13. *v.* 17. *ad finem.*

CUm emiſíſſet Phárao pópulum, non eos duxit Deus per viam terræ Philíſthiim quæ vicína eſt: réputans ne fortè pœnitéret eum, ſi vidíſſet advérsùm ſe bella consúrgere, & reverterétur in Ægýptum. Sed circumdúxit per viam desérti, quæ eſt juxta Mare rubrum: & armáti aſcendérunt fílii Iſraël de terra Ægýpti. Tulit quoque Móyſes oſſa Joſeph ſecum: eò quòd adjuráſſet fílios Iſraël, dicens: Viſitábit vos Deus, efférte oſſa mea hinc vobíſcum. Profectíque de Socoth caſtrametáti ſunt in Etham in extrémis fínibus ſolitúdinis. Dóminus autem præcedébat eos ad oſtendéndam viam, per diem in colúmna nubis, & per noctem in colúmna ignis: ut dux eſſet itíneris utróque témpore. Nunquam défuit colúmna nubis per diem, nec colúmna ignis per noctem, coram pópulo.

℟. *j.* Si pœniténtiam, *p.* 128.

LECTIO II. *c.* 14. *v.* 1. *ad* 8.

LOcútus eſt autem Dóminus ad Móyſen, dicens: Lóquere fíliis Iſraël: Revérſi caſtrameténtur è regióne Phihahíroth, quæ eſt inter Magdálum & mare contra Beelséphon: in conſpéctu ejus caſtra ponétis ſuper mare. Dicturúſque eſt Phárao ſuper fíliis Iſraël: Coarctáti ſunt in terra, conclúſit eos desértum. Et indurábo cor ejus, ac perſequétur vos: & glorificábor in Pharaóne, & in omni exércitu ejus; ſciéntque Ægýptii quia ego ſum Dóminus. Fecerúntque ità. Et nuntiátum eſt regi Ægyptió-

ſum quòd fugiſſet pópulus: immutatúmque eſt cor Pharaónis & ſervórum ejus ſuper pópulo, & dixérunt: Quid volúimus fácere, ut dimitterémus Iſraël, ne ſerviret nobis? Junxit ergo currum, & omnem pópulum ſuum aſsúmpſit ſecum. Tulítque ſexcéntos currus eléctos, & quidquid in Ægýpto cúrruum fuit: & duces totíus exércitûs. Induravítque Dóminus cor Pharaónis regis Ægýpti, & perſecútus eſt filios Iſraël: at illi egréſſi erant in manu excélſa.

℟. ij. Quis, *p.* 128.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

LECTIO III. *c.* 7. *v.* 14. *ad* 31.

Doctrina Chriſti.

Aſcéndit Jeſus in Templum, & docébat; & mirabántur, Judǽi, dicéntes: Quómodo hic litteras ſcit, cùm non didícerit? Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Evang. Tract. 29. n. 6.

QUis néſciat hoc eſſe fácere voluntátem Dei, operári opus ejus, id eſt, quod illi placet? Ipſe autem Dóminus apértè álio loco dicit: Hoc eſt opus Dei, ut credátis in eum quem ille miſit. Ut credátis in eum, non, ut credátis ei. Sed ſi créditis in eum, créditis ei. Non autem contínuò qui credit ei, credit in eum; nam & dǽmones credébant ei, & non credébant in eum. Rursùs étiam de Apóſtolis ipsíus póſſumus dícere: Crédimus Petro: ſed non: Crédimus in Petrum. Quid eſt ergo, Crédere in eum? Credéndo amáre, credéndo dilígere, credéndo in eum ire, & ejus membris incorporári. Ipſa eſt ergo fides quam de nobis éxigit Deus: & non ínvenit quod éxigat, nisì donáverit quod invéniat. Quæ fides, nisì quam definívit álio loco Apóſtolus pleniſſimè, dicens: Neque circumcíſio áliquid valet, neque præpútium, ſed fides quæ per dilectiónem operátur? Hæc in te ſit, & intélliges de doctrína.

℟. iij. Omnis ſapiéntia à Dómino Deo eſt, * Et cum illo fuit ſemper, & eſt ante ævum. *Eccli.* 1. 1. ℣. Dixit Jeſus: Mea doctrína non eſt mea, ſed ejus qui miſit me. *Joan.* 7. 16. * Et cum. Glória. * Et cum.

Ad Benedíctus, *Ant.* 4. E. Fons ſapiéntiæ, Verbum Dei in excélſis, & ingréſſus illíus mandáta ætérna. *Eccli.* 1. 5.

Oratio.

DA nobis, Deus, cordis humilitátem fidéliter ſectári, & própriam contemnéndo glóriam, tuam in ómnibus ſemper quærere, ne in hoc ſéculo ab homínibus mercédem vir-

tútis recipiéntes, parátam nobis in futúro meritórum remuneratiónem amittámus; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 12. *De Pœnitentia.*

PRæsénti decréto ómnibus Párochis & áliis Sacerdótibus confeſſiónibus audiéndis præféctis, ſub excommunicatiónis pœna prohibémus, ne deínceps à peccátis & crimínibus atrociόribus, quorum cognitiónem & abſolutiónem ſibi Summus Póntifex aut Epíſcopi in ſuis Synodálibus conſtitutiónibus reſervárunt, quemquam abſólvere præsúmant. Declarántes abſolutiónem in prædíctis crimínibus datam víribus pénitùs carére, & nullam eſſe.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G. Qui quærit glóriam ejus qui miſit eum, hic verax eſt, & injuſtítia in illo non eſt. *Joan.* 7. 18.

Oratio.

ACtiónes noſtras dírige, Deus omnípotens; ut omnis noſtra inténtio ad te tendat, & cuncta operátio, glóriæ tuæ sérviat; Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

De Libro Exodi.

LECTIO I. *c.* 14. *v.* 10. *ad* 16.

CUm appropinquáſſet Phárao, levántes filii Iſraël óculos, vidérunt Ægyptios poſt ſe, & timuérunt valde. Clamaverúntque ad Dóminum, & dixérunt ad Móyſen: Fórſitan non erant ſepúlcra in Ægypto, ídeò tuliſti nos, ut morerémur in ſolitúdine: quid hoc fácere voluíſti, ut edúceres nos ex Ægypto? Nónne iſte eſt ſermo quem loquebámur ad te in Ægypto, dicéntes: Recéde à nobis, ut serviámus Ægyptiis? Multò enim méliùs erat ſervíre eis, quàm mori in ſolitúdine. Et ait Móyſes ad pópulum: Nolíte timére, ſtate, & vidéte magnália Dómini, quæ factúrus eſt hódie: Ægyptios enim quos nunc vidétis, nequáquam ultrà vidébitis uſque in ſempitérnum. Dóminus pugnábit pro vobis, & vos tacébitis. Dixítque Dóminus ad Móyſen: Quid clamas ad me? Lóquere fíliis Iſraël ut proficiſcántur. Tu autem éleva virgam tuam, & exténde manum tuam ſuper mare, & dívide illud; ut gradiántur filii Iſraël in médio mari per ſiccum.

℟. *j.* Convertímini, *p.* 128.

LECTIO II. *v.* 21. *ad* 30.

CUmque extendíſſet Móyſes manum ſuper mare, ábſtulit illud Dóminus, flante vento veheménti & urénte, totâ nocte, & vertit in ſiccum; diviſaque eſt aqua. Et ingréſſi ſunt filii Iſraël per médium ſicci ma-

ris : erat enim aqua quaſi murus à dextra eórum & læva. Perſequentéſque Ægýptii ingréſſi ſunt poſt eos, & omnis equitátus Pharaónis, currus ejus & équites, per médium maris. Jámque advénerat vigília matutína, & ecce reſpíciens Dóminus ſuper caſtra Ægyptiórum per colúmnam ignis & nubis, interfécit exércitum eórum, & ſubvértit rotas cúrruum, ferebantúrque in profúndum. Dixérunt ergo Ægýptii : Fugiámus Iſraélem : Dóminus enim pugnat pro eis contra nos. Et ait Dóminus ad Móyſen : Exténde manum tuam ſuper mare, ut revertántur aquæ ad Ægýptios ſuper currus & équites eórum. Cúmque extendíſſet Móyſes manum contra mare, revérſum eſt primo dilúculo ad priórem locum : fugientibúſque Ægýptiis occurrérunt aquæ, & invólvit eos Dóminus in médiis flúctibus. Reverſǽque ſunt aquæ, & operuérunt currus & équites cuncti exércitûs Pharaónis, qui ſequéntes ingréſſi fúerant mare : nec unus quidem ſupérfuit ex eis. Fílii autem Iſraël perrexérunt per médium ſicci maris, & aquæ eis erant quaſi pro muro à dextris & à ſiníſtris : liberavítque Dóminus in die illa Iſraël de manu Ægyptiórum.

℟. *ij*. Fácite, *p.* 128.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

LECTIO III. *c.* 9. *v.* 1. *ad* 38.

Cæcus à nativitate.

PRætériens Jeſus vidit hóminem cæcum à nativitáte. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Evang. Tract. 44. n. 1.

GEnus humánum eſt iſte cæcus : hæc enim cǽcitas cóntigit in primo hómine per peccátum, de quo omnes oríginem dúximus, non ſolùm mortis, ſed étiam iniquitátis. Si enim cǽcitas eſt infidélitas, & illuminátio fides ; quem fidélem, quando venit Chriſtus, invénit? Quandóquidem Apóſtolus natus in gente Prophetárum dicit : Fúimus & nos aliquándo natúrâ fílii iræ, ſicut & cǽteri. Si fílii iræ, fílii vindíctæ, fílii pœnæ, fílii gehénnæ. Quómodo natúrâ, nisì quia peccánte primo hómine, vítium pro natúra inolévit? Si vítium pro natúra inolévit, ſecúndùm mentem omnis homo cæcus natus eſt. Si enim videt, non opus habet ductóre ; ſi opus habet ductóre & illuminatóre, cæcus eſt ergo à nativitáte.

℟. *iij*. Réſpice, & exaúdi me, Dómine Deus meus ; * Illúmina óculos meos, ne unquam obdórmiam in morte. *Pſ.* 12. 4. ℣. Dómine,

ut vídeam. *Luc.* 18. 41. * Illúmina. Glória. * Illúmina.

Ad Benedíctus, *Ant.* 2. D. Quis cæcus, nisì qui venúmdatus eſt? Et quis cæcus, nisì ſervus Dómini? *Iſ.* 42. 19.

Oratio.

MEntes noſtras, quæſumus, Dómine, lúmine tuæ claritátis illúſtra; ut vidére poſsímus quæ agénda ſunt, & quæ recta ſunt ágere valeámus; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1551. *Seſſ.* 14. *Cap.* 7. *De Caſuum Reſervat.*

PIè ádmodùm in Ecclésia Dei çuſtodítum fuit, ut nulla ſit reſervátio in artículo mortis: atque ídeò omnes Sacerdótes, quóslibet pœniténtes, à quibúſvis peccátis & censúris absólvere poſſunt; extra quem artículum, Sacerdótes, cùm nihil poſſint in cáſibus reſervátis, id unum pœniténtibus perſuadére nitántur, ut ad ſuperióres & legítimos júdices, pro benefício abſolutiónis, accédant.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. c. Dixit Jeſus: In judícium ego in hunc mundum veni, ut qui non vident, vídeant, & qui vident, cæci fiant. *Joan.* 9. 39.

Oratio.

MAjeſtátem tuam, Dómine, ſúpplices exorámus; ut quos viam feciſti perpétuæ ſalútis intráre, nullis permíttas errórum ténebris obcæcári; Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

De Libro Exodi.

LECTIO I. *c.* 19. *v.* 1. *ad* 8.

MEnſe tértio egreſſiónis Iſraël de terra Ægýpti, in die hac venérunt in ſolitúdinem Sínaï. Nam profécti de Ráphidim, & perveniéntes uſque in desértum Sínaï, caſtrametáti ſunt in eódem loco, ibíque Iſraël fixit tentória è regióne montis. Móyſes autem aſcéndit ad Deum, vocavítque eum Dóminus de monte, & ait: Hæc dices dómui Jacob, & annuntiábis fíliis Iſraël: Vos ipſi vidíſtis quæ fécerim Ægýptiis, quómodo portáverim vos ſuper alas aquilárum, & aſsúmpſerim mihi. Si ergo audiéritis vocem meam, & cuſtodiéritis pactum meum, éritis mihi in pecúlium de cunctis pópulis: mea eſt enim omnis terra. Et vos éritis mihi in regnum ſacerdotále, & gens ſancta. Hæc ſunt verba quæ loquéris ad fílios Iſraël. Venit Móyſes: & convocátis majóribus natu pópuli, expóſuit omnes ſermónes quos mandáverat Dóminus. Reſpondítque omnis pópulus ſimul: Cuncta quæ locútus eſt Dóminus, faciémus.

℟. *j*, Non tardes, *p.* 127.

Lectio II. *c.* 20. *v.* 1. *ad* 17.

Locutúſque eſt Dóminus cunctos ſermónes hos. Ego ſum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti, de domo ſervitútis. Non habébis deos aliénos coram me. Non fácies tibi ſcúlptile, neque omnem ſimilitúdinem quæ eſt in cœlo déſuper, & quæ in terra deórsùm, nec eórum quæ ſunt in aquis ſub terra. Non adorábis ea, neque coles: ego ſum Dóminus Deus tuus fortis, zelótes, víſitans iniquitátem patrum in fílios, in tértiam & quartam generatiónem eórum qui odérunt me, & fáciens miſericórdiam in míllia his qui díligunt me, & cuſtódiunt præcépta mea. Non aſſúmes nomen Dómini Dei tui in vanum: nec enim habébit insóntem Dóminus, eum qui aſſúmpſerit nomen Dómini Dei ſui fruſtrà. Meménto ut diem Sábbati ſanctífices. Sex diébus operáberis, & fácies ómnia ópera tua: ſéptimo autem die Sábbatum Dómini Dei tui eſt: non fácies omne opus in eo, tu, & fílius tuus, & fília tua, ſervus tuus, & ancílla tua, juméntum tuum, & ádvena qui eſt intra portas tuas. Sex enim diébus fecit Dóminus cœlum, & terram, & mare, & ómnia quæ in eis ſunt; & requiévit in die séptimo: idcircò benedíxit Dóminus diéi Sábbati, & ſanctificávit eum. Honóra patrem tuum & matrem tuam, ut ſis longǽvus ſuper terram quam Dóminus Deus tuus dabit tibi. Non occídes. Non mœcháberis. Non furtum fácies. Non loquéris contra próximum tuum falſum teſtimónium. Non concupíſces domum próximi tui: nec deſiderábis uxórem ejus, non ſervum, non ancíllam, non bovem, non áſinum, nec ómnia quæ illíus ſunt.

℟. *ij.* Státue, *p.* 128.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio III. *c.* 7. *v.* 11. *ad* 16.

Reſurrectio filii viduæ Naïm.

Ibat Jeſus in civitátem quæ vocátur Naïm; & ibant cum eo diſcípuli ejus, & turba copióſa. Et réliqua.

Homília ſancti Baſílii Epíſcopi.

Homil. 2. n. 2.

Annon præſens vita vobis vidétur contínua quædam & porrécta via eſſe, & iter, ætátibus, quaſi quibúſdam manſiónibus, interſtínctum: quod, ut profectiónis inítium, partum matérnum unicuíque exhibet, ità curſûs finem, tentória ſepulcrórum oſténdit? Atque huc omnes condúcit, álios cítiùs, sériùs álios: & hos quidem, per

ómnia témporis intervàlla profèctos; illos verò, ne in primis quidem vitæ ſtatiónibus commorátos. Nos autem lætámur, ac beátum quiddam dúcimus, cùm quis ex púero vir, & ex viro ſenex factus eſt. ſed fugit nos tantum vitæ ſpátium à nobis amítti, quantum víximus, sícque inſciéntibus nobis vita absúmitur, quanquam ſemper ipſam ex eo quod anteáctum eſt, quódque jam præterflúxit, metiámur. Neque cogitámus quàm incértum ſit, quantùm nobis témporis ad hunc curſùm impertíre velit qui nos ad hoc iter perficiéndum miſit, & quòd opórteat nos quotídie ad profectiónem hinc faciéndam præparátos eſſe.

℟. *iij*. Quodcúmque fácere poteſt manus tua, inſtánter operáre: quia * Nec opus, nec rátio, nec ſapiéntia, nec ſciéntia erunt apud ínferos, quò tu próperas. *Eccle*. 9. 10. ℣. Hâc nocte ánimam tuam répetunt à te. *Luc*. 12. 20. * Nec opus. Glória. * Nec opus.

Ad Benedíctus, *Ant*. 1. D. Omnis caro ſicut fœnum veteráſcet, & ſicut fólium fructíficans in árbore víridi. *Eccli*. 14. 18.

Oratio.

DA nobis, Deus, in ómnibus opéribus noſtris, noviſſimórum noſtrórum ſemper eſſe mémores, ut à peccátis facíliùs abſtineámus; Per Dóminum.

C A N O N.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1624. *Cap*. 5. *De Penit*. §. 6.

PRohibémus, ne quis virtúte cujúſlibet indúlti, excéptis indúltis Pœnitentiáriæ ſecrétis, aut cujúſvis títuli primitívi Párochi, Præpóſiti, aut altérius qualitátis prætéxtu, quælibet ſacraménta adminiſtráre poſſit, abſque prævia approbatióne Ordinárii, & licéntiâ obténtâ.

Ad Magníficat, *Ant*. 6. F. Ait Jeſus: Adoléſcens, tibi dico, Surge: & resédit qui erat mórtuus, & cœpit loqui. *Luc*. 7. 14. 15.

Oratio.

DA nobis, quæſumus, omnípotens Deus, incértum mortis diem ſic meditári; ut, cùm advénerit, pleni bonis opéribus inveniámur; Per Dóminum.

FERIA SEXTA.

De Libro Exodi.

LECTIO I. *c*. 32. *v*. 1. *ad* 8.

VIdens pópulus quòd moram fáceret deſcendéndi de monte Móyſes, congregátus advérsùs Aaron, dixit: Surge, fac nobis deos qui nos præcédant: Móyſi enim, huic viro qui nos edúxit de terra Ægýpti, ignorámus quid accíderit. Dixítque ad eos Aaron: Tóllite inaúres aúreas de uxórum, filiorúmque & fi-

liárum veſtrárum áuribus, & afférte ad me. Fecítque pópulus quæ júſſerat, déferens inaúres ad Aaron. Quas cùm ille accepíſſet, formávit ópere fusório, & fecit ex eis vítulum conflátilem. Dixerúntque: Hi ſunt dii tui, Iſraël, qui te eduxérunt de terra Ægýpti. Quod cùm vidíſſet Aaron, ædificávit altáre coram eo, & præcónis voce clamávit, dicens: Cras ſolémnitas dómini eſt. Surgentéſque manè, obtulérunt holocaúſta, & hóſtias pacíficas, & ſedit pópulus manducáre, & bíbere, & ſurrexérunt lúdere. Locútus eſt autem Dóminus ad Móyſen, dicens: Vade, deſcénde: peccávit pópulus tuus quem eduxíſti de terra Ægýpti. Receſſérunt citò de via quam oſtendíſti eis: fecerúntque ſibi vítulum conflátilem, & adoravérunt: atque immolántes ei hóſtias, dixérunt: Iſti ſunt dii tui, Iſraël, qui te eduxérunt de terra Ægýpti.

℟. *j.* Si pœniténtiam, *p.* 128.

Lectio II. *v.* 19. *ad* 29.

Cumque appropinquáſſet Móyſes ad caſtra; vidit vítulum, & choros: iratúſque valde, projécit de manu tábulas, & confrégit eas ad radícem montis. Arripiénſque vítulum quem fécerant, combúſſit, & contrívit uſque ad púlverem, quem ſparſit in aquam, & dedit ex eo potum fíliis Iſraël. Dixítque ad Aaron: Quid tibi fecit hic pópulus, ut indúceres ſuper eum peccátum máximum? Cui ille reſpóndit: Ne indignétur dóminus meus: tu enim noſti pópulum iſtum, quòd pronus ſit ad malum. Dixérunt mihi: Fac nobis deos qui nos præcédant: huic enim Móyſi, qui nos edúxit de terra Ægýpti, neſcímus quid accíderit. Quibus ego dixi: Quis veſtrûm habet aurum? Tulérunt & dedérunt mihi: & projéci illud in ignem, egreſsúſque eſt hic vítulus. Videns ergo Móyſes pópulum quòd eſſet nudátus, (ſpoliáverat enim eum Aaron propter ignomíniam ſordis, & inter hoſtes nudum conſtitúerat,) & ſtans in porta caſtrórum, ait: Si quis eſt Dómini, jungátur mihi. Congregatíque ſunt ad eum omnes fílii Levi, Quibus ait: Hæc dicit Dóminus Deus Iſraël: Ponat vir gládium ſuper femur ſuum: ite & redíte de porta uſque ad portam per médium caſtrórum, & occídat unuſquíſque fratrem, & amícum, & próximum ſuum. Fecerúntque fílii Levi juxta ſermónem Móyſi: ceciderúntque in die illa quaſi vigínti tria míllia hóminum. Et ait Móyſes: Conſecráſtis manus veſtras hódie Dómino, unuſquíſ-

que in filio, & in fratre ſuo, ut detur vobis benedíctio.

℟. *ij*. Quis, p. 128.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

LECTIO III. *c.* 11. *v.* 1. *ad* 45.

Lazarus ſuſcitatus.

ERat quidam languens Lázarus, à Bethánia de caſtéllo Maríæ, & Marthæ ſoróris ejus. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Evang. Tract. 49. n. 3. 19.

EST genus mortis immáne; mala conſuetúdo appellátur. Aliud eſt enim peccáre, áliud peccándi conſuetúdinem fácere. Qui peccat & continuò corrígitur, citò revivíſcit: quia nondum eſt implicátus conſuetúdine, non eſt ſepúltus. Qui autem peccáre conſuévit, ſepúltus eſt: & benè de illo dícitur: Fetet. Incipit enim habére péſſimam famam, tanquam odórem teterrimum. Tales ſunt omnes aſſuéti ſcelèribus, pérditi móribus. Dicis ei: Noli fácere. Quando te audit quem terra ſic premit, & tabe corrúmpitur, & mole conſuetúdinis prægravátur? Nec ad ipſum tamen reſuſcitándum minor fuit virtus Chriſti. Nóvimus, vídimus, quotídie vidémus hómines, péſſimâ conſuetúdine permutátâ, vívere mélius, quàm vivunt qui reprehendébant. Vidémus multos, nóvimus multos: nemo deſpéret. In corde hóminis quem premit magna moles & conſuetúdo peccáti, in corde hóminis tranſgreſsóris étiam ſancti Evangélii, contemptóris pœnárum æternárum, fremat Chriſtus, increpet ſe homo. Audi adhuc: Flevit Chriſtus, fleat ſe homo. Quare enim flevit Chriſtus, niſi quia flere hóminem dócuit? Quare frémuit, & turbávit ſemetípſum, niſi quia fides hóminis ſibi méritò diſplicéntis frémere quodámmodo debet, in accuſatióne malórum óperum, ut violéntiæ pœniténdi cedat conſuetúdo peccándi?

℟. *iij*. Hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego apériam túmulos veſtros, & * Edúcam vos de ſepúlcris veſtris. *Ezech.* 37. 12. ℣. Ego ſum reſurréctio & vita. *Joan.* 11. 25. * Edúcam. Glória. * Edúcam.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. 2. Dóminus mortíficat & vivíficat, dedúcit ad ínferos & redúcit. 1. *Reg.* 2. 6.

Oratio.

DEus, cui próprium eſt miſeréri ſemper & párcere, ſúſcipe deprecatiónem noſtram, ut, quos delictórum caténa conſtríngit, miſerátio tuæ pietátis clementer abſólvat: Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Lateranénſi quarto Œcuménico.

Anno 1215. *Cap.* 21. *De Confeſſione.*

SAcérdos ſit diſcrétus & cautus, ut more períti médici ſuperinfúndat vinum & óleum vulnéribus ſauciáti, diligénter inquírens & peccatóris circumſtántias & peccáti; per quas prudénter intélligat, quale illi consílium débeat exhibére, & cujúſmodi remédium adhibére, divérſis experiméntis uténdo ad ſanándum ægrótum.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. C. Voce magnâ clamávit Jeſus: Lázare, veni foràs; & ſtatim pródiit qui fúerat mórtuus. *Joan.* 11. 43. 44.

Oratio.

QUæſumus, omnípotens Deus, ut qui póndere noſtrórum peccatórum prémimur, in tua miſericórdia reſpirémus: Per Dóminum.

SABBATO.

De Libro Exodi.

LECTIO I. *c.* 37. *v.* 1. *ad* 9.

FEcit Beséleel arcam de lignis ſetim, habéntem duos ſemis cúbitos in longitúdine, & cúbitum ac ſemiſſem in latitúdine, altitúdo quoque uníus cúbiti fuit & dimídii, veſtivítque eam auro puríſſimo intùs ac foris. Et fecit illi corónam áuream per gyrum, conflans quátuor ánnulos áureos per quátuor ángulos ejus: duos ánnulos in látere uno, & duos in áltero. Vectes quoque fecit de lignis ſetim, quos veſtívit auro, & quos miſit in ánnulos, qui erant in latéribus arcæ ad portándum eam. Fecit & propitiatórium, id eſt, oráculum, de auro mundíſſimo, duórum cubitórum & dimídii in longitúdine, & cúbiti ac ſemis in latitúdine. Duos étiam Chérubim ex auro dúctili, quos póſuit ex utráque parte propitiatórii: Cherub unum in ſummitáte uníus partis, & Cherub álterum in ſummitáte partis altérius: duos Chérubim in síngulis ſummitátibus propitiatórii, extendéntes alas, & tegéntes propitiatórium, séque mútuò & illud reſpiciéntes.

℟. *j.* Convertímini, *p.* 128.

LECTIO II. *v.* 10. *ad* 17.

FEcit & menſam de lignis ſetim in longitúdine duórum cubitórum, & in latitúdine uníus cúbiti, quæ habébat in altitúdine cúbitum ac ſemiſſem. Circumdedítque eam auro mundíſſimo, & fecit illi lábium áureum per gyrum, ipsíque lábio corónam áuream interráſilem quátuor digitórum, & ſuper eámdem, álteram corónam áuream. Fudit & quátuor círculos áureos, quos póſuit

in quátuor ángulis, per ſíngulos pedes menſæ, contra corónam: miſítque in eos vectes, ut poſſit menſa portári. Ipſos quoque vectes fecit de lignis ſetim, & circúmdedit eos auro. Et vaſa ad divérſos uſus menſæ, acetábula, phíalas, & cyathos, & thuríbula, ex auro puro, in quibus offerénda ſunt libámina. Fecit & candelábrum dúctile de auro mundíſſimo, de cujus vecte, cálami, ſcyphi, ſphærulǽque ac lília procedébant.

℟. *ij*. Fácite, *p*. 128.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

LECTIO III. *c*. 8. *v*. 12. *ad* 20.

Jeſus Lux mundi.

LOcútus eſt Jeſus Scribis & Phariſǽis, dicens: Ego ſum Lux mundi. Et réliqua.

Homília ſancti Cypriáni Epíſcopi & Mártyris.

De zelo & livore.

QUi odit fratrem ſuum, in ténebris ámbulat, & non ſcit quò eat: it enim néſciens in gehénnam: ignárus & cæcus præcipitátur in pœnam, recédens ſcílicet à Chriſti lúmine monéntis & dicéntis: Ego ſum lumen mundi; qui me ſecútus fúerit, non ambulábit in ténebris, ſed habébit lumen vitæ. Séquitur autem Chriſtum, qui præcéptis ejus inſíſtit, qui per magiſtérii ejus viam gráditur, qui veſtígia ejus atque itínera ſectátur, qui id quod Chriſtus & dócuit & fecit imitátur. Meminíſſe debémus quo vocábulo plebem ſuam Chriſtus appéllet, quo título gregem ſuum núncupet. Oves nóminat, ut innocéntia Chriſtiána óvibus æquétur. Agnos vocat, ut agnórum natúram símplicem ſimplícitas mentis imitétur.

℟. *iij*. In me grátia omnis viæ & veritátis, * In me omnis ſpes vitæ & virtútis. *Eccli*. 24. 25. ℣. Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris. *Joan*. 8. 12. * In me. Glória. * In me.

Ad Benedíctus, *Ant*. 2. D. Nemo apprehéndit Jeſum; quia necdùm vénerat hora ejus. *Joan*. 8. 20.

Oratio.

TE Lucem veram, & lucis Autórem, Dómine, deprecámur; ut dignéris à nobis ténebras depéllere vitiórum, & clarificáre nos luce virtútum; Qui vivis & regnas.

C A N O N.

Ex Concílio Lateranénſi quarto Œcuménico *Anno* 1215. *Cap*. 21. *De Confeſſione*.

CAveat omninò Sacérdos, ne verbo, vel ſigno, vel álio quovis modo, prodat aliquátenùs peccatórem: ſed ſi prudentióri consílio indiguérit, illud abſque ulla expreſſióne persónæ, causæ requírat.

AD VESPERAS.

Ant. 3. *a.* Omnes nos quaſi oves errávimus, unuſquíſque in viam ſuam declinávit : & póſuit Dóminus in eo iniquitátem ómnium noſtrûm. *Iſ.* 53. 6.

Ant. 4. a. Sicut ovis ad occiſiónem ducétur, & quaſi agnus coram tondénte ſe, obmutéſcet, & non apériet os ſuum. *Iſ.* 53. 7.

Ant. 7. *c.* Dóminus vóluit contérere eum in infirmitáte. *Iſ.* 53. 10.

Ant. 8. *g.* Dabit percutiénti ſe maxíllam, ſaturábitur oppróbriis. *Thren.* 3. 30.

Ant. 2. D. Inglórius erit inter viros aſpéctus ejus, & forma ejus inter filios hóminum. *Iſ.* 52. 14.

CAPITULUM. *Levit.* 23. 4. 5. 6.

HÆ ſunt Fériæ Dómini ſanctæ, quas celebráre debétis tempóribus ſuis. Menſe primo, quartadécimâ die menſis ad véſperam, Phaſe Dómini eſt : & quintadécimâ die menſis hujus, Solémnitas Azymórum Dómini eſt.

℟. Pedes illórum ad malum currunt; & * Feſtínant, ut effúndant ſánguinem. *Prov.* 1. 16. ℣. Fílius hóminis tradéndus eſt in manus hóminum : & occídent eum. *Matt.* 17. 21. 22. * Feſtínant. *Reſumitur* ℟. Pedes.

Ab hac die uſque ad Paſcha, in omni Officio de Tempore, omittitur Glória Patri, *in Reſponſoriis.*

Hymnus. Vexílla Regis pródeunt, *infrà*, p. 241.

℣. Captábunt in ánimam Juſti; ℟. Et ſánguinem innocéntem condemnábunt. *Pſ.* 93. 21.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G. Malè tractavérunt illum, qui à ventre matris conſecrátus eſt Prophéta, evértere, & erúere, & pérdere, & íterùm ædificáre, & renováre. *Eccli.* 49. 9.

Oratio.

DEus, qui nos ad Paſchále myſtérium jejúnii obſervatióne inſtítuis; da, quæſumus, ut quantò própiùs dies ſalutíferæ Feſtivitátis accédit, tantò purióribus ánimis ad celebrándam Unigéniti tui Paſſiónem præparémur; Per eúmdem Dóminum.

COMPLETORIUM, *ut infrà*, p. 241. *demptis Precibus.*

DOMINICA
IN PASSIONE DOMINI.
AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Fílium hóminis tradéndum in manus peccatórum, * Veníte, adorémus. *Matt.* 26. 45.

Pſalmus, Veníte, *p.* 24 *ritu duplici.*

In fine non dicitur Glória Patri; *ſed ejus loco repetitur Invitatorium.*

Et ſic deinceps uſque ad Paſcha, excepto Officio Incarnationis Domini, ... ſi

hâc Hebdomadâ occurrat.

Hymnus. Lugéte, mœſtis cánticibus, *infrà*, p. 237.

IN I. NOCTURNO.

Ant. 8. G. Quis audívit tália horribília, quæ fecit nimis virgo Iſraël? *Jer.* 18. 13.

Ant. 2. D. Omnia quæ lóquitur pópulus iſte, conjurátio eſt. *Iſ.* 8. 12.

Ant. 6. F. Consília impiórum fraudulénta, verba impiórum inſidiántur sánguini. *Prov.* 12. 5. 6.

℣. Décidant à cogitatiónibus ſuis, Dómine; ℟. Secúndùm multitúdinem impietátum eórum expélle eos. *Pſ.* 5. 11.

Incipit Liber Jeremíæ Prophétæ.

LECTIO I. *c.* 1. *v.* 1. *ad* 7.

VErba Jeremíæ fílii Helcíæ, de ſacerdótibus qui fuérunt in Anathóth, in terra Bénjamin. Quod factum eſt verbum Dómini ad eum in diébus Josíæ fílii Amon regis Juda, in tertiodécimo anno regni ejus. Et factum eſt in diébus Jóakim fílii Josíæ regis Juda, uſque ad conſummatiónem undécimi anni Sedecíæ, fílii Josíæ regis Juda, uſque ad tranſmigratiónem Jerúſalem, in menſe quinto. Et factum eſt verbum Dómini ad me, dicens: Priúſquàm te formárem in útero, novi te: & ántequàm exíres de vulva, ſanctificávi te, & Prophétam in Géntibus dedi te. Et dixi: A, a, a, Dómine Deus! Ecce neſcio loqui, quia puer ego ſum. Et dixit Dóminus ad me: Noli dícere, Puer ſum: quóniam ad ómnia, quæ mittam te, ibis: & univérſa, quæcúmque mandávero tibi, loquéris. * Jerúſalem, Jerúſalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

* *Sic terminantur omnes Lectiones de Jeremia Propheta, ab hac die uſque ad Paſcha excluſivè, nihil reſpondendo.*

℟. *j.* Dixérunt: Veníte, & percutiámus eum linguâ, & non attendámus ad univérſos ſermónes ejus. *Jer.* 18. 18. ℣. Collegérunt Pontífices & Phariſæi concílium, & dicébant: Quid fácimus? quia hic homo multa ſigna facit. *Joan.* 11. 47. * Veníte.

LECTIO II. *c.* 2. *v.* 1. *ad* 8.

ET factum eſt verbum Dómini ad me, dicens: Vade, & clama in áuribus Jerúſalem, dicens: Hæc dicit Dóminus: Recordátus ſum tuî, míſerans adoleſcéntiam tuam, & caritátem deſponſatiónis tuæ, quando ſecúta es me in desérto, in terra quæ non ſeminátur. Sanctus Iſraël Dómino, primítiæ frugum ejus: omnes qui dévorant eum, delínquunt: mala vénient ſuper eos, dicit Dóminus. Audíte verbum Dómini, domus Jacob, & omnes cognatiónes domûs Iſraël. Hæc dicit Dóminus: Quid

invenérunt patres veſtri in me iniquitátis, quia elongavérunt à me, & ambulavérunt poſt vanitátem, & vani facti ſunt? Et non dixérunt: Ubi eſt Dóminus, qui aſcéndere nos fecit de terra Ægýpti, qui tradúxit nos per desértum, per terram inhabitábilem & ínviam, per terram ſitis, & imáginem mortis, per terram, in qua non ambulávit vir, neque habitávit homo? Et indúxi vos in terram Carméli, ut comederétis fructum ejus, & óptima illíus. Et ingréſſi contamináſtis terram meam, & hæreditátem meam poſuíſtis in abominatiónem. Sacerdótes non dixérunt: Ubi eſt Dóminus? & tenéntes legem neſciérunt me: & paſtóres prævaricáti ſunt in me: & prophétæ prophetavérunt in Baal, & idóla ſecúti ſunt. Jerúſalem, &c.

℞. *ij*. Dixérunt: Probémus patiéntiam illíus: * Morte turpíſſimâ condemnémus eum. *Sap*. 2. 19. 20. ℣. Expedit unum hóminem mori pro pópulo. *Joan*. 18. 14. * Morte.

LECTIO III. *v*. 9. *ad* 15.

PRoptéreà adhuc judício conténdam vobíſcum; ait Dóminus; & cum fíliis veſtris diſceptábo. Tranſíte ad ínſulas Cethim, & vidéte: & in Cedar míttite, & conſideráte veheménter: & vidéte ſi factum eſt hujuſcémodi. Si mutávit gens deos ſuos, & certè ipſi non ſunt dii: pópulus verò meus mutávit glóriam ſuam in idólum. Obſtupéſcite cœli ſuper hoc, & portæ ejus deſolámini veheménter, dicit Dóminus. Duo enim mala fecit pópulus meus: Me dereliquérunt fontem aquæ vivæ; & fodérunt ſibi ciſtérnas, ciſtérnas diſſipátas, quæ continére non valent aquas. Nunquid ſervus eſt Iſraël, aut vernáculus? quare ergo factus eſt in prædam? Super eum rugiérunt leónes, & dedérunt vocem ſuam, poſuérunt terram ejus in ſolitúdinem: civitátes ejus exúſtæ ſunt, & non eſt qui hábitet in eis. Jerúſalem, &c.

℞. *iij*. Dixérunt: * Gloriátur Patrem ſe habére Deum; videámus ergo, ſi ſermónes illíus veri ſint. *Sap*. 2. 16. 17. ℣. Princeps Sacerdótum ſcidit veſtiménta ſua, dicens: Blaſphemávit. *Matt*. 26. 65. * Gloriátur. *Reſumitur* ℞. Dixérunt.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. *F*. Quómodo facta eſt meretrix cívitas fidélis, plena judícii! *Iſ*. 1. 21.

Ant. 7. d. Juſtítia habitávit in ea; nunc autem homicídæ. *Iſ*. 1. 21.

Ant. 5. a. Ecce verbum Dómini factum eſt eis in oppróbrium. *Jer*. 6. 10.

℣. Ecce cepérunt ánimam meam; ℞. Irruérunt in me fortes. *Pſ*. 58. 4.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Hebræos.

Lectio IV. *c.* 2. *v.* 1. *ad* 4.

ABundántiùs opórtet obſerváre nos ea quæ audívimus, ne fortè pereffluámus. Si enim qui per Angelos dictus eſt ſermo, factus eſt firmus, & omnis prævaricátio & inobediéntia accépit juſtam mercédis retributiónem; quómodo nos effugiémus, ſi tantam neglexérimus ſalútem? quæ cùm inítium accepíſſet enarrári per Dóminum, ab eis qui audiérunt, in nos confirmáta eſt, conteſtánte Deo, ſignis, & porténtis, & váriis virtútibus, & Spíritûs ſancti diſtributiónibus, ſecúndùm ſuam voluntátem.

℟. *jv.* Cogitavérunt ſuper me consilia, dicéntes: Mittámus lignum in panem ejus; & * Eradámus eum de terra vivéntium. *Jer.* 11. 19. ℣. Dixérunt: Reus eſt mortis. *Matt.* 26. 66. * Eradámus.

Lectio V. *v.* 5. *ad* 13.

NOn enim Angelis ſubjécit Deus orbem terræ futúrum, de quo lóquimur. Teſtátus eſt autem in quodam loco quis, dicens: Quid eſt homo quòd memor es ejus, aut filius hóminis quóniam víſitas eum? Minuíſti eum paulò minùs ab Angelis: glóriâ & honóre coronáſti eum, & conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum: ómnia ſubjecíſti ſub pédibus ejus. In eo enim quòd ómnia ei ſubjécit, nihil dimíſit non ſubjéctum ei. Nunc autem necdùm vidémus ómnia ſubjécta ei. Eum autem, qui módico quàm Angeli minorátus eſt, vidémus Jeſum propter paſſiónem mortis, glóriâ & honóre coronátum: ut grátiâ Dei, pro ómnibus guſtáret mortem. Decébat enim eum, propter quem ómnia, & per quem ómnia, qui multos fílios in glóriam addúxerat, Autórem ſalútis eórum per paſſiónem conſummáre. Qui enim ſanctíficat, & qui ſanctificántur, ex uno omnes. Propter quam cauſam non confúnditur fratres eos vocáre, dicens: Nuntiábo nomen tuum frátribus meis: in médio Eccléſiæ laudábo te. Et íterùm: Ego ero fidens in eum. Et íterùm: Ecce ego, & púeri mei quos dedit mihi Deus.

℟. *v.* Consílium fecérunt in unum: dicéntes: * Deus derelíquit eum; perſequímini, & comprehéndite eum. *Pſ.* 70. 10. 11. ℣. Pontífices & miniſtri clamábant, dicéntes: Crucifige, crucifige eum. *Joan.* 19. 6. * Deus.

Lectio VI. *v.* 14. *ad finem.*

QUia ergo púeri communicavérunt carni & ſánguini, & ipſe ſimíliter participávit eíſdem;

ut per mortem deſtrúeret eum, qui habébat mortis impérium, id eſt, diábolum: & liberáret eos, qui timóre mortis per totam vitam obnóxii erant ſervitúti. Nuſquam enim Angelos apprehéndit, ſed ſemen Abrahæ apprehéndit. Unde débuit per ómnia frátribus ſimilári, ut miséricors fíeret, & fidélis Póntifex ad Deum, ut repropitiáret delícta pópuli. In eo enim, in quo paſſus eſt ipſe & tentátus, potens eſt & eis qui tentántur, auxiliári.

℟. *vj.* Meditatiónes eórum advérsùm me totâ die: * Seſſiónem eórum, & reſurrectiónem eórum vide, Dómine; ego ſum pſalmus eórum. *Thren.* 3. 62. 63. ℣. Dicit eis Pilátus: Accípite eum vos, & crucifígite. *Joan.* 19. 6. * Seſſiónem. *Reſumitur* ℟. Meditatiónes.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. c. Spíritus oris noſtri Chriſtus Dóminus captus eſt in peccátis noſtris. *Thren.* 4. 20.

Ant. 7. b. Nos putávimus eum quaſi lepróſum, & percúſſum à Deo, & humiliátum. *Iſ.* 53. 4.

Ant. 1. a. Oblátus eſt, quia ipſe vóluit; & non apéruit os ſuum. *Iſ.* 53. 7.

℣. Fodérunt manus meas & pedes meos; ℟. Dinumeravérunt ómnia oſſa mea. *Pſ.* 21. 18.

Sermo ſancti Leónis Papæ. *Serm.* 46. *De Quadrag.* 9. *Cap.* 1.

LECTIO VII.

IN ómnibus, dilectíſſimi, ſolemnitátibus Chriſtiánis, non ignorámus Paſchále ſacraméntum eſſe præcípuum. Cui condígnè & cóngruè ſuſcipiéndo, totíus quidem nos témporis inſtitúta præfórmant. Sed devotiónem noſtram præséntes vel máximè dies éxigunt, quos illi ſublimíſſimo divínæ miſericórdiæ ſacraménto ſcimus eſſe contíguos. In quibus méritò à ſanctis Apóſtolis, per doctrínam Spíritûs ſancti, majóra ſunt ordináta jejúnia; ut per commúne consórtium crucis Chriſti, étiam nos áliquid in eo quod propter nos geſſit agerémus, ſicut Apóſtolus ait: Si compátimur, & conglorificábimur. Certa atque ſecúra eſt expectátio promíſſæ beatitúdinis, ubi eſt participátio Domínicæ paſſiónis. Nemo enim eſt, dilectíſſimi, cui per conditiónem témporis ſocíetas hujus glóriæ denegétur: tanquam tranquíllitas pacis vácua ſit occaſióne virtútis. Apóſtolus enim prædicat, dicens: Omnes qui piè volunt vívere in Chriſto, perſecutiónem patiéntur: & ídeò nunquam deeſt tribulátio perſecutiónis, ſi nunquam deſit obſervántia pietátis.

℟. *vij.* Oſtendíſti mihi, Dómine, ſtúdia eórum; & * Ego quaſi agnus manſuétus qui portátur ad víctimam. *Jer.* 11. 18. 19. ℣. Poſſum rogáre Patrem meum, & exhibébit mihi modò pluſquàm duódecim legiónes Angelórum. *Matt.* 26. 53. * Ego.

LECTIO VIII.

DOminus ipſe in exhortatiónibus ſuis dicit: Qui non áccipit crucem ſuam & ſéquitur me, non eſt me dignus. Nec dubitáre debémus hanc vocem, non ſolùm ad diſcípulos Chriſti, ſed ad cunctos fidéles, totámque Eccléſiam pertinére, quæ Salutáre ſuum, in his qui áderant, univerſáliter audiébat. Sicut ergo totíus eſt témporis piè vívere, ità totíus eſt témporis crucem ferre: quæ méritò unicuíque ſua dícitur, quia própriis modis atque menſúris ab unoquóque tolerátur. Unum nomen eſt perſecutiónis, ſed non una eſt cauſa certáminis: & plus plerúmque perículi eſt in inſidiatóre occúlto, quàm in hoſte maniféſto. Beátus Job alternántibus bonis ac malis mundi hujus erudítus, piè veracitérque dicébat: Nónne tentátio eſt vita hóminis ſuper terram? Quóniam non ſolis dolóribus córporis atque ſupplíciis ánima fidélis impétitur, verùm étiam, ſalvâ incolumitáte membrórum, gravi morbo urgétur, ſi carnis voluptáte mollítur. Sed cùm caro concupíſcit advérsùs ſpíritum, & ſpíritus advérsùs carnem, præsídio crucis mens rationális inſtrúitur; nec cupiditátibus nóxiis illécta conséntit, quóniam continéntiæ clavis, & Dei timóre transfigitur.

℟. *viij.* Ipſe vulnerátus eſt propter iniquitátes noſtras; * Attrítus eſt propter ſcélera noſtra. *Iſ.* 53. 5. ℣. Crucifixérunt Jeſum & latrónes, unum à dextris, & álterum à ſiníſtris. *Luc.* 23. 33. * Attrítus eſt.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

LECTIO IX. *c.* 8. *v.* 46. *ad finem.*

Qui ex Deo eſt, verba Dei audit.

DIxit Jeſus turbis Judæórum: Quis ex vobis árguet me de peccáto? Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 18. *in Evang.* n. 1.

PEnsáte, fratres caríſſimi, manſuetúdinem Dei. Relaxáre peccáta vénerat, & dicébat: Quis ex vobis árguet me de peccáto? Non dedignátur ex ratióne oſténdere ſe peccatórem non eſſe, qui ex virtúte Divinitátis póterat peccatóres juſtificáre. Sed terríbile eſt valde quod súbditur: Qui ex Deo eſt,

verba Dei audit: proptéreà vos non audítis, quia ex Deo non eſtis. Si enim ipſe verba Dei audit, qui ex Deo eſt, & audíre verba ejus non poteſt, quiſquis ex illo non eſt, intérroget ſe unuſquíſque, ſi verba Dei in aure cordis pércipit; & intélliget unde ſit. Cœléſtem pátriam deſideráre Véritas jubet, carnis deſidéria cónteri, mundi glóriam declináre, aliéna non appétere, própria largíri. Penſet ergo apud ſe unuſquíſque veſtrûm, ſi hæc vox Dei in cordis ejus aure convâluit, & quia jam ex Deo ſit, agnóſcit.

℟. *jx.* Arguet te malítia tua, & avérſio tua increpábit te. * Scito & vide, quia malum & amárum eſt, reliquíſſe te Dóminum Deum tuum. *Jer.* 2. 19. ℣. Qui ex Deo eſt, verba Dei audit. *Joan.* 8. 47. * Scito. *Reſumitur* ℟. Arguet.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Laudans invocábo Dóminum; ℟. Et ab inimícis meis ſalvus ero. *Pſ.* 17. 4.

Ant. 8. G. Convenérunt verè, Dómine, in civitáte iſta, advérsùs ſanctum púerum tuum Jeſum, quem unxíſti. *Act.* 4. 27.

Ant. 4. a. Vidíſti omnem furórem, univérſas cogitatiónes eórum. *Thren.* 3. 60.

Ant. 6. F. Audíſti opprobrium eórum, Dómine, omnes cogitatiónes eórum. *Thren.* 3. 61.

In Canticum, Non eſt ſpécies ei, *infrà*, p. 238.

Ant. 7. b. Reddes eis vicem, Dómine, juxta ópera mánuum ſuárum. *Thren.* 3. 64.

Ant. 4. A. Perſequéris in furóre, & cónteres eos ſub cœlis, Dómine. *Thren.* 3. 66.

CAPITULUM. *Habac.* 1. 5.

ASpícite in Gentibus, & vidéte: admirámini & obſtupéſcite, quia opus factum eſt in diébus veſtris, quod nemo credet, cùm narrábitur.

Hymnus. Crucis tremens ſub póndere, *infrà*, p. 239.

℣. In conſpéctu tuo, Dómine, ſunt omnes qui tríbulant me: ℟. Impropérium expectávit cor meum, & miſériam. *Pſ.* 68. 21.

Ad Benedíctus, *Ant.* 8. c. Ego non quæro glóriam meam; eſt qui quærat, & júdicet. *Joan.* 8. 50.

Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui Chriſti tui beátâ Paſſióne nos réparas, conſérva in nobis ópera miſericórdiæ tuæ; ut in hujus Celebritáte myſtérii, perpétuâ devotióne vivámus; Per eúmdem Dóminum.

AD HORAS, *Doxologia* QUI nos creávit, laus Patri,

Qui nos redémit, Fílio;
Fovens redémptos grátiâ,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 8. G. Fílius hóminis tradétur Princípibus Sacerdótum, & Scribis, & Senióribus; & damnábunt eum morte. *Marc.* 10. 33.

CAPITULUM. *Oſee.* 13. 9.

PErdítio tua, Iſraël; tantúmmodo in me auxílium tuum.

In ℟. *brevi.* ℣. Qui paſſus es pro nobis. 1. *Petr.* 2. 21.

Non dicitur Glória Patri, *ſed repetitur* ℟. *breve ab initio; & ſic deinceps uſque ad Paſcha, quando Officium ſit de Tempore.*

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1551. *Seſſ.* 14. *Cap.* 8. *De Satisfact. neceſſ. & fructu.*

MAgnópere à peccáto révocant, & quaſi fræno quodam coércent, ſatisfactóriæ pœnæ, cautioréſque & vigilantióres in futúrum pœniténtes effíciunt; medéntur quoque peccatórum relíquiis, & vitióſos hábitus malè vivéndo comparátos, contráriis virtútum actiónibus tollunt.

AD TERTIAM.

Ant. 4. a. Tradent eum Géntibus, & illúdent ei, & cónſpuent eum, & flagellábunt eum, & interfícient eum. *Marc.* 10. 33. 34.

CAPITULUM. *Jer.* 2. 12. 13.

OBſtupéſcite, cœli, ſuper hoc; & portæ ejus, deſolámini veheménter, dicit Dóminus: duo enim mala fecit pópulus meus: me dereliquérunt fontem aquæ vivæ, & fodérunt ſibi ciſtérnas, ciſtérnas diſſipátas.

℟. *breve.* Deus meus es tu, * Ne dicéſſeris à me. ℟. Deus. ℣. Quóniam tribulátio próxima eſt, * Ne. *Reſumitur* ℟. Deus. *Pſ.* 21. 11. 12.

℣. Dómine, ne elongáveris auxílium tuum à me: ℟. Ad defenſiónem meam cónſpice. *Pſ.* 21. 20.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Opórtet Fílium hóminis tradi in manus hóminum peccatórum, & crucifígi. *Luc.* 24. 7.

CAPITULUM. *Tob.* 13. 5. 6.

IPſe ſalvábit nos propter miſericórdiam ſuam: aſpícite ergo quæ fecit nobíſcum, & cum timóre & tremóre confitémini illi.

℟. *breve.* Exúrge, Deus, * Júdica cauſam tuam. ℟. Exúrge. ℣. Memor eſto improperiórum tuórum. * Júdica. *Reſumitur* ℟. Exúrge. *Pſ.* 73. 22.

℣. Exprobravérunt inimíci tui, Dómine; ℟. Exprobravérunt commutatiónem Chriſti tui. *Pſ.* 88. 52.

AD NONAM.

Ant. 4. A. Sicut Móyſes

exaltávit ſerpéntem in deſérto; ità exaltári opórtet Fílium hóminis. *Joan.* 3. 14.

CAPITULUM. *Iſ.* 62. 10.

TRansíte, transíte per portas, præparáte viam pópulo, planum fácite iter, elígite lápides, & eleváte ſignum ad pópulos.

℟. *breve.* Ipſe * Rédimet Iſraël. ℟. Ipſe. ℣. Ex ómnibus iniquitátibus ejus. * Rédimet. *Reſumitur* ℟. Ipſe. *Pſ.* 129. 8.

℣. Dómini eſt ſalus, ℟. Et ſuper pópulum tuum benedíctio tua. *Pſ.* 3. 9.

AD VESPERAS.

Ant. 8. G. Impoſsíbile eſt ſánguine taurórum & hircórum auférri peccáta. *Hebr.* 10. 4.

Ant. 4. a. Ideò ingrédiens mundum Chriſtus dicit: Hóſtiam & oblatiónem noluíſti, corpus autem aptáſti mihi. *Hebr.* 10. 5.

Ant. 6. F. Peccáta noſtra ipſe pértulit in córpore ſuo ſuper lignum. 1. *Petr.* 2. 24.

Ant. 7. b. Habémus redemptiónem per ſánguinem ejus, remiſſiónem peccatórum. *Eph.* 1. 7.

Ant. 4. A. Ubi teſtaméntum eſt, mors necéſſe eſt intercédat teſtatóris. *Hebr.* 9. 16.

CAPITULUM. *Hebr.* 9. 11. 12.

CHriſtus aſsíſtens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius & perféctius tabernáculum non manufáctum, id eſt, non hujus creatiónis, neque per ſánguinem hircórum aut vitulórum, ſed per próprium ſánguinem, introívit ſemel in Sancta, ætérnâ redemptióne invéntâ.

Hymnus. Vexílla Regis pródeunt, *infrà*, p. 241.

℣. Captábunt in ánimam Juſti, ℟. Et ſánguinem innocéntem condemnábunt. *Pſ.* 93. 21.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. C. Dixit Jeſus: Amen, amen dico vobis: Antequàm Abraham fíeret, ego ſum. *Joan.* 8. 58.

COMPLETORIUM, *ut infrà*, p. 241. *demptis Precibus.*

IN FERIIS

Per Hebdomadam in Paſſione Domini.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Fílium hóminis tradéndum in manus peccatórum, * Veníte, adorémus. *Matt.* 26. 45.

Pſalmus. Veníte, p. 2. *ritu ſimplici, & ſinè* Glória Patri.

HYMNUS. S. V.

LUGETE, mœſtis cántibus
Chriſti dolóres plángite:
Duræ neci Natum Deo
Ingráta turba déſtinat.

ORBIS ſuprémus Arbiter
Dijudicándus ſíſtitur;
Summus Sacérdos ímpiâ
Cadit Sacerdótum manu.

Qui noſtra rupit vincula,
Duris ligátur vínculis;
Divis adorándum caput
Miles ſceléſtus pércutit.

Ah! parce corpus innocens,
Lictor, flagéllis ſcíndere:
Quid vulnus addis vúlneri?
Jam penè totum vulnus eſt.

Frons pro coróna régia
Horret ſub aſpris vépribus:
Hæc illa, crudélis Sion,
Quæ ſerta nectis Príncipi?

Arundo pro ſceptro datur,
Durúſque pro throno lapis;
Quem veſtit ætérnum jubar,
Ridénda veſtit púrpura.

Qui nos creávit, laus Patri;
Qui nos redémit, Fílio;
Fovens redémptos grátiâ,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

Feria II. et V. *Ant.* ℣. *& duo priora* ℟℟. *è I. Nocturno Dominicæ præcedentis.*

Feria III. et VI. *Ant.* ℣. *& duo priora* ℟℟. *è II. Noct. Dom. præced.*

Feria IV. et Sabbato, *Ant.* ℣. *& duo priora* ℟℟. *è III. Noct. Dom. præced.*

AD LAUDES, MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Laudans invocábo Dóminum; ℟. Et ab inimícis meis ſalvus ero. *Pſ.* 17. 4.

Ant. 1. g. Fecit Dóminus quæ cogitávit, complévit ſermónem ſuum, quem præcéperat à diébus antíquis. *Thren.* 2. 17.

Ant. 8. c. Deſtrúxit & non pepércit, & lætificávit ſuper te inimícum. *Thren.* 2. 17.

Ant. 2. D. Plausérunt ſuper te mánibus omnes tranſeúntes per viam, ſibilavérunt, & movérunt caput ſuum. *Thren.* 2. 15.

Ant. 4. A. Aperuérunt.

Canticum Isaiæ. *c.* 53. *v.* 2. *ad* 5.

Prophetia de Chriſti ignominioſa Paſſione & morte.

Non eſt ſpécies ei, neque decor: * & vídimus eum, & non erat aſpéctus, & deſiderávimus eum.

Deſpéctum & noviſſimum virórum, * virum dolórum, & ſciéntem infirmitátem.

Et quaſi abſcónditus vultus ejus & deſpéctus, * unde nec reputávimus eum.

Verè languóres noſtros ipſe tulit, * & dolóres noſtros ipſe portávit:

Et nos putávimus eum quaſi lepróſum, * & percúſſum à Deo, & humiliátum.

Ipſe autem vulnerátus eſt propter iniquitátes noſtras, * attrítus eſt propter ſcélera noſtra:

Diſciplína pacis noſtræ

ſuper eum ; * & livóre ejus ſanáti ſumus.

Glória Patri.

Ant. Aperuérunt ſuper te os ſuum omnes inimíci tui, ſibilavérunt, & fremuérunt déntibus. *Thren.* 2. 16.

Ant. 1. f. Dixérunt: Devorábimus : en iſta eſt dies quam expectabámus ; invénimus, vídimus. *Thren.* 2. 16.

CAPITULUM. *Iſ.* 63. 1.

QUis eſt iſte qui venit de Edom tinctis véſtibus de Boſra? Iſte formóſus in ſtola ſua, grádiens in multitúdine fortitúdinis ſuæ. Ego qui loquor juſtítiam, & propugnátor ſum ad ſalvándum.

HYMNUS. S. V.

CRUCIS tremens ſub póndere
Greſſus labántes vix trahit;
Quem ſtipat aula Cœlitûm,
Datur comes latrónibus.

QUI veſtit arva flóribus,
Nudus cruci ſuſpénditur;
Qui dat feris cubília,
Ubi quiéſcat, non habet.

CLAVIS manus, clavis pedes,
Confóſſus hæret ſtípiti:
Sed quàm ſui tenáciùs
Amóris hæret vínculis!

QUI rupe fontes élicit,
Ardens ſiti consúmitur.
Sed major urébat ſitis;
Erat ſitis, mundi ſalus.

SIT hæc dolórum pars levis;
Acerbióra pértulit,
Dum mente præságâ videt
Ináne mortis præmium.

FAC, Chriſte, ne ſint írrita
Torménta quæ perpéſſus es;
Ne, morte contémptâ Dei,
Te ſentiámus víndicem.

QUI nos creávit, laus Patri;
Qui nos redémit, Fílio;
Fovens redémptos grátiâ,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Inténde, Dómine, ánimæ meæ; ℟. Et líbera eam. *Pſ.* 68. 19.

Ad Benedíctus, *Antiphona & Oratio, ut in qualibet Feria.*

Preces flexis genibus, ſuprà, p. 130.

Non dicuntur ampliùs Suffragia.

AD HORAS, *Doxologia*

QUI nos creávit, laus Patri;
Qui nos redémit, Fílio;
Fovens redémptos grátiâ,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Appropinquávit hora, & Fílius hóminis tradétur in manus peccatórum. *Matt.* 26. 45.

CAPITULUM. *Sap.* 2. 12.

DIxérunt ímpii : Circumveniámus Juſtum, quóniam inútilis eſt nobis, & contrárius eſt opéribus noſtris, & impróperat nobis peccáta legis.

In ℟. *brevi.* ℣. Qui paſſus es pro nobis. 1. *Petr.* 2. 21.

Non dicitur Glória Patri, *ſed reſumitur* ℟. Chriſte.

Cætera ut in Feriis Quadrageſimæ, ſuprà, p. 132.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Fílius hóminis vadit, ſicut ſcriptum eſt de illo. *Matt.* 26. 24.

CAPITULUM. *Jer.* 20. 10.

Audívi contumélias multórum & terrórem in circúitu: Perſequímini, & perſequámur eum.

℟. *breve.* Ego ſum vermis, * Et non homo. ℟. Ego. ℣. Oppróbrium hóminum & abjéctio plebis. * Et non. *Reſumitur* ℟. Ego. *Pſ.* 21. 7.

℣. Opéruit confúſio fáciem meam: ℟. Extráneus factus ſum frátribus meis. *Pſ.* 68. 8. 9.

AD SEXTAM.

Ant. 1. f. Fílius hóminis tradétur, ut crucifigátur. *Matt.* 26. 2.

CAPITULUM. 1. *Mach.* 6. 44.

Dedit ſe, ut liberáret pópulum ſuum, & acquíreret ſibi nomen ætérnum.

℟. *breve.* Príncipes * Perſecúti ſunt me grátis. ℟. Príncipes. ℣. Et à verbis tuis formidávit cor meum. * Perſecúti. *Reſumitur* ℟. Príncipes. *Pſ.* 118. 161.

℣. Quem tu percuſsíſti perſecúti ſunt; ℟. Et ſuper dolórem vúlnerum meórum addidérunt *Pſ.* 68. 27.

AD NONAM.

Ant. 8. c. Fílius hóminis, ſecúndùm quod definítum eſt, vadit. *Luc.* 22. 22.

CAPITULUM. *Jer.* 26. 8. 9.

Apprehendérunt eum ſacerdótes, & prophétæ, & omnis pópulus, dicens: Morte moriátur: quare prophetávit in nómine Dómini?

℟. *breve.* Propter inimícos meos * Eripe me, Dómine. ℟. Propter. ℣. Tu ſcis impropérium meum & confuſiónem meam. * Eripe. *Reſumitur* ℟. Propter. *Pſ.* 68. 19. 20.

℣. Totâ die verba mea execrabántur; ℟. Advérsùm me omnes cogitatiónes eórum in malum. *Pſ.* 55. 6.

AD VESPERAS.

Ant. 1. g. Chriſtus non ſibi plácuit: ſed ſicut ſcriptum eſt: Impropéria improperántium tibi cecidérunt ſuper me. *Rom.* 15. 3.

Ant. 2. D. Semel in conſummatióne ſeculórum, ad deſtitutiónem peccáti, per hóſtiam ſuam appáruit. *Hebr.* 9. 26.

Ant. 3. *a.* Unâ oblatióne conſummávit in ſempitérnum ſanctificátos. *Hebr.* 10. 14.

Ant. 4. A. Salváre in perpétuum poteſt accedén-

tes per ſemetípſum ad Deum. *Hebr.* 7. 25.

Ant. 8. c. Sanctificáti ſumus per oblatiónem córporis Jeſu Chriſti ſemel. *Hebr.* 10. 10.

CAPITULUM. *Hebr.* 5. 7.

CHriſtus in diébus carnis ſuæ, preces ſupplicationéſque, ad eum qui poſſit illum ſalvum fácere à morte, cum clamóre válido & lácrymis ófferens, exaudítus eſt pro ſua reveréntia.

HYMNUS. S. Fort.

VExilla Regis pródeunt,
Fulget Crucis myſtérium,
Quo carne carnis Cónditor,
Suſpénſus eſt patíbulo:

Quo vulnerátus ínſuper
Mucróne diro lánceæ,
Ut nos laváret crímine,
Manávit undâ & sánguine.

Impleta ſunt quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicens: In natiónibus
Regnávit à ligno Deus.

Arbor decóra & fúlgida,
Ornáta Regis púrpurâ,
Elécta digno ſtípite,
Tam ſancta membra tángere.

Beata cujus bráchiis
Secli pepéndit prétium,
Statéra facta córporis,
Prædámque tulit tártari.

O Crux, ave, ſpes única,
Hoc Paſſiónis Témpore,
Auge piis juſtítiam,
Reíſque dona véniam.

Te ſumma, Deus, Trínitas,
Collaúdet omnis ſpíritus:
Quos per Crucis myſtérium
Salvas, rege per ſécula.
Amen.

℣. Captábunt in ánimam Juſti; ℟. Et ſánguinem innocéntem condemnábunt. *Pſ.* 93. 21.

Ad Magníficat, *Antiphona & Oratio, ut in qualibet Feria.*

Preces flexis genibus, ſuprà, p. 130.

Non dicuntur ampliùs Suffragia.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. D. Propóſito ſibi gaúdio, ſuſtínuit crucem, confuſióne contémptâ. *Hebr.* 12. 2.

HYMNUS.

QUi nocte, Chriſte, tráderis,
Noctíſque per ſiléntium,
Patri voves te víctimam,
Noctis quiétem cónſecra.

Dum ſub tenébris círcuit
Quærens leo quem dévoret,
Quos in dolóre párturis,
Nunquam relínque fílios.

Suis amor fac néxibus
Tuo meum cor vínciat;
Ut tot gemam ſuſpíriis,
Quot vulnerâris íctibus.

Qui nos creávit, laus Patri
Qui nos redémit, Fílio;
Fovens redémptos grátiâ,
Sit par tibi laus, Spíritus.
Amen.

Capitulum. *Jer.* 13. 16.

DAte Dómino Deo veſtro glóriam, ántequàm contenebréſcat, & ántequàm offéndant pedes veſtri ad montes caliginóſos.

In ℟. *brevi.* In manus, *non dicitur* Glória Patri; *ſed reſumitur* ℟. In manus.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 7. c. Nox præcéſſit, dies autem appropinquávit: abjiciámus ergo ópera tenebrárum. *Rom.* 13. 12.

Kýrie, eléiſon, &c. *ut in Feriis Quadrageſimæ*, p. 139.

Oratio.

DEus, qui noſtram quiétem doloróſis Fílii tui conſecráſti vigíliis; præſta, Paſſiónis ejus virtúte, ut per hanc noctem ſuperáre inſidiántem inimícum, tuámque benedictiónem áſſequi mereámur; Per eúmdem Dóminum.

Cætera ut in Feriis Quadrageſimæ, p. 140.

FERIA SECUNDA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio I. *c.* 2. *v.* 26. *ad* 30.

QUómodo confúnditur fur, quando deprehénditur, ſic confúſi ſunt domus Iſraël, ipſi & reges eórum, príncipes, & ſacerdótes, & prophétæ eórum, dicéntes ligno: Pater meus es tu; & lápidi: Tu me genuíſti. Vertérunt ad me tergum, & non fáciem; & in témpore afflictiónis ſuæ dicent: Surge, & líbera nos. Ubi ſunt dii tui, quos fecíſti tibi? ſurgant & líberent te in témpore afflictiónis tuæ: ſecúndùm númerum quippe civitátum tuárum erant dii tui, Juda. Quid vultis mecum judício conténdere? omnes dereliquíſtis me, dicit Dóminus. Fruſtrà percúſſi fílios veſtros, diſciplínam non recepérunt: devorávit gládius veſter prophétas veſtros, quaſi leo vaſtátor.

℟. *j.* Dixérunt: Veníte, p. 230.

Lectio II. *c.* 3. *v.* 1. *ad* 7.

VUlgò dícitur: Si dimíſerit vir uxórem ſuam, & recédens ab eo, dúxerit virum álterum, nunquid revertétur ad eam ultrà? nunquid non pollúta & contamináta erit múlier illa? Tu autem fornicáta es cum amatóribus multis: tamen revértere ad me, dicit Dóminus, & ego ſuſcípiam te. Leva óculos tuos in diréctum, & vide ubi non proſtráta ſis. In viis ſedébas, expéctans eos quaſi latro in ſolitúdine: & polluíſti terram in fornicatiónibus tuis, & in malítiis tuis. Quamóbrem prohíbitæ ſunt ſtillæ pluviárum, & ſerótinus imber non fuit. Frons mulíeris meretrícis facta eſt tibi, noluíſti erubéſcere. Ergo ſaltem ámodò voca me: Pater meus, dux virginitá-

tis meæ tu es: nunquid iraſcéris in perpétuum, aut perſeverábis in finem? Ecce locúta es, & fecíſti mala, & poſuíſti. Et dixit Dóminus ad me in diébus Josíæ regis: Nunquid vidíſti quæ fécerit aversátrix Iſraël? ábiit ſibímet ſuper omnem montem excélſum, & ſub omni ligno frondóſo, & fornicáta eſt ibi. Et dixi, cùm feciſſet hæc ómnia: Ad me revértere: & non eſt revérſa.

℟. *ij.* Dixérunt: Probémus, *p.* 231.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

LECTIO III. *c.* 7. *v.* 32. *ad* 39.

Chriſtus quærendus, & non inveniendus.

MIsérunt Príncipes & Phariſæi miniſtros, ut apprehénderent Jeſum. Et réliqua.

Homília ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Hom. 49. *in Cap.* 7. *Joan.*

TIméndum eſt ne in nobis quoque ea verba locum hábeant, Quòd ubi eſt, veníre non póſſumus. Síquidem vita noſtra ſcélerum plena eſt. De diſcípulis enim ait: Volo ut ubi ego ſum, & illi ſint mecum. De nobis contrà tímeo ne dicátur: Ubi ego ſum, vos non potéſtis veníre. Quómodo enim poterimus: cùm contrária quàm præcipiúntur, operémur? Etenim inter ſéculi hómines, ſi quis mílitum, præter regis voluntátem facit, ad regem non admíttitur; ſed múnere & dignitáte exauctorátus, último afficitur ſupplício. Itidem & nos, cùm cupiditáti ſervímus, cùm rápimus, cùm vim inférimus, cùm verberámus, cùm non fácimus eleemóſynam, illuc nullo pacto admíttimur: ſed nobis, quod & virgínibus, áccidet, quibus ad ſponſum íngredi non lícuit.

℟. *iij.* Inclináte aurem veſtram, & veníte ad me; * Audíte, & vivet ánima veſtra. *Iſ.* 55. 3. ℣. Stabat Jeſus, & clamábat, dicens: Si quis ſitit, véniat ad me, & bibat. *Joan.* 7. 37. * Audíte. *Reſumitur* ℟. Inclináte.

Ad Benedíctus, *Ant.* 3. *a.* Benedíctio Dómini quaſi flúvius inundávit. *Eccli.* 39. 27.

Oratio.

DEus, vita fidélium, glória humílium, & beatitúdo juſtórum; propítius réſpice ſúpplicum preces; & grátiam quam Chriſtus Paſſióne ſuâ proméruit, ſitiéntibus impertíri dignéris; Per eúmdem Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1551. *Seſſ.* 14. *Cap.* 8.

De Satisfact. neceſſ. & fructu.

DEbent Sacerdótes Dómini, quantùm ſpíri-

tus & prudéntia ſuggéſſerit, pro qualitáte críminum, & pœniténtium facultáte, ſalutáres & conveniéntes ſatisfactiónes injúngere: ne, ſi fortè peccátis connîveant, & indulgéntiùs cum pœniténtibus agant, levíſſima quædam ópera pro graviſſimis delíctis injungéndo, alienórum peccatórum partícipes efficiántur.

Ad Magníficat, *Ant.* 4. f. Qui credit in me, ſicut dicit Scriptúra, flúmina de ventre ejus fluent aquæ vivæ. *Joan.* 7. 38.

Oratio.

ADjuva nos, Deus ſalutáris noſter; & ad grátiæ tuæ beneficia recenſénda, quibus per Fílii tui mortem nos inſtauráre dignátus es, tribue veníre devótos; Per eúmdem Dóminum.

FERIA TERTIA.

De Jeremía Prophéta.

LECTIO I. *c.* 5. *v.* 1. *ad* 6.

CIrcuíte vias Jerúſalem, & aſpícite, & conſideráte, & quærite in platéis ejus, an inveniátis virum faciéntem judícium, & quæréntem fidem: & propítius ero ei. Quòd ſi étiam, Vivit Dóminus, díxerint; & hoc falsò jurábunt. Dómine, óculi tui reſpíciunt fidem: percuſſíſti eos, & non doluérunt: attrivíſti eos, & renuérunt accípere diſciplínam: induravérunt fácies ſuas ſupra petram, & noluérunt revérti. Ego autem dixi: Fórſitan paúperes ſunt & ſtulti, ignorántes viam Dómini, judícium Dei ſui. Ibo ígitur ad optimátes, & loquar eis: ipſi enim cognovérunt viam Dómini, judícium Dei ſui; & ecce magìs hi ſimul confregérunt jugum, rupérunt víncula. Idcírcò percúſſit eos leo de ſylva, lupus ad véſperam vaſtávit eos, pardus vígilans ſuper civitátes eórum. Omnis qui egréſſus fúerit ex eis, capiétur: quia multiplicátæ ſunt prævaricatiónes eórum, confortátæ ſunt averſiónes eórum.

℟. *j.* Cogitavérunt, *p.* 232.

LECTIO II. *v.* 7. *ad* 14.

SUper quo propítius tibi eſſe pótero? Fílii tui dereliquérunt me, & jurant in his qui non ſunt dii: ſaturávi eos, & mœcháti ſunt, & in domo meretrícis luxuriabántur. Equi amatóres & emiſsárii facti ſunt: Unuſquíſque ad uxórem próximi ſui hinniébat. Nunquid ſuper his non viſitábo, dicit Dóminus? & in gente tali non ulciſcétur ánima mea? Aſcéndite muros ejus, & diſſipáte: conſummatiónem autem nolíte fácere: auférte propágines ejus, quia non ſunt Dómini. Prævaricatióne enim prævaricáta eſt in me domus Iſraël, &

domus Juda, ait Dóminus. Negavérunt Dóminum, & dixérunt: Non eſt ipſe: neque véniet ſuper nos malum: gládium & famem non vidébimus. Prophétæ fuérunt in ventum locúti, & reſpónſum non fuit in eis: hæc ergo evénient illis. Hæc dicit Dóminus Deus exercítuum: Quia locúti eſtis verbum iſtud, ecce ego do verba mea in ore tuo in ignem, & pópulum iſtum in ligna, & vorábit eos.

℟. *ij*. Conſílium. *p*. 232.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

LECTIO III. *c*. 7. *v*. 1. *ad* 13.

Chriſtus latens.

AMbulábat Jeſus in Galilǽam: non enim volébat in Judǽam ambuláre, quia quærébant eum Judǽi interfícere. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Evang. Tract. 28. n. 8. 11.

NOn poteſt mundus odíſſe vos. Quid eſt hoc, niſì, Non poteſt mundus odíſſe amatóres ſuos, falſos teſtes? Bona enim dícitis quæ mala ſunt, & mala quæ bona ſunt. Me autem odit, quia ego teſtimónium perhíbeo de illo, quia ópera ejus mala ſunt. Dicébant ergo: Ubi eſt ille? & murmur multum de eo erat in turba. Unde murmur? De contentióne. Quæ fuit conténtio? Quidam enim dicébant: Quia bonus eſt; álii autem: Non; ſed ſedúcit turbas. De ómnibus ſervis ejus intelligéndum hoc dícitur modò. Quicúmque enim eminúerit in áliqua grátia ſpiritáli, profécto álii dicunt: Bonus eſt; álii: Non; ſed ſedúcit turbas. Quod dictum eſt ergo de Dómino, valet ad conſolatiónem, de quocúmque hoc dictum fúerit Chriſtiáno.

℟. *iij*. Qui odérunt te, Dómine, óderam, & * Super inimícos tuos tabeſcébam. *Pſ.* 138. 21. ℣. Me odit mundus, quia ego teſtimónium perhíbeo de illo, quòd ópera ejus mala ſunt. *Joan.* 7. 7. * Super. *Reſumitur* ℟. Qui.

Ad Benedíctus, *Ant*. 4. E. Odio habuérunt corripiéntem in porta, & loquéntem perféctè, abomináti ſunt. *Amos.* 5. 10.

Oratio.

DEus, qui de mundo in Paſſióne tua triumpháſti; præſta, ut eum virtúti contínuò adverſántem, & deſpícere, & víncere valeámus; Qui vivis.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 12. *De Pœnitentia.*

QUando ab áliquo, públicè & in multórum conſpéctu, crimen

commíſſum fúerit, unde álios ſcándalo & exémpli pravitáte offénſos commotóſque fuiſſe non ſit dubitándum, débitam huic, pro culpæ ratióne, pœniténtiam públicè injúngi opórtet: ut quos exémplo ſuo ad malos mores provocávit, ſuæ emendatiónis teſtimónio ad rectam révocet viam.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. g. Judǽi quærébant Jeſum in die feſto, & dicébant: Ubi eſt ille? & murmur multum erat in turba de eo. *Joan.* 7. 11. 12.

Oratio.

TUére nos, Deus, advérsùs mundánæ pravitátis insídias; & præſta, ut nec ejus falſis ſeducámur amóribus, nec vanis ipsíus cedámus terróribus; Per Dóminum.

FERIA QUARTA.

De Jeremía Prophéta.

LECTIO I. *c.* 6. *v.* 10. *ad* 15.

CUi loquar? & quem conteſtábor, ut aúdiat? Ecce incircumcíſæ aures eórum, & audíre non poſſunt: ecce verbum Dómini factum eſt eis in oppróbrium, & non ſuſcípient illud. Idcírcò furóre Dómini plenus ſum, laborávi ſuſtinens. Effúnde ſuper párvulum foris, & ſuper concílium júvenum ſimul: vir enim cum muliere capiétur; ſenex cum pleno diérum. Et tranſíbunt domus eórum ad álteros, agri & uxóres páriter: quia exténdam manum meam ſuper habitántes terram, dicit Dóminus. A minóre quippe uſque ad majórem, omnes avarítiæ ſtudent: & à prophéta uſque ad ſacerdótem, cuncti fáciunt dolum. Et curábant contritiónem filiæ pópuli mei cum ignomínia, dicéntes: Pax, pax: & non erat pax. Confúſi ſunt, quia abominatiónem fecérunt: quin pótiùs confuſióne non ſunt confúſi, & erubéſcere neſciérunt. Quamóbrem cadent inter ruéntes: in témpore viſitatiónis ſuæ córruent, dicit Dóminus.

℟. *j.* Oſtendíſti, *p.* 234.

LECTIO II. *v.* 16. *ad* 21.

HÆc dicit Dóminus: State ſuper vias, & vidéte, & interrogáte de ſémitis antíquis, quæ ſit via bona, & ambuláte in ea; & inveniétis refrigérium animábus veſtris. Et dixérunt: Non ambulábimus. Et conſtítui ſuper vos ſpeculatóres, audíte vocem tubæ. Et dixérunt: Non audiémus. Ideò audíte, Gentes; & cognóſce, congregátio, quanta ego fáciam eis. Audi, terra: Ecce ego addúcam mala ſuper pópulum iſtum, fructum cogitatiónum ejus: quia verba mea non audiérunt, & legem meam pro-

jecérunt. Ut quid mihi thus de Saba affértis, & cálamum ſuáve oléntem, de terra longínqua? Holocautómata veſtra non ſunt accépta, & víctimæ veſtræ non placuérunt mihi. Proptéreà hæc dicit Dóminus: Ecce ego dabo in pópulum iſtum ruínas; & ruent in eis patres & fílii ſimul; vicínus & próximus períbunt.

℟. *ij.* Ipſe vulnerátus. *p.* 234.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

LECTIO III. *c.* 10. *v.* 22. *ad* 39.

Encæniorum Solemnitas.

FActa ſunt Encǽnia in Jeroſólymis; & Hiems erat. Et réliqua.

Homília ſancti Petri Chrysólogi.

Serm. 40. *De bono Paſtore.*

QUærámus hujus quæ vis, quæ rátio ſit amóris, quæ hujus cauſa mortis, quæ hujus ſit utílitas paſſiónis. Eſt planè vis certa, vera rátio, cauſa lucens, utílitas tanti ſánguinis perapérta. Namque Paſtóris una ex morte, virtus emícuit ſinguláris. Paſtor pro óvibus, morti quæ óvibus imminébat, occúrrit, ut autórem mortis diábolum, novo órdine captus cáperet, victus vínceret, puníret occíſus, & óvibus, moriéndo, viam vincéndæ mortis aperíret. Nam & diábolus, dum in hóminem tendit, proſilívit in Deum: dum in reum ſævit, incúrrit in Júdicem; invénit ſupplícium, dum íngerit pœnam. Ipſe áccipit, dum dat ſenténtiam: & vivens mortálium paſtu, mors móritur, dum dévorat Vitam: absórbens eos mors, abſorbétur, innocéntiæ dum deglútit Autórem: & perit mors ipſa quæ perdébat omnes, dum ómnium perímere vult Salútem. Audi vocem Paſtóris hujus: Oves meæ vocem meam aúdiunt, & ſequúntur me. Necéſſe eſt, ut quæ ſunt ad mortem ſecútæ, ſequántur ad vitam; quæ ad contumélíam comitátæ ſunt, comiténtur ad honórem; & ſint partícipes glóriæ, quæ paſſiónis partícipes extitérunt. Ubi ſum, inquit, ego, ibi erit & miníſter meus. Ubi? Utique ſuper cœlos, ubi Chriſtus eſt ad dexteram Dei ſedens. Homo, non te turbet fides; ſpes te lóngior non fatíget, quia certa tibi res eſt, quæ in ipſo tibi rerum ſervátur Autóre.

℟. *iij.* Viſitábo oves meas, & * Liberábo eas de ómnibus locis in quibus diſpérſæ fúerant. *Ezech.* 34. 12. ℣. Ego vitam ætérnam do eis, & non períbunt in ætérnum. *Joan.* 10. 28. * Liberábo. *Reſumitur* ℟. Viſitábo.

Ad Benedíctus, *Ant.* 2. D. Vos, greges mei, greges

páſcuæ meæ, hómines eſtis: & ego Dóminus Deus veſter, dicit Dóminus Deus. *Ezech.* 34. 31

Oratio.

GRegi tuo, Paſtor bone, placátus inténde; & oves quas pretióſo ſánguine redemíſti, diabólicâ non ſinas incurſióne laceràri; Qui vivis & regnas.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1551. *Seſſ.* 14.

Can. 12.

SI quis díxerit, totam pœnam ſimul cum culpa remítti ſemper à Deo, ſatisfactionémque pœniténtium non eſſe áliam quàm fidem, quâ apprehéndunt Chriſtum pro eis ſatisfecíſſe; anáthema ſit.

Ad Magníficat, *Ant*, 4. a. Oves meæ vocem meam aúdiunt; & ego cognóſco eas, & ſequúntur me. *Joan.* 10, 27.

Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, abundántiùs his diébus miſericórdiam tuam conſequámur, quibus eam pléniùs, te largiénte, cognóvimus; Per Dóminum.

FERIA QUINTA.

De Jeremía Prophéta.

LECTIO I. *c.* 7. *v.* 3. *ad* 10.

HÆc dicit Dóminus exercítuum Deus Iſraël: Bonas fácite vias veſtras, & ſtúdia veſtra; & habitábo vobíſcum in loco iſto. Nolíte confídere in verbis mendácii, dicéntes: Templum Dómini, templum Dómini, templum Dómini eſt. Quóniam ſi benè direxéritis vias veſtras & ſtúdia veſtra: ſi fecéritis judícium inter virum & próximum ejus, ádvenæ, & pupíllo, & víduæ non fecéritis calúmniam, nec sánguinem innocéntem effudéritis in loco hoc, & poſt deos aliénos non ambulavéritis in malum vobiſmetípſis, habitábo vobíſcum in loco iſto, in terra quam dedi pátribus veſtris à ſéculo & uſque in ſéculum. Ecce vos confíditis vobis in ſermónibus mendácii qui non próderunt vobis; furári, occídere, adulterári, juráre mendáciter, libáre Báalim, & ire poſt deos aliénos, quos ignorátis. Et veníſtis, & ſtetíſtis coram me in domo hac in qua invocátum eſt nomen meum, & dixíſtis: Liberáti ſumus, eò quòd fecérimus omnes abominatiónes iſtas.

℟. *j.* Dixérunt: Veníte, *p.* 230.

LECTIO II. *v.* 11. *ad* 16.

NUnquid ſpelúnca latrónum facta eſt domus iſta, in qua invocátum eſt nomen meum in óculis veſtris? Ego, ego ſum: ego vidi, dicit Dóminus. Ite ad locum meum in Silo, ubi habitávit nomen meum à

princípio: & vidéte quæ fécerim ei propter malítiam pópuli mei Iſraël. Et nunc, quia fecíſtis ómnia ópera hæc, dicit Dóminus: & locútus ſum ad vos manè consúrgens & loquens, & non audíſtis; & vocávi vos, & non reſpondíſtis: fáciam dómui huic, in qua invocátum eſt nomen meum, & in qua vos habétis fidúciam; & loco quem dedi vobis & pátribus veſtris, ſicut feci Silo. Et projíciam vos à fácie mea, ſicut projéci omnes fratres veſtros, univérſum ſemen Ephraïm. Tu ergo noli oráre pro pópulo hoc, nec aſsúmas pro eis laudem & oratiónem, & non obsíſtas mihi: quia non exaúdiam te.

℞. *ij*. Dixérunt: Probémus, *p*. 231.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio III. *c*. 7. *v*. 36. *ad finem*.

Mulier peccatrix.

Rogábat Jeſum quidam de Phariſæis, ut manducáret cum illo. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Hom. 33. *in Evang*. n. 2.

Liquet, fratres, quòd illícitis áctibus priùs múlier inténta, unguéntum ſibi pro odóre ſuæ carnis adhíbuit. Quod ergo ſibi túrpiter exhibúerat, hoc jam Deo laudabíliter offerébat. Oculis terréna concupíerat: ſed hos jam per pœniténtiam cónterens, flebat. Capíllos ad compoſitiónem vultûs exhibúerat: ſed jam capíllis lácrymas tergébat. Ore ſupérba díxerat: ſed pedes Dómini óſculans, hoc in Redemptóris ſui veſtígia figébat. Quot ergo in ſe hábuit oblectaménta, tot de ſe invénit holocaúſta. Convértit ad virtútum númerum, númerum críminum: ut totum servíret Deo in pœniténtia, quidquid ex ſe Deum contémpſerat in culpa.

℟. *iij*. Delévi ut nubem iniquitátes tuas, & quaſi nébulam peccáta tua: * Revértere ad me, quóniam redémi te. *Iſ*. 44. 22. ℣. Dixit Jeſus ad mulíerem peccatrícem: Remittúntur tibi peccáta. *Luc*. 7. 48. * Revértere. *Reſumitur* ℟. Delévi.

Ad Benedíctus, *Ant*. 4. E. In caritáte perpétua diléxi te; ídeò attráxi te míſerans. *Jer*. 31. 3.

Oratio.

Noſtra tibi, quæſumus, Dómine, ſint accépta jejúnia, quæ nos & expiándo grátiâ tuâ dignos efficiant, & ad Paſſiónis Fílii tui remédia perdúcant; Per eúmdem Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1551. *Seſſ*. 14. *Can*. 15.

Si quis díxerit, pro peccátis, quoad pœnam temporálem, mínimè Deo,

per Chriſti mérita, ſatisfíeri, pœnis ab eo inflíctis, & patiénter tolerátis, vel à Sacerdóte injúnctis, ſed neque ſponte ſuſcéptis, ut jejúniis, oratiónibus, eleemóſynis, vel áliis étiam pietátis opéribus, atque ídeò óptimam pœniténtiam eſſe tantùm novam vitam; anáthema ſit.

Vesperæ *de Sequenti, cum Commemoratione de Feria.*

FERIA SEXTA.

In Festo COMPASSIONIS B. Mariæ Virginis.

Duplex majus.

Quando Feſtum Incarnationis Domini occurrit in hac Feria; Officium Compaſſionis transfertur in Sabbatum ſequens; nec fit Commemoratio de Compaſſione in II. Veſperis Incarnationis.

IN I. VESPERIS.

Antiphona 2. *toni* D.

VOx fíliæ Sion intermoriéntis, expandentíſque manus ſuas. *Jer.* 4. 31.

Ant. 3. a. Lácrymæ ejus in maxíllis ejus; non eſt qui conſolétur eam ex ómnibus caris ejus. *Thren.* 1. 2.

Ant. 8. c. Depóſita eſt veheménter, non habens conſolatórem. *Thren.* 1. 9.

Ant. 6. F. Facti ſunt hoſtes ejus in cápite; inimíci ejus locupletáti ſunt, quia Dóminus locútus eſt ſuper eam. *Thren.* 1. 5.

Ant. 4. f. Egréſſus eſt à fília Sion omnis decor ejus. *Thren.* 1. 6.

Capitulum. *Jer.* 14. 17.

DEdúcant óculi mei lácrymam per noctem & diem, & non táceant, quóniam contritióne magnâ contríta eſt virgo fília pópuli mei.

℟. Fília pópuli mei, accíngere cilício, & conſpérgere cínere: * Luctum unigéniti fac tibi, planctum amárum. *Jer.* 6. 26. ℣. Tuam ipsíus ánimam pertranſíbit gládius. *Luc.* 2. 35. * Luctum. *Reſumitur* ℟. Fília.

Hymnus. Hab. V.

DUm ſpargit aram ſánguine
Jeſus ſalútis hóſtia,
Præſens dolóris æmulum
María pectus ímmolat.

Caput cruéntum Fílii
Matris corónat vérticem:
Clavis iiſdem fígitur
Chriſtus cruci, Chriſto Parens.

O passionis múcuæ,
Jeſu, María, cónſcii!
Altérna vobis vúlnera
Inférre tandem párcite.

Quem vos dolétis noſter eſt
Error, furórque críminum:
Totum ſcelus faténtibus,
Partem dolóris rédditc.

Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória;
Cum Patre, & almo Spíritu
In ſempitérna ſécula.

Amen.

℣. Uſquequò, Dómine, oblivíſceris me in finem? ℟. Uſquequò avértis fáciem tuam à me? *Pſ.* 12. 1.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. C. Plangent eum planctu, quaſi ſuper unigénitum; & dolébunt ſuper eum, ut doléri ſolet in morte primogéniti. *Zach.* 12. 10.

Oratio, Da, quæſumus, *infrà, ad Laudes*, p. 257.

Commemoratio de Feria Quadrageſimæ.

Ant. Remittúntur ei peccáta multa, quóniam diléxit multùm. *Luc.* 7. 47.

℣. Captábunt in ánimam Juſti; ℟. Et sánguinem innocéntem condemnábunt. *Pſ.* 93. 21.

Oratio.

ADésto ſupplicatiónibus noſtris, omnípotens Deus; & quibus fidúciam ſperándæ pietátis indúlges, conſuétæ miſericórdiæ tríbue benígnus effectum; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum &c.

Completorium, *ut ſuprà*, p. 241. *demptis Précibus.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Jeſum, juxta cujus crucem ſtabat Mater ejus, * Veníte adorémus. *Joan.* 19. 25.

Pſalmus. Veníte, *ritu duplici, finè* Glória Patri, *in cujus loco repetitur Invitatorium*, Jeſum.

Hymnus. Dum ſpargit, *ſuprà, in I. Veſperis.*

IN I. NOCTURNO.

Ant. 4. E. Ego plorans, & óculus meus dedúcens àquas, quia longè factus eſt à me conſolátor. *Thren.* 1. 16.

Ant. 6. F. Angúſtia poſsédit me, ſicut angúſtia parturiéntis. *Iſ.* 21. 3.

Ant. 7. c. Dolor meus ſuper dolórem meum; in me cor meum mœrens. *Jer.* 8. 18.

℣. Anima mea turbáta eſt valde: ℟. Sed tu, Dómine, úſquequò? *Pſ.* 6. 4.

De Jeremía Prophéta.

Lectio I. *c.* 8. *v.* 8. *ad* 12.

QUómodo dícitis: Sapiéntes nos ſumus, & lex Dómini nobíſcum eſt? Verè mendácium operátus eſt ſtylus mendax ſcribárum. Confúſi ſunt ſapiéntes, pertérriti & capti ſunt: verbum enim Dómini projecérunt, & ſapiéntia nulla eſt in eis. Proptéreà dabo mulíeres eórum éxteris, agros eórum hærédibus: quia à mínimo uſque ad máximum, omnes avarítiam ſequúntur: à prophéta uſque ad ſacerdótem, cuncti fáciunt mendácium. Et ſanábant contritiónem fíliæ pópuli mei ad ignomíniam, dicéntes: Pax, pax: cùm non eſſet pax. Confúſi ſunt, quia abominatiónem fecérunt. Quinímò confuſióne non ſunt confúſi, & erubéſcere neſciérunt: idcircò cadent in-

ter corruéntes; in témpore viſitatiónis ſuæ córruent, dicit Dóminus.

℟. *j*. Ne vocétis me Noémi, id eſt, Pulchram: ſed * Vocáte me Mara, id eſt, Amáram; quia amaritúdine valde replévit me Omnípotens. *Ruth*. 1. 20. ℣. Benedícta tu inter mulíeres, & benedíctus fructus ventris tui. *Luc*. 1. 42. * Vocáte.

Lectio II. *v*. 16. *ad finem*.

A Dan audítus eſt frémitus equórum ejus, à voce hinnítuum pugnatórum ejus commóta eſt omnis terra; & venérunt, & devoravérunt terram & plenitúdinem ejus; urbem & habitatóres ejus. Quia ecce ego mittam vobis ſerpéntes régulos, quibus non eſt incantátio: & mordébunt vos, ait Dóminus. Dolor meus ſuper dolórem, in me cor meum mœrens. Ecce vox clamóris filiæ pópuli mei de terra longínqua: Nunquid Dóminus non eſt in Sion, aut rex ejus non eſt in ea? Quare ergo me ad iracúndiam concitavérunt in ſculptílibus ſuis, & in vanitátibus aliénis? Tránſiit meſſis, finíta eſt æſtas, & nos ſalváti non ſumus. Super contritióne filiæ pópuli mei contrítus ſum, & contriſtátus, ſtupor obtínuit me. Nunquid resína non eſt in Gálaad? aut médicus non eſt ibi? Quare ígitur non eſt obdúcta cicátrix filiæ pópuli mei?

℟. *ij*. Subvérſum eſt cor meum in memetípſa, * Quóniam amaritúdine plena ſum. *Thren*. 1. 20. ℣. Bonum eſt mihi magìs mori. 1. *Cor*. 9. 15. * Quóniam.

Lectio III. *c*. 9. *v*. 17. *ad* 21.

HÆc dicit Dóminus exercítuum Deus Iſraël: Contemplámini, & vocáte lamentatríces, & véniant: & ad eas quæ ſapiéntes ſunt, míttite, & próperent: feſtínent, & aſſúmant ſuper nos laméntum. Dedúcant óculi noſtri lácrymas; & pálpebræ noſtræ défluant aquis: quia vox lamentatiónis audíta eſt de Sion: Quómodo vaſtáti ſumus & confúſi veheménter! quia derelíquimus terram, quóniam dejécta ſunt tabernácula noſtra. Audíte ergo, mulíeres, verbum Dómini: & aſſúmant aures veſtræ ſermónem oris ejus: & docéte fílias veſtras laméntum, & unaquæque próximam ſuam planctum; quia aſcéndit mors per feneſtras noſtras, ingréſſa eſt domos noſtras, diſpérdere párvulos de foris, júvenes de platéis.

℟. *iij*. Oculus meus afflíctus eſt, nec tácuit, * Eò quòd non eſſet réquies, donec reſpíceret & vidéret Dóminus de cœlis. *Thren*. 3. 49. 50. ℣. Triſtítia mihi mag-

na eſt, & continuus dolor cordi meo. *Rom.* 9. 2. * Eò quòd. *Reſumitur* ℟. Oculus.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 1. a. Obtéxit calígine in furóre ſuo Dóminus fíliam Sion. *Thren.* 2. 1.

Ant. 4. a. Deſtrúxit in furóre ſuo munitiónes vírginis Juda. *Thren.* 2. 2.

Ant. 8. G. Occídit omne quod pulchrum erat viſu in tabernáculo fíliæ Sion. *Thren.* 2. 4.

℣. Ad te, Dómine, clamávi, ℟. Dum anxiarétur cor meum. *Pſ.* 60. 3.

Sermo ſancti Bernárdi Abbátis.

In Signum magnum. n. 14.

LECTIO IV.

MArtýrium Vírginis tam in Simeónis prophetía, quàm in ipſa Domínicæ Paſſiónis hiſtória commendátur. Póſitus eſt hic, ait ſanctus ſenex de párvulo Jeſu, in ſignum cui contradicétur: Et tuam ipſíus ánimam, ad Maríam autem dicébat, pertransíbit gládius. Verè tuam, ô beáta Mater! ánimam gládius pertransívit; alióquin, nonníſi eam pertránſiens, carnem filii tui penetráret. Et quidem, póſteà quàm emíſit ſpíritum tuus ille Jeſus, ómnium quidem, ſed ſpeciáliter tuus; ipſíus planè non áttigit ánimam crudélis láncea, quæ ipſíus, nec mórtuo parcens, cui nocére non poſſet, apéruit latus: ſed tuam útique ánimam pertransívit. Ipſíus nimírùm ánima jam ibi non erat; ſed tua planè inde nequíbat avélli. Tuam ergo pertransívit ánimam vis dolóris; ut pluſquàm mártyrem non immérito prædicémus, in qua nimírùm corpóreæ ſenſum paſſiónis excéſſerit compaſſiónis affáctus.

℟. *iv.* Tremor apprehéndit eam: * Angúſtia & dolóres tenuérunt eam quaſi parturiéntem. *Jer.* 49. 24. ℣. Si in víridi ligno hæc fáciunt, in árido quid fiet? *Luc.* 23. 31. * Angúſtia.

LECTIO V.

ANnon tibi pluſquàm gládius fuit ſermo ille, revérà pertránſiens ánimam, & pertíngens uſque ad diviſiónem ánimæ & ſpíritûs, Múlier, ecce fílius tuus? O commutatiónem! Joánnes tibi pro Jeſu tráditur; ſervus pro Dómino; diſcípulus pro Magíſtro; fílius Zebedǽi pro Fílio Dei; homo purus pro Deo vero. Quómodo non tuam affectuoſíſſimam ánimam pertransíret hæc audítio; quando & noſtra, licèt sáxea, licèt férrea péctora, recordátio ſcindit?

℟. *v.* Quare mœróre contráheris? * Nunquid rex non eſt tibi, aut conſiliárius tuus périit? *Mich.* 4. 9. ℣. Nónne hæc opórtuit pati Chriſtum, & ità intráre in glóriam ſuam? *Luc.* 24. 26. * Nunquid.

LECTIO VI.

NOn mirémini, fratres, quòd María martyr in ánima fuíſſe dicátur: mirétur qui non memínerit ſe audíſſe Paulum inter máxima Géntium crímina memorántem, quòd ſinè affectióne fuíſſent. Longè id fuit à Maríæ viſcéribus; longè id ſit étiam à sérvulis ejus. Sed fortè quis dicat: Nunquid non eum præſcíerat moritúrum? & indubitánter. Nunquid non ſperábat contínuò reſurrectúrum? & fidénter. Super hæc dóluit crucifixum? & veheménter. Alióquin, quiſnam tu, frater; aut unde tibi hæc ſapiéntia, ut miréris plus Maríam compatiéntem, quàm Maríæ Filium patiéntem? Ille étiam mori córpore pótuit, iſta cómmori corde non pótuit? Fecit illud cáritas, quâ majórem nemo hábuit: fecit & hoc cáritas, cui poſt illam símilis áltera non fuit.

℟. *vj.* Multiplicátæ ſunt mihi víduæ pópuli mei ſuper arénam maris: * Indúxi eis ſuper matrem adoleſcéntis vaſtatórem merídie. *Jer.* 15. 8. ℣. Beátæ ſtériles, & ventres qui non genuérunt, & úbera quæ non lactavérunt! *Luc.* 23. 29. * Indúxi. *Reſumitur* ℟. Multiplicátæ.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 3. *à.* Decóre nimis, & amábilis ſuper amórem mulíerum, ſicut mater unicum amat fílium ſuum, ità ego te diligébam. 2. *Reg.* 1. 26.

Ant. 2. D. Fili mi, fili mi, quis mihi tríbuat ut ego móriar pro te? 2. *Reg.* 18. 33.

Ant. 7. c. Præcipe, Dómine, in pace récipi ſpíritum meum: éxpedit enim mihi mori, magìs quàm vívere. *Tob.* 3. 6.

℣. In umbra alárum tuárum ſperábo, Dómine; ℟. Donec tránſeat iníquitas. *Pſ.* 56. 2.

De Libro Cántici Canticórum.

LECTIO VII. *c.* 3. *v.* 1. *ad* 4.

PEr noctes quæsívi quem díligit ánima mea: quæsívi illum, & non invéni. Surgam, & circuíbo civitátem: per vicos & platéas quæram quem díligit ánima mea: quæsívi illum, & non invéni. Invenérunt me vígiles, qui cuſtódiunt civitátem: Num quem díligit ánima mea, vidíſtis? Paúlulùm cùm pertransíſſem eos, invéni quem díligit ánima mea. Ténui eum, nec dimíttam, donec introdúcam illum in domum matris meæ, & in cubículum genitrícis meæ.

℟. *vij.* Ego derelícta ſum ſola, * Exui me ſtolâ pacis, índui autem me ſacco obſecratiónis. *Bar.* 4. 19. 20. ℣. Erat hora

tértia, & crucifixérunt Jeſum. *Marc.* 15. 25. * Equi.

LECTIO VIII. *c.* 5. *v.* 5. *ad* 8.

SUrréxi, ut aperírem dilécto meo: manus meæ ſtillavérunt myrrham, & dígiti mei pleni myrrhâ probatíſſimâ. Péſſulum óſtii mei apérui dilécto meo: at ille declináverat, atque transíerat. Anima mea liquefácta eſt, ut locútus eſt: quæsívi, & non invéni illum: vocávi, & non reſpóndit mihi. Invenérunt me cuſtódes qui circúmeunt civitátem: percuſsérunt me, & vulneravérunt me: tulérunt pállium meum mihi cuſtódes murórum. Adjuro vos, fíliæ Jerúſalem, ſi invenéritis diléctum meum, ut nuntiétis ei quia amóre lángueo.

℟. *viij.* Reſpíciat Dóminus afflictiónem meam, & * Reddat mihi Dóminus bonum, pro maledictióne hac hodiérna. 2. *Reg.* 16. 12. ℣. Prætereúntes blaſphemábant Jeſum movéntes cápita ſua. *Matt.* 27. 39. * Reddat.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

LECTIO IX. *c.* 19. *v.* 25. *ad* 27.

Maria juxta crucem.

STabant juxta crucem Jeſu Mater ejus, & ſoror Matris ejus, María Cléophæ, & María Mágdaléne. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

De Inſtit. Virg. n. 48. 49.

CLaúdite ora, ímpii; aperíte aures, pii: audíte quid Chriſtus loquátur. Teſtátur de cruce Dóminus Jeſus, & pauliſper públicam differt ſalútem, ne Matrem inhonóram relínquat. Subſcríbitur Joánnes teſtaménto Chriſti: legátur matri, pudóris defénſio, teſtimónium integritátis: legátur & diſcípulo, matris cuſtódia, pietátis grátia, & ex illo ſuſcépit eam diſcípulus in ſua. Non útique Chriſtus faciébat divórtium, non María relinquébat virum; ſed cum quo Virgo habitáre debébat, quàm cum eo quem Fílii hærédem, integritátis ſciret eſſe cuſtódem? Stabat ante crucem Mater, & fugiéntibus viris ſtabat intrépida. Vidéte utrùm pudórem mutáre potúerit Mater Jeſu, quæ ánimum non mutávit. Spectábat piis óculis Fílii vúlnera, per quem ſciébat ómnibus futúram redemptiónem. Stabat non degéneri Mater ſpectáculo, quæ non metuébat peremptórem. Pendébat in cruce Fílius; Mater ſe perſecutóribus offerébat. Si hoc ſolum eſſet ut ante Fílium proſternerétur, laudándus pietátis afféctus, quòd ſupérſtes Fílio eſſe nolébat. Sin verò, ut cum Fílio morerétur, cum

eódem geſtiébat resúrgere, non ignára myſtérii, quòd genuíſſet reſurrectúrum.

℟. jx. Supra modum Mater mirábilis * Bono ánimo ferébat, propter ſpem quam in Deum habébat. 2. *Mach.* 7. 20. ℣. Stabat juxta crucem Jeſu Mater ejus. *Joan.* 19. 25. * Bono. *Reſumitur* ℟. Supra modum.

Non dicitur Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Quándiu ponam consília in ánima mea; ℟. Dolórem in corde meo per diem? *Pſ.* 12. 2.

Ant. 5. C. Quò ábiit diléctus tuus, ô pulchérrima mulíerum! quò declinávit diléctus tuus? *Can.* 5. 17.

Ant. 1. f. Effúnde ſicut aquam cor tuum, ante conſpéctum Dómini, leva ad eum manus tuas. *Thren.* 2. 19.

Ant. 8. c. Magna eſt velut mare contrítio tua; quis medébitur tuî? *Thren.* 2. 13.

Ant. 2. D. Perſecútus eſt.

CANTICUM JEREMIÆ.

Thren. c. 2. *v.* 1. *ad* 4.

Carmen flebile de filia Sion deſolata.

QUómodo obtéxit calígine in furóre ſuo Dóminus * fíliam Sion!

Projécit de cœlo in terram * ínclytam Iſraël:

Et non eſt recordátus ſcabélli pedum ſuórum, * in die furóris ſui.

Præcipitávit Dóminus; nec pepércit, * ómnia ſpecióſa Jacob:

Deſtrúxit in furóre ſuo munitiónes vírginis Juda, * & dejécit in terram.

Pólluit regnum, * & príncipes ejus.

Confrégit in ira furóris ſui * omne cornu Iſraël:

Avértit retrórsùm déxteram ſuam, * à fácie inimíci:

Et ſuccéndit in Jacob quaſi ignem flammæ * devorántis in gyro.

Teténdit arcum ſuum, quaſi inimícus; * firmávit déxteram ſuam, quaſi hoſtis:

Et occídit omne quod pulchrum erat víſu, * in tabernáculo fíliæ Sion.

Effúdit quaſi ignem, * indignatiónem ſuam.

Ant. Perſecútus eſt te inimícus tuus; ſed citò vidébis perditiónem ipsíus. *Bar.* 4. 25.

Ant. 4. D. Nocéntes períbunt, qui te vexavérunt: & qui gratuláti ſunt in tua ruína, puniéntur. *Bar.* 4. 31.

CAPITULUM. *Jer.* 15. 11.

DIcit Dóminus: Si non relíquiæ tuæ in bonum: ſi non occúrri tibi in témpore afflictiónis, & in témpore tribulatiónis, advérsùs inimícum?

HYMNUS. Hab. V.

IL læſa, te, Puérpera,
Non fécerat matrem dolor:

Naſcénte quem neſcíveras,
Orbáta ſentis Fílio.

Dum te ſalútat últimùm,
Natóque tradit álteri,
Natúmque tradit álterum,
In morte Chriſtum párturis.

Non ejulántem cérnimus,
Non ungue velléntem comas;
Siléntque plus novit pati
Virtus dolóre fórtior.

Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre, & almo Spíritu
In ſempitérna ſécula.
Amen.

℣. Quando conſoláberis me, Dómine? ℟. Quando fácies de perſequéntibus me judícium? *Pſ.* 118. 82. 84.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. G. Cui comparábo te, vel cui aſſimilábo te, fília Jerúſalem? Cui exæquábo te, & conſolábor te, virgo fília Sion? *Thren.* 2. 13.

Oratio.

DA, quæſumus, Dómine, córdibus noſtris íntimum veræ pietátis afféctum; ut in Fílii tui Paſſióne ſanctíſſimæ Matri ejus dignè compatiéntes, ſalutáris myſtérii fructum percípere mereámur; Per eúmdem Dóminum.

Commemoratio de Feria Quadrageſimæ.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.
Cap. 11. *v.* 47. *ad* 54.
Mortem Jeſu Judæi ſtatuunt.

COllegérunt Pontífices & Phariſæi concílium, & dicébant: Quid fácimus, quia hic homo multa ſigna facit? Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.
In Joan. Tract. 49.

DIcébant: Quid fácimus? nec tamen dicébant; Credámus. Plus enim pérditi hómines cogitábant quómodo nocérent & pérderent, quàm quómodo ſibi consúlerent, ne perírent. Et tamen timébant, & quaſi conſulébant. Dicébant enim: Quid fácimus, quia hic homo multa ſigna facit? ſi dimíttimus eum ſic, omnes credent in eum; & vénient Románi, & tollent noſtrum locum & gentem. Temporália pérdere timuérunt, & vitam ætérnam non cogitavérunt; ac ſic utrúmque amiſérunt. Nam & Románi poſt Dómini paſſiónem & glorificatiónem, tulérunt eis & locum & gentem, expugnándo & transferéndo, & illud eos ſéquitur quod álibi dictum eſt: Fílii autem regni hujus ibunt in ténebras exterióres.

Ant. Exhonorávit Dóminus convéntus malórum, & deſtrúxit eos uſque in finem. *Eccli.* 10. 16.

℣. Inténde ánimæ meæ, Dómine; ℟. Et líbera eam. *Pſ.* 68. 19.

Oratio.

DEus, qui peccáti véteris hæreditáriam mortem, Fílii tui Paſſióne ſolvíſti; concéde, ut qui pro ómnibus mórtuus eſt, in omnes abundántiam grátiæ & juſtificatiónis effúndat, idem Jeſus Chriſtus Fílius tuus; Qui tecum vivit & regnat.

AD PRIMAM.

Ant. Quò ábiit.

CAPITULUM. *Thren.* 1. 12.

O Vos omnes qui tranſítis per viam, atténdite, & vidéte ſi eſt dolor ſicut dolor meus.

In ℟. *brevi.* ℣. Qui natus es de María Vírgine. *Matt.* 1. 16. *Non dicitur* Glória Patri; *ſed reſumitur* ℟. *Et ſic in aliis Horis.*

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1551. *Seſſ.* 14. *Cap.* 8. *De Satisf. neceſſ. & fructu.*

HAbeant Sacerdótes præ óculis, ut ſatisfáctio quam impónunt, non ſit tantùm ad vitæ novæ cuſtódiam & infirmitátis medicaméntum, ſed étiam ad præteritórum peccatórum vindíctam & caſtigatiónem. Nam claves ſacerdótum, non ad ſolvéndum duntáxat, ſed & ad ligándum concéſſas, étiam antíqui Patres & credunt, & docent.

AD TERTIAM.

Ant. Effúnde.

CAPITULUM. *Jer.* 15. 9.

DEfécit ánima ejus: óccidit ei ſol, cùm adhuc eſſet dies: confúſa eſt & erúbuit.

℟. *breve.* Tribulatiónem * Et dolórem invéni. ℟. Tribulatiónem. ℣. Et nomen Dómini invocávi. * Et dolórem. *Reſumitur* ℟. Tribulatiónem. *Pſ.* 114. 3. 4.

℣. O Dómine, líbera ánimam meam; ℟. Miséricors Dóminus & juſtus. *Pſ.* 114. 4. 5.

AD SEXTAM.

Ant. Magna eſt.

CAPITULUM. *Thren.* 3. 54. 55.

INundavérunt aquæ ſuper caput meum; dixi: Périi. Invocávi nomen tuum, Dómine.

℟. *breve.* Uſquequò, Deus, * Improperábit inimícus? ℟. Uſquequò. ℣. Irrítat adverſárius nomen tuum in finem? * Improperábit. *Reſumitur* ℟. Uſquequò. *Pſ.* 73. 10.

℣. Da impérium tuum púero tuo: ℟. Et ſalvum fac fílium ancíllæ tuæ. *Pſ.* 85. 16.

AD NONAM.

Ant. Nocéntes.

CAPITULUM. *Job.* 30. 27. 28.

INterióra mea efferbuérunt abſque ulla réquie; prævenérunt me dies affli-

ctiónis, mœrens incedébam.

℟. *breve.* Cor meum conturbátum eſt; * Derelíquit me virtus mea. ℟. Cor meum. ℣. Lumen occulórum meórum, & ipſum non eſt mecum. * Derelíquit. *Reſumitur* ℟. Cor meum. *Pſ.* 37. 11.

℣. Effúndo in conſpéctu ejus oratiónem meam; ℟. Et tribulatiónem meam ante ipſum pronúntio. *Pſ.* 141. 3.

AD VESPERAS.

Ant. 1. D. Aquæ multæ non potuérunt extínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam. *Cant.* 8. 7.

Ant. 2. D. Nunquid oblivíſci poteſt múlier infántem ſuum, ut non miſereátur filio úteri ſui? *Iſ.* 49. 15.

Ant. 7. d. Edúcet me Dóminus in lucem; vidébo juſtítiam ejus. *Mich.* 7. 9.

Ant. 8. c. Aſpíciet inimíca mea, & operiétur confuſióne, quæ dicit ad me: Ubi eſt Dóminus Deus tuus? *Mich.* 7. 10.

Ant. 6. F. Hæc eſt hæréditas ſervórum Dómini, & juſtítia eórum apud me: dicit Dóminus. *Iſ.* 54. 17.

CAPITULUM. *Thren.* 1. 21.

OMnes inimíci mei audiérunt malum meum, Dómine; lætáti ſunt, quóniam tu feciſti: adduxíſti diem conſolatiónis, & fient ſímiles mei.

Hymnus. Illæſa te, Puérpera, *ſuprà, ad Laudes,* p. 256.

℣. Edúces, Dómine, de tribulatióne ánimam meam; ℟. Et perdes omnes qui tríbulant ánimam meam. *Pſ.* 142. 11. 12.

Ad Magníficat, *Ant.* 4. E. Dicit Jeſus Matri ſuæ: Múlier, ecce filius tuus. Deínde dicit diſcípulo: Ecce mater tua. Et ex illa hora accépit eam diſcípulus in ſua. *Joan.* 19. 26. 27.

Commemoratio de Feria Quadrageſimæ.

Ant. Cáiphas, cùm eſſet Póntifex anni illíus, prophetávit quòd Jeſus moritúrus erat pro gente. *Joan.* 11. 51.

℣. Captábunt in ánimam Juſti; ℟. Et ſánguinem innocéntem condemnábunt. *Pſ.* 93. 21.

Oratio.

DEus, humáni géneris Cónditor & Redémptor, da, quæſumus, ut per Paſſiónis tuæ méritum, ſalútis colláta ſubsídia plenam in nobis ſanctificatiónem operéntur; Qui vivis & regnas.

COMPLETORIUM, *ut ſuprà,* p. 141. *demptis Precibus.*

SABBATO.

De Jeremía Prophéta.

LECTIO I. *c.* 10. *v.* 6. *ad* 13.

NOn eſt ſímilis tui, Dómine: magnus es tu, & magnum nomen tuum

in fortitúdine. Quis non timébit te, ô Rex Géntium? tuum eſt enim decus: inter cunctos ſapiéntes Géntium, & in univérſis regnis eórum nullus eſt símilis tuî. Páriter inſipiéntes & fátui probabúntur: doctrína vanitátis eórum lignum eſt. Argéntum involútum de Tharſis affértur, & aurum de Ophaz: opus artíficis, & manus ærárii: hyacínthus & púrpura induméntum eórum; opus artíficum univérſa hæc. Dóminus autem Deus verus eſt: ipſe Deus vivens, & Rex ſempitérnus: ab indignatióne ejus commovébitur terra: & non ſuſtinébunt Gentes comminatiónem ejus. Sic ergo dicétis eis: Dii qui cœlos & terram non fecérunt, péreant de terra, & de his quæ ſub cœlo ſunt. Qui facit terram in fortitúdine ſua, præparat orbem in ſapiéntia ſua, & prudéntiâ ſuâ exténdit cœlos. Ad vocem ſuam dat multitúdinem aquárum in cœlo; & élevat nébulas ab extremitátibus terræ: fúlgura in plúviam facit, & edúcit ventum de theſaúris ſuis.

℟. *j.* Oſtendíſti, *p.* 234.

Lectio II. *v.* 14. *ad* 21.

Stultus factus eſt omnis homo à ſciéntia, confúſus eſt ártifex omnis in ſcúlptili: quóniam falſum eſt quod conflávit, & non eſt ſpíritus in eis. Vana ſunt, & opus riſu dignum: in témpore viſitatiónis ſuæ períbunt. Non eſt his ſímilis pars Jacob: qui enim formávit ómnia, ipſe eſt: & Iſraël virga hæreditátis ejus: Dóminus exercítuum nomen illi. Cóngrega de terra confuſiónem tuam, quæ hábitas in obſidióne; quia hæc dicit Dóminus: Ecce ego longè projíciam habitátores terræ in hac vice, & tribulábo eos, ità ut inveniántur. Væ mihi ſuper contritióne mea, péſſima plaga mea. Ego autem dixi: Planè hæc infírmitas mea eſt, & portábo illam. Tabernáculum meum vaſtátum eſt, omnes funículi mei dirúpti ſunt, fílii mei exiérunt à me, & non ſubſíſtunt: non eſt qui exténdat ultrà tentórium meum, & érigat pelles meas. Quia ſtultè egérunt paſtóres, & Dóminum non quæſiérunt: proptéreà non intellexérunt, & omnis grex eórum diſpérſus eſt.

℟. *ij.* Ipſe vulnerátus, *p.* 234.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

Lectio III. *c.* 12. *v.* 10. *ad* 36.

Jeſus Jeruſalem ingreditur.

Cogitavérunt Príncipes Sacerdótum, ut & Lázarum interficerent. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Evang. Tract. 52. n. 12. 13.

MEmóriter tenuérunt Judǽi, quod Dóminus dicébat aſsíduè, ſe eſſe Fílium hóminis. Et quod nunc ait: Cùm exaltátus fúero à terra, mortem crucis intelligéntes, quæſiérunt ab illo, & dixérunt: Nos audívimus ex Lege, quia Chriſtus manet in ætérnum: & quómodo tu dicis; Opórtet exaltári Fílium hóminis? Quis eſt enim iſte Fílius hóminis? Si enim Chriſtus eſt, ínquiunt, manet in ætérnum, Si manet in ætérnum, quómodo exaltábitur à terra? id eſt, quómodo crucis paſſióne moriétur? Hoc enim eum dixíſſe intelligébant, quod fácere cogitábant. Dixit ergo eis Jeſus: Adhuc módicum lumen in vobis eſt, hinc eſt quòd intellígitis, quia Chriſtus manet in ætérnum; ergo ambuláte, dum lucem habétis, ut non ténebræ vos comprehéndant. Ambuláte, accédite, totum intellígite, & moritúrum Chriſtum, & victúrum in ætérnum: & sánguinem fuſúrum quò rédimat, & aſcenſúrum in ſublímia quò perdúcat.

℟. iij. Nolíte elevári, quia Dóminus locútus eſt. * Date Dómino Deo veſtro glóriam, ántequàm contenebréſcat. *Jer.* 13. 15. 16. ℣. Ambuláte, dum lucem habétis, ut non vos ténebræ comprehéndant. *Joan.* 12. 35. * Date. *Reſumitur* ℟. Nolíte.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. G. Niſi granum fruménti cadens in terram mórtuum fúerit, ipſum ſolum manet, ſi autem mórtuum fúerit, multum fructum affert. *Joan.* 12. 24. 25.

Oratio.

DA, miséricors Deus, ut quod in Fílii tui Paſſióne mundus exércuit, ſalutáre nobis fidéliter ſentiámus; Per eúmdem Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1551. *Seſſ.* 14. *Can.* 15.

SI quis díxerit, claves Eccléſiæ eſſe datas tantùm ad ſolvéndum, non étiam ad ligándum: & proptéreà Sacerdótes, dum impónunt pœnas confiténtibus, ágere contra finem clávium, & contra inſtitutiónem Chriſti; & fictiónem eſſe, quòd virtúte clávium ſublátâ pœnâ ætérnâ, pœna temporális plerúmque exſolvénda remáneat; anáthema ſit.

AD VESPERAS.

Antiphonæ ut in Sabbato præcedenti, p. 229.

CAPITULUM. 2. *Eſdr.* 8. 15.

EGredímini in montem, & afférte frondes olí-

væ, & frondes ligni pulchérrimi, frondes myrti, & ramos palmárum, & frondes ligni nemoróſi.

℟. Exúlta ſatìs, fília Sion: Júbila, fília Jeruſalem: Ecce Rex tuus véniet tibi, juſtus & ſalvátor, * Ipſe pauper, & aſcéndens ſuper áſinam, & ſuper pullum fílium áſinæ. *Zach.* 9. 9. ℣. Dícite fíliæ Sion: Ecce Rex tuus venit tibi manſuétus. *Matt.* 21. 5. * Ipſe. *Reſumitur* ℟. Exúlta.

Hymnus. Vexílla Regis pródeunt, *p.* 241.

℣. Dixi: Ecce vénio; ℟. Ut fácerem, Deus, voluntátem tuam. *Pſ.* 39. 8. 9.

Ad Magníficat, *Ant.* 4. f. Dico vobis, quia non vidébitis me, donec véniat cùm dicétis: Benedíctus qui venit in nómine Dómini. *Luc.* 13. 35.

Non dicuntur Preces.

Oratio

Reminíſcere miſeratiónum tuárum, Dómine; & fámulos tuos æternâ protectióne ſanctífica, pro quibus Jeſus Chriſtus Fílius tuus, per ſuum cruórem nobis inſtítuit Paſchále myſtérium; Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs, &c.

A Dominica in Palmis ad Dominicam poſt Albas incluſivè, non fit de ullo Feſto duplici, ſed ejus Officium transfertur poſt Hebdomadam Paſchæ.

De Semiduplicibus & Simplicibus fit tantùm Commemoratio uſque ad Feriam V. in Cœna Domini excluſivè.

Completorium, *ut ſuprà*, p. 241. *demptis Precibus.*

DOMINICA IN RAMIS PALMARUM.

AD OFFICIUM. NOCTURNUM.

Invitatorium. Chriſtum Jeſum qui dedit redemptiónem ſemetípſum pro ómnibus, * Veníte, adorémus. 1. *Tim.* 2. 5. 6.

Pſalmus. Veníte, *p.* 2. *ritu duplici.*

Hymnus. Lugéte, mœſtis cánticibus, *p.* 237.

IN I. NOCTURNO:

Ant. 8. G. Quis audívit tália horribília, quæ fecit nimis virgo Iſraël? *Jer.* 18. 13.

Ant. 2. D. Omnia quæ lóquitur pópulus iſte, conjurátio eſt. *Iſ.* 8. 12.

Ant. 6. F. Consília impiórum fraudulénta, verba impiórum inſidiántur ſánguini. *Prov.* 12. 5. 6.

℣. Décidant à cogitatiónibus ſuis, Dómine; ℟. Secúndùm multitúdinem

impietátum eórum expélle eos. *Pſ.* 5. 11.

De Jéremía Prophétâ.

LECTIO I. *c.* 11. *v.* 15. *ad* 20.

QUid eſt, quòd diléctus meus in domo mea fecit ſcélera multa? Nunquid carnes ſanctæ aúferent à te malítias tuas, in quibus gloriáta es? Olívam úberem, pulchram, fructíferam, ſpecióſam, vocávit Dóminus nomen tuum: ad vocem loquélæ, grandis exárſit ignis in ea, & combúſta ſunt frutéta ejus. Et Dóminus exercítuum qui plantávit te, locútus eſt ſuper te malum, pro malis domûs Iſraël & domûs Juda, quæ fecérunt ſibi ad irritándum me, libántes Báalim. Tu autem, Dómine, demonſtráſti mihi, & cognóvi: tunc oſtendíſti mihi ſtúdia eórum; & ego quaſi agnus manſuétus, qui portátur ad víctimam: & non cognóvi quia cogitavérunt ſuper me consília, dicéntes: Mittámus lignum in panem ejus, & eradámus eum de terra vivéntium, & nomen ejus non memorétur ámpliùs. Tu autem, Dómine Sábaoth, qui júdicas juſtè, & probas renes & corda, vídeam ultiónem tuam ex eis: tibi enim revelávi causâ meam.

℟. *j.* Exténdit manum Abraham, & arrípuit gládium, * Ut immoláret fílium ſuum. *Gen.* 22. 10.

℣. Sic Deus diléxit mundum, ut Fílium ſuum unigénitum daret. *Joan.* 3. 16.
* Ut immoláret.

LECTIO II. *c.* 12. *v.* 7. *ad* 13.

REliqui domum meam, dimíſi hæreditátem meam: dedi diléctam ánimam meam in manu inimicórum ejus. Facta eſt mihi hæréditas mea quaſi leo in ſylva: dedit contra me vocem, ídeò odívi eam. Nunquid avis díſcolor hæréditas mea mihi? nunquid avis tincta per totum? Veníte, congregámini, omnes béſtiæ terræ, properáte ad devorándum. Paſtóres multi demolíti ſunt víneam meam, conculcavérunt partem meam: dedérunt portiónem meam deſiderábilem in deſértum ſolitúdinis. Poſuérunt eam in diſſipatiónem, luxítque ſuper me: deſolatióne deſoláta eſt omnis terra, quia nullus eſt qui recógitet corde. Super omnes vias deſérti, venérunt vaſtatóres, quia gládius Dómini devorábit, ab extrémo terræ uſque ad extrémum ejus: non eſt pax univérſæ carni. Seminavérunt tríticum, & ſpinas meſſuérunt: hæreditátem accepérunt, & non eis próderit: confundémini à frúctibus veſtris, propter iram furóris Dómini.

℟. *ij.* Ait rex David, Abíſaï & univérſis ſervis ſuis: * Ecce fílius meus qui egréſ-

ſus eſt de útero meo, quærit ánimam meam. 2. *Reg.* 16. 11. ℣. Unus de Duódecim, qui dicebátur Judas Iſcariótes, quærébat opportunitátem, ut Jeſum tráderet *Matt.* 26. 16. * Ecce.

LECTIO III. *c.* 17. *v.* 13. *ad* 18.

EXpectátio Iſraël, Dómine, omnes qui te derelínquunt, confundéntur: recedéntes à te, in terra ſcribéntur: quóniam dereliquérunt venam aquárum vivéntium Dóminum. Sana me, Dómine, & ſanábor: ſalvum me fac, & ſalvus ero: quóniam laus mea tu es. Ecce ipſi dicunt ad me: Ubi eſt verbum Dómini? Véniat. Et ego non ſum turbátus, te Paſtórem ſequens: & diem hóminis non deſiderávi, tu ſcis. Quod egréſſum eſt de lábiis meis, rectum in conſpéctu tuo fuit. Non ſis tu mihi formídini, ſpes mea tu in die afflictiónis. Confundántur qui me perſequúntur, & non confúndar ego: páveant illi, & non páveam ego: induc ſuper eos diem afflictiónis, & dúplici contritióne cóntere eos.

℟. iij. Ait Jeremías ad omnes Príncipes, & ad univérſum pópulum, dicens: * Dóminus miſit me, ut prophetárem ad domum iſtam, & ad civitátem hanc, ómnia verba quæ audíſtis. *Jer.* 26. 12. ℣. Quǽritis me interfícere, hóminem qui veritátem vobis locútus ſum. *Joan.* 8. 40. * Dóminus. *Reſumitur* ℟. Ait.

IN II. NOCTURNO.

Ant. 6. F. Quómodo facta eſt méretrix cívitas fidélis, plena judícii! *Iſ.* 1. 21.

Ant. 7. d. Juſtítia habitávit in ea; nunc autem homicídæ. *Iſ.* 1. 21.

Ant. 5. a. Ecce verbum Dómini factum eſt eis in oppróbrium. *Jer.* 6. 10.

℣. Ecce cepérunt ánimam meam; ℟. Irruérunt in me fortes. *Pſ.* 58. 4.

De Libro Sapiéntiæ.

LECTIO IV. *c.* 2. *v.* 1. *ad* 11.

DIxérunt cogitántes apud ſe non rectè: Exíguum, & cum tǽdio eſt tempus vitæ noſtræ, & non eſt refrigérium in fine hóminis, & non eſt qui ágnitus ſit revérſus ab ínferis: quia ex níhilo nati ſumus, & poſt hoc érimus tanquam non fuérimus: quóniam fumus flatus eſt in náribus noſtris: & ſermo ſcintílla ad commovéndum cor noſtrum: quâ extínctâ, cinis erit corpus noſtrum, & ſpíritus diffundétur tanquam mollis aër, & tansíbit vita noſtra tanquam veſtígium nubis, & ſicut nébula diſſolvétur, quæ fugáta eſt à rádiis ſolis, & à calóre illíus aggraváta: & nomen noſtrum obliviónem

obliviónem accípiet per tempus, & nemo memóriam habébit óperum noſtrórum. Umbræ enim tránſitus eſt tempus noſtrum, & non eſt revérſio finis noſtri: quóniam conſignáta eſt, & nemo revértitur. Veníte ergo, & fruámur bonis quæ ſunt, & utámur creatúrâ tanquam in juventúte celériter. Vino pretióſo & unguéntis nos impleámus: & non prætéreat nos flos témporis. Coronémus nos roſis, ántequàm marcéſcant: nullum pratum ſit, quod non pertránſeat luxúria noſtra. Nemo noſtrûm exors ſit luxúriæ noſtræ: ubíque relinquámus ſigna lætítiæ: quóniam hæc eſt pars noſtra, & hæc eſt ſors. Opprimámus paúperem juſtum, & non parcámus víduæ, nec veteráni revereámur canos multi témporis. Sit autem fortitúdo noſtra lex juſtítiæ: quod enim infirmum eſt, inútile invenítur.

℟. *iv.* Loquímini ad univérſum cœtum filiórum Iſraël, & dícite eis: * Décimâ die menſis hujus, tollat unuſquíſque agnum per famílias & domos ſuas. *Exod.* 12. 3. ℣. Nolíte putáre quóniam veni sólvere Legem aut Prophétas: non veni sólvere, ſed adimplére. *Matt.* 5. 17. * Décimâ.

Lectio V. *v.* 12. *ad* 20.

Ircumveniámus ergo Juſtum, quóniam inútilis eſt nobis, & contrárius eſt opéribus noſtris, & impróperat nobis peccáta Legis, & diffámat in nos peccáta diſciplínæ noſtræ. Promíttit ſe ſciéntiam Dei habére, & Fílium Dei ſe nóminat. Factus eſt nobis in traductiónem cogitatiónum noſtrárum. Gravis eſt nobis étiam ad vidéndum, quóniam diſsímilis eſt áliis vita illíus, & immutátæ ſunt viæ ejus. Tanquam nugáces æſtimáti ſumus ab illo, & ábſtinet ſe à viis noſtris, tanquam ab immundítiis, & præfert noviſſima juſtórum, & gloriátur patrem ſe habére Deum. Videámus ergo ſi ſermónes illíus veri ſint, & tentémus quæ ventúra ſunt illi, & ſciémus quæ erunt noviſſima illíus. Si enim eſt verus Fílius Dei, ſuſcípiet illum, & liberábit eum de mánibus contrariórum. Contuméliâ & torménto interrogémus eum, ut ſciámus reveréntiam ejus, & probémus patiéntiam illíus. Morte turpiſſimâ condemnémus eum: erit enim ei reſpéctus ex ſermónibus illíus.

℟. *v.* Servábitis agnum uſque ad quartamdécimam diem menſis hujus: * Immolabítque eum univérſa multitúdo filiórum Iſraël *Exod.* 12. 6. ℣. Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccátum mundi. *Joan.* 1. 29. * Immolabítque.

LECTIO VI. *v.* 21. *ad finem.*

HÆc cogitavérunt, & erravérunt: excæcávit enim illos malítia eórum. Et neſciérunt ſacraménta Dei, neque mercédem ſperavérunt juſtítiæ, nec judicavérunt honórem animárum ſanctárum. Quóniam Deus creávit hóminem inexterminábilem, & ad imáginem ſimilitúdinis ſuæ fecit illum. Invídiâ autem diáboli mors introívit in orbem terrárum: imitántur autem illum qui ſunt ex parte illíus.

℟. *vj.* Erit ſanguis vobis in ſignum, in ǽdibus in quibus éritis; & * Vidébo ſánguinem, & tranſíbo vos, nec erit in vobis plaga diſpérdens. *Exod.* 12. 13. ℣. Juſtificáti in ſánguine Chriſti, ſalvi érimus ab ira per ipſum. *Rom.* 5. 9. * Videbo. *Reſumitur* ℟. Erit.

IN III. NOCTURNO.

Ant. 4. c. Spíritus oris noſtri Chriſtus Dóminus captus eſt in peccátis noſtris. *Thren.* 4. 20.

Ant. 7. b. Nos putávimus eum quaſi leprósum, & percúſſum à Deo, & humiliátum. *Iſ.* 53. 4.

Ant. 1. a. Oblátus eſt, quia ipſe vóluit; & non apéruit os ſuum. *Iſ.* 53. 7.

℣. Fodérunt manus meas & pedes meos; ℟. Dinumeravérunt ómnia oſſa mea. *Pſ.* 21. 18.

Sermo ſancti Leónis Papæ.

LECTIO VII.

Serm. 60. *De Paſſ. Dom.* 11. *Cap.* 1.

DEſideráta nobis, dilectíſſimi, & univérſo optábilis mundo adeſt Feſtívitas Domínicæ Paſſiónis, quæ nos, inter exultatiónes ſpirituálium gaudiórum, ſilére non pátitur: quia etſi difficile eſt de eádem Solemnitáte ſæpiùs, dignè aptéque diſſérere, non eſt tamen líberum Sacerdóti in tanto divínæ miſericórdiæ ſacraménto, fidélis pópuli aúribus ſubtráhere ſermónis offícium: cùm ipſa matéria, ex eo quòd eſt ineffábilis, fandi tríbuat facultátem; nec poſſit deficere quod dicátur, dum nunquam poteſt ſatis eſſe quod dícitur. Quid autem inter ómnia ópera Dei, in quibus humánæ admiratiónis fatigátur inténtio, ità contemplatiónem mentis noſtræ, & obléctat, & súperat, ſicut Páſſio Salvatóris? de cujus omnipoténtia, quæ ei cum Patre unius & æquális eſſéntiæ eſt, quóties, ut póſſumus, cogitámus, mirabílior nobis fit in Deo humílitas quàm potéſtas: & difficíliùs cápitur divínæ majeſtátis exinanítio, quàm ſervílis formæ in ſumma provéctio.

℟. *vij.* Fecit Móyſes ſerpéntem ǽneum, * Et póſuit eum pro ſigno, quem,

cùm percúſſi aſpícerent, ſanabántur. *Num.* 21. 9. ℣. Próprio Fílio ſuo non pépercit Deus, ſed pro nobis ómnibus trádidit illum. *Rom.* 8. 32. * Et póſuit.

LECTIO VIII. *c.* 3.

CHriſtus, ut humánum genus vínculis mortíferæ prævaricatiónis abſólveret, & ſæviénti diábolo poténtiam ſuæ majeſtátis occúluit, & infirmitátem noſtræ humilitátis objécit. Si enim crudélis & ſupérbus inimícus, consílium miſericórdiæ Dei noſſe potuíſſet; Judæórum ánimos, manſuetúdine pótiùs temperáre, quàm injúſtis ódiis ſtuduíſſet accéndere: ne ómnium captivórum amítteret ſervitútem, dum nihil ſibi debéntis perſéquitur libertátem. Feféllit ergo illum malígnitas ſua: íntulit ſupplícium Fílio Dei, quod cunctis fíliis hóminum in remédium verterétur. Fudit sánguinem juſtum, qui reconciliándo mundo & prétium eſſet & póculum. Suſcépit Dóminus quod ſecúndùm propóſitum ſuæ voluntátis elégit. Admíſit in ſe ímpias manus furéntium, quæ, dum próprio incúmbunt ſcéleri, famulátæ ſunt Redemptóri. Cujus étiam circa interfectóres ſuos tanta erat pietátis afféctio, ut de cruce súpplicans Patri, non ſe vindicári, ſed illis poſtuláret ignóſci.

℟. viij. Confirmábit pactum multis hebdómada una; & * In médio hebdómadis, defíciet hóſtia & ſacrifícium. *Dan.* 9. 27. ℣. Reprobátio fit præcedéntis mandáti, propter infirmitátem ejus & inutilitátem. *Hebr.* 7. 18. * In médio.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

LECTIO IX. *c.* 21. *v.* 1. *ad* 9.

Triumphalis ingreſſus Chriſti in Jeruſalem.

CUm appropinquáſſent Jeroſólymis, & veníſſent Béthphage ad montem Olivéti, tunc Jeſus miſit duos diſcípulos. Et réliqua.

Homília ſancti Juſtíni Mártyris.

Apolog. 1. *ad Anton. Pium. An.* 150. n. 32.

EX omni hóminum génere expéctant Chriſtum in Judæa crucifíxum, poſt quem ſtatim bello capta Judæórum terra vobis trádita eſt. Iſtud porrò: Ligans ad vitem pullum ſuum, & lavans in sánguine uvæ ſtolam ſuam, sýmbolum erat, res ſigníficans partim Chriſto eventúras, partim ab ipſo geréndas. Nam pullus quidam áſinæ ſtabat in quodam intróitu vici ad vitem alligátus: quem, cùm ſibi à diſcípulis tunc addúci juſsíſſet, adductum conſcéndit, eíque inſidens Jeroſólymam ingréſſus eſt, ubi máximum Judæórum Templum erat.

quod póſteà à vobis evérſum eſt. Ac póſteà in crucem actus eſt, ut quod réliquum erat Prophetíæ expleréţur. Nam illud : Lavans in sánguine uvæ ſtolam ſuam, Paſſiónem illam prænuntiábat, quam erat paſſúrus, sánguine eos éxpians, qui ipſi credunt.

℟. jx. O Dómine, ſalvum me fac, ô Domine, benè proſperáre! * Benedíctus qui venit in nómine Dómini. *Pſ.* 117. 25. 26. ℣. Hosánna Fílio David. *Matt.* 21. 9.* Benedíctus. *Reſumitur* ℟. O Dómine.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Laudans invocábo Dóminum, ℟. Et ab inimícis meis ſalvus ero. *Pſ.* 17. 4.

Ant. 7. G. Vide, Dómine, afflictiónem meam, quóniam eréctus eſt inimícus. *Thren.* 1. 9.

Ant. 4. f. Collégit furórem ſuum in me, & cómminans mihi, infrémuit contra me déntibus ſuis. *Job.* 16. 10.

Ant. 3. a. Aperuérunt ſuper me ora ſua, & exprobrántes percuſsérunt maxíllam meam. *Job.* 16. 11.

Ant. 6. F. Vidíſti.

CANTICUM ZACHARIÆ. *c.* 9. *v.* 9. *ad* 12.

Prænuntiatur Chriſti triumphantis ingreſſus in Jeruſalem.

EXúlta ſatìs, fília Sion; * júbila, fília Jerúſalem.

Ecce Rex tuus véniet tibi * Juſtus & Salvátor:

Ipſe pauper & aſcéndens ſuper áſinam, * & ſuper pullum fílium áſinæ.

Et diſpérdam quadrígam ex Ephraïm, * & equum de Jerúſalem;

Et diſſipábitur arcus belli; * & loquétur pacem Géntibus;

Et potéſtas ejus à mari uſque ad mare, * & à flumínibus uſque ad fines terræ.

Tu quoque in sánguine teſtaménti tui emiſíſti vinctos tuos de lacu, * in quo non eſt aqua.

Convertímini ad munitiónem, vincti ſpei; * hódie quoque annúntians duplícia reddam tibi.

Ant. Vidíſti, Dómine, iniquitátem illórum advérsùm me: júdica judícium meum. *Thren.* 3. 59.

Ant. 8. G. Elevátor meus, & refúgium meum; Salvátor meus, de iniquitáte liberábis me. 2. *Reg.* 22. 3.

CAPITULUM. *Philip.* 2. 5. 6. 7.

HOc ſentíte in vobis quod & in Chriſto Jeſu; qui, cùm in forma Dei eſſet, non rapínam arbitrátus eſt eſſe ſe æquálem Deo; ſed ſemetípſum exinanívit, formam ſervi accípiens, in ſimilitúdinem hóminum factus, & hábitu invéntus ut homo.

Hymnus. Crucis tremens ſub póndere, *p.* 239.

℣. In conſpéctu tuo, Dómine, ſunt omnes qui tríbulant me; ℟. Impropérium expectávit cor meum & miſériam. *Pſ.* 68. 21.

Ad Benedíctus, *Ant.* 3. *a.* Sapiéntia apéruit os mutórum, & linguas infántium fecit disértas. *Sap.* 10. 21.

Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui humáno géneri ad imitándum humilitátis exémplum, Salvatórem noſtrum carnem súmere, & crucem ſubíre fecíſti; concéde propítius, ut & patiéntiæ ipsíus habére documénta, & reſurrectiónis consórtia mereámur; Per eúmdem Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 7. G. Pópuli dicébant: Hic eſt Jeſus Prophéta à Názareth Galilææ. *Matt.* 21. 11.

CAPITULUM. *Iſ.* 52. 7. 8.

SIon, regnábit Deus tuus. Vox ſpeculatórum tuórum levavérunt vocem, ſimul laudábunt.

℟. *breve.* Chriſte, *ut in Dominica Paſſionis,* p. 236.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1551. *Seſſ.* 13. *Can.* 9.

SI quis negáverit, omnes & ſíngulos Chriſti fidéles utriúſque ſexûs, cùm ad annos diſcretiónis pervénerint, tenéri ſíngulis annis, ſaltèm in Páſchate, ad communicándum, juxta præcéptum ſanctæ matris Eccléſiæ; anáthema ſit.

AD TERTIAM.

Ant. 4. f. Plúrima turba ſtravérunt veſtiménta ſua in via; álii autem cædébant ramos de arbóribus, & ſternébant in via. *Matt.* 21. 8.

CAPITULUM. *Tob.* 13. 6.

ASpícite quæ fecit nobíſcum, & cum timóre & tremóre confitémini illi, Regémque ſeculórum exaltáte in opéribus veſtris.

℟. *breve.* Fílii Sion * Exúltent in Rege ſuo. ℟. Fílii. ℣. Laudent nomen ejus in choro. * Exúltent. *Reſumitur* ℟. Fílii. *Pſ.* 149. 2. 3.

℣. Beneplácitum eſt Dómino, ℟. In pópulo ſuo. *Pſ.* 149. 4.

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Qui præíbant, & qui ſequebántur, clamábant, dicéntes: Hosánna: benedíctus qui venit in nómine Dómini. *Marc.* 11. 9. 10.

CAPITULUM. *Iſ.* 55. 12. 13.

MOntes & colles cantábunt coram vobis laudem, & ómnia ligna regiónis plaudent manu. Pro ſaliúnca aſcéndet ábies, & pro úrtica creſcet myrtus.

℟. *breve.* Ex ore infántium, Dómine, & lacténtium, * Perfecíſti laudem. ℟. Ex ore. ℣. Propter inimícos tuos. * Perfecíſti. *Reſumitur* ℟. Ex ore. *Pſ.* 8. 3.

℣. Laudáte, púeri, Dóminum; ℟. Laudáte nomen Dómini. *Pſ.* 112. 1.

AD NONAM.

Ant. 8. G. Benedíctum quod venit regnum patris noſtri David: Hosánna in excélſis. *Marc.* 11. 10.

CAPITULUM. 2. *Mach.* 10. 7.

THyrſos, & ramos vírides, & palmas præferébant ei, qui proſperávit mundári locum ſuum.

℟. *breve.* Hic eſt Deus, * Deus noſter in ætérnum. ℟. Hic. ℣. Et in séculum séculi. * Deus. *Reſumitur* ℟. Hic eſt. *Pſ.* 45. 15.

℣. Conſtitúite diem ſolémnem in condénſis, ℟. Uſque ad cornu altáris. *Pſ.* 117. 27.

AD VESPERAS.

Antiphonæ ut in Dominica in Paſſione, p. 237.

CAPITULUM. *Coloſſ.* 2. 14. 15.

CHriſtus delens quod advérsùs nos erat chirógraphum decréti, quod erat contrárium nobis, & ipſum tulit de médio, affígens illud cruci: & expólians principátus & poteſtátes, tradúxit confidénter, palàm triúmphans illos in ſemetípſo.

Hymnus, Vexílla Regis pródeunt, *p.* 241.

℣. Captábunt in ánimam Juſti, ℟. Et sánguinem innocéntem condemnábunt. *Pſ.* 93. 21.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. f. Benedíctus qui venit Rex in nómine Dómini: pax in cœlo, & glória in excélſis. *Luc.* 19. 38.

COMPLETORIUM, *ut ſuprà*, p. 241. *demptis Precibus.*

FERIA SECUNDA.

Omnia ut in Feriis Paſſionis, p. 237. *exceptis quæ ſequuntur*: *& ſic duobus diebus ſequentibus.*

De Jeremía Prophéta.

LECTIO I. *c.* 18. *v.* 18. *ad finem.*

DIxérunt: Veníte, & cogitémus contra Jeremíam cogitatiónes: non enim períbit lex à ſacerdóte, neque consílium à ſapiénte, nec ſermo à prophéta. Veníte, & percutiámus eum linguâ, & non attendámus ad univérſos ſermónes ejus. Atténde, Dómine, ad me, & audi vocem adverſariórum meórum. Nunquid rédditur pro bono malum, quia fodérunt fóveam ánimæ meæ? Recordáre quòd ſtéterim in conſpéctu tuo, ut lóquerer pro eis bonum, & avérterem indignatiónem tuam ab eis. Proptéreà da filios eórum in famem, & deduc eos in manus gládii. Fiant uxóres eórum abſque líberis & víduæ: & viri eárum interficiántur morte: júvenes eórum confodiántur gládio in prælio. Audiátur clamor de dómibus eórum: addúces enim ſuper eos latrónem repéntè: quia fodérunt fóveam, ut cáperent me, & láqueos abſcondérunt pédibus meis. Tu autem, Dómine,

ſcis omne consílium eórum advérsùm me in mortem : ne propitiéris iniquitáti eórum , & peccátum eórum à fácie tua non deleátur. Fiant corruéntes in conſpéctu tuo , in témpore furóris tui abútere eis.

℞. *j.* Extendit , *p.* 263.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Philippénſes.

Lectio II. *c.* 2. *v.* 5. *ad* 11.

HOc ſentíte in vobis , quod & in Chriſto Jeſu : qui cùm in forma Dei eſſet, non rapínam arbitrátus eſt eſſe ſe æquálem Deo : ſed ſemetípſum exinanívit formam ſervi accípiens , in ſimilitúdinem hóminum factus , & hábitu invéntus ut homo. Humiliávit ſemetípſum, factus obédiens uſque ad mortem , mortem autem crucis. Propter quod & Deus exaltávit illum , & donávit illi nomen , quod eſt ſuper omne nomen : ut in nómine Jeſu omne genu flectátur, cœléſtium , terréſtrium , & infernórum : & omnis lingua confiteátur quia Dóminus Jeſus Chriſtus in glória eſt Dei Patris.

℞. *ij.* Ait rex , *p.* 263.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

Lectio III. *c.* 12. *v.* 1. *ad* 9.

Profuſio nardi piſtici.

JEſus ante ſex dies Paſchæ venit Bethániam , ubi Lázarus fúerat mórtuus , quem ſuſcitávit Jeſus. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Evang. Tract. 50. *n.* 5. 6.

NE putárent hómines phantáſma eſſe factum , quia mórtuus reſurréxit , Lázarus unus erat ex recumbéntibus. Vivébat , loquebátur , epulabátur. Véritas oſtendebátur , infidélitas Judæórum confundebátur. Diſcumbébat ergo Dóminus cum Lázaro & cæteris : miniſtrábat Martha una ex ſoróribus Lázari. María verò áltera ſoror Lázari accépit libram unguénti nardi píſtici pretióſi , unxit pedes Jeſu , & extérſit capíllis ſuis pedes ejus ; & domus impléta eſt ex ódóre unguénti. Factum audívimus , myſtérium requirámus. Quæcúmque ánima fidélis vis eſſe , cum María unge pedes Dómini pretióſo unguénto. Unge pedes Jeſu : benè vivéndo Domínica ſectáre veſtígia. Capíllis terge : ſi habes ſupérflua , da paupéribus , & Dómini pedes terſíſti : capílli enim ſupérflua córporis vidéntur. Habes quod agas de ſupérfluis tuis : tibi ſupérflua ſunt , ſed Dómini pédibus neceſſária.

℞. *iij.* Non dérunt paúperes in terra habitatiónis tuæ ; * Idcircò ego præcípio tibi , ut apérias manum fratri tuo egéno & paúperi. *Deut.* 15. 11. ℣. Paúperes ſemper habétis

vobíſcum. *Joan.* 12. 8. * Idcírcò. *Reſumitur* ℟. Non déerunt.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Laudans invocábo Dóminum, ℟. Et ab inimícis meis ſalvus ero. *Pſ.* 17. 4.

Ant. 8. *g.* Attende, Dómine, ad me; & audi vocem adverſariórum meórum. *Jer.* 18. 19.

Ant. 7. G. Inundavérunt aquæ ſuper caput meum: dixi, Périi. Invocávi nomen tuum, Dómine. *Thren.* 3. 54. 55.

Ant. 4. a. Recordáre meî, & víſita me, & tuére me ab his qui perſequúntur me. *Jer.* 15. 15.

In Canticum, Non eſt ſpécies ei, *p.* 238.

Ant. 1. a. Eradicatiónem & abjectiónem poſuíſti me, in médio populórum. *Thren.* 3. 45.

Ant. 3. *a.* Vocem meam audíſti; ne avértas aurem tuam à ſingúltu meo, & clamóribus. *Thren.* 3. 56.

Capitulum, Hymnus & ℣. ut ſuprà, p. 239.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. b. Dum eſſet Rex in accúbitu ſuo, nardus mea dedit odórem ſuum. *Cant.* 1. 11.

Preces flexis genibus; & ſic in aliis Horis, & duobus diebus ſequentibus.

Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, te ſupplíciter exorámus, ut ſic noſtra ſanctificéntur jejúnia, quátenùs appropinquánte Unigéniti tui Paſſióne, bonórum óperum exhibitióne tibi placére valeámus; Per eúmdem Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1624. *Cap.* 5. *De Euchariſtia.* §. 3.

STatúimus, témpore Páſchatis omnes Chriſti fidéles, tum ad confeſſiónem peccatórum, próprio Párocho, aut álii de ejus licéntia faciéndam, tum ad ſacram Euchariſtiam in eádem Eccléſia percipiéndam tenéri & obligári, nullóſque áliàs præcépto Eccléſiæ ſatisfecíſſe, ac proíndè in eos, nisì reſipíſcant, ab Ordinário censúris agéndum eſſe declarámus.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. F. María accépit libram unguénti nardi píſtici pretióſi, & unxit pedes Jeſu, & extérſit pedes ejus capíllis ſuis. *Joan.* 12. 3.

Oratio.

MAjeſtátem tuam, Dómine, propénſiùs implorámus; ut quantò própiùs dies ſalutíferæ Feſtivitátis accédit, tantò devótiùs ad dignè celebrándum proficiámus Paſchále myſtérium; Per Dóminum.

FERIA TERTIA.

De Jeremía Prophéta.

LECTIO I. *c.* 20. *v.* 10. *ad* 12.

AUdívi contumélias multórum, & terró-

rem in circúitu: Perſequímini, & perſequámur eum: ab ómnibus viris, qui erant pacífici mei, & cuſtodiéntes latus meum: ſi quo modo decipiátur, & prævaleámus advérsùs eum, & conſequámur ultiónem ex eo. Dóminus autem mecum eſt quaſi bellátor fortis: idcírcò qui perſequúntur me, cadent, & infirmi erunt. Confundéntur veheménter, quia non intellexérunt oppróbrium ſempitérnum, quod nunquam delébitur. Et tu, Dómine exercítuum, probátor juſti, qui vides renes & cor, vídeam, quæſo, ultiónem tuam ex eis: tibi enim revelávi cauſam meam.

℟. *j.* Loquímini, *p.* 265.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Hebræos.

LECTIO II. *c.* 12. *v.* 1. *ad* 7.

Deponéntes omne pondus, & circúmſtans nos peccátum, per patiéntiam currámus ad propóſitum nobis certámen, aſpiciéntes in Autórem fídei, & conſummatórem Jeſum, qui propóſito ſibi gaúdio ſuſtínuit crucem, confuſióne contémptâ, atque in déxtera ſedis Dei ſedet. Recogitáte enim eum, qui talem ſuſtínuit à peccatóribus advérsùm ſemetípſum contradictiónem: ut ne fatigémini, ánimis veſtris deficiéntes. Nondùm enim uſque ad ſánguinem reſtitíſtis, advérsùs peccátum repugnántes: & oblíti eſtis conſolatiónis, quæ vobis tanquam fíliis lóquitur, dicens: Fili mi, noli neglígere diſciplínam Dómini: neque fatigéris, dum ab eo argúeris: quem enim díligit Dóminus caſtígat, flagéllat autem omnem fílium quem récipit. In diſciplína perſeveráte. Tanquam fíliis vobis offert ſe Deus: Quis enim fílius, quem non córripit pater?

℟. *ij.* Servábitis, *p.* 265.

Ex Apológia prima ſancti Juſtíni Mártyris ad Antonínum Pium Imperatórem.

Anno 150. n. 35.

LECTIO III.

IPſi fodérunt meas manus & pedes, & jecérunt ſortem ſuper veſtiméntum meum. Ac David quidem rex, qui hæc dixit, nihil horum paſſus eſt. Chriſti autem Jeſu manus expánſæ fuérunt, cùm à Judæis crucifigerétur, contradicéntibus, & aſſeréntibus eum non eſſe Chriſtum. Nam & illum, ut dixit Prophéta, per ludíbrium in tribunáli collocárunt, & dixérunt: Indica nobis. Illud autem, Fodérunt meas manus & pedes, narrátio erat clavórum, qui in cruce mánibus ejus & pédibus infixi ſunt. Et poſtquàm eum crucifixérunt, ſorte duxérunt ejus veſtiméntum, illúdque inter ſe partíti ſunt, qui eum cru-

ciſixerant. Atque hæc ità geſta eſſe, ex Actis ſub Póntio Piláto conféctis díſcere potéſtis.

℟. *iij.* Erit, *p.* 266.

Ad Laudes, ℣. *Sacerdotalis*, *Ant.* *Capitulum*, *Hymnus* & ℣. *ut in die præcedenti.*

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. b. Viam pacis neſciérunt, & non eſt judícium in gréſſibus eórum. *Iſ.* 59. 8.

Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, da nobis ità Domínicæ Paſſiónis ſacraménta perágere, ut indulgéntiam percípere mereámur; Per eúmdem, &c.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1624. *Cap.* 5. *De Euchariſtia.* §. 3.

SI qui témpore Páſchatis, álió ſe transférre, pro devotióne, aut áliâ quâvis ratióne malúerint, accéptâ priùs à Párocho licéntiâ, quæ fácilè concedátur, aut ab Ordinário, in Dómino, Eccléſiæ ſanctæ obédiant; débitam demùm atteſtatiónem próprio Párocho, ut ſatisfécerint exhibitúri. Secùs, eódem modo in eos agátur, quo in eos qui nullo modo officio ſuo ſatisfecére.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. g. Ego pono ánimam meam, ut íterùm ſumam eam: nemo tollit eam à me; ſed ego pono eam à meipſo. *Joan.* 10. 17. 18.

Oratio.

COncéde nobis, quæſumus, Dómine, ut noſmetípſos abnegándo crucémque geſtándo, ità in præséntis vitæ ſtádio Redemptórem noſtrum ſequámur, ut ei mereámur adſcíſci; Qui tecum vivit & regnat.

FERIA QUARTA.

De Jeremía Prophéta.

Lectio I. *c.* 26. *v.* 11. *ad* 16.

LOcúti ſunt Sacerdótes & Prophétæ ad Príncipes, & ad omnem pópulum, dicéntes: Judícium mortis eſt viro huic, quia prophetávit advérsùs civitátem iſtam, ſicut audíſtis aúribus veſtris. Et ait Jeremías ad omnes Príncipes, & ad univérſum pópulum, dicens: Dóminus miſit me, ut prophetárem ad domum iſtam & ad civitátem hanc, ómnia verba quæ audíſtis. Nunc ergo bonas fácite vias veſtras & ſtúdia veſtra, & audíte vocem Dómini Dei veſtri: & pœnitébit Dóminum mali quod locútus eſt advérsùm vos. Ego autem ecce in mánibus veſtris ſum: fácite mihi quod bonum & rectum eſt in óculis veſtris. Verúmtamen ſcitóte & cognóſcite, quòd ſi occidéritis me, ſánguinem innocéntem tradétis contra voſmetípſos, & contra civitátem iſtam, & habitatóres ejus; in veritáte enim miſit me Dóminus ad vos, ut

loquerer in aúribus veſtris ómnia verba hæc. Et dixérunt príncipes & omnis pópulus, ad ſacerdótes & ad prophétas: Non eſt viro huic judícium mortis, quia in nómine Dómini Dei noſtri locútus eſt ad nos.

℟. *j*. Fecit, *p*. 266.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Hebræos.

LECTIO II. *c*. 9. *v*. 2. *ad* 10.

TAbernáculum factum eſt primum, in quo erant candelábra, & menſa, & propoſítio panum, quæ dícitur Sancta. Poſt velaméntum autem ſecúndum, tabernáculum quod dícitur Sancta ſanctórum, áureum habens thuríbulum, & arcam teſtaménti circumtéctam ex omni parte auro, in qua urna aúrea habens manna, & virga Aaron, quæ frondúerat, & tábulæ teſtaménti; ſupérque eam erant Chérubim glóriæ obumbrántia propitiatóriū: de quibus non eſt modò dicéndum per síngula. His verò itâ compóſitis; in prióri quidem tabernáculo ſemper introíbant Sacerdótes ſacrificiórum offícia conſummántes: in ſecúndo autem ſemel in anno ſolus Póntifex, non ſinè ſánguine, quem offert pro ſua & pópuli ignorántia: hoc ſignificánte Spíritu ſancto, nondùm propalátam eſſe ſanctórum viam, adhuc prióre tabernáculo habénte ſtatum. Quæ parábola eſt témporis inſtántis: juxta quam múnera & hóſtiæ offerúntur, quæ non poſſunt juxta conſciéntiam perféctum fácere ſerviéntem, ſolúmmodo in cibis, & in pótibus, & váriis baptiſmátibus, & juſtítiis carnis uſque ad tempus correctiónis impóſitis.

℟. *ij*. Confirmábit, *p*. 267.

Sermo ſancti Irenæi Epíſcopi & Mártyris.

Lib. 4. *cont*. *Hæreſ*.

Cap. 34. *n*. 3.

LECTIO III.

UNde póterant prædícere Prophétæ Regis advéntum, & eam libertátem quæ ab eo dabátur præevangelizáre, & ómnia, quæ à Chriſto facta ſunt, & ſermónem, & operatiónem, & paſſiónem ejus prænuntiáre, & novum teſtaméntum prædícere, ſi ab áltero deo prophéticam inſpiratiónem accepérunt? Neque enim caſu quodam hæc eveníſſe potéſtis dícere, tanquam à Prophétis quidem de áltero quodam dicta, ſimíliter autem evenérunt Dómino. Omnes enim Prophétæ hæc éadem prophetavérunt: ſed neque alícui ex vetéribus evenérunt. Si enim eveníſſent alícui ex vetéribus iſta, non útique qui póſteà fuérunt, prophetáſſent in noviſſimis tempóribus futúra hæc. Adhuc étiam nemo eſt, neque Patrum, neque Prophetárum, neque antiquórum regum,

circa quem própriè ac ſpeciáliter factum ſit áliquid horum. Nam omnes quidem Chriſti paſſiónes prophetavérunt: ipſi autem ad patiéndum ſimíliter, ut ipſa prædícta ſunt, longè erant. Arguménta autem quæ prædícta ſunt Domínicæ Paſſiónis, in nullo áltero facta ſunt. Neque enim ſol médiâ die óccidit, áliquo de vetéribus mórtuo, neque ſciſſum eſt velum Templi, neque terra mota eſt, neque petræ diſrúptæ ſunt, neque mórtui reſurrexérunt.

℟. *iij.* Appendérunt mercédem meam trigínta argénteos; & dixit Dóminus ad me: Prójice illud ad ſtatuárium. * Decórum prétium quo appretiátus ſum ab eis. *Zach.* 11. 12. 13. ℣. Ait Judas: Quid vultis mihi dare, & ego vobis eum tradam? At illi conſtituérunt ei trigínta argénteos. *Matt.* 26. 15. * Decórum. *Reſumitur* ℟. Appendérunt.

Ad Laudes, ℣. *Sacerdotalis, Ant. Capitulum, Hymnus & ℣. ut in Feria ſecunda*, p. 272.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. c. Quærébat Judas opportunitátem, ut tráderet Jeſum ſinè turbis. *Luc.* 22. 6.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut qui pro noſtris excéſſibus inceſſánter afflígimur, per unigéniti Fílii tui Paſſiónem liberémur; Qui tecum.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1624. *Cap.* 5. *De Euchariſtia.* §. 3.

OMnibus Párochis & verbi Dei Concionatóribus præcípimus, ut inítio témporum ſanctæ Quadragéſimæ, frequénti pópulo ſæpiùs confiténdi, & communicándi in Páſchate obligatiónem propónant & incúlcent veheménter. Qui verò ad confeſſiónes audiéndas, ſive ſeculáres, ſive reguláres, approbáti fúerint, idem pœniténtibus conſúlere teneántur.

Officium deinceps uſque ad Paſcha dicitur ſinè Deus, in adjutórium, *ſinè* Glória Patri, *ſinè* Dóminus vobíſcum, *ſinè* Orémus, *& ſinè* Benedicámus.

Neque etiam dicuntur Capitula, ℟℟. *brevia & Hymni.*

Veſperæ inchoantur abſolutè ab impoſitione primæ Antiphonæ.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Feria.

Ant. 8. G. Conclúſit me Deus apud iníquum, & mánibus impiórum me trádidit. *Job.* 16. 12.

Ant. 3. b. Inſidiáti ſunt mihi & prævaluérunt, & non fuit qui ferret auxílium. *Job.* 30. 13.

Ant. 7. *d.* Quaſi rupto muro, & apértâ jánuâ, irruérunt ſuper me, & ad meas miſérias devolúti ſunt. *Job.* 30. 14.

Ant. 6. F. Quem máximè diligébam, aversátus eſt me. *Job.* 19. 19.

Ant. 1. g. In ore ſuo pacem cum amíco ſuo lóquitur, & occúltè ponit ei inſídias. *Jer.* 9. 8.

Continuò imponitur Antiphona in Canticum.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. d. Qui mandúcat mecum panem, levábit contra me calcáneum ſuum. Amodò dico vobis, priúſquàm fiat; ut cùm factum fúerit, credátis quia ego ſum. *Joan.* 13. 18. 19.

Finitâ Antiphonâ, ſinè Dóminus vobíſcum, *& ſinè* Orémus; *dicitur*,

Oratio.

RESpice, quǽſumus, Dómine, ſuper hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noſter Jeſus Chriſtus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, & crucis ſubíre torméntum; *ſub ſilentio dicitur*, Qui tecum vivit & regnat, in unitáte.

Et nihil additur. Sicque terminantur Horæ uſque ad Veſperas Sabbati Sancti.

COMPLETORIUM *incipitur abſolutè à Pſalmo*, Cùm invocárem, *ut in Completorio Dominicæ; & poſt ultimum Pſalmum, continuò dicitur Canticum*, Nunc dimíttis. *Deinde Oratio*, Réſpice, *ut ſuprà.*

Tribus Feriis ſequentibus, dictis ſecretò, Pater, Ave, Credo. *Officium incipitur abſolutè ab impoſitione Antiphonæ in primum Pſalmum. Et in fine cujuſlibet Pſalmi Nocturnorum & Laudum, extinguitur unus è quindecim cereis, in loco conſpicuo ante vel retro altare poſitis.*

FERIA QUINTA,

IN CŒNA DOMINI.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

IN I. NOCTURNO.

In Pſal. 39. Expéctans expectávi, *p.* 99.

Ant. 1. f. Sciens Jeſus quia venit hora ejus ut tránſeat ex hoc mundo ad Pátrem, cùm dilexíſſet ſuos qui erant in mundo, in finem diléxit eos. *Joan.* 13. 1.

In diviſ. Pſal. 39. Annuntiávi juſtítiam tuam, *p.* 99.

Pars Verna.

Ant. 2. D. Cœpit laváre pedes diſcipulórum, & extérgere línteo quo erat præcínctus. *Joan.* 13. 5.

In Pſal. 40. Beátus qui intélligit, *p.* 111.

Ant. 3. *a.* Dixit Jeſus: Mandátum novum do vobis; Ut diligátis ínvicem, ſicut diléxi vos. *Joan.* 13. 34.

℣. Lavábis me, Dómine: ℟. Et ſuper nivem dealbábor. *Pſ. 50. 9.*

Hoc triduo, poſt ℣. cujuſque Nocturni, dicitur Pater *ſecretò. Non datur Benedictio ante Lectiones. Quæ dicuntur de Jeremia, habent clauſulam:* Jerúſalem, Jerúſalem, convértere, &c. *aliæ autem abſolutè terminantur per ſolam vocis intercidentiam, omiſſis,* Tu autem, *&* Deo grátias.

Sic autem legitur prima Lectio.

Lector abſolutè incipit hâc die, in tono ordinario Lectionum.

Lectio I. *Thren. 1.*

Et factum eſt, poſtquàm in captivitátem redáctus eſt Iſraël, & Jerúſalem desérta eſt, ſedit Jeremías Prophéta flens: & planxit lamentatióne hâc in Jerúſalem; & amáro ánimo ſuſpírans, & éjulans, dixit:

Cap. 1. v. 1. ad 5.

Quómodo ſedet ſola cívitas plena pópulo? facta eſt quaſi vídua dómina géntium: princeps provinciárum facta eſt ſub tribúto. Plorans plorávit in nocte, & lácrymæ ejus in maxíllis ejus; non eſt qui conſolétur eam, ex ómnibus caris ejus: omnes amíci ejus ſprevérunt eam; & facti ſunt ei inimíci. Migrávit Judas, propter afflictiónem & multitúdinem ſervitútis; habitávit inter gentes, nec invénit réquiem: omnes perſecutóres ejus apprehendérunt eam, inter angúſtias. Viæ Sion lugent, eò quòd non ſint qui véniant ad ſolemnitátem: omnes portæ ejus deſtrúctæ; ſacerdótes ejus geméntes: vírgines ejus ſquálidæ; & ipſa oppréſſa amaritúdine. Facti ſunt hoſtes ejus in cápite, inimíci ejus locupletáti ſunt; quia Dóminus locútus eſt ſuper eam, propter multitúdinem iniquitátum ejus: párvuli ejus ducti ſunt in captivitátem, ante fáciem tribulántis. Jerúſalem, Jerúſalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

℟. *j.* Jánuas cœli apéruit Dóminus, & pluit illis manna ad manducándum, & * Panem cœli dedit eis; panem Angelórum manducávit homo. *Pſ. 77. 23. 24. 25.* ℣. Accépit Jeſus panem, & benedíxit, ac fregit, dedítque diſcípulis ſuis, & ait: Accípite & comédite; hoc eſt Corpus meum. *Matt. 26. 26.* * Panem cœli.

Lectio II. *v. 6. ad 9.*

Et egréſſus eſt à fília Sion, omnis decor ejus; facti ſunt príncipes ejus, velut aríetes non inveniéntes páſcua: & abiérunt abſque fortitúdine, ante fáciē ſubſequéntis. Recordáta eſt Jerúſalem diérum afflictiónis ſuæ, & prævaricatiónis ómnium deſiderabílium ſuórum, quæ habúerat à diébus antíquis, cùm cá-

deret pópulus ejus in manu hoſtíli, & non eſſet auxiliátor: vidérunt eam hoſtes, & derisérunt sábbata ejus. Peccátum peccávit Jerúſalem, proptéreà inſtábilis facta eſt: omnes qui glorificábant eam, ſprevérunt illam; quia vidérunt ignomíniam ejus: ipſa autem gemens convérſa eſt retrórsùm. Sordes ejus in pédibus ejus, nec recordáta eſt finis ſui; depóſita eſt veheménter, non habens consolatórem: Vide, Dómine, afflictiónem meam, quóniam eréctus eſt inimícus. Jerúſalem, &c.

℟. *ij*. Móyſes ſumptum ſánguinem reſpérſit in pópulum, & ait: * Hic eſt ſanguis fœderis quod pépigit Dóminus vobíſcum. *Exod*. 24. 8. ℣. Accípiens Jeſus cálicem grátias egit, & dedit illis, dicens: Bibite ex hoc omnes. *Matt*. 26. 27. * Hic eſt.

Lectio III. *v*. 10. *ad* 14.

Manum ſuam miſit hoſtis ad ómnia deſiderabília ejus; quia vidit gentes ingréſſas ſanctuárium ſuum, de quibus præcéperas ne intrárent in eccléſiam tuam. Omnis pópulus ejus gemens & quærens panem; dedérunt pretióſa quæque pro cibo, ad refocillándam ánimam. Vide, Dómine, & consídera, quóniam facta ſum vilis. O vos omnes, qui tranſítis per viam, atténdite, & vidéte ſi eſt dolor ſicut dolor meus: quóniam vindemiávit me, ut locútus eſt Dóminus, in die iræ furóris ſui. De excélſo miſit ignem in óſſibus meis, & erudívit me: expándit rete pédibus meis; convértit me retrórsùm: póſuit me deſolátam, totâ die mœróre conféctam. Vigilávit jugum iniquitátum meárum; in manu ejus convolútæ ſunt, & impóſitæ collo meo: infirmáta eſt virtus mea; dedit me Dóminus in manu, de qua non pótero súrgere. Jerúſalem, &c.

℟. *iij*. Homo pacis meæ in quo ſperávi, * Qui edébat panes meos, magnificávit ſuper me ſupplantatiónem. *Pſ*. 40. 10. ℣. Ecce manus tradéntis me, mecum eſt in menſâ. *Luc*. 22. 21. * Qui edébat. *Reſumitur* ℟. Homo.

IN II. NOCTURNO.

In Pſal. 54. Exaúdi, Deus, *p*. 91.

Ant. 4. a. Ait Dóminus: Simon, Simon, ecce Sátanas expetívit vos, ut cribráret ſicut tríticum. *Luc*. 22. 31.

In diviſ. Pſal. 54. Véſpere & manè, *p*. 92.

Ant. 5. a. Qui habet ſácculum, tollat; ſimíliter & peram: & qui non habet, vendat túnicam ſuam, & emat gládium. *Luc*. 22. 36.

In Pſal. 57. Si verè útique, *p*. 107.

Ant. 6. F. Véniunt in prædium, cui nomen Gethſémani; & ait diſcípulis ſuis Jeſus: Sedéte hîc, donec orem. *Marc.* 14. 32.

℣. In cápite libri ſcriptum eſt de me, ℟. Ut fácerem voluntátem tuam, Deus. *Pſ.* 39. 8. 9.

Sermo ſancti Leónis Papæ. *Serm.* 56. *de Paſſ. Dom.* 7. *Cap.* 1. & 2.

LECTIO IV.

INcipiéntes, dilectíſſimi, Evangélicam de Paſſióne Dómini hiſtóriam retractáre, divíno intellígimus diſpóſitum fuiſſe consílio, ut ſacrílegi Judæórum Príncipes, & ímpii Sacerdótes, non niſì in Solemnitáte Paſcháli, exercéndi furóris ſui accíperent poteſtátem. Oportébat enim, ut maniféſto impleréntur efféctu, quæ diu fúerant figuráto promíſſa myſtério, ut ovem ſignificatívam Ovis vera removéret, & ut uno explerétur ſacrifício, variárum differéntia victimárum. Ut ergo umbræ céderent córpori, & ceſſárent imágines ſub præséntia veritátis, antíqua obſervántia novo exclúditur Sacraménto, hóſtia in hóſtiam tranſit, ſánguine ſanguis aufértur, & Legális Feſtívitas, dum mutátur, implétur. Incipiénte enim Feſtivitáte Paſcháli, qui ornáre templum, mundáre vaſa, víctimas providére debúerant, parricidális ódii furóre concépto, ad unum opus vacant, & in unum fácinus símili crudelitáte conjúrant. Quid aſſecutúri ſupplício innocéntiæ, condemnatióne juſtítiæ, niſì ut & nova myſtéria non apprehénderent, & antíqua violárent?

℟. jv. Frámea, ſuſcitáre ſuper Paſtórem meum, & ſuper Virum cohæréntem mihi, dicit Dóminus exercítuum; * Pércute Paſtórem, & diſpergéntur oves. *Zach.* 13. 7. ℣. Ait Jeſus: Omnes ſcandalizabímini in me, in nocte iſta: quia ſcriptum eſt. *Marc.* 14. 27. * Pércute.

LECTIO V. *c.* 2. 3.

PRovidéntibus ergo Princípibus, ne in die ſancto tumúltus orirétur, non devotióni, ſed facínori ſtudebátur; nec religióni ſerviébat hæc cura, ſed crímini. Seditiónes turbárum fieri in præcípua Solemnitáte metuébant; non ut pópulus non peccáret, ſed ne Chriſtus eváderet. At Jeſus consílii ſui certus, & in ópere Patérnæ diſpoſitiónis intrépidus, vetus Teſtaméntum conſummábat, & novum Paſcha condébat. Diſcumbéntibus enim diſcípulis ad edéndam myſticam Cœnam, cùm in Cáiphæ átrio tractarétur, quómodo Chriſtus poſſet occídi; ille córporis & ſánguinis ſui órdinans Sacraméntum, docébat qualis Deo

hóſtia debéret offérri : ne ab hoc quidem myſtério traditóre ſubmóto : ut oſtenderétur nullâ injuriâ exaſperátus, qui in voluntária erat impietáte præſcſtus. Dicens ítaque Dóminus : Amen dico vobis, quòd unus veſtrûm me traditúrus eſt, notam ſibi proditóris ſui conſciéntiam demonſtávit; non áſperâ nec apértâ ímpium increpatióne confúndens, ſed leni ac tácitâ admonitióne convéniens : ut facíliùs corrígeret pœnitúdo, quem nulla deformáſſet abjéctio.

℟. *v.* Laudábilem invocábo Dóminum, & ab inimícis meis ſalvus ero, * Quia circumdedérunt me contritiónes mortis. 2. *Reg.* 22. 4. 5. ℣. Ait diſcípulis Jeſus: Triſtis eſt ánima mea uſque ad mortem. *Marc.* 14. 34. * Quia.

LECTIO VI. *c.* 3. 4.

CUr, inféllx Juda, tantâ benignitáte non úteris ? Ecce parcit aúſibus tuis Dóminus, & nulli te, nisì tibi, índicat Chriſtus: nec nomen tuum, nec persóna detégitur, ſed veritátis & miſericórdiæ verbo, cordis tantùm tui arcána tangúntur. Non Apoſtólici órdinis honor, non ſacramentórum tibi commúnio denegátur. Redi in íntegrum; & depóſito furóre, reſipíſce. Cleméntia invítat, Salus pulſat, ad vitam Vita te révocat. Ecce immaculáti & innocéntes condiſcípuli tui ad ſignificatiónem facínoris expavéſcunt, & omnes ſibi, non édito impietátis autóre, formídant, timéntes ne minùs verum eſſet, quod in ſe quiſque nóverat, quàm quod ipſa Véritas prævidébat. Tu autem in hac trepidatióne ſanctórum, abúteris Dómini patiéntiâ, & abſcóndi te tuâ credis audáciâ. Dénique videns Dóminus, cui flagítio Judas eſſet inténtus : Quod facis, inquit, fac citiùs. Vox hæc non jubéntis eſt, ſed ſinéntis; nec trépidi, ſed paráti, qui habens ómnium témporum poteſtátem, oſténdit ſe, & moram non fácere traditóri, & ſic ad redemptiónem mundi, Patérnam éxequi voluntátem, ut fácinus quod à perſequéntibus parabátur, nec impélleret, nec timéret.

℟. *vj.* Impropérium expectávit cor meum & miſériam : & * Suſtínui qui ſimul contriſtarétur, & non fuit; & qui conſolarétur, & non invéni. *Pſ.* 68. 21. ℣. Venit Jeſus ad diſcípulos ſuos, & invénit eos dormiéntes, & dicit Petro : Sic non potuíſtis unâ horâ vigiláre mecum! *Matt.* 26. 40. * Suſtínui. *Reſumitur* ℟. Impropérium.

IN III. NOCTURNO.

In Pſal. 69. Deus, in adjutórium, *p.* 95.

Ant. 7. c. Póſitis génibus orábat Jeſus, dicens : Pater, ſi vis, transfer cálicem iſtum à me. *Luc*, 22. 41. 42.

In Pſal. 70. In te, Dómine, ſperávi, non confúndar, *p.* 95.

Ant. 8. c. Appáruit illi Angelus de cœlo, confórtans eum ; & factus in agónia, prolíxiùs orábat. *Luc.* 22. 43.

In diviſ. Pſal. 70. Os meum annuntiábit, *p.* 96.

Ant. 3. c. Factus eſt ſudor ejus ſicut guttæ sánguinis decurréntis in terram. *Luc.* 22. 44.

℣. Anxiátus eſt ſuper me ſpíritus meus ; ℟. In me turbátum eſt cor meum. *Pſ.* 142. 4.

De Epíſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

LECTIO VII. *c.* 11. *v.* 17. *ad* 22.

HOc præcípio, non laudans quòd non in mélius, ſed in detérius convenítis. Primùm quidem conveniéntibus vobis in Eccléſiam, aúdio ſciſsúras eſſe inter vos, & ex parte credo. Nam opórtet & hæreſes eſſe, ut & qui probáti ſunt, manifeſti fiant in vobis. Conveniéntibus ergo vobis in unum, jam non eſt Domínicam Cœnam manducáre. Unuſquíſque enim ſuam cœnam præsúmit ad manducándum : & álius quidem éſurit ; álius autem ébrius eſt. Nunquid domos non habétis ad manducándum & bibéndum ? Aut Eccléſiam Dei contémnitis, & confúnditis eos, qui non habent ? Quid dicam vobis ? Laudo vos ? In hoc non laudo.

℟. *vij.* Noti mei, quaſi aliéni, receſsérunt à me ; * Dereliquérunt me propínqui mei ; & qui me nóverant, oblíti ſunt meî. *Job.* 19. 14. ℣. Jeſus dixit Judæ : Juda, óſculo Fílium hóminis tradis ? *Luc.* 22. 48. * Dereliquérunt.

LECTIO VIII. *v.* 23. *ad* 26.

EGo enim accépi à Dómino quod & trádidi vobis ; quóniam Dóminus Jeſus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, & grátias agens fregit, & dixit : Accípite, & manducáte ; Hoc eſt corpus meum, quod pro vobis tradétur ; hoc fácite in meam commemoratiónem. Símiliter & cálicem, poſtquàm cœnávit, dicens : Hic calix novum Teſtaméntum eſt in meo sánguine : hoc fácite, quotieſcúmque bibétis, in meam commemoratiónem. Quotieſcúmque enim manducábitis panem hunc, & cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat.

℟. *viij.* Ego ecce in mánibus veſtris ſum ; * Fácite mihi quod bonum & rectum eſt in óculis veſtris. *Jer.* 26. 14. ℣. Dixit Jeſus : Quem quǽritis ? Reſpon-

dérunt ei : Jeſum Nazarénum. Dicit eis Jeſus : Ego ſum. *Joan.* 18. 4. 5. *Fácite.

Lectio IX. *v.* 27. *ad finem.*

Itaque quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígnè, reus erit córporis & sánguinis Dómini. Probet autem ſeípſum homo : & ſic de pane illo edat, & de cálice bibat. Qui enim mandúcat & bibit indígnè, judícium ſibi mandúcat & bibit, non dijúdicans corpus Dómini. Ideò inter vos multi infírmi & imbecílles, & dórmiunt multi. Quòd ſi noſmetípſos dijudicarémus, non útique judicarémur : dùm judicámur autem, à Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur. Itaque, fratres mei, cùm convenítis ad manducándum, ínvicem expectáte. Si quis éſurit, domi mandúcet ; ut non in judícium conveniátis. Cætéra autem, cùm vénero, diſpónam.

℟. *jx.* Scitóte & cognóſcite quòd ſi occidéritis me, sánguinem innocéntem tradétis contra voſmetípſos, & contra civitátem iſtam & habitatóres ejus : * In veritáte enim miſit me Dóminus ad vos. *Jer.* 26. 15. ℣. Quotídie eram apud vos in Templo docens. *Marc.* 14. 49. * In. *Reſumitur* ℟. Scitóte.

AD LAUDES MATUTINAS.

In Pſal. 108. Deus, laudem meam, *p.* 115.

Ant. 1. *g.* Solus ſedébam, Dómine, quóniam comminatióne repléſti me. *Jer.* 15. 17.

In diviſ. Pſal. 108. Et tu, Dómine, *p.* 115.

Ant. 2. D. Uſquequò, Dómine, clamábo, & non exaúdies ? vociferábor ad te vim pátiens, & non ſalvábis ? *Habac.* 1. 2.

In Pſal. 141. Voce meâ ad Dóminum, *p.* 104.

Ant. 3. *a.* Pater, ómnia tibi poſſibília ſunt ; transfer cálicem hunc à me. *Marc.* 14. 36.

Ant. 4. a. Líbera.

Canticum Davidis.

2. *Reg. c.* 22. *v.* 2. *ad* 7.

Chriſtum præfigurans, opem divinam contra inimicos expoſtulat.

Dominus petra mea, & robur meum, * & Salvátor meus.

Deus fortis meus, ſperábo in eum : * ſcutum meum, & cornu ſalútis meæ.

Elevátor meus, & refúgium meum ; * Salvátor meus, de iniquitáte liberábis me.

Laudábilem invocábo Dóminum ; * & ab inimícis meis ſalvus ero.

Quia circumdedérunt me contritiónes mortis ; * torréntes Bélial terruérunt me.

Funes inférni circumde-

dérunt me; * prævenérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocábo Dóminum, * & ad Deum meum clamábo:

Et exaúdiet de templo ſuo vocem meam, * & clamor meus véniet ad aures ejus.

Ant. Líbera me, Dómine, & pone me juxta te, & cujúſvis manus pugnet contra me. *Job.* 17. 3.

In Pſal. 146. Laudáte Dóminum, quóniam, *p.* 66.

Ant. 5. C. Pater mi, ſi non poteſt hic calix transíre, nisì bibam illum, fiat volúntas tua. *Matt.* 26. 42.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. d. Quare, Dómine, oſtendíſti mihi iniquitátem & labórem, vidére prædam & injuſtítiam contra me? *Habac.* 1. 3.

Dum dicitur Canticum Benedíctus, *extinguuntur reliqui cerei & lampades; & dum cantatur Antiphona, amovetur à cuſpide ſummus cereus ardens, & abſconditur accenſus retro altare, ità ut lumen non appareat.*

Finitâ Antiphonâ, omnes genua flectunt. Deinde cantatur, hâc nocte à duobus Presbyteris, ſi ſint; ſecundâ nocte, à duobus Diaconis; tertiâ verò, à duobus Subdiaconis, retro altare, flexis genibus. Kýrie, *cum Tropis; ipsíſque reſpondetur, ut notatum infrà.*

Clerici. Kýrie, eléiſon.

Primus Chorus. Kýrie, eléiſon.

Secundus Chorus. Kýrie, eléiſon.

Clerici. Qui dedíſti redemptiónem temetípſum pro ómnibus. 1. *Tim.* 2. 6.

Uterque Chorus. Dómine, miſerére noſtrî. *Iſ.* 33. 2.

Clerici. Chriſte, eléiſon.

Primus Chorus. Chriſte, eléiſon.

Secundus Chorus. Chriſte, eléiſon.

Clerici. Qui exaltátus à terra, ómnia traxíſti ad teípſum. *Joan.* 12. 32.

Uterque Chorus. Dómine, miſerére noſtrî. *Iſ.* 33. 2.

Clerici. Kýrie, eléiſon.

Primus Chorus. Kýrie, eléiſon.

Secundus Chorus. Kýrie, eléiſon.

Clerici. Qui per mortem deſtruxíſti eum qui habébat mortis impérium. *Hebr.* 2. 14.

Uterque Chorus. Dómine, miſerére noſtrî. *Iſ.* 33. 2.

Deinde, inchoante Celebrante, uterque Chorus cantat menſurâ graviſſimâ.

Chriſtus factus eſt obédiens uſque ad mortem. *Philip.* 2. 8.

Tum inchoatur abſolutè à Celebrante genuflexo Pſal. 50. Miſerére meî, Deus,

p. 120. *quem omnes, flexis genibus, alternis choris, proſequuntur voce mediocri.*

Quo abſoluto, Celebrans, flexis genibus, ſimili voce dicit abſolutè ſequentem Orationem.

Oratio.

RESpice, quæſumus, Dómine, ſuper hanc famíliam tuam, pro qua Dóminus noſter Jeſus Chriſtus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, & crucis ſubíre torméntum; *ſub ſilentio dicitur*, Qui tecum vivit & regnat, &c.

Et ſtatim fit ſtrepitus à Celebrante. Mox profertur cereus accenſus, & omnes ſurgunt, & cum ſilentio diſcedunt.

AD HORAS.

Dictis ſecretò Pater & Ave, *abſolutè inchoatur à Pſalmis de Dominica, qui dicuntur demiſſâ voce.*

AD PRIMAM, *loco Pſalmi*, Confitémini, *Pſalmus* 53. Deus, in nómine tuo ſalvum me fac, *p.* 87. *Omittitur Symbolum*, Quicúmque.

His finitis, dicitur ſimili voce Oratio, Réſpice, *ſuprà.*

AD VESPERAS.

In Pſal. 114. Diléxi, quóniam, *p.* 118.

Ant. 8. G. Occidétur Chriſtus; & non erit ejus pópulus qui eum negatúrus eſt. *Dan.* 9. 26.

In Pſal. 115. Crédidi; propter quod, *p.* 87.

Ant. 2. D. Ad malum currunt, & feſtínant, ut effúndant ſánguinem innocéntem. *Iſ.* 59. 7.

In Pſal. 119. Ad Dóminum, cùm tribulárer, *p.* 57.

Ant. 4. f. Diſciplína pacis noſtræ ſuper eum, & livóre ejus ſanáti ſumus. *Iſ.* 53. 5.

In Pſal. 120. Levávi óculos meos, *p.* 57.

Ant. 3. g. De angúſtia & de judício ſublátus eſt; generatiónem ejus quis enarrábit? *Iſ.* 53. 8.

In Pſal. 127. Beáti omnes, *p.* 88.

Ant. 2. D. Dedit ſe, ut liberáret pópulum ſuum, & acquíreret ſibi nomen ætérnum. 1. *Mach.* 6. 44.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G. Dicit diſcípulis Jeſus: Omnes vos ſcándalum patiémini in me in iſta nocte: ſcriptum eſt enim: Percútiam Paſtórem, & diſpergéntur oves gregis. *Matt.* 26. 31.

Oratio, Réſpice, *ut ſuprà.*

In Choro, finitâ Antiphonâ, Celebrans converſus ad populum, dicit: Dóminus vobíſcum, *deinde Poſtcommunionem, ut in Miſſali; & ſic Miſſa & Veſperæ ſimul terminantur.*

COMPLETORIUM, *ut in die præcedenti, & ſic duobus diebus ſequentibus.*

FERIA SEXTA,
IN PARASCEVE.

AD OFFICIUM
NOCTURNUM.
IN I. NOCTURNO.

In Pſal. 34. Júdica, Dómine, *p.* 97.

Ant. 7. b. Cohors, & Tribúnus, & miníſtri Judæórum comprehendérunt Jeſum, & ligavérunt eum. *Joan.* 18. 12.

In diviſ. Pſal. 34. Surgéntes teſtes iníqui, *p.* 98.

Ant. 8. G. Adduxérunt Jeſum ad ſummum Sacerdótem; & convenérunt omnes Sacerdótes, & Scribæ, & Senióres. *Marc.* 14. 53.

In alter. diviſ. Pſal. 34. Exúrge & inténde judício meo, *p.* 98.

Ant. 7. G. Unus aſsíſtens miniſtrórum dedit álapam Jeſu. *Joan.* 18. 22.

℣. Propter te, Dómine, ſuſtínui oppróbrium; ℟. Opéruit confúſio fáciem meam. *Pſ.* 68. 8.

De Lamentatióne Jeremíæ Prophétæ.

LECTIO I. *c.* 2. *v.* 8. *ad* 11.

COgitávit Dóminus diſſipáre murum fíliæ Sion; teténdit funículum ſuum, & non avértit manum ſuam à perditióne: luxítque antemurále; & murus páriter diſſipátus eſt. Defíxæ ſunt in terra portæ ejus; pérdidit, & contrívit vectes ejus, regem ejus & príncipes ejus in Géntibus: non eſt lex, & prophétæ ejus non invenérunt viſiónem à Dómino. Sedérunt in terra, conticuérunt ſenes fíliæ Sion: conſpersérunt cínere cápita ſua, accíncti ſunt cilíciis, abjecérunt in terram cápita ſua vírgines Jerúſalem. Defecérunt præ lácrymis óculi mei, conturbáta ſunt víſcera mea: effúſum eſt in terra jecur meum, ſuper contritióne fíliæ pópuli mei, cùm defíceret párvulus & lactens, in platéis óppidi. Jerúſalem, &c.

℟. *j.* Ne tradíderis me, Dómine, in ánimas tribulántium me; quóniam * Inſurrexérunt in me teſtes iníqui, & mentíta eſt iníquitas ſibi. *Pſ.* 26. 12. ℣. Multi teſtimónium falſum dicébant advérsùs Jeſum, & conveniéntia teſtimónia non erant. *Marc.* 14. 56. * Inſurrexérunt.

LECTIO II. *v.* 12. *ad* 15.

MAtribus ſuis dixérunt: Ubi eſt tríticum & vinum? cùm defícerent, quaſi vulneráti, in platéis civitátis: cùm exhalárent ánimas ſuas, in ſinu matrum ſuá-

tum. Cui comparábo te? vel cui aſſimilábo te, filia Jerúſalem? cui exæquábo te, & conſolábor te, virgo filia Sion? magna eſt enim velut mare contrítio tua; quis medébitur tuî? Prophétæ tui vidérunt tibi falſa & ſtulta, nec aperiébant iniquitátem tuam, ut te ad pœniténtiam provocárent: vidérunt autem tibi aſſumptiónes falſas, & ejectiónes. Plausérunt ſuper te mánibus omnes tranſeúntes per viam; ſibilavérunt, & movérunt caput ſuum ſuper filiam Jerúſalem: Hǽccine eſt urbs, dicéntes, perféćti decóris, gaúdium univérſæ terræ? Jerúſalem, &c.

℟. *ij.* Locúti ſunt Sacerdótes & Prophétæ ad Príncipes, & ad omnem pópulum, * Dicéntes: Judícium mortis eſt viro huic. *Jer.* 26. 11. ℣. Omnes condemnavérunt eum eſſe reum mortis. *Marc.* 14. 64. * Dicéntes.

Lectio III. *c.* 3. *v.* 1. *ad* 9.

Ego vir videns paupertátem meam, in virga indignatiónis ejus. Me minávit, & addúxit in ténebras, & non in lucem. Tantùm in me vertit, & convértit manum ſuam totâ die. Vetúſtam fecit pellem meam, & carnem meam: contrívit oſſa mea. Ædificávit in gyro meo; & circúmdedit me felle, & labóre. In tenebróſis collocávit me, quaſi mórtuos ſempitérnos. Circumædificávit advérsùm me, ut non egrédiar: aggravávit cómpedem meum. Sed & cùm clamávero & rogávero, exclúſit oratiónem meam. Conclúſit vias meas lapídibus quadris; sémitas meas ſubvértit. Jerúſalem, &c.

℟. *iij.* Corpus meum dedi percutiéntibus, & genas meas velléntibus: * Fáciem meam non avérti ab increpántibus & conſpuéntibus in me. *Iſ.* 50. 6. ℣. Expuérunt in fáciem Jeſu, & cólaphis eum cecidérunt. *Matt.* 26. 67. * Fáciem. *Reſumitur* ℟. Corpus.

IN II. NOCTURNO.

In Pſal. 37. Dómine, ne in furóre tuo, *p.* 104.

Ant. 1. D. Vinćtum addúxérunt Jeſum, & tradidérunt Póntio Piláto Prǽſidi. *Matt.* 27. 2.

In diviſ. Pſal. 37. Amíci mei & próximi mei, *p.* 105.

Ant. 6. F. Pilátus interrogávit Jeſum, dicens: Tu es Rex Judæórum? At ille reſpóndens, ait: Tu dicis. *Luc.* 23. 3.

In Pſal. 63. Exaúdi, Deus, oratiónem meam, *p.* 92.

Ant. 2. D. Pilátus remíſit Jeſum ad Heródem, qui & ipſe Jeroſólymis erat illis diébus. *Luc.* 23. 7.

℣. Ego ſum oppróbrium hóminum & abjéctio plebis : ℟. Omnes vidéntes me , deriſérunt me. *Pſ.* 21. 7. 8.

Sermo ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Homil. in Cruc. & in Latr. n. 1.

HOdie Paſcha noſtrum pro nobis immolátus eſt Chriſtus, Ubi , quæſo , immolátus ? In excélſo patíbulo. Novum altáre hujus Sacrifícii, quia ipſum Sacrifícium novum ſtupendúmque eſt. Idem quippe & Sacrifícium & Sacérdos erat : Sacrifícium ſecúndùm carnem , Sacérdos ſecúndùm ſpíritum. Idem & offerébat , & ſecúndùm carnem offerebátur. Et crux fuit altáre. Et cur , ínquies, non in templo hóſtia offértur , ſed extra urbem & mœnia ? Ut impleretur illud : Cum iníquis reputátus eſt. Cur autem in ſublími patíbulo jugulátur : non ſub tecto ? Ut áeris natúram purgáret, cùm ovis in ſublími immolarétur. Purgabátur item & terra ; fluébat enim è látere ſanguis in ipſam. Ideò non ſub tecto , ídeò non in Templo Judáico , ne ſibi Judǽi hóſtiam ſequeſtrárent , néve putáres pro illa gente tantùm hanc offérri. Idcircò extra urbem & mœnia , ut diſcas universále Sacrifícium eſſe, quia pro univérſa terra erat oblátio ; & purgatiónem item eſſe communem , non peculiárem , quemádmodum apud Judǽos.

℟. iv. Oppróbrium inſipiénti dediſti me, Dómine : * Obmútui , & non apérui os meum , quóniam tu feciſti. *Pſ.* 38. 9. 10. ℣. Sprevit Jeſum Heródes cum exércitu ſuo ; & illúſit indútum veſte albâ. *Luc.* 23. 11. * Obmútui.

Lectio V. n. 2.

VIs díſcere áliud ejus insígne opus ? Paradíſum clauſum, hódie nobis apéruit. Hâc quippe die , hâc ipsâ horâ , latrónem eò introdúxit Deus. Hódie antíquam pátriam nobis réddidit : hódie in pátriam civitátem nos redúxit : nam , Hódie , inquit , mecum eris in paradíſo. Quid dicis ? Crucifíxus es & clavis affíxus , & paradíſum pollicéris ? Etiam , inquit , ut in cruce virtútem meam ediſcas. Quia enim res erat triſtis ; ne natúræ crucis atténderes , ſed crucifíxi virtútem ediſceres , in cruce hoc pérpetrat miráculum , quod ejus máximè virtútem demónſtrat. Non enim, cùm mórtuum ſuſcitáret ; non cùm ventos ac mare increpáret ; non cùm dǽmones fugáret ; ſed crucifíxus , clavis perforátus , contuméliis , ſputis , co viciis, oppróbriis oneráti ímprobum latrónis ár mum mutáre pótuit , ut omni parte virtútem ej

videa

videas. Creatúram quippe totam commóvit; petras ſcidit, ſed petrâ durióeem latrónis ánimam attráxit.

℟. v. Dedi diléctam ánimam meam in manu inimicórum ejus. * Facta eſt mihi hæréditas mea, quaſi leo in ſylva, dedit contra me vocem. *Jer.* 12. 7. 8. ℣. Præſes ait illis: Quem vultis vobis de duóbus dimítti? At illi dixérunt: Barábbam. *Matt.* 27. 21. * Facta.

LECTIO VI. n. 2. 3.

SEd quid tantum fecit latro, inquies, ut poſt crucem paradíſum ſit adéptus? Viſne ut virtútem ejus bréviter demónſtrem? Cùm Petrus negábat infrà, tunc ille ſuprà confitebátur. Diſcípulus viliſſimæ puéllæ minas non tulit: latro autem videns pópulum totum circumſtántem, clamántem, blaſphémias & dictéria jaculántem, non attendit illis: non cogitávit præſéntem crucifixi vilitátem: ſed fídei óculis hæc ómnia prætergrédiens, miſſis illis vílibus impediméntis, agnóvit cælórum Dóminum, & ad ipſum ánimo procúmbens, dicébat: Meménto meî, Dómine, cùm véneris in regnum tuum. Vides quantórum bonórum crux cauſa fúerit? Dic mihi; Regnum commémoras: quid vides hujúſmodi? Clavi & crux in conſpéctu ſunt. Verùm, ea ipſa crux, inquit, eſt ſymbolum regni. Ideò ipſum Regem voco, quia vídeo crucifíxum. Regis enim eſt pro súbditis mori. Hic ipſe dixit: Bonus paſtor ánimam ſuam ponit pro óvibus: ergo & bonus rex ánimam ſuam ponit pro súbditis. Quóniam ígitur ánimam ſuam póſuit, ideò Regem eum voco. Meménto meî, Dómine, in regno tuo.

℟. vj. Non eſt ſpécies e neque decor; & * Vídimus eum, & non erat aſpéctus. *Iſ.* 53. 2. ℣. Exívit Jeſus portans corónam ſpíneam, & purpúreum veſtiméntum. *Joan.* 19. 5. * Vídimus. *Reſumitur* ℟. Non eſt.

IN III. NOCTURNO.

In Pſal. 68. Salvum me fac, Deus, p. 93.

Ant. 1. D. Pilátus dicit Judǽis: Ecce Rex veſter. Illi autem clamábant: Tolle, tolle, crucifige eum. *Joan.* 19. 14. 15.

In diviſ. Pſal. 68. Exaúdi me, Dómine, p. 94.

Ant. 3. c. Univérſus pópulus dixit: Sanguis ejus ſuper nos, & ſuper fílios noſtros. *Matt.* 27. 25.

In alter. diviſ. Pſal. 68. Ego ſum pauper & dolens, p. 95.

Ant. 4. a. Pilátus Jeſum flagellátum trádidit eis, ut crucifigerétur. *Matt.* 27. 26.

℣. Super me, Dómine, confirmátus eſt furor tuus: ℟. Et omnes fluctus tuos induxíſti ſuper me. *Pſ.* 87. 8.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

Lectio VII. *c.* 5. *v.* 1. *ad* 7.

JUſtificáti ex fide, pacem habeámus ad Deum, per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum: per quem & habémus acceſſum per fidem in grátiam iſtam, in qua ſtamus, & gloriámur in ſpe glóriæ filiórum Dei. Non ſolùm autem, ſed & gloriámur in tribulatiónibus, ſciéntes quòd tribulátio patiéntiam operátur, patiéntia autem probatiónem, probátio verò ſpem, ſpes autem non confúndit: quia cáritas Dei diffúſa eſt in córdibus noſtris, per Spíritum ſanctum qui datus eſt nobis. Ut quid enim Chriſtus, cùm adhuc infirmi eſſémus, ſecúndùm tempus pro ímpiis mórtuus eſt? Vix enim pro juſto quis móritur: nam pro bono fórſitan quis aúdeat mori?

℟. *vij.* Trádidit in mortem ánimam ſuam; & * Cum ſcelerátis reputátus eſt; & ipſe peccáta multórum tulit, & pro tranſgreſſóribus rogávit. *Iſ.* 53. 12. ℣. Crucifixérunt Jeſum, & latrónes, unum à dextris, & álterum à ſiníſtris. Jeſus autem dicébat: Pater, dimítte illis. *Luc.* 23. 33. 34. * Cum ſcelerátis.

Lectio VIII. *v.* 8. *ad* 11.

COmméndat autem caritátem ſuam Deus in nobis: quóniam cùm adhuc peccatóres eſſémus, ſecúndùm tempus Chriſtus pro nobis mórtuus eſt. Multò ígitur magìs nunc juſtificáti in ſánguine ipsíus, ſalvi érimus ab ira per ipſum. Si enim, cùm inimíci eſſémus, reconciliáti ſumus Deo per mortem Fílii ejus: multò magìs reconciliáti, ſalvi érimus in vita ipsíus. Non ſolùm autem: ſed & gloriámur in Deo, per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, per quem nunc reconciliatiónem accépimus.

℟. *viij.* Clama, ne ceſſes; * Quaſi tuba, exálta vocem tuam, & annúntia pópulo meo ſcélera eórum. *Iſ.* 58. 1. ℣. Cùm accepíſſet Jeſus acétum, dixit: Conſummátum eſt; &, inclináto cápite, trádidit ſpíritum. *Joan.* 19. 30. * Quaſi tuba.

Lectio IX. *v.* 12. *ad finem.*

PRopéreà ſicut per unũ hóminem peccátum in hunc mundum intrávit, & per peccátum mors, & ità in omnes hómines mors pertránſiit, in quo omnes peccavérunt. Uſque ad legem enim peccátum erat in mundo: peccátum autem non imputabátur, cùm

lex non eſſet. Sed regnávit mors ab Adam uſque ad Móyſen, étiam in eos qui non peccavérunt in ſimilitúdinem prævaricatiónis Adæ, qui eſt forma futúri. Sed non ſicut delíctum, ità & donum: ſi enim uníus delícto multi mórtui ſunt, multò magìs grátia Dei, & donum in grátia uníus hóminis Jeſu Chriſti in plures abundávit. Et non ſicut per unum, peccátum, ità & donum: nam judícium quidem ex uno in condemnatiónem; grátia autem ex multis delíctis in juſtificatiónem. Si enim uníus delícto mors regnávit per unum: multò magìs abundántiam grátiæ, & donatiónis, & juſtítiæ accipiéntes, in vita regnábunt, per unum Jeſum Chriſtum. Igitur ſicut per uníus delíctum, in omnes hómines in condemnatiónem: ſic & per uníus juſtítiam, in omnes hómines in juſtificatiónem vitæ. Sicut enim per inobediéntiam uníus hóminis, peccatóres conſtitúti ſunt multi: ità & per uníus obeditiónem, juſti conſtituéntur multi. Lex autem ſubintrávit, ut abundáret delíctum: ubi autem abundávit delíctum, ſuperabundávit grátia. Ut ſicut regnávit peccátum in mortem, ità & grátia regnet per juſtítiam in vitam ætérnam, per Jeſum Chriſtum Dóminum noſtrum.

℟. *jx*. Erit in die illa, dicit Dóminus Deus: Occidet ſol in merídie; & * Tenebréſcere fáciam terram in die lúminis. *Amos*. 8. 9. ℣. A ſexta hora, ténebræ factæ ſunt ſuper univérſam terram, uſque ad hóram nonam. *Matt*. 27. 45. * Tenebréſcere. *Reſumitur* ℟. Erit.

AD LAUDES MATUTINAS.

In Pſal. 21. Deus, Deus meus, réſpice in me, quare me dereliquíſti? *p*. 100.

Ant. 1. *D*. Aperi, Dómine, óculos tuos, & vide deſolatiónem noſtram. *Dan*. 9. 18.

In diviſ. Pſal. 21. Ne diſcéſſeris à me, *p*. 100.

Ant. 6. F. Defécit, Dómine, gaúdium cordis noſtri; verſus eſt in luctum chorus noſter. *Thren*. 5. 15.

In alter. diviſ. Pſal. 21. Apud te laus mea, in eccléſia magna, *p*. 101.

Ant. 1. a. Interfeciſti in die furóris tui: percuſsíſti, nec misértus es. *Thren*. 2. 21.

Ant. 2. *D*. Occidíſti.

CANTICUM ISAIÆ. *c*. 5. *v*. 1. *ad* 6.

Sub figura vineæ ſterilis in direptionem traditæ, prænuntiatur judicium & deſertio Judæorum.

CAntábo dilécto meo * cánticum patruélis mei víneæ ſuæ.

Vínea facta eſt dilécto

meo * in cornu filio ólei.

Et ſepívit eam, & lápides elégit ex illa, * & plantávit eam eléctam.

Et ædificávit turrim in médio ejus, * & tórcular extrúxit in ea.

Et expectávit ut fáceret uvas; * & fecit labrúſcas.

Nunc ergo, habitatóres Jerúſalem, & viri Juda, * judicáte inter me & víneam meam.

Quid eſt quod débui ultrà fácere víneæ meæ, & non feci ei? * An quòd expectávi ut fáceret uvas, & fecit labrúſcas?

Et nunc oſténdam vobis quid ego fáciam víneæ meæ: * aúferam ſepem ejus, & erit in direptiónem:

Díruam macériam ejus, * & erit in conculcatiónem.

Et ponam eam desértam; non putábitur, & non fodiétur: * & aſcéndent vepres & ſpinæ:

Et núbibus mandábo * ne pluant ſuper eam imbrem.

Ant. Occidíſti, nec percuſſíſti; oppoſuíſti nubem tibi, ne tránſeat orátio. *Thren.* 3. 43. 44.

In Pſal. 145. Lauda, ánima mea, Dóminum, *p.* 97.

Ant. 4. a. Vide, Dómine, & conſídera, quem vindemiáveris ità. *Thren.* 2. 20.

Ad Benedíctus, *Ant.* 6. *F.* Juſtus perit; & non eſt qui recógitet in corde ſuo. *Iſ.* 57. 1.

Finitâ Antiphonâ, cantantur Tropi; & reliqua ſunt ut heri, p. 284.

Ad Horas, *omnia ut in die præcedenti.*

Hodie, factâ Communione, Veſperæ in Choro dicuntur privatim & ſecretò. Interim Celebrans eas recitat ad ſedem ſuam, cum Miniſtris; ità ut à Choro non audiatur.

Super Pſalmos nullæ dicuntur Antiphonæ.

Pſalmus, 123. Niſì quia Dóminus, *p.* 58.

Pſalmus, 128. Sæpè expugnavérunt me, *p.* 103.

Pſalmus, 139. Eripe me, Dómine, *cum ſua diviſione*, p. 103. & 104.

Pſalmus, 140. Dómine, clamávi ad te, *p.* 119.

Pſalmus, 141. Voce meâ ad Dóminum, *p.* 104.

Canticum, Magníficat: *deinde Antiphona*, Jeſus íterùm clamans voce magnâ, emíſit ſpíritū. *Matt.* 27. 50.

Oratio, Réſpice, *ſuprà*, p. 285.

Finitâ Oratione, omnes diſcedunt in ſilentio.

Completorium, *ut heri.*

SABBATO SANCTO.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

IN I. NOCTURNO.

In Pſal. 15. Conſérva me, Dómine, quóniam ſperávi in te, *p.* 89.

Ant. 8. G. Velum Templi ſciſſum eſt in duas partes, à ſummo uſque deórsùm. *Matt.* 27. 51.

In Pſal. 23. Dómini eſt terra & plenitúdo ejus, *p.* 90.

Ant. 3. *à.* Terra mota eſt, & petræ ſciſſæ ſunt, & monuménta apérta ſunt. *Matt.* 27. 51. 52.

In Pſal. 27. Ad te, Dómine, clamábo; Deus meus, *p.* 7.

Ant. 8. c. Videns Centúrio quod factum fúerat, glorificávit Deum, dicens: Verè hic homo juſtus erat. *Luc.* 23. 47.

℣. Ipſi vidéntes ſic admiráti ſunt, conturbáti ſunt, commóti ſunt; ℟. Tremor apprehéndit eos. *Pſ.* 47. 6. 7.

De Lamentatióne Jeremíæ Prophétæ.

LECTIO I. *c.* 3. *v.* 22. *ad* 30.

MIſericórdiæ Dómini, quia non ſumus consúmpti: quia non defecérunt miſeratiónes ejus. Novi dilúculo, multa eſt fides tua. Pars mea Dóminus, dixit ánima mea; propterà expectábo eum. Bonus eſt Dóminus ſperántibus in eum, ánimæ quærénti illum. Bonum eſt præſtolári cum ſiléntio ſalutáre Dei. Bonum eſt viro, cùm portáverit jugum, ab adoleſcéntia ſua. Sedébit ſolitárius; & tacébit: quia levávit ſuper ſe. Ponet in púlvere os ſuum, ſi fortè ſit ſpes. Dabit percutiénti ſe maxíllam, ſaturábitur oppróbriis. Jerúſalem, &c.

℟. *j.* De manu mortis liberábo eos; de morte rédimam eos: * Ero mors tua, ò mors! morſus tuus ero, inférne. *Oſee.* 13. 14. ℣. Multa córpora Sanctórum qui dormíerant, ſurrexérunt. *Matt.* 27. 52. * Ero.

LECTIO II. *c.* 4. *v.* 1. *ad* 6.

QUómodo obſcurátum eſt aurum, mutátus eſt color óptimus, diſpérſi ſunt lápides ſanctuárii in cápite ómnium plateárum? Fílii Sion ínclyti, & amícti auro primo: quómodo reputáti ſunt in vaſa téſtea, opus mánuum fíguli? Sed & lámiæ nudavérunt mammam, lactavérunt cátulos ſuos: fília pópuli mei crudélis, quaſi ſtrúthio in desérto. Adhǽſit lingua lacténtis ad palátum ejus in ſiti: párvuli petiérunt pa-

nem, & non erat qui frángeret eis. Qui veſcebántur voluptuóſè, interiérunt in viis: qui nutriebántur in cróceis, amplexáti ſunt ſtércora. Et major eſſécta eſt iníquitas fíliæ pópuli mei peccáto Sodomórum, quæ ſubvérſa eſt in moménto, & non cepérunt in ea manus. Jerúſalem, Jerúſalem, &c.

℟. *ij*. Aſpícient ad me quem confixérunt; & * Plangent eum planctu, quaſi ſuper unigénitum: & dolébunt ſuper eum, ut doléri ſolet in morte primogéniti. *Zach.* 12. 10. ℣. Omnis turba eórum qui ſimul áderant ad ſpectáculum iſtud, & vidébant quæ fiébant, percutiéntes péctora ſua, revertebántur. *Luc.* 23. 48. * Plangent.

Incipit Orátio Jeremíæ Prophétæ.

Lectio III. *v.* 1. *ad* 11.

Recordáre, Dómine, quid accíderit nobis: intuére, & réſpice oppróbrium noſtrum. Hæréditas noſtra verſa eſt ad aliénos, domus noſtræ ad extráneos. Pupílli facti ſumus abſque patre: matres noſtræ quaſi víduæ. Aquam noſtram pecúniâ bíbimus: ligna noſtra prétio comparávimus. Cervícibus noſtris minabámur: laſſis non dabátur réquies. Ægýpto dédimus manum & Aſſýriis: ut ſaturarémur pane. Patres noſtri peccavérunt, & non ſunt: & nos iniquitátes eórum portávimus. Servi domináti ſunt noſtrî: non fuit qui redímeret de manu eórum. In animábus noſtris afferebámus panem nobis, à fácie gládii in deſérto. Pellis noſtra quaſi clíbanus exúſta eſt, à fácie tempeſtátum famis. Mulíeres in Sion humiliavérunt, & vírgines in civitátibus Juda. Jerúſalem, &c.

℟. *iij*. Exclamántes ploravérunt; * Sciſſíſque véſtibus, ſparsérunt púlverem ſuper caput ſuum in cœlum. *Job.* 2. 12. ℣. Timuérunt valde, dicéntes: Verè Fílius Dei erat iſte. *Matt.* 27. 54. * Sciſſíſque. *Reſumitur* ℟. Exclamántes.

IN II. NOCTURNO.

In Pſal. 29. Exaltábo te, Dómine; quóniam ſuſcepíſti me, *p.* 7.

Ant. 7. G. Judæi rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura, & tolleréntur. *Joan.* 19. 31.

In Pſal. 55. Miſerére meî, Deus, quóniam conculcávit, *p.* 105.

Ant. 8. *g.* Venérunt mílites; & primi quidem fregérunt crura, & altérius qui crucifíxus eſt cum Jeſu. *Joan.* 19. 32.

In Pſal. 56. Miſerére meî, Deus, miſerére meî, *p.* 54.

Ant. 3. *a.* Stabant omnes noti Jeſu à longè, & mu-

lieres quæ ſecútæ eum erant à Galilǽa. *Luc.* 23. 49.

℣. Ecce cepérunt ánimam meam; ℟. Irruérunt in me fortes. *Pſ.* 58. 4.

Sermo ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Homil. de Cœmeter. & Cruce. n. 2

LECTIO IV.

HOdie, dilectíſſimi, ómnia inferórum loca círcuit Dóminus noſter. Hódie portas ǽreas confrégit: hódie vectes férreos contrívit. Vide in Prophéta dicti accuratiónem. Non dixit, Apéruit portas ǽreas; ſed, Confrégit; ut inútilis deínceps carcer fiat. Non ábſtulit vectes, ſed contrívit; ut cuſtódia deínceps frágilis & infirma reddátur, ubi neque jánua, neque vectis, & licèt quis intret, non tenétur. Quando ígitur Chriſtus confrégit, quis álius reparáre póterit? Reges, cùm vinctos dimíttere volunt, miſſis epíſtolis, non ità agunt: ſed tam fores quàm cuſtódes relínquunt, ut oſténdant eò dénuò ingrediéndum eſſe, vel illis qui jam líberi abiérunt, vel eórum loco, áliis. Non ità Chriſtus: ſed demonſtráre volens mortem jam ad finem metámque perveniſſe, ǽreas ejus portas confrégit, hoc eſt, immítem illam & inexorábilem mortis neceſſitátem.

℟. iv. In una domo comedétur agnus: * Nec efferétis de cárnibus ejus foràs; nec os illíus confringétis. *Exod.* 12. 46. ℣. Ut vidérunt Jeſum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura. *Joan.* 19. 33. * Nec efferétis.

LECTIO V.

POrrò, quod admiratióne digníſſimum eſt, Rex ipſe ad vinctos venit. Atqui nullus rex unquam hoc dignarétur fácere: ſed miníſtri vinctos dimíttunt. Secùs hîc: ípſemet Rex ad vinctos venit. Non erúbuit cárcerem, neque deténtos in cárcere; de eo enim quem finxerat erubéſcere non pótuit: & confrégit fores, & vectes contrívit. Superáſtitit inférno; & deſértam fecit totam illíus cuſtódiam: carceríſque cuſtóde in víncula conjécto, ad nos remeávit. Tyránnus captívus ducebátur, fortis vinctus, ipſa mors, abjéctis armis, nuda ad pedes Regis cucúrrit.

℟. v. In die illa erit fons patens dómui David & habitántibus Jerúſalem, * In ablutiónem peccatóris. *Zach.* 13. 1. ℣. Unus mílitum lánceâ latus Jeſu apéruit; & contínuò exívit ſanguis & aqua. *Joan.* 19. 24. * In ablutiónem.

LECTIO VI.

VIdíſti mirándam victóriam; vidíſti crucis be-

neficia. De morte immortáles facti ſumus : hæc præclára crucis facínora. Intellexíſti victóriam : intellexíſti modum victóriæ : diſce nunc quómodo ſinè labóre & ſudóre noſtro, victória hæc fúerit parta. Nos arma non cruentávimus, non ſtétimus in ácie, non accépimus vúlnera, neque vídimus bellum : & tamen victóriam obtinúimus. Certámen Dómini fuit coróna noſtra. Cùm ergo & noſtra ſit victória, mílites imitémur : lætíſque vócibus, victóriæ laudes & cármina hódie decantémus. Dicámus Dóminum laudántes : Absórpta eſt mors in victóriâ. Ubi eſt, mors, victória tua? Ubi ſtímulus tuus, inférne? Hæc ómnia præclára facta crux nobis péperit. Crux trophæum contra dæmones eréctum, gládius contra peccátum, gládius quo ſerpéntem confódit Chriſtus. Crux Patris volúntas, Unigéniti glória, Spíritûs exultátio, Angelórum decus, Ecclésiæ ſecúritas, gloriátio Pauli, Sanctórum murus, totíus orbis lumen.

℟. *vj*. Abſciſſus eſt de terra vivéntium : * Propter ſcelus pópuli mei, percúſſi eum. *Iſ*. 53. 8. ℣. Facta ſunt hæc, ut Scriptúra implerétur. *Joan*. 19. 36. * Propter. *Reſumitur* ℟. Abſciſſus eſt.

IN III. NOCTURNO.

In Pſal. 60. Exaúdi, Deus, deprecatiónem meam, p. 85.

Ant. 4. f. Vir nómine Joſeph, accéſſit ad Pilátum, & pétiit corpus Jeſu. *Luc*. 23. 52.

In Pſal. 87. Dómine, Deus ſalútis meæ, p. 93.

Ant. 3. c. Venit & Nicodémus, qui vénerat ad Jeſum nocte primùm, ferens mixtúram myrrhæ & áloës, quaſi libras centum. *Joan*. 19. 39.

In diviſ. Pſal. 87. Clamávi ad te, Dómine, p. 93.

Ant. 7. c. Accepérunt ergo corpus Jeſu, & ligavérunt illud línteis, cum aromátibus. *Joan*. 19. 40.

℣. Credo vidére bona Dómini, ℟. In terra vivéntium. *Pſ*. 26. 13.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Hebræos.

LECTIO VII. *c*. 9. *v*. 11. *ad* 14.

CHriſtus aſsíſtens Póntifex futurórum bonórum, per ámplius & perféctius tabernáculum non manufáctum, id eſt, non hujus creatiónis : neque per ſánguinem hircórum aut vitulórum, ſed per próprium ſánguinem, introívit ſemel in Sancta, ætérnâ redemptióne invéntâ. Si enim ſanguis hircórum & taurórum, & cinis vítulæ aſpérſus inquinátos

ſanctíficat ad emundatiónem carnis: quantò magìs ſanguis Chriſti, qui per Spíritum ſanctum ſemetípſum óbtulit immaculátum Deo, emundábit conſciéntiam noſtram ab opéribus mórtuis, ad ſerviéndum Deo vivénti?

℟. *vij.* Ne lætéris, inimíca mea, ſuper me, quia cécidi: * Consúrgam, cùm sédero in ténebris; Dóminus lux mea eſt. *Mich.* 7. 8. ℣. Joſeph póſuit corpus Jeſu in monuménto exciſo, in quo nondùm quiſquam póſitus fúerat. *Luc.* 23. 53. * Consúrgam.

Lectio VIII. *v.* 15. *ad* 22.

ET ídeò novi Teſtaménti Mediátor eſt: ut morte intercedénte, in redemptiónem eárum prævaricatiónum quæ erant ſub prióri Teſtaménto, repromiſſiónem accípiant qui vocáti ſunt ætérnæ hæreditátis. Ubi enim teſtaméntum eſt, mors necéſſe eſt intercédat teſtatóris. Teſtaméntum enim in mórtuis confirmátum eſt: alióquin nondùm valet, dum vivit qui teſtátus eſt. Unde nec primum quidem ſinè ſánguine dedicátum eſt. Lecto enim omni mandáto Legis à Móyſe univérſo pópulo, accípiens ſánguinem vitulórum & hircórum, cum aqua, & lana coccínea, & hyſsópo; ipſum quoque librum & omnem pópulum aſpérſit, dicens: Hic ſanguis Teſtaménti quod mandávit ad vos Deus. Etiam tabernáculum & ómnia vaſa miniſtérii ſánguine ſimíliter aſpérſit. Et ómnia penè in ſánguine ſecúndùm Legem mundántur: & ſinè ſánguinis effuſióne non fit remíſſio.

℟. *viij.* Venatióne cepérunt me, quaſi avem, inimíci mei gratìs, * Lapſa eſt in lacum vita mea, & poſuérunt lápidem ſuper me. *Thren.* 3. 52. 53. ℣. Joſeph advólvit ſaxum magnum ad óſtium monuménti, & ábiit. *Matt.* 27. 60. * Lapſa.

Lectio IX. *v.* 23. *ad finem.*

NEcéſſe eſt ergo exemplária quidem cœléſtium his mundári: ipſa autem cœléſtia, melióribus hóſtiis quàm iſtis. Non enim in manufácta Sancta Jeſus introívit, exemplária verórum: ſed in ipſum cœlum, ut appáreat nunc vúltui Dei pro nobis. Neque ut ſæpè ófferat ſemetípſum, quemádmodum Póntifex intrat in Sancta per ſíngulos annos in ſánguine alieno: alióquin oportébat eum frequénter pati ab orígine mundi. Nunc autem ſemel in conſummatióne ſeculórum, ad deſtitutiónem peccáti, per hóſtiam ſuam appáruit. Et quemád-

modum ſtatútum eſt homínibus ſemel mori, poſt hoc autem judícium, ſic & Chriſtus ſemel oblátus eſt, ad multórum exhauriénda peccáta : ſecúndò ſinè peccáto apparébit expectántibus ſe, in ſalútem.

℟. jx. Caro mea requiéſcet in ſpe : quóniam * Non derelínques ánimam meam in inférno, nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem. *Pſ.* 15. 9. 10. ℣. Muniérunt ſepúlcrum, ſignántes lápidem cum cuſtódibus. *Matt.* 27. 66. * Non. *Reſumitur* ℟. Caro mea.

AD LAUDES MATUTINAS.

In Pſal. 12. Uſquequò, Dómine, oblivíſceris me, *p.* 59.

Ant. 2. D. Pater, venit hora; claríſica Fílium tuum, ut Fílius tuus claríficet te. *Joan.* 17. 1.

In Pſal. 142. Dómine, exaúdi oratiónem meam, aúribus pércipe obſecratiónem, *p.* 108.

Ant. 5. C. Ego te clariſicávi ſuper terram : opus conſummávi quod dedíſti mihi ut fáciam. *Joan.* 17. 4.

In diviſ. Pſal. 142. Audítam fac mihi manè miſericórdiam tuam, [Dómine,] *p.* 108.

Ant. 4. A. Nunc claríſica me, tu Pater; apud temetípſum, claritáte quam hábui, priúſquàm mundus eſſet, apud te. *Joan.* 15. 5.

Ant. 2. D. Manifeſtávi.

CANTICUM JONÆ. *c.* 2. *v.* 3. *ad* 10.

Propheta, Chriſtum in ventre terræ concluſum præſignans, è ventre cete clamat ad Dominum.

CLamávi de tribulatióne mea ad Dóminum; * & exaudívit me.

De ventre ínferi clamávi; * & exaudíſti vocem meam.

Et projecíſti me in profúndum in corde maris; * & flumen circúmdedit me.

Omnes gúrgites tui & fluctus tui * ſuper me tranſiérunt.

Et ego dixi : Abjéctus ſum à conſpéctu oculórum tuórum : * verúmtamen rursùs vidébo Templum ſanctum tuum.

Circumdedérunt me aquæ, * uſque ad ánimam.

Abýſſus vallávit me; * pélagus opéruit caput meum.

Ad extréma móntium deſcéndi : * terræ vectes concluſérunt me in ætérnum.

Et ſublevábis de corruptióne vitam meam, * Dómine Deus meus.

Cùm anguſtiarétur in me ánima mea, * Dómini recordátus ſum;

Ut véniat ad te orátio

méa, * ad Templum ſanctum tuum.

Qui cuſtódiunt vanitátes fruſtrà, * miſericórdiam ſuam derelínquunt.

Ego autem in voce laudis immolábo tibi; * quæcúmque vovi reddam, pro ſalúte, Dómino.

Ant. Manifeſtávi nomen tuum homínibus quos dedíſti mihi de mundo. *Joan.* 17. 6.

In Pſal. 150. Laudáte Dóminum in ſanctis ejus, p. 11.

Ant. 8. *g.* Pater, ſalvífica me ex hac hora. *Joan.* 12. 27.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. *d.* Penetrábo omnes inferióres partes terræ, & inſpíciam omnes dormiéntes, & illuminábo omnes ſperántes in Dómino. *Eccli.* 24. 45.

Finitâ Antiphonâ, cantantur Tropi, & reliqua fiunt ut ſuprà, p. 284.

Ad Horas, *Omnia ut in Feria V. in Cœna Domini, ſuprà*, p. 285.

AD VESPERAS.

Factâ Communione in Miſſa, Veſperæ abſolutè incipiuntur ab impoſitione Antiphonæ 5. toni in C. Allelúia.

Pſalmus, 116. Laudáte Dóminum, omnes gentes, p. 111.

Non additur, Glória Patri.

Ant. Allelúia, allelúia, allelúia.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. C. Cùm transíſſet Sábbatum, María Magdaléne, & María Jacóbi, & Salóme emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Jeſum, allelúia. *Marc.* 16. 1.

Non dicitur, Glória Patri.

Sacerdos ad altare dicit:

℣. Dóminus vobíſcum;

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

Quos in hac Paſchális noctis celebritáte córpore ac sánguine ſuo Chriſtus vita noſtra réficit, fac, Deus, ut peccáto mórtui, cum illo conſúrgant & vivant; Per eúmdem Dóminum, &c.

Reliqua ut in Miſſali.

Extra Chorum, dictis, Pater. Ave. *Veſperæ dicuntur ut ſuprà, omiſſo* Allelúia *ante Pſalmum*, Laudáte.

Poſt Orationem, loco, Ite, Miſſa eſt, *dicitur* ℣. Benedicámus Dómino; ℟. Deo grátias.

AD COMPLETORIUM.

Omiſſis, Convérte nos. Deus, in adjutórium, & Glória Patri, *abſolutè inchoatur Completorium à Pſalmis de Dominica, de 5. tono in* C. *qui ſinguli dicuntur ſinè* Glória Patri, *& ſinè Antiphona. His finitis, dicitur ſemel*, Allelúia.

Deinde, Nunc dimíttis, *ſinè* Glória Patri, *ſub Antiphona ſequente.*

Ant. 8. G. Véſpere Sábbati, quæ lucéſcit in prima Sábbati, venit María Magdaléne, & áltera María vidére ſepúlcrum, allelúia. *Matt.* 28. 1.

Statim ſequitur Oratio, ante quam non dicitur, Dóminus vobíſcum, *nec* Orémus.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut Reſurrectiónis Dómini noſtri Jeſu Chriſti mereámur eſſe partícipes; Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus; Per ómnia, &c.

Non dicitur ℣. Dóminus vobíſcum.

Nec Benedicámus Dómino.

Deinde dicitur, Pater. Ave. Credo.

Hodie nulla dicitur Antiphona ad beatam Mariam Virginem.

H. Gravelot inv. *C. Baquoy Sculp.*

Fui mortuus, et ecce ſum vivens in ſæcula ſæculorum.

Apoc. 1. 18.

IN DIE SANCTO PASCHÆ.

ANNUALE.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Pater. Ave. Credo.

DOmine, lábia mea apéries, &c. *ut in Pſalterio, cum* Allelúia.

Invitatorium. Allelúia, Jeſus qui crucifixus eſt, ſurréxit; * Veníte, adorémus, allelúia. *Matt.* 28. 5. 6.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2. *ritu ſolemni.*

Non dicitur Hymnus: quod obſervatur etiam ad alias Horas, uſque ad Nonam Sabbati ſequentis incluſivè.

In Pſal. 2. Quare fremuérunt gentes, *p.* 3.

Ant. 1. J. Repromiſſiónem Deus adimplévit reſúſcitans Jeſum; ſicut & in Pſalmo ſecúndo ſcriptum eſt: Fílius meus es tu; ego hódie génui te, allelúia. *Act.* 13. 33.

In Pſal. 15. Conſérva me, Dómine, *p.* 89.

Ant. 4. D. Quòd ſuſcitávit eum à mórtuis, ámpliùs jam non reversúrum in corruptiónem, ità dixit: Quia dabo vobis ſancta David fidélia: ideóque & àliàs dicit: Non dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem, allelúia. *Act.* 13. 34. 35.

In Pſal. 29. Exaltábo te, Dómine, *p.* 7.

Ant. 8. G. Jeſum Deus ſuſcitávit, ſolútis dolóribus inférni, juxta quod impoſsíbile erat tenéri illum ab eo, allelúia. *Act.* 2. 24.

℣. Illuxérunt, Dómine, coruſcatiónes tuæ orbi terræ; ℟. Commóta eſt, & contrémuit terra. *Pſ.* 76. 19.

Pater noſter, *ſecretò, uſque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Benedictiones pro Tempore Paſchali habentur poſt Pſalterium, p. 126.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

LECTIO I. *c.* 6. *v.* 3. *ad* 12.

AN ignorátis quia quicúmque baptizáti ſumus in Chriſto Jeſu, in morte ipsíus batizáti ſumus? Conſepúlti enim ſumus cum illo per Baptíſmum in mortem: ut quómodo Chriſtus ſurréxit à mórtuis per glóriam Patris, ità & nos in novitáte vitæ ambulémus. Si enim complantáti facti ſumus ſimilitúdi-

ni mortis ejus, ſimul & reſurrectiónis érimus. Hoc ſciéntes quia vetus homo noſter ſimul crucifixus eſt, ut deſtruátur corpus peccáti, & ultrà non ſerviámus peccáto. Qui enim mórtuus eſt, juſtificátus eſt à peccáto. Si autem mórtui ſumus cum Chriſto, crédimus quia ſimul étiam vivémus cum Chriſto: ſciéntes quòd Chriſtus resúrgens ex mórtuis jam non móritur, mors illi ultrà non dominábitur. Quòd enim mórtuus eſt peccáto, mórtuus eſt ſemel: quòd autem vivit, vivit Deo. Ità & vos exiſtimáte vos mórtuos quidem eſſe peccáto; vivéntes autem Deo, in Chriſto Jeſu Dómino noſtro. Non ergo regnet peccátum in veſtro mortáli córpore, ut obediátis concupiſcéntiis ejus.

℟. *j.* Ecce ego creo Jerúſalem exultatiónem, & pópulum ejus gaúdium: & exultábo in Jerúſalem, & * Gaudébo in pópulo meo; & non audiétur in eo ultrà vox fletûs, allelúia. *Iſ.* 65. 18. 19. ℣. Angelus Dómini deſcéndit de cœlo, & accédens revólvit lápidem, & ſedébat ſuper eum. *Matt.* 28. 2. * Gaudébo. Glória. * Gaudébo.

Sermo ſancti Auguſtini Epíſcopi.

Serm. 231. n. 2.

LECTIO II.

Reſurréctio Dómini noſtri Jeſu Chriſti nova vita eſt credéntium in Jeſum, & hoc eſt ſacraméntum Paſſiónis & Reſurrectiónis ejus, quod valde noſſe & ágere debétis. Non enim légibus mortis venit obſtríctus. Ideò dícitur in Pſalmo, Inter mórtuos liber: quem ſinè concupiſcéntia Virgo concépit, quem & Virgo péperit, & Virgo permánſit: qui vixit ſinè culpa, qui non eſt mórtuus propter culpam: commúnicans nobíſcum pœnam, non commúnicans culpam. Pœna culpæ, mors: Dóminus Jeſus Chriſtus mori venit, peccáre non venit. Communicándo nobíſcum ſinè culpa pœnam, & culpam ſolvit & pœnam. Quam pœnam ſolvit? Quæ nobis debebátur poſt iſtam vitam. Ergo crucifixus eſt, ut in cruce oſténderet véteris hóminis noſtri occáſum: & reſurréxit, ut in ſua vita oſténderet noſtræ vitæ novitátem. Sic enim doctrína docet Apoſtólica: Tráditus eſt, inquit, propter peccáta noſtra, & reſurréxit propter juſtificatiónem noſtram.

℟. *ij.* Exúrgat Deus, & diſſipéntur inimíci ejus; & * Fúgiant qui odérunt eum, à fácie ejus: ſicut déficit fumus, defíciant, allelúia. *Pſ.* 67. 2. 3. ℣. Extérriti ſunt cuſtódes, & facti ſunt velut mórtui. *Matt.* 28. 4. * Fúgiant. Glória. * Fúgiant.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Marcum.

Lectio III. *c.* 16. *v.* 1. *ad* 7.

Reſurrectio Chriſti.

CUm tranſíſſet Sábbatum, María Magdaléne; & María Jacóbi, & Salóme emérunt arómata, ut veniéntes úngerent Jeſum. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 21. *in Evang. habita. in Baſil. S. Mariæ Maj. die ſancto Paſch.* n. 2. 3.

AUdíſtis, fratres caríſſimi, quòd ſanctæ mulíeres quæ Dóminum fúerant ſecútæ, cum aromátibus ad monuméntum venérunt; & ei quem vivéntem diléxerant, étiam mórtuo, ſtúdio humanitátis obſequúntur. Sed res geſta áliquid in ſancta Eccléſia ſignat geréndum. Sic quippe necéſſe eſt ut audiámus quæ facta ſunt, quátenùs cogitémus étiam quæ nobis ſint ex eórum imitatióne faciénda. Et nos ergo in eum qui eſt mórtuus credéntes, ſi odóre virtútum reférti cum opinióne bonórum óperum Dóminum quærimus, ad monuméntum profécto illíus cum aromátibus venímus. Illæ autem mulíeres Angelos vident, quæ cum aromátibus venérunt: quia vidélicet illæ mentes, ſupérnos cives aſpíciunt, quæ cum virtútum odóribus ad Dóminum per ſancta deſidéria proficiſcúntur. Notándum verò nobis eſt quídnam ſit quòd in dextris ſedére Angelus cérnitur, qui ſtolâ cándidâ coopértus appáruit. Sed quid adveniéntes féminas affátur, audiámus. Nolíte expaveſcere: ac ſi apértè dicat: Páveant illi qui non amant advéntum ſupernórum cívium: vos cur pertiméſcitis, quæ veſtros concíves vidétis? Unde & Matthæus Angelum apparuíſſe deſcríbens, ait: Erat aſpéctus ejus ſicut fulgur, & veſtiménta ejus ſicut nix. In fúlgure étenim terror timóris eſt, in nive autem blandiméntum candóris. Quia verò omnípotens Deus, & terríbilis peccatóribus, & blandus eſt juſtis; rectè teſtis reſurrectiónis ejus Angelus, & in fúlgure vultûs, & in candóre hábitûs demonſtrátur: ut de ipſa ſua ſpécie & terréret réprobos, & mulcéret pios.

℟. *iij.* Súmite pſálmum, & date týmpanum, pſaltérium jucúndum cum cýthara; * Buccináte in neoménia tubâ, in insígni die ſolemnitátis veſtræ, allelúia. *Pſ.* 80. 3. 4. ℣. Jeſum quæritis Nazarénum crucifixum: ſurréxit, non eſt hic. *Marc.* 16. 6. * Buccináte. Glória. *Reſumitur* ℟. Súmite.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Dóminus regnávit, decórem indútus eſt; ℟. Indútus eſt Dóminus fortitúdinem. *Pſ.* 92. 1.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 8. G. Surge, Dómine, & diſſipéntur inimíci tui, & fúgiant qui odérunt te, à fácie tua, allelúia. *Num.* 10. 35.

Ant. 1. D. Exaltétur manus tua, & non vídeant; vídeant, & confundántur, allelúia. *Iſ.* 26. 11.

Ant. 5. a. Sciant omnes pópuli terræ nomen tuum, & tímeant te, allelúia. 2. *Par.* 6. 33.

Ant. 2. D. Accepíſti.

CANTICUM. *Apoc. c.* 5. *v.* 9. *ad* 10.

Chriſti reſurgentis triumphus.

DIgnus es, Dómine, accípere librum, * & aperíre ſignácula ejus:

Quóniam occíſus es, & redemíſti nos Deo in sánguine tuo, * ex omni tribu, & lingua, & pópulo, & natióne:

Et fecíſti nos Deo noſtro regnum, & ſacerdótes: * & regnábimus ſuper terram....

Sedénti in throno * & Agno, benedíctio,

Et honor, & glória, & potéſtas, * in sécula ſeculórum. Amen.

Non dicitur, Glória Patri.

Ant. Accepíſti, Dómine, virtútem tuam magnam, & regnáſti, allelúia. *Apoc.* 11. 17.

Ant. 3. a. In sánguine teſtaménti tui, emiſíſti vinctos tuos, allelúia. *Zach.* 9. 11.

Loco Capituli, Hymni & ℣. dicitur:

Hæc eſt dies quam fecit Dóminus: exultémus, & lætémur in ea. *Pſ.* 117. 24.

Ad Benedíctus, *Ant.* 6. C. Ego ſum primus & novíſſimus, & vivus, & fui mórtuus, & ecce ſum vivens in sécula ſeculórum, allelúia. *Apoc.* 1. 17. 18.

Oratio.

DEus, qui hodiérnâ die per Unigénitum tuum, æternitátis nobis áditum devíctâ morte reſeráſti; vota noſtra, quæ præveniéndo aſpíras, étiam adjuvándo proſéquere; Per eúmdem Dóminum.

℣. Dóminus vobíſcum, &c. Benedicámus Dómino, &c.

AD HORAS, *Pſalmi cantantur de* 5. *tono in* C.

AD PRIMAM.

Poſt Deus, in adjutórium, &c. *omiſſo Hymno, dicuntur Pſalmi de Dominica abſque Symbolo, & in fine ultimi dicitur,* Allelúia.

Loco Capituli & ℟. brevis dicitur:

Hæc eſt dies quam fecit Dóminus: exultémus, & lætémur in ea. *Pſ.* 117. 24.

℣. Dóminus vobíſcum; ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

DOmine, Deus omnípotens, &c.

℣. Pretióſa, &c. *ut ſupra*, p. 134.

CANON.

Ex Concílio Matiſconénſi ſecúndo.

Anno 585. *Can.* 2.

PAſcha noſtrum in quo ſummus Sacérdos & Póntifex, pro noſtris delíctis, nullam habens obnoxietátem peccáti, immolátus eſt, debémus omnes feſtiviſſimè cólere, & ſédulæ obſervatiónis ſinceritáte in ómnibus venerári; ut illis ſanctíſſimis diébus omnes ſimul coadunáti, hymnis Paſchálibus indulgéntes, perſeveratiónis noſtræ præséntiam, quotidiánis ſacrificiis oſtendámus.

AD TERTIAM, SEXTAM ET NONAM, *Poſt* Deus, in adjutórium, *omiſſo Hymno, dicuntur Pſalmi de Domínica, quibus finitis, dicitur*, Allelúia.

Loco Capituli & ℟. *brevis dicitur*; Hæc eſt dies, *ut ſuprà, ad Primam.*

Oratio, Deus, qui hodiérnâ die, *de Laudibus.*

Sic dicuntur Horæ Minores, uſque ad Sabbatum ſequens incluſivè, cum Oratione cujuſque diei.

AD VESPERAS.

In Pſal. 109. Dixit Dóminus, *p.* 23.

Ant. 1. J. Abſórpta eſt mors in victória. Ubi eſt, mors, victória tua? Ubi eſt, mors, ſtímulus tuus? allelúia. 1. *Cor.* 15. 54. 55.

In Pſal. 110. Confitébor tibi, Dómine, *p.* 24.

Ant. 3. a. In hoc Chriſtus mórtuus eſt & reſurréxit, ut & mortuórum & vivórum dominétur, allelúia. *Rom.* 14. 9.

In Pſal. 111. Beátus vir qui timet Dóminum, *p.* 24.

Ant. 7. G. Deſtrúxit quidem mortem; illuminávit autem vitam & incorruptiónem, allelúia. 2. *Tim.* 1. 10.

℟. Hæc eſt dies quam fecit Dóminus; exultémus, & lætémur in ea, * Allelúia, allelúia. *Pſ.* 117. 24.

℣. Jeſum Deus ſuſcitávit tértiâ die, & dedit eum maniféſtum fieri. *Act.* 10. 40. * Allelúia, allelúia.

℣. Salvávit ſibi déxtera ejus, ℟. Et bráchium ſanctum ejus. *Pſ.* 97. 1.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. D. Cùm ſerò eſſet die illo unâ Sabbatórum, & fores eſſent clauſæ, ubi erant diſcípuli congregáti propter metum Judæórum, venit Jeſus, & ſtetit in médio, & dixit eis: Pax vobis, allelúia. *Joan.* 20. 19.

Oratio, Deus, qui hodiérnâ die, *ſuprà, in Laudibus. Dicto* ℣. Benedicámus Dómino, *&* ℟. Deo grátias, *fit Proceſſio ad Baptiſterium. Eundo cantatur Pſalm.* 112. Laudáte, púeri,

Dóminum, *p.* 25. *ſub Antiphona ſequenti.*

Ant. 5. a. Quicúmque baptizáti ſumus in Chriſto Jeſu, in morte ipsíus baptizáti ſumus; conſepúlti enim ſumus cum illo per Baptíſmum in mortem, allelúia. *Rom.* 6. 3. 4.

℣. Dícite in Géntibus; ℟. Quia Dóminus regnávit. *Pſ.* 95. 10.

Orémus.

DEus, qui renátis ex aqua & Spíritu ſancto, cœléſtis regni pandis introítum; pérfice in ſanctificátis grátiam quam dediſti; ut qui ab ómnibus ſunt purgáti peccátis, nullis privéntur promíſſis; Per Dóminum..... ejúſdem.

℣. Dóminus vobíſcum, &c. Benedicámus Dómino, &c.

Dicto Deo grátias, *è Baptiſterio proceditur in Navim Eccleſiæ ad Stationem ante Crucifixum. Eundo cantatatur Pſal.* 113. In éxitu Iſraël de Ægýpto, *p.* 25. *ſub Antiphona ſequenti.*

Ant. 1. A. Beáti qui lavant ſtolas ſuas in ſánguine Agni, ut ſit potéſtas eórum in ligno vitæ; allelúia. *Apoc.* 22. 14.

℣. Lápidem quem reprobavérunt ædificántes, ℟. Hic factus eſt in caput ánguli. *Pſ.* 117. 22.

Orémus.

FAc, quæſumus, omnípotens Deus, ut qui Paſchálibus remédiis innováti, ſimilitúdinem terréni paréntis evaſimus, ad formam cœléſtis transferámur Autóris; Qui tecum vivit & regnat.

℣. Dóminus vobíſcum, &c. Benedicámus Dómino, &c.

Dicto Deo grátias, *ſtatim imponitur ſequens*

℟. Præcipitábit mortem in ſempitérnum; & aúferet Dóminus Deus lácrymam ab omni fácie; * Et oppróbrium pópuli ſui aúferet de univérſa terra, allelúia. *Iſ.* 25. 8. ℣. Chriſtus resúrgens ex mórtuis, jam non móritur: mors illi ultrà non dominábitur. *Rom.* 6. 9. * Et oppróbrium.

Dum ſit Reclamatio, redeunt omnes in Chorum, & finito Reſponſorio, inchoatur Completorium.

Ubi non ſunt Fontes, in Veſperis dicuntur tres primi Pſalmi cum ſuis Antiphonis. Deinde Pſalmi, Laudáte, *&* In éxitu, *ſub Antiphonis notatis pro Stationibus. Tum* ℟. Hæc eſt dies, *ut ſuprà,* ℣. Salvávit, *Cant.* Magníficat, *Antiphona*, Cùm ſerò, *& Oratio*, Deus, qui hodiérnâ die. *Et ſic per Hebdomadam dicuntur Veſperæ, tum in Choro, tum à privatim recitantibus.*

AD COMPLETORIUM.

Convérte nos, &c. Deus, in adjutórium, &c.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 1. g. Allelúia, allelúia, allelúia.

Canticum, Nunc dimíttis, *de 2. tono in A.*

Hæc eſt dies quam fecit Dóminus; exultémus, & lætémur in ea. *Pſ.* 117. 24.

℣. Dóminus vobíſcum; ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

SAlva nos, quæſumus, omnípotens Deus; & ut in novitáte ſpíritûs ambulémus, Lucem tuam nobis concéde perpétuam, Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum.

Dóminus vobíſcum, &c. Benedicámus, &c. Grátia Dómini noſtri, &c. *cum Antiphona*, Regína cœli, *ad devotionem.*

DIEBUS.
INTRA HEBDOMADAM PASCHÆ.

Omnia ut in die, exceptis quæ ſequuntur.

Invitatorium. Surréxit Dóminus verè, * Veníte, adorémus, allelúia. *Luc.* 24. 34.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2. *ritu duplici.*

Tres Pſalmi pro unaquaque Feria infrà notati.

Ant. ſola. 2. *D.* Chriſtus reſurréxit à mórtuis, primítiæ dormiéntium, quóniam quidem per hóminem mors, & per hóminem reſurréctio mortuórum, allelúia. 1. *Cor.* 15. 20. 21.

℣. Dómine, eduxíſti ab inférno ánimam meam; ℟. Salváſti me à deſcendéntibus in lacum. *Pſ.* 29. 4.

Lectiones & ℟℟. ut infrà, in qualibet Feria.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Dóminus regnávit, decórem indútus eſt. ℟. Indútus eſt Dóminus fortitúdinem. *Pſ.* 92. 1.

Pſalmi de Dominica, & Canticum de die Paſchæ, ſub ſola Antiphona ſequenti.

Ant. 7. d. Feciſti nobíſcum miſericórdiam tuam, Dómine, & excluſíſti à nobis inimícum, allelúia. *Tob.* 8. 18.

Loco Capituli, Hymni & ℣. dicitur:

Hæc eſt dies quam fecit Dóminus: exultémus, & lætémur in ea. *Pſ.* 117. 24.

Antiphona ad Benedictus, *& Oratio ſunt propriæ cuilibet Feriæ.*

AD HORAS, *Pſalmi de Dominica; cæteráque omnia ut in die ſancto Paſchæ, excepto Canone, qui proprius eſt ſingulis Feriis.*

AD TERTIAM, SEXTAM ET NONAM, *Oratio propria cuilibet Feriæ, ut in Laudibus.*

AD VESPERAS ET COMPLETORIUM, *Omnia ſunt ut in die ſancto Paſchæ, exceptis quæ apponuntur infrà in ſingulis Feriis.*

FERIA SECUNDA.

Pſalmi è I. Nocturno Dominicæ, in Pſalterio, p. 3.

Incípiunt Actus Apoſtolórum.

LECTIO I. *c.* 1. *v.* 1. *ad* 5.

PRimum quidem ſermónem feci de ómnibus,

ô Theóphile, quæ cœpit Jeſus fácere, & docére, uſque in diem, quâ præcípiens Apoſtólis per Spíritum ſanctum quos elégit, aſſúmptus eſt: quibus & præbuit ſeípſum vivum poſt Paſſiónem ſuam in multis arguméntis, per dies quadragínta appárens eis, & loquens de regno Dei. Et convéſcens, præcépit eis ab Jeroſólymis ne diſcéderent, ſed expectárent promiſſiónem Patris, quam audíſtis, (inquit,) per os meum: quia Joánnes quidem baptizávit aquâ, vos autem baptizabímini Spíritu ſancto, non poſt multos hos dies.

℟. *j.* Déxtera Dómini exaltávit me, déxtera Dómini fecit virtútem: * Non móriar, ſed vivam, & narrábo ópera Dómini, allelúia. *Pſ.* 117. 16. 17. ℣. Ego ſum radix & genus David, ſtella ſpléndida & matutína. *Apoc.* 22. 16.* Non.

Ex Hiſtória Eccleſiáſtica Euſébii Cæſariénſis Epíſcopi.

LECTIO II. *Lib.* 1. *c.* 11.

JOſéphus in octávo décimo Antiquitátum libro, Servatóris noſtri mentiónem facit his verbis. Iíſdem tempóribus Jeſus quidam fuit, vir ſápiens, ſi tamen virum eum appelláre fas eſt: erat quippe admirabílium óperum efféctor, doctórque eórum qui veritátem libénti ánimo complectebántur. Multos ille, partim ex Judǽis, partim ex Gentílibus, ſectatóres ſibi adjúnxit. Hic erat Chriſtus. Quem à gentis noſtræ Primóribus delátum, cùm Pilátus crucis ſupplício addixíſſet, hi tamen qui illum diléxerant, eum deínceps cólere non deſtitérunt. Tértio enim die, vivus ac ſpirans eis appáruit, próut divíni Prophétæ hæc & ália quamplúrima de illo miríſica prædíxerant. Abhinc porrò Chriſtianórum genus qui ab eo nomen ſumpsére, ad noſtram uſque ætátem continuátum manet. Hæc ígitur cum ſcriptor ille ex Hebrǽis oriúndus de Servatóre noſtro in libris ſuis commemoráverit, quod jam effúgium relínquitur his, qui advérsùs eos acta illa confinxérunt, quóminùs impudentíſſimi eſſe convincántur?

℟. *ij.* Ego dormívi, & ſoporátus ſum: & * Exurréxi, quia Dóminus ſuſcépit me, allelúia. *Pſ.* 3. 6. ℣. Confídite, ego vici mundum. *Joan.* 16. 33.* Exurréxi.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

LECTIO III. *c.* 24. *v.* 13. *ad* 35.

Apparitio in via Emmaüs.

DUo ex diſcípulis Jeſu ibant ipſâ die in caſtéllum quod erat in ſpátio ſtadiórum ſexagínta ab Jeruſalem, nómine Emmaüs. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 23. *in Evang.* n. 1.

AUdíſtis, fratres cariſſimi, quia duóbus diſcípulis ambulántibus in via, non quidem credéntibus, ſed tamen de ſe loquéntibus, Dóminus appáruit: ſed eis ſpéciem quam recognóſcerent non oſténdit. Hoc ergo egit foris Dóminus in óculis córporis, quod apud ipſos agebátur intùs in óculis cordis. Ipſi namque apud ſemetípſos intùs & amábant, & dubitábant: eis autem Dóminus foris & præſens áderat, & quis eſſet non oſtendébat. De ſe ergo loquéntibus præséntiam exhíbuit: ſed de ſe dubitántibus cognitiónis ſuæ ſpéciem abſcóndit. Verba quidem cóntulit, durítiam intelléctûs increpávit, ſacræ Scriptúræ myſtéria quæ de ſeípſo erant, apéruit: & tamen quia adhuc in eórum córdibus peregrínus erat à fide, ſe ire lóngiùs finxit. Fíngere namque compónere dícimus: unde & compoſitóres luti, fígulos vocámus. Nihil ergo ſimplex Véritas per duplicitátem fecit: ſed talem ſe eis exhíbuit in córpore, qualis apud illos erat in mente. Probándi autem erant, ſi hi qui eum etſi necdùm ut Deum dilígerent, ſaltèm ut peregrínum amáre potuíſſent.

℟. *iij.* Volúntas Dómini in manu ejus dirigétur. * Pro eo quòd laborávit ánima ejus, vidébit & ſaturábitur, allelúia. *Iſ.* 53. 10. 11. ℣. Nónne hæc opórtuit pati Chriſtum, & ità intráre in glóriam ſuam? *Luc.* 24. 26. * Pro eo. Glória. * Pro eo.

Te Deum: *& dicitur toto Tempore Paſchali.*

Ad Benedíctus, *Ant.* 3. *a.* Incípiens Jeſus à Móyſe, & ómnibus Prophétis, interpretabátur illis in ómnibus Scriptúris quæ de ipſo erant, allelúia. *Luc.* 24. 27.

Oratio.

DEus, qui Solemnitáte Paſchâli mundo remédia contuliſti, pópulum tuum, quæſumus, cœléſti dono proſéquere; ut & perféctam libertátem cónſequi mereátur, & ad vitam profíciat ſempitérnam; Per Dóminum.

C A N O N.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1551. *Seſſ.* 13. *Cap.* 7.

QUò magis ſánctitas & divínitas cœléſtis Euchariſtiæ Sacraménti viro Chriſtiánò compérta eſt, eò diligéntiùs cavére ille debet, ne abſque magna reveréntia & ſanctitáte, ad id percipiéndum accédat: præſértim cùm illa plena formídinis verba apud Apóſtolum legámus: Qui mandúcat & bibit indignè, judícium ſibi mandú-

cat & bibit, non dijúdicans Corpus Dómini.

AD VESPERAS.

℟. Hæc eſt dies quam fecit Dóminus; exultémus, & lætémur in ea, * Allelúia, allelúia. *Pſ.* 117. 24. ℣. Accépit Jeſus panem, & benedíxit, ac fregit, & porrigébat illis: & apérti ſunt óculi eórum, & cognovérunt eum. *Luc.* 24. 30. 31. * Allelúia, allelúia.

℣. Salvávit, *p.* 305.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. *D.* Ipſi narrábant quæ geſta erant in via, & quómodo cognovérunt eum in fractióne panis, allelúia. *Luc.* 24. 35.

Oratio, Deus, qui, *ſuprà, ad Laudes*, p. 309.

Poſt ℣. Benedicámus, *fit Proceſſiò ad Baptiſterium, ut herì*, p. 305.

COMPLETORIUM, *ut in die Paſchæ.*

FERIA TERTIA.

Pſalmi è II. Nocturno Dominicæ, in Pſalt. p. 4.

De Actibus Apoſtolórum.

LECTIO I. *c.* 2. *v.* 22. *ad* 33.

VIri Iſraëlítæ, audíte verba hæc: Jeſum Nazarénum, virum approbátum à Deo in vobis, virtútibus, & prodígiis, & ſignis quæ fecit Deus per illum in médio veſtrî, ſicut & vos ſcitis, hunc definíto consílio & præſciéntiâ Dei tráditum, per manus iniquórum affigéntes, interemíſtis: quem Deus ſuſcitávit, ſolútis dolóribus inférni, juxta quod impoſsíbile erat tenéri illum ab eo. David enim dicit in eum: Providébam Dóminum in conſpéctu meo ſemper: quóniam à dextris eſt mihi, ne commóvear: propter hoc lætátum eſt cor meum, & exultávit lingua mea, ínſuper & caro mea requiéſcet in ſpe: quóniam non derelínques ánimam meam in inférno, nec dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem. Notas mihi fecíſti vias vitæ: & replébis me jucunditáte cum fácie tua. Viri fratres, líceat audénter dícere ad vos de Patriárcha David, quóniam defúnctus eſt, & ſepúltus: & ſepúlcrum ejus eſt apud nos uſque in hodiérnum diem. Prophéta ígitur cùm eſſet, & ſciret quia jurejurándo juráſſet illi Deus, de fructu lumbi ejus ſedére ſuper ſedem ejus, próvidens locútus eſt de Reſurrectióne Chriſti: quia neque derelíctus eſt in inférno, neque caro ejus vidit corruptiónem. Hunc Jeſum reſuſcitávit Deus, cujus omnes nos teſtes ſumus. Déxterâ ígitur Dei exaltátus, & promiſſióne Spíritûs ſancti accéptâ à Patre, effúdit hunc quem vos vidétis, & audítis.

℟. *j.* Nunc cognóvi, * Quóniam ſalvum fecit Dóminus Chriſtum ſuum, allelúia. *Pſ.* 19. 7. ℣. Crucifixus eſt ex infirmitáte,

ſed vivit ex virtúte Dei. 2. *Cor.* 13. 4. * Quóniam.

Ex Hiſtória Eccleſiáſtica Eusébii Cæſariénſis Epíſcopi.

Lib. 2. *Cap.* 2.

LECTIO II.

QUóniam vetus hæc erat conſuetúdo Provinciárum Rectóribus, ut quidquid novi apud ipſos contigíſſet, Imperatóri nuntiárent, ne quid ipſum latéret: Pilátus de Reſurrectióne Servatóris noſtri Jeſu Chriſti, cujus per univérſam Palæſtínam célebris erat fama, ad Tibérium Príncipem rétulit: multa quoque ália ejúſdem mirácula ſe audítu accepíſſe ſigníficans, & quáliter ad vitam dénuò revocátus, à pleríſque jam Deus haberétur. Ac Tibérium quidem rem ad Senátum detulíſſe pérhibent, ſed Senátum ejúſmodi relatiónem aſpernátum eſſe: ſpécie quidem, eò quòd Senátûs autóritas ad id non expectáta videbátur, cùm tamen vetus lex eſſet apud Romános, ne quis abſque decréto Senátûs pro deo haberétur: re autem ipsâ, eò quòd ſalutáris divínæ doctrínæ prædicátio autoritáte & auxílio hóminum mínimè indigéret. Cùm ígitur Senátus relatiónem de Servatóre noſtro, ità ut dictum eſt, repudiáſſet, Tibérius tamen in priſtina ſenténtia perſevérans, nihil advérsùs doctrínam Chriſti dúriùs molítus eſſe dícitur. Hæc Tertulliánus, vir legum Romanárum peritíſſimus, & inter Latínos Scriptóres celebérrimus, in Apológia ab ipſo quidem Latínè conſcrípta, póſteà verò in Græcum ſermónem tranſláta, prodit.

℟. *ij.* Sapiéntia invenítur ab his qui quærunt illam; * Præóccupat qui ſe concupíſcunt, ut illis ſe prior oſténdat, allelúia. *Sap.* 6. 13. 14. ℣. Viſus eſt Cephæ: & poſt hoc Undecim. 1. *Cor.* 15. 5. * Præóccupat.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

LECTIO III. *c.* 24. *v.* 36. *ad* 47.

Jeſus apparet decem diſcipulis.

STetit Jeſus in médio diſcipulórum ſuórum, & dicit eis: Pax vobis: Ego ſum: nolíte timére. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Expoſ. Evang. ſecund. Luc. n. 168. 169. 170.

MIrum quómodo ſe natúra corpórea per impenetrábile corpus infúderit, invisíbili áditu, visíbili conſpéctu; tangi fácilis, diffícilis æſtimári. Dénique conturbáti diſcípuli, æſtimábant ſe ſpíritum vidére: & ideò Dóminus, ut ſpéciem nobis

reſurrectiónis oſténderet: Palpáte, inquit, & vidéte, quia ſpíritus carnem & oſſa non habet, ſicut me vidétis habére. Non ergo per incorpóream natúram, ſed per reſurrectiónis corpóreæ qualitátem, impérvia uſu clauſtra penetrávit. Nam quod tángitur, corpus eſt: quod palpátur, corpus eſt: in córpore autem reſurgémus. Seminátur enim corpus animále, ſurgit corpus ſpiritále: ſed illud ſubtílius, hoc cráſſius; útpotè adhuc terrénæ labis qualitáte concrétum. Nam quómodo non corpus, in quo manébant inſígnia vúlnerum, veſtígia cicatrícum, quæ Dóminus palpánda óbtulit? in quo non ſolùm fidem firmat, ſed étiam devotiónem ácuit; quòd vúlnera ſuſcépta pro nobis cœlo inférre máluit, abolére nóluit, ut Deo Patri noſtræ prétia libertátis oſténderet. Talem ſibi Pater ad déxteram locat, trophæa noſtræ ſalútis amplécters: tales illic Mártyres nobis cicatrícis ſuæ coróna monſtrábit.

℟. *iij.* Sciet pópulus meus nomen meum in die illa: quia * Ego ipſe qui loquébar, ecce adſum, allelúia. *Iſ.* 52. 6. ℣. Vidéte manus meas & pedes, quia ego ipſe ſum. *Luc.* 24. 39. * Ego. Glória. * Ego.

Te Deum.

Ad Benedíctus, *Ant.* 8. G. Dixit Jeſus ad diſcípulos: Hæc ſunt verba quæ locútus ſum ad vos, cùm adhuc eſſem vobíſcum; quóniam necéſſe eſt impléri ómnia quæ ſcripta ſunt in Lege Móyſi, & Prophétis, & Pſalmis, de me, allelúia. *Luc.* 24. 44.

Oratio.

DEus, qui Eccléſiam tuam novo ſemper fœtu multíplicas; concéde fámulis tuis, ut ſacraméntum vivéndo téneant, quod fide percepérunt; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno, *Anno* 1551. *Seſſ.* 13. *Cap.* 7.

COmmunicáre voléntí revocándum eſt in memóriam Apóſtoli præcéptum: Probet ſeípſum homo. Eccleſiáſtica autem conſuetúdo declárat, eam probatiónem neceſſáriam eſſe, ut nullus ſibi cónſcius mortális peccáti, quantúmvis ſibi contrítus videátur, abſque præmíſſa ſacramentáli confeſſióne, ad ſacram Euchariſtiam accédere débeat.

AD VESPERAS.

℟. Hæc eſt dies quam fecit Dóminus; exultémus, & lætémur in ea, * Allelúia, allelúia. *Pſ.* 117. 24. ℣. Apéruit Jeſus diſcípulis ſenſum, ut intellígerent Scriptúras. *Luc.* 24. 45. * Allelúia, allelúia.

℣. Salvávit, *p.* 305.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. D.* Oportébat Chriſtum pati, & resúrgere à mórtuis tértiâ die, & prædicári in nómine ejus pœniténtiam & remiſſiónem peccatórum, allelúia. *Luc.* 24. 46. 47.

Oratio, Deus, qui Eccléſiam, *ſuprà, ad Laudes. Proceſſio & cætera, ut in die ſancto Paſchæ.*

FERIA QUARTA.

Pſalmi è III. Nocturno Dominicæ, in Pſalterio, p. 7.

De Actibus Apoſtolórum.

LECTIO I. *c.* 2. *v.* 36. *ad fin.*

CErtíſſimè ſciat ergo omnis domus Iſraël, quia & Dóminum eum & Chriſtum fecit Deus, hunc Jeſum quem vos crucifixíſtis. His autem audítis, compúncti ſunt corde, & dixérunt ad Petrum & ad réliquos Apóſtolos: Quid faciémus, viri fratres? Petrus verò ad illos: Pœniténtiam, inquit, ágite, & baptizétur unuſquíſque veſtrûm in nómine Jeſu Chriſti, in remiſſiónem peccatórum veſtrórum: & accipiétis donum Spiritûs ſancti. Vobis enim eſt repromíſſio, & filiis veſtris, & ómnibus qui longè ſunt, quoſcúmque advocáverit Dóminus Deus noſter. Aliis étiam verbis plúrimis teſtificátus eſt, & exhortabátur eos, dicens: Salvámini à generatióne iſta prava. Qui ergo recepérunt ſermónem ejus, baptizáti ſunt: & appóſitæ ſunt in die illa ánimæ círciter tria míllia. Erant autem perſeverántes in doctrína Apoſtolórum, & communicatióne fractiónis panis, & oratiónibus. Fiébat autem omni ánimæ timor: multa quoque prodígia & ſigna per Apóſtolos in Jeruſalem fiébant, & metus erat magnus in univérſis. Omnes étiam qui credébant, erant páriter, & habébant ómnia commúnia. Poſſeſſiónes & ſubſtántias vendébant, & dividébant illa ómnibus próut cuíque opus erat. Quotídie quoque perdurántes unanímiter in templo, & frangéntes circa domos panem, ſumébant cibum cum exultatióne & ſimplicitáte cordis, collaudántes Deum, & habéntes grátiam ad omnem plebem. Dóminus autem augébat qui ſalvi fierent quotídie in idípſum.

℟. *j.* Antíquus diérum dedit ei poteſtátem, & honórem, & regnum: * Et omnes pópuli, tribus, & linguæ ipſi ſérvient, allelúia. *Dan.* 7. 14. ℣. Ipſe eſt qui conſtitútus eſt à Deo Judex vivórum & mortuórum. *Act.* 10. 42. * Et omnes.

De Epíſtola beáti Ignátii Antiochéni Epíſcopi & Mártyris ad Smyrnæos.

LECTIO II.

COgnóvi vos perféctos in fide immóta, ut affíxos cruci Dómini noſtri Jeſu Chriſti, & carne & ſpíritu, & firmátos in ca-

ritáte, in ſánguine Chriſti; plenè perſuáſos in Dóminum noſtrum, verè exiſtêntem de génere Davídis ſecúndùm carnem, Fílium Dei ſecúndùm voluntátem & poténtiam Dei, natum verè ex Vírgine, baptizátum à Joánne, ut impleréttur omnis juſtítia, verè ſub Póntio Piláto & Heróde Tetrárcha clavis confixum pro nobis in carne; ex quo fructu nos ſumus, per divínè beátam paſſiónem ejus. Omnia hæc paſſus eſt propter nos, ut ſalútem conſequámur. Et verè paſſus eſt, ſicut & verè ſeípſum reſuſcitávit: non, ut quidam infidéles dicunt, ſecúndùm opiniónem ipſum paſſum eſſe; ipſi ſecúndùm opiniónem exiſténtes: & quemádmodum ſápiunt, ſic & contíngit eis qui phantáſtici ſunt & dæmoníaci. Ego enim, & poſt Reſurrectiónem in carne, ipſum novi, & credo eſſe.

℟. *ij*. Dominábitur * A mari uſque ad mare, & à flúmine uſque ad términos orbis terrárum, allelúia. *Pſ.* 71. 8. ℣. Ipſi glória & impérium in ſécula ſeculórum. 1. *Petr.* 5. 11. * A mari.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

LECTIO III. *c.* 21. *v.* 1. *ad* 14.

Apparitio ad mare Tiberiadis.

MAnifeſtávit ſe íterùm Jeſus diſcípulis ad mare Tiberíadis. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 24. *in Evang.* n. 1.

LEctio ſancti Evangélii, quæ modò in aúribus veſtris lecta eſt, fratres mei, quæſtióne ánimum pulſat: ſed pulſatióne ſuâ vim diſcretiónis índicat. Quæri étenim poteſt, cur Petrus, qui piſcátor ante converſiónem fuit, poſt converſiónem ad piſcatiónem rédiit: & cùm Véritas dicat: Nemo mittens manum ſuam ad arátrum, & aſpíciens retrò, aptus eſt regno Dei; cur repétiit quod derelíquit. Sed ſi virtus diſcretiónis inſpícitur, cítiùs vidétur; quia nimírùm negótium quod ante converſiónem ſinè peccáto éxtitit, hoc étiam poſt converſiónem repétere culpa non fuit. Nam piſcatórem Petrum, Matthæum verò teloneárium ſcimus: & poſt converſiónem ſuam, ad piſcatiónem Petrus rédiit; Matthæus verò ad telónei negótium non reſédit: quia áliud eſt victum per piſcatiónem quærere, áliud autem telónei lucris pecúnias augére. Sunt enim pléraque negótia, quæ ſinè peccátis exhibéri, aut vix, aut nullátenùs poſſunt. Quæ ergo ad peccátum implicant, ad hæc necéſſe eſt, ut poſt converſiónem ánimus non recúrrat.

℟. *iij*. Deus noſter præ ómnibus diis: * Omnia

quæcúmque vóluit Dóminus, fecit, in cœlo, in terra, in mari, & in ómnibus abýſſis, allelúia. *Pſ.* 134. 5. 6. ℣. Aſcéndit Simon Petrus, & traxit rete in terram, plenum magnis píſcibus centum quinquagínta tribus. *Joan.* 21. 11. * Omnia. Glória. * Omnia.

Te Deum.

Ad Benedíctus, *Ant.* 5. F. Nemo audébat diſcumbéntium interrogáre Jeſum: Tu quis es? ſciéntes quia Dóminus eſt, allelúia. *Joan.* 21. 12.

Oratio.

DEus, qui nos Reſurrectiónis Domínicæ ánnuâ Solemnitáte lætíficas; concéde propítius, ut per temporália Feſta quæ ágimus, perveníre ad gaúdia ætérna mereámur; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1551. *Seſſ.* 13. *Cap.* 7.

QUod à Chriſtiánis ómnibus, ut nempe abſque præmíſſa ſacramentáli confeſſióne ad ſacram Euchariſtiam non accédant, étiam ab iis ſacerdótibus, quibus ex officio incubúerit celebráre, hæc ſancta Sýnodus perpétuò ſervándum eſſe decrévit; modò non deſit illis cópia confeſſóris.

AD VESPERAS.

℟. Hæc eſt dies quam fecit Dóminus; exultémus, & lætémur in ea, * Allelúia, allelúia. *Pſ.* 117. 24. ℣. Manducávimus, & bíbimus cum illo, poſtquàm reſurréxit à mórtuis. *Act.* 10. 41. * Allelúia, allelúia. ℣. Salvávit, *p.* 305.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. C. Hoc jam tértiò manifeſtátus eſt Jeſus diſcípulis ſuis, cùm reſurrexíſſet à mórtuis, allelúia. *Joan.* 21. 14.

Oratio, Deus, qui nos, *ſuprà*, *ad Laudes. Proceſſio & cætera, ut in die ſancto Paſchæ.*

FERIA QUINTA.

Pſalmi è I. Nocturno Dominicæ, in Pſalterio, p. 3.

De Actibus Apoſtolórum. Lectio I. *c.* 3. *v.* 1. *ad* 10.

PEtrus & Joánnes aſcendébant in Templum, ad horam orationis nonam. Et quidam vir qui erat claudus ex útero matris ſuæ, bajulabátur: quem ponébant quotídie ad portam Templi quæ dícitur Speciósa, ut péteret eleemóſynam ab introeúntibus in Templum. Is, cùm vidíſſet Petrum & Joánnem incipiéntes introíre in Templum, rogábat ut eleemóſynam accíperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joánne, dixit: Réſpice in nos. At ille intendébat in eos, ſperans ſe áliquid acceptúrum ab eis. Petrus autem dixit: Argéntum & aurum non eſt mihi: quod autem hábeo, hoc tibi do: In nómine Jeſu Chriſti Nazaréni, ſurge & ámbula. Et apprehénsâ manu ejus déx-

terâ, allevávit eum; & prótinùs conſolidátæ ſunt baſes ejus & plantæ. Et exíliens ſtetit, & ambulábat: & intrávit cum illis in Templum ámbulans, & exíliens, & laudans Deum. Et vidit omnis pópulus eum ambulántem, & laudántem Deum. Cognoſcébant autem illum, quòd ipſe erat qui ad eleemóſynam ſedébat ad Speciósam portam Templi: & impléti ſunt ſtupóre & éxſtaſi, in eo quod contígerat illi.

℟. *j.* Déxtera, *p.* 308.

De Epíſtola beáti Ignátii Antiochéni Epíſcopi & Mártyris ad Smyrnǽos.

LECTIO II.

QUando ad eos qui cum Petro erant venit Jeſus, inquit ipſis: Apprehéndite, palpáte & vidéte, quòd non ſum dæmónium incorporále. Et conféſtim ipſum tetigérunt, atque credidérunt, convícti carne ipsíus & ſpíritu: proptcr hoc étiam mortem contempsérunt: ſupra mortem verò invénti ſunt. Poſt Reſurrectiónem autem, cum illis comédit & bibit ut carnális, quamvis ſpirituáliter unítus Patri. Si enim opinióne ſolâ hæc à Dómino noſtro ſunt perácta; & ego opinióne ſolùm vinctus ſum: quid verò? & meipſum morti trádidi, ad ignem, ad gládium, ad béſtias. Tantùm in nómine Jeſu Chriſti, ut ſimul cum illo pátiar, ómnia ſuſtíneo, ipſo roboránte me, qui perféctus homo factus eſt.

℟. *ij.* Ego, *p.* 308.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

LECTIO III. *c.* 20. *v.* 11. *ad* 18.

Apparitio facta Mariæ Magdalenæ.

MAría ſtabat ad monuméntum foris plorans. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Hom. 25. *in Evang.* n. 4. 5.

MUlier, quid ploras? quem quæris? Interrogátur dolóris causâ, ut augeátur deſidérium; quátenùs cùm nomináret quem quǽreret, in amóre ejus ardéntiùs æſtuáret. Illa exíſtimans quia hortulánus eſſet, dicit ei: Dómine, ſi tu ſuſtuliſti eum? Quid eſt quòd viſo eo quem hortulánum crédidit, cui necdùm díxerat quem quærébat, ait: Dómine, ſi tu ſuſtuliſti eum? quaſi enim jam dixíſſet ex cujus deſidério plángeret, eum dicit quem non díxerat. Sed vis amóris hoc ágere ſolet in ánimo, ut quem ipſe ſemper cógitat, nullum álium ignoráre credat. Rectè & hæc múlier quem quærit non dicit: & tamen dicit: Si tu ſuſtuliſti eum: quia álteri non putat incógnitum, quem ſic ipſa contínuo plangit deſidério.

℟. *iij.* Per vicos & platéas quæram quem díligit

ânima mea : * Quæſívi illum, & non invéni, allelúia. *Cant.* 3. 2. ℣. Dómine, ſi tu ſuſtuliſti eum, dícito mihi ubi poſuíſti eum. *Joan.* 20. 15. * Quæſívi. Glória. * Quæſívi.

Te Deum.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. *g.* Dicit Jeſus : María. Convérſa illa dicit ei : Rabbóni ; quod dícitur, Magíſter, allelúia. *Joan.* 20. 16.

Oratio.

DEus, qui diverſitátem Géntium in confeſſióne tui nóminis adunáſti ; da, ut renátis fonte Baptíſmatis una ſit fides méntium, & píetas actiónum ; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1551. *Seſſ.* 13. *Cap.* 7.

SI necceſſitáte urgénte, Sacérdos abſque prævia confeſſióne celebráverit, quamprímùm confiteátur.

AD VESPERAS.

℟. Hæc eſt dies quam fecit Dóminus ; exultémus, & lætémur in ea, * Allelúia, allelúia. *Pſ.* 117. 24. ℣. Dicit Maríæ Jeſus : Noli me tángere, nondùm enim aſcéndi ad Patrem meum. *Joan.* 20. 17. * Allelúia, allelúia.

℣. Salvávit, *p.* 305.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. F. Venit María Magdaléne annúntians diſcípulis : Quia vidi Dóminum, allelúia. *Joan.* 20. 18.

Oratio, Deus, qui diverſitátem, *ſuprà*, *ad Laudes*. *Proceſſio & cætera*, *ut in die ſancto Paſchæ*.

FERIA SEXTA.

Pſalmi è II. Nocturno Dominicæ, in Pſalterio, p. 4.

De Actibus Apoſtolórum.

LECTIO I. *c.* 3. *v.* 11. *ad* 24.

CUm tenéret claudus ſanátus Petrum & Joánnem, cucúrrit omnis pópulus ad eos, ad pórticum quæ appellátur Salomónis, ſtupéntes. Videns autem Petrus, reſpóndit ad pópulum : Viri Iſraëlítæ, quid mirámini in hoc, aut nos quid intuémini, quaſi noſtrâ virtúte aut poteſtáte fecérimus hunc ambuláre ? Deus Abraham, & Deus Iſaac, & Deus Jacob, Deus patrum noſtrórum, glorificávit Fílium ſuum Jeſum, quem vos quidem tradidíſtis & negáſtis ante fáciem Piláti, judicánte illo dimítti. Vos autem Sanctum & Juſtum negáſtis, & petíſtis virum homicídam donári vobis : Autórem verò vitæ interfecíſtis, quem Deus ſuſcitávit à mórtuis, cujus nos teſtes ſumus. Et in fide nóminis ejus, hunc quem vos vidíſtis & noſtis, confirmávit nomen ejus : & fides quæ per eum eſt, dedit íntegram ſanitátem iſtam in conſpéctu ómnium veſtrûm. Et nunc, fratres, ſcio quia per ignorántiam fecíſtis, ſicut & Prín-

cipes veſtri. Deus autem, quæ prænuntiávit per os ómnium Prophetárum, pati Chriſtum ſuum, ſic implévit. Pœnitémini ígitur & convertímini, ut deleántur peccáta veſtra: ut cùm vénerint témpora refrigérii à conſpéctu Dómini, & míſerit eum qui prædicátus eſt vobis Jeſum Chriſtum, quem opórtet quidem cœlum ſuſcípere, uſque in témpora reſtitutiónis ómnium, quæ locútus eſt Deus per os ſanctórum ſuórum à ſéculo prophetárum. Móyſes quidem dixit: Quóniam Prophétam ſuſcitábit vobis Dóminus Deus veſter de frátribus veſtris, tanquam me: ipſum audiétis juxta ómnia quæcúmque locútus fúerit vobis. Erit autem: Omnis ánima quæ non audíerit Prophétam illum, exterminábitur de plebe. Et omnes Prophétæ à Sámuel & deínceps, qui locúti ſunt, annuntiavérunt dies iſtos.

℟. *j.* Nunc, *p.* 310.

Ex Apológia prima ſancti Juſtíni Mártyris ad Antonínum Pium Imperatórem.

Anno 150. n. 67. 68.

LECTIO II.

DIe Solis, omnes ſimul convenímus; tum quia prima hæc dies eſt, quâ Deus, cùm ténebras & matériam vertiſſet, mundum creávit; tum quia Jeſus Chriſtus Salvátor noſter eâdem die ex mórtuis reſurréxit. Prídie enim Satúrni eum crucifixérunt, & poſtrídie ejúſdem díei, id eſt, Solis die, Apóſtolis ſuis & diſcípulis viſus, ea dócuit quæ vobis quoque conſideránda tradídimus. Atque hæc quidem, ſi vobis ratióni & veritáti conſentánea videántur, in prétio habéte: ſin autem nugæ vobis videántur, ut nugas contémnite; nec, ut advérsùs hoſtes, ità advérsùs hómines innócuos mortem decérnite. Vobis enim prædícimus, vos Dei judícium non evitatúros, ſi in injuſtítia permaneátis. Ac nos exclamábimus: Quod Deo placet, id fiat.

℟. *ij.* Sapiéntia, *p.* 311.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthǽum.

LECTIO III. *c.* 28. *v.* 16. *ad finem.*

Apparet Jeſus diſcipulis in Galilæa.

UNdecim diſcípuli abiérunt in Galilǽam, in montem ubi conſtitúerat illis Jeſus. Et réliqua.

Homília ſancti Hierónymi Preſbýteri.

Lib. 4. *Comm. in Cap.* 28. *Matt.*

POſt reſurrectiónem, Jeſus in monte Galilǽæ conſpícitur, ibíque adorátur: licèt quidam dúbitent, & dubitátio eórum noſtram áugeat fidem. Tunc manifeſtiùs oſténditur Thomæ; & latus lánceâ vulnerátum; & manus fixas

demónſtrat clavis. Et accédens Jeſus locútus eſt eis, dicens : Data eſt mihi omnis potéſtas in cœlo & in terra. Illi potéſtas data eſt, qui paulò antè crucifixus, qui ſepúltus in túmulo, qui mórtuus jacúerat, qui póſteà reſurréxit. In cœlo autem & in terra potéſtas data eſt : ut qui antè regnábat in cœlo, per fidem credéntium regnet in terris.

℟. *iij.* Conſtitútus ſum Rex à Dómino ſuper Sion montem ſanctum ejus, prædicans præcéptum ejus. * Dóminus dixit ad me : Fílius meus es tu ; ego hódie génui te, allelúia. *Pſ.* 2. 6. 7. ℣. Data eſt mihi omnis potéſtas in cœlo & in terra. *Matt.* 28. 18.* Dóminus. Glória. * Dóminus.

Te Deum.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. f. Diſcípuli vidéntes Jeſum adoravérunt, allelúia. *Matt.* 28. 17.

Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui Paſchále ſacraméntum in reconciliatiónis humánæ fœdere contulíſti; da méntibus noſtris, ut quod profeſſióne celebrámus, imitémur efféctu ; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 11. *De Euchariſtia.*

SAcroſáncto Chriſti córpore, quod in Euchariſtia verè continétur, Párochi pópulos ſibi commiſſos páſcere ſátagant, & aſſíduis cohortatiónibus ad hunc cœléſtem cibum invítent.

AD VESPERAS.

℟. Hæc eſt dies quam fecit Dóminus ; exultémus & lætémur in ea, * Allelúia, allelúia. *Pſ.* 117. 24. ℣. Deus ſuſcitávit Jeſum à mórtuis, & dedit ei glóriam, ut fides veſtra & ſpes eſſet in Deo. 1. *Petr.* 1. 21.* Allelúia, allelúia.

℣. Salvávit, *p.* 305.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. *D.* Ecce ego vobíſcum ſum, ómnibus diébus, uſque ad conſummatiónem séculi, allelúia. *Matt.* 28. 20.

Oratio, Omnípotens, *ſuprà, ad Laudes. Proceſſio & cætera, ut in die ſancto Paſchæ.*

SABBATO IN ALBIS DEPONENDIS.

Pſalmi è III. Nocturno Dominicæ, in Pſalterio, p. 7.

De Actibus Apoſtolórum.

LECTIO I. *c.* 4. *v.* 1. *ad* 7.

LOquéntibus Apóſtolis ad pópulum, ſupervenérunt Sacerdótes, & Magiſtrátus templi, & Sadducæi, doléntes quòd docérent pópulum, & annuntiárent in Jeſu reſurrectiónem ex mórtuis : & injecérunt in eos manus, & poſuérunt eos in cuſtódiam in cráſtinum : erat enim jam véſpera. Multi autem eórum qui audíerant verbum, credidé-

tunt: & factus eſt númerus virórum quinque míllia. Factum eſt autem in cráſtinum, ut congregaréntur Príncipes eórum, & Senióres, & Scribæ in Jerúſalem; & Annas princeps Sacerdótum, & Cáiphas, & Joánnes, & Alexánder, & quotquot erant de génere ſacerdotáli. Et ſtatuéntes eos in médio, interrogábant: In qua virtúte, aut in quo nómine feciſtis hoc vos?

℟. *j.* Antíquus, *p.* 313.

Ex Apológia prima ſancti Juſtíni Mártyris ad Antonínum Pium Imperatórem.

Anno 150. n. 61. 65.

LECTIO II.

QUómodo nos Deo conſecravérimus per Chriſtum renováti, id quoque exponémus; ne quid ímprobè, ſi hoc prætermittámus, in enarrándis rebus ágere videámur. Quicúmque perſuáſum habúerint & credíderint vera eſſe quæ à nobis docéntur & dicúntur, ſéque ità vívere poſſe promíſerint, ii precári & jejunántes priórum peccatórum véniam à Deo pétere docéntur, nobis unâ precántibus & jejunántibus. Deínde eò ducúntur à nobis ubi aqua eſt, & eódem regeneratiónis modo regenerántur, quo & ipſi ſumus regeneráti. Nam in nómine Paréntis univerſórum, ac Dómini Dei ac Salvatóris noſtri Jeſu Chriſti, & Spíritûs ſancti, lavácrum in aqua tunc ſuſcípiunt. Dixit enim Chriſtus: Nisì regeneráti fuéritis, non intrábitis in regnum cœlórum. Nos autem, poſtquàm eum qui fidem ſuam & aſsénſum doctrínæ noſtræ teſtátus eſt, ſic ablúimus, ad eos qui dicúntur fratres dedúcimus; ubi illi congregáti ſunt, commúnes preces & pro nobiſmetípſis, & pro eo qui illuminátus eſt, & pro áliis ubíque ómnibus inténto ánimo factúri, ut veritátis cognitiónem adépti, hâc étiam grátiâ dignémur; ut rectam opéribus vitam agéntes, & præceptórum cuſtódes inveniámur, quò ſalútem ætérnam aſſequámur. Invicem óſculo ſalutámus, ubi desíimus precári.

℟. *ij.* Dominábitur, *p.* 314.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

LECTIO III. *c.* 20. *v.* 1. *ad* 9.

Maria Magdalene ad Sepulcrum.

UNâ Sábbati, María Magdaléne venit manè, cùm adhuc ténebræ eſſent, ad monuméntum. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 22. *in Evang.* n. 1.

LEctio ſancti Evangélii, quam modò, fra-

tres, audíſtis, valde in ſuperficie hiſtórica eſt apérta, ſed ejus nobis ſunt myſtéria ſub brevitáte requiréнda. María Magdaléne, cùm adhuc ténebræ eſſent, venit ad monuméntum. Juxta hiſtóriam, notátur hora: juxta intelléctum verò mýſticum, requiréntis ſignátur intelligéntia. María étenim Autórem ómnium quem carne víderat mórtuum, quærébat in monuménto: & quia hunc mínimè invénit, furátum crédidit. Adhuc ergo erant ténebræ, cùm venit ad monuméntum. Cucúrrit cítiùs, diſcipulíſque nuntiávit. Sed illi præ cæteris cucurrérunt, qui præ cæteris amavérunt, vidélicet Petrus & Joánnes.

℟. *iij*. Fortis eſt ut mors diléctio: dura ſicut inférnus æmulátio. * Lámpades ejus, lámpades ignis atque flammárum, allelúia. *Cant*. 8. 6. ℣. María Magdaléne venit manè, cùm adhuc ténebræ eſſent, ad monuméntum. *Joan*. 20. 1. * Lámpades. Glória. * Lámpades.

Te Deum.

Ad Benedíctus, *Ant*. 8. c. María Magdaléne venit ad Simónem Petrum, & ad álium diſcípulum quem amábat Jeſus, & dicit illis: Tulérunt Dóminum de monuménto, & neſcímus ubi poſuérunt eum, allelúia. *Joan*. 20. 2.

Oratio.

DEus, humáni géneris Reparátor & Rector, fac Eccléſiam tuam de nova prole gaudére, & devotióne cunctórum créſcere fidélium; Per Dóminum.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit*. 11. *De Euchariſtia*.

STatúimus, ut témpore Paſchæ nemo extra ſuam Paróchiam, abſque Rectóris ſui facultáte áliò ſe cónferat, Euchariſtiæ Sacraméntum perceptúrus. Sed & quibus dábitur ea facúltas, Párochum certiórem fáciant quo loco ſacram Euchariſtiam súmpſerint.

DOMINICA

IN ALBIS DEPOSITIS.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Sabbato.

Antiphona 1. *toni* D.

REgenerávit nos Deus in ſpem vivam, per Reſurrectiónem Jeſu Chriſti ex mórtuis, in hæreditátem incorruptíbilem, allelúia. 1. *Petr*. 1. 3. 4.

Ant. 2. D. Tráditus eſt Chriſtus propter delícta noſtra, & reſurréxit propter juſtificatiónem noſtram; allelúia. *Rom*. 4. 25.

Ant. 3. *a*. Si mórtui ſumus cum Chriſto, crédimus quia ſimul étiam vivémus cum Chriſto, allelúia. *Rom*. 6. 8.

Ant. 4. A. Vetus homo noſter ſimul crucifíxus eſt,

ut deſtruátur corpus peccáti, & ultrà non ſerviámus peccáto, allelúia. *Rom.* 6. 6.

Ant. 5. a. Solúti ſumus à lege mortis, in qua detinebámur; ità ut ſerviámus in novitáte ſpíritûs, & non in vetuſtáte lítteræ, allelúia. *Rom.* 7. 6.

CAPITULUM, 1. *Cor.* 5. 7. 8.

PAſcha noſtrum immolátus eſt Chriſtus: ítaque epulémur, non in ferménto véteri, neque in ferménto malítiæ & nequítiæ; ſed in ázymis ſinceritátis & veritátis.

℟. Nolíte contriſtári; * Gaúdium étenim Dómini eſt fortitúdo noſtra, allelúia. 2. *Eſdr.* 8. 10. ℣. Sicut modò géniti infántes, rationábile ſinè dolo lac concupíſcite, ut in eo creſcátis in ſalútem. 1. *Petr.* 2. 2. * Gaúdium. Glória. * Gaúdium.

Hymnus. Nunc novis Chriſtus, *infrà*, p. 332.

℣. Beáta gens cujus eſt Dóminus Deus ejus, ℟. Pópulus quem elégit in hæreditátem ſibi. *Pſ.* 32. 12.

Ad Magníficat, *Ant.* 4. E. Secúndùm ſuam miſericórdiam ſalvos nos fecit Deus, per lavácrum regeneratiónis, allelúia. *Tit.* 3. 5.

Oratio, Præſta, quæſumus, *infrà, ad Laudes*, p. 325.

COMPLETORIUM, *ut infrà, pro Tempore Paſchali*, p. 333.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Chriſtum, qui reſurréxit propter juſtificatiónem noſtram, * Veníte, adorémus, allelúia. *Rom.* 4. 25.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2. *ritu duplici.*

Hymnus, Adéſte, Cœlitûm chori, *infrà*, p. 327.

Pſalmi è I. Nocturno Dominicæ, in Pſalterio, p. 3.

Ant. 1. a. Juſtificáti in ſánguine Chriſti, ſalvi érimus ab ira per ipſum, allelúia. *Rom.* 5. 9.

Ant. 3. c. Chriſtus dedit ſemetípſum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitáte, allelúia. *Tit.* 2. 14.

Ant. 7. d. Si qua ergo in Chriſto nova creatúra, vétera tranſiérunt; ecce facta ſunt ómnia nova, allelúia. 2. *Cor.* 5. 17.

℣. Notam feciſti, Dómine, in pópulis virtútem tuam: ℟. Redemíſti in bráchio tuo pópulum tuum. *Pſ.* 76. 15. 16.

De Actibus Apoſtolórum, LECTIO I. *c.* 4. *v.* 8. *ad* 17.

REplétus Spíritu ſancto Petrus, dixit ad eos: Príncipes pópuli, & Senióres, audíte: Si nos hódie dijudicámur in benefácto hóminis infirmi, in quo iſte ſalvus factus eſt, notum ſit ómnibus vobis, & omni plebi Iſraël, quia in nómine Dómini noſtri Jeſu Chriſti Nazaréni, quem vos crucifixíſtis, quem Deus ſuſ-

citávit à mórtuis, in hoc iſte aſtat coram vobis ſanus. Hic eſt lapis, qui reprobátus eſt à vobis ædificántibus, qui factus eſt in caput ánguli : & non eſt in álio áliquo ſalus. Nec enim áliud nomen eſt ſub cœlo datum homínibus, in quo opórteat nos ſalvos fíeri. Vidéntes autem Petri conſtántiam & Joánnis, compérto quòd hómines eſſent ſine lítteris & idiótæ, admirabántur, & cognoſcébant eos, quóniam cum Jeſu fúerant. Hóminem quoque vidéntes ſtantem cum eis, qui curátus fúerat, nihil póterant contradícere. Juſſérunt autem eos foràs extra concílium ſecédere : & conferébant ad ínvicem, dicéntes : Quid faciémus homínibus iſtis ? quóniam quidem notum ſignum factum eſt per eos ómnibus habitántibus Jerúſalem : maniféſtum eſt, & non poſſúmus negáre. Sed ne ampliùs divulgétur in pópulum, comminémur eis, ne ultrà loquántur in nómine hoc ulli hóminum.

℞. *j.* Diléxit vos Dóminus, & cuſtodívit juraméntum quod jurávit pátribus veſtris ; * Eduxítque vos in manu forti, & redémit de domo ſervitútis, allelúia. *Deut.* 7. 8. ℣. Reſurrexíſtis per fidem operatiónis Dei, qui ſuſcitávit Jeſum à mórtuis. *Coloſſ.* 2. 12. * Eduxítque.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 259. n. 1.

LECTIO II.

HOdiérnus dies magno ſacraménto perpétuæ felicitátis eſt nobis. Non enim ſicut iſte dies tranſitúrus eſt, ſic tranſitúra eſt vita quam dies iſte ſigníficat. Itaque, fratres, exhortámur & obſecrámus vos in nómine Dómini noſtri Jeſu Chriſti, per quem nobis peccáta dimíſſa ſunt, qui vóluit prétium noſtrum eſſe ſánguinem ſuum, qui nos indígnos qui vel ſervi ejus dicerémur, fratres fácere dignátus eſt, ut omnis inténtio veſtra, quare Chriſtiáni eſtis & nomen ejus in fronte & in corde portátis, non dirigátur niſi ad illam vitam quæ nobis cum Angelis eſt futúra : ubi perpétua quies, ſempitérna lætítia, indefíciens beatitúdo, nulla perturbátio, nulla triſtítia, nulla mors. Quam vitam noſſe non poſſunt, niſi qui experiúntur : experíri autem non póterunt, niſi qui credunt. Si enim exigátis, ut quod vobis promíttit Deus, demonſtrémus vobis, non póſſumus. Sed conclúſit Evangélium Joánnis : Beáti qui non vident, & credunt. Et vidére vultis ? & ego. Páriter credámus, & ſimul vidébimus.

℞. *ij.* Teſtes vos eſtis, quia ipſi elegéritis vobis

Dóminum, * Ut ſerviátis ei, allelúia. *Joſ.* 24. 22. ℣. Eſtis in illo repléti qui eſt Caput omnis Principátûs & Poteſtátis. *Coloſſ.* 2. 10. * Ut ſerviátis.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

LECTIO III. *c.* 20. *v.* 19. *ad finem.*

Videt Thomas & credit.

CUm ſerò eſſet die illo unâ Sabbatórum, & fores eſſent clauſæ, ubi erant diſcípuli congregáti propter metum Judæórum, venit Jeſus, & ſtetit in médio, & dixit eis: Pax vobis. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 26. *in Evang.* n. 2.

DIxit eis: Pax vobis. Sicut miſit me Pater, & ego mitto vos. Id eſt, Sicut miſit me Pater Deus, Deum, & ego mitto vos homo, hómines. Pater Fílium miſit, qui hunc pro redemptióne géneris humáni incarnári conſtítuit: quem vidélicet in mundum veníre ad paſſiónem vóluit; ſed tamen amávit Fílium quem ad paſſiónem miſit. Eléctos verò Apóſtolos Dóminus non ad mundi gaúdia, ſed ſicut ipſe miſſus eſt, ad paſſiónes in mundum mittit. Quia ergo & Fílius amátur à Patre, & tamen ad paſſiónem míttitur: ita & diſcípuli à Dómino amántur, qui tamen ad paſſiónem mittúntur in mundum. Itaque dícitur: Sicut miſit me Pater, & ego mitto vos: id eſt, eà vos caritáte díligo, cùm inter ſcándala perſecutórum mitto, quâ me caritáte Pater díligit, quem veníre ad tolerándas paſſiónes fecit.

℟. iij. Vos Sacerdótes Dómini vocabímini; * Miníſtri Dei noſtri dicétur vobis, allelúia. *Iſ.* 61. 6. ℣. Accípite Spíritum ſanctum: quorum remiſéritis peccáta, remittúntur eis, & quorum retinuéritis, reténta ſunt. *Joan.* 20. 22. 23. * Miníſtri. Glória. * Miníſtri.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Exaltábo te, Dómine, quóniam ſuſcepíſti me; ℟. Nec delectáſti inimícos meos ſuper me. *Pſ.* 29. 2.

Ant. 1. *g.* Déxtera tua, Dómine, magnificáta eſt in fortitúdine; déxtera tua, Dómine, percúſſit inimícum, allelúia. *Exod.* 15. 6.

Ant. 2. D. In multitúdine glóriæ tuæ, Dómine, depoſuíſti adversários tuos, allelúia. *Exod.* 15. 7.

Ant. 3. *a.* Flavit ſpíritus tuus, & opéruit eos mare; ſubmérſi ſunt, quaſi plumbum, in aquis vehementíbus, allelúia. *Exod.* 15. 10.

In Canticum, Quis eſt iſte, *infrà*, p. 329.

Ant. 4. a. Montes à fundaméntis movebúntur cum

aquis : petræ ſicut cera liquéſcent ante fáciem tuam, allelúia. *Judith.* 16. 18.

Ant. 5. a. Flúvios ſcindes terræ ; vidérunt te, & doluérunt montes ; gurges aquárum tránſiit, allelúia. *Hab.* 3. 9. 10.

CAPITULUM. *Rom.* 7. 4.

MOrtificáti eſtis legi per corpus Chriſti : ut ſitis altérius qui ex mórtuis reſurréxit, ut fructificémus Deo.

Hymnus. Auróra lucis dum novæ, *infrà*, p. 329.

℣. Déxtera Dómini fecit virtútem ; ℟. Déxtera Dómini exaltávit me. *Pſ.* 117. 16.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. G. Diléxit nos Chriſtus, & lavit nos à peccátis noſtris in sánguine ſuo, & fecit nos regnum & ſacerdótes Deo & Patri ſuo, allelúia. *Apoc.* 1. 5. 6.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut qui Paſchália Feſta perégimus; hæc, te largiénte, móribus & vitâ teneámus ; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Si commórtui ſumus, & convivémus ; ſi ſuſtinébimus, & conregnábimus, allelúia. 2. *Tim.* 2. 11. 12.

CAPITULUM. *Eph.* 5. 8.

ERátis aliquándo ténebræ ; nunc autem lux in Dómino : ut filii lucis ambuláte.

In ℟. *brevi.* ℣. Qui ſurrexíſti à mórtuis. *Rom.* 6. 4. *ſinè* Allelúia.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit* 11. *De Euchariſtia.*

EOs, qui ſaltèm ſemel quotánnis, ídque ſolémnibus Paſchæ diébus vel círciter, ad Euchariſtiæ Sacraméntum, præmiſsâ peccatórum confeſſióne, non accéſſerint, cujuſcúmque tandem ſint conditiónis, Párochi ad Epíſcopum déferant.

AD TERTIAM.

Ant. 2. D. Nihil nunc damnatiónis eſt iis qui ſunt in Chriſto Jeſu, qui non ſecúndùm carnem ámbulant, allelúia. *Rom.* 8. 1.

CAPITULUM. *Rom.* 8. 10.

SI Chriſtus in vobis eſt, corpus quidem mórtuum eſt propter peccátum, ſpíritus verò vivit propter juſtificatiónem.

℟. *breve.* Beáti quorum remíſſæ ſunt iniquitátes, * Allelúia, allelúia. ℟. Beáti. ℣. Et quorum tecta ſunt peccáta. * Allelúia. Glória. ℟. Beáti. *Pſ.* 31. 1.

℣. Beátus vir cui non imputávit Dóminus peccátum, ℟. Nec eſt in ſpíritu ejus dolus. *Pſ.* 31. 2.

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Quod natum eſt ex Deo, vincit mundum ; & hæc eſt victória quæ vincit mundum, fides noſtra, allelúia. 1. *Joan.* 5. 4.

CAPITULUM. *Act.* 13. 37. 38.

QUem Deus ſuſcitávit à mórtuis, non vidit corruptiónem. Notum ígitur ſit vobis, viri fratres, quia per hunc vobis remíſſio peccatórum annuntiátur.

℟. *breve.* Salvávit eos propter nomen ſuum, * Allelúia, allelúia. ℟. Salvávit. ℣. Ut notam fáceret poténtiam ſuam. * Allelúia. Glória. ℟. Salvávit. *Pſ.* 105. 8.

℣. Salvávit eos de manu odiéntium; ℟. Et redémit eos de manu inimíci. *Pſ.* 105. 10.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Sicut in Adam omnes moriúntur; ità & in Chriſto omnes vivificabúntur, allelúia. 1. *Cor.* 15. 22.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 15. 47. 48. 49.

PRimus homo de terra terrénus; ſecúndus homo de cœlo cœléſtis. Qualis terrénus, tales & terréni; & qualis cœléſtis, tales & cœléſtes. Igitur ſicut portávimus imáginem terréni, portémus & imáginem cœléſtis.

℟. *breve.* Non diſcédimus à te, Dómine, vivificábis nos, * Allelúia, allelúia. ℟. Non. ℣. Et nomen tuum invocábimus. * Allelúia. Glória. ℟. Non. *Pſ.* 79. 19.

℣. Nos pópulus tuus, ℟. Et oves páſcuæ tuæ. *Pſ.* 78. 13.

AD VESPERAS.

Ant. 2. D. Allelúia: ſalus, & glória, & virtus Deo noſtro eſt, allelúia. *Apoc.* 19. 1.

Ant. 5. C. Nunc facta eſt ſalus, & virtus, & regnum Dei noſtri, & potéſtas Chriſti ejus, allelúia. *Apoc.* 12. 10.

Ant. 3. à. Ecce vicit Leo de tribu Juda, Radix David, allelúia. *Apoc.* 5. 5.

Ant. 4. A. Allelúia: quóniam regnávit Dóminus Deus noſter omnípotens; gaudeámus, & exultémus, allelúia. *Apoc.* 19. 6. 7.

Ant. 1. A. Venérunt núptiæ Agni, & uxor ejus præparávit ſe, allelúia. *Apoc.* 19. 7.

CAPITULUM. *Apoc.* 1. 4. 5.

GRátia vobis, & pax ab eo qui eſt, & qui erat, & qui ventúrus eſt; & à ſeptem ſpirítibus qui in conſpéctu throni ejus ſunt; & à Jeſu Chriſto, qui eſt Teſtis fidélis, Primogénitus mortuórum, & Princeps regum terræ.

Hymnus. Nunc novis Chriſtus, *infrà*, p. 332.

℣. Impúlſus evérſus ſum ut cáderem, ℟. Et Dóminus ſuſcépit me. *Pſ.* 117. 13.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G. Dixit Thomæ Jeſus: Quia vidíſti me, Thoma, credidíſti: Beáti qui non vidérunt, & credidérunt, allelúia. *Joan.* 20. 29.

COMPLETORIUM, *ut infrà*, p. 333.

IN FERIIS TEMPORIS PASCHALIS,

Uſque ad Aſcenſionem Domini.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Chriſtus reſurréxit à mórtuis; * Veníte, adorémus, allelúia. 1. *Cor.* 15. 20.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2. *ritu ſimplici.*

HYMNUS. N. T.

ADESTE, Cœlitûm chori,
Lætum ſonántes cánticum,
Dum liber inter mórtuos
Chriſtus ſepúlcrum déſerit.

FRUSTRA ſepulcro mílites
Appónit inſánus furor:
Fruſtrà ſpecûs gens pérfida
Firmat ſigíllis óſtium.

INANIS absíſtat metus:
Nemo cadáver aúferet:
Sed vi reviviſcet ſuâ,
Qui ſponte mortem pértulit.

CLAUSA, ſigíllis íntegris,
Exíre ſpelúncâ poteſt,
Quem matris alvo Vírginis
Effúdit illæſus pudor.

RIDEBAT hunc turpi trabe
Veſána pendéntem cohors:
Deſcéndat, inquit; & Deum
Illi Patrem fatébimur.

AT tu, Patérnis óbſequens
Ad uſque mortem légibus,
Orbem, Sacérdos, Víctima,
Toto piábas ſánguine.

NON ille deſcéndit cruce;
Plus fecit: ecce mórtuus
Se reddit ipſe lúmini.
Deo ſatum jam crédite.

DA, Chriſte, nos tecum mori:
Tecum ſimul da súrgere:
Terréna da contémnere:
Amáre da cœléſtia.

SIT laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat;
Compar tibi laus, Spíritus. Amen.

Pſalmi tres infrà notati pro unaquaque Feria.

FERIIS II. ET V.

Ant. ſola. 1. a. Chriſtus Apóſtolis præbuit ſcípſum vivum, poſt paſſiónem ſuam, in multis arguméntis, allelúia. *Act.* 1. 3.

℣. Salvávit ſibi déxtera ejus, ℟. Et bráchium ſanctum ejus. *Pſ.* 97. 1.

Lectiones, ut in qualibet Feria.

℟. *j.* De angúſtia, & de judício ſublátus eſt: * Generatiónem ejus quis enarrábit? allelúia. *Iſ.* 53. 8. ℣. Deus ſuſcitávit eum à mórtuis, tértiâ die. *Act.* 13. 30. * Generatiónem.

℟. *ij.* Sapiéntia dignos ſeipsâ círcuit quærens, & in viis * Oſténdit ſe illis hiláriter, allelúia. *Sap.* 6. 17. ℣. Viſus eſt Jeſus per dies multos his qui ſimul aſcénderant cum eo de

Galilǽa in Jerúſalem. *Act.* 13. 30. 31. * Oſténdit.

℟. *iij*. Lápidem quem reprobavérunt ædificántes, * Hic factus eſt in caput ánguli, allelúia. *Pſ.* 117. 22. ℣. Hic eſt lapis qui reprobátus eſt à vobis ædificántibus. *Act.* 4. 11. * Hic. Glória. * Hic.

Te Deum.

FERIIS III. ET VI.

Ant. ſola. 6. F. Jeſum reſuſcitávit Deus, cujus omnes nos teſtes ſumus, allelúia. *Act.* 2. 32.

℣. Salvávit ſibi déxtera ejus, ℟. Et bráchium ſanctum ejus. *Pſ.* 97. 1.

Lectiones, ut in qualibet Feria.

℟. *j*. Dóminus * Adimplévit miſericórdiam ſuam, quam promíſit dómui Iſraël, allelúia. *Judith.* 13. 18. ℣. Vobis annuntiámus eam quæ ad patres noſtros repromíſſio facta eſt; quóniam hanc Deus adimplévit. *Act.* 13. 32. 33. * Adimplévit.

℟. *ij*. Ecce intélliget Servus meus: * Exaltábitur, & elevábitur, & ſublímis erit valde, allelúia. *Iſ.* 52. 13. ℣. Autórem vitæ interfecíſtis, quem Deus ſuſcitávit à mórtuis. *Act.* 3. 15. * Exaltábitur.

℟. *iij*. Mendáces oſténdit Deus qui maculavérunt illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam, allelúia. *Sap.* 10. 14. ℣. Chriſtum fecit Deus hunc Jeſum quem vos crucifixíſtis. *Act.* 2. 36. * Et dedit. Glória. * Et dedit.

Te Deum.

FERIA QUARTA.

Ant. ſola. 2. D. Virtúte magnâ reddébant Apóſtoli teſtimónium Reſurrectiónis Jeſu Chriſti Dómini noſtri, allelúia. *Act.* 4. 33.

℣. Salvávit ſibi déxtera ejus; ℟. Et bráchium ſanctum ejus. *Pſ.* 97. 1.

Lectiones, ut in qualibet Feria.

℟. *j*. Non cum pátribus noſtris íniit pactum, ſed nobíſcum, qui in præſentiárum ſumus, & vívimus. * Fácie ad fáciem locútus eſt nobis, allelúia. *Deut.* 5. 3. 4. ℣. Omnes Prophétæ à Sámuel & deínceps, qui locúti ſunt, annuntiavérunt dies iſtos. *Act.* 3. 24. * Fácie.

℟. *ij*. Scitóte, * Quóniam mirificávit Dóminus ſanctum ſuum, allelúia. *Pſ.* 4. 4. ℣. Nos ſumus teſtes horum verbórum. *Act.* 5. 32. * Quóniam.

℟. *iij*. Deus det vobis cor ómnibus, * Ut colátis eum, & faciátis ejus voluntátem corde magno, & ánimo voléntí, allelúia. 2. *Mach.* 1. 3. ℣. Deus pacis qui edúxit de mórtuis Paſtórem magnum óvium in ſánguine teſtaménti ætérni, Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, aptet vos in omni bono. *Hebr.* 13. 20. 21. * Ut. Glória. * Ut.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Cor meum & caro mea exultavérunt, ℟. In Deum vivum. *Pſ.* 83. 3.

Ant. ſola. 3. *a.* Tua eſt.

Pſalmi de Feria: & ſic in aliis Horis.

CANTICUM ISAIÆ. *c.* 63. *v.* 1. *ad* 5.

Chriſti Triumphantis Canticum.

QUis eſt iſte qui venit de Edom,* tinctis véſtibus de Boſra?

Iſte formóſus in ſtola ſua, * grádiens in multitúdine fortitúdinis ſuæ.

Ego qui loquor juſtítiam, * & propugnátor ſum ad ſalvándum.

Quare ergo rubrum eſt induméntum tuum, * & veſtiménta tua ſicut calcántium in torculári?

Tórcular calcávi ſolus, * & de géntibus non eſt vir mecum.

Calcávi eos in furóre meo, * & conculcávi eos in ira mea.

Et aſpérſus eſt ſanguis eórum ſuper veſtiménta mea, * & ómnia induménta mea inquinávi.

Dies enim ultiónis in corde meo, * annus redemptiónis meæ venit.

Circumſpéxi, & non erat auxiliátor: * quæſívi, & non fuit qui adjuváret.

Et ſalvávit mihi bráchium meum;* & indignátio mea ipſa auxiliáta eſt mihi.

Ant. Tua eſt, Dómine, magnificéntia, & poténtia, & glória, atque victória, & tibi laus, allelúia. 1. *Par.* 29. 11.

CAPITULUM. *Apoc.* 5. 12.

DIgnus eſt Agnus qui occíſus eſt, accípere virtútem, & divinitátem, & ſapiéntiam, & fortitúdinem, & honórem, & glóriam, & benedictiónem.

HYMNUS. N. T.

AURORA lucis dum novæ
Spargit polum fulgóribus;
Victóris Agni júbilans
Orbis triúmphos pérſonet.

FUSO Redémptor ſánguine,
Piávit orbis crímina;
Sciſſóque, ſanctuárium
Patére dat, velámine.

GRANUM ſolo recónditum
Iners manére non poteſt;
Vix mórtuum jam gérminat:
Hinc quanta púllulat ſeges!

NON deſtruúntur fúnere,
Sed ſeminántur córpora;
Fecit reſurgéndi viam
Surgens ab ínferis Deus.

AFFIXA cum Chriſto cruci
Chriſto caro commórtua,
Et ipſa ſurget, ſpléndidis
Chriſti decóra dótibus.

DA, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere;
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

SIT laus Patri, laus Fílio,

Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Dóminus regnávit, decórem indútus eſt: ℟. Indútus eſt Dóminus fortitúdinem. *Pſ.* 92. 1.

Ad Benedíctus, *Antiphonæ dicentur eo ordine quo hic diſpoſitæ ſunt pro Feriis.*

Oratio Dominicæ præcedentis.

Feria II. 1. D. Deus patrum noſtrórum glorificávit Fílium ſuum Jeſum, allelúia. *Act.* 3. 13.

Feria III. 2. D. Verbum miſit Deus fíliis Iſraël, annúntians pacem per Jeſum Chriſtum; hic eſt ómnium Dóminus, allelúia. *Act.* 10. 36.

Feria IV. 3. *a.* Deus, quæ prænuntiávit per os ómnium Prophetárum, pati Chriſtum ſuum, ſic implévit, allelúia. *Act.* 3. 18.

Feria V. 8. *g.* Jeſum Príncipem & Salvatórem Deus exaltávit déxterâ ſuâ, ad dandam pœniténtiam Iſraéli, & remiſſiónem peccatórum, allelúia. *Act.* 5. 31.

Feria VI. 4. E. Primus ex reſurrectióne mortuórum Chriſtus, lumen annuntiatúrus eſt pópulo & Géntibus, allelúia. *Act.* 26. 23.

Commemoratio de Cruce, quæ fit tantùm in Officio Feriali.

Ant. Crucifíxus eſt ex infirmitáte, ſed vivit ex virtúte Dei, allelúia. 2. *Cor.* 13. 4.

℣. Dícite in Géntibus: ℟. Quia Dóminus regnávit. *Pſ.* 95. 10.

Orémus.

SOlitâ nos, quæſumus, Dómine, pietáte cuſtódi; ut qui Unigéniti tui Paſſióne ſunt redémpti, ejus Reſurrectióne læténtur; Per eúmdem Dóminum.

Ad Horas, *Doxologia*

Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da súrgere;
Terréna da contémnere,
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 1. *g.* Qui ſuſcitávit Jeſum, & nos cum Jeſu ſuſcitábit, allelúia. 2. *Cor.* 4. 14.

Capitulum. *Rom.* 10. 9.

SI confiteáris in ore tuo Dóminum Jeſum, & in corde tuo credíderis, quòd Deus illum ſuſcitávit à mórtuis, ſalvus eris.

In ℟. *brevi.* ℣. Qui ſurrexíſti à mórtuis. *Rom.* 6. 4. *ſinè* Allelúia.

Non dicuntur Preces ad Primam, toto tempore Paſchali, nequidem quando Officium fit de Feria.

Oratio, Dómine Deus omnípotens, &c.

℣. Pretióſa, &c. *p.* 134.

AD TERTIAM.

Ant. 8. c. Factus eſt primus homo Adam in ánimam vivéntem; noviſſimus Adam in ſpíritum vivificántem, allelúia. 1. *Cor.* 15. 45.

CAPITULUM. *Rom.* 6. 11.

EXiſtimáte, fratres, vos mórtuos quidem eſſe peccáto, vivéntes autem Deo, in Chriſto Jeſu Dómino noſtro.

℟. *breve.* Vivit Dóminus, & benedíctus Deus meus, * Allelúia, allelúia. ℟. Vivit. ℣. Et exaltétur Deus ſalútis meæ. * Allelúia. Glória. ℟. Vivit. *Pſ.* 17. 47.

℣. Audítam fácite vocem laudis ejus, ℟. Qui póſuit ánimam meam ad vitam. *Pſ.* 65. 8. 9.

AD SEXTAM.

Ant. 3. a. Si complantáti facti ſumus ſimilitúdini mortis Chriſti, ſimul & reſurrectiónis érimus, allelúia. *Rom.* 6. 5.

CAPITULUM. *Rom.* 8. 11.

SI Spíritus ejus qui ſuſcitávit Jeſum à mórtuis hábitat in vobis, qui ſuſcitávit Jeſum Chriſtum à mórtuis, vivificábit & mortália córpora veſtra, propter inhabitántem Spíritum ejus in vobis.

℟. *breve.* Reddam, Dómine, laudatiónes tibi, * Allelúia, allelúia. ℟. Reddam. ℣. Quóniam eripuíſti ánimam meam de morte. * Allelúia. Glória. ℟. Reddam. *Pſ.* 55. 12. 13.

℣. Notas mihi fecíſti vias vitæ; ℟. Adimplébis me lætítiâ cum vultu tuo. *Pſ.* 15. 11.

AD NONAM.

Ant. 2. D. Sicut regnávit peccátum in mortem, ità & grátia regnet per juſtítiam in vitam ætérnam, allelúia. *Rom.* 5. 21.

CAPITULUM. *Rom.* 8. 16. 17.

IPſe Spíritus teſtimónium reddit ſpirítui noſtro quòd ſumus fílii Dei: ſi autem fílii, & hærédes; hærédes quidem Dei, cohærédes autem Chriſti: ſi tamen compátimur, ut & conglorificémur.

℟. *breve.* Dóminus pars hæreditátis meæ, * Allelúia, allelúia. ℟. Dóminus. ℣. Et cálicis mei. * Allelúia. Glória. ℟. Dóminus. *Pſ.* 15. 5.

℣. Funes cecidérunt mihi in præcláris; ℟. Etenim hæréditas mea præclára eſt mihi. *Pſ.* 15. 6.

AD VESPERAS.

Ant. ſola. 5. a. Chriſtus eſt Caput córporis Eccléſiæ, qui eſt Princípium, Primogénitus ex mórtuis, ut ſit in ómnibus ipſe primátum tenens, allelúia. *Coloſſ.* 1. 18.

CAPITULUM. 1. *Theſſ.* 1. 9. 10.

COnvérſi eſtis ad Deum à ſimulácris, ſervíre

Deo vivo & vero, & expectáre Fílium ejus de cœlis quem ſuſcitávit ex mórtuis Jeſum, qui erípuit nos ab ira ventúra.

HYMNUS.

NUnc novis Chriſtus celebrétur hymnis:
Victor insígnes ágitat triúmphos,
Qui ſuo mortem jaculúmque mortis
Fúnere frangit.

Vincit obſtántem lápidem ſepúlcri;
Vincit armátas vígilûm cohórtes;
Vincla perrúmpit, quibus obligátus
Ingemit orbis.

Quem timor clauſum látebris coércet,
Se gregi rursùs fácilem vidéri
Præbet, & certum ſua fert amóris
Vúlnera pignus.

De Dei regno documénta pandit;
Hujus & regni ſtat imágo viva,
Quâ mori mundo docet, & ſupérnas
Quærere ſedes.

Ergo, jam nunquam moritúre, vivis,
Chriſte: quos fuſo rédimis cruóre,
Fac in ætérnum tua vita nobis
Vivere præſtet.
Amen.

℣. Redémit nos Deus ab inimícis noſtris; ℟. Quóniam in ætérnum misericórdia ejus. *Pſ.* 135. 24.

Ad Magníficat, *Antiphonæ dicuntur eo ordine, quo hîc diſpoſitæ ſunt pro ſingulis Feriis.*

Feria II. 7. d. Deus omnis grátiæ, qui vocávit nos in ætérnam ſuam glóriam in Chriſto Jeſu, módicùm paſſos ipſe perfíciet, allelúia. 1. *Petr.* 5. 10.

Feria III. 4. a. Beátus & ſanctus qui habet partem in reſurrectióne prima. In his ſecúnda mors non habet poteſtátem, allelúia. *Apoc.* 20. 6.

Feria IV. 6. F. Reformábit Chriſtus corpus humilitátis noſtræ, configurátum córpori claritátis ſuæ, allelúia. *Philip.* 3. 21.

Feria V. 8. G. Primítias Spíritûs habéntes, & ipſi intra nos gémimus, adoptiónem filiórum Dei expectántes, allelúia. *Rom.* 8. 23.

Commemoratio de Cruce, quæ fit tantùm in Officio Feriali.

Ant. Chriſtus diléxit nos, & trádidit ſemetípſum pro nobis oblatiónem & hóſtiam Deo, in odórem ſuavitátis, allelúia. *Eph.* 5. 2.

℣. Apud Dóminum miſericórdia; ℟. Et copióſa apud eum redémptio. *Pſ.* 129. 7.

Orémus.

SOlitâ nos, quæſumus, Dómine, pietáte cuſtódi; ut qui Unigéniti tui Paſſióne ſunt redémpti, ejus

Reſurrectióne lætêntur; Per eúmdem Dóminum.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 5. a. Si crédimus quòd Jeſus mórtuus eſt & reſurréxit: ità & Deus eos qui dormiérunt per Jeſum, addúcet cum eo, allelúia. 1. *Theſſ.* 4. 13.

HYMNUS. C.

JEsu redémptor séculi,
Qui, tértio poſt fúnera
Redux ab ínferis die,
Mortem reſurgéndo necas.

Nox atra jam terras premet,
Mergétque ſomno lúmina:
Hoſtis furórem pérfidi,
Artéſque cæcas díſjice.

Ut juſta dum curas levat,
Et corpus inſtaúrat quies;
Sic membra ſomnus óccupet,
Ne corda torpor ópprimat.

Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da súrgere;
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

CAPITULUM. *Tob.* 12. 6.

BEnedícite Deum cœli, & coram ómnibus vivéntibus confitémini ei; quia fecit vobíſcum miſericórdiam ſuam.

In ℟. brevi. In manus, *non additur*, Allelúia.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 7. c. Deus & Dóminum ſuſcitávit; & nos ſuſcitábit per virtútem ſuam, allelúia. 1. *Cor.* 6. 14.

Non dicuntur Preces toto tempore Paſchali, nequidem quando Officium fit de Feria.

Oratio.

DEus, qui ómnia vitæ noſtræ témpora moderáris & ſanctíficas; fac ut per hanc noctem mórtui peccátis, vivámus tibi in Chriſto Jeſu Dómino noſtro; Qui tecum vivit.

Dóminus vobíſcum, &c. *p.* 140. *cum Antiphona ad devotionem,* Regina cœli.

Hymnus & Oratio quæ hîc habentur, dicuntur etiam in Feſtis Sanctorum.

FERIA SECUNDA.

Pſalmi notati pro I. Nocturno Feriæ II. in Pſalterio, p. 28.

De Actibus Apoſtolórum.

LECTIO I. *c.* 4. *v.* 23. *ad* 31.

DImíſſi Apóſtoli venérunt ad ſuos: & annuntiavérunt eis, quanta ad eos PríncipesSacerdótum & Senióres dixíſſent. Qui cùm audíſſent, unanímiter levavérunt vocem ad Deum, & dixérunt: Dómine, tu es qui fecíſti cœlum, & terram, mare, & ómnia quæ in eis ſunt: qui Spíritu ſancto per os patris noſtri David púeri tui, dixíſti: Quare fremuérunt Gentes, & pópuli meditáti ſunt inánia? Aſtitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum, advérsùs Dóminum; & advérsùs Chriſtum ejus. Convené-

runt enim verè in civitáte iſta advérsùs ſanctum Púerum tuum Jeſum quem unxíſti, Heródes & Póntius Pilátus, cum Géntibus, & pópulis Iſraël, fácere quæ manus tua & consílium tuum decrevérunt fíeri. Et nunc, Dómine, réſpice in minas eórum, & da ſervis tuis cum omni fidúcia loqui verbum tuum, in eo quòd manum tuam exténdas ad ſanitátes, & ſigna, & prodígia fíeri per nomen ſancti Fílii tui Jeſu. Et cùm oráſſent, motus eſt locus in quo erant congregáti: & repléti ſunt omnes Spíritu ſancto, & loquebántur verbum Dei cum fidúcia.

℞. *j.* De angúſtia, *p.* 327.

LECTIO II. *v.* 32. *ad finem.*

MUltitúdinis autem credéntiũ erat cor unum & ánima una: nec quiſquam eórum quæ poſſidébat, áliquid ſuum eſſe dicébat, ſed erant illis ómnia commúnia. Et virtúte magnâ reddébant Apóſtoli teſtimóniumReſurrectiónis Jeſu Chriſti Dómini noſtri: & grátia magna erat in ómnibus illis. Neque enim quiſquam egens erat inter illos. Quotquot enim poſſeſſóres agrórum aut domórum erant, vendéntes afferébant prétia eórum quæ vendébant, & ponébant ante pedes Apoſtolórum. Dividebátur autem ſíngulis próut cuíque opus erat. Joſeph autem, qui cognominátus eſt Bárnabas ab Apóſtolis, (quod eſt interpretátum, Fílius conſolatiónis,) Levítes, Cyprius génere, cùm habéret agrum, véndidit eum, & áttulit prétium, & póſuit ante pedes Apoſtolórum.

℣. *ij.* Sapiéntia, *p.* 327.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

LECTIO III. *c.* 8. *v.* 7. *ad* 13.

SApiéntia carnis inimíca eſt Deo: legi enim Dei non eſt ſubjécta: nec enim poteſt. Qui autem in carne ſunt, Deo placére non poſſunt. Vos autem in carne non eſtis, ſed in ſpíritu: ſi tamen Spíritus Dei hábitat in vobis. Si quis autem Spíritum Chriſti non habet, hic non eſt ejus. Si autem Chriſtus in vobis eſt; corpus quidem mórtuum eſt propter peccátum, ſpíritus verò vivit propter juſtificatiónem. Quòd ſi Spíritus ejus qui ſuſcitávit Jeſum à mórtuis, hábitat in vobis: qui ſuſcitávit Jeſum Chriſtum à mórtuis, vivificábit & mortália córpora veſtra, propter inhabitántem Spíritum ejus in vobis. Ergo, fratres, debitóres ſumus, non carni, ut ſecúndùm carnem vivámus. Si enim ſecúndùm carnem vixéritis, moriémini: ſi autem ſpíritu

facta carnis mortificavéritis, vivétis.

℟. *iij.* Lápidem, *p.* 328.

CANON.

Ex Concílio Mediolanénſi Sexto.

Anno 1582. *Tit.* 9.

PArochus, ſi quem Parochiálem habet, qui ex morbo labórans, aliâve neceſſitáte verè impedítus, non poteſt ſacro Paſchæ témpore ad Eccléſiam conveníre, ubi ſanctíſſimam Communiónem cum cǽteris fidélibus percípiat; ad illum, etiámſi paucis antè diébus percéperit, ipſe illo Paſchali témpore de more déferat.

FERIA TERTIA.

Pſalmi notati pro I. Noct. Feriæ III. in Pſalterio, p. 43.

De Actibus Apoſtolórum.

Lectio I. *c.* 5. *v.* 1. *ad* 11.

VIr quidam nómine Ananías, cum Saphíra uxóre ſua, véndidit agrum: & fraudávit de prétio agri, cónſciâ uxóre ſuâ: & afferens partem quamdam, ad pedes Apoſtolórum póſuit. Dixit autem Petrus: Ananía, cur tentávit Sátanas cor tuum, mentíri te Spirítui ſancto, & fraudáre de prétio agri? Nónne manens tibi manébat, & venúndatum in tua erat poteſtáte? Quare poſuíſti in corde tuo hanc rem? Non es mentítus homínibus, ſed Deo. Aúdiens autem Ananías hæc verba, cécidit & expirávit. Et factus eſt timor magnus ſuper omnes qui audiérunt. Surgéntes autem júvenes amovérunt eum, & efferéntes ſepeliérunt. Factum eſt autem quaſi horárum trium ſpátium; & uxor ipsíus néſciens quod factum fúerat, introívit. Dixit autem ei Petrus: Dic mihi, múlier, ſi tanti agrum vendidíſtis? At illa dixit: Etiam tanti. Petrus autem ad eam: Quid útique convénit vobis tentáre Spíritum Dómini? Ecce pedes eórum qui ſepeliérunt virum tuum ad óſtium, & efferent te. Conféſtim cécidit ante pedes ejus, & expirávit. Intrántes autem júvenes invenérunt illam mórtuam, & extulérunt, & ſepeliérunt ad virum ſuum. Et factus eſt timor magnus in univérſa Eccléſia, & in omnes qui audiérunt hæc.

℟. *j.* Dóminus, *p.* 328.

Lectio II. *v.* 12. *ad* 16.

PEr manus autem Apoſtolórum fiébant ſigna & prodígia multa in plebe. Et erant unanímiter omnes in pórticu Salomónis. Cæterórum autem nemo audébat ſe conjúngere illis: ſed magnificábat eos pópulus. Magìs autem augebátur credéntium in Dómino multitúdo virórum ac mulíerum, ità ut in platéas ejícerent infírmos, & pónerent in léctulis ac gra-

bátis, ut, veniénte Petro, ſaltèm umbra illíus obùmbráret quemquam illórum, & liberaréntur ab infirmitátibus ſuis. Concurrébat autem & multitúdo vicinárum civitátum Jerúſalem, afferéntes ægros & vexátos à ſpirítibus immúndis, qui curabántur omnes.

℟. *ij*. Ecce, *p.* 328.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

LECTIO III. *c.* 8. *v.* 28. *ad* 34.

SCimus quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis qui ſecúndùm propóſitum vocáti ſunt ſancti. Nam quos præſcívit, & prædeſtinávit confórmes fíeri imáginis Fílii ſui, ut ſit ipſe Primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædeſtinávit, hos & vocávit: & quos vocávit, hos & juſtificávit: quos autem juſtificávit, illos & glorificávit. Quid ergo dicémus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui étiam próprio Fílio ſuo non pepércit, ſed pro nobis ómnibus trádidit illum: quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donávit? Quis accusábit advérsùs eléctos Dei? Deus qui juſtíficat; quis eſt qui condémnet? Chriſtus Jeſus, qui mórtuus eſt, imò qui & reſurréxit, qui eſt ad déxteram Dei, qui étiam interpéllat pro nobis.

℟. *iij*. Mendáces, *p.* 328.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſis *Anno* 1583. *Tit.* 11. *De Euchariſtia.*

CHriſtiánæ plebi aſſíduè inculcándum eſt, diviníſſimum Eucharíſtiæ Sacraméntum, ut expurgátis ab omni culpa, & puris ánimis, copióſam grátiam ſalutémque confert, ſic peccatórum adhuc illúvie ſqualéntibus & inquinátis, ſuo ipſórum vítio atque pravitáte, plúrimùm obéſſe.

FERIA QUARTA.

Pſalmi notati pro I. *Noct. Feriæ IV. in Pſal.* p. 60.

De Actibus Apoſtolórum.

LECTIO I. *c.* 5. *v.* 17. *ad* 24.

EXúrgens Princeps Sacerdótum, & omnes qui cum illo erant, (quæ eſt hǽreſis Sadducæórum,) repléti ſunt zelo: & injecérunt manus in Apóſtolos, & poſuérunt eos in cuſtódia pública. Angelus autem Dómini per noctem apériens jánuas cárcèris, & edúcens eos, dixit: Ite, & ſtantes loquímini in Templo plebi ómnia verba vitæ hujus. Qui cùm audíſſent, intravérunt dilúculo in Templum, & docébant. Advéniens autem Princeps Sacerdótum, & qui cum eo erant, convocavérunt concílium, & omnes ſeniórес filiórum Iſraël, & miſérunt ad cárcerem, ut adduceréntur.

cerentur. Cùm autem veníſſent miníſtri, & apérto cárcere non inveníſſent illos, revérſi nuntiavérunt, dicéntes : Cárcerem quidem invénimus clauſum cum omni diligéntia, & custódes ſtantes ante jánuas : aperiéntes autem, néminem intùs invénimus. Ut autem audiérunt hos ſermónes Magiſtrátus Templi, & Príncipes Sacerdótum, ambigébant de illis quidnam fieret.

℟. *j*. Non cum pátribus, *p*. 328.

LECTIO II. *v*. 25. *ad* 33.

ADvéniens autem quidam nuntiávit eis : Quia ecce viri quos poſuíſtis in cárcerem, ſunt in Templo ſtantes, & docéntes pópulum. Tunc ábiit Magiſtrátus cum miníſtris, & addúxit illos ſinè vi : timébant enim pópulum ne lapidaréntur. Et cùm adduxíſſent illos, ſtatuérunt in concílio. Et interrogávit eos Princeps Sacerdótum, dicens : Præcipiéndo præcépimus vobis ne docerétis in nómine iſto : & ecce repléſtis Jerúſalem doctrínâ veſtrâ : & vultis indúcere ſuper nos ſánguinem hóminis iſtíus. Reſpóndens autem Petrus, & Apóſtoli, dixérunt : Obedíre opórtet Deo magìs quàm homínibus. Deus patrum noſtrórum ſuſcitávit Jeſum, quem vos interemíſtis, ſuſpendéntes in ligno. Hunc Príncipem & Salvatórem Deus exaltávit déxterâ ſuâ, ad dandam pœniténtiam Iſraéli, & remiſſiónem peccatórum. Et nos ſumus teſtes horum verbórum, & Spíritus ſanctus, quem dedit Deus ómnibus obediéntibus ſibi. Hæc cùm audíſſent, diſſecabántur, & cogitábant interfícere illos.

℟. *ij*. Scitóte, *p*. 328.

De Epíſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

LECTIO III. *c*. 15. *v*. 1. *ad* 8.

NOtum vobis fácio, fratres, Evangélium, quod prædicávi vobis, quod & accepíſtis, in quo & ſtatis, per quod & ſalvámini : quâ ratióne prædicáverim vobis, ſi tenétis, niſì fruſtrà credidíſtis. Trádidi enim vobis in primis, quod & accépi : quóniam Chriſtus mórtuus eſt pro peccátis noſtris ſecúndùm Scriptúras : & quia ſepúltus eſt, & quia reſurréxit tértiâ die ſecúndùm Scriptúras : & quia viſus eſt Cephæ, & poſt hoc Undecim : deínde viſus eſt pluſquàm quingéntis frátribus ſimul : ex quibus multi manent uſque adhuc, quidam autem dormiérunt : deínde viſus eſt Jacóbo, deínde Apóſtolis ómnibus : noviſſimè autem ómnium tanquam abortívo, viſus eſt & mihi.

℟. *iij.* Deus, *p.* 328.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 11. *De Euchariſtia.*

CONſtat Apóſtoli doctrínâ, tales qui indígnè Euchariſtiæ Sacraméntum súmpſerint, judícium ſibi manducáre & bíbere.

FERIA QUINTA.

Pſalmi notati pro I. Nocturno Feriæ V. p. 76.

De Actibus Apoſtolórum.

LECTIO I. *c.* 5. *v.* 34. *ad finem.*

SUrgens quidam in concílio Phariſæus, nómine Gamáliel, Legis doctor, honorábilis univérſæ plebi, juſſit foràs ad breve hómines fíeri. Dixítque ad illos: Viri Iſraëlítæ, atténdite vobis ſuper homínibus iſtis quid actúri ſitis. Ante hos enim dies éxtitit Théodas, dicens ſe eſſe áliquem; cui consénſit número virórum círciter quadringentórum: qui occíſus eſt; & omnes qui credébant ei, diſſipáti ſunt & redácti ad níhilum. Poſt hunc éxtitit Judas Galilæus in diébus profeſſiónis, & avértit pópulum poſt ſe, & ipſe périit: & omnes quotquot conſenſérunt ei, diſpérſi ſunt. Et nunc ítaque dico vobis, diſcédite ab homínibus iſtis, & sínite illos: quóniam ſi eſt ex homínibus consílium hoc, aut opus, diſſolvétur: ſi verò ex Deo eſt, non potéritis diſsólvere illud, ne fortè & Deo repugnáre inveniámini. Conſenſérunt autem illi. Et convocántes Apóſtolos, cæſis denuntiavérunt ne omnínò loqueréntur in nómine Jeſu, & dimiſérunt eos. Et illi quidem ibant gaudéntes à conſpéctu concílii, quóniam digni hábiti ſunt pro nómine Jeſu contuméliam pati. Omni autem die non ceſsábant, in Templo & circa domos docéntes, & evangelizántes Chriſtum Jeſum.

℟. *j.* De angúſtia, *p.* 327.

LECTIO II. *c.* 8. *v.* 1. *ad* 9.

FActa eſt autem in illa die perſecútio magna in Eccléſia quæ erat Jeroſólymis, & omnes diſpérſi ſunt per regiónes Judææ & Samaríæ, præter Apóſtolos. Curavérunt autem Stéphanum viri timoráti, & fecérunt planctum magnũ ſuper eum. Saulus autem devaſtábat Eccléſiam, per domos intrans, & trahens viros ac mulíeres, tradébat in cuſtódiam. Igitur qui diſpérſi erant, pertransíbant evangelizántes verbum Dei. Philíppus autem deſcéndens in civitátem Samaríæ, prædicábat illis Chriſtum. Intendébant autem turbæ his quæ à Philíppo dicebántur, unanímiter audiéntes, & vidéntes ſigna quæ faciébat. Multi enim eórum qui ha-

bébant ſpíritus immúndos, clamántes voce magnâ exíbant. Multi autem paralýtici & claudi curáti ſunt. Factum eſt ergo gaúdium magnum in illa civitáte.

℟. ij. Sapiéntia, p. 327.

De Epíſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

LECTIO III. c. 15. v. 9. ad 15.

EGo ſum mínimus Apoſtolórum, qui non ſum dignus vocári Apóſtolus, quóniam perſecútus ſum Ecclέſiam Dei. Grátiâ autem Dei ſum id quod ſum, & grátia ejus in me vácua non fuit, ſed abundántiùs illis ómnibus laborávi: non ego autem, ſed grátia Dei mecum: ſive enim ego, ſive illi, ſic prædicámus, & ſic credidíſtis. Si autem Chriſtus prædicátur quòd reſurréxit à mórtuis, quómodo quidam dicunt in vobis: Quóniam reſurréctio mortuórum non eſt? Si autem reſurréctio mortuórum non eſt, neque Chriſtus reſurréxit. Si autem Chriſtus non reſurréxit, inánis eſt ergo prædicátio noſtra, inánis eſt & fides veſtra: invenímur autem & falſi teſtes Dei: quóniam teſtimónium díximus advérsùs Deum, quòd ſuſcitáverit Chriſtum, quem non ſuſcitávit, ſi mórtui non resúrgunt.

℟. iij. Lápidem, p. 328.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 11. *De Euchariſtia.*

PArochi & Concionatóres, nécnon quicúmque audiéndis confeſſiónibus præficiúntur, móneant, cùm públicè omnes, tum privátim síngulos, ne ad treménda Myſtéria, niſi priùs íntegrè probátâ conſciéntiâ, & ómnium, quorum meminiſſe óperam sédulò déderint, peccatórum factâ confeſſióne, accédant.

FERIA SEXTA.

Pſalmi notáti pro I. Nocturno Feriæ VI. p. 91.

De Actibus Apoſtolórum.

LECTIO I. c. 8. v. 9. ad 17.

VIr quidam nómine Simon, qui antè fúerat in civitáte magus, ſedúcens gentem Samaríæ, dicens ſe eſſe áliquem magnum: cui auſcultábant omnes à mínimo uſque ad máximum, dicéntes: Hic eſt virtus Dei, quæ vocátur magna. Attendébant autem eum, propter quod multo témpore mágiis ſuis dementáſſet eos. Cùm verò credidíſſent Philíppo evangelizánti de regno Dei, in nómine Jeſu Chriſti baptizabántur viri ac mulíeres. Tunc Simon & ipſe crédidit: & cùm baptizátus eſſet, adhærébat Philíppo. Videns étiam ſigna & virtútes máximas fieri, ſtupens admirabátur. Cùm autem audíſſent Apóſtoli qui erant Jeroſólymis,

quòd recepíſſet Samaría verbum Dei, miſérunt ad eos Petrum & Joánnem. Qui cùm veníſſent, oravérunt pro ipſis, ut accíperent Spíritum ſanctum: nondùm enim in quemquam illórum vénerat, ſed baptizáti tantùm erant in nómine Dómini Jeſu. Tunc imponébant manus ſuper illos, & accipiébant Spíritum ſanctum.

℟. *j*. Dóminus, *p*. 328.

Lectio II. *v*. 18. *ad* 25.

CUm vidíſſet autem Simon, quia per impoſitiónem manûs Apoſtolórum, darétur Spíritus ſanctus, óbtulit eis pecúniam, dicens: Date & mihi hanc poteſtátem, ut cuicúmque impoſúero manus, accípiat Spíritum ſanctum. Petrus autem dixit ad eum: Pecúnia tua tecum ſit in perditiónem: quóniam donum Dei exiſtimáſti pecúniâ poſſidéri. Non eſt tibi pars, neque ſors in ſermóne iſto; cor enim tuum non eſt rectum coram Deo. Pœniténtiam ítaque age ab hac nequítia tua: & roga Deum, ſi fortè remittátur tibi hæc cogitátio cordis tui: in felle enim amaritúdinis, & obligatióne iniquitátis vídeo te eſſe. Reſpóndens autem Simon, dixit: Precámini vos pro me ad Dóminum, ut nihil véniat ſuper me horum quæ dixíſtis. Et illi quidem teſtificáti & locúti verbum Dómini, redíbant Jeroſólymam, & multis regiónibus Samaritanórum evangelizábant.

℟. *ij*. Ecce, *p*. 328.

De Epíſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

Lectio III. *c*. 15. *v*. 16. *ad* 23.

SI mórtui non resúrgunt, neque Chriſtus reſurréxit. Quòd ſi Chriſtus non reſurréxit, vana eſt fides veſtra: adhuc enim eſtis in peccátis veſtris. Ergo & qui dormiérunt in Chriſto, periérunt. Si in hac vita tantùm in Chriſto ſperántes ſumus, miſerabilióres ſumus ómnibus homínibus. Nunc autem Chriſtus reſurréxit à mórtuis primítiæ dormiéntium: quóniam quidem per hóminem mors, & per hóminem reſurréctio mortuórum. Et ſicut in Adam omnes moriúntur, ità & in Chriſto omnes vivificabúntur: unuſquíſque autem in ſuo órdine, primítiæ Chriſtus: deínde ii qui ſunt Chriſti, qui in advéntu ejus credidérunt.

℟. *iij*. Mendáces, *p*. 328.

CANON.

Ex Conſtitutiónibus Eccléſiæ Gallicánæ in Convéntu Melodunénſi.

Anno 1579. *Tit. De Euchariſtia.*

AD frequéntem communiónem, cum fídei ſinceritáte, ſpei confidéntia, caritátis ardóre, ac animárum puritáte pópuli ex-

citándi ſunt. Júvenes primùm ad tanti Sacraménti ſumptiónem admítti voléntes, probéntur; & per tempus áliquod, ántequàm admittántur, ad fídei ſinceritátem, uſum, & fructum tanti Sacraménti inſtituántur.

Ad Vesperas, *fit à Capitulo de Officio B. Mariæ in Sabbato*, p. xcj. *niſi occurrat Feſtum ſimplex, aut ſuprà: & ſic in tribus Sabbatis ſequentibus.*

SABBATO.

Pſalmi notati pro I. Nocturno Sabbati, p. 106.

De Actibus Apoſtolórum.

Lectio I. *c.* 8. *v.* 26. *ad* 31.

Angélus Dómini locútus eſt ad Philíppum, dicens: Surge, & vade contra Meridiánum, ad viam quæ deſcéndit ab Jerúſalem in Gazam: hæc eſt deſérta. Et ſurgens ábiit. Et ecce vir Æthiops, Eunúchus, potens Candácis Regínæ Æthíopum, qui erat ſuper omnes gazas ejus, vénerat adoráre in Jerúſalem. Et revertebátur ſedens ſuper currum ſuum legénſque Iſaíam Prophétam. Dixit autem Spíritus Philíppo: Accéde, & adjúnge te ad currum iſtum. Accúrrens autem Philíppus, audívit eum legéntem Iſaíam Prophétam, & dixit: Putáſne intélligis quæ legis? Qui ait: Et quómodo poſſum, ſi non áliquis oſténderit mihi? Rogavítque Philíppum ut aſcénderet, & ſedéret ſecum.

Lectio II. *v.* 32. *ad finem.*

Locus autem Scriptúræ, quem legébat, erat hic: Tanquam ovis ad occiſiónem ductus eſt; & ſicut agnus coram tondénte ſe, ſinè voce, ſic non apéruit os ſuum. In humilitáte judícium ejus ſublátum eſt: generatiónem ejus quis enarrábit; quóniam tollétur de terra vita ejus? Reſpóndens autem Eunúchus Philíppo, dixit: Obſecro te, de quo Prophéta dicit hoc? de ſe, an de álio áliquo? Apériens autem Philíppus os ſuum, & incípiens à Scriptúra iſta, evangelizávit illi Jeſum. Et dum irent per viam, venérunt ad quandam aquam, & ait Eunúchus: Ecce aqua, quid próhibet me baptizári? Dixit autem Philíppus: Si credis ex toto corde, licet. Et reſpóndens, ait: Credo Fílium Dei eſſe Jeſum Chriſtum; & juſſit ſtare currum. Et deſcendérunt utérque in aquam: Philíppus & Eunúchus, & baptizávit eum. Cùm autem aſcendíſſent de aqua, Spíritus Dómini rápuit Philíppum, & ámpliùs non vidit eum Eunúchus. Ibat autem per viam ſuam gaudens. Philíppus autem invéntus eſt in Azóto, & pertránſiens evangelizábat civitátibus cunctis, donec veníret Cæſaréam.

CANON.

Ex Concílio Nicæno primo Œcuménico.

Anno 325. *Can.* 22.

QUod ab Apóſtolis tráditum Canon tenet antíquus, plácuit, ut per omnes Domínicas, & per omnes dies Paſchæ, uſque ad Pentecóſten, non proſtérnant ſe in oratióne causâ humilitátis; ſed recto vultu ad Dóminum fungántur oratiónis officio: quia in his diébus gaúdium Reſurrectiónis Dómini celebrámus.

AD VESPERAS.

Omnia ut in I. Veſperis Dominicæ primæ poſt Paſcha, p. 321. *omiſſo Reſponſorio.*

Ad Magníficat, *Ant*. 8. G. Obſtupuérunt ex Circumciſióne Fidéles qui vénerant cum Petro, quia & in Natiónes grátia Spíritûs ſancti effúſa eſt, allelúia. *Act.* 10. 45.

Oratio, Deus, qui, *infrà, ad Laudes*, p. 344.

Omittitur Commemoratio de Cruce.

DOMINICA II. POST PASCHA.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Autórem vitæ, quem Deus ſuſcitávit à mórtuis, * Veníte, adorémus, allelúia. *Act.* 3. 15.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2. *ritu duplici.*

Hymnus. Adéſte, Cœlitûm chori, *p.* 327.

Pſalmi notati pro II. Nocturno Dominicæ, p. 4.

Ant. 1. a. Juſtificáti in ſánguine Chriſti, ſalvi érimus ab ira per ipſum, allelúia. *Rom.* 5. 9.

Ant. 3. c. Chriſtus dedit ſemetípſum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitáte, allelúia. *Tit.* 2. 14.

Ant 7. d. Si qua ergo in Chriſto nova creatúra, vétera tranſiérunt; ecce facta ſunt ómnia nova, allelúia, 2. *Cor.* 5. 17.

℣. Notam feciſti, Dómine, in pópulis virtútem tuam: ℟. Redemiſti in bráchio tuo pópulum tuum. *Pſ.* 76. 15. 16.

De Actibus Apoſtolórum.

LECTIO I. *c.* 9. *v.* 31. *ad* 35.

ECcléſia quidem per totam Judæam, & Galilæam, & Samaríam, habébat pacem, & ædificabátur ámbulans in timóre Dómini, & conſolatióne ſancti Spíritûs replebátur. Factum eſt autem, ut Petrus, dum pertransíret univérſos, deveníret ad ſanctos qui habitábant Lyddæ. Invénit autem ibi hóminem quemdam, nómine Ænéam, ab annis octo jacéntem in grabáto, qui erat paralýticus. Et ait illi Petrus: Ænéa, ſanat te Dóminus Jeſus Chriſtus: ſurge, & ſterne tibi. Et contínuò ſurréxit. Et vidérunt eum omnes qui habitábant Lyddæ

& Sarónæ : qui convérſi ſunt ad Dóminum.

℟. *j.* Diléxit vos Dóminus, & cuſtodívit juraméntum quod jurávit pátribus veſtris ; * Eduxítque vos in manu forti, & redémit de domo ſervitútis, allelúia, *Deut.* 7. 8. ℣. Reſurrexíſtis per fidem operatiónis Dei, qui ſuſcitávit Jeſum à mórtuis. *Coloſſ.* 2. 12. * Eduxítque.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Ephéſios.

LECTIO II. *c.* 1. *v.* 16. *ad finem.*

NOn ceſſo grátias agens pro vobis, memóriam veſtri fáciens in oratiónibus meis : ut Deus Dómini noſtri Jeſu Chriſti, Pater glóriæ, det vobis Spíritum ſapiéntiæ & revelatiónis, in agnitióne ejus : illuminátos óculos cordis veſtri, ut ſciátis quæ ſit ſpes vocatiónis ejus, & quæ divítiæ glóriæ hæreditátis ejus in ſanctis, & quæ ſit ſuperéminens magnitúdo virtútis ejus in nos, qui crédimus ſecúndùm operatiónem poténtiæ virtútis ejus, quam operátus eſt in Chriſto, súſcitans illum à mórtuis, & conſtítuens ad déxteram ſuam in cœléſtibus, ſupra omnem Principátum, & Poteſtátem, & Virtútem, & Dominatiónem, & omne nomen quod nominátur, non ſolùm in hoc século, ſed étiam in futúro. Et ómnia ſubjécit ſub pédibus ejus : & ipſum dedit Caput ſupra omnem Eccléſiam, quæ eſt corpus ipsíus, & plenitúdo ejus, qui ómnia in ómnibus adimplétur.

℟. *ij.* Teſtes vos eſtis, quia ipſi elegéritis vobis Dóminum, * Ut ſerviátis ei, allelúia. *Joſ.* 24. 22. ℣. Eſtis in illo repléti qui eſt Caput omnis Principátûs & Poteſtátis. *Coloſſ.* 2. 10. * Ut ſerviátis.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

LECTIO III. *c.* 10. *v.* 11. *ad* 16.

Bonus Paſtor.

DIxit Jeſus quibúſdam ex Phariséis: Ego ſum Paſtor bonus. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 14. *in Evang.* n. 1.

BOnus Paſtor ánimam ſuam ponit pro óvibus ſuis. Fecit quod mónuit ; oſténdit quod juſſit. Bonus Paſtor pro óvibus ſuis ánimam ſuam póſuit, ut in Sacraménto noſtro corpus ſuum & ſánguinem vérteret, & oves quas redémerat, carnis ſuæ aliménto ſatiáret. Oſténſa nobis eſt de contémptu mortis via quam ſequámur : appóſita eſt forma cui imprimámur. Primùm nobis eſt exterióra noſtra misericórditer óvibus ejus impéndere : poſtrémùm verò, ſi necéſſe ſit, étiam mortem noſtram pro

eiſdem óvibus miniſtráre. A primo autem hoc mínimo pervenítur ad poſtrémum majus. Sed cùm incomparabíliter longè ſit mélior ánima quâ vívimus, terrénâ ſubſtántiâ quam extériùs poſſidémus; qui non dat pro óvibus ſubſtántiam ſuam, quando pro his datúrus eſt ánimam ſuam? Et ſunt nonnúlli, qui dum plus terrénam ſubſtántiam, quàm oves díligunt, méritò nomen Paſtóris perdunt; de quibus prótinùs súbditur: Mercenárius autem, & qui non eſt Paſtor, cujus non ſunt oves própriæ, videt lupum veniéntem, & dimíttit oves, & fugit. Non Paſtor, ſed mercenárius vocátur, qui non pro amóre íntimo, oves Domínicas, ſed ad temporáles mercédes, paſcit. Mercenárius quippe eſt, qui locum quidem paſtóris tenet, ſed lucra animárum non quærit, terrénis cómmodis ínhiat, honóre prælatiónis gaudet, temporálibus lucris páſcitur, impénsâ ſibi ab homínibus reveréntiâ lætátur.

℟. *iij.* Ecce ego ipſe requíram oves meas, & * Viſitábo eas, ſicut víſitat paſtor gregem ſuum, allelúia. *Ezech.* 34. 11. 12. ℣. Ego ſum Paſtor bonus; & cognóſco meas, & cognóſcunt me meæ. *Joan.* 10. 14. * Viſitábo. Glória. * Viſitábo.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

Omnia ut in Dominica in Albis Depoſitis, p. 324.

Ad Benedíctus, *Ant.* 8. G. Ego paſcam oves meas, & ego eas accubáre fáciam, dicit Dóminus Deus, allelúia. *Ezech.* 34. 15.

Oratio.

DEus, qui erràntibus, ut in viam poſſint redíre juſtítiæ, veritátis tuæ lumen oſténdis; da cunctis qui Chriſtiánâ profeſſióne censéntur, & illa reſpúere quæ huic inimíca ſunt nómini, & ea quæ ſunt apta ſectári; Per Dóminum.

AD HORAS, *omnia ut in Dominica in Albis Depoſitis*, p. 325. *exceptâ Oratione*, Deus, qui errántibus.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 18. *De Parochis.*

PArochi, qui in partem ſollicitúdinis & gubernatiónis Eccleſiárum ab Epíſcopis vocántur, diligénter múneri ſuo atténdere debent, non ignári præcípuas officii ſui eſſe partes, pópulum in Dei lege atque voluntáte inſtrúere, Sacraméntis Eccleſiáſticis reſícere atque communíre, ſacras ad Deum pro eo preces fúndere, & laudábilis vitæ exémplo viam ſalútis præmonſtráre.

AD VESPERAS.

Omnia ut in II. Veſpe-

ris Dominica in Albis Depoſitis, p. 326.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G. Alias oves hábeo quæ non ſunt ex hoc ovíli, & illas opórtet me addúcere, & vocem meam aúdient; & fiet unum ovíle, & unus Paſtor, allelúia. *Joan.* 10. 16.

Completorium, *ut in Feriis Temporis Paſchalis*, p. 333.

FERIA SECUNDA.

Pſalmi notati pro II. Nocturno Feriæ II. p. 29.

De Actibus Apoſtolórum.

Lectio I. *c.* 9. *v.* 36. *ad* 42.

IN Joppe fuit quædam diſcípula, nómine Tabítha, quæ interpretáta dícitur Dorcas. Hæc erat plena opéribus bonis & eleemóſynis quas faciébat. Factum eſt autem in diébus illis, ut infirmáta morerétur. Quam cùm lavíſſent, poſuérunt eam in cœnáculo. Cùm autem propè eſſet Lydda ad Joppen, diſcípuli audiéntes quia Petrus eſſet in ea, miſérunt duos viros ad eum, rogántes: Ne pigritéris veníre uſque ad nos. Exúrgens autem Petrus venit cum illis. Et cùm adveníſſet, duxérunt illum in cœnáculum: & circumſtetérunt illum omnes víduæ flentes, & oſtendéntes ei túnicas & veſtes, quas faciébat illis Dorcas. Ejéctis autem ómnibus foràs, Petrus ponens génua orávit: & convérſus ad corpus dixit: Tabítha, ſurge. At illa apéruit óculos ſuos: & viſo Petro, reſédit. Dans autem illi manum, eréxit eam. Et cùm vocáſſet ſanctos & víduas, aſſignávit eam vivam. Notum autem factum eſt per univérſam Joppen: & credidérunt multi in Dómino.

℟. *j.* De angúſtia, *p.* 327.

Lectio II. *c.* 10. *v.* 1. *ad* 8.

VIr autem quidam erat in Cæſaréa, nómine Cornélius, Centúrio cohórtis quæ dícitur Itálica, religióſus ac timens Deum cum omni domo ſua, fáciens eléemóſynas multas plebi, & déprecans Deum ſemper. Is vidit in viſu maníſeſtè, quaſi horâ diéi nonâ, Angelum Dei introeúntem ad ſe, & dicéntem ſibi: Cornéli. At ille íntuens eum, timóre corréptus, dixit: Quid eſt, Dómine? Dixit autem illi: Oratiónes tuæ, & eleemóſynæ tuæ, aſcendérunt in memóriam in conſpéctu Dei. Et nunc mitte viros in Joppen, & accérſi Simónem quemdam, qui cognominátur Petrus: hic hoſpitátur apud Simónem quemdam coriárium, cujus eſt domus juxta mare: hic dicet tibi quid te opórteat fácere. Et cùm diſceſſíſſet Angelus qui loquebátur illi, vocávit duos doméſticos ſuos, & mílitem metuéntem Dóminum, ex his

in omni ſenſu: ut probétis potióra, ut ſitis ſincéri, & ſinè offénſa in diem Chriſti, repléti fructu juſtitiæ per Jeſum Chriſtum, in glóriam & laudem Dei. Scire autem vos volo, fratres, quia quæ circa me ſunt, magìs ad profécṭum venérunt Evangélii: ità ut víncula mea maniféſta fierent in Chriſto in omni prætório, & in cæteris ómnibus, & plures è frátribus in Dómino confidéntes vínculis meis, abundántiùs audérent ſinè timóre verbum Dei loqui. Quidam quidem & propter invídiam & contentiónem, quidam autem & propter bonam voluntátem Chriſtum prædicant: quidam ex caritáte, ſciéntes quóniam in defenſiónem Evangélii póſitus ſum. Quidam autem ex contentióne Chriſtum annúntiant non ſincérè, exiſtimántes preſſúram ſe ſuſcitáre vínculis meis.

℟. *iij*. Mendáces, *p*. 328.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit*. 18. *De Parochis*.

PRæcípimus Párochis, ut ſingulis diébus Domínicis, Latìnè Sýmbolum fidei, Domínicam Præcatiónem, Salutatiónem Angélicam, Decálogi, & Eccléſiæ præcépta, & Confeſſiónem generálem, ità clarè & diſtínctè pronúntient, ut pópulus ſingula eórum verba percípere, & pronuntiándo fácilè súbſequi poſſit, éadem ſubínde plániùs & látiùs vernáculè interpretándo.

FERIA QUARTA.

Pſalmi notati pro II. Nocturno Feriæ IV. p. 61.

De Actibus Apoſtolórum.

LECTIO I. *c*. 10. *v*. 34. *ad* 43.

APériens Petrus os ſuum, dixit: In veritáte cómperi, quia non eſt perſonárum accéptor Deus: ſed in omni gente, qui timet eum, & operátur juſtítiam, accéptus eſt illi. Verbum miſit Deus fíliis Iſraël, annúntians pacem per Jeſum Chriſtum: (hic eſt ómnium Dóminus.) Vos ſcitis quod factum eſt verbum per univérſam Judǽam: incípiens enim à Galilǽa, poſt baptíſmum quod prædicávit Joánnes, Jeſum à Názareth, quómodo unxit eum Deus Spíritu ſancto, & virtúte, qui pertránſiit benefaciéndo & ſanándo omnes oppréſſos à diábolo, quóniam Deus erat cum illo. Et nos teſtes ſumus ómnium quæ fecit in regióne Judæórum, & Jerúſalem, quem occidérunt ſuſpendéntes in ligno. Hunc Deus ſuſcitávit tértiâ die, & dedit eum maniféſtum fieri, non omni pópulo, ſed téſtibus præordinátis à Deo: nobis, qui manducávimus & bíbimus cum illo, poſtquàm reſur-

rexit à mórtuis. Et præcépit nobis prædicáre pópulo, & teſtificári, quia ipſe eſt, qui conſtitútus eſt à Deo Judex vivórum & mortuórum. Huic omnes Prophétæ teſtimónium pérhibent, remiſſiónem peccatórum accípere per nomen ejus, omnes qui credunt in eum.

℟. *j.* Non, *p.* 328.

Lectio II. *v.* 44. *ad finem.*

ADhuc loquénte Petro verba hæc, cécidit Spíritus ſanctus ſuper omnes qui audiébant verbum. Et obſtupuérunt ex Circumciſióne Fidéles qui vénerant cum Petro: quia & in Natiónes grátia Spíritûs ſancti effúſa eſt. Audiébant enim illos loquéntes linguis, & magnificántes Deum. Tunc reſpóndit Petrus: Nunquid aquam quis prohibére poteſt, ut non baptizéntur hi, qui Spíritum ſanctum accepérunt ſicut & nos? Et juſſit eos baptizári in nómine Dómini Jeſu Chriſti. Tunc rogavérunt eum, ut manéret apud eos áliquot diébus.

℟. *ij.* Scitóte, *p.* 328.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Coloſſénſes.

Lectio III. *c.* 3. *v.* 1. *ad* 10.

SI conſurrexíſtis cum Chriſto, quæ ſursùm ſunt quǽrite, ubi Chriſtus eſt in déxtera Dei ſedens: quæ ſursùm ſunt ſápite, non quæ ſuper terram. Mórtui enim eſtis, & vita veſtra eſt abſcóndita cum Chriſto in Deo. Cùm Chriſtus apparúerit, vita veſtra; tunc & vos apparébitis cum ipſo in glória. Mortificáte ergo membra veſtra, quæ ſunt ſuper terram, fornicatiónem, immundítiam, libídinem, concupiſcéntiam malam, & avarítiam, quæ eſt ſimulacrórum ſérvitus: propter quæ venit ira Dei ſuper fílios incredulitátis, in quibus & vos ambuláſtis aliquándo, cùm viverétis in illis. Nunc autem depónite & vos ómnia, iram, indignatiónem, malítiam, blaſphémiam, turpem ſermónem de ore veſtro. Nolíte mentíri ínvicem, expoliántes vos véterem hóminem cum áctibus ſuis, & induéntes novum, eum qui renovátur in agnitiónem, ſecúndùm imáginem ejus qui creávit illum.

℟. *iij.* Deus, *p.* 328.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 18. *De Parochis.*

PArochi ſíngulis Feſtis diébus, áliquid ex Catechíſmo Tridentíno, (quem Latínè & Gállicè autoritáte noſtrâ éditum penès ſe habére ipſis injúngimus,) pópulo propónant, de iis rebus quas noſſe Chriſtianórum ómnium intereſt.

FERIA QUINTA.

Pſalmi notati pro II. Nocturno Feriæ V. p. 78.

De Actibus Apoſtolórum.

Lectio I. *c.* 13. *v.* 1. *ad* 5.

ERant in Ecclésia quæ erat Antiochíæ, prophétæ & doctóres, in quibus Bárnabas, & Simon, qui vocabátur Niger, & Lúcius Cyrenénſis, & Mánahen, qui erat Heródis Tetrárchæ collactáneus, & Saulus. Miniſtrántibus autem illis Dómino & jejunántibus, dixit illis Spíritus ſanctus: Segregáte mihi Saulum & Bárnabam, in opus ad quod aſsúmpſi eos. Tunc jejunántes, & orántes, imponentéſque eis manus, dimisérunt illos. Et ipſi quidem miſſi à Spíritu ſancto abiérunt Seleúciam: & inde navigavérunt Cyprum. Et cùm veníſſent Salamínam, prædicábant verbum Dei in ſynagógis Judæórum. Habébant autem & Joánnem in miniſtério.

℟. *j.* De angúſtia, *p.* 327.

Lectio II. *v.* 6. *ad* 12.

ET cùm perambuláſſent univérſam ínſulam uſque Paphum, invenérunt quemdam virum magum pſeudoprophétam, Judæum, cui nomen erat Barjéſu. Qui erat cum Procónſule Sérgio Paulo viro prudénte. Hic, accersítis Bárnabâ & Saulo, deſiderábat audíre verbum Dei. Reſiſtébat autem illis Elymas magus, (ſic enim interpretátur nomen ejus,) quærens avértere Procónſulem à fide. Saulus autem, qui & Paulus, replétus Spíritu ſancto, íntuens in eum, dixit: O plene omni dolo & omni falláciâ, fili diáboli, inimíce omnis juſtítiæ, non déſinis ſubvértere vias Dómini rectas. Et nunc ecce manus Dómini ſuper te, & eris cæcus non videns ſolem, uſque ad tempus. Et conféſtim cécidit in eum calígo & ténebræ, & circúiens quærébat qui ei manum daret. Tunc Procónſul, cùm vidiſſet factum, crédidit, admírans ſuper doctrína Dómini.

℟. *ij.* Sapiéntia, *p.* 327.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

Lectio III. *c.* 2. *v.* 9. *ad* 16.

TRibulátio & angúſtia in omnem ánimam hóminis operántis malum, Judæi primùm, & Græci: glória autem, & honor, & pax omni operánti bonum, Judæo primùm, & Græco: non enim eſt accéptio perſonárum apud Deum. Quicúmque enim ſinè Lege peccavérunt, ſinè Lege períbunt: & quicúmque in Lege peccavérunt, per Legem judicabúntur. Non enim auditóres Legis juſti ſunt apud Deum, ſed factóres Legis juſtificabún-

tur. Cùm enim Gentes, quæ Legem non habent, naturáliter ea quæ Legis ſunt fáciunt, ejúſmodi Legem non habéntes, ipſi ſibi ſunt Lex: qui oſténdunt opus Legis ſcriptum in córdibus ſuis, teſtimónium reddénte illis conſciéntiâ ipsórum, & inter ſe ínvicem cogitatiónibus accuſántibus, aut étiam defendéntibus, in die, cùm judicábit Deus occúlta hóminum, ſecúndùm Evangélium meum, per Jeſum Chriſtum.

℟. *iij*. Lápidem, *p*. 328.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit*. 18. *De Parochis*.

PRiúſquàm Párochi pópulo Sacraménta miníſtrent, eórum vim & uſum, pro captu fidélium expónant, ut ſciant quid ſuſcípere, & quem inde fructum reférre debent.

FERIA SEXTA.

Pſalmi notati pro II. Nocturno Feriæ VI. p. 92.

De Actibus Apoſtolórum.

LECTIO I. *c*. 13. *v*. 13. *ad* 23.

CUm à Papho navigáſſent Paulus & qui cum eo erant, venérunt Pergen Pamphyliæ. Joánnes autem diſcédens ab eis, revérſus eſt Jerosólymam. Illi verò pertranſeúntes Pergen, venérunt Antiochíam Piſídiæ, & ingréſſi ſynagógam die Sabbatórum, ſedérunt. Poſt lectiónem autem Legis & Prophetárum, miſérunt Príncipes ſynagógæ ad eos, dicéntes: Viri fratres, ſi quis eſt in vobis ſermo exhortatiónis ad plebem, dícite. Surgens autem Paulus, & manu ſiléntium indícens, ait: Viri Iſraëlítæ, & qui timétis Deum, audíte: Deus plebis Iſraël elégit patres noſtros, & plebem exaltávit, cùm eſſent íncolæ in terra Ægýpti, & in bráchio excélſo edúxit eos ex ea. Et per quadragínta annórum tempus, mores eórum ſuſtínuit in deſérto. Et déſtruens gentes ſeptem in terra Chánaan, ſorte diſtríbuit eis terram eórum, quaſi poſt quadringéntos & quinquagínta annos: & poſt hæc dedit Júdices uſque ad Sámuel Prophétam. Et exínde poſtulavérunt regem: & dedit illis Deus Saül fílium Cis, virum de tribu Bénjamin, annis quadragínta. Et amóto illo, ſuſcitávit illis David regem: cui teſtimónium pérhibens, dixit: Invéni David fílium Jeſſe, virum ſecúndùm cor meum, qui fáciet omnes voluntátes meas. Hujus Deus ex sémine, ſecúndùm promiſſiónem, edúxit Iſraël Salvatórem Jeſum.

℟. *j*. Dóminus, *p*. 328.

LECTIO II. *v*. 26. *ad* 35.

VIri fratres, fílii géneris Abraham, & qui in vobis timent Deum, vobis

FERIA QUINTA.

Pſalmi notati pro II. Nocturno Feriæ V. p. 78.

De Actibus Apoſtolórum.

LECTIO I. *c.* 13. *v.* 1. *ad* 5.

ERant in Eccléſia quæ erat Antiochíæ, prophétæ & doctóres, in quibus Bárnabas, & Simon, qui vocabátur Niger, & Lúcius Cyrenénſis, & Mánahen, qui erat Heródis Tetrárchæ collactáneus, & Saulus. Miniſtrántibus autem illis Dómino & jejunántibus, dixit illis Spíritus ſanctus: Segregáte mihi Saulum & Bárnabam, in opus ad quod aſſúmpſi eos. Tunc jejunántes, & orántes, imponentéſque eis manus, dimiſérunt illos. Et ipſi quidem miſſi à Spíritu ſancto abiérunt Seleúciam: & inde navigavérunt Cyprum. Et cùm veniſſent Salaminam, p[…] cábant verbum Dei […] nagógis Judæórum […] bébant autem & […] in miniſtério […]

℟. j. […] 127.

L[…]

[…]ocin- […]o pru- […]s Bár- […]erábat

audíre verbum Dei. Reſiſtébat autem illis Elymas magus, (ſic enim interpretátur nomen ejus,) quærens avértere Procónſulem à fide. Saulus autem, qui & Paulus, replétus Spíritu ſancto, íntuens in eum, dixit: O plene omni dolo & omni falláciâ, fili diáboli, inimíce omnis juſtítiæ, non déſinis ſubvértere vias Dómini rectas. Et nunc ecce manus Dómini ſuper te, & eris cæcus non videns ſolem, uſque ad tempus. Et conféſtim cécidit in eum calígo & ténebræ, & circúiens quærébat qui ei manum daret. Tunc Procónſul, cùm vidíſſet factum, crédidit, admírans ſup[…] doctrína Dómini.

℟. ij. Sapiéntia, p. […]

De Epiſtola beáti Pau[…] Apóſtoli ad Románo[…]

LECTIO III. *c.* 2. […]

[…]ulátio & a[…] […]nimam […] […]eránt[…] […]um, & […] […]em, & […] […]ni operan[…] […]æo primùm […] non enim […] […]rum […] […]que […] […]vérun[…] […]r: & […] […] peccave[…] gem judic[…] enim audi[…] ſunt apud […] ctóres Le[…]

tur. Cùm enim Gentes, quæ Legem non habent, naturáliter ea quæ Legis ſunt fáciunt, ejúſmodi Legem non habéntes, ipſi ſibi ſunt Lex: qui oſténdunt opus Legis ſcriptum in córdibus ſuis, teſtimónium reddénte illis conſciéntia ipsórum, & inter ſe ínvicem cogitatiónibus accuſántibus, aut étiam defendéntibus, in die, cum judicábit Deus occúlta hóminum, ſecúndum Evangélium meum, per Jeſum Chriſtum.

℟. ℣. Lectio [illegible]

runt [illegible] *Legis & Prophetarum* [illegible] *ſérunt Principes* [illegible] *ad eos, dicéntes: Viri fratres, ſi quis eſt in vobis ſermo exhortatiónis ad plebem, dícite. Surgens autem Paulus, & manu ſiléntium indícens, ait: Viri Fratres, & qui timétis Deum* [illegible]

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. Anno 1583. Tit. 18. De Parochis.

Priuſquam Parochi pópulo Sacraménta miniſtrent, eórum vim & uſum pro captu fidélium explanant, ut ſciant quid [illegible] pere, & quem [illegible] reférre [illegible]

FERI[illegible]

[illegible] dante [illegible] eri per víſa eſt [illegible] ivitátis: [illegible] m erant [illegible] iam verò Cùm au- [illegible] t ímpetus Judæórum [illegible] s ſuis, ut [illegible] fficerent & [illegible], intelligén- [illegible] nt ad civitá- [illegible], Lyſtram & univérſam in [illegible] giónem, & ibi [illegible] ntes erant.

[illegible] N O N.

[illegible] lio Burdigalénſi. [illegible] 583. Tit. 18. *De Parochis.*

[illegible] chi inquírant ſtu- [illegible] è de paupéribus ſuæ [illegible] iæ, præſértim de [illegible] nubílibus, de ví- [illegible] órphanis, pupíllis, [illegible] is, sénio conféctis, [illegible] ue persónis temporáli [illegible] ſpirituáli miſeric[illegible] géntibus; quib[illegible] víribus opitu[illegible] os ſuo exémpl[illegible] rtátu ad id offí[illegible] táre ſtúdeant.

verbum ſalútis hujus miſſum eſt. Qui enim habitábant Jerúſalem, & príncipes ejus, hunc ignorántes, & voces Prophetárum, quæ per omne sábbatum legúntur, judicántes implevérunt: & nullam cauſam mortis inveniéntes in eo, petiérunt à Piláto ut interficerent eum. Cúmque conſummáſſent ómnia quæ de eo ſcripta erant, deponéntes eum de ligno, poſuérunt eum in monuménto. Deus verò ſuſcitávit eum à mórtuis, tértiâ die: qui viſus eſt per dies multos his qui ſimul aſcénderant cum eo de Galilæa in Jerúſalem: qui uſque nunc ſunt teſtes ejus ad plebem. Et nos vobis annuntiámus eam quæ ad patres noſtros repromíſſio facta eſt: quóniam hanc Deus adimplévit filiis noſtris, resúſcitans Jeſum, ſicut & in Pſalmo ſecúndo ſcriptum eſt: Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Quòd autem ſuſcitávit eum à mórtuis, ámpliùs jam non reversúrum in corruptiónem, ità dixit: Quia dabo vobis ſancta David fidélia. Ideóque & áliàs dixit: Non dabis Sanctum tuum vidére corruptiónem.

℟. *ij*. Ecce, *p*. 328.

De Epíſtola prima beáti Petri Apóſtoli.

LECTIO III. *c*. 1. *v*. 3. *ad* 9.

BEnedíctus Deus & Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti, qui ſecúndùm miſericórdiam ſuam magnam, regenerávit nos in ſpem vivam, per Reſurrectiónem Jeſu Chriſti ex mórtuis, in hæreditátem incorruptíbilem, & incontaminátam, & immarceſsíbilem, conſervátam in cœlis in vobis, qui in virtúte Dei cuſtodímini per fidem in ſalútem parátam revelári in témpore noviſſimo. In quo exultábitis, módicùm nunc ſi opórtet contriſtári in váriis tentatiónibus: ut probátio veſtræ fídei multò pretióſior auro quod per ignem probátur, inveniátur in laudem, & glóriam, & honórem, in revelatióne Jeſu Chriſti: quem cùm non vidéritis, dilígitis: in quem nunc quoque non vidéntes créditis: credéntes autem exultábitis lætítiâ inenarrábili & glorificátâ, reportántes finem fídei veſtræ, ſalútem animárum.

℟. *iij*. Mendáces, *p*. 328.

C A N O N.

Ex Concílio Burdigalénſi, *Anno* 1583. *Tit*. 18. *De Parochis*.

OBsérvent Párochi ſui gregis vítia, & commúnia vel própria cujúſque peccáta, iiſque corrigéndis cum omni manſuetúdine & caritáte, cùm públicè omnes, tum privátim ſíngulos admonéndo, diligéntiam adhíbeant.

SABBATO.

Pſalmi notati pro II. Nocturno Sabbati, p. 107.

De Actibus Apoſtolórum.
Lectio I. *c.* 13. *v.* 44. *ad finem.*

SEquénti Sábbato, penè univérſa cívitas convénit audíre verbum Dei. Vidéntes autem turbas Judǽi, repléti ſunt zelo, & contradicébant his quæ à Paulo dicebántur, blaſphemántes. Tunc conſtánter Paulus & Bárnabas dixérunt: Vobis oportébat primùm loqui verbum Dei: ſed quóniam repéllitis illud, & indígnos vos judicátis ætérnæ vitæ, ecce convértimur ad Gentes. Sic enim præcépit nobis Dóminus: Póſui te in lucem Géntium, ut ſis in ſalútem uſque ad extrémum terræ. Audiéntes autem Gentes, gavíſæ ſunt, & glorificábant verbum Dómini: & crediderúnt quotquot erant præordináti ad vitam ætérnam. Diſſeminabátur autem verbum Dómini per univérſam regiónem. Judǽi autem concitavérunt mulíeres religióſas, & honéſtas, & primos civitátis, & excitavérunt perſecutiónem in Paulum & Bárnabam: & ejecérunt eos de fínibus ſuis. At illi excúſſo púlvere pedum in eos, venérunt Icónium. Diſcípuli quoque replebántur gaúdio, & Spíritu ſancto.

Lectio II. *c.* 14. *v.* 1. *ad* 6.

FActum eſt autem Icónii, ut ſimul introírent in ſynagógam Judæórum, & loqueréntur, ità ut créderet Judæórum & Græcórum copióſa multitúdo. Qui verò incréduli fuérunt Judǽi, ſuſcitavérunt, & ad iracúndiam concitavérunt ánimas Géntium advérsùs fratres. Multo ígitur témpore demoráti ſunt, fiduciáliter agéntes in Dómino, teſtimónium perhibénte verbo grátiæ ſuæ, dante ſigna & prodígia fieri per manus eórum. Diviſa eſt autem multitúdo civitátis: & quidam quidem erant cum Judǽis, quidam verò cum Apóſtolis. Cùm autem factus eſſet ímpetus Gentílium & Judæórum cum princípibus ſuis, ut contuméliis afficerent & lapidárent eos, intelligéntes confugérunt ad civitátes Lycaóniæ, Lyſtram & Derben, & univérſam in circúitu regiónem, & ibi evangelizántes erant.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 18. *De Parochis.*

PArochi inquírant ſtudióſè de paupéribus ſuæ paróchiæ, præſértim de puéllis nubílibus, de víduis, órphanis, pupíllis, ægrótis, sénio conféctis, aliíſque persónis temporáli vel ſpirituáli miſericórdiâ indigéntibus; quibus & ipſi pro víribus opituléri, & álios ſuo exémplo atque hortátu ad id offícium incitáre ſtúdeant.

AD VESPERAS.

Omnia ut in I. Veſperis Dominicæ primæ poſt Paſcha, p. 321. omiſſo Reſponſorio.

Ad Magníficat, *Ant.* 4. E. Turbæ, cùm vidíſſent quod fécerat Paulus, levavérunt vocem ſuam Licaónicè, dicéntes: Dii símiles facti homínibus, deſcendérunt ad nos, allelúia. *Act.* 14. 10.

Oratio, Deus, qui in Fílii tui humilitáte, *infrà, ad Laudes*, p. 356.

DOMINICA III. POST PASCHA.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Autórem vitæ, quem Deus ſuſcitávit à mórtuis, * Veníte, adorémus, allelúia. *Act.* 3. 15.

Pſalmus, Veníte, p. 2. *ritu duplici.*

Hymnus. Adéſte, Cœlitûm chori, *ſuprà*, p. 327.

Pſalmi notati pro III. Nocturno Dominicæ, p. 7.

Ant. 1. a. Juſtificáti in ſánguine Chriſti, ſalvi érimus ab ira per ipſum, allelúia. *Rom.* 5. 9.

Ant. 3. c. Chriſtus dedit ſemetípſum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitáte, allelúia. *Tit.* 2. 14.

Ant. 7. d. Si qua ergo in Chriſto nova creatúra, vétera tranſiérunt; ecce facta ſunt ómnia nova, allelúia. 2. *Cor.* 5. 17.

℣. Notam fecíſti, Dómine, in pópulis virtútem tuam: ℟. Redemíſti in bráchio tuo pópulum tuum. *Pſ.* 76. 15. 16.

De Actibus Apoſtolórum.

LECTIO I. *c.* 14. *v.* 7. *ad* 14.

Quidam vir Lyſtris, infirmus pédibus ſedébat, claudus ex útero matris ſuæ, qui nunquam ambuláverat. Hic audívit Paulum loquéntem: qui intúitus eum, & videns quia fidem habéret ut ſalvus fieret, dixit magnâ voce: Surge ſuper pedes tuos rectus. Et exilívit, & ambulábat. Turbæ autem, cùm vidíſſent quod fécerat Paulus, levavérunt vocem ſuam Lycaónicè, dicéntes: Dii símiles facti homínibus, deſcendérunt ad nos. Et vocábant Bárnabam Jovem, Paulum verò Mercúrium: quóniam ipſe erat dux verbi. Sacérdos quoque Jovis, qui erat ante civitátem, tauros & corónas ante jánuas ááferens, cum pópulis volébat ſacrificáre. Quod ubi audiérunt Apóſtoli, Bárnabas & Paulus, conſcíſſis túnicis ſuis exiliérunt in turbas, clamántes & dicéntes: Viri, quid hæc fácitis? & nos mortáles ſumus, símiles vobis hómines, annunciántes vobis ab his vanis convérti ad Deum vivum, qui fecit cœlum, & terram, & mare, & ómnia quæ in eis ſunt:

℟. *j.* Diléxit vos Dómi-

tuis, & cuſtodívit juraméntum quod jurávit pátribus veſtris; * Eduxítque vos in manu forti, & redémit de domo ſervitútis, allelúia. *Deut.* 7. 8. ℣. Reſurrexíſtis per fidem operatiónis Dei, qui ſuſcitávit Jeſum à mórtuis. *Coloſſ.* 2. 12. * Eduxítque.

De Epíſtola prima beáti Petri Apóſtoli.

LECTIO II. *c.* 1. *v.* 18. *ad finem.*

NOn corruptibílibus auro vel argénto redémpti éſtis de vana veſtra converſatióne patérnæ traditiónis: ſed pretióſo sánguine quaſi agni immaculáti Chriſti & incontamináti: præcógniti quidem ante mundi conſtitutiónem, manifeſtáſti autem noviſſimis tempóribus propter vos, qui per ipſum fidéles eſtis in Deo, qui ſuſcitávit eum à mórtuis, & dedit ei glóriam, ut fides veſtra & ſpes eſſet in Deo: ánimas veſtras caſtificántes in obediéntia caritátis, in fraternitátis amóre, símplici ex corde ínvicem dilígite attentiùs: renáti non ex sémine corruptíbili, ſed incorruptíbili, per verbum Dei vivi, & permanéntis in ætérnum. Quia omnis caro ut fœnum: & omnis glória ejus tanquam flos fœni. Exáruit fœnum, & flos ejus décidit: verbum autem Dómini manet in ætérnum. Hoc eſt autem verbum, quod evangelizátum eſt in vos.

℟. *ij.* Teſtes vos eſtis, quia ipſi elegéritis vobis Dóminum, * Ut ſerviátis ei, allelúia. *Joſ.* 24. 22. ℣. Eſtis in illo repléti, qui eſt Caput omnis Principátûs & Poteſtátis. *Coloſſ.* 2. 10. * Ut ſerviátis.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

LECTIO III. *c.* 16. *v.* 16. *ad* 22.

Promiſſio gaudii inamiſſibilis.

DIxit Jeſus diſcípulis ſuis: Módicum, & jam non vidébitis me; & íterùm módicum, & vidébitis me, quia vado ad Patrem. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Evang. Tract. 101. n. 6.

MOdicum eſt hoc totum ſpátium quo præſens pérvolat séculum. Ideò namque áddidit: Quia vado ad Patrem; quod ad priórem ſenténtiam referéndum eſt, ubi ait: Módicum, & jam non vidébitis me; non ad poſteriórem, ubi ait: Et íterùm módicum, & vidébitis me. Eúndo quippe ad Patrem, factúrus erat, ut eum non vidérent. Ac per hoc non ideò dictum eſt, quia fúerat moritúrus, & donec reſúrgeret, ab eórum aſpéctibus receſſúrus, ſed quòd eſſet itúrus ad Patrem. Il-

lis ergo ait : Módicum, & jam non vidébitis me, qui eum corporáliter tunc vidébant, quia itúrus erat ad Patrem, & eum deínceps mortálem visúri non erant, qualem, cùm iſta loquerétur, vidébant. Quod verò áddidit : Et íterùm módicum, & vidébitis me; univérſæ promíſit Eccléſiæ: ſicut univérſæ promíſit : Ecce ego vobíſcum ſum uſque in conſummatiónem séculi. Non tardat Dóminus promíſſum : Módicum, & vidébimus eum, ubi jam nihil rogémus, nihil interrogémus; quia nihil deſiderándum remanébit, nihil quæréndum latébit. Hoc módicum longum nobis vidétur, quóniam adhuc ágitur; cùm finítum fúerit, tunc ſentiémus quàm módicum fúerit.

℟. *iij*. Conſolábor vos, & in Jerúſalem conſolabímini. * Vidébitis, & gaudébit cor veſtrum, allelúia. *Iſ. 66.* 13. 14. ℣. Vos contriſtabímini, ſed triſtítia veſtra vertétur in gaúdium. *Joan.* 16. 20. * Vidébitis. Glória. * Vidébitis.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

Omnia ut in Dominica in Albis Depoſitis, p. 324.

Ad Benedíctus, *Ant.* 6. F. Convértam luctum eórum in gaúdium, & conſolábor eos, & lætificábo à doló-re ſuo, allelúia. *Jer.* 31. 13.

Oratio.

DEus, qui in Fílii tui humilitáte, jacéntem mundum erexíſti : fidéles tuos, quos perpétuæ mortis eripuíſti cáſibus, gaúdiis fac, quǽſumus, pérfrui ſempitérnis; Per eúmdem Dóminum.

AD HORAS, *Omnia ut in Dominica in Albis Depoſitis*, p. 325. *exceptâ Oratione*, Deus, qui in Fílii tui humilitáte.

CANON.

Ex Concíliis Tridentíno * & Burdigalénſi. **

* *Anno* 1563. *De Reform. Cap.* 1. ** *Anno* 1583. *Tit.* 19. *De Reſid. Paſt.*

BOni Paſtóris munus eſt gregem ſuum agnóſcere, eumdémque páſcere, & ab injúria prohibére : quod mínimè fácere poſſunt, quos contíngit ab óvium ſuárum caulis diútiùs abéſſe. Méritò ítaque ſancta Sýnodus Tridentína véterum Patrum decréta ínnovans, ſanxit omnes Eccleſiárum Cathedrálium Præféctos, præséntes ſuis Eccléſiis & Diœcéſibus adéſſe, ac in eíſdem reſidére debére.

AD VESPERAS.

Omnia ut in II. Veſperis Dominicæ in Albis Depoſitis, p. 326.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. g. Dixit Jeſus : Itérùm vidébo vos, & gaudébit cor veſtrum; & gaúdium veſtrum

nemo tollet à vobis, allelúia. *Joan.* 16. 22.

Completorium, *ut in Feriis Temporis Paſchalis*, p. 333.

FERIA SECUNDA.

Pſalmi notati pro III. Nocturno Feriæ II. p. 31.

De Actibus Apoſtolórum.

Lectio I. *c.* 14. *v.* 18. *ad finem.*

Supervenérunt quidam ab Antiochía & Icónio Judǽi: & perſuáſis turbis, lapidantéſque Paulum, traxérunt extra civitátem, exiſtimántes eum mórtuum eſſe. Circumdántibus autem eum diſcípulis, ſurgens intrávit civitátem, & póſterâ die profectus eſt cum Bárnaba in Derben. Cúmque evangelizáſſent civitáti illi, & docuíſſent multos, revérſi ſunt Lyſtram, & Icónium, & Antiochíam, confirmántes ánimas diſcipulórum, exhortantéſque ut permanérent in fide, & quóniam per multas tribulatiónes opórtet nos intráre in regnum Dei. Et cùm conſtituíſſent illis per ſíngulas Eccléſias Presbýteros, & oráſſent cum jejunatiónibus, commendavérunt eos Dómino, in quem credidérunt. Tranſeuntéſque Piſídiam, venérunt in Pamphýliam, & loquéntes verbum Dómini in Perge, deſcendérunt in Attáliam: & inde navigavérunt Antiochíam, unde erant tráditi grátiæ Dei, in opus quod complevérunt. Cùm autem veníſſent, & congregáſſent Eccléſiam, retulérunt quanta feciſſet Deus cum illis, & quia aperuíſſet Géntibus óſtium fidei. Moráti ſunt autem tempus non módicum cum diſcípulis.

℟. *j.* De angúſtia, *p.* 327.

Lectio II. *c.* 15. *v.* 1. *ad* 4.

Et quidam deſcendéntes de Judǽa, docébant fratres: Quia niſì circumcidámini ſecúndùm morem Móyſi, non potéſtis ſalvári. Factâ ergo ſeditióne non mínimâ Paulo & Bárnabæ advérsùs illos, ſtatuérunt ut aſcénderent Paulus & Bárnabas, & quidam álii ex áliis, ad Apóſtolos & Presbýteros in Jerúſalem, ſuper hac quæſtióne. Illi ergo dedúcti ab Eccléſia, pertranſíbant Phœnicem & Samaríam, narrántes converſiónem Géntium; & faciébant gaúdium magnum ómnibus frátribus. Cùm autem veníſſent Jeroſólymam, ſuſcépti ſunt ab Eccléſia, & ab Apóſtolis, & ſenióribus, annuntiántes quanta Deus feciſſet cum illis.

℟. *ij.* Sapiéntia, *p.* 327.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

Lectio III. *c.* 3. *v.* 1. *ad* 9.

Quid ámpliùs Judǽo eſt? aut quæ utílitas circumciſiónis? Mul-

tùm per omnem modum. Primùm quidem, quia crédita ſunt illis elóquia Dei. Quid enim, ſi quidam illórum non crediderunt? Nunquid incredúlitas illórum fidem Dei evacuábit? Abſit. Eſt autem Deus verax; omnis autem homo mendax, ſicut ſcriptum eſt: Ut juſtificéris in ſermónibus tuis, & vincas, cùm judicáris. Si autem iníquitas noſtra juſtítiam Dei comméndat, quid dicémus? Nunquid iníquus eſt Deus, qui infert iram? (Secúndùm hóminem dico.) Abſit. Alióquin quómodo judicábit Deus hunc mundum? Si enim véritas Dei in meo mendácio abundávit in glóriam ipsíus: quid adhuc & ego tanquam peccátor júdicor? Et non, (ſicut blaſphemámur, & ſicut áiunt quidam nos dícere,) Faciámus mala ut véniant bona: quorum damnátio juſta eſt. Quid ergo? Præcéllimus eos? Nequáquam. Causáti enim ſumus, Judæos & Græcos omnes ſub peccáto eſſe.

℟. *iij.* Lápidem, *p.* 328.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 19. *De Paſt. Reſid.*

STatúimus, ut qui Províncie noſtræ Epíſcopi in Eccléſiis ſuis non reſéderint, atque legítimam abſéntiæ cauſam Metropolitáno, vel antiquióri Epíſcopo non probáverint; teneántur fructus témporis quo abſúerint, in inſtauratiónem Eccleſiárum, vel partim in fábricæ utilitátem, partim in paúperum uſus impéndere.

FERIA TERTIA.

Pſalmi notati pro III. Nocturno Feriæ III. p. 46.

De Actibus Apoſtolórum.

LECTIO I. *c.* 15. *v.* 5. *ad* 12.

SUrrexérunt quidam de hæreſi Phariſæórum, qui crediderunt, dicéntes: Quia opórtet circumcídi eos, præcípere quoque ſerváre Legem Móyſi. Conveneruntque Apóſtoli & ſenióres vidére de verbo hoc. Cùm autem magna conquisítio fieret, ſurgens Petrus dixit ad eos: Viri fratres, vos ſcitis quóniam ab antíquis diébus Deus in nobis elégit, per os meum audíre Gentes verbum Evangélii, & crédere. Et qui novit corda Deus, teſtimónium perhíbuit, dans illis Spíritum ſanctum, ſicut & nobis. Et nihil diſcrévit inter nos & illos, fide puríficans corda eórum. Nunc ergo quid tentátis Deum, impónere jugum ſuper cervíces diſcipulórum, quod neque patres noſtri, neque nos portáre potúimus? Sed per grátiam Dómini Jeſu Chriſti crédimus ſalvári, quemádmodum & illi. Tácuit autem omnis multitúdo:

& audiébant Bárnabam & Paulum, narrántes quanta Deus fecíſſet ſigna & prodígia in Géntibus per eos.

℟. *j*. Dóminus, *p*. 328.

LECTIO II. *v*. 13. *ad* 20.

ET poſtquàm tacuérunt, reſpóndit Jacóbus, dicens: Viri fratres, audíte me. Simon narrávit quemádmodum primùm Deus viſitávit súmere ex Géntibus pópulum nómini ſuo. Et huic concórdant verba Prophetárum, ſicut ſcriptum eſt: Poſt hæc revértar, & reædificábo tabernáculum David, quod décidit, & díruta ejus reædificábo, & érigam illud: ut requírant cæteri hóminum Dóminum, & omnes gentes ſuper quas invocátum eſt nomen meum, dicit Dóminus fáciens hæc. Notum à ſéculo eſt Dómino opus ſuum. Propter quod ego júdico, non inquietári eos qui ex Géntibus convertúntur ad Deum, ſed ſcríbere ad eos ut abſtíneant ſe à contaminatiónibus ſimulacrórum, & fornicatióne, & ſuffocátis, & ſánguine.

℟. *ij*. Ecce, *p*. 328.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

LECTIO III. *c*. 4. *v*. 13. *ad finem*.

NOn per Legem promíſſio Abrahæ, aut sémini ejus, ut hæres eſſet mundi; ſed per juſtítiam fidei. Si enim qui ex Lege, hærédes ſunt; exinaníta eſt fides, abolíta eſt promíſſio. Lex enim iram operátur. Ubi enim non eſt lex: nec prævaricátio. Ideò ex fide, ut ſecúndùm grátiam firma ſit promíſſio omni sémini, non ei, qui ex Lege eſt ſolùm, ſed & ei qui ex fide eſt Abrahæ, qui pater eſt omnium noſtrûm, (ſicut ſcriptum eſt: Quia patrem multárum géntium póſui te,) ante Deum, cui crédidit, qui vivíficat mórtuos, & vocat ea quæ non ſunt, tanquam ea quæ ſunt. Qui contra ſpem in ſpem crédidit, ut fieret pater multárum géntium, ſecúndùm quod dictum eſt ei: Sic erit ſemen tuum. Et non infirmátus eſt fide, nec conſiderávit corpus ſuum emórtuum, cùm jam ferè centum eſſet annórum, & emórtuam vulvam Saræ: In repromiſſióne étiam Dei, non hæſitávit diffidéntiâ, ſed confortátus eſt fide, dans glóriam Deo: pleníſſimè ſciens quia quæcúmque promíſit, potens eſt & fácere. Ideò & reputátum eſt illi ad juſtítiam. Non eſt autem ſcriptum tantùm propter ipſum, quia reputátum illi ad juſtítiam: ſed & propter nos, quibus reputábitur credéntibus in eum, qui ſuſcitávit Jeſum Chriſtum Dóminum noſtrum à mórtuis, qui tráditus eſt propter delícta no-

ſtra, & reſurréxit propter juſtificatiónem noſtram.

℟. *iij*. Mendáces, *p.* 328.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 19. *De Paſt. Reſid.*

EAdem, quoad culpam & amiſſiónem frúctuum, de Párochis & áliis quibuſcúmque, beneficium Eccleſiáſticum cui adjúncta eſt animárum cura obtinéntibus, declarámus atque decérnimus. Ità tamen ut, quandocúmque ii causâ priùs per Epíſcopum cógnitâ & probátâ abſúerint, Vicárium idóneum ab ipſo Ordinário approbándum, cum débitæ mercédis aſſignatióne, relínquant.

FERIA QUARTA.

Pſalmi notati pro III. Nocturno Feriæ IV. p. 63.

De Actibus Apoſtolórum.

LECTIO I. *c.* 15. *v.* 22. *ad* 32.

PLácuit Apóſtolis, & ſenióribus cum omni Eccléſia, elígere viros ex eis, & míttere Antiochíam, cum Paulo & Bárnaba, Judam, qui cognominabátur Bárſabas, & Silam, viros primos in frátribus, ſcribéntes per manus eórum. Apóſtoli & ſenióres fratres, his qui ſunt Antiochíæ, & Sýriæ, & Cilíciæ, frátribus ex Géntibus, ſalútem. Quóniam audívimus, quia quidam ex nobis exeúntes turbavérunt vos verbis, everténtes ánimas veſtras, quibus non mandávimus: plácuit nobis colléctis in unum, elígere viros, & míttere ad vos, cum caríſſimis noſtris Bárnaba & Paulo, homínibus qui tradidérunt ánimas ſuas pro nómine Dómini noſtri Jeſu Chriſti. Míſimus ergo Judam & Silam, qui & ipſi vobis verbis réferent éadem. Viſum eſt enim Spirítui ſancto & nobis, nihil ultrà impónere vobis óneris quàm hæc neceſſária: Ut abſtineátis vos ab immolátis ſimulacrórum, & ſánguine, & ſuffocáto, & fornicatióne: à quibus cuſtodiéntes vos, benè agétis. Valéte. Illi ergo dimíſſi, deſcendérunt Antiochíam: & congregátâ multitúdine, tradidérunt epíſtolam. Quam cùm legíſſent, gavíſi ſunt ſuper conſolatióne. Judas autem & Silas, & ipſi cùm eſſent Prophétæ, verbo plúrimo conſoláti ſunt fratres, & confirmavérunt.

℟. *j*. Non cum pátribus, *p.* 328.

LECTIO II. *v.* 36. *ad finem.*

POſt áliquot autem dies, dixit ad Bárnabam Paulus: Reverténtes viſitémus fratres, per univérſas civitátes in quibus prædicávimus verbum Dómini, quómodo ſe hábeant. Bárnabas autem volébat ſecum aſsúmere & Joánnem, qui cognominabátur Marcus.

Paulus autem rogábat eum, (ut qui diſceſsiſſet ab eis de Pamphýlia, & non iſſet cum eis in opus,) non debére récipi. Facta eſt autem diſsénſio, ità ut diſcéderent ab ínvicem: & Bárnabas quidem aſsúmpto Marco navigáret Cyprum; Paulus verò elécto Silâ proféctus eſt, tráditus grátiæ Dei à frátribus. Perambulábat autem Sýriam & Cilíciam, confírmans Ecclésias, præcípiens cuſtodíre præcépta Apoſtolórum & ſeniórum.

℟. *ij.* Scitóte, *p.* 328.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

LECTIO III. *c.* 8. *v.* 1. *ad* 5.

NIhil ergo nunc damnatiónis eſt iis, qui ſunt in Chriſto Jeſu, qui non ſecúndùm carnem ámbulant. Lex enim ſpíritûs vitæ in Chriſto Jeſu, liberávit me à lege peccáti & mortis. Nam quod impoſſíbile erat Legi, in quo infirmabátur per carnem, Deus Fílium ſuum mittens in ſimilitúdinem carnis peccáti, & de peccáto damnávit peccátum in carne, ut juſtificátio Legis impleréttur in nobis, qui non ſecúndùm carnem ambulámus, ſed ſecúndùm ſpíritum. Qui enim ſecúndùm carnem ſunt, quæ carnis ſunt, ſápiunt; qui verò ſecúndùm ſpíritum ſunt, quæ ſunt ſpíritûs, séntiunt.

℟. *iij.* Deus, *p.* 328.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 19. *De Paſt. Reſid.*

STatúimus ut Epíſcopi ſíngulos quoſque qui in ſuis civitátibus & diœcéſibus benefícia curæ annéxa, títuli nómine, ſeu commendæ jure óbtinent, ſive præséntes ſint, ſive abséntes, monéri, & per edíctum citári quamprímùm curent; ut ad éadem benefícia revertántur, ibíque contínuò resídeant, & múnere ſuo, ut par eſt, fungántur.

FERIA QUINTA.

Pſalmi notati pro III. Nocturno Feriæ V. p. 79.

De Actibus Apoſtolórum.

LECTIO I. *c.* 16. *v.* 9. *ad* 15.

VIſio per noctem Paulo oſténſa eſt. Vir Mácedo quidam erat ſtans, & déprecans eum, & dicens: Tránſiens in Macedóniam, ádjuva nos. Ut autem viſum vidit, ſtatim quæſívimus proficíſci in Macedóniam, certi facti quòd vocáſſet nos Deus evangelizáre eis. Navigántes autem à Tróade, recto curſu vénimus Samothráciam, & ſequénti die Neápolim, & inde Philíppos, quæ eſt prima partis Macedóniæ cívitas, colónia. Erámus autem in hac urbe diébus áliquot conferéntes. Die autem Sabbatórum, egréſſi ſumus foràs portam, juxta flumen,

ubi videbátur orátio eſſe: & ſedéntes loquebámur muliéribus quæ convénerant. Et quædam múlier nómine Lýdia, purpurária civitátis Thyatirenórum, colens Deum, audívit: cujus Dóminus apéruit cor, inténdere his quæ dicebántur à Paulo. Cùm autem baptizáta eſſet & domus ejus, deprecáta eſt, dicens: Si judicáſtis me fidélem Dómino eſſe, introíte in domum meam, & manéte. Et coégit nos.

℟. *j.* De angúſtia, *p.* 327.

Lectio II. *v.* 16. *ad* 23.

Factum eſt, eúntibus nobis ad oratiónem, puéllam quamdam habéntem ſpíritum pithónem obviáre nobis, quæ quæſtum magnum præſtábat dóminis ſuis divinándo. Hæc ſubſecúta Paulum & nos, clamábat, dicens: Iſti hómines ſervi Dei excélſi ſunt, qui annúntiant vobis viam ſalútis. Hoc autem faciébat multis diébus. Dolens autem Paulus, & convérſus, ſpirítui dixit: Præcípio tibi in nómine Jeſu Chriſti, exíre ab ea. Et éxiit eâdem horâ. Vidéntes autem dómini ejus quia exívit ſpes quæſtûs eórum, apprehendéntes Paulum & Silam, perduxérunt in forum ad Príncipes: & offeréntes eos Magiſtrátibus, dixérunt: Hi hómines contúrbant civitátem noſtram, cùm ſint Judæi: & annúntiant morem, quem non licet nobis ſuſcípere, neque fácere, cùm ſimus Románi. Et cucúrrit plebs advérsùs eos: & Magiſtrátus, ſciſſis túnicis eórum, juſſérunt eos virgis cædi. Et cùm multas plagas eis impoſuíſſent, miſérunt eos in cárcerem, præcipiéntes cuſtódi ut diligénter cuſtodíret eos.

℟. *ij.* Sapiéntia, *p.* 327.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

Lectio III. *c.* 10. *v.* 6. *ad* 13.

Ne díxeris in corde tuo: Quis aſcéndet in cœlum? id eſt, Chriſtum dedúcere: aut quis deſcéndet in abýſſum? hoc eſt, Chriſtum à mórtuis revocáre. Sed quid dicit Scriptúra? Propè eſt verbum in ore tuo, & in corde tuo: hoc eſt verbum fídei, quod prædicámus. Quia ſi confiteáris in ore tuo Dóminum Jeſum, & in corde tuo credíderis, quòd Deus illum ſuſcitávit à mórtuis, ſalvus eris. Corde enim créditur ad juſtítiam: ore autem conféſſio fit ad ſalútem. Dicit enim Scriptúra: Omnis qui credit in illum, non confundétur. Non enim eſt diſtínctio Judæi & Græci: nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui ínvocant illum. Omnis enim, quicúmque invocáverit nomen Dómini, ſalvus erit.

℟. *iij.* Lápidem quem, *p.* 328.

CANON.

Ex Concilio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 19. *De Paſt. Reſid.*

EPíſcopi cæteríque beneficiórum diſpenſatóres atque largitóres, nulli deínceps beneficium curárum vel reſidéntiam requiréns cónferant, niſì præſtito priùs per eum jurejurándo, ſe aſsíduum in eo futúrum ſempérque commoratúrum.

FERIA SEXTA.

Pſalmi notati pro III. Nocturno Feriæ VI. p. 93.

De Actibus Apoſtolórum.

LECTIO I. *c.* 16. *v.* 35. *ad finem.*

CUm dies factus eſſet, miſérunt Magiſtrátus Lictóres, dicéntes: Dimítte hómines illos. Nuntiávit autem cuſtos cárceris verba hæc Paulo: Quia miſérunt Magiſtrátus ut dimittámini: nunc ígitur exeúntes, ite in pace. Paulus autem dixit eis: Cæſos nos públicè, indemnátos, hómines Romános miſérunt in cárcerem, & nunc occúltè nos ejíciunt? Non ità: ſed véniant, & ipſi nos ejíciant. Nuntiavérunt autem Magiſtrátibus Lictóres verba hæc. Timuerúntque, audíto quòd Románi eſſent: & veniéntes deprecáti ſunt eos, & educéntes rogábant ut egrederéntur de urbe. Exeúntes autem de cárcere, introiérunt ad Lydiam: & viſis frátribus, conſoláti ſunt eos, & profécti ſunt.

℟. j. Dóminus, *p.* 328.

LECTIO II. *c.* 17. *v.* 22. *ad finem.*

STans Paulus in médio Areópagi, ait: Viri Atheniénſes, per ómnia quaſi ſuperſtitioſióres vos vídeo. Prætériens enim, & videns ſimulácra veſtra, invéni & aram, in qua ſcriptum erat: Ignóto Deo. Quod ergo ignorántes cólitis, hoc ego annúntio vobis. Deus qui fecit mundum & ómnia quæ in eo ſunt, hic cœli & terræ cùm ſit Dóminus, non in manufáctis templis hábitat; nec mánibus humánis cólitur índigens áliquo, cùm ipſe det ómnibus vitam, & inſpiratiónem, & ómnia: fecítque ex uno omne genus hóminum inhabitáre ſuper univérſam fáciem terræ, definiens ſtatúta témpora, & términos habitatiónis eórum, quærere Deum, ſi fortè attréctent eum, aut invéniant, quamvis non longè ſit ab unoquóque noſtrûm. In ipſo enim vívimus, & movémur, & ſumus: ſicut & quidam veſtrórum Poëtárum dixérunt: Ipſíus enim & genus ſumus. Genus ergo cùm ſimus Dei, non debémus æſtimáre, auro, aut argénto, aut lápidi, ſculptúræ artis, & cogitatiónis hóminis, Divínum eſſe símile. Et témpora quidem hujus ignorántiæ deſpíciens Deus, nunc

annúntiat homínibus ut omnes ubíque pœniténtiam agant. Eò quòd ſtátuit diem, in quo judicatúrus eſt orbem in æquitáte, in viro, in quo ſtátuit, fidem præbens ómnibus, ſúſcitans eum à mórtuis. Cùm audíſſent autem reſurrectiónem mortuórum, quidam quidem irridébant, quidam verò dixérunt: Audiémus te de hoc íterùm. Sic Paulus exívit de médio eórum. Quidam verò viri adhæréntes ei, credidérunt; in quibus, & Dionyſius Areopagíta, & múlier nómine Dámaris, & álii cum eis.

℟. ij. Ecce intélliget, p. 328.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Románоs.

Lectio III. c. 14. v. 7. ad 12.

NEmo noſtrûm ſibi vivit, & nemo ſibi móritur. Sive enim vívimus, Dómino vívimus: ſive mórimur, Dómino mórimur. Sive ergo vívimus, ſive mórimur, Dómini ſumus. In hoc enim Chriſtus mórtuus eſt & reſurréxit: ut & mortuórum & vivórum dominétur. Tu autem, quid júdicas fratrem tuum? aut tu, quare ſpernis fratrem tuum? Omnes enim ſtábimus ante tribúnal Chriſti. Scriptum eſt enim: Vivo ego, dicit Dóminus, quóniam mihi flectétur omne genu: & omnis lingua confitébitur Deo. Itaque unuſquíſque noſtrûm pro ſe ratiónem reddet Deo.

℟. iij. Mendáces, p. 328.

C A N O N.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1624. *Cap.* 11. §. 3. *De Paſt. Reſid.*

DEclarámus, Rectóres officio ſuo & débitæ reſidéntiæ non ſatisfactúros, niſì continuò eámdem omnínò præſtáre perſevérent. Ideóque curæ ſit ómnibus Epíſcopis, Archipreſbýteros monére & eíſdem injúngere, ut jugi circumſpectióne invigilántes proſpíciant, ne quis ità ſe à Rectória ſua abſéntet, ut perſæpè multis interpolátis diébus, ex toto ferè ab eádem abéſſe cenſeátur.

S A B B A T O.

Pſalmi notati pro III. Nocturno Sabbati, p. 108.

De Actibus Apoſtolórum.

Lectio I. c. 18. v. 12. *ad* 19.

GAllióne Procónſule Acháiæ, inſurrexérunt uno ánimo Judæi in Paulum, & adduxérunt eum ad tribúnal, dicéntes: Quia contra Legem hic perſuádet homínibus cólere Deum. Incipiénte autem Paulo aperíre os, dixit Gállio ad Judæos: Si quidem eſſet iníquum áliquid, aut fácinus péſſimum, ô viri Judæi, rectè vos ſuſtinérem. Si verò quæſtiónes ſunt de verbo, & nomínibus, & lege veſtra, vos ipſi vidéritis; Judex ego horum nolo

eſſe. Et minávit eos à tribunáli. Apprehendéntes autem omnes Sóſthenem príncipem ſynagógæ, percutiébant eum ante tribúnál: & nihil eórum Gallióni curæ erat. Paulus verò cùm adhuc ſuſtinuíſſet dies multos, frátribus valefáciens, navigávit in Sýriam, & cum eo Priſcílla, & Aquila; qui ſibi totónderat in Cenchris caput: habébat enim votum. Devenítque Epheſum, & illos ibi relíquit. Ipſe verò ingréſſus ſynagógam, diſputábat cum Judæis.

Lectio II. *v.* 24. *ad fin.*

Judæus autem quidam, Apóllo nómine, Alexandrínus génere, vir éloquens, devénit Epheſum, potens in Scriptúris. Hic erât edóctus viam Dómini: & fervens ſpíritu loquebátur, & docébat diligénter ea quæ ſunt Jeſu, ſciens tantùm baptíſma Joánnis. Hic ergo cœpit fiduciáliter ágere in ſynagóga. Quem cùm audíſſent Priſcílla & Aquila, aſſumpsérunt eum, & diligéntiùs expoſuérunt ei viam Dómini. Cùm autem vellet ire Acháiam, exhortáti fratres, ſcripsérunt diſcípulis ut ſuſcíperent eum. Qui cùm veníſſet, cóntulit multùm his qui credíderant. Veheménter enim Judæos revincébat públicè, oſténdens per Scriptúras eſſe Chriſtum Jeſum.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi, *Anno* 1583. *Tit.* 20. *De Verbi div. Prædicat.*

Quóniam inter præcípua Epiſcopórum Paſtorúmque múnia, jure Verbi divíni Prædicátio numerátur, proptéreà autoritátem ſancti Concílii Tridentíni, veterúmque Patrum ſecúti; reveréndos Coepíſcopos noſtros imprímìs monémus & hortámur, ut ipsímet in ſuis Eccléſiis tam neceſsárium munus óbeant, aut ſi in conſciéntia verè præpedítos ſe nóverint, viros idóneos....: adſcíſcant, qui eâ in parte vices ſuas gerant.

AD VESPERAS.

Omnia ut in I. Veſperis Dominicæ primæ poſt Paſcha, p. 321. *omiſſo Reſponſorio.*

Ad Magníficat, *Ant.* 8. *g.* Paulus introgréſſus ſynagógam, cum fidúcia loquebátur per tres menſes, diſputans & ſuádens de regno Dei, allelúia. *Act.* 19. 8.

Oratio, Deus, qui fidélium, *infrà*, *ad Laudes*, p. 367.

DOMINICA IV. POST PASCHA.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Autórem vitæ, quem Deus ſuſcitávit à mórtuis, * Veníte, adorémus, allelúia. *Act.* 3. 15.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2. *ritu duplici.*

Hymnus. Adéſte, Cœlitûm chori, *p.* 327.

Pſalmi notati pro I. Nocturno Dominicæ, p. 2.

Ant. 1. a. Juſtificáti in ſánguine Chriſti, ſalvi érimus ab ira per ipſum, allelúia. *Rom.* 5. 9.

Ant. 3. c. Chriſtus dedit ſemetipſum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitáte, allelúia. *Tit.* 2. 14.

Ant. 7. d. Si qua ergo in Chriſto nova creatúra, vétera tranſiérunt; ecce facta ſunt ómnia nova, allelúia. 2. *Cor.* 5. 17.

℣. Notam feciſti, Dómine, in pópulis virtútem tuam: ℟. Redemiſti in bráchio tuo pópulum tuum. *Pſ.* 76. 15. 16.

De Actibus Apoſtolórum.

LECTIO I. *c.* 19. *v.* 17. *ad* 22.

MAgnificabátur nomen Dómini Jeſu: multíque credéntium veniébant, confiténtes & annuntiántes actus ſuos: multi autem ex eis, qui fúerant curióſa ſectáti, contulérunt libros, & combuſsérunt coram ómnibus: & computátis prétiis illórum, invenérunt pecúniam denariórum quinquagínta míllium. Ità fórtiter creſcébat verbum Dei, & confirmabátur. His autem explétis, propóſuit Paulus in ſpíritu, tránsitâ Macedóniâ & Acháiâ, ire Jeroſólymam, dicens: Quóniam poſtquàm fúero ibi, opórtet me & Romam vidére. Mittens autem in Macedóniam duos ex miniſtrántibus ſibi, Timótheum & Eráſtum, ipſe remánſit ad tempus in Aſia.

℟. *j.* Diléxit vos Dóminus, & cuſtodívit juraméntum quod jurávit pátribus veſtris; * Eduxítque vos in manu forti, & redémit de domo ſervitútis, allelúia. *Deut.* 7. 8. ℣. Reſurrexíſtis per fidem operatiónis Dei, qui ſuſcitávit Jeſum à mórtuis. *Coloſſ.* 2. 12. * Eduxítque.

De Epíſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

LECTIO II. *c.* 4. *v.* 1. *ad* 8.

SIc nos exíſtimet homo, ut miniſtros Chriſti, & diſpenſatóres myſteriórum Dei. Hîc jam quǽritur inter diſpenſatóres, ut fidélis quis inveniátur. Mihi autem pro mínimo eſt ut à vobis júdicer, aut ab humáno die: ſed neque meípſum júdico. Nihil enim mihi cónſcius ſum: ſed non in hoc juſtificátus ſum: qui autem júdicat me, Dóminus eſt. Itaque nolíte ante tempus judicáre, quoadúſque véniat Dóminus: qui & illuminábit abſcóndita tenebrárum, & manifeſtábit consília córdium: & tunc laus erit unicuíque à Deo. Hæc autem, fratres, transfigurávi in me & Apóllo, propter vos: ut in nobis diſcátis, ne ſuprà

quàm ſcriptum eſt, unus advérsùs álterum inflétur pro álio. Quis enim te diſcérnit? Quid autem habes quod non accepíſti? Si autem accepíſti, quid gloriáris, quaſi non accéperis? Jam ſaturáti eſtis, jam dívites facti eſtis: ſinè nobis regnátis: & útinàm regnétis, ut & nos vobíſcum regnémus.

℟. *ij.* Teſtes vos eſtis, quia ipſi elegéritis vobis Dóminum, * Ut ſerviátis ei, allelúia. *Joſ.* 24. 22. ℣. Eſtis in illo repléti, qui eſt Caput omnis Principátûs & Poteſtátis. *Coloſſ.* 2. 10. * Ut ſerviátis.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

Lectio III. *c.* 16. *v.* 5. *ad* 15.

Paracletus promiſſus.

Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Vado ad eum qui miſit me; & nemo ex vobis intérrogat me; Quò vadis? Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Preſbýteri.

In hunc locum.

Sciébat Dóminus ipſe quid hæc ſua verba in diſcipulórum córdibus ágerent, quia vidélicet triſtítiam magìs de abſcéſſu quo eos deséreret, quàm de aſcénſu quo Patrem péteret, lætítiam generárent. Unde benígnè conſolándo ſubjúnxit: Sed ego veritátem dico vobis; éxpedit vobis ut ego vadam. Expedit vobis, ut forma ſervi veſtris ſubtrahátur aſpéctibus, quátenùs amor divinitátis árctiùs veſtris figátur in méntibus. Expedit ut notam vobis formam cœlo ínferam, quátenùs majóri per hoc deſidério illuc ſuſpirétis, ſicque ſuſpénſis ad ſupérna córdibus veſtris, ad accipiénda jam Spíritûs ſancti dona capáces fiátis.

℟. *iij.* Vos bonis donábo majóribus, quàm habuíſtis ab inítio; * Et ſciétis quia ego Dóminus, allelúia. *Ezech.* 36. 11. ℣. Cùm vénerit ille Spíritus veritátis, docébit vos omnem veritátem. *Joan.* 16. 13. * Et ſciétis. Glória. * Et ſciétis.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

Omnia ut in Dominica in Albis Depoſitis, p. 324.

Ad Benedíctus, *Ant.* 2. D. Omne datum óptimum, & omne donum perféctum desúrsùm eſt, deſcéndens à Patre lúminum, allelúia. *Jac.* 1. 17.

Oratio.

Deus, qui fidélium mentes uníus éfficis voluntátis; da pópulis tuis id amáre quod præcipis, id deſiderare quod promíttis, ut inter mundánas varietátes, ibi noſtra fixa ſint corda, ubi vera ſunt gaúdia; Per Dóminum.

Ad Horas, *omnia ut in Dominica in Albis Depoſitis*, p. 325. *exceptâ Oratione*, Deus, qui fidélium.

CANON.

Ex Concilio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 20. *De Verbi div. Prædicat.*

PArochi & qui quoquómodo curam animárum impóſitam habent, ipſi étiam per ſe, vel ſi legítimè fúerint impedíti, per álios, ſaltèm ómnibus diébus Domínicis, & ſolémnibus diébus Feſtis, pópulum ſibi commíſſum, pro ſui ingénii víribus, & auditórum captu, erudíre ab Epíſcopis ſuis compellántur.

AD VESPERAS.

Omnia ut in II. Veſperis Dominicæ in Albis Depoſitis, p. 326.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G. Spíritus veritátis non loquétur à ſemetípſo; ſed quæcúmque aúdiet, loquétur; & quæ ventúra ſunt, annuntiábit, allelúia. *Joan.* 16. 13.

COMPLETORIUM, *ut in Feriis Temporis Paſchalis*, p. 333.

FERIA SECUNDA.

Pſalmi Notati pro I. Nocturno Feriæ II. p. 28.

De Actibus Apoſtolórum.

LECTIO I. *c.* 20. *v.* 17. *ad* 26.

AMiléto Paulus mittens Epheſum, vocávit majóres natu Eccléſiæ. Qui cùm veníſſent ad eum, & ſimul eſſent, dixit eis: Vos ſcitis, à prima die quâ ingréſſus ſum in Aſiam, quáliter vobíſcum per omne tempus fúerim, sérviens Dómino cum omni humilitáte, & lácrymis, & tentatiónibus, quæ mihi accidérunt ex insídiis Judæórum: quómodo nihil ſubtráxerim utílium, quóminùs annuntiárem vobis, & docérem vos públicè, & per domos, teſtíficans Judǽis atque Gentílibus in Deum pœniténtiam, & fidem in Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum. Et nunc ecce alligátus ego ſpíritu, vado in Jerúſalem, quæ in ea ventúra ſint mihi, ignórans: nisì quòd Spíritus ſanctus per omnes civitátes mihi proteſtátur, dicens: Quóniam víncula & tribulatiónes Jerosólymis me manent. Sed nihil horum véreor: nec fácio ánimam meam pretioſiórem quàm me, dúmmodo consúmmem curſum meum, & miniſtérium verbi, quod accépi à Dómino Jeſu, teſtificári Evangélium grátiæ Dei. Et nunc ecce ego ſcio quia ámpliùs non vidébitis fáciem meam vos omnes, per quos transívi prǽdicans regnum Dei. Quaprópter contéſtor vos hodiérnâ die, quia mundus ſum à ſánguine ómnium.

℟. *j.* De angúſtia, *p.* 327.

LECTIO II. *v.* 36. *ad fin. & c.* 21. *v.* 1. *ad* 5.

ET cùm hæc dixíſſet, pósitis génibus ſuis, orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus

eſt ómnium: & procumbéntes ſuper collum Pauli, oſculabántur eum, doléntes máximè in verbo quod díxerat: Quóniam ámpliùs fáciem ejus non eſſent visúri. Et deducébant eum ad navem. Cùm autem factum eſſet ut navigarémus abſtrácti ab eis, recto curſu vénimus Coum, & ſequénti die Rhodum, & inde Pátaram. Et cùm inveniſſémus navem transfretántem in Phœ́nicen, aſcendéntes navigávimus. Cùm apparuiſſémus autem Cypro, relinquéntes eam ad ſiníſtram, navigávimus in Sýriam, & vénimus Tyrum: ibi enim navis expoſitúra erat onus. Invéntis autem diſcípulis, mánſimus ibi diébus ſeptem: qui Paulo dicébant per Spíritum, ne aſcénderet Jeroſólymam. Et explétis diébus profécti, ibámus, deducéntibus nos ómnibus cum uxóribus & fíliis uſque foràs civitátem: & póſitis génibus in líttore, orávimus.

℟. ij. Sapiéntia, p. 327.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Gálatas.

Lectio III. c. 1. v. 1. ad 9.

PAulus Apóſtolus, non ab homínibus, neque per hóminem, ſed per Jeſum Chriſtum, & Deum Patrem qui ſuſcitávit eum à mórtuis: & qui mecùm ſunt omnes fratres, Eccléſiis Galátiæ: Grátia vobis & pax à Deo Patre, & Dómino noſtro Jeſu Chriſto, qui dedit ſemetípſum pro peccátis noſtris, ut eríperet nos de præsénti século nequam, ſecúndùm voluntátem Dei & Patris noſtri, cui eſt glória in sécula ſeculórum. Amen. Miror quòd ſic tam citò transferímini ab eo qui vos vocávit in grátiam Chriſti, in áliud evangélium: quod non eſt áliud, nisì ſunt áliqui qui vos contúrbant, & volunt convértere Evangélium Chriſti. Sed licèt nos, aut Angelus de cœlo, evangelízet vobis, prætérquàm quod evangelizávimus vobis, anáthema ſit. Sicut prædíximus, & nunc íterùm dico: Si quis vobis evangelizáverit præter id quod accepíſtis, anáthema ſit.

℟. iij. Lápidem, p. 328.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 20. *De Verbi div. Prædicat.*

STatúimus, ut singúli Rectóres & Vicárii Eccleſiárum hujus Provínciæ áliquem librum linguâ Gállicâ éditum, à nobis & reveréndis Coepíſcopis noſtris approbátum, penès ſe hábeant, in quo Evangélia totíus anni explicéntur, ut eo in Pronis Miſsárum uti poſſint.

FERIA TERTIA.

Pſalmi notati pro I. Nocturno Feriæ III. p. 43.

De Actibus Apoſtolórum.

LECTIO I. *c.* 21. *v.* 26. *ad* 30.

PAulus, aſsúmptis viris, póſterâ die purificátus cum illis, intrávit in Templum, annúntians expletiónem diérum purificatiónis, donec offerrétur pro unoquóque eórum oblátio. Dum autem ſeptem dies conſummaréntur, hi qui de Aſia erant Judǽi, cùm vidíſſent eum in Templo, concitavérunt omnem pópulum, & injecérunt ei manus, clamántes: Viri Iſraëlítæ, adjuváte: hic eſt homo, qui advérsùs pópulum, & Legem, & locum hunc, omnes ubíque docens, inſuper & Gentíles indúxit in Templum, & violávit ſanctum locum iſtum. Víderant enim Tróphimum Ephéſium in civitáte cum ipſo, quem æſtimavérunt, quóniam in Templum introduxíſſet Paulus. Commótaque eſt cívitas tota, & facta eſt concúrſio pópuli. Et apprehendéntes Paulum, trahébant eum extra Templum: & ſtatim clauſæ ſunt jánuæ.

℟. j. Dóminus, *p.* 328.

LECTIO II. *v.* 31. *ad finem.*

QUæréntibus autem eum occídere, nuntiátum eſt Tribúno cohórtis: Quia tota confúnditur Jerúſalem. Qui ſtatim aſsúmptis milítibus, & Centuriónibus, decúrrit ad illos. Qui cùm vidíſſent Tribúnum & mílites, ceſſavérunt percútere Paulum. Tunc accédens Tribúnus apprehéndit eum, & juſſit eum alligári caténis duábus: & interrogábat quis eſſet, & quid fecíſſet. Alii autem áliud clamábant in turba. Et cùm non poſſet certum cognóſcere præ tumúltu, juſſit duci eum in caſtra. Et cùm veníſſet ad gradus, cóntigit ut portarétur à milítibus propter vim pópuli. Sequebátur enim multitúdo pópuli, clamans: Tolle eum. Et cùm cœpíſſet indúci in caſtra Paulus, dicit Tribúno: Si licet mihi loqui áliquid ad te? Qui dixit: Græcè noſti? Nónne tu es Ægýptius, qui ante hos dies tumúltum concitáſti, & eduxíſti in desértum quátuor míllia virórum ſicariórum? Et dixit ad eum Paulus: Ego homo ſum quidem Judǽus à Tarſo Cilíciæ, non ignótæ civitátis múniceps. Rogo autem te, permítte mihi loqui ad pópulum. Et cùm ille permiſiſſet; Paulus ſtans in grádibus, ánnuit manu ad plebem, & magno ſiléntio facto, allocútus eſt linguâ Hebrǽâ.

℟. ij. Ecce, *p.* 328.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Gálatas.

LECTIO III. *c.* 2. *v.* 16. *ad finem.*

SCiéntes quòd non juſtificátur homo ex opéri-

bus Legis, nisì per fidem Jeſu Chriſti, & nos in Chriſto Jeſu crédimus, ut juſtificémur ex fide Chriſti, & non ex opéribus Legis: Propter quod ex opéribus Legis non juſtificábitur omnis caro. Quòd ſi quæréntes juſtificári in Chriſto, invénti ſumus & ipſi peccatóres, nunquid Chriſtus peccáti miníſter eſt? Abſit. Si enim quæ deſtrúxi, íterùm hæc ædífico, prævaricatórem me conſtítuo. Ego enim per Legem, Legi mórtuus ſum, ut Deo vivam: Chriſto confixus ſum cruci. Vivo autem, jam non ego: vivit verò in me Chriſtus. Quòd autem nunc vivo in carne: in fide vivo Fílii Dei, qui diléxit me, & trádidit ſemetípſum pro me. Non abjício grátiam Dei. Si enim per Legem juſtítia, ergo gratìs Chriſtus mórtuus eſt.

℟. *iij.* Mendáces, *p.* 328.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 20. *De Verbi div. Prædicat.*

EVangélicæ & Apoſtólicæ régulæ innitèntes ſtatúimus atque præcípimus, ne quis, ſive ſit ſeculáris, ſive reguláris, públicè ad pópulum verba fácere de Religióne áudeat, nisì ab Epíſcopo facultátem & mandátum ad ſpeciátim munus obeúndi in ſcriptis habúerit.

FERIA QUARTA.

Pſalmi notati pro I. Nocturno Feriæ IV. p. 60.

De Actibus Apoſtolórum.

LECTIO I. *c.* 22. *v.* 1. *ad* 10.

VIri fratres, & patres, audíte quam ad vos nunc reddo ratiónem. Cùm audíſſent autem quia Hebrææ linguâ loquerétur ad illos, magìs præſtitérunt ſiléntium. Et dicit: Ego ſum vir Judæus, natus in Tarſo Cilíciæ, nutrítus autem in iſta civitáte, ſecùs pedes Gamáliel erudítus juxta veritátem patérnæ Legis, æmulátor Legis, ſicut & vos omnes eſtis hódie: quia hanc viam perſecútus ſum uſque ad mortem, álligans & tradens in cuſtódias viros ac mulíeres, ſicut Princeps Sacerdótum mihi teſtimónium reddit, & omnes majóres natu: à quibus & epíſtolas accípiens, ad fratres Damáſcum pergébam, ut addúcerem inde vinctos in Jeruſalem, ut puniréntur. Factum eſt autem, eúnte me, & appropinquánte Damáſco, médiâ die, súbitò de cœlo circumfúlſit me lux copióſa: & décidens in terram, audívi vocem dicéntem mihi: Saule, Saule, quid me perſéqueris? Ego autem reſpóndi: Quis es, Dómine? Dixítque ad me: Ego ſum Jeſus Nazarénus, quem tu perſéqueris. Et qui mecum erant,

lumen quidem vidérunt, vocem autem non audiérunt ejus qui loquebátur mecum. Et dixi: Quid fáciam, Dómine? Dóminus autem dixit ad me: Surgens vade Damáſcum: & ibi tibi dicétur de ómnibus quæ te opórteat fácere.

℟. *j.* Non, *p.* 328.

Lectio II. *v.* 11. *ad* 22.

ET cùm non vidérem præ claritáte lúminis illíus, ad manum dedúctus à comítibus, veni Damáſcum. Ananías autem quidam, vir ſecúndùm Legem teſtimónium habens ab ómnibus cohabitántibus Judæis, véniens ad me, & aſtans dixit mihi: Saule frater, réſpice. Et ego eâdem horâ reſpéxi in eum. At ille dixit: Deus patrum noſtrórum præordinávit te, ut cognóſceres voluntátem ejus, & vidéres Juſtum, & audíres vocem ex ore ejus: quia eris teſtis illíus ad omnes hómines, eórum quæ vidíſti & audíſti. Et nunc quid morátis? Exúrge, & baptizáre, & áblue peccáta tua, invocáto nómine ipsíus. Factum eſt autem reverténti mihi in Jerúſalem, & oránti in Templo, fíeri me in ſtupóre mentis, & vidére illum dicéntem mihi: Feſtína, & exi velóciter ex Jerúſalem: quóniam non recípient teſtimónium tuum de me. Et ego dixi: Dómine ipſi ſciunt quia ego eram concludens in cárcerem, & cædens per ſynagógas eos qui credébant in te: & cùm funderétur ſanguis Stéphani teſtis tui, ego aſtábam, & conſentiébam, & cuſtodiébam veſtiménta interficiéntium illum. Et dixit ad me: Vade, quóniam ego in natiónes longè mittam te. Audiébant autem eum uſque ad hoc verbum, & levavérunt vocem ſuam dicéntes: Tolle de terra hujúſmodi: non enim fas eſt eum vívere.

℟. *ij.* Scitóte, p. 328.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Ephéſios.

Lectio III. *c.* 1. *v.* 3. *ad* 10.

BEnedíctus Deus & Pater Dómini noſtri Jeſu Chriſti, qui benedíxit nos in omni benedictióne ſpirituáli in cœléſtibus in Chriſto. Sicut elégit nos in ipſo ante mundi conſtitutiónem, ut eſsémus ſancti & immaculáti in conſpéctu ejus in caritáte. Qui prædeſtinávit nos in adoptiónem filiórum, per Jeſum Chriſtum in ipſum, ſecúndùm propóſitum voluntátis ſuæ, in laudem glóriæ grátiæ ſuæ, in qua gratificávit nos in dilécto Fílio ſuo. In quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remiſſiónem peccatórum, ſecúndùm divítias grátiæ ejus quæ ſuperabundávit in nobis, in omni ſapién-

tia & prudéntia : ut notum fáceret nobis ſacraméntum voluntátis ſuæ, ſecúndùm beneplácitum ejus, quod propóſuit in eo, in diſpenſatióne plenitúdinis témporum, inſtauráre ómnia in Chriſto, quæ in cœlis, & quæ in terra ſunt, in ipſo.

℟. *iij.* Deus, *p.* 328.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 20. *De Verbi div. Prædicat.*

CAveant ſummóperè Prædicatóres, ne in ſuis conciónibus, fábulas, jocos, dictéria, & ſcómmata, quibus riſus excitétur intermíſceant : concionatóris enim eſt, non riſum movére, ſed lácrymas auditóribus excútere.

FERIA QUINTA.

Pſalmi notati pro I. Nocturno Feriæ V. p. 76.

De Actibus Apoſtolórum.

LECTIO I. *c.* 23. *v.* 23. *ad* 30.

TRibúnus, vocátis duóbus Centuriónibus, dixit illis : Paráte mílites ducéntos, ut eant uſque Cæſaréam, & équites ſeptuagínta, & lanceários ducéntos, à tértia hora noctis : & juménta præparáte, ut imponéntes Paulum, ſalvum perdúcerent ad Felícem Præſidem ; (tímuit enim ne fortè ráperent eum Judæi, & occíderent, & ipſe póſteà calúmniam ſuſtinéret, tanquam acceptúrus pecúniam,) ſcribens epíſtolam continéntem hæc : Claúdius Lýſias, óptimo Præſidi Felici, ſalútem. Virum hunc comprehénſum à Judæis, & incipiéntem intérfici ab eis, ſupervéniens cum exércitu erípui, cógnito quia Románus eſt : voléntque ſcire cauſam quam objiciébant illi, dedúxi eum in concílium eórum. Quem invéni accuſári de quæſtiónibus Legis ipſórum, nihil verò dignum morte aut vínculis habéntem críminis. Et cùm mihi perlátum eſſet de inſídiis quas paráverant illi, miſi eum ad te, denúntians & accuſatóribus ut dicant apud te. Vale.

℟. *j.* De angúſtia, *p.* 327.

LECTIO II. *v.* 31. *ad fin. & c.* 32. *v.* 1. *ad* 2.

MIlites ergo ſecúndùm præcéptum ſibi, aſſuméntes Paulum, duxérunt per noctem in Antipátridem. Et pósterâ die dimíſſis equítibus ut cum eo irent, revérſi ſunt ad caſtra. Qui cùm veníſſent Cæſaréam, & tradidíſſent epíſtolam Præſidi, ſtatuérunt ante illum & Paulum. Cùm legíſſet autem, & interrogáſſet de qua província eſſet : & cognóſcens quia de Cilícia, Aúdiam te, inquit, cùm accuſatóres tui vénerint. Juſsítque in Prætório Heródis cuſtodíri eum. Poſt quinque autem dies deſcéndit Princeps Sacerdótum, Ananías

cum ſenióribus quibúſdam, & Tertúllo quodam oratóre, qui adiérunt Prǽſidem advérsùs Paulum. Et citáto Paulo, cœpit accusáre Tertúllus.

℟. *ij*. Sapiéntia, *p*. 327.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Ephéſios.

LECTIO III. *c*. 3. *v*. 8. *ad* 19.

Mihi ómnium ſanctórum mínimo data eſt grátia hæc, in Géntibus evangelizáre inveſtigábiles divítias Chriſti, & illumináre omnes, quæ ſit diſpensátio ſacraménti abſcónditi à sǽculis in Deo, qui ómnia creávit. Ut innotéſcat Principátibus & Poteſtátibus in cœléſtibus per Eccléſiam, multifórmis ſapiéntia Dei, ſecúndùm præfinitiónem ſeculórum, quam fecit in Chriſto Jeſu Dómino noſtro: in quo habémus fidúciam, & accéſſum in confidéntia per fidem ejus. Propter quod peto ne deficiátis in tribulatiónibus meis pro vobis: quæ eſt glória veſtra. Hujus rei grátiâ flecto génua mea ad Patrem Dómini noſtri Jeſu Chriſti, ex quo omnis patérnitas in cœlis & in terra nominátur, ut det vobis ſecúndùm divítias glóriæ ſuæ, virtúte corroborári per Spíritum ejus in interiórem hóminem, Chriſtum habitáre per fidem in córdibus veſtris: in caritáte radicáti, & fundáti, ut poſsítis comprehéndere cum ómnibus ſanctis, quæ ſit latitúdo, & longitúdo, & ſublímitas, & profúndum; ſcire étiam ſupereminéntem ſciéntiæ caritátem Chriſti, ut impleámini in omnem plenitúdinem Dei.

℟. *iij*. Lápidem, *p*. 328.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit*. 20. *De Verbi div. Prædicat.*

Videant Prædicatóres, ne concionándo áliquid contumeliósè advérsùs Præféctos eccleſiáſticos, & civíles Magiſtrátus, unde in ódium & contémptum apud pópulum adducántur, próferant.

FERIA SEXTA.

Pſalmi notati pro I. Nocturno Feriæ V. p. 76.

De Actibus Apoſtolórum.

LECTIO I. *c*. 24. *v*. 23. *ad finem.*

Félix juſſit Centurióni cuſtodíre Paulum, & habére réquiem, nec quemquam de ſuis prohibére miniſtráre ei. Poſt áliquot autem dies véniens Felix cum Drusílla uxóre ſua, quæ erat Judǽa, vocávit Paulum, & audívit ab eo fidem, quæ eſt in Chriſtum Jeſum. Diſputánte autem illo de juſtítia, & caſtitáte, & de judício futúro, tremefáctus Felix reſpóndit: Quod nunc áttinet, vade: témpore autem opportúno accérſam te; ſimul & ſperans, quòd pe-

cúnia ei darétur à Paulo, propter quod & frequénter accérſens eum, loquebátur cum eo. Biénnio autem expléto, accépit ſucceſſórem Felix Pórtium Feſtum. Volens autem grátiam præſtáre Judǽis Felix, relíquit Paulum vinctum.

℟. *j.* Dóminus, *p.* 328.

Lectio II. *c.* 25. *v.* 6. *ad* 12.

FEſtus deſcéndit Cæſaréam, & álterâ die ſedit pro tribunáli, & juſſit Paulum addúci. Qui, cùm perdúctus eſſet, circumſtetérunt eum, qui ab Jeroſólyma deſcénderant Judǽi, multas & graves cauſas objiciéntes, quas non póterant probáre; Paulo ratiónem reddénte: Quóniam neque in Legem Judæórum, neque in Templum, neque in Cǽſarem quidquam peccávi. Feſtus autem volens grátiam præſtáre Judǽis, reſpóndens Paulo, dixit: Vis Jeroſólymam aſcéndere, & ibi de his judicári apud me? Dixit autem Paulus: Ad tribúnal Cǽſaris ſto, ibi me opórtet judicári. Judǽis non nócui, ſicut tu mélius noſti: ſi enim nócui, aut dignum morte áliquid feci, non recúſo mori: ſi verò nihil eſt eórum, quæ hi accúſant me, nemo poteſt me illis donáre. Cǽſarem appéllo. Tunc Feſtus cum concílio locútus, reſpóndit: Cǽſarem appelláſti? ad Cǽſarem ibis.

℟. *ij.* Ecce, *p.* 328.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Coloſſénſes.

Lectio III. *c.* 2. *v.* 9. *ad* 15.

IN Chriſto inhábitat omnis plenitúdo divinitátis corporáliter: & eſtis in illo repléti, qui eſt Caput omnis Principátûs & Poteſtátis: in quo & circumcíſi eſtis, circumciſióne non manufáctâ in expoliatióne córporis carnis, ſed in circumciſióne Chriſti: conſepúlti ei in baptíſmo, in quo & reſurrexíſtis per fidem operatiónis Dei, qui ſuſcitávit illum à mórtuis. Et vos, cùm mórtui eſſétis in delíctis & præpútio carnis veſtræ, convivificávit cum illo, donans vobis ómnia delícta: delens quod advérsùs nos erat chirógraphum decréti, quod erat contrárium nobis, & ipſum tulit de médio, affigens illud cruci: & expólians principátus & poteſtátes, tradúxit confidénter, palàm triúmphans illos in ſemetípſo.

℟. *iij.* Mendáces, *p.* 328.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 20. *De Verbi div. Prædicat.*

COncionatóres auditóres móneant, ut Præpóſitis étiam dýſcolis páreant & obédiant; à Deo aſsíduis précibus efflagitántes, ut eórum ánimos ad ſui offícii & miniſtérii partes omnes ad Dei gló-

riam & pópuli ſui ſalútem obeúndas excitáre & impéllere velit.

Si quod Feſtum Duplex minus incidat in Feſtum Aſcenſionis Domini, de Feſto Duplici minori fiet craſtinâ die, & hodie de eo erunt I. Veſperæ.

SABBATO.

Pſalmi notati pro I. Nocturno Sabbati, p. 106.

De Actibus Apoſtolórum.

LECTIO I. *c.* 28. *v.* 16. *ad* 22.

CUm veniſsémus Romam, permíſſum eſt Paulo manére ſibímet cum cuſtodiénte ſe mílite. Poſt tértium autem diem, convocávit primos Judæórum. Cúmque conveníſſent, dicébat eis: Ego, viri fratres, nihil advérsùs plebem fáciens aut morem patérnum, vinctus ab Jeroſólymis tráditus ſum in manus Romanórum: qui cùm interrogatiónem de me habuíſſent, voluérunt me dimíttere, eò quòd nulla eſſet cauſa mortis in me. Contradicéntibus autem Judǽis, coáctus ſum appelláre Cǽſarem, non quaſi gentem meam habens áliquid accuſáre. Propter hanc ígitur cauſam rogávi vos vidére, & álloqui. Propter ſpem enim Iſraël caténâ hâc circúmdatus ſum. At illi dixérunt ad eum: Nos neque lítteras accépimus de te à Judæa, neque advéniens áliquis fratrum nuntiávit, aut locútus eſt quid de te malum. Rogámus autem à te audíre quæ ſentis: nam de ſecta hac notum eſt nobis, quia ubíque ei contradícitur.

LECTIO II. *v.* 23. *ad* 28.

CUm conſtituíſſent autem illi diem, venérunt ad eum in hoſpítium plúrimi, quibus exponébat teſtíficans regnum Dei, ſuadénſque eis de Jeſu ex Lege Móyſi & Prophétis, à manè uſque ad véſperam. Et quidam credébant his quæ dicebántur: quidam verò non credébant. Cúmque ínvicem non eſſent conſentiéntes, diſcedébant, dicénte Paulo unum verbum: Quia benè Spíritus ſanctus locútus eſt per Iſaíâ Prophétam ad patres noſtros, dicens: Vade ad pópulum iſtum, & dic ad eos: Aure audiétis, & non intelligétis: & vidéntes vidébitis, & non perſpiciétis. Incraſsátum eſt enim cor pópuli hujus, & áuribus gráviter audiérunt, & óculos ſuos compreſsérunt: ne fortè vídeant óculis, & áuribus áudiant, & corde intélligant, & convertántur, & ſanem eos. Notum ergo ſit vobis, quóniam Géntibus miſſum eſt hoc ſalutáre Dei, & ipſi áudient.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1624. *Cap.* 12. *De Prædicat. Verbi div.* §. 8.

VItet Concionátor oratiónem fucátam & pi-

gméntis exquiſítis ornátam & concinnátam; ne pótiùs prædicáre ſe, quàm Jeſum Chriſtum videátur.

AD VESPERAS.

Omnia ut in I. Veſperis Dominicæ primæ poſt Paſcha, p. 321. *omiſſo Reſponſorio.*

Ad Magníficat, *Ant.* 2. D. Beátus qui legit & audit verba Prophetíæ hujus, & ſervat ea quæ in ea ſcripta ſunt, allelúia. *Apoc.* 1. 3.

DOMINICA V. POST PASCHA.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Autórem vitæ, quem Deus ſuſcitávit à mórtuis, * Veníte, adorémus, allelúia. *Act.* 3. 15.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2. *ritu duplici.*

Hymnus. Adéſte, Cœlitûm chori, *p.* 327.

Pſalmi notati pro II. Nocturno Dominicæ, *p.* 4.

Ant. 1. a. Juſtificáti in sánguine Chriſti, ſalvi érimus ab ira per ipſum, allelúia. *Rom.* 5. 9.

Ant. 3. c. Chriſtus dedit ſemetípſum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitáte, allelúia. *Tit.* 2. 14.

Ant. 7. d. Si qua ergo in Chriſto nova creatúra, vétera tranſiérunt; ecce facta ſunt ómnia nova, allelúia. 2. *Cor.* 5. 17.

℣. Notam fecíſti, Dómine, in pópulis virtútem tuam: ℟. Redemíſti in bráchio tuo pópulum tuum. *Pſ.* 76. 15. 16.

Incipit Liber Apocalýpſis beáti Joánnis Apóſtoli.

LECTIO I. *c.* 1. *v.* 1. *ad* 6.

APocalýpſis Jeſu Chriſti, quam dedit illi Deus palàm fácere ſervis ſuis, quæ opórtet fieri citò: & ſignificávit, mittens per Angelum ſuum ſervo ſuo Joánni, qui teſtimónium perhíbuit verbo Dei, & teſtimónium Jeſu Chriſti, quæcúmque vidit. Beátus, qui legit & audit verba Prophetíæ hujus: & ſervat ea quæ in ea ſcripta ſunt: tempus enim propè eſt. Joánnes, ſeptem Eccléſiis quæ ſunt in Aſia: Grátia vobis & pax ab eo, qui eſt, & qui erat, & qui ventúrus eſt: & à ſeptem ſpirítibus, qui in conſpéctu throni ejus ſunt; & à Jeſu Chriſto, qui eſt Teſtis fidélis, Primogénitus mortuórum, & Princeps regum terræ: qui diléxit nos, & lavit nos à peccátis noſtris in sánguine ſuo, & fecit nos regnum & ſacerdótes Deo, & Patri ſuo: ipſi glória, & impérium in ſécula ſeculórum. Amen.

℟. *j.* Diléxit vos Dóminus, & cuſtodívit juraméntum quod jurávit pátribus veſtris; * Eduxítque vos in manu forti, & redémit de domo ſervitútis, allelúia. *Deut.* 7. 8. ℣. Reſurrexíſtis per fidem operatiónis Dei, qui ſuſcitávit Jeſum

à mórtuis. *Coloſſ.* 2. 12. * Eduxítque.

De Epíſtola cathólica beáti Jacóbi Apóſtoli.

LECTIO II. *c.* 4. *v.* 1. *ad* 10.

UNde bella & lites in vobis? Nónne hinc: ex concupiſcéntiis veſtris, quæ mílitant in membris veſtris? Concupíſcitis, & non habétis: occíditis & zelátis, & non potéſtis adipíſci: litigátis & belligerátis, & non habétis, propter quod non poſtulátis. Pétitis, & non accípitis: eò quòd malè petátis, ut in concupiſcéntiis veſtris inſumátis. Adúlteri, neſcítis quia amicítia hujus mundi inimíca eſt Dei? Quicúmque ergo volúerit amícus eſſe séculi hujus, inimícus Dei conſtitúitur. An putátis quia inániter Scriptúra dicat: Ad invídiam concupíſcit ſpíritus qui hábitat in vobis? Majórem autem dat grátiam. Propter quod dicit: Deus ſupérbis resíſtit, humílibus autem dat grátiam. Súbditi ergo eſtóte Deo: resíſtite autem diábolo, & fúgiet à vobis. Appropinquáte Deo, & appropinquábit vobis. Emundáte manus, peccatóres: & purificáte corda, dúplices ánimo. Míſeri eſtóte, & lugéte, & ploráte: riſus veſter in luctum convertátur, & gaúdium in mœrórem. Humiliámini in conſpéctu Dómini, & exaltábit vos.

℟. ij. Teſtes vos eſtis, quia ipſi elegéritis vobis Dóminum, * Ut ſerviátis ei allelúia. *Joſ.* 24. 22. ℣. Eſtis in illo repléti qui eſt Caput omnis Principátûs & Poteſtátis. *Coloſſ.* 2. 10. * Ut ſerviátis.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

LECTIO III. *c.* 16. *v.* 23. *ad* 30.

Petendum in nomine Domini.

DIxit Jeſus diſcípulis ſuis: Amen, amen dico vobis, ſi quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis. Et réliqua.

Homília ſancti Petri Chryſólogi.

Hom. 39. *De Perſev. in Orat. circ. fin.*

OMnis qui petit, áccipit; & qui quærit, invenit; & pulsánti aperiétur. Sed dicis: Eſto quòd pétere poſſim, pulsáre quómodo pótero cœléſte ſecrétum? Quemámodum? Iterándo preces, & expectándo judícium largitóris, moras dantis patientíſſimè ſuſtinéndo; quia quicúmque, cùm ſemel pulsáverit, indignátur mox ſi non fúerit audítus; iſte non non eſt petítor ſupplex, ſed eſt imperióſus exáctor. Audi Prophétam dicéntem: Expécta Dóminum, viríliter age, & confortétur cor tuum. Et ſi iterùm diſtúlerit, tu futúrum, tu Dóminum tuum patiénter expé-

ﬆa. Ubi autem quid quǽrere débeas vis noſſe? Sunt divítiæ in ſinu paúperis, & regnum cœlórum intra te eſt. Intra vos eſt regnum cœlórum, dicit Dóminus.

℟. *iij.* Propè eſt Dóminus ómnibus invocántibus eum, ómnibus invocántibus eum in veritáte. * Voluntátem timéntium ſe fáciet, & deprecatiónem eórum exaúdiet, allelúia. *Pſ.* 144. 18. 19. ℣. Pétite, & accipiétis; ut gaúdium veſtrum ſit plenum. *Joan.* 16. 24. * Voluntátem. Glória. * Voluntátem.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

Omnia ut in Dominica in Albis Depoſitis, p. 324.

Ad Benedíctus, *Ant.* 5. a. Quid orémus ſicut opórtet, neſcímus; ſed ipſe Spíritus póſtulat pro nobis gemítibus inenarrabílibus, allelúia. *Rom.* 8. 26.

Oratio.

DEus, à quo bona cuncta procédunt; largíre ſupplícibus tuis, ut cogitémus, te inſpiránte, quæ recta ſunt, &, te gubernánte, éadem faciámus, Per.

AD HORAS, *omnia ut in Dominica in Albis Depoſitis*, p. 325. *exceptâ Oratione*, Deus, à quo.

CANON.

Ex Concílio Aurelianénſi. *Anno* 511. *Cap.* 27.

ROgatiónes, id eſt, Litánias ante Aſcenſiónem Dómini ab ómnibus Eccléſiis plácuit celebrári: ità ut præmíſſum triduánum jejúnium in Domínicæ Aſcenſiónis Feſtivitáte ſolvátur.... quo tríd
uo omnes abſtíneant, & quadrageſimálibus cibis utántur.

Ad Magníficat; *Ant.* 3. a. Exívi à Patre, & veni in mundum: íterùm relínquo mundum, & vado ad Patrem, allelúia. *Joan.* 16. 28.

COMPLETORIUM, *ut in Feriis Temporis Paſchalis*, p. 333.

FERIA SECUNDA IN ROGATIONIBUS.

Hodie, & duabus Feriis ſequentibus, ſi occurat Feſtum Semiduplex, aut ſuprà, de eo fiet cum Commemoratione de Feria, poſt Laudes & Veſperas. Si autem occurrat Feſtum Simplex, de eo fiet tantùm Commemoratio.

Omnia ut in Feriis Temporis Paſchalis, p. 327. *additis quæ ſequuntur.*

Pſalmi notati pro II. Nocturno Feriæ II. p. 29.

De Libro Apocalýpſis beáti Joánnis Apóſtoli.

LECTIO I. *c.* 1. *v.* 7. *ad* 11.

ECce venit cum núbibus, & vidébit eum omnis óculus, & qui eum pupugérunt. Et plangent ſe ſuper eum omnes tribus terræ: Etiam. Amen. Ego ſum Alpha & Oméga, Princípium & Finis, dicit Dóminus Deus, qui eſt, & qui erat, & qui ventúrus eſt, omnípotens. * Ego Joánnes

frater veſter, & párticeps in tribulatióne, & regno, & patiéntia in Chriſto Jeſu, fui in ínſula quæ appellátur Patmos, propter verbum Dei, & teſtimónium Jeſu. Fui in ſpíritu in Domínica die: & audívi poſt me vocem magnam tanquam tubæ dicéntis: Quod vides, ſcribe in libro, & mitte ſeptem Eccléſiis quæ ſunt in Aſia, Epheſo, Smyrnæ, & Pérgamo, & Thyatíræ, & Sardis, & Philadélphiæ, & Laodíciæ.

℟. j. De angúſtia, p. 327.

Sermo ſancti Cæſárii Arelaténſis Epíſcopi.

Hom. 37. De Litan. 1.

LECTIO II.

Ecce, fratres dilectíſſimi, dies ſancti & ſpiritáles advéniunt. In iſtis tribus diébus quos reguláriter in toto mundo célebrat Eccléſia, nullus ſe à ſancto convéntu ſubdúcat. Quia per totum annum, nobis peccatórum vúlnera ſubrépunt; in iſtis tribus diébus fidéliter ad Eccléſiam currámus, & contríto corde, vel humiliáto córpore, Dei miſericórdiam deprecémur: ut ómnium peccatórum noſtrórum vúlnera, iſto triduáno compunctiónis medicaménto, ad ſanitátem príſtinam revocémus. Convivíola nobis étiam quadrageſimáli órdine præparémus: & magìs legéndo, pſalléndo, vel orándo, animábus noſtris ſpiritáles épulas, quàm corporáles delícias requirámus. Audíte ergo me, fratres, rogántem, audíte patérnâ pietáte admonéntem: ut vobis Deus & in hoc ſéculo ſanitátem córporum, ubertátem frúctuum, & peccatórum indulgéntiam tríbuat, & in futúro ad ætérna prǽmia feliciter perveníre concédat.

℟. ij. Sapiéntia, p. 327.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

LECTIO III. *c.* 11. *v.* 5. *ad* 13.

Qui petit, accipit.

Ait Jeſus ad diſcípulos ſuos: Quis veſtrûm habébit amícum, & ibit ad illum médiâ nocte, & dicet illi: Amíce, cómmoda mihi tres panes? Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Preſbyteri.

Hom. in Litan. maj. & min.

Petitis, & non accípitis, eò quòd malè petátis, ut in concupiſcéntiis veſtris inſumátis. Non prohibéntur cives pátriæ cœléſtis in terra peregrinántes, pro pace témporum, pro ſalúte córporum, pro ubertáte frugum, pro ſerenitáte aurárum, pro cæteris hujus vitæ neceſſáriis Dóminum pétere; ſi tamen hæc non nímiè petántur, & ſi ob id ſolúmmodo petántur, ut abundánte viático in præſénti, libériùs ad futúra dona tendátur. Sed quia ſunt nonnúlli,

qui temporálem quiétem & proſperitátem à ſuo Creatóre requírunt, non quidem ut eídem Creatóri devotióribus ánimis obédiant, ſed ut abundántiùs comeſſatiónibus & ébrietátibus vacent, & ſecúriùs ac licéntiùs concupiſcéntiis ſuis, & carnis ſuæ sérviant illécebris, méritò tales malè pétere dicúntur. Verùm quia omnes hujúſmodi petitóres, eò quòd malè petánt, accípere non meréntur; ſtudeámus, dilectíſſimi, & benè pétere, & digni ad obtinénda quæ pétimus exíſtere. Quod ità fit, ſi & ea quæ Deus juſſit, orándo quǽrimus; & quales ipſe nos fieri dócuit, tales ad orándum procédimus; & inténti in précibus, donec impetrémus, insíſtimus.

℟. *iij*. Invocábitis me, & íbitis: * Et orábitis me, & ego exaúdiam vos, allelúia. *Jer*. 29. 12. ℣. Pétite, & dábitur vobis: quǽrite, & inveniétis: pulsáte, & aperiétur vobis. *Luc*. 11. 9. * Et orábitis. Glória. * Et orábitis.

Te Deum.

Ad Benedíctus, *Ant*. 2. D. Multùm valet deprecátio juſti aſsídua, allelúia. *Jac*. 5. 16.

Oratio.

PErcípiat, Dómine, quæſumus, pópulus tuus miſericórdiam quam depóſcit; & quam precátur humíliter, indulgéntiam conſequátur & pacem; Per Dóminum.

Hæc Oratio dicitur ad Tertiam, Sextam, & Nonam.

Hodie & duobus diebus ſequentibus, qui non interſunt Proceſſionibus Litaniarum, dicant privatim poſt Laudes Matutinas, flexis genibus, Litanias cum ℣℣. *& Orationibus ſequentibus*, p. cxj.

CANON.

Ex Concílio Moguntíno.

Anno 813. *Can*. 33.

PLácuit nobis, ut Litánia major obſervánda ſit à cunctis Chriſtiánis diébus tribus, ſicut legéndo repérimus, & ſicut ſancti patres noſtri inſtituérunt: non equitándo, nec pretióſis véſtibus indúti, ſed diſcalceáti, cínere & cilício indúti, nisì infírmitas impedíerit.

Ad Magníficat, *Ant*. 1. f. Omnis qui petit, áccipit: & qui quærit, ínvenit: & pulsánti aperiétur, allelúia. *Luc*. 11. 10.

Oratio, Deus, à quo; è *Dom. præced*. p. 379.

FERIA TERTIA IN ROGATIONIBUS.

Pſalmi notati pro II. Nocturno Feriæ III. p. 44.

De Libro Apocalýpſis beáti Joánnis Apóſtoli.

LECTIO I. *c*. 1. *v*. 12. *ad* 18.

COnvérſus ſum, ut vidérem vocem quæ lo-

quebátur mecum. Et convérſus vidi ſeptem candelábra aúrea: & in médio ſeptem candelabrórum aureórum ſímilem Fílio hóminis veſtítum podére, & præcínctum ad mammíllas zonâ aúreâ, caput autem ejus & capílli erant cándidi tanquam lana alba, & tanquam nix, & óculi ejus tanquam flamma ignis: & pedes ejus ſímiles aurichálco, ſicut in camíno ardénti, & vox illíus tanquam vox aquárum multárum: & habébat in déxtera ſua ſtellas ſeptem: & de ore ejus gládius utrâque parte acútus exíbat: & fácies ejus ſicut ſol lucet in virtúte ſua. Et cùm vidíſſem eum, cécidi ad pedes ejus tanquam mórtuus. Et póſuit déxteram ſuam ſuper me, dicens: Noli timére: ego ſum Primus & Novíſſimus; & vivus, & fui mórtuus; & ecce ſum vivens in ſécula ſeculórum, & hábeo claves mortis, & inférni.

℟. *j.* Dóminus, *p.* 328.

Ex Epíſtola ſancti Sidónii Apollináris, Arvernénſis Epíſcopi, ad ſanctum Mamértum Viennénſem. *Lib.* 7. *Epiſt.* 1.

LECTIO II.

INvectárum, te autóre, Rogatiónum palpámur auxílio, quibus inchoándis inſtituendíſque pópulus Arvérnus, etſi non efféctu pari, afféctu certè non ímpari, cœpit initiári. Non enim latet noſtram ſciſcitatiónem, quòd primis tempóribus harúmce Supplicatiónum inſtitutárum, cívitas tibi crédita, per hujuſcémodi prodigiórum terriculaménta vacuabátur; nam modò ſcenæ mœnium publicórum crebris terræ mótibus concutiebántur: nunc ignes ſæpè flammáti cadúcas cúlminum criſtas ſuperjécto favillárum monte tumulábant; cùm tu ad nova celer véterum Ninivitárum exémpla decurríſti. Nam cùm vice quâdam cívitas conflagráre cœpíſſet, fides tua in illo ardóre plus cáluit; indícis jejúnia, interdícis flagítia, expónis ómnibus, nec pœnam longínquam eſſe, nec véniam: mones minácem terræ mótuum conflictatiónem fídei ſtabilitáte firmándam. Devotióne placátus inſpéctor péctorum Deus, fecit eſſe obſecratiónem veſtram vobis ſalúti, céteris imitatióni, utríſque præſídio. Quæ ómnia ſciens pópulus iſte Viennénſibus tuis & accidíſſe priùs, & non acceſsíſſe poſtériùs, veſtígia tam ſacroſánctæ informatiónis ampléctitur, sédulò petens, ut conſciéntiæ tuæ beatitúdo mittat oratiónum ſuárum ſuffrágia, quibus exémpla tranſmíſit.

℟. *ij.* Ecce intélliget, *p.* 328.

Lectio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio III. *c. 7. v. 7. ad* 14.

Qui petit, accipit.

DIxit Jeſus diſcípulis ſuis: Pétite, & dábitur vobis: quǽrite, & inveniétis: pulsáte, & aperiétur vobis. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Preſbýteri.

Hom. in Litan. maj. & min.

NEcéſſe eſt, fratres mei, ut petámus séduli, ſinè intermiſſióne orémus, & procidámus ante Deum, plorémus coram Dómino qui fecit nos: & ut nos exaudíri mereámur, videámus ſollíciti, quáliter nos vívere velit, quid nos fácere júſſerit, qui fecit nos. Quærámus Dóminum, & confirmémur, quærámus fáciem ejus ſemper: & ut hunc inveníre ac vidére mereámur, mundémus nos ab omni inquinaménto carnis & ſpíritûs, quia non nisì córpore caſto in die reſurrectiónis ad cœlos ſublevári, non nisì mundo corde glóriam valémus divínæ majeſtátis intuéri. Pulsémus infatigábili deſidério ætérnæ beatitúdinis, aures pii Conditóris: nec deficiámus à cœptis, priúſquàm, illo aperiénte, de cárcere mortis hujus mundi éripi, ac portam mereámur cœléſtis pátriæ ingredi. Nemo ſibi blandiátur de innocéntia, nullus fidens ſuis áctibus, quaſi qui misericórdiâ juſti Júdicis non égeat, à précibus ceſſet: quin pótiùs étiam cùm ſe áliquid boni quis egíſſe cognóverit, quia quâ hoc diſtrictióne judicétur, ignórat, tremens cum Prophéta clamet: Ne intres in judícium cum ſervo tuo, quia non juſtificábitur in conſpéctu tuo omnis vivens.

℟. iij. Quærétis me, & inveniétis, cùm quæſiéritis me, in toto corde veſtro: * Et invéniar à vobis, ait Dóminus, allelúia. *Jer.* 29. 13. 14. ℣. Pétite, & dábitur vobis: quǽrite, & inveniétis: pulsáte, & aperiétur vobis. *Matt.* 7. 7. * Et invéniar. Glória. * Et invéniar. Te Deum.

Ad Benedíctus, *Ant.* 4. D. Hæc eſt fidúcia quam habémus ad Deum, quia quodcúmque petiérimus ſecúndùm voluntátem ejus, audit nos, allelúia. 1. *Joan.* 5. 14.

Oratio.

AVérte, quǽſumus, Dómine, iram tuam propitiátus à nobis; ut conſolatiónes præséntis vitæ percipiámus & futúræ; Per Dóminum.

Hæc Oratio dicitur ad Tertiam, Sextam, & Nonam. Litaniæ ut herì.

CANON.

Ex Concílio Aquiſgranénſi. *Anno* 836. *Cap.* 2. *n.* 10.

DE Litánia majóre atque de Rogatiónibus

ventilátum eſt : ſed commúni consénſu ab ómnibus eléctum atque decrétum, juxta morem Románum, illam Celebratiónem, ſecúndùm noſtræ Eccléſiæ conſuetúdinem, non eſſe omitténdam.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. d. Quàm angúſta porta & arcta via eſt, quæ ducit ad vitam, & pauci ſunt qui invéniunt eam! allelúia. *Matt.* 7. 14.

Oratio, Deus, à quo, *è Dominica præced.* p. 379.

FERIA QUARTA
IN ROGATIONIBUS.
VIGILIA ASCENSIONIS.

Pſalmi notati pro II. Nocturno Feriæ IV. p. 61.

De Libro Apocálypſis beáti Joánnis Apóſtoli.

LECTIO I. *c.* 2. *v.* 23. *ad fin.*

VObis dico, & cæteris qui Thyatíræ eſtis: Quicúmque non habent doctrínam hanc, & qui non cognovérunt altitúdines Sátanæ, quemádmodum dicunt, non mittam ſuper vos áliud pondus: tamen id quod habétis, tenéte donec véniam. * Et qui vícerit, & cuſtodíerit uſque in finem ópera mea, dabo illi poteſtátem ſuper Gentes, & reget eas in virga férrea, & tanquam vas fíguli confringéntur, ſicut & ego accépi à Patre meo: & dabo illi ſtellam matutínam. Qui habet aurem, aúdiat quid Spíritus dicat Eccléſiis.

℟. *j.* Non, *p.* 328.

Ex Hiſtória Eccleſiáſtica ſancti Gregórii Turonénſis Epíſcopi.

Hiſt. Franc. Cap. 34.

LECTIO II.

BEátus Avítus refert in quadam Homília quam de Rogatiónibus ſcripſit, has ipſas Rogatiónes quas ante Aſcenſiónis Domínicæ triúmphum celebrámus, à Mamérto ipsíus Viennénſis urbis Epíſcopo, cui & hic eo témpore præerat, inſtitútas fuíſſe, dum urbs illa multis terrerétur prodígiis. Nam & terræ motu frequénter quatiebátur: ſed & cervórum atque lupórum féritas portas ingréſſa, per totam, ut ſcripſit, urbem nihil métuens oberrábat. Cúmque hæc per anni círculū gereréntur, adveniéntibus Paſchális Solemnitátis diébus, expectábat miſericórdiam Dei plebs tota devótè. Sed in ipſa glorióſæ noctis vigília, dum Miſſárum celebraréntur ſolémnia, súbitò palátium regále divíno igne ſuccénditur. Pavóre ómnibus pertérritis, Sanctus ſacérdos proſtrátus ante altáre, cum gémitu & lácrymis, Dómini miſericórdiam imprecátur. Penetrávit excélſa poli orátio Pontíficis, reſtinxítque domûs incéndium flumen profluéntium lacrymárum. Cúmque hæc ageréntur, appropinquánte Aſcenſióne majeſtátis Domínicæ, indíxit

indíxit pópulis jejúnium, inſtítuit orándi modum. Ceſsántibus quoque exínde terróribus, per cunctas províncias diſpérſa facti fama cunctos Sacerdótes imitári commónuit quod Sacérdos fecit ex fide: quæ uſque nunc in Chriſti nómine per omnes Eccléſias in compunctióne cordis & contritióne ſpíritûs celebrátur.

℟. *ij*. Scitóte, *p.* 328.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

LECTIO III. *c.* 17. *v.* 1. *ad* 11.

Oratio Chriſti pro clarificatione ſua, & pro Apoſtolis.

SUblevátis Jeſus óculis in cœlum, dixit: Pater, venit hora: clarífica Fílium tuum, ut Fílius tuus claríficet te. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Evang. Tract. 104. *n.* 3.

CLarificátum à Patre Fílium nonnúlli accípiunt in hoc, quòd ei non pepércit, ſed pro nobis ómnibus trádidit eum. Sed ſi Paſſióne clarificátus dícitur, quantò magìs Reſurrectióne? Nam in Paſſióne magìs ejus humílitas quàm cláritas commendátur, Apóſtolo teſte, qui dicit: Humiliávit ſemetípſum, factus obédiens uſque ad mortem, mortem autem crucis. Deínde ſéquitur, & de ejus clarificatióne jam dicit: Propter quod & Deus illum exaltávit, & donávit ei nomen quod eſt ſuper omne nomen; ut in nómine Jeſu omne genu flectátur, cœléſtium, terréſtrium, & infernórum, & omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jeſus Chriſtus in glória eſt Dei Patris. Hæc eſt clarificátio Dómini noſtri Jeſu Chriſti, quæ ab ejus Reſurrectióne ſumpſit exórdium.

℟. *iij*. Exaúdi me, Dómine, * Exaúdi me; ut diſcat pópulus iſte, quia tu es Dóminus Deus, allelúia. 3. *Reg.* 18. 37. ℣. Pater, maniſeſtávi nomen tuum homínibus quos dedíſti mihi. *Joan.* 17. 6. * Exaúdi. Glória. * Exaúdi. Te Deum.

Ad Benedíctus, *Ant.* 6. F. Pater, ſerva eos in nómine tuo, quos dedíſti mihi, ut ſint unum ſicut & nos, allelúia. *Joan.* 17. 11.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut quò ventúræ Solemnitátis Auctor ingréſſus eſt, ſemper noſtræ mentis dirigátur inténtio: & quò fide pérgimus, converſatióne perveniámus; Per eúmdem Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

Hæc Oratio dicitur ad Tertiam, Sextam, & Nonam. Litaniæ ut in diebus præcedentibus.

CANON.

Ex Concílio Coloniénſi primo.

Anno 1536. *Part.* 9. *Cap.* 7.

Litániis ſeu Rogatiónibus, omnes interéſſe jubéntur; ut quemádmodum omnes peccavérunt, ſic & omnes pro vénia súpplicent, omnéſque ad Deum corda cum mánibus élevent.

Si quod Feſtum Duplex minus veniat in die ſequenti, anticipari debet, & de eo fiet in Sabbato præcedenti. Si autem veniat Feſtum Duplex majus, aut ſuprà, de eo fiet primâ die non impeditâ intrà Octavam Aſcenſionis.

IN ASCENSIONE DOMINI.

SOLEMNE MAJUS.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria.

Antiphona 6. toni F.

IN die illa erit Germen Dómini in magnificéntia & glória, & fructus terræ ſublímis, allelúia. *Iſ.* 4. 2.

Ant. 2. D. Stabunt pedes ejus in die illa ſuper montem Olivárum, qui eſt contra Jerúſalem, allelúia. *Zach.* 14. 4.

Ant. 8. G. Qui redémpti ſunt à Dómino, reverténtur, & vénient in Sion laudántes, allelúia. *Iſ.* 51. 11.

Ant. 7. G. Transíbit Rex eórum coram eis, & Dóminus in cápite eórum, allelúia. *Mich.* 2. 13.

Ant. 5. a. Ipſe portábit glóriam, & ſedébit, & dominábitur ſuper ſólio ſuo, allelúia. *Zach.* 6. 13.

CAPITULUM. *Amos.* 9. 6.

QUi ædíficat in cœlo aſcenſiónem ſuam, & faſcículum ſuum ſuper terram fundávit: qui vocat aquas maris, & effúndit eas ſuper fáciem terræ, Dóminus nomen ejus.

℟. Attóllite portas, príncipes, veſtras, & * Elevámini, portæ æternáles: & introíbit Rex glóriæ, allelúia. *Pſ.* 23. 7. ℣. Venit hora ut clarificétur Fílius hóminis. *Joan.* 12. 23. * Elevámini. Glória. *Reſumitur* ℟. Attóllite.

HYMNUS.

CHRISTE, quem ſedes révocant patérnæ,
Spléndidos orbi rénovas triúmphos,
Dum viâ tentas hómini negátâ
Scándere cœlum.

OCIOR venti reſonánte pennâ,
Vi ſuâ, celſum per ináne fertur:
Non eget curru; jubet, & recédunt
Sídera nutu.

CLAUSA tot ſeclis patet aula cœli:
Ipſe Rex claros jaculátus ignes,
Mœnibus ruptis, ſubit, & ſupérnas
Tránſvolat arces.

SE Deo ſiſtit: Pater, ecce Natus;
In tuo victor grémio repónit
Plúrimo partas & adhuc rubéntes
Sánguine lauros.

TU, Caput, ſurgis! tua ſed jacémus
Membra: quam præfers, Mediátor, audi

Quanta pro membris tibi crux poténte
Voce loquátur.
SUMMA laus ſummæ Tríadi per Orbem:
Qui tenes dextram sólii patérni,
Pacis ætérnæ ſimul eſto nobis
Autor & obſes.
Amen.

℣. Iter fácite ei qui aſcéndit ſuper Occáſum; ℟. Dóminus nomen illi. *Pſ.* 67. 5.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. a. Ecce cum núbibus cœli quaſi Fílius hóminis veniébat; & uſque ad Antíquum diérum pervénit, & in conſpéctu ejus obtulérunt eum, allelúia. *Dan.* 7. 13.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut qui ſuper terram éxules tenémur póndere córporis, eúntem in cœlum Fílium tuum ſequámur páſſibus amóris; Qui tecum vivit & regnat.

COMPLETORIUM *habetur poſt II. Veſperas, eo ſolo diſcrimine quòd hic dicuntur Pſalmi de Ferìa.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Jeſum eúntem in cœlum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Act.* 1. 10.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2. *ritu ſolemni.*

HYMNUS. S. V.

FELIX dies mortálibus,
Quâ per profúſum ſánguinem,
Homo Deus clauſas diu
Intrávit ætérnas domos!
NOS membra, quò noſtrum Caput,
Quò Dux præívit, íbimus.
Si jungat una mens ſimul,
Nos una junget glória.
DISCESSIT, & ſuis adeſt,
Præſénte ſemper Spíritu;
Miſcens ſuo ſe córpori,
Omnes in artus ínfluit.
NOSTRAS, Olýmpo rédditus,
Qui, Chriſte, ſedes prǽparas,
Hîc éxules ad pátriam
Trahas amóris néxibus.
TUNC, ore nudo, qualis es,
Quantúſque, te vidébimus,
Amábimus te júgiter,
Te júgiter laudábimus.
QUI victor in cœlum redis,
Jeſu, tibi ſit glória;
Cum Patre, & almo Spíritu,
In ſempitérna ſécula.
Amen.

In Pſal. 8. Dómine, Dóminus noſter, *p.* 28.

Ant. 4. E. Nunc clarificátus eſt Fílius hóminis, & Deus clarificátus eſt in eo, allelúia. *Joan.* 13. 31.

In Pſal. 18. Cœli enárrant, *p.* 32.

Ant. 1. f. Profectus eſt in cœlum, ſubjéctis ſibi Angelis, & Poteſtátibus, & Virtútibus, allelúia. 1. *Petr.* 3. 22.

In diviſ. Pſal. 18. Lex Dómini immaculáta, *p.* 33.

Ant. 7. G. Aſcéndens in altum, captívam duxit captivitátem, dedit dona homínibus, allelúia. *Eph.* 4. 8.

℣. A ſummo cœlo egréſſio ejus; ℟. Et occúrſus ejus uſque ad ſummum ejus. *Pſ.* 18. 7.

De Actibus Apoſtolórum,
LECTIO I. *c.* 1. *v.* 6. *ad* 14.

QUi convénerant, interrogábant Jeſum, dicéntes: Dómine, ſi in témpore hoc reſtítues regnum Iſraël? Dixit autem eis: Non eſt veſtrûm noſſe témpora vel moménta quæ Pater póſuit in ſua poteſtáte: ſed accipiétis virtútem ſuperveniéntis Spíritûs ſancti in vos, & éritis mihi teſtes in Jerúſalem, & in omni Judǽa & Samaría, & uſque ad últimum terræ. Et cùm hæc dixíſſet, vidéntibus illis, elevátus eſt: & nubes ſuſcépit eum ab óculis eórum. Cúmque intueréntur in cœlum eúntem illum, ecce duo viri aſtitérunt juxta illos in véſtibus albis, qui & dixérunt: Viri Galilǽi, quid ſtatis aſpiciéntes in cœlum? Hic Jeſus, qui aſſúmptus eſt à vobis in cœlum, ſic véniet, quemádmodum vidíſtis eum eúntem in cœlum. Tunc revérſi ſunt Jeroſólymam, à monte qui vocátur Olivéti, qui eſt juxta Jerúſalem, ſábbati habens iter. Et cùm introíſſent in cœnáculum, aſcendérunt ubi manébant Petrus & Joánnes, Jacóbus & Andréas, Philíppus & Thomas, Bartholomǽus & Matthǽus; Jacóbus Alphǽi, & Simon Zelótes, & Judas Jacóbi. Hi omnes erant perſeverántes unanímiter in oratióne cum muliéribus, & María matre Jeſu, & frátribus ejus.

℟. *j.* Tempus eſt ut revértar ad eum qui me miſit: * Vos autem benedícite Deum, & narráte ómnia mirabília ejus, allelúia. *Tob.* 12. 20. ℣. Aſcéndo ad Patrem meum, & Patrem veſtrum, Deum meum, & Deum veſtrum. *Joan.* 20. 17. * Vos. Glória. * Vos.

Sermo ſancti Leónis Papæ.
Serm. 72. *De Aſcenſ.* 2. *Cap.* 1. 2. 5.
LECTIO II.

SIcut in Solemnitáte Paſchnáli, Reſurréctio Dómini fuit nobis cauſa lætándi; ità Aſcénſio ejus in cœlos præséntium nobis eſt matéria gaudiórum. Explétis ómnibus quæ Evangélicæ prædicatióni & novi Teſtaménti myſtériis congruébant, Dóminus noſter Jeſus Chriſtus, quadragéſimo poſt Reſurrectiónem die, coram diſcípulis elevátus in cœlum, corporális præséntiæ modum fecit, manſúrus in Patris déxtera, donec témpora multiplicándis Eccléſiæ fíliis divínitùs præſtitúta, per-

agántur, & ad judicándos vivos & mórtuos in eádem carne, in qua aſcéndit, advéniat. Exultémus ítaque, dilectíſſimi, gaúdio ſpiritáli: & dignâ apud Deum gratiárum actióne lætántes, líberos cordis óculos ad illam altitúdinem in qua Chriſtus eſt, erigámus. Surſùm vocátos ánimos deſidéria terréna non déprimant: ad ætérna præeléctos peritúra non óccupent: viam veritátis ingréſſos falláces illécebræ non retárdent. Et ità à fidélibus hæc temporália decurrántur, ut peregrinári ſe in hac mundi valle cognóſcant.

℟. *ij*. Stetit, & benedíxit omni Eccléſiæ Iſraël, voce magnâ dicens: * Benedíctus Dóminus, qui dedit réquiem pópulo ſuo Iſraël, juxta ómnia quæ locútus eſt, allelúia. 3. *Reg*. 8. 55. 56. ℣. Dum benedíceret illis, recéſſit ab eis, & ferebátur in cœlum. *Luc*. 24. 51. * Benedíctus. Glória. * Benedíctus.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Marcum.

LECTIO III. *c*. 16. *v*. 14. *ad finem*.

Chriſtus, miſſis in Orbem Apoſtolis, ad cœlum aſcendit.

RECumbéntibus Undecim appáruit Jeſus, & exprobrávit incredulitátem eórum & durítiam cordis. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 29. *in Evang*. *n*. 5. 6.

ET Dóminus quidem Jeſus, poſtquàm locútus eſt, aſſúmptus eſt in cœlum. In véteri Teſtaménto cognóvimus quòd Elías ſit raptus in cœlum: ſed áliud eſt cœlum aéreum, áliud æthéreum. In cœlum aéreum Elías ſublevátus eſt, ut in ſecrétam quamdam terræ regiónem repéntè ducerétur, ubi in magna jam carnis & ſpíritûs quiéte víveret, quoúſque ad finem mundi rédeat, & mortis débitum ſolvat. Redémptor autem noſter eam reſurgéndo consúmpſit, & Reſurrectiónis ſuæ glóriam aſcendéndo declarávit, non curru, non Angelis ſublevátus: quia is qui fécerat ómnia, nimírùm ſuper ómnia ſuâ virtúte ferebátur. Sicut autem Joſeph à frátribus vénditus venditiónem Redemptóris noſtri figurávit; ſic Henoch tranſlátus, atque ad cœlum aéreum Elías ſublevátus, Aſcenſiónem Domínicam deſignávit. Aſcenſiónis ergo ſuæ Dóminus prænúntios & teſtes hábuit, unum ante Legem, álium ſub Lege: ut quandóque veníret ipſe, qui veráciter cœlos penetráre potuíſſet.

℟. *iij*. Aſcéndit Deus in júbilo; & Dóminus in voce tubæ. * Psállite Deo

noſtro ; psállite : psállite Regi noſtro, psállite, allelúia. *Pſ.* 46. 6. 7. ℣. Aſsúmptus eſt in cœlum, & ſedet à dextris Dei. *Marc.* 16. 19. * Psállite. Glória. *Reſumitur* ℟. Aſcéndit.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Regnábit Deus ſuper gentes : ℟. Deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuam. *Pſ.* 46. 9.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 1. f. Magnus es, Dómine, in ætérnum, & in ómnia ſécula regnum tuum, allelúia. *Tob.* 13. 1.

Ant. 5. a. Feciſti mirabília, Dómine, cogitatiónes antíquas fidéles, allelúia. *Iſ.* 25. 1.

Ant. 6. F. Adónaï, Dómine, magnus es tu, & præclárus in virtúte tua, & quem ſuperáre nemo poteſt, allelúia. *Judith.* 16. 16.

Ant. 3. *a.* Tuum.

CANTICUM TRIUM PUERORUM. *Dan. c.* 3. *v.* 52. *ad* 56.

Laudatur Dominus, in gloria ſedens.

BEnedíctus es, Dómine, Deus patrum noſtrórum ; * & laudábilis, & glorióſus, & ſuperexaltátus in ſécula.

Et benedíctum nomen glóriæ tuæ ſanctum ; * & laudábile, & ſuperexaltátum in ómnibus ſéculis.

Benedíctus es in templo ſancto glóriæ tuæ ; * & ſuperlaudábilis, & ſupergloriósus in ſécula.

Benedíctus es in throno regni tui ; * & ſuperlaudábilis, & ſuperexaltátus in ſécula.

Benedíctus es, qui intuéris abýſſos, & ſedes ſuper Chérubim ; * & laudábilis, & ſuperexaltátus in ſécula.

Benedíctus es in firmaménto cœli ; * & laudábilis, & glorióſus in ſécula.

Ant. Tuum eſt, Dómine, regnum ; & tu es ſuper omnes príncipes, allelúia. 2. *Par.* 29. 11.

Ant. 2. D. Sicut in conſpéctu eórum ſanctificátus es in nobis, ſic in conſpéctu noſtro magnificáberis in eis, allelúia. *Eccli.* 36. 4.

CAPITULUM. *Hebr.* 2. 9.

EUm, qui módico quàm Angeli minorátus eſt, vidémus Jeſum, propter paſſiónem mortis, glóriâ & honóre coronátum.

HYMNUS. S. V.

PARTA tuis labóribus,
Qui jam potíris glóriâ ;
Quos hîc relínquis órphanos,
Nos, Chriſte, ſemper réſpicis.

ALTO benígnus è throno,
E Patris almi déxtera,
Nos állicis, nos cónfoves,
Et ad volándum próvocas.

TERRENA quæ mens non capit,

Quæ ſola pérſpicit fides,
Ad ſancta fac nos gaúdia
Amóre caſto cúrrere.

Si quos amas non déſeris,
Noſtræ ſalútis óbſidem,
Mittas ab altis ſédibus,
Qui nos adóptet, Spíritum.

Qui victor in cœlum redis,
Jeſu, tibi ſit glória;
Cum Patre, & almo Spíritu,
In ſempitérna sécula. Amen.

℣. Dóminus in templo ſancto ſuo; ℟. Dóminus, in cœlo ſedes ejus. *Pſ.* 10. 5.

Ad Benedíctus, *Ant.* 3. E. Sedet ad déxteram Majeſtátis in excélſis, tantò mélior Angelis effécłus, quantò differéntius præ illis nomen hæreditávit, allelúia. *Hebr.* 1. 3. 4.

Oratio.

Concéde, quæſumus, omnípotens Deus, ut qui hodiérnâ die Unigénitum tuum Redemptórem noſtrum ad cœlos aſcendíſſe crédimus, ipſi quoque mente in cœléſtibus habitémus; Per eúmdem Dóminum.

Ad Horas, *Doxologia*

Qui victor in cœlum redis,
Jeſu, tibi ſit glória;
Cum Patre, & almo Spíritu,
In ſempitérna sécula. Amen.

Pſalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. Magnus es.

Capitulum. *Eph.* 1. 19. 20.

Crédimus ſecúndùm operatiónem poténtiæ virtútis Dei, quam operátus eſt in Chriſto, súſcitans illum à mórtuis, & conſtítuens ad déxteram ſuam in cœléſtibus.

In ℟. *brevi.* ℣. Qui aſcendíſti ſuper omnes cœlos. *Eph.* 4. 10.

CANON.

Ex Conſtitutiónibus Apoſtolórum.

Lib. 5. *Cap.* 18.

Numerátis quadragínta diébus à primo Domínico die, celebráte diem Feſtum Aſſumptiónis Dómini, quo die aſcéndit ad Deum, eumdémque Patrem ſuum, à quo miſſus fúerat, ad cujus déxteram virtútis ſedet, quíque in conſummatióne séculi véniet cum poteſtáte & glória multa, ad judicándum vivos & mórtuos.

AD TERTIAM.

Ant. Feciſti.

Capitulum. *Hebr.* 9. 24.

Non in manufácta Sancta Jeſus introívit exemplária verórum; ſed in ipſum cœlum, ut appáreat nunc vúltui Dei pro nobis.

℟. *breve.* Aſcéndit Deus ſuper Chérubim & volávit, * Allelúia, allelúia. ℟. Aſcéndit. ℣. Volávit ſuper

pennas ventórum. * Allelúia. Glória. ℟. Aſcéndit. *Pſ.* 17. 11.

℣. Eleváta eſt magnificéntia tua, Dómine, ℟. Super cœlos. *Pſ.* 8. 2.

AD SEXTAM.

Ant. Adónaï.

CAPITULUM. *Eph.* 1. 22. 23.

DEus ómnia ſubjécit ſub pédibus ejus; & ipſum dedit Caput ſupra omnem Eccléſiam, quæ eſt corpus ipſíus, & plenitúdo ejus, qui ómnia in ómnibus adimplétur.

℟. *breve.* Aſcendíſti in altum, cepíſti captivitátem, * Allelúia, allelúia. ℟. Aſcendíſti. ℣. Accepíſti dona in homínibus. * Allelúia. Glória. ℟. Aſcendíſti. *Pſ.* 67. 19.

℣. Vidérunt ingréſſus tuos, Deus; ℟. Ingréſſus Dei mei, Regis mei qui eſt in Sancto. *Pſ.* 67. 25.

AD NONAM.

Ant. Sicut.

CAPITULUM. *Apoc.* 19. 16.

HAbet in veſtiménto, & in fémore ſuo ſcriptum: Rex regum, & Dóminus dominántium.

℟. *breve.* Minuíſti eum, Dómine, paulò minùs ab Angelis, * Allelúia, allelúia. ℟. Minuíſti. ℣. Glóriâ & honóre coronáſti eum. * Allelúia. Glória. ℟. Minuíſti. *Pſ.* 8. 6.

℣. Regnábit in ætérnum; ℟. Et in ſéculum séculi. *Pſ.* 10. H. 16.

AD VESPERAS

In Pſal. 109. Dixit Dóminus, *p.* 23.

Ant. 7. G. Ad quem Angelórum dixit Deus aliquándo: Sede à dextris meis? allelúia. *Hebr.* 1. 13.

In Pſal. 110. Confitébor tibi, Dómine, *p.* 24.

Ant. 1. D. Talem habémus Pontíficem, qui conſédit in déxtera ſedis magnitúdinis in cœlis, allelúia. *Hebr.* 8. 1.

In Pſal. 111. Beátus vir, *p.* 24.

Ant. 2. D. Talis decébat ut nobis eſſet Póntifex, ſanctus, ínnocens, impollútus, ſegregátus à peccatóribus, & excélſior cœlis factus, allelúia. *Hebr.* 7. 26.

In Pſal. 112. Laudáte, púeri, Dóminum, *p.* 25.

Ant. 4. a. Unam pro peccátis ófferens hóſtiam, in ſempitérnum ſedet in déxtera Dei; allelúia. *Hebr.* 10. 12.

In Pſal. 137. Confitébor tibi, Dómine.... quóniam audíſti, *p.* 39.

Ant. 3. a. Amplióris glóriæ iſte præ Móyſe dignus eſt hábitus, quantò ampliórem honórem habet domûs, qui fabricávit illam, allelúia. *Hebr.* 3. 3.

CAPITULUM. *Philipp.* 2. 10. 11.

IN nómine Jeſu omne genu flectátur, cœléſtium, terréſtrium, & infernórum; & omnis lingua confiteá-

tur, quia Dóminus Jeſus Chriſtus in glória eſt Dei Patris.

HYMNUS.

PRomissa, tellus, cóncipe gaúdia;
Te fauſta cœlo concíliat dies:
Deus tuméntes ponet iras,
Sancta tuus Mediátor intrat.

Tu, Chriſte, victor mortis & ínferi,
Cruóre partam súſcipe glóriam,
Procéde, regna, ſume ſceptrum;
Subjícitur tibi totus orbis.

Quid obſtupéntes ſuſpícitis polo,
O vos, eúntem, diſcípuli, Deum?
Ut nunc Redémptor ſcandit aſtra,
Sic véniet metuéndus ultor.

O Christe, dextræ qui Patris áſſides,
Fac nos triúmphi partícipes tui:
Certámen urget, militémus,
Et, duce te, ſuperémus hoſtem.

Laus ſumma Patri, qui Génitum polo
Pacis perénnis ſúſcipit óbſidem;
Laus, qui triúmphat, ſumma Nato;
Par tibi laus, utriúſque Nexus. Amen.

℣. Excélſus ſuper omnes gentes Dóminus, ℟. Et ſuper cœlos glória ejus. *Pſ.* 112. 4.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. D. Habéntes Pontíficem magnum, qui penetrávit cœlos, Jeſum Fílium Dei, teneámus confeſſiónem, allelúia. *Hebr.* 4. 14.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 1. a. Teneámus ſpei noſtræ confeſſiónem indeclinábilem: fidélis enim eſt qui repromíſit, allelúia. *Hebr.* 10. 23.

HYMNUS.

Jam Chriſtus in cœlum redux,
Ad déxteram Patris ſedet;
Mundi futúrum Júdicem
Vident treméntes Angeli.

Hic nempè juſtâ mórtuos
Vivóſque lance pónderans,
Se prǽmium dabit piis
Damnábit ætérnùm reos.

Supreme Judex, nos gravi
Somno jacéntes réſpice:
Nec imparátos ópprimat
Triſtis tubæ minax ſonus.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus. Amen.

Capitulum. *Hebr.* 6. 20.

PRæcúrſor pro nobis introívit Jeſus, ſecúndùm órdinem Melchíſedech Póntifex factus in ætérnum.

℟. *breve.* In manus.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 5. C. Lucérna civitátis eſt Agnus; & ambulábunt gentes in lúmine ejus, allelúia. *Apoc.* 21. 23. 24.

Oratio.

DA, quǽſumus, omnípotens Deus, mentes noſtras & corda noſtra in eo requiéſcere, quem ad déxteram tuam ſedéntem adorámus Mediatórem noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum; Qui tecum vivit, &c.

Hymnus & Oratio quæ hìc habentur, dicuntur uſque ad Pentecoſten, etiamſi fiat de aliquo Sancto.

DIEBUS

INTRA OCTAVAM ASCENSIONIS DOMINI,

Quæ eſt ſecundi Ordinis.

Omnia ut in Die, exceptis quæ ſequuntur.

Pſalmi de Feria.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Pontíficem magnum, qui penetrávit cœlos, Jeſum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Hebr.* 4. 14.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2. *ritu ſimplici.*

Hymnus. Felix dies mortálibus, *p.* 388.

Pſalmi notati pro qualibet Feria, infrà.

Ant. ſola. 6. F. Apóſtoli adorántes regréſſi ſunt in Jeruſalem cum gaúdio magno, allelúia. *Luc.* 24. 52.

℣. A ſummo cœlo egréſſio ejus, ℟. Et occúrſus ejus uſque ad ſummum ejus. *Pſ.* 18. 7.

Lectiones & ℟℟. ut infrà in unaquaque die.

AD LAUDES MATUTINAS.

Ant. ſola. 1. f. Pater, quos dedíſti mihi, volo ut ubi ſum ego, & illi ſint mecum; ut vídeant claritátem meam quam dedíſti mihi, allelúia. *Joan.* 17. 24.

AD VESPERAS.

Ant. ſola. 2. D. Apóſtoli erant perſeverántes unanímiter in oratióne, cum muliéribus, & María matre Jeſu, & frátribus ejus, allelúia. *Act.* 1. 14.

FERIA SEXTA

INTRA OCTAVAM ASCENSIONIS.

Pſalmi notati pro II. Nocturno Feriæ VI. p. 92.

De Libro Apocalýpſis beáti Joánnis Apóſtoli.

LECTIO I. *c.* 5. *v.* 1. *ad* 8.

VIdi in déxtera ſedéntis ſupra thronum, librum ſcriptum intùs & foris, ſignátum ſigíllis ſeptem. Et vidi Angelum fortem, prædicántem voce magnâ: Quis eſt dignus aperíre librum, & ſólvere ſignácula ejus? Et nemo póterat, neque in cœlo, neque in terra, neque ſubtùs terram, aperíre librum, ne-

que reſpícere illum. Et ego flebam multùm, quóniam nemo dignus invéntus eſt aperíre librum, nec vidére eum. Et unus de ſenióribus dixit mihi: Ne fléveris: ecce vicit Leo de tribu Juda, Radix David, aperíre librum, & sólvere ſeptem ſignácula ejus. Et vidi: & ecce in médio throni & quátuor animálium, & in médio ſeniórum, Agnum ſtantem tanquam occíſum, habéntem córnua ſeptem, & óculos ſeptem, qui ſunt ſeptem ſpíritus Dei, miſſi in omnem terram. Et venit, & accépit de déxtera ſedéntis in throno librum. Et cùm aperuíſſet librum, quátuor animália, & vigínti quátuor ſeniòres cecidérunt coram Agno, habéntes ſínguli cítharas, & phíalas aúreas plenas odoramentórum, quæ ſunt oratiónes ſanctórum.

℟. *j*. Regna terræ, cantáte Deo, * Psállite Dómino, psállite Deo, qui aſcéndit ſuper cœlum cœli ad Oriéntem, allelúia. *Pſ*. 67. 33. 34. ℣. Sedénti in throno & Agno, benedíctio, & honor, & glória. *Apoc*. 5. 13. * Psállite.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Ephéſios.

LECTIO II. *c*. 4. *v*. 1. *ad* 8.

Obſecro ítaque vos ego vinctus in Dómino, ut dignè ambulétis vocatióne quâ vocáti eſtis, cum omni humilitáte, & manſuetúdine, cum patiéntia, ſupportántes ínvicem in caritáte, ſollíciti ſerváre unitátem ſpíritûs in vínculo pacis. Unum corpus, & unus ſpíritus, ſicut vocáti eſtis in una ſpe vocatiónis veſtræ. Unus Dóminus, una fides, unum baptíſma. Unus Deus & Pater ómnium, qui eſt ſuper omnes, & per ómnia & in ómnibus nobis. Unicuíque autem noſtrûm data eſt grátia, ſecúndùm menſúram donatiónis Chriſti. Propter quod dicit: Aſcéndens in altum, captívam duxit captivitátem, dedit dona homínibus.

℟. *ij*. Conſtituíſti eum, Dómine, ſuper ópera mánuum tuárum: * Omnia ſubjecíſti ſub pédibus ejus, allelúia. *Pſ*. 8. 7. 8. ℣. Sedet in déxtera Dei, de cætero expéctans, donec ponántur inimíci ejus, ſcabéllum pedum ejus. *Hebr*. 10. 12. 13. * Omnia.

Sermo ſancti Leónis Papæ.

Serm. 71. *De Aſcenſ*. 1. *Cap*. 1. 4.

LECTIO III.

Poſt beátam & glorióſam Reſurrectiónem Dómini noſtri Jeſu Chriſti, quâ verum Dei Templum Judáicâ impietáte reſolútum, divína in tríduo poténtia ſuſcitávit, quadragenárius hódie, dilectíſſimi, ſanctórum diérum

expletus eſt númerus, ſacratíſſimâ ordinatióne diſpóſitus, & ad utilitátem noſtræ eruditiónis impénſus: ut dum à Dómino in hoc ſpátium mora præséntiæ corporális exténditur, fides Reſurrectiónis documéntis neceſsáriis muniréter. Unde beatíſſimi Apóſtoli, omnéſque diſcípuli, qui, & de éxitu crucis fúerant trépidi, & de fide Reſurrectiónis ambígui, ità ſunt veritáte perſpícuâ roboráti, ut Dómino in cœlórum eúnte ſublímia, non ſolùm nullâ afficeréntur triſtítiâ, ſed étiam magno gaúdio repleréntur.

℟. *iij.* Cantent in viis Dómini, quóniam magna eſt glória Dómini: * Quóniam excélſus Dóminus, allelúia. *Pſ.* 137. 5. 6. ℣. Qui deſcéndit, ipſe eſt & qui aſcéndit ſuper omnes cœlos, ut impléret ómnia. *Eph.* 4. 10. * Quóniam. Glória. * Quóniam.

Te Deum.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 8. *De Sacramentis.*

PAſtóres omni ſtúdio ac diligéntiâ commíſſum ſibi Chriſtiánum pópulum exhortári debent, cùm ad ſinguláremerga ómnia Sacraménta religiónem & reveréntiam adhibéndam, tum ad frequéntem auguſtíſſimi Euchariſtiæ Sacraménti & confeſſiónis uſum,

SABBATO

INTRA OCTAVAM ASCENSIONIS.

Pſalmi notati pro II. Nocturno Sabbati, p. 107.

De Libro Apocalýpſis beáti Joánnis Apóſtoli.

LECTIO I. *c.* 5. *v.* 11. *ad finem.*

VIdi, & audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, & animálium, & ſeniórum, & erat númerus eórum míllia míllium, dicéntium voce magnâ: Dignus eſt Agnus qui occíſus eſt, accípere virtútem, & divinitátem, & ſapiéntiam, & fortitúdinem, & honórem, & glóriam, & benedictiónem. Et omnem creatúram, quæ in cœlo eſt, & ſuper terram, & ſub terra, & quæ ſunt in mari, & quæ in eo, omnes audívi dicéntes: Sedénti in throno, & Agno, benedíctio, & honor, & glória, & poteſtas in sécula ſeculórum. Et quátuor animália dicébant: Amen. Et vigínti quátuor ſenióres cecidérunt in fácies ſuas: & adoravérunt Vivéntem in sécula ſeculórum.

℟. *j.* Dómine, Dóminus noſter, quàm admirábile eſt nomen tuum in univérſa terra! quóniam * Elevata eſt magnificéntia tua ſuper cœlos. *Pſ.* 8. 2. ℣. Nemo aſcéndit in cœlùm, niſi qui deſcéndit de cœlo, Fílius hóminis qui eſt in cœlo. *Joan.* 3. 13. * Eleváta.

De Epiſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Ephéſios.

Lectio II. *c. 4. v. 9. ad 16.*

QUòd Chriſtus aſcéndit, quid eſt, niſì quia & deſcéndit primùm in ìnferióres partes terræ? Qui deſcéndit, ipſe eſt & qui aſcéndit ſuper omnes cœlos, ut impléret ómnia. Et ipſe dedit quoſdam quidem Apóſtolos, quoſdam autem Prophétas, álios verò Evangeliſtas, álios autem paſtóres & doctóres, ad conſummatiónem ſanctórum, in opus miniſtérii, in ædificatiónem córporis Chriſti: donec occurrámus omnes in unitátem fidei, & agnitiónis Filii Dei, in virum perféctum, in menſúram ætátis plenitúdinis Chriſti: ut jam non ſimus párvuli fluctuántes, & circumferámur omni vento doctrínæ, in nequítia hóminum, in aſtútia ad circumventiónem erróris. Veritátem autem faciéntes in caritáte, creſcámus in illo per ómnia, qui eſt Caput Chriſtus: ex quo totum corpus compáctum, & connéxum per omnem junctúram ſubminiſtratiónis, ſecúndùm operatiónem, in menſúram uniuſcujúſque membri, augméntum córporis facit, in ædificatiónem ſuî in caritáte.

℟. *ij.* Ego in altíſſimis habitávi; * Et thronus meus in colúmna nubis, allelúia. *Eccli. 24. 7.* ℣. Ego vici, & ſedi cum Patre meo in throno ejus. *Apoc. 3. 21.* * Et thronus.

Sermo ſancti Cleméntis Papæ & Mártyris.

Epiſt. 1. ad Cor. Cap. 36. n. 1.

Lectio III.

INvénimus Jeſum Chriſtum Pontíficem oblatiónum noſtrárum, infirmitátis noſtræ patrónum & auxiliatórem. Per hunc in cœlórum altitúdines óculos defigámus: per hunc immaculátum & ſuprémum illíus vultum ſpeculábimur: per hunc óculi cordis noſtri apérti ſunt: per hunc inſípiens & obſcuráta mens noſtra in admirábilem ejus lucem repúllulat: per hunc vóluit Dóminus, ut immortálem cognitiónem guſtarémus: qui, cùm ſit ſplendor majeſtátis ejus, tantò major eſt Angelis, quantò excelléntius nomen ſortítus eſt. Ità quippe ſcriptum eſt: Qui facit Angelos ſuos ſpíritus, & miníſtros ſuos flammam ignis. De Fílio autem ſuo ſic dixit Dóminus: Fílius meus es tu, ego hódie génui te. Et íterùm dicit ad eum: Sede à dextris meis, donec ponam inimícos tuos ſcabéllum pedum tuórum. Quinam ſunt inimíci ejus? Qui pravi ſunt, quíque divínæ voluntáti ſuam voluntátem oppónunt.

℟. *iij.* Dóminus in cœlo

parávit ſedem ſuam ; * Et regnum ipsíus ómnibus dominábitur, allelúia. *Pſ.* 102. 19. ℣. Ipſe eſt ante omnes, & ómnia in ipſo conſtant. *Coloſſ.* 1. 17. * Et. Glória. * Et.

Te Deum.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1547. *Seſſ.* 7. *De Sacram. Can.* 1.

SI quis díxerit, Sacraménta Novæ Legis non fuiſſe ómnia à Jeſu Chriſto Dómino noſtro inſtitúta, aut eſſe plura vel paucióra quàm ſeptem ... aut étiam áliquod horum ſeptem non eſſe verè & próprie Sacraméntum ; anáthema ſit.

AD VESPERAS.

Antiphonæ ut in I. Veſperis Aſcenſionis, p. 387. *cum Pſalmis de Sabbato.*

CAPITULUM. *Coloſſ.* 3. 1. 2.

SI conſurrexíſtis cum Chriſto, quæ ſursùm ſunt quǽrite, ubi Chriſtus eſt in déxtera Dei ſedens : quæ ſursùm ſunt ſápite, non quæ ſuper terram.

Non dicitur Reſponſorium.

Hymnus. Chriſte, quem ſedes, *ſuprà*, p. 387. ℣. Iter fácite, *p.* 388.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. *c.* Projéctus eſt draco ille magnus, ſerpens antíquus, allelúia. *Apoc.* 12. 9.

Oratio, Da, quǽſumus, *infrà, ad Laudes*, p. 401.

Non fit alia Commemoratio Aſcenſionis.

DOMINICA INTRA OCTAVAM ASCENSIONIS.

Omnia ut in die Aſcenſionis, exceptis quæ ſequuntur, & ſervato ritu duplici.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Pontíficem magnum, qui penetrávit cœlos, Jeſum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Hebr.* 4. 14.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2. *ritu duplici.*

Pſalmi è III. Nocturno Dominicæ, p. 7.

De Libro Apocalýpſis beáti Joánnis Apóſtoli.

LECTIO I. *c.* 14. *v.* 1. *ad* 8.

ET vidi : & ecce Agnus ſtabat ſupra montem Sion, & cum eo centum quadragínta quátuor míllia, habéntes nomen ejus, & nomen Patris ejus ſcriptum in fróntibus ſuis. Et audívi vocem de cœlo, tanquam vocem aquárum multárum, & tanquam vocem tonítrui magni : & vocem, quam audívi, ſicut citharœdórum citharizántium in cítharis ſuis. Et cantábant quaſi cánticum novum, ante ſedem, & ante quátuor animália, & ſenióres ; & nemo póterat dícere cánticum, niſì illa centum quadragínta quátuor míllia, qui empti ſunt de terra. Hi ſunt, qui cum muliéribus non ſunt coinquináti : vírgines enim ſunt. Hi ſequúntur Agnum

quocúmque íerit. Hi empti ſunt ex homínibus, primítiæ Deo & Agno: & in ore eórum non eſt invéntum mendácium: ſinè mácula enim ſunt ante thronum Dei. Et vidi álterum Angelum voléntem per médium cœli, habéntem Evangélium ætérnum, ut Evangelizáret ſedéntibus ſuper terram, & ſuper omnem gentem, & tribum, & linguam, & pópulum: dicens magnâ voce: Timéte Dóminum, & date illi honórem, quia venit hora judícii ejus, & adoráte eum, qui fecit cœlum, & terram, mare, & fontes aquárum. Et álius Angelus ſecútus eſt, dicens: Cécidit, cécidit Bábylon illa magna, quæ à vino iræ fornicatiónis ſuæ potávit omnes gentes.

℟. j. Abiérunt in confuſiónem fabricatóres errórum: * Iſraël ſalvátus eſt in Dómino ſalúte ætérnâ, allelúia. *Iſ.* 45. 16. 17. ℣. Salus Deo noſtro, qui ſedet ſuper thronum, & Agno. *Apoc.* 7. 10. * Iſraël.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Hebræos.

Lectio II. *c.* 4. *v.* 9. *ad* 13.

Relínquitur ſabbatíſmus pópulo Dei. Qui enim ingréſſus eſt in réquiem ejus, étiam ipſe requiévit ab opéribus ſuis, ſicut à ſuis Deus. Feſtinémus ergo íngredi in illam réquiem: ut ne in idípſum quis íncidat incredulitátis exémplum. Vivus eſt enim ſermo Dei, & éfficax, & penetrabílior omni gládio ancípiti, & pertíngens uſque ad diviſiónem ánimæ ac ſpíritûs, compágum quoque ac medullárum, & diſcrétor cogitatiónum & intentiónum cordis. Et non eſt ulla creatúra inviſíbilis in conſpéctu ejus: ómnia autem nuda & apérta ſunt óculis ejus, ad quem nobis ſermo.

℟. ij. Efférte illud uſque ad extréma terræ; dícite: * Redémit Dóminus ſervum ſuum Jacob, allelúia. *Iſ.* 48. 20. ℣. Per próprium ſánguinem introívit ſemel in Sancta, ætérnâ redemptióne invéntâ. *Hebr.* 9. 12. * Redémit.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

Lectio III. *c.* 15. *v.* 26. *ad fin.* & *c.* 16. *v.* 1. *ad* 4.

Paracleti teſtimonium.

Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Cùm vénerit Paraclétus, quem ego mittam vobis à Patre, Spíritum veritátis, qui à Patre procédit, ille teſtimónium perhibébit de me. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Evang. Tract. 92. n. 1. 2.

Cum vénerit Paraclétus, ille teſtimónium perhibébit de me, tanquam díceret: Odio me habuérunt, & occidérunt vidéntes: ſed tale de me Paraclétus teſtimónium perhi-

bébit, ut eos fáciat in me crédere non vidéntes. Et vos, inquit, teſtimónium perhibébitis, quia ab inítio mecum eſtis. Perhibébit Spíritus ſanctus, perhibébitis & vos. Quia enim ab inítio mecum eſtis, potéſtis prædicáre quod noſtis: quod ut modò non faciátis, illíus Spíritûs plenitúdo nondùm adeſt vobis. Ille ergo teſtimónium perhibébit de me, & vos perhibébitis: dabit enim vobis fidúciam teſtimónium perhibéndi cáritas Dei diffúſa in córdibus veſtris, per Spíritum ſanctum qui dábitur vobis.

℟. *iij*. Ante me non eſt formátus Deus; & poſt me non erit. * Ego ſum, ego ſum Dóminus, & non eſt abſque me Salvátor, allelúia. *Iſ*. 43. 10. 11. ℣. Vos teſtimónium perhibébitis, quia ab inítio mecum eſtis. *Joan*. 15. 27. * Ego ſum. Glória. * Ego ſum.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

Capitulum. *Eph*. 2. 21. 22.

In Chriſto Jeſu, omnis ædificátio conſtrúcta creſcit in templum ſanctum in Dómino, in quo & vos coædificámini in habitáculum Dei in Spíritu.

Hymnus. Parta tuis labóribus, *p*. 391.

℣. Dóminus, *p*. 392.

Ad Benedíctus, *Ant*. 3. *a*. Noſtra converſátio in cœlis eſt, unde étiam Salvatórem expectámus Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, allelúia. *Philipp*. 3. 20.

Oratio.

Da, quæſumus, omnípotens Deus, illuc súbſequi tuórum membra fidélium, quò Caput noſtrum Principiúmque præcéſſit, Dóminus noſter Jeſus Chriſtus Fílius tuus; Qui tecum.

Non fit alia Commemoratio Aſcenſionis.

AD PRIMAM.

Non dicitur Symbolum, Quicúmque.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1547. *Seſſ*. 7. *De Sacram*. *Can*. 13.

Si quis díxerit, recéptos & approbátos Eccléſiæ Cathólicæ ritus in ſolémni Sacramentórum adminiſtratióne adhibéri conſuétos, aut contémni, aut ſinè peccáto à miníſtris pro líbito omítti, aut in novos álios per quemcúmque Eccleſiárum paſtórem mutári poſſe; anáthema ſit.

AD VESPERAS.

Capitulum. 1. *Petr*. 4. 11.

In ómnibus honorificétur Deus per Jeſum Chriſtum, cui eſt glória & impérium in ſécula ſeculórum. Amen.

Hymnus. Promíſſa, tellus, *p*. 394.

℣. Excélſus, *ibid*.

Ad Magníficat, *Ant*. 8. G. Dixit Jeſus: Spíritus veritátis, qui à Patre procédit,

teſtimónium perhibébit de me, allelúia. *Joan.* 15. 26.

Oratio, Da, quǽſumus, *ſuprà ad Laudes*, p. 401.

Non ſit alia Commemoratio Aſcenſionis.

FERIA SECUNDA INTRA OCTAVAM ASCENSIONIS.

Pſalmi notati pro III. Nocturno Feriæ II. p. 31.

De Libro Apocalýpſis beáti Joánnis Apóſtoli.

LECTIO I. *c.* 14. *v.* 13. *ad* 16.

AUdívi vocem de cœlo, dicéntem mihi: Scribe: Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur. Amodò jam dicit Spíritus, ut requiéſcant à labóribus ſuis: ópera enim illórum ſequúntur illos. Et vidi, & ecce nubem cándidam, & ſuper nubem ſedéntem ſímilem Fílio hóminis, habéntem in cápite ſuo corónam aúream, & in manu ſua falcem acútam. Et álius Angelus exívit de templo clamans voce magnâ ad ſedéntem ſuper nubem: Mitte falcem tuam, & mete, quia venit hora ut metátur, quóniam áruit meſſis terræ. Et miſit qui ſedébat ſuper nubem, falcem ſuam in terram, & deméſſa eſt terra.

℞. *j.* Regna, *p.* 396.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Hebrǽos.

LECTIO II. *c.* 6. *v.* 13. *ad finem.*

ABrahæ promíttens Deus, quóniam néminem hábuit, per quem juráret, majórem, jurávit perſemetípſum, dicens: Niſì benedícens benedícam te, & multíplicans multiplicábo te. Et ſic longanímiter ferens, adéptus eſt repromiſſiónem. Hómines enim per majórem ſuî jurant, & omnis controvérſiæ eórum finis, ad confirmatiónem, eſt juraméntum. In quo abundántiùs volens Deus oſténdere pollicitatiónis hærédibus immobilitátem consílii ſui, interpóſuit juſjurándum: ut per duas res immóbiles, quibus impoſſíbile eſt mentíri Deum, fortíſſimum ſolátium habeámus, qui confúgimus ad tenéndam propóſitam ſpem, quam ſicut ánchoram habémus ánimæ tutam ac firmam, & incedéntem uſque ad interióra veláminis: ubi Præcúrſor pro nobis introívit Jeſus, ſecúndùm órdinem Melchíſedech, Póntifex factus in ætérnum.

℞. *ij.* Conſtituíſti, *p.* 396.

Sermo ſancti Auguſtini Epíſcopi.

Serm. 261. n. 1.

LECTIO III.

REſurréctio Dómini, ſpes noſtra: Aſcénſio Dómini, glorificátio noſtra. Aſcenſiónis enim hódie Solémnia celebrámus. Si ergo rectè, ſi fidéliter, ſi devótè, ſi ſanctè, ſi piè Aſcenſiónem Dómini celebrámus, aſcendámus cum illo, & ſursùm cor habeámus. Aſ-

cendéntes autem non extollámur, nec de noſtris, quaſi de própriis méritis præſumámus. Sursùm enim cor habére debémus, ſed ad Dóminum. Sursùm enim cor, non ad Dóminum, ſupérbia vocátur; ſursùm autem cor ad Dóminum, refúgium vocátur. Illi enim dícimus qui aſcéndit: Dómine, refúgium factus es nobis. Reſurréxit enim, ut ſpem nobis daret, quia resúrgit quod móritur; ne moriéndo deſperarémus, & totam vitam noſtram morte finítam putarémus. Sollíciti enim erámus de ipſa ánima; & ille nobis, reſurgéndo, & de carne ſecuritátem dedit.

℟. iij. Cantent, p. 397.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 8. *De Sacramentis.*

PRæcípimus, ut præſcríptas à majóribus noſtris in Sacraméntis adminiſtrándis cæremónias, non ſolùm diligénter, ſed étiam ſumma cum ánimi attentióne & religióne obsérvent Sacerdótes.

FERIA TERTIA
INTRA OCTAVAM
ASCENSIONIS.

Pſalmi notati pro III. Nocturno Feriæ III. p. 46.

De Libro Apocalýpſis beáti Joánnis Apóſtoli.

LECTIO I. *c.* 19. *v.* 4. *ad* 9.

CEcidérunt ſenióres vigínti quátuor, & quátuor animália, & adoravérunt Deum ſedéntem ſuper thronum, dicéntes: Amen: Allelúia. Et vox de throno exívit, dicens: Laudem dícite Deo noſtro, omnes ſervi ejus: & qui timétis eum, pusílli & magni. Et audívi quaſi vocem turbæ magnæ, & ſicut vocem aquárum multárum, & ſicut vocem tonitruórum magnórum, dicéntium: Allelúia; quóniam regnávit Dóminus Deus noſter omnípotens. Gaudeámus, & exultémus, & demus glóriam ei, quia venérunt núptiæ Agni, & uxor ejus præparávit ſe. Et datum eſt illi, ut coopériat ſe býſſino ſplendénti & cándido. Býſſinum enim, juſtificatiónes ſunt ſanctórum. Et dixit mihi: Scribe: Beáti qui ad cœnam nuptiárum Agni vocáti ſunt. Et dicit mihi: Hæc verba Dei vera ſunt.

℟. j. Dómine, p. 397.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Hebræos.

LECTIO II. *c.* 8. *v.* 1. *ad* 6.

TAlem habémus Pontíficem, qui consédit in déxtera ſedis magnitúdinis in cœlis, ſanctórum miníſter & tabernáculi veri, quod fixit Dóminus, & non homo. Omnis enim póntifex ad offeréndum múnera & hóſtias conſtitúitur: unde necéſſe eſt, & hunc habére áliquid quod ófferat. Si ergo eſſet ſuper terram;

nec eſſet ſacérdos: cùm eſſent qui offérrent ſecúndùm legem múnera, qui exemplári & umbræ desérviunt cœléſtium. Sicut reſpónſum eſt Móyſi, cùm conſummáret tabernáculum: Vide, inquit; ómnia fácito ſecúndùm exémplar, quod tibi oſténſum eſt in monte. Nunc autem méliùs ſortítus eſt miniſtérium, quantò & melióris Teſtaménti mediátor eſt, quod in melióribus repromiſſiónibus ſancítum eſt.

℟. *ij.* Ego, *p.* 398.

Sermo ſancti Leónis Papæ.

Serm. 72. *De Aſcenſ.* 2. *Cap.* 2. 3.

LECTIO III.

QUod Redemptóris noſtri conſpícuum fuit, in ſacraménta tranſívit: & ut fides excelléntior eſſet ac fírmior, viſióni doctrína ſuccéſſit, cujus autoritátem, ſupérnis illumináta rádiis, credéntium corda ſequeréntur. Hanc fidem Aſcenſióne Dómini auctam, & Spíritûs ſancti múnere roborátam, non víncula, non cárceres, non exília, non fames, non ignis, non laniátus ferárum, nec exquisíta perſequéntium crudelitátibus ſupplícia terruérunt. Pro hac fide per univérſum mundum non ſolùm viri, ſed étiam féminæ; nec tantùm ímpubes púeri, ſed étiam ténerae vírgines, uſque ad effuſiónem ſui ſánguinis decertárunt. Hæc fides dæmónia ejécit, ægritúdines dépulit, mórtuos ſuſcitávit. Unde & ipſi beáti Apóſtoli tantùm de Aſcenſióne Dómini profecérunt, ut quidquid illis priùs intúlerat metum, verterétur in gaúdium. Totam enim contemplatiónem ánimi in divinitátem ad Patris déxteram conſedéntis eréxerant.

℟. *iij.* Dóminus, *p.* 398.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1547. *Seſſ.* 7. *De Sacram. Can.* 9.

SI quis díxerit, in tribus Sacraméntis, Baptíſmo ſcílicet, Confirmatióne & Ordine, non ímprimi caractérem in ánima, hoc eſt ſignum quoddam ſpiritále & indelébile, unde ea iterári non poſſunt; anáthema ſit.

FERIA QUARTA INTRA OCTAVAM ASCENSIONIS.

Pſalmi notati pro III. Nocturno Feriæ IV. p. 63.

De Libro Apocalýpſis beáti Joánnis Apóſtoli.

LECTIO I. *c.* 19. *v.* 11. *ad* 16.

VIdi cœlum apértum, & ecce equus albus, & qui ſedébat ſuper eum, vocabátur Fidélis & Verax, & cum juſtítia júdicat, & pugnat. Oculi autem ejus ſicut flamma ignis, & in cápite ejus diadémata multa, habens nomen ſcriptum, quod nemo novit niſi ipſe.

Et veſtítus erat veſte aſpérsâ sánguine: & vocátur nomen ejus, Verbum Dei. Et exércitus qui ſunt in cœlo, ſequebántur eum in equis albis, veſtíti býſſino albo & mundo. Et de ore ejus procédit gládius ex utráque parte acútus: ut in ipſo percútiat gentes. Et ipſe reget eas in virga férrea: & ipſe calcat tórcular vini furóris iræ Dei omnipoténtis. Et habet in veſtiménto & in fémore ſuo ſcriptum: Rex regum, & Dóminus dominántium.

℟. *j.* Abiérunt, *p.* 400.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Hebrǽos.

Lectio II. *c.* 12. *v.* 18. *ad* 25.

NOn accesſíſtis ad tractábilem montem, & accensíbilem ignem, & túrbinem, & calíginem, & procéllam, & tubæ ſonum, & vocem verbórum; quam qui audiérunt, excuſavérunt ſe, ne eis fieret verbum. Non enim portábant quod dicebátur: Et ſi béſtia tetígerit montem, lapidábitur. Et ità terríbile erat quod videbátur. Móyſes dixit: Extérritus ſum, & tremebúndus. Sed accesſíſtis ad Sion montem, & civitátem Dei vivéntis, Jerúſalem cœléſtem, & multórum míllium Angelórum frequéntiam, & Eccléſiam primitivórum, qui conſcripti ſunt in cœlis, & Júdicem ómnium Deum, & ſpíritus juſtórum perfectórum, & Teſtaménti novi Mediatórem Jeſum, & sánguinis aſperſiónem méliùs loquéntem quàm Abel. Vidéte ne recusétis loquéntem. Si enim illi non effugérunt, recusántes eum qui ſuper terram loquebátur: multò magìs nos, qui de cœlis loquéntem nobis avértimus.

℟. *ij.* Efférte, *p.* 400.

Sermo ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Serm. De Aſcenſ. Dom.

Lectio III.

CHriſtus aſcéndens in cœlum, noſtræ natúræ primítias óbtulit Patri; & oblátum donum mirátus eſt Pater, quòd & tanta dígnitas offerébat, & quod offerebátur, nullâ máculâ fœdabátur. Nam & ſuis mánibus ſuſcépit oblátum, & ſuæ ſedis fecit eſſe partícipem: & quod plus eſt, ad partem ſuæ déxteræ collocávit. Cognoſcámus quis eſt ille qui audívit: Sede ad Déxteram meam; quæ natúra eſt cui Deus dixit: Eſto meæ párticeps ſedis? Illa natúra eſt quæ audívit: Terra es, & in terram ibis. Non enim ad omnem glóriam cœlos transíſſe ſufféceràt, non cum Angelis ſtare; ſed cœlos transívit, ſupra Chérubim aſcéndit, ultra Séraphim elevátur, nec antè ſtetit, nisì ſedem Domínicam meruíſſet.

℟. *iij.* Confitémini Dómino, quóniam bonus: *

Quóniam in ſéculum miſericórdia ejus, allelúia. *Pſ.* 117. 1. ℣. In ipſo complácuit omnem plenitúdinem inhabitáre, & per eum reconciliáre ómnia in ipſum. *Coloſſ.* 1. 19. 20. * Quóniam. Glória. * Quóniam.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 9. *De Baptiſmo.*

PRæcípimus, ut quàm citíſſimè fieri póterit, paréntes líberos ſuos baptizándos curent, neque diu expéctent ſuſceptóres & patrínos, ne, dum in vana ad Baptíſmum pompa apparánda tempus inéptè téritur, ánimas Chriſti ſánguine redémptas máximo graviſſimóque perículo, è quo emérgere nunquam póſſint, expónant.

IN OCTAVA ASCENSIONIS DOMINI.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria.

Antiphona 7. *toni d.*

EGo ſum Princípium & Finis, dicit Dóminus Deus, qui eſt, & qui erat, & qui ventúrus eſt, omnípotens, allelúia. *Apoc.* 1. 8.

Ant. 8. G. Congregábo omnes gentes, & dedúcam eas in vallem Jóſaphat, & diſceptábo cum eis, allelúia. *Joel.* 3. 2.

Ant. 1. a. Conſúrgant, & aſcéndant gentes in vallem Jóſaphat: quia ibi ſedébo, ut júdicem omnes gentes, allelúia. *Joel.* 3. 12.

Ant. 3. g. Ecce vénio citò, & merces mea mecum eſt, réddere unicuíque ſecúndùm ópera ſua, allelúia. *Apoc.* 22. 12.

Ant. 6. F. Ecce vénio ſicut fur: beátus qui vígilat, & cuſtódit veſtiménta ſua, allelúia. *Apoc.* 16. 15.

CAPITULUM. *Iſ.* 66. 18.

VEnio, ut cóngregem cum ómnibus géntibus & linguis; & vénient, & vidébunt glóriam meam, dicit Dóminus.

℟. Ecce Dóminus in igne véniet, & quaſi turbo quadrígæ ejus: * Réddere in indignatióne furórem ſuum, & increpatiónem ſuam in flamma ignis, allelúia. *Iſ.* 66. 15. ℣. Hic Jeſus qui aſſúmptus eſt à vobis in cœlum, ſic véniet. *Act.* 1. 11. * Réddere. Glória. * Réddere.

HYMNUS. S. V.

SEnsus quis horror pércutit?
Cœlum profúndum ſcínditur;
Chriſtum ſedéntem núbibus,
Hinc inde ſtipant ágmina.

Feralis ad ſonum tubæ,
Mors juſſa reddit mórtuos,
Quos ad tribúnal Júdicis
Urgent coáctos Angeli.

Pios locans ad déxteram,
Repéllet ad lævam reos:
Novit gregem Paſtor ſuum;

Oves ab hœdis ſégregat.

Ad Júdicis ſedent latus,
Quicúmque, ſpretis ómnibus,
Fugére mundum paúperes,
Deum ſecúti paúperem.

Crux, antè Judǽis probrum,
Ludíbrium crux Géntibus,
Terror reis, probis amor,
Summo micábit ǽthere.

Fixere quem diræ trabi,
Cernent, pavébunt, íngement.
Vultu beábit quo ſuos,
Hoc territábit ímpios.

Venture Judex séculi,
Jeſu, tibi ſit glória;
Cum Patre, & almo Spíritu,
In ſempitérna sécula.
Amen.

℣. Parávit in judício thronum ſuum: ℟. Et ipſe judicábit orbem terræ in æquitáte. *Pſ. 9. 8. 9.*

Ad Magníficat, *Ant.* 1. f. Deus ſtátuit diem, in quo judicatúrus eſt orbem in æquitáte, in viro in quo ſtátuit, fidem præbens ómnibus, súſcitans eum à mórtuis, allelúia. *Act.* 17. 31.

Oratio, Omnípotens Deus, *infrà, ad Laudes*, p. 411.

Completorium *habetur poſt ſecundas Veſperas.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Júdicem vivórum & mortuórum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Act.* 10. 42.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2. *ritu duplici.*

Hymnus. Sénſus quis horror pércutit, *ſuprà, in I. Veſperis*, p. 406.

Pſalmi notati pro III. Nocturno Feriæ V. p. 79.

Ant. 5. a. Sicut fulgur corúſcans de ſub cœlo, in ea quæ ſub cœlo ſunt, fulget, ità erit Fílius hóminis in die ſua, allelúia. *Luc.* 17. 24.

Ant. 8. G. De die illa & hora nemo ſcit, neque Angeli cœlórum, niſi ſolus Pater, allelúia. *Matt.* 24. 36.

Ant. 2. D. Tunc vidébunt Fílium hóminis veniéntem in núbibus, cum virtúte multa & glória, allelúia. *Marc.* 13. 26.

℣. Cùm exárſerit in brevi ira ejus, ℟. Beáti omnes qui confídunt in eo. *Pſ.* 2. 13.

De Libro Apocalýpſis beáti Joánnis Apóſtoli.

Lectio I. *c.* 20. *v.* 11. *ad finem.*

Vidi thronum magnum cándidum, & ſedéntem ſuper eum, à cujus conſpéctu fugit terra & cœlum, & locus non eſt invéntus eis. Et vidi mórtuos, magnos & puſíllos, ſtantes in conſpéctu throni, & libri apérti ſunt: & álius liber apértus eſt, qui eſt vitæ, & judicáti ſunt mórtui ex his quæ ſcripta erant in libris, ſecúndùm ópera ipſórum. Et dedit

mare mórtuos, qui in eo erant: & mors, & inférnus dedérunt mórtuos ſuos, qui in ipſis erant: & judicátum eſt de ſíngulis, ſecúndùm ópera ipsórum. Et inférnus, & mors miſſi ſunt in ſtagnum ignis. Hæc eſt mors ſecúnda. Et qui non invéntus eſt in libro vitæ ſcriptus, miſſus eſt in ſtagnum ignis.

℞. *j*. Introíbunt in ſpelúncas petrárum & in vorágines terræ, à fácie formídinis Dómini, & à glória majeſtátis ejus, * Cùm ſurréxerit percútere terram, allelúia. *Iſ*. 2. 19. ℣. Ecce venit cum núbibus, & vidébit eum omnis óculus. *Apoc*. 1. 7. * Cùm ſurréxerit.

Sermo ſancti Leónis Papæ.

Serm. 8. *De Collect. & Eleemoſ*. 4. *Cap*. 2.

LECTIO II.

VEniet in majeſtátis ſuæ glória Dóminus, ſicut ipſe prædíxit: aderítque cum eo rádians in ſplendóribus ſuis, innumerábilis Angelicárum multitúdo legiónum. Congregabúntur ante thronum poténtiæ ejus ómnium géntium pópuli: & quidquid hóminum univérſis séculis toto orbe terrárum progénitum eſt, in conſpéctu Judicántis adſtábit. Separabúntur ab injúſtis juſti, à nocéntibus innocéntes: & cùm præparátum ſibi regnum, recenſítis miſericórdiæ opéribus, filii pietátis accéperint, exprobrábitur durítia ſterilitátis injúſtis: & nihil habéntes ſiníſtri commúne cum dextris, in ignem ad diáboli & angelórum ejus torménta diſpóſitum, omnipoténtis Júdicis damnatióne mitténtur, cum illo habitúri pœnæ communiónem, cujus elegérunt fácere voluntátem. Quis ígitur iſtam ſortem æternórum cruciátuum non pavéſcat? Quis mala nunquam finiénda non tímeat? Sed cùm ídeò denuntiáta ſit ſevéritas, ut miſericórdia quærerétur; in diébus præséntibus cum miſericórdiæ eſt largitáte vivéndum, ut hómini poſt periculóſam negligéntiam ad pietátis ópera reverténti, poſſíbile ſit ab hac ſenténtia liberári. Hoc enim agit poténtia Júdicis, hoc grátia Servatóris, ut relínquat ímpius vias ſuas, & ab iniquitátis ſuæ conſuetúdine peccátor abſcédat.

℞. *ij*. Ululáte in monte ſancto meo; conturbéntur omnes habitatóres terræ: * Quia venit dies Dómini, quia propè eſt, dies tenebrárum & calíginis, dies nubis & túrbinis, allelúia. *Joel*. 2. 1. 2. ℣. Cœli magno ímpetu tránſient, eleménta verò calóre ſolvéntur, terra autem, & quæ in ipſa ſunt ópera, exuréntur. 2. *Petr*. 3. 10. * Quia.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

LECTIO III. *c.* 24. *v.* 44. *ad finem.*

Promiſſum Spiritûs ſancti mittendi.

DIxit Jeſus ad diſcípulos ſuos : Hæc ſunt verba quæ locútus ſum ad vos, cùm adhuc eſſem vobíſcum. Et réliqua.

Homília ſancti Juſtíni Mártyris.

Apol. 1. *ad Anton. Pium. Anno* 150. n. 51. 52.

QUómodo in cœlum aſcensúrum eſſe Chriſtum prædíctum ſit, audíte. Sic enim dictum eſt: Tóllite portas cœlórum; aperímini, ut ingrediátur Rex glóriæ. Quis eſt iſte Rex glóriæ? Dóminus fortis, & Dóminus potens. Quómodo autem & de cœlis ventúrus ſit cum glória, audíte quæ ea de re dicta ſunt per Jeremíam Prophétam. Sic autem ſe habent: Ecce tanquam Fílius hóminis venit in núbibus cœli, & Angeli ejus cum eo. Quóniam ígitur quæ evenérunt, jam ómnia oſténdimus prædícta, ántequàm evenírent, per Prophétas fuiſſe, necéſſe eſt & ea, quæ ſimíliter prædícta ſunt, ac aliquándo evénient, omnínò eventúra crédere. Quemádmodum enim ea quæ jam evenérunt, prædícta & ignoráta venérunt; ità & quæ ſupérſunt, quamvis ignoréntur, ac non credántur, evénient. Duos enim illíus advéntus prædixérunt Prophétæ: unum quidem, qui jam exhíbitus eſt, tanquam deſpécti & paſsíbilis hóminis, álterum autem, quando cum glória è cœlis unà cum Angélico ipsíus exércitu adventúrus prædicátur: quando & córpora exſuſcitábit ómnium quicúmque extitérunt hóminum; ac dignórum quidem córpora índuet incorruptióne, iniquórum autem in perpétuo ſenſu cum pravis dæmónibus in ignem ætérnum mittet.

℟. iij. Mea eſt últio; & ego retríbuam in témpore, ut labátur pes eórum: * Juxtà eſt dies perditiónis, & adéſſe feſtínant témpora, allelúia. *Deut.* 32. 35. ℣. Necéſſe eſt impléri ómnia quæ ſcripta ſunt in Lege Móyſi, & Prophétis, & Pſalmis de me. *Luc.* 24. 44. * Juxtà. Glória. * Juxtà.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Sedíſti ſuper thronum, Dómine, ℟. Qui júdicas juſtítiam. *Pſ.* 9. 5.

Ant. 6. F. Advénit ira tua, Dómine, & tempus mortuórum judicári, & réddere mercédem ſervis tuis, allelúia. *Apoc.* 11. 18.

Ant. 4. f. Quis in conſpéctu tuo véniet, vindex iniquórum hóminum? allelúia. *Sap.* 12. 12.

Ant. 3. c. Omnem linguam reſiſténtem tibi in judício judicábis, allelúia. *Iſ.* 54. 17.

Ant. 1. f. Neque rex.

CANTICUM. *Apoc. c.* 15. *v.* 3. *ad* 4.

Quàm metuendus Deus Judex.

MAgna & mirabília ſunt ópera tua, * Dómine, Deus omnípotens.

Juſtæ & veræ ſunt viæ tuæ, * Rex ſeculórum:

Quis non timébit te, Dómine, & magnificábit nomen tuum? * quia ſolus pius es.

Quóniam omnes gentes vénient, & adorábunt in conſpéctu tuo; * quóniam judícia tua maniféſta ſunt.

Ant. Neque rex, neque tyránnus in conſpéctu tuo inquírent de his quos perdidíſti, allelúia. *Sap.* 12. 14.

Ant. 8. G. Etiam, Dómine, Deus omnípotens, vera & juſta judícia tua, allelúia. *Apoc.* 16. 7.

CAPITULUM. *Hebr.* 9. 27. 28.

QUemádmodum ſtatútum eſt homínibus ſemel mori, poſt hoc autem judícium; ſic & Chriſtus ſemel oblátus eſt, ad multórum exhauriénda peccáta: ſecúndò ſine peccáto apparébit expectántibus ſe, in ſalútem.

HYMNUS. S. V.

O CHRISTE, quæ qualis dies!
Dies treménda ſóntibus,
Cùm ſede deſcéndens tuâ,
Ultor redíbis críminum!

DAMNATUS inſons à reis,
Partes reſúmes Júdicis:
Ad ora cóntrement tua
Dijudicándi júdices.

UT morte dignos ſólveres,
Vitam profudíſti volens:
Cui mors Dei non próderit,
Vindícta qualis ímminet!

QUEM noxa lethális premit,
Prævértat iram Núminis;
Largíſque prudens débitos
Extinguat ignes flétibus.

FAC, Chriſte, ne mores bonos
Contáge mundus ínquinet:
Secérne nos ab ímprobis,
Ne miſceámur sóntibus.

VENTURE Judex ſéculi,
Jeſu, tibi ſit glória;
Cum Patre, & almo Spíritu,
In ſempitérna ſécula.
Amen.

℣. Deus maniféſtè véniet: ℟. Deus noſter, & non ſilébit. *Pſ.* 49. 3.

Ad Benedíctus, *Ant.* 2. D. * Judicábis ſervos tuos, Dómine, condémnans ímpium, & reddens viam ſuam ſuper caput ejus; juſtífi-

tánſque juſtum, & retríbuens ei ſecúndùm juſtítiam ſuam, allelúia. 3. *Reg.* 8. 32.

Oratio.

OMnípotens Deus, qui ad ætérnam vitam in Chriſti reſurrectióne nos reparáſti, érige nos ad conſedéntem in déxtera tua noſtræ ſalútis Autórem; ut qui propter nos judicándus advénit, pro nobis judicatúrus advéniat, Jeſus Chriſtus Fílius tuus Dóminus noſter; Qui tecum vivit.

AD HORAS, *Doxologia*

VENTURÆ Judex ſéculi,
Jeſu, tibi ſit glória;
Cum Patre, & almo Spíritu,
In ſempitérna ſécula.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. Advénit.

CAPITULUM. *Judæ. v.* 14. 15.

ECce venit Dóminus in Sanctis míllibus ſuis, fácere judícium contra omnes, & argúere omnes ímpios, de ómnibus opéribus impietátis eórum.

In ℟. *brevi.* ℣. Qui judicatúrus es orbem in æquitáte. *Act.* 17. 31.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 9. *De Baptiſmo.*

PRivátis in ædibus, niſì urgénte ſummâ neceſſitáte, Baptíſmum adminiſtrári prohibémus. Líceat tamen, inſtánte perículo, ſacerdóti, vel eo abſénte, áliis quibuſcúmque, domi baptizáre: dúmmodo vera Baptíſmi forma ſervétur.

AD TERTIAM.

Ant. Quis.

CAPITULUM. *Apoc.* 6. 16. 17.

DIcunt móntibus & petris: Cádite ſuper nos, & abſcóndite nos à fácie ſedéntis ſuper thronum, & ab ira Agni: quóniam venit dies magnus iræ ipsórum.

℟. *breve.* Dóminus regnávit, decórem indútus eſt, * Allelúia, allelúia. ℟. Dóminus. ℣. Indútus eſt Dóminus fortitúdinem, & præcínxit ſe. * Allelúia. Glória. ℟. Dóminus. *Pſ.* 92. 1.

℣. Annuntiábunt cœli juſtítiam ejus; ℟. Quóniam Deus Judex eſt. *Pſ.* 49. 6.

AD SEXTAM.

Ant. Omnem.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 5. 10.

OMnes nos manifeſtári opórtet ante tribúnal Chriſti, ut réferat unuſquíſque própria córporis, próut geſſit, ſive bonum, ſive malum.

℟. *breve.* Advocábit cœlum deſúrsùm, * Allelúia, allelúia. ℟. Advocábit. ℣. Et terram, diſcérnere pópulum ſuum. * Allelúia. Gló-

ria. ℟. Advocábit. *Pſ.* 49. 4.

℣. Reddes unicuíque, Dómine, ℟. Juxta ópera ſua. *Pſ.* 61. 13.

AD NONAM.

Ant. Etiam.

CAPITULUM. 2. *Petr.* 3. 13.

NOvos cœlos & novam terram ſecúndùm promíſſa Dómini èxpectámus, in quibus juſtítia hábitat.

℟. *breve.* Judicábit Dóminus pópulum ſuum, * Allelúia, allelúia. ℟. Judicábit. ℣. Et in ſervis ſuis deprecábitur. * Allelúia. Glória. ℟. Judicábit. *Pſ.* 134. 14.

℣. Corréxit orbem terræ, qui non commovébitur; ℟. Judicábit pópulos in æquitáte. *Pſ.* 95. 10.

AD VESPERAS.

Ant. 1. f. In die illa erit Dóminus exercítuum coróna glóriæ, & ſertum exultatiónis resíduo pópuli ſui, allelúia. *Iſ.* 28. 5.

Ant. 2. D. Manifeſtábit consília córdium; & tunc laus erit unicuíque à Deo, allelúia. 1. *Cor.* 4. 5.

Ant. 3. *a.* Abſtérget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum; & mors ultrà non erit, allelúia. *Apoc.* 21. 4.

Ant. 7. c. Servi ejus ſérvient illi, & vidébunt fáciem ejus: & nomen ejus in fróntibus eórum; & nox ultrà non erit, allelúia. *Apoc.* 22. 3. 4. 5.

Ant. 8. G. Noviſſima autem inimíca deſtruétur mors, allelúia. 1. *Cor.* 15. 26.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 2. 28.

FIlíoli, manéte in Dómino, ut cùm apparúerit, habeámus fidúciam, & non confundámur ab eo in advéntu ejus.

Hymnus. O Chriſte, quæ! qualis dies! *ſuprà, ad Laudes*, p. 410.

℣. Læténtur omnes qui ſperant in te, Dómine; ℟. In ætérnum exultábunt. *Pſ.* 5. 12.

Ad Magníficat, *Ant.* 4. A. Cùm ſubjécta fúerint illi ómnia; tunc & ipſe Fílius ſubjéctus erit ei qui ſubjécit ſibi ómnia, ut ſit Deus ómnia in ómnibus, allelúia. 1. *Cor.* 15. 28.

Oratio, Omnípotens Deus, *ſuprà, ad Laudes*, p. 411.

Si quod Feſtum Duplex minus, aut ſuprà, occurrere debeat in Vigilia, vel intra Octávam Pentecoſtes, de eo fiet die craſtinâ, & hodie de eo fiet Commemoratio in Veſperis, niſi ſit Solemne minus, aut ſuprà; tunc enim Veſperæ integræ erunt de eo, cum Commemoratione diei Octavæ.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. D. In illa nocte erunt duo in lecto uno: unus aſſumétur, & alter relinquétur, allelúia. *Luc.* 17. 34.

Hymnus. Jam Chriſtus, p. 394.

Capitulum. *Apoc.* 14. 7.

TIméte Dóminum, & date illi honórem; quia venit hóra judícii ejus.

℟. *breve*. In manus.

Ad Nunc dimíttis, *Ant*. 3. *à*, Beáti ſervi illi, quos, cùm vénerit Dóminus, invénerit vigilántes, allelúia. *Luc*. 12. 37.

Oratio, Da, quæſumus, p. 395.

FERIA SEXTA POST OCTAVAM ASCENSIONIS DOMINI.

De Feſto Duplici occurrente aut anticipato fiet cum Commemoratione Feriæ in Laudibus & Veſperis. De Semiduplici verò, aut Simplici fiet tantùm Commemoratio.

Omnia ut in diebus intra Octavam Aſcenſionis Domini.

Pſalmi notati pro III. Nocturno Feriæ VI. p. 93.

De Libro Apocalýpſis beáti Joánnis Apóſtoli.

Lectio I. *c*. 21. *v*. 9. *ad* 14.

VEnit unus de ſeptem Angelis habéntibus phíalas plenas ſeptem plagis noviſſimis, & locútus eſt mecum, dicens: Veni, & oſténdam tibi ſponſam uxórem Agni. Et ſúſtulit me in ſpíritu in montem magnum & altum, & oſténdit mihi civitátem ſanctam Jerúſalem, deſcendéntem de cœlo à Deo, habéntem claritátem Dei, & lumen ejus símile lápidi pretióſo, tanquam lápidi jáſpidis, ſicut cryſtállum. Et habébat murum magnum & altum, habéntem portas duódecim, & in portis Angelos duódecim, & nómina inſcrípta, quæ ſunt nómina duódecim tríbuum filiórum Iſraël. Ab Oriénte portæ tres, & ab Aquilóne portæ tres, & ab Auſtro portæ tres, & ab Occáſu portæ tres. Et murus civitátis habens fundaménta duódecim, & in ipſis duódecim nómina duódecim Apoſtolórum Agni.

℟. *j*. Regna, *p*. 396.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Hebræos.

Lectio II. *c*. 13. *v*. 8. *ad* 15.

JEſus Chriſtus, herì, & hódie: ipſe & in sécula. Doctrínis váriis & peregrínis nolíte abdúci. Optimum eſt enim grátiâ ſtabilíre cor, non eſcis, quæ non profuérunt ambulántibus in eis. Habémus altáre, de quo édere non habent poteſtátem, qui tabernáculo deſérviunt. Quorum enim animálium inféртur ſanguis pro peccáto in Sancta per Pontíficem, horum córpora cremántur extra caſtra. Propter quod & Jeſus, ut ſanctificáret per ſuum ſánguinem pópulum, extra portam paſſus eſt. Exeámus igitur ad eum extra caſtra, impropérium ejus portán-

℟. Multiplicáſti locupletáre eam. *Pſ.* 64. 10.

De Libro Apocalýpſis beáti Joánnis Apóſtoli.

LECTIO I. *c.* 22. *v.* 1. *ad* 6.

OStendit mihi Angelus flúvium aquæ vitæ, ſplendidum tanquam cryſtállum, procedéntem de ſede Dei & Agni. In médio platéæ ejus, & ex utráque parte flúminis, lignum vitæ, áfferens fructus duódecim, per menſes ſíngulos reddens fructum ſuum, & fólia ligni ad ſanitátem Géntium. Et omne maledíctum non erit ámpliùs: ſed ſedes Dei & Agni in illa erunt, & ſervi ejus ſérvient illi. Et vidébunt fáciem ejus: & nomen ejus in fróntibus eórum. Et nox ultrà non erit: & non egébunt lúmine lucérnæ, neque lúmine ſolis, quóniam Dóminus Deus illuminábit illos, & regnábunt in sécula ſeculórum. Et dixit mihi: Hæc verba fideliſſima ſunt, & vera. Et Dóminus Deus ſpíritúum Prophetárum miſit Angelum ſuum, oſténdere ſervis ſuis quæ opórtet fieri citò.

℟. *j.* Effúndam Spíritum meum ſuper ſemen tuum, & benedictiónem meam ſuper ſtirpem tuam; * Et germinábunt inter herbas, quaſi ſalíces juxta præterfluéntes aquas, allelúia. *Iſ.* 44. 3. 4. ℣. Ego ſitiénti dabo de fonte aquæ vitæ gratis. *Apoc.* 21. 6. * Et germinábunt.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Hebræos.

LECTIO II. *c.* 8. *v.* 8. *ad finem.*

ECce dies vénient, dicit Dóminus: & conſummábo ſuper domum Iſraël, & ſuper domum Juda, teſtaméntum novum; non ſecúndùm teſtaméntum quod feci pátribus eórum, in die quâ apprehéndi manum eórum, ut edúcerem illos de terra Ægýpti: quóniam ipſi non permanſérunt in teſtaménto meo, & ego negléxi eos, dicit Dóminus. Quia hoc eſt teſtaméntum, quod diſpónam dómui Iſraël poſt dies illos, dicit Dóminus: Dando leges meas in mentem eórum, & in corde eórum ſuperſcríbam eas: & ero eis in Deum, & ipſi erunt mihi in pópulum: & non docébit unuſquíſque próximum ſuum, & unuſquíſque fratrem ſuum, dicens: Cognóſce Dóminum: quóniam omnes ſcient me, à minóre uſque ad majórem eórum: quia propítius ero iniquitátibus eórum, & peccatórum eórum jam non memorábor. Dicéndo autem novum, veterávit prius. Quod autem antiquátur & ſeneſcit, propè intéritum eſt.

℟. *ij.* Non abſcóndam ultrà fáciem meam ab eis, eò quòd effúderim * Spíri-

tum meum ſuper omnem domum Iſraël, allelúia. *Ezech.* 39. 29. ℣. Rogábo Patrem, & álium Paraclétum dabit vobis, ut máneat vobíſcum in ætérnum. *Joan.* 14. 16. * Spíritum.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

LECTIO III. *c.* 14. *v.* 15. *ad* 21.

Chriſtus promittit Conſolatorem.

DIxit Jeſus diſcípulis ſuis: Si dilígitis me, mandáta mea ſerváte: Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Evang. Tract. 74. *n.* 4.

QUod ait: Rogábo Patrem, & álium Paraclétum dabit vobis; oſténdit & ſeípſum eſſe Paraclétum. Paraclétus enim Latínè dícitur Advocátus: & dictum eſt de Chriſto: Advocátum habémus ad Patrem, Jeſum Chriſtum juſtum. Sic autem mundum dixit non poſſe accípere Spíritum ſanctum, ſicut étiam dictum eſt: Prudéntia carnis inimíca eſt in Deum; legi enim Dei non eſt ſubjécta, nec enim poteſt. Velut ſi dicámus: Injuſtítia juſta eſſe non poteſt. Mundum quippe ait hoc loco, mundi ſignificans dilectóres, quæ diléctio non eſt à Patre. Et ideò dilectióni hujus mundi, de qua ſatis ágimus ut minuátur & conſumátur in nobis, contrária eſt diléctio Dei, quæ diffúnditur in córdibus noſtris per Spíritum ſanctum qui datus eſt nobis. Mundus ergo eum accípere non poteſt, quia non videt eum; neque ſcit eum.

℟. *iij*. Spíritum meum ponam in médio veſtrî; * Et fáciam, ut in præcéptis meis ambulétis, allelúia. *Ezech.* 36. 27. ℣. Cùm vénerit ille Spíritus veritátis, docébit vos omnem veritátem. *Joan.* 16. 13. * Et fáciam. Glória. * Et fáciam.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis*. Emíttes, Dómine, Spíritum tuum, & creabúntur; ℟. Et renovábis fáciem terræ. *Pſ.* 103. 30.

Ant. ſola. 2. D. Mitte.

Pſalmi de Sabbato.

CANTICUM ISAIÆ. *c.* 59. *v.* 19. *ad finem.*

Novum fœdus prænuntiatur & promittitur.

TImébunt qui ab Occidénte, nomen Dómini; * & qui ab ortu ſolis, glóriam ejus:

Cùm vénerit quaſi flúvius violéntus, * quem Spíritus Dómini cogit:

Et vénerit Sion Redémptor; * & eis qui rédeunt ab iniquitáte in Jacob, dicit Dóminus.

Hoc fœdus meum cum eis, * dicit Dóminus:

Spíritus meus, qui eſt in te, & verba mea, quæ póſui in ore tuo, * non recédent de ore tuo;

Et de ore séminis tui; & de ore séminis séminis tui, dicit Dóminus, * ámodò & uſque in ſempitérnum.

Ant. Mitte, Dómine, ſapiéntiam tuam de cœlis ſanctis tuis, & à ſede magnitúdinis tuæ, allelúia. *Sap.* 9. 10.

CAPITULUM. *Joel.* 2, 28.

EFfúndam Spíritum meum ſuper omnem carnem: & prophetábunt fílii veſtri & fíliæ veſtræ: ſenes veſtri sómnia ſomniábunt, & júvenes veſtri viſiónes vidébunt.

HYMNUS.

SUPREME Rector Cœlitûm,
Qui morte devíctâ potens,
Cruóre ſignátam tuo
Ad aſtra pandis sémitam:

ALTO benígnus è throno,
E Patris almi déxtera,
Quos hîc relínquis órphanos,
Non intuéri déſinas.

NOS, Chriſte, tot dolóribus
Quos parturíſti, réſpice,
Quos, obſtetríce lánceâ,
Apértus effúdit ſinus.

PARTA tuis labóribus
Jam tu potíris glóriâ:
Nunc hora; promíſſum Patris
Nunc mitte nobis Spíritum.

QUI Patris ad dextram ſedes,
Jeſu, tibi ſit glória;
Cum Patre, & almo Spíritu,
In ſempitérna sécula.
Amen.

℣. Expándit nubem in protectiónem eórum, ℟. Et ignem, ut lucéret eis per noctem. *Pſ.* 104. 39.

Ad Benedíctus, Ant. 1. *g*, Dixit Jeſus: Qui díligit me, diligétur à Patre meo; & ego díligam eum, & manifeſtábo ei meípſum, allelúia. *Joan.* 14. 21.

Oratio.

DEus, qui ſacraménto ventúræ Feſtivitátis univérſam Eccléſiam tuam in omni gente & natióne ſanctíficas; in totam mundi latitúdinem; Spíritûs tui dona diffúnde; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum.... ejúſdem Spíritûs.

AD HORAS, *Doxologia*

QUI Patris ad dextram ſedes,
Jeſu, tibi ſit glória;
Cum Patre, & almo Spíritu,
In ſempitérna sécula.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 4. *E.* Omnis qui relíctus fúerit in Sion, & reſíduus in Jeruſalem, ſanctus vocábitur, allelúia. *Iſ.* 4. 3.

CAPITULUM. *Iſ.* 57. 16.

NOn in ſempitérnum litigábo, neque uſque ad finem iráſcar: quia Spíritus à fácie mea egrediétur, & flatus ego fáciam.

In ℟. *brevi.* ℣. Qui ſedes ad déxteram Patris. *Hebr.* 1. 3.

Non dicuntur Preces.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit.* 9. *De Baptiſmo.*

ADmoneántur ſuſceptóres & patríni, qui duo ad ſummum eſſe debent, offícii ſui eſſe, ſi id paréntum óperâ minùs præſtári poſſit, púerum qui Chriſto per Baptíſmum gígnitur, cùm primùm ratiónis uſum habére cœperit, tam Baptíſmi ſuſcépti, quàm proféſſæ in Baptíſmo fídei admonére, ſimúlque providére, ut in ejúſdem fídei eleméntis, veríque Dei cognitióne & cultu Cathólicè inſtituátur.

AD TERTIAM.

Ant. 4. A. Creábit Dóminus ſuper omnem locum montis Sion, & ubi invocátus eſt, nubem per diem, & fumum, & ſplendórem ignis flammántis in nocte, allelúia. *Iſ.* 4. 5.

CAPITULUM. *Joel.* 2. 29. 30.

SUper ſervos meos & ancíllas, in diébus illis, effúndam Spíritum meum: & dabo prodígia in cœlo & in terra.

℟. *breve.* Ecce dabit voci ſuæ vocem virtútis, * Allelúia, allelúia. ℟. Ecce. ℣. Date glóriam Deo. * Allelúia. Glória. ℟. Ecce. *Pſ.* 67. 34. 35.

℣. Díriget manſuétos in judício; ℟. Docébit mites vias ſuas. *Pſ.* 24. 9.

AD SEXTAM.

Ant. 6. F. Tabernáculum erit in umbráculum diéi ab æſtu, & in ſecuritátem & abſconſiónem à túrbine & à plúvia, allelúia. *Iſ.* 4. 6.

CAPITULUM. *Ezech.* 37. 13. 14.

SCiétis quia ego Dóminus, cùm aperúero ſepúlcra veſtra, & edúxero vos de túmulis veſtris, pópule meus, & dédero Spíritum meum in vobis, & vixéritis.

℟. *breve.* Spíritus tuus bonus dedúcet me, Dómine, * Allelúia, allelúia. ℟. Spíritus. ℣. In terram rectam. * Allelúia. Glória. ℟. Spíritus. *Pſ.* 142. 10.

℣. Propter nomen tuum, Dómine, ℟. Vivificábis me. *Pſ.* 142. 11.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Effundátur ſuper nos Spíritus de excélſo, allelúia. *Iſ.* 32. 15.

CAPITULUM. *Act.* 2. 38. 39.

ACcipiétis donum Spíritûs ſancti: vobis

enim eſt repromíſſio, & fíliis veſtris, & ómnibus qui longè ſunt, quoſcúmque advocáverit Dóminus Deus noſter.

℟. *breve*. Cor mundum crea in me, Deus, * Allelúia, allelúia, ℟. Cor. ℣. Et ſpíritum rectum ínnova in viſcéribus meis. * Allelúia. Glória. ℟. Cor. *Pſ.* 50. 12.

℣. Redde mihi lætítiam ſalutáris tui, ℟. Et ſpíritu principáli confírma me. *Pſ.* 50. 14.

H. Gravelot inv. *C. Baquoy Sculp.*

Spiritus veritatis docebit vos omnem veritatem.

Joan. 16. 13

IN DIE SANCTO
PENTECOSTES.
ANNUALE.

IN I. VESPERIS.
Pſalmi de Sabbato.

Antiphona 2. *toni* D.

CŒpérunt audíri tonítrua ac micáre fúlgura, & nubes denſíſſima operíre montem, allelúia. *Exod.* 19. 16.

Ant. 4. a. Totus mons Sínaï fumábat; eò quòd deſcendíſſet Dóminus ſuper eum in igne, & aſcénderet fumus ex eo, quaſi de fornáce, allelúia. *Exod.* 19. 18.

Ant. 3. E. Opéruit nubes montem, & habitávit glória Dómini ſuper Sínaï, allelúia. *Exod.* 24. 15. 16.

Ant. 5. C. Erat ſpécies glóriæ Dómini, quaſi ignis ardens ſuper vérticem montis, in conſpéctu filiórum Iſraël, allelúia. *Exod.* 24. 17.

Ant. 7. G. Revérſus eſt Móyſes de monte portans duas tábulas teſtimónii in manu ſua, ſcriptas ex utráque parte, & factas ópere Dei, allelúia. *Exod.* 32. 15. 16.

CAPITULUM. *Jer.* 31. 31. 32.

ECce dies vénient, dicit Dóminus; & fériam dómui Iſraël & dómui Juda fœdus novum: non ſecúndùm pactum quod pépigi cum pátribus eórum.

℟. Hoc erit pactum quod fériam cum domo Iſraël poſt dies illos, dicit Dóminus: * Dabo legem meam in viſcéribus eórum, & in corde eórum ſcribam eam, allelúia. *Jer.* 31. 33.
℣. Non in tábulis lapídeis, ſed in tábulis cordis carnálibus. 2. *Cor.* 3. 3. * Dabo. Glória. *Reſumitur* ℟. Hoc.

HYMNUS. C.

INTER ſulphúrei fúlgura túrbinis,
Flammarúmque globos, & ſónitum tubæ,
Antíquam véteri, monte Sina ſuper,
Legem das pópulo, Deus.

His ínſida probas corda pavóribus,
Et peccáre vetas; aut prétium, mori:
Verùm terríbiles quid párient minæ?
Quò tantus récidet tremor?

En fumántis adhuc montis ad ínfima,
Plebs oblíta datam contínuò fidem,

Brutam pérfida plebs effi-
giem colit,
Veri Núminis in locum.
Heu! mens noſtra, Deus,
te ſinè, nil poteſt:
Lucem prome ánimis; cor-
dis ahéneam
Molli durítiem; redde, po-
tes, Deus,
Voci nos dóciles tuæ.
Sit laus ſumma Patri,
súmmaque Fílio:
Sit par, alme, tibi laus quo-
que, Spíritus,
Per quem legis amor cór-
dibus ínſitus
Dat quod lex jubet, éxe-
qui. Amen.

℣. Deus Iſraël ipſe dabit virtútem, ℟. Et fortitúdinem plebi ſuæ, *Pſ.* 67. 36.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. J. Spíritus Dómini, Spíritus ſapiéntiæ & intelléctûs, Spíritus consílii & fortitúdinis, Spíritus ſciéntiæ & pietátis, allelúia, *Iſ.* 11. 2.

Oratio.

PIetátem tuam súpplices exorámus, Deus omnípotens; ut quibus per Unigéniti tui consórtium, fílios adoptiónis eſſe tribuíſti, eis per Spíritûs ſancti advéntum, cunctárum largiáris dona gratiárum; Per eúmdem Dóminum .... ejúſdem Spíritûs.

Completorium *habetur poſt ſecundas Veſperas, eo ſolo diſcrimine, quòd hîc dicuntur Pſalmi de Sabbato.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Allelúia, Spíritum veritátis, qui à Patre procédit, * Veníte, adorémus, allelúia. *Joan.* 15. 26.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2. *ritu ſolemni.*

Hymnus.

QUis tantus audítur fragor?
Tellus tremit, cœlum
tonat;
Sic térruit gentes Deus,
E monte Sina fúlminans.
Nunc omnis abſíſtat
timor:
Jam ceſſat ira Núminis;
Novóque terras múnere
Divínus ignis récreat.
Quæ flamma de cœlo
venit,
Fronti ſedens innóxia,
Tactu benígno, ſénſibus
Puros calóres íngerit.
Jam turba plena Númine
Pandit Dei mirácula.
Natúra quos fecit rudes,
Facit diſértos Spíritus.
Judæus admírans ſilet,
Stupéntque gentes éxteræ,
Divérſa dum notos ſibi
Gens éxcipit vocum ſonos.
Sit laus Patri, laus Fílio;
Compar tibi ſit glória,
Qui dona mundo dívidens
Deſcéndis, alme Spíritus.
Amen.

In Pſal. 25. Afférte Dómino, fílii Dei, *p.* 69.

Ant. 1. *g.* Qui convénerant, interrogábant Jeſum, dicéntes: Dómine, ſi in témpore hoc reſtítues regnum Iſraël? allelúia. *Act.* 1. 6.

In Pſal. 45. Deus noſter, refúgium & virtus, *p.* 77.

Ant. 2. *D.* Dixit Jeſus:

Accipiétis virtútem ſuperveniéntis Spíritûs ſancti in vos, & éritis mihi teſtes, allelúia. *Act.* 1. 8.

In Pſal. 47. Magnus Dóminus, *p.* 110.

Ant. 3. *a.* Paráclitus Spíritus ſanctus, quem mittet Pater in nómine meo, ille vos docébit ómnia, allelúia. *Joan.* 14. 26.

℣. Mandávit Dóminus benedictiónem, ℟. Et vitam uſque in séculum. *Pſ.* 132. 3.

De Actibus Apoſtolórum.

LECTIO I. *c.* 2. *v.* 1. *ad* 18.

CUm compleréntur dies Pentecóſtes, erant omnes páriter in eódem loco: & factus eſt repéntè de cœlo ſonus, tanquam adveniéntis ſpíritûs veheméntis, & replévit totam domum ubi erant ſedéntes. Et apparuérunt illis diſpertítæ linguæ tanquam ignis, ſedítque ſupra ſíngulos eórum: & repléti ſunt omnes Spíritu ſancto, & cœpérunt loqui váriis linguis, próut Spíritus ſanctus dabat éloqui illis. Erant autem in Jerúſalem habitántes Judǽi, viri religióſi ex omni natióne quæ ſub cœlo eſt. Factâ autem hâc voce, convénit multitúdo, & mente confúſa eſt: quóniam audiébat unuſquíſque, linguâ ſuâ illos loquéntes. Stupébant autem omnes, & mirabántur, dicéntes: Nónne ecce omnes iſti qui loquúntur, Galilǽi ſunt? & quómodo nos audívimus unuſquíſque linguam noſtram, in qua nati ſumus? Parthi, & Medi, & Ælamítæ, & qui hábitant Meſopotámiam, Judǽam, & Cappadóciam, Pontum, & Aſiam, Phrýgiam, & Pamphýliam, Ægýptum, & partes Líbiæ, quæ eſt circa Cyrénen, & ádvenæ Románi: Judǽi quoque, & Proſélyti, Cretes, & Arábes: audívimus eos loquéntes noſtris linguis magnália Dei. Stupébant autem omnes, & mirabántur ad ínvicem, dicéntes: Quidnam vult hoc eſſe? Alii autem irridéntes dicébant: Quia muſto pleni ſunt iſti. Stans autem Petrus cum Undecim, levávit vocem ſuam, & locútus eſt eis: Viri Judǽi, & qui habitátis Jerúſalem univérſi, hoc vobis notum ſit, & aúribus percípite verba mea. Non enim, ſicut vos æſtimátis, hi ébrii ſunt, cùm ſit hora diéi tértia: ſed hoc eſt, quod dictum eſt per Prophétam Joël: Et erit in noviſſimis diébus, dicit Dóminus, effúndam de Spíritu meo ſuper omnem carnem; & prophetábunt filii veſtri & filiæ veſtræ: & júvenes veſtri viſiónes vidébunt, & ſenióres veſtri sómnia ſomniábunt. Et quidem ſuper ſervos meos & ſuper ancíllas meas, in diébus illis, effúndam de Spíritu meo; & prophetábunt.

℟. j. Spíritus omnipo-

téntis Dei * Magnam fecit ſuæ oſtenſiónis evidéntiam, allelúia. 2. *Mach.* 3. 24. ℣. Factus eſt repéntè de cœlo ſonus, tanquam adveniéntis ſpíritûs vehemén-tis; & replévit totam do-mum. *Act.* 2. 2. * Magnam. Glória. * Magnam.

Sermo ſancti Leónis Papæ. *Serm.* 73. *De Pentecoſte.* 1. *Cap.* 1. 2.

LECTIO II.

HOdiérnam Solemnitá-tem, dilectíſſimi, in præcípuis Feſtis eſſe venerándam, ómnium Catholi-córum corda cognóſcunt. Nec dúbium eſt, quanta huic diéi reveréntia debeátur, quem Spíritus ſanctus excellentíſſimo ſui múneris miráculo conſe-crávit. Nam & ab illo die quo Dóminus ſuper omnem cœlórum altitúdinem ad déxteram Dei Patris conſeſſúrus aſcéndit, décimus iſte eſt, qui ab ejúſdem Reſurrectióne quinquagéſimus nobis in eo à quo cœpit, illúxit, magna myſtéria in ſe, & véterum ſacramentórum cóntinens, & novórum: quibus maniſeſtíſſimè declarátur, & grátiam prænuntiátam fuíſſe per Legem, & Legem implétam eſſe per grátiam. Sicut enim Hebræo quondam pópulo ab Ægýptiis liberáto, quinquagéſimo die poſt immolatiónem agni, Lex data eſt in monte Sina; ità poſt Paſſiónem Dómini, quâ verus Dei Agnus occíſus eſt, quinquagéſimo à Reſurrectióne ipsíus die, in Apóſtolos plebémque credéntium Spíritus ſanctus illápſus eſt: ut fácilè díligens Chriſtiánus agnóſcat inítia véteris Teſtaménti Evangélicis miniſtráſſe princípiis, & ab eódem Spíritu cónditum fœdus ſecúndum, à quo primum fúerat inſtitútum. Nam ſicut Apoſtólica teſtátur Hiſtória, ab hoc die tuba Evangélicæ prædicatiónis intónuit, ab hoc die imbres chariſmatum, flúmina benedictiónum, omne deſértum & univérſam áridam rigavérunt.

℟. ij. Terra mota eſt, * Etenim cœli diſtillavérunt à fácie Dei Sinaï, à fácie Dei Iſraël, allelúia. *Pſ.* 67. 9. ℣. Repléti ſunt omnes Spíritu ſancto, & cœpérunt loqui váriis linguis. *Act.* 2. 4. * Etenim. Glória. * Etenim.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

LECTIO III. *c.* 14. *v.* 23. *ad* 31.

Paracleti miſſio.

DIxit Jeſus diſcípulis ſuis: Si quis díligit me, ſermónem meum ſervábit, & Pater meus díliget eum. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Papæ.

Homil. 30. *in Evang.* n. 1.

HOdie Spíritus ſanctus repentíno ſónitu ſuper

diſcípulos venit, mentéſque carnálium in ſuî amórem permutávit : & foris apparéntibus linguis ígneis, intùs facta ſunt corda flammántia : quia dum Deum in ignis viſióne ſuſcípiunt, per amórem ſuáviter arsérunt. Ipſe namque Spíritus ſanctus amor eſt. Unde & Joánnes dicit : Deus cáritas eſt. Qui ergo mente íntegrâ Deum desíderat, proféctò jam habet quem amat. Neque enim quiſquam poſſet Deum dilígere, ſi eum quem díligit, non habéret. Sed ecce, ſi unuſquíſque veſtrûm requirátur, an díligat Deum, totâ fidúciâ & ſecúrâ mente reſpóndet : Díligo. In ipſo autem Lectiónis exórdio audíſtis quid Véritas dicat : Si quis díligit me, ſermónem meum ſervábit. Probátio ergo dilectiónis, exhibítio eſt óperis. Hinc in Epíſtola ſua idem Joánnes dicit : Qui dicit, Dílìgo Deum, & mandáta ejus non cuſtódit, mendax eſt. Verè étenim Deum dilígimus, ſi ad mandáta ejus nos à noſtris voluptátibus coarctámus. Nam qui adhuc per illícita deſidéria díffluit, proféctò Deum non amat ; quia ei in ſua voluntáte contradícit.

℟. *iij.* Vocábitis hunc diem celebérrimum atque ſanctíſſimum : omne opus ſervíle non faciétis in eo. * Legítimum ſempitérnum erit in cunctis habitáculis & generatiónibus veſtris, allelúia. *Levit.* 23. 21. ℣. Quóniam eſtis fílii, miſit Deus Spíritum Fílii ſui in corda veſtra. *Gal.* 4. 6. * Legítimum. Glória. *Reſumitur* ℟. Vocábitis.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Magnus Dóminus, & laudábilis nimis : ℟. In civitáte Dei noſtri, in monte ſancto ejus. *Pſ.* 47. 2.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 3. a. O quàm bonus, & ſuávis eſt, Dómine, Spíritus tuus in ómnibus ! allelúia. *Sap.* 12. 1.

Ant. 1. a. Senſum tuum, Dómine, quis ſciet, niſì tu déderis ſapiéntiam, & míſeris Spíritum ſanctum tuum de Altíſſimis ? allelúia. *Sap.* 9. 17.

Ant. 8. G. Si quis erit conſummátus inter fílios hóminum, ſi ab illo abſúerit Sapiéntia tua, in níhilum computábitur, allelúia. *Sap.* 9. 6.

Ant. 4. D. Per Sapiéntiam.

CANTICUM JUDITH.

c. 16, *v.* 15. *ad* 19.

Gratiarum Actio pro beneficio miſſi Spiritûs ſancti.

HYmnum cantémus Dómino, * hymnum novum cantémus Deo noſtro.

Adónaï, Dómine, mag-

nus es tu, & præclárus in virtúte tua, * & quem ſuperáre nemo poteſt.

Tibi sérviat omnis creatúra tua; * quia dixíſti, & facta ſunt.

Miſíſti Spíritum tuum, & creáta ſunt; * & non eſt qui resíſtat voci tuæ.

Montes à fundaméntis movebúntur cum aquis: * petræ ſicut cera liquéſcent ante fáciem tuam.

Qui autem timent te, * magni erunt apud te per ómnia.

Ant. Per Sapiéntiam ſanáti ſunt, quicúmque placuérunt tibi, Dómine, à princípio, allelúia. *Sap.* 9. 19.

Ant. 7. G. Da ſervis tuis, Dómine, cum omni fidúcia loqui verbum tuum, allelúia. *Act.* 4. 29.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 2. 27.

NOn necéſſe habétis ut áliquis dóceat vos: ſed ſicut únctio ejus docet vos de ómnibus, & verum eſt, & non eſt mendácium. Et ſicut dócuit vos, manéte in eo.

HYMNUS.

VENI, ſupérne Spíritus,
Benígne paúperum Pater,
Donátor alme múnerum,
Cœléſte méntium Jubar.

TU cordis hoſpes íntimus,
Dulcis labórum tu quies;
Tu flétibus quos élicis,
Divína miſces gaúdia.

O VERITATIS Spíritus,
Fons ſanctitátis, quo ſinè,
A labe nullus ínteger,
Imple tuo nos Númine.

VENI, lava cor sórdidum,
Siccum riga, durum doma,
Reduc vagántes, frígidos
Accénde, ſana ſaúcios.

TOTIUS Autor grátiæ,
Certáre da viríliter:
Certántibus da víncere;
Victóribus da prǽmia.

SIT laus Patri; laus Fílio;
Sit & tibi laus, Spíritus,
Afflánte quo, mentes ſacris
Lucent & ardent ígnibus.
Amen.

℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus, ℟. Virtúte multâ. *Pſ.* 67. 12.

Ad Benedíctus, *Ant.* 6. F. Déxterâ Dei exaltátus Jeſus, & promiſſióne Spíritûs ſancti accéptâ à Patre, effúdit hunc quem vos vidétis & audítis, allelúia. *Act.* 2. 33.

Oratio.

DEus, qui hodiérnâ die corda Fidélium ſancti Spíritûs illuſtratióne docuíſti; da nobis in eódem Spíritu recta ſápere, & de ejus ſemper conſolatióne gaudére; Per Dóminum... ejúſdem Spíritûs.

AD HORAS, *Doxologia*

SIT laus Patri, laus Fílio;
Sit & tibi laus, Spíritûs,
Afflánte quo, mentes ſacris

Lucent & ardent ígnibus. Amen.

Et ſic uſque ad Sabbatum ſequens incluſivè.

Pſalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. 3. *a.* In hoc ſcimus, quóniam Chriſtus manet in nobis, de Spíritu quem dedit nobis, allelúia. 1. *Joan.* 3. 24.

CAPITULUM. *Eph.* 1. 13. 14.

CRedéntes ſignáti eſtis Spíritu promiſſiónis ſancto, qui eſt pignus hæreditátis noſtræ in redemptiónem acquiſitiónis.

In ℟. *brevi.* ℣. Qui de Spíritu tuo dediſti nobis. 1. *Joan.* 4. 13.

CANON.

Ex Epiſtola ſancti Leónis Papæ ad univérſos Epíſcopos per Siciliam conſtitútos.

Anno 447. *Cap.* 3. *&* 4.

ADditur obſervántiæ Páſchatis circa Baptíſmum, étiam Pentecóſtes, ex advéntu Spíritûs ſancti ſacráta Solémnitas, pórrigens quodámmodo auxiliántis grátiæ manum, & eos quos à die Paſchæ difficúltas interclúſit, invítans; ut quibúſlibet neceſſitátibus impedíti, deſidérii ſui efféctum dono ſancti Spíritûs conſequántur.

AD TERTIAM.

Loco Hymni, O fons amóris Spíritus, *dicitur ſequens*

HYMNUS.

VEni, Creátor Spíritus,
Mentes tuórum víſita,
Imple ſupérnâ grátiâ
Quæ tu creáſti péctora.
Qui Paraclétus díceris,
Altíſſimi donum Dei,
Fons vivus, ignis, cáritas,
Et ſpiritális únctio.
Tu ſeptifórmis múnere,
Dextræ Dei tu dígitus,
Tu ritè promíſſum Patris,
Sermóne ditans gúttura.
Accende lumen ſénſibus
Infúnde amórem córdibus,
Infírma noſtri córporis
Virtúte firmans pérpeti.
Hoſtem repéllas lóngiùs,
Pacémque dones prótinùs;
Ductóre ſic te prævio,
Vitémus omne nóxium.
Per te ſciámus da Patrem,
Noſcámus atque Fílium,
Te utriúſque Spíritum
Credámus omni témpore.
Sit laus Patri; laus Fílio;
Sit & tibi laus, Spíritus,
Afflánte quo, mentes ſacris
Lucent & ardent ígnibus.
Amen.

Ant. 8. G. Signávit nos Deus, & dedit pignus Spíritûs in córdibus noſtris, allelúia. 2. *Cor.* 1. 22.

CAPITULUM. *Act.* 2. 16. 17.

HOc eſt quod dictum eſt per Prophétam Joël: Et erit in noviſſimis diébus, dicit Dóminus; Effúndam de Spíritu meo ſuper omnem carnem.

℟. *breve.* Intónuit de cœlo Dóminus, * Allelúia, allelúia. ℟. Intónuit. ℣. Et

Altíſſimus dedit vocem ſuam. * Allelúia. Glória. ℟. Intónuit. *Pſ.* 17. 14.

℣. Ignis à fácie ejus exárſit; ℟. Carbónes ſuccénſi ſunt ab eo. *Pſ.* 17. 9.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Quicúmque Spíritu Dei agúntur, ii ſunt fílii Dei, allelúia. *Rom.* 8. 14.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 3. 7. 8.

SI miniſtrátio mortis, lítteris deformáta in lapídibus, fuit in glória; ità ut non poſſent inténdere fílii Iſraël in fáciem Móyſi, propter glóriam vultûs ejus, quæ evacuátur, quómodo non magis miniſtrátio Spíritûs erit in glória?

℟. *breve.* Plúviam voluntáriam ſegregábis, Deus, * Allelúia, allelúia. ℟. Plúviam. ℣. Hæreditáti tuæ: * Allelúia. Glória. ℟. Plúviam. *Pſ.* 67. 10.

℣. Flabit Spíritus ejus, ℟. Et fluent aquæ. *Pſ.* 147. 18.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Non ſpíritum hujus mundi accépimus, ſed Spíritum qui ex Deo eſt, allelúia. 1. *Cor.* 2. 12.

CAPITULUM. *Jac.* 4. 4. 5.

QUicúmque volúerit amícus eſſe ſéculi hujus, inimícus Dei conſtitúitur. An putátis quia inániter Scriptúra dicat: Ad invídiam concupíſcit ſpíritus qui hábitat in vobis?

℟. *breve.* Confírma hoc Deus, * Allelúia, allelúia. ℟. Confírma. ℣. Quod operátus es in nobis. * Allelúia. Glória. ℟. Confírma. *Pſ.* 67. 29.

℣. Ne projícias me à fácie tua, ℟. Et Spíritum ſanctum tuum ne aúferas à me. *Pſ.* 50. 13.

AD VESPERAS.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 1. D. Cáritas Dei diffúſa eſt in córdibus noſtris, per Spíritum ſanctum qui datus eſt nobis, allelúia. *Rom.* 5. 5.

Ant. 2. D. Non dedit nobis Deus ſpíritum timóris, ſed virtútis, & dilectiónis, & ſobrietátis, allelúia. 2. *Tim.* 1. 7.

Ant. 3. E. Si Spíritu vívimus, Spíritu & ambulémus, allelúia. *Gal.* 5. 25.

Ant. 4. d. Lóquimur, non in doctis humánæ ſapiéntiæ verbis, ſed in doctrína Spíritûs, allelúia. 1. *Cor.* 2. 13.

Ant. 5. C. Habéntes eúmdem Spíritum fídei, ſicut ſcriptum eſt: Crédidi, propter quod locútus ſum; & nos crédimus, propter quod & lóquimur, allelúia. 2. *Cor.* 4. 13.

CAPITULUM. *Gal.* 5. 22. 23.

FRuctus Spíritûs eſt, cáritas, gaúdium, pax, patiéntia, benígnitas, bónitas, longanímitas, manſuetúdo, fides, modéſtia, continéntia, cáſtitas,

HYMNUS.

VOs conſecráti Númine mílites,
Quos una mens, ſpes una coégerat,
Exíte clauſtris; ad triúmphos
Multíplici properáte bello.

AUDAX arénam, plena Deo cohors,
Deſcéndit: orci cédite, príncipes:
Mundi magíſter nutet error,
Mox válidâ removéndus arce.

VELOCE curſu progréditur fides,
Quocúmque vertit prælia; pónitur
Unâ manu crux; alterâque,
Vana ruunt ſimulácra, dextrâ.

PRIMO triúmpho, ſuſcípiunt viri
Ter mille verbum: fœdera flétibus
Poſcunt amáris, & lavácro
Prætéritas abolére labes.

EGRESSA cunis, ſic ádoles, nova
Tu ſponſa Chriſti; tum fide párturis
Prægnánte mater, móxque verbo
Præcípites geminánte partus.

JUDÆ nec intra ſíſtere límites;
Noſtris effúndo fínibus ápplica,
O turma felix! vos repóſcit
Multa ſeges, propióſque meſſi.

LAUS ſumma Patri, ſúmmaque Fílio:
Compar tibi ſit glória, Spíritus,
Quo dante, ſanctas caritátis
Concípiunt pia corda flammas. Amen.

℣. Non ſunt loquélæ, neque ſermónes, ℟. Quorum non audiántur voces eórum. *Pſ.* 18. 4.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, & hoc quod cóntinet ómnia, ſciéntiam habet vocis, allelúia. *Sap.* 1. 7.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 5. a. Dedit Deus Spíritum ſuum ſanctum in nobis, allelúia. 1. *Theſſ.* 4. 8.

HYMNUS.

ILLUMINATOR Spíritus,
Tu nocte ſis lux méntium;
O fons amóris, córdium
Optáta ſis pax & quies.

ADESTO te vocántibus,
Donis tuis nos récrea,
Da gratiárum múnera,
Da præmiórum gaúdia.

SIT laus Patri; laus Fílio;
Sit & tibi laus, Spíritus,
Afflánte quo, mentes ſacris
Lucent & ardent ígnibus. Amen.

Capitulum. *Eph.* 4. 30.

NOlíte contriſtáre Spíritum ſanctum Dei, in quo ſignáti eſtis in diem redemptiónis.

℟. *breve.* In manus.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 2. A. Si quis Spíritum Chriſti non habet, hic non eſt ejus, allelúia. *Rom.* 8. 9.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, omnípotens Deus, ut mentes noſtras per hanc noctem illúſtret ſplendor tui Spíritûs, & in tuo amóre corda noſtra confírmet; Per Dóminum... ejúſdem Spíritûs.

DIEBUS INTRA HEBDOMADAM PENTECOSTES.

Omnia ut in Die, exceptis quæ ſequuntur.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Spíritum ſanctum Dei, * Veníte, adorémus, allelúia. *Eph.* 4. 30.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2. *ritu duplici.*

Pſalmi tres infrà notati pro qualibet die.

Ant. ſola. 4. f. In hoc cognóſcitur Spíritus Dei: Omnis ſpíritus qui confitétur Jeſum Chriſtum in carne veníſſe, ex Deo eſt, allelúia. 1. *Joan.* 4. 2.

℣. Magnificávit Dóminus fácere nobíſcum; ℟. Facti ſumus lætántes. *Pſ.* 125. 3.

Lectiones & ℟℟. ut infrà in unaquaque die.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

Pſalmi de Dominica.

Ant. ſola. 1. a. Spíritum tuum bonum dedíſti, Dómine, qui docéret eos, allelúia. 2. *Eſdr.* 9. 20.

Capitulum. *Rom.* 8. 15.

NOn accepíſtis ſpíritum ſervitútis íterùm in timóre: ſed accepíſtis Spíritum adoptiónis filiórum.

Ant. ad Benedíctus, *& Oratio, infrà in qualibet die.*

Ad Horas, *Pſalmi de Dominica.*

AD VESPERAS.

Pſalmi de Dominica.

Ant. ſola. 3. *a.* Eccléſia ædificabátur ámbulans in timóre Dómini; & conſolatióne ſancti Spíritûs replebátur, allelúia. *Act.* 9. 31.

Capitulum. 1. *Cor.* 6. 19.

AN neſcítis quóniam membra veſtra templum ſunt Spíritûs ſancti, qui in vobis eſt, quem habétis à Deo, & non eſtis veſtrì?

Ant. ad Magníficat, *infrà in qualibet die.*

Oratio, ut in Laudibus cujuſque diei.

Ad Completorium, *Pſalmi de Dominica.*

FERIA SECUNDA.

Pſal. 8. Dómine, Dóminus noſter, *p.* 28.

Pſal. 18. Cœli enárrant, *p.* 32.

Diviſ. Pſal. 18. Lex Dómini, *p.* 33.

Incipit Liber Levítici.

Lectio I. *c.* 1. *v.* 1. *ad* 9.

VOcávit autem Móyſen, & locútus eſt ei Dóminus de tabernáculo teſtimónii, dicens: Lóquere fíliis Iſraël, & dices ad eos: Homo qui obtúlerit ex vobis hóſtiam Dómino de pecóribus, id eſt, de bobus & óvibus ófferens víctimas, ſi holocaúſtum fúerit ejus oblátio, ac de arménto, máſculum immaculátum ófferet ad óſtium tabernáculi teſtimónii, ad placándum ſibi Dóminum: ponétque manum ſuper caput hóſtiæ, & acceptábilis erit, atque in expiatiónem ejus profíciens. Immolabítque vítulum coram Dómino, & ófferent fílii Aaron ſacerdótes ſánguinem ejus, fundéntes per altáris circúitum, quod eſt ante óſtium tabernáculi: detractâque pelle hóſtiæ, artus in fruſta concídent, & ſubjícient in altári ignem, ſtrue lignórum antè compóſitâ: & membra quæ ſunt cæſa, déſuper ordinántes, caput vidélicet, & cuncta quæ adhærent jécori, inteſtínis & pédibus lotis aquâ: adolebítque ea ſacérdos ſuper altáre, in holocaúſtum & ſuávem odórem Dómino.

℟. *j*. Uſquequò, párvuli, dilígitis infántiam, & ſtulti ea quæ ſibi ſunt nóxia cúpient, & imprudéntes odíbunt ſciéntiam? * Convertímini ad correptiónem meam, allelúia. *Prov.* 1. 22. 23. ℣. Accipiétis donum Spíritûs ſancti; vobis enim eſt repromíſſio. *Act.* 2. 38. 39. * Convertímini.

Ex Apológia prima ſancti Juſtíni Mártyris ad Antonínum Pium Imperatórem.

Anno 150. n. 39.

Lectio II.

QUando Spíritus prophéticus ut futúra vatícinans lóquitur, ſic ait: Ex Sion enim exíbit lex, & verbum Dómini de Jerúſalem. Atque id ità eveníſſe perſuadéri vobis poteſt. Jeroſólymis enim viri número duódecim in mundum proſécti ſunt: iíque imperíti, nec dicéndi facultáte prǽditi, ſed Dei virtúte communíti, denuntiárunt omni hóminum géneri, miſſos ſe eſſe à Chriſto, ut omnes verbum Dei docérent. Et qui olim cǽdibus mútuis graſſabámur, non modò cum inimícis bellum non gérimus, ſed étiam ne mentiámur, aut eos qui intérrogant, decipiámus, libénter Chriſtum confiténdo mórimur. Fácile enim erat, ut, quod dícitur: Juráta lingua non tamen juráta mens, nos quoque imitarémur. Sed ridículum foret, ut obſtrícti à vobis

ſacraménto, & conſcrípti mílites, fidem vobis datam, qui nihil illis potéſtis incorrúpti præſtáre, & ſuæ ipsórum vitæ, & paréntibus, & pátriæ, & ómnibus propínquis præpónant; nos autem, qui incorrúptæ vitæ cúpidi ſumus, non perferámus ómnia, ut optáta, ab eo qui poteſt præſtáre, conſequámur.

℞. *ij*. Cum diligéntia cuncta fácite; * Non eſt enim apud Dóminum Deum noſtrum iníquitas, nec perſonárum accéptio, allelúia. 2. *Par*. 19. 7. ℣. In Natiónes grátia Spíritûs ſancti effúſa eſt. *Act*. 10. 45. * Non.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

LECTIO III. *c*. 3. *v*. 5. *ad* 21.

Filius Dei miſſus ad ſalvandum mundum.

DIxit Jeſus Nicodémo: Amen dico tibi: Nisì quis renátus fúerit ex aqua & Spíritu ſancto, non poteſt introíre in regnum Dei. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Evang. Tract. 12. n. 12. 13.

QUantùm in médico eſt, ſanáre venit ægrótum. Ipſe ſe intérimit, qui præcépta médici obſerváre non vult. Venit Salvátor ad mundum. Quare Salvátor dictus eſt mundi, nisì ut ſalvet mundum, non ut júdicet mundum? Salvári non vis ab ipſo? Ex te judicáberis. Et quid dicam, Judicáberis? Vide quid ait: Qui credit in eum, non judicátur; qui autem non credit: quid dictúrum ſperas, nisì, Judicátur? Jam, inquit, judicátus eſt. Nondùm appáruit judícium, ſed jam factum eſt judícium. Novit enim Dóminus qui ſunt ejus: novit qui permáneant ad corónam, qui permáneant ad flammam: novit in área ſua tríticum, novit páleam: novit ſégetem, novit zizánia. Jam judicátus eſt, qui non credit. Quare judicátus? Quia non crédidit in nómine unigéniti Fílii Dei. Hoc eſt autem judícium: quia lux venit in mundum, & dilexérunt hómines magìs ténebras, quàm lucem; erant enim mala ópera eórum.

℞. *iij*. Omnibus mobílibus mobílior eſt ſapiéntia: * Attíngit autem ubíque propter ſuam mundítiam, allelúia. *Sap*. 7. 24. ℣. Spíritus ubi vult, ſpirat. *Joan*. 3. 8. * Attíngit autem. Glória. * Attíngit autem.

Te Deum.

Ad Benedíctus, *Ant*. 6. F. Qui recepérunt ſermónem Petri, baptizáti ſunt; & appóſitæ ſunt in die illa ánimæ círciter tria míllia, allelúia. *Act*. 2. 41.

Oratio.

Oratio.

DEus, qui Apóſtolis tuis ſanctum dediſti Spíritum, concéde plebi tuæ piæ petitiónis effectum, ut quibus dediſti fidem, largiáris & pacem; Per Dóminum... ejuſdem Spíritûs.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1547. *Seſſ.* 7. *De Confirmatione. Can.* 1.

SI quis díxerit, Confirmatiónem baptizatórum otióſam cæremóniam eſſe, & non pótiùs verum & próprium Sacraméntum, aut olim nil áliud fuiſſe, quàm catechéſim quamdam, quâ adoleſcéntiæ próximi, fidei ſuæ ratiónem coram Eccléſia exponébant; anáthema ſit.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. f. Quod natum eſt ex carne, caro eſt; & quod natum eſt ex ſpíritu, ſpíritus eſt, allelúia. *Joan.* 3. 6.

FERIA TERTIA.

Pſal. 49. Deus deórum Dóminus, *p.* 69.

Diviſ. Pſal. 49. Audi, pópulus, *p.* 69.

Pſal. 64. Te decet, *p.* 78.

De Libro Levítici.

LECTIO I. *c.* 8. *v.* 4. *ad* 13.

MOyſes, congregátâ omni turbâ ante fores tabernáculi, ait: Iſte eſt ſermo, quem juſſit Dóminus fieri. Statímque óbtulit Aaron & fílios ejus. Cúmque laviſſet eos, veſtívit Pontíficem ſubúculâ líneâ, accíngens eum bálteo, & índuens eum túnicâ hyacínthinâ, & déſuper humerále impóſuit, quod aſtríngens cíngulo, aptávit rationáli in quo erat, Doctrína & Véritas. Cídari quoque texit caput: & ſuper eam, contra frontem, póſuit láminam áuream conſecrátam in ſanctificatióne, ſicut præcéperat ei Dóminus. Tulit & unctiónis óleum, quo linívit tabernáculum cum omni ſupelléctili ſua. Cúmque ſanctíficans aſperſiſſet altáre ſeptem vícibus, unxit illud, & ómnia vaſa ejus, labrúmque cum baſi ſua ſanctificávit óleo. Quod fundens ſuper caput Aaron, unxit eum, & conſecrávit. Fílios quoque ejus oblátos veſtívit túnicis líneis, & cinxit bálteis, impoſuítque mitras, ut júſſerat Dóminus.

℟. *j.* Cùm requieviſſet in eis Spíritus, * Prophetavérunt, nec ultrà ceſſavérunt, allelúia. *Num.* 11. 25. ℣. Cùm oráſſent diſcípuli, motus eſt locus in quo erant congregáti; & repléti ſunt omnes Spíritu ſancto. *Act.* 4. 31. * Prophetavérunt.

Ex Hiſtória Eccleſiáſtica Euſébii Cæſarienſis Epíſcopi.

Lib. 3. *Cap.* 1.

LECTIO II.

APóſtoli & diſcípuli Dómini ac Servatóris noſtri, per univérſum orbem diſpérſi, Evangélium præ-

dicábant. Et Thomas quidem, ut à majóribus tráditum accépimus, Párthiam ſortítus eſt; Andræas verò Scýthiam; Joánni Aſia obvénit, qui plúrimùm témporis in ea commorátus, Epheſi tandem diem óbiit. At Petrus per Pontum, Galátiam, Bithýniam, Cappadóciam atque Aſiam, Judǽis qui in diſperſióne erant, prædicáſſe exiſtimátur: qui ad extrémum Romam véniens, cruci ſuffíxus eſt, cápite deórsùm demíſſo; ſic enim ut in cruce collocarétur, oráverat. De Paulo jam quid áttinet dícere, qui ab Jeroſólymis uſque ad Illýricum, munus Evangélicæ prædicatiónis implévit, ac poſtrémò Romæ, ſub Neróne, Martýrio perfúnctus eſt. Hæc Orígenes, in tértio volúmine expoſitiónum in Géneſim, disértis verbis commémorat.

℞. *ij*. Erunt mihi in pópulum, & ego ero eis in Deum, & * Dabo eis cor unum & viam unam, allelúia. *Jer*. 32. 38. 39. ℣. Multitúdinis credéntium erat cor unum & ánima una. *Act*. 4. 32. * Dabo.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

Lectio III. *c*. 10. *v*. 1. *ad* 10.

Chriſtus oſtium.

DIxit Jeſus quibúſdam ex Phariſǽis: Amen, amen dico vobis: Qui non intrat per oſtium in ovíle óvium, ſed aſcéndit aliúnde, ille fur eſt & latro. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Evang. Tract. 45. *n.* 2. 4. 5.

DOminus de grege ſuo, & de óſtio quo intrátur ad ovíle, ſimilitúdinem propóſuit in hodiérna Lectióne. Dicant ergo Pagáni: Benè vívimus. Si per óſtium non intrant, quid prodeſt eis? unde gloriántur? Ad hoc enim debet unicuíque prodéſſe benè vívere, ut detur illi ſemper vívere: nam cui non datur ſemper vívere, quid prodeſt benè vívere? Quia nec benè vívere dicéndi ſunt, qui finem benè vivéndi, vel cæcitáte néſciunt, vel inflatióne contémnunt. Non eſt autem cuíquam ſpes vera & certa ſemper vivéndi, niſì agnóſcat vitam, quod eſt Chriſtus, & per jánuam intret in ovíle. Ecce ipſi Phariſǽi, & in eo quod legébant, Chriſtum ſonábant; ventúrum ſperábant, & præséntem non agnoſcébant. Jactábant ſe étiam ipſi inter vidéntes, hoc eſt, inter ſapiéntes: & negábant Chriſtum, & non intrábant per óſtium. Ergo & ipſi, ſi quos fortè ſedúcerent, mactándos & occidéndos, non liberándos ſedúcerent. Et hos dimittámus: videámus illos, ſi

fortè ipſi intrant per óſtium, qui ipsíus Chriſti nómine gloriántur. Innumerábiles enim ſunt, qui ſe vidéntes non ſolùm jactant, ſed à Chriſto illuminátos vidéri volunt: ſunt autem hærétici.

℟. *iij*. Quemcúmque elégerit Dóminus, * Ipſe erit ſanctus, allelúia. *Num*. 16. 7. ℣. Qui intrat per óſtium, paſtor eſt óvium. *Joan*. 10. 2. * Ipſe. Glória. * Ipſe.

Te Deum.

Ad Benedíctus, *Ant*. 4. E. Multa prodígia & ſigna per Apóſtolos in Jeruſalem fiébant, & metus erat magnus in univérſis, allelúia. *Act*. 2. 43.

Oratio.

ADſit nobis, quæſumus, Dómine, virtus Spíritûs ſancti, quæ & corda noſtra cleménter expúrget, & ab ómnibus tueátur advérſis; Per Dóminum.... ejúſdem Spíritûs.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1547. *Seſſ*. 7. *De Confirm. Can*. 2. & 3.

SI quis díxerit, injúrios eſſe Spirítui ſancto eos qui ſacro Confirmatiónis Chríſmati virtútem áliquã tríbuunt; aut ſi quis díxerit, ſanctæ Confirmatiónis ordinárium miníſtrum non eſſe ſolum Epíſcopum, ſed quemvis símplicem Sacerdótem; anáthema ſit.

Ad Magníficat, *Ant*. 6. F. Dixit Jeſus: Ego ſum óſtium: per me ſi quis introíerit, ſalvábitur, allelúia. *Joan*. 10. 9.

FERIA QUARTA QUATUOR TEMPORUM.

Pſal. 67. Exúrgat Deus, *p*. 64.

Diviſ. Pſal. 67. Dóminus dabit verbum, *p*. 65.

Altera diviſio Pſal. 67. Vidérunt ingréſſus, *p*. 65.

De Libro Levítici.

LECTIO I. *c*. 9. *v*. 8. *ad finem*.

AAron accédens ad altáre, immolávit vítulum pro peccáto ſuo: cujus ſánguinem obtulérunt ei filii ſui: in quo tingens dígitum, tétigit córnua altáris, & fudit resíduum ad baſim ejus.... Immolávit & holocaúſti víctimam: obtuleruntque ei filii ſui ſánguinem ejus, quem fudit per altáris circúitum..... Et pro peccáto pópuli ófferens, mactávit hircum: expiatóque altári, fecit holocaúſtum, addens in ſacrifício libaménta, quæ páriter offerúntur, & ádolens ea ſuper altáre, abſque cæremóniis holocaúſti matutíni. Immolávit & bovem atque aríetem, hóſtias pacíficas pópuli: obtuleruntque ei filii ſui ſánguinem, quem fudit ſuper altáre in circúitum....: Et exténdens manus ad pópulum, benedíxit ei. Sícque complétis hóſtiis pro peccáto, & holocaúſtis, & pacíficis, deſcéndit. Ingréſſi autem

Móyſes & Aaron in tabernáculum teſtimónii, & deínceps egréſſi, benedixérunt pópulo. Apparuítque glória Dómini omni multitúdini: & ecce egréſſus ignis à Dómino, devorávit holocaúſtum & ádipes qui erant ſuper altáre: quod cùm vidíſſent turbæ, laudavérunt Dóminum, ruéntes in fácies ſuas.

℟. *j.* Tibi, Dómine, sérviat omnis creatúra tua, quia dixíſti, & facta ſunt; * Miſíſti Spíritum tuum, & creáta ſunt, allelúia. *Judith.* 16. 17. ℣. Fecíſti nos Deo noſtro regnum & ſacerdótes. *Apoc.* 5. 10. * Miſíſti.

Sermo ſancti Leónis Papæ. *Serm. 76. De Jejun. Pentec.* 1. *Cap.* 1. 3.

LECTIO II.

HOdiérnam, dilectíſſimi, Feſtivitátem deſcenſióne ſancti Spíritûs conſecrátam ſéquitur, ut noſtis, ſolémne jejúnium, quod ánimis corporibúſque curándis ſalúbriter inſtitútum, devótâ nobis eſt obſervántiâ celebrándum. Replétis namque Apóſtolis virtúte promíſsâ, & in corda eórum Spíritu veritátis ingréſſo, non ambígimus inter cætera cœléſtis Sacraménta doctrínæ, hanc ſpirituális continéntiæ diſciplínam, de Paracléti magiſtério prímitùs fuiſſe concéptam: ut ſanctificátæ jejúnio mentes, conferéndis ſibi charíſmátibus fíerent aptióres. Igitur póſt ſanctæ dies lætítiæ, quos in honórem Dómini à mórtuis reſurgéntis, ac deínde in cœlos aſcendéntis, exégimus, póſtque percéptum ſancti Spíritûs donum, ſalúbriter & neceſsárìè conſuetúdo eſt ordináta jejúnii: ut ſi quid fortè inter ipſa Feſtivitátum gaúdia, négligens libértas & licéntia inordináta præſúmpſit; hoc religióſæ abſtinéntiæ censúra caſtíget: quæ ob hoc quoque ſtudióſiùs exequénda eſt; ut illa in nobis, quæ hâc die Eccléſiæ divínitùs ſunt colláta, permáneant. Templum enim facti Spíritûs ſancti, & majóre quàm unquam cópiâ divíni flúminis irrigáti; nullis debémus concupiſcéntiis vinci, nullis vítiis poſſidéri, ut virtútis habitáculum nulla ſit contaminatióne pollútum.

℟. *ij.* Ego ſum Dóminus Deus veſter: * Sancti eſtóte, quia ego Sanctus ſum, allelúia. *Levit.* 11. 44. ℣. Quod eſt honóris, glóriæ, & virtútis Dei, & qui eſt ejus Spíritus, ſuper vos requiéſcit. 1. *Petr.* 4. 14. * Sancti.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

LECTIO III. *c.* 6. *v.* 44. *ad* 52.

Tracti & docti à Patre.

DIxit Jeſus Judæis: Nemo poteſt veníre ad me, niſi Pater qui miſit me,

traxerit eum. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Evang. Tract. 26. n. 4.

NOli te cogitáre invítum trahi : tráhitur ánimus & amóre. Nec timére debémus, ne ab homínibus, qui verba perpéndunt, & à rebus máximè divínis intelligéndis longè remóti ſunt, in hoc Scripturárum ſanctárum Evangélico verbo fórſitan reprehendámur, & dicátur nobis : Quómodo voluntáte credo, ſi trahor ? Ego dico: Parùm eſt voluntáte, étiam voluptáte tráheris. Quid eſt, trahi voluptáte ? Delectáre in Dómino, & dabit tibi petitiónes cordis tui. Eſt quædam volúptas cordis, cui panis dulcis eſt ille cœléſtis. Porrò ſi Poétæ dícere lícuit : Trahit ſua quemque volúptas ; non necéſſitas, ſed volúptas ; non obligátio, ſed delectátio : quantò fórtiùs nos dícere debémus trahi hóminem ad Chriſtum, qui delectátur veritáte, delectátur beatitúdine, delectátur juſtítiâ, delectátur ſempitérnâ vitâ, quod totum Chriſtus eſt ? An verò habent córporis ſenſus voluptátes ſuas, & ánimus deséritur à voluptátibus ſuis ? Si ánimus non habet voluptátes ſuas, unde dícitur : Fílii autem hóminum ſub tégmine alárum tuárum ſperábunt, inebriabúntur ab ubertáte domûs tuæ, & torrénte voluptátis tuæ potábis eos : quóniam apud te eſt fons vitæ, & in lúmine tuo vidébimus lumen ? Da amántem, & ſentit quod dico : da deſiderántem, da eſuriéntem, da in iſta ſolitúdine peregrinántem, atque ſitiéntem, & fontem ætérnæ pátriæ ſuſpirántem : da talem ; & ſcit quid dicam.

℟. iij. Dabo eis cor unum, * Et ſpíritum novum tríbuam in viſcéribus eórum, allelúia. *Ezech.* 11. 19. ℣. Scriptum eſt in Prophétis : Et erunt omnes docíbiles Dei. *Joan.* 6. 45. * Et ſpíritum. Glória. * Et ſpíritum.

Te Deum.

Ad Benedíctus, *Ant.* 4. *d.* Quotquot poſſeſsóres agrórum aut domórum erant, vendéntes afferébant prétia eórum quæ vendébant, allelúia. *Act.* 4. 34.

Oratio.

MEntes noſtras, quæſumus, Dómine, Paraclétus qui à te procédit, illúminet ; & indúcat in omnem, ſicut tuus promíſit Fílius, veritátem ; Qui tecum vivit .... ejúſdem Spíritûs.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1624. *Cap.* 5. §. 2. *De Confirm.*

IN pagis & vicis, dum viſitant Epíſcopi, Sacra-

Creávit. Glória. * Creávit.
Te Deum.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. A. Omni die non ceſsábant Apóſtoli in templo & circa domos docéntes, & evangelizántes Chriſtum Jeſum, allelúia. *Act.* 5. 42.

Oratio.

ANnue, miséricors Deus, ut qui divína præcépta violándo, à Paradíſi felicitáte decídimus, mandáta tua, duce Spíritu ſancto, cuſtodiéntes, in cœléſtem hæreditátem reſtítui mereámur; Per Dóminum .... ejúſdem Spíritûs.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi, *Anno* 1583. *Tit.* 10. *De Confirm.*

OMnibus Epíſcopis mandámus, ut ſuárum diœcéſum paróchias ſæpiùs obeúntes, Sacraménti Confirmatiónis vim pópulo éxplicent, aut explicándam curent: ut iis ómnibus, qui nondùm illud ſuſcepérunt, adminíſtrent.

Ad Magníficat, *Ant.* 4. f. Egréſſi Apóſtoli circuíbant per caſtélla evangelizántes, & curántes ubíque, allelúia. *Luc.* 9. 6.

FERIA SEXTA
QUATUOR TEMPORUM.

Pſal. 103. Bénedic, ánima mea, Dómino: * Dómine Deus, *p.* 31.

Diviſ. Pſal. 103. Quàm magnificáta ſunt, *p.* 32.

Altera diviſ. Pſal. 103. Sit glória Dómini, *p.* 32.

De Libro Levítici.

LECTIO I. *c.* 16. *v.* 1. *ad* 4.

LOcútus eſt Dóminus ad Móyſen poſt mortem duórum filiórum Aaron, quando offeréntes ignem aliénum interfécti ſunt, & præcépit ei, dicens: Lóquere ad Aaron fratrem tuum, ne omni témpore ingrediátur Sanctuárium, quod eſt intra velum coram propitiatório, quo tégitur arca, ut non moriátur, quia in nube apparébo ſuper oráculum, niſì hæc antè fécerit. Vítulum pro peccáto ófferet, & aríetem in holocaúſtum: túnicâ líneâ veſtiétur: feminálibus líneis verénda celábit: accingétur zonâ líneâ: cídarim líneam impónet cápiti. Hæc enim veſtiménta ſunt ſancta: quibus cunctis, cùm lotus fúerit, induétur.

℟. *j.* Cùm, *p.* 433.

Sermo ſancti Leónis Papæ.
Serm. 77. *de Jejun. Pentec.* 2. *Cap.* 1. 3.

LECTIO II.

CUm in die Pentecóſtes, quem à Paſcha Dómini quinquagéſimum celebrámus, promíſſus à Dómino Spíritus ſanctus expectántium mentes majóri quàm unquam cópiâ, & claritóre præséntiâ ſuæ majeſtátis impléverit, maniſeſtíſſimè patet, inter cætera Dei múnera, jejuniórum quoque grátiam, quæ ho-

diérnam Feſtivitátem indivíſa ſubséquitur, tunc fuíſſe donátam: ut ſicut fuit concupiſcéntia inítium peccatórum, ità ſit continéntia orígo virtútum. Agnóſcat ergo Cathólicus Chriſtiánus ſanctitátem jejúnii ſui: quod étiam inter máximas largitátes ſteriliſſimum erit, niſi de ſancti Spíritûs rigatióne procéſſerit. Cùm enim dicat Apóſtolus nullas ſibi virtútes ſinè caritáte prodéſſe; idémque dicat caritátem Dei diffúſam eſſe in córdibus noſtris per Spíritum ſanctum qui datus eſt nobis: cavéndum eſt ne bona, quæ fácere ſinè bonitáte non póſſumus, elatióne perdámus. Nam omni ſe mérito laude diſpóliat, qui de ſtúdiis induſtriæ ſuæ, in ſe mágis quàm in Dómino, gloriátur.

℟. *ij.* Erunt, *p.* 434.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

LECTIO III. *c.* 5. *v.* 17. *ad* 26.

Paralyticus ſanatus.

FActum eſt in una diérum, & ipſe Jeſus ſedébat docens. Et réliqua.

Homília ſancti Hilárii Epíſcopi.

Comm. in Matt. Cap. 8. n. 6.

MOvet Scribas remíſſum ab hómine peccátum: hóminem enim tantùm in Jeſu Chriſto contuebántur. Et remíſſum eſt ab eo quod Lex laxáre non póterat: fides enim ſola juſtíficat. Deínde murmuratiónem eórum Dóminus introſpícit, dicítque fácile eſſe Fílio hóminis in terra peccáta dimíttere. Verùm enim nemo poteſt dimíttere peccáta, niſì ſolus Deus: ergo qui remíttit, Deus eſt. Quia nemo remíttit, niſì Deus, Deus in hómine manens, curatiónem hómini præſtábat: & nulla ei agéndi & loquéndi erat difficúltas, cui ſubeſt totum poſſe quod lóquitur. Porrò autem ut ipſe eſſe in córpore póſitus intélligi poſſet, qui & ánimis peccáta dimítteret, & reſurrectiónem corpóribus præſtáret, ait: Ut ſciátis quóniam Fílius hóminis habet poteſtátem in terra dimíttere peccáta, ait Paralýtico: Surge. Sed quia omnis erat perficiéndi óperis rátio explicánda, adjécit: Tolle lectum tuum, & vade in domum tuam.

℟. *iij.* De neceſſitátibus eórum liberávit eos. * Miſit verbum ſuum, & ſanávit eos, allelúia. *Pſ.* 106. 19. 20. ℣. Virtus Dómini erat ad ſanándum eos. *Luc.* 5. 17. *Miſit. Glória. *Miſit.

Te Deum.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. c. Apóſtoli docuérunt turbam multam, ità ut cognominaréntur primùm Antiochíæ diſcípuli, Chriſtiáni, allelúia. *Act.* 11. 26.

Oratio.

DA, quæſumus, Eccléſiæ tuæ, miſéricors

Deus, ut ſancto Spíritu congregáta, hoſtili nullátenùs incurſióne turbétur; Per Dóminum.... ejúſdem Spíritûs.

C A N O N.

Ex Concílio Burdigalénſi, *Anno* 1583. *Tit.* 10. *De Confirm.*

Epíſcopi, tempus quo ſunt adminiſtratúri Confirmatiónem, Párochis antè denúntient, ut confirmándi ſeſe ad ſanctum illud Sacraméntum parent, atque ad locum deſignátum ſe cónferant.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. D. Stupor apprehéndit omnes, & magnificábant Deum; & replêti ſunt timóre, dicéntes: Quia vídimus mirabília hódie, allelúia. *Luc.* 5. 26.

SABBATO

QUATUOR TEMPORUM.

Pſal. 106. Confitémini Dómino ..... dicant qui redémpti ſunt, *p.* 48.

Diviſ. Pſal. 106. Suſcépit eos, *p.* 49.

Altera diviſ. Pſal. 106. Póſuit flúmina, *p.* 50.

De Libro Levítici.

LECTIO I. *c.* 19. *v.* 30. *ad finem.*

Sabbata mea cuſtodíte, & Sanctuárium meum metúite. Ego Dóminus. Non declinétis ad magos, nec ab aríolis áliquid ſciſcitémini, ut polluámini per eos. Ego Dóminus Deus veſter. Coram cano cápite consúrge, & honóra perſónam ſenis: & time Dóminum Deum tuum. Ego ſum Dóminus. Si habitáverit ádvena in terra veſtra, & morátus fúerit inter vos, non exprobrétis ei: ſed ſit inter vos quaſi indígena: & diligétis eum quaſi voſmetipſos: fuíſtis enim & vos ádvenæ in terra Ægýpti. Ego Dóminus Deus veſter. Nolíte fácere iníquum áliquid in judício, in régula, in póndere, in menſúra. Statéra juſta, & æqua ſint póndera, juſtus módius, æquúſque ſextárius. Ego Dóminus Deus veſter, qui edúxi vos de terra Ægýpti. Cuſtodíte ómnia præcépta mea, & univérſa judícia, & fácite ea. Ego Dóminus.

℟. *j.* Tibì, *p.* 436.

Sermo ſancti Leónis Papæ. *Serm.* 79. *De Jejun. Pentec.* 4. *Cap.* 3. 4.

LECTIO II.

Ad hanc utilitátem nos, dilectíſſimi, præſens tempus invítat; ut à Reſurrectióne Dómini uſque ad advéntum Spíritûs ſancti quinquagínta diébus emétſis, quos in lætítiâ præcípuæ Feſtivitátis exégimus, ad jejuniórum remédia recurrámus: ne fortè per occaſiónem licéntiæ blandióris, áliquas negligéntiæ culpas delectabílium uſus incíderit. Terra enim carnis noſtræ, niſì aſſíduis fúerit ſubácta cultúris, citò de ſegni ótio ſpinas tri-

bulóſque prodúcit, & partu degéneri dabit fructum, non hórreis inferéndum, ſed ígnibus concremándum, dicénte Dómino: Omnis plantátio quam non plantávit Pater meus cœléſtis, eradicábitur. Cuſtodiénda ígitur nobis ómnium gérminum ſeminúmque generóſitas, quam ex ſummi Agrícolæ plantatióne concépimus: & vígili ſollicitúdine providéndum, ne Dei múnera áliquâ invidéntis inimíci fraude violéntur, & in paradíſo virtútum concréſcat ſylva vitiórum. Ad declinándum autem hoc malum, nihil eſt poténtius eleemóſynis atque jejúniis, dum & carnáles cupiditátes continéntia necat, & deſideriórum ſpiritálium fructus misericórdiæ cultúra multíplicat.

℟. ij. Ego ſum, *p.* 436.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

LECTIO III. *c.* 4. *v.* 31. *ad* 37.

Dæmonium ejectum.

DEſcéndit Jeſus in Caphárnaüm civitátem Galilǽæ, ibíque docébat illos Sábbatis. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

In Luc. Lib. 4. n. 57. 58.

VIde cleméntiam Dómini Salvatóris. Nec indignatióne commótus, nec ſcélere offénſus, nec injúriâ violátus, Judǽam déſerit: quin étiam immemor injúriæ, memor cleméntiæ, nunc docéndo, nunc liberándo, nunc ſanándo, infidæ plebis corda demúlcet. Et benè ſanctus Lucas virum ab ſpíritu nequítiæ liberátum antè præmíſit, & ſubſtítuit féminæ ſanitátem. Utrúmque enim ſexum Dóminus curatúrus advénerat: & prior ſanári débuit, qui prior creátus eſt; nec prætermítti illa quæ mobilitáte magìs ánimi, quàm pravitáte peccáverat. Sábbato medicínæ Domínicæ ópera cœpta ſigníficat; ut inde nova creatúra cœ́perit, ubi vetus antè deſívit: nec ſub Lege eſſe Dei Fílium, ſed ſupra Legem, in ipſo princípio deſignáret: nec ſolvi Legem, ſed impléri.

℟. iij. In médio pópuli ſui exaltábitur, & * In plenitúdine ſancta admirábitur, allelúia. *Eccli.* 24. 3. ℣. Stupébant in doctrína Jeſu, quia in poteſtáte erat ſermo ipsius. *Luc.* 4. 32. * In. Glória. * In.

Te Deum.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. *g.* Divulgabátur fama de Jeſu in omnem locum regiónis, allelúia. *Luc.* 4. 37.

Oratio.

MEntibus noſtris, quǽſumus, Dómine, Spíritum ſanctum benígnus infúnde; cujus & ſapiéntiâ cónditi ſumus, & providéntiâ gubernámur; Per Dóminum... ejúſdem Spíritûs.

CANON.

Ex Concílio Burdigalénſi. *Anno* 1583. *Tit. De Parochis.*

UT Párochi de ſuis óvibus ratiónem, cùm necéſſe fúerit, réddere poſſint, quátuor libros ſeu índices confíciant: in quorum uno baptizatórum, & ſuſcipiéntum, parentúmque nómina, cum die & anno deſcríbant: in áltero contineántur omnes qui ſtatúto ab Ecclésia témpore ad Confeſſiónem & Communiónem vénerint: in tértio recenſeántur qui matrimónium in fácie Eccléſiæ contráxerint: in quarto mórtui & ſepultúræ chriſtiánæ tráditi numeréntur.

PROPRIUM SANCTORUM.

PARS VERNA.

FESTA FEBRUARII.

DIE V.

SANCTÆ AGATHÆ,
Catanenſis Virginis & Martyris,
Commemoratio.

PRIDIE *in Veſperis Ferialibus.*

Ant. Infírma, ℣. Hæréditas, *p.* liij. *Oratio*, Deus, qui inter cǽtera, *p.* lvj.

Poſt Laudes Matutinas Officii Ferialis.

Sermo ſancti Methódii Epíſcopi Conſtantinopolitáni,
Apud Bollandum.

LECTIO.

HOdie Chriſtiána Eccléſia ſeſe exórnet, cùm jam ſuam glorióſam intínxerit púrpuram puríſſimo Mártyris Agathæ cruóre. Gaúdeat, & exúltet, canátque ejus victórias & triúmphos. Hæc Cátanæ in Sicília ſub Imperatóre Décio, Júdice Quintiáno, poſt álapas & cárcerem, poſt equúleum & torſiónes, poſt mamillárum abſciſſiónem, poſt volutatiónem in téſtulis ac carbónibus, tandem martýrio in cárcere consúmpta eſt. [Carmen de ea ſcripſit ſanctus Dámaſus Papa, in quo teſtátur beátæ Mártyris ope fuíſſe ſervátos ab Ethnæ montis ígnibus cives Catanénſes, oppóſito ſcílicet flammis erumpéntibus velo, quo ſacer vírginis túmulus obtegebátur. Qui mos hácтenùs Cátanæ perſevérat, ubi velùm illud unà cum exímiæ Mártyris Relíquiis religióſè aſſervátur.]

Ant. Confírma, ℣. Deus, *Oratio*, Deus, qui inter cǽtera, *p.* lvj.

DIE X.

SANCTI GUILLELMI,
Aquitaniæ Ducis, & Pictavii Comitis,
Commemoratio.

PRIDIE *in Veſperis Ferialibus.*

Ant. Erit, ℣. Beátus, *p.* xlvij. *Oratio*, Deus, qui, *infrà*, p. 446.

Poſt Laudes Officii Ferialis.

Lectio.

Ex Arnaldo Bonæval. Abb. Alano Autiſſ. Epiſcop. & variis Autoribus Eccleſiaſticis.

GUillélmus nonus, Dux Aquitániæ, & Pictávii Comes, in plura júvenis vítia prorúpit. Anacléti ſecúndi pſeudopontíficis advérsùs Innocéntium ſecúndum partes ampléxus, gravis in Aquitánia ſchíſmatis cauſa fuit. Errántem Ducem fruſtrà ſanctus Bernárdus ad unitátem redúcere per epíſtolas ſuas conátus eſt. At cùm per ſcripta nil proficeret ſanctus Abbas, in convéntu apud Partheníacum hábito, Cómiti ſæpiùs privátis in collóquiis flagítia exprobrávit. His fruſtrà tentátis, Guillélmum poſt Miſsárum ſolémnia ad Eccléſiæ fores ſtantem, Bernárdus intrépidè adit, Corpus Chriſti paténæ ſuperpóſitum tenens: & exprobráto nefário ſchíſmate, ut ad meliórem rédeat frugem hortátur, & per adoránda Myſtéria jubet. His verbis tanquam fúlgure pertérritus Comes, in terram prórruit, & repéntè mutátus in virum álium, deoſculátur Pictavórum Epíſcopum, omnéſque quos in exílio tenébat Præſules, ad ſedes ſuas remíttit. Mox paupertátem ampléxus, cilício, viliíque peregrinórum panno coopértus, Compoſtéllam pétiit, miſericórdiam Dei deprecatúrus. Ibi jejúniis, vigíliis, oratiónibus ſemper inténtus, cor contrítum & humiliátum Deo júgiter offerébat. Tantis placátus ſacrifíciis Deus, illum Sacraméntis munítum ad cœléſtem glóriam evocávit, die nonâ Aprílis anni milléſimi centéſimi trigéſimi octávi. Feſtum tamen ejus in multis Aquitániæ Eccléſiis décimâ Februárii celebrátur.

Ant. Ambulávit, ℣. Dilígite, *p.* xlix.

Oratio.

DEus, qui omnes è via iniquitátis ad te ſincérè reverténtes patérnâ pietáte récipis, da nobis, exémplo & interceſſióne beáti Guillélmi, peccáta noſtra ſic plángere, ut eórum remiſſiónem, te miſeránte, mereámur obtinére; Per Dóminum.

FESTA MARTII.

Die VI.

SANCTI FRIDOLINI, Cœnobii Sancti Hilarii Pictavienſis, Abbatis Commemoratio.

Pridie *in Veſperis Ferialibus.*

Ant. Multíplicans, ℣. Potens, *p.* xl. *Oratio,* Deus, cujus múnere, *p.* xliij.

Poſt Laudes Officii Ferialis.

Lectio.

Ex Bolland. & Antiquis Eccleſ. Pict. Monum.

FRidolínus Hibérnus, poſt ſuſcéptum Preſbyterátûs Ordinem, ſuos patriámque déſerens, verbum Dei per divérſa loca diſſemináre cœpit: ac váriis peragrátis Gálliæ plagis, Pictávium venit, ubi paulò pòſt ſancti Hilárii Cœnóbii Abbas, Clodovæo rege, renuntiátus eſt. Anno Chriſti quingentéſimo octávo, in ſomnis à beáto Hilário admónitus, ſanctíſſimum ejus corpus ſub Eccléſiæ ruínis látitans invénit; & in reſtaurátam ejúſdem Sancti Baſílicam, ſacratíſſimum pignus honorificentíſſimè tránſtulit. Tunc relíctis Pictónibus, in Germániam ſeceſſit: multíſque in peregrinatióne conſtrúctis templis ac cœnóbiis, tandem ad Sekíngum Rheni ínſulam pervénit, ubi in honórem ejúſdem ſancti Hilárii, Monaſtérium & Eccléſiam ædificávit: ibíque miráculis ac virtútibus clarus óbiit, circa annum quingentéſimum trigéſimum octávum.

Ant. Dedíſti, ℣. Veníte, *Oratio,* Deus, cujus múnere, *p.* xliij.

Die VII.

SS. PERPETUÆ, et Felicitatis, Carthaginenſium Martyrum, Commemoratio.

Pridie *in Veſperis Ferialibus.*

Ant. Infírma, ℣. Hærédıtas, *p.* liij. *Oratio,* Da nobis, *infrà, p.* 448.

Poſt Laudes Officii Ferialis.

Lectio.

Ex earum actis apud Ruinart.

PErpétua & Felícitas, in perſecutióne Sevéri Imperatóris, Carthágine, unà cum Revocáto, Saturníno, & Secúndulo, comprehénſæ ſunt, & in cárcerem detrúſæ, quibus ultrò adjúnxit ſe Sátyrus. Erant adhuc Catechúmenæ; ſed paulò pòſt baptizátæ ſunt. Paucis diébus interjéctis, è cárcere ad forum dedúctæ cum sóciis, poſt glorióſam confeſſiónem, ab Hilariáno Procuratóre damnántur ad

béſtias. In amphiteátrum, toto inſpectánte pópulo, producúntur cum sóciis generóſæ mulíeres, Nonis Mártii. Ac primùm flagéllis cædúntur: tum à ferocíſſima vacca aliquándiu jactátæ, plagis concíſæ, & in terram elíſæ ſunt. Demùm cum iiſdem sóciis qui à váriis béſtiis vexári erant, gladiatórum énſibus conſodiúntur.

Ant. Confirma, ℣. Deus, *p*. lvj.

Oratio.

DA nobis, quæſumus, Dómine, ſanctárum Mártyrum tuárum Perpétuæ & Felicitátis palmas inceſſábili devotióne venerári; ut quas dignâ mente non póſſumus celebráre, humílibus ſaltèm frequentémus obséquiis; Per Dóminum.

Die XIV.

SANCTI LEOBINI, Carnotenſis Epiſcopi,

Commemoratio.

Pridie *in Veſperis Ferialibus*.

Ant. Ipſum elégit, ℣. Beátus, *p*. xxj. *Oratio*, Dírige, *p*. xxiv.

Poſt Laudes Officii Ferialis.

Lectio.

Ex ejus vita apud Mabillon. & Bolland.

LEobínus Pictávis, regnánte Clodovæo primo, natus, amóre & obséquio erga pios, ſed tenuióris fortúnæ, paréntes, ac mirâ diſcéndi lítteras, inter arándi & arménta paſcéndi labóres, aviditáte à pueritia cláruit. Suſcépto Monachórum hábitu, diem oratióni & injúnctis à Superióre curis, magnam verò noctis partem ſacris lectiónibus, non minùs reveréntî erga Superióres obediéntiâ, quàm ſollícitâ erga fratres caritáte conſpícuus, impendébat. In Pérticum proféctus, optimíſque ſanctórum Cariléphi & Avíti mónitis corroborátus, & multo témpore váriis in Cœnóbiis irreprehenſíbiliter diversátus, in ſolitúdine, quæ Carbonária nuncupátur, conſédit, & ob miraculórum famam Diáconus, Abbas, ac demùm Sacérdos ab Æthério Eccléſiæ Carnoténſis Epíſcopo inſtitútus eſt. Cui poſt áliquot annos ad ætérna evocáto prǽmia, tum Childebérti regis decréto, tum unánimi Cleri ac pópuli voto, tremens ac rénuens ſuccéſſit. Nihil in Pontificátu de vitæ prióris auſteritáte remíttens, ómnibus vigiléntis, facúndi, ac benígni Paſtóris virtútibus enítuit. Concílio Aurelianénſi quinto, & Pariſiénſi ſecúndo intérfuit, atque morbis diutúrnis patientíſſimè perpéſſis probátus, ad Dóminum migrávit, prídie Idus Mártii, anno Salútis quingentéſimo quinquagéſimo ſéptimo.

Ant. Dómine, ℣. Gló-

riâ & honóre, *Oratio*, Dírige, *p.* xxiv.

DIE XVIII.

S. ALEXANDRI, Epiſcopi Hieroſolymitani, & Martyris, *Commemoratio.*

Pridie *in Veſperis Ferialibus.*

Ant. Bonus, ℣. Juſtus, *p.* ix. *Oratio,* Fac nos, *p.* xij.

Poſt Laudes Officii Ferialis.

Sermo ſancti Hierónymi Presbýteri.

LECTIO.

De Script. Eccleſ. Cap. 62.

ALexánder Epíſcopus Cappadóciæ, cùm deſidério ſanctórum locórum Hieroſólymam pérgeret, & Narcíſſus Epíſcopus ejúſdem urbis jam ſenex régeret Eccléſiam, Narcíſſo & multis Clericórum ejus revelátum eſt álterâ die manè intráre Epíſcopum, qui adjútor ſacerdotális Cathedræ eſſe debéret. Itaque re ità complétâ, ut prædícta fúerat, cunctis in Palæſtína Epíſcopis in unum congregátis, adniténte quoque ipſo vel máximè Narcíſſo, Hieroſolymitánæ Eccléſiæ cum eo gubernáculum ſuſcépit. Hic in fine cujúſdam epíſtolæ quam ſcribit ad Antinóitas ſuper pace Eccléſiæ, ait: Salútat vos Narcíſſus, qui ante me hîc ténuit Epiſcopálem locum, & nunc mecum eúmdem oratiónibus regit, annos natus círciter centum séxdecim, & vos mecum precátur ut unum idémque ſapiátis. Scripſit & áliam ad Antiochénſes, per Cleméntem Presbýterum Alexandrínum; nec non ad Orígenem, & pro Orígene contra Demétrium, eò quòd juxta teſtimónium Demétrii eum Presbýterum conſtitúerit. Sed & áliæ ejus ad divérſos ferúntur epíſtolæ. Séptimâ autem perſecutióne ſub Décio, quo témpore Bábylas Antiochíæ paſſus eſt, ductus Cæſaréam & clauſus in cárcere ob confeſſiónem Chriſti, martýrio coronátur. (Hunc Alexándrum eſſe qui in Cánone Miſſæ poſt Ignátium Mártyrem Antiochénum invocátur, tam ipſe invocatiónis ordo, quàm paſſiónis celébritas, & certa fides quæ nulli álii hujus nóminis cómpetit, ſufficiénter oſténdunt.)

Ant. Hoc pro certo, ℣. Dóminus, *p.* xj. *Oratio*, Fac nos, *p.* xij.

DIE XXV.

IN ANNUNTIATIONE ET INCARNATIONE *DOMINI.*

SOLEMNE MAJUS.

Si hoc Feſtum venerit in Majori Hebdomada, aut intra Hebdomadam Paſchæ, transfertur in Feriam ſecundam poſt Dominicam in Albis, & ejus Officium ordinatur ut infrà.

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria.

Antiphona 1. *toni g.*

CReávit Dóminus novum ſuper terram: Fémina circúmdabit virum. *Jer.* 31. 22.

Ant. 7. G. Propè eſt ut véniat tempus ejus, & dies ejus non elongabúntur. *Iſ.* 14. 1.

Ant. 1. a. A Dómino Deo exercítuum exívit, ut mirábile fáceret consílium, & magnificáret juſtítiam. *Iſ.* 28. 29.

Ant. 6. F. Sánguinem ſervórum ſuórum ulciſcétur, & vindíctam retríbuet in hoſtes eórum. *Deut.* 32. 43.

Ant. 5. C. Síleat omnis caro à fácie Dómini, quia conſurréxit de habitáculo ſancto ſuo. *Zach.* 2. 13.

CAPITULUM. *Ezech.* 12. 28.

HÆc dicit Dóminus Deus: Non prolongábitur ultrà omnis ſermo meus; verbum quod locútus fúero, complébitur, dicit Dóminus Deus.

℟. Ecce Dóminus audítum fecit in extrémis terræ: * Dícite fíliæ Sion: Ecce Salvátor tuus venit. *Iſ.* 62. 11. ℣. Videns vidi afflictiónem pópuli mei. *Act.* 7. 34. * Dícite. Glória. *Reſumitur* ℟. Ecce.

HYMNUS. S. V.

HÆc illa ſolémnis dies,
Dies ſalútis núntia,
Quâ miſſa cœlo triſtibus
Venére terris gaúdia.

UNIUS omnes crímine,
Caſu gravi lapſi ſumus:
Ut ipſe lapſos érigat,
Deſcéndit in terras Deus.

QUI Patris ætérno ſinu
Ætérna Proles náſcitur,
Obnóxius fit témpori,
Sinum nec horret Vírginis.

MORTALE corpus índuit,

Orbi piándo víctimam;
Ut innocénti sánguine,
Scelus nocéntûm díluat.

QUI cuncta complet Númine,
Noſtros ſe in artus cólligit;
Ut nos redúcat ad Deum,
En ipſe nobíſcum Deus.

MUNDO, Redémptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima;
Cum Patre, & almo Spíritu,
In ſempitérna ſécula.
Amen.

℣. Tu exúrgens, Dómine, miſeréberis Sion; ℟. Quia tempus miſeréndi ejus. *Pſ.* 101. 14.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G. Ecce Virgo concípiet & páriet Fílium, & vocábitur nomen ejus Emmánuël. *Iſ.* 7. 14.

Oratio.

DEus, qui Unigénitum tuum tibi coætérnum, ex María Vírgine hóminem in plenitúdine témporum fieri voluíſti; præſta, quæſumus, ut ejus Incarnatiónis Myſtério, adoptiónem filiórum recipiámus; Per eúmdem Dóminum noſtrum, &c.

Commemoratio de Feria Quadrageſimæ.

COMPLETORIUM *habetur poſt ſecundas Veſperas, eo ſolo diſcrimine, quòd hìc dicuntur Pſalmi de Feria.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatórium. Verbum caro factum eſt; * Veníte, adorémus. *Joan.* 1. 14.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2. *ritu ſolemni.*

HYMNUS. S. V.

CŒLESTIS Ales núntiat
Impléndа mox myſtéria:
Virtúte fecúndâ Deus
Illápſus implet Vírginem.

QUALIS ſtupéndo glória
Te, Virgo, de partu manet!
Concéptus in tuo ſinu
Natus Deo, nunc eſt tuus.

DE Virgináli sánguine,
Quem nulla labes ínficit,
Fingénte ſancto Spíritu,
Chriſti caro compíngitur.

NOBIS per hanc mortálibus
Lactéſcit eſca Cœlitûm:
Nos paſcit infántes Homo,
Qui paſcit Angelos Deus.

MUNDO, Redémptor, qui venis,
Fili, tibi laus máxima;
Cum Patre, & almo Spíritu,
In ſempitérna sécula.
Amen.

IN I. NOCTURNO.

In Pſal. 18. Cœli enárrant, *p.* 32.

Ant. 1. f. In princípio erat Verbum: & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum. *Joan.* 1. 1.

In diviſ. Pſal. 18. Lex Dómini, *p.* 33.

Ant. 2. D. Omnia per ipſum facta ſunt, & ſine ipſo factum eſt nihil. *Joan.* 1. 3.

In Pſal. 47. Magnus Dóminus, *p.* 110.

Ant. 3. g. Erat lux vera quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. *Joan.* 1. 9.

℣. Spécie tuâ & pulchritúdine tuâ inténde: ℟. Próſperè procéde & regna. *Pſ.* 44. 5.

De Daniéle Prophéta.

LECTIO I. *c.* 9. *v.* 1. *ad* 4. & 19.

IN anno primo Daríi filii Aſſuéri de sémine Medórum, qui imperávit ſuper regnum Chaldæórum: anno uno regni ejus, ego Dániel intelléxi in libris númerum annórum, de quo factus eſt ſermo Dómini ad Jeremíam Prophétam, ut compleréntur deſolatiónis Jerúſalem ſeptuagínta anni. Et póſui fáciem meam ad Dóminum Deum meum rogáre & deprecári in jejúniis, ſacco, & cínere. Et orávi Dóminum Deum meum, & conféſſus ſum, & dixi: Obſecro, Dómine Deus magne & terríbilis, cuſtódiens pactum & miſericórdiam diligéntibus te, & cuſtodiéntibus mandáta tua..... Exaúdi, Dómine; placáre, Dómine; attende & fac; ne moréris propter temetipſum, Deus meus.

℟. *j.* Egrediétur qui ſit Dominátor in Iſraël, * Et egréſſus ejus ab inítio à diébus æternitátis. *Mich.* 5. 2. ℣. Erat in princípio apud Deum. *Joan.* 1. 2. * Et egréſſus. Glória. * Et egréſſus.

LECTIO II. *v.* 20. *ad* 24.

CUmque adhuc lóquerer, & orárem, & confitérer peccáta mea, & peccáta pópuli mei Iſraël, & proſtérnerem preces meas in conſpéctu Dei mei, pro monte ſancto Dei mei: adhuc me loquénte in oratióne, ecce vir Gábriel, quem víderam in viſióne à princípio, citò volans tétigit me in témpore ſacrifícii veſpertíni. Et dócuit me, & locútus eſt mihi, dixítque: Dániel, nunc egréſſus ſum ut docérem te, & intellígeres. Ab exórdio precum tuárum egréſſus eſt ſermo: ego autem veni ut indicárem tibi, quia vir deſideriórum es. Tu ergo animadvérte ſermónem, & intéllige viſiónem. Septuagínta hebdómades abbreviátæ ſunt ſuper pópulum tuum, & ſuper urbem ſanctam tuam; ut conſummétur prævaricátio, & finem accípiat peccátum, & deleátur iníquitas, & adducátur juſtítia ſempitérna, & impleátur viſio & prophetía, & ungátur Sanctus ſanctórum.

℟. *ij.* Exultávit ut gigas ad curréndam viam; * A ſummo cælo egréſſio ejus. *Pſ.* 18. 6. 7. ℣. Mundus per ipſum factus eſt, &

mundus eum non cognóvit. *Joan.* 1. 10. * A ſummo. Glória. * A ſummo.

LECTIO III. *v.* 25. *ad finem.*

SCito ergo, & animadvérte: Ab éxitu ſermónis, ut iterùm ædificétur Jeruſalem, uſque ad Chriſtum Ducem, hebdómades ſeptem, & hebdómades ſexagínta duæ erunt: & rursùm ædificábitur platéa, & muri in angúſtia témporum. Et poſt hebdómades ſexagínta duas occidétur Chriſtus: & non erit ejus pópulus, qui eum negatúrus eſt. Et Civitátem & Sanctuárium diſſipábit pópulus cum duce ventúro: & finis ejus váſtitas: & poſt finem belli ſtatúta deſolátio. Confirmábit autem pactum multis hebdómada una: & in dimídio hebdómadis defíciet hóſtia & ſacrifícium: & erit in Templo abominátio deſolatiónis: & uſque ad conſummatiónem & finem perſeverábit deſolátio.

℟. *iij.* Inter benedíctos benedicétur, dicens: * Ego ex ore Altíſſimi prodívi. *Eccli.* 24. 4. 5. ℣. Unigénitus Fílius qui eſt in ſinu Patris, ipſe enarrávit. *Joan.* 1. 18. * Ego. Glória. *Reſumitur* ℟. Inter.

IN II. NOCTURNO.

In Pſal. 44. Eructávit cor meum, p. 76.

Ant. 8. G. Miſſus eſt Angelus Gábriel à Deo, in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem deſponsátam viro cui nómen erat Joſeph, de domo David, & nomen Vírginis María. *Luc.* 1. 26. 27.

In diviſ. Pſal. 44. Audi, fília, p. 77.

Ant. 1. D. Ingréſſus Angelus ad eam, dixit: Ave, grátiâ plena, Dóminus tecum. *Luc.* 1. 28.

In Pſal. 84. Benedixíſti, Dómine, p. 80.

Ant. 3. a. María cogitábat qualis eſſet iſta ſalutátio: & ait Angelus ei: Ne tímeas, María; inveníſti enim grátiam apud Deum. *Luc.* 1. 29. 30.

℣. Elégit eam Dóminus, ℟. In habitatiónem ſibi. *Pſ.* 131. 13.

Sermo ſancti Leónis Papæ. *Serm.* 21. *in Nativ. Dom.* 2. *Cap.* 1.

LECTIO IV.

DEus omnípotens & clemens, cujus natúra bónitas, cujus volúntas poténtia, cujus opus miſericórdia eſt, ſtatim ut nos diabólica malígnitas venéno ſuæ mortificávit invídiæ, præparáta renovándis mortálibus ſuæ pietátis remédia, inter ipſa mundi primórdia præſignávit; denúntians ſerpénti futúrum ſemen mulíeris, quod nóxii cápitis elatiónem ſuâ virtúte contéreret: Chriſtum ſcílicet in carne ventúrum, Deum hominémque ſigníficans, qui natus ex Vírgine, vio-

ræ, dicit: Et adórent eum omnes Angeli Dei. Et ad Angelos quidem dicit: Qui facit Angelos ſuos ſpíritus, & miníſtros ſuos flammam ignis. Ad Fílium autem: Thronus tuus, Deus, in ſéculum séculi: virga æquitátis, virga regni tui. Dilexíſti juſtítiam, & odíſti iniquitátem: proptéreà unxit te, Deus, Deus tuus óleo exultatiónis præ particípibus tuis. Et tu in princípio, Dómine, terram fundáſti: & ópera mánuum tuárum ſunt cœli. Ipſi períbunt, tu autem permanébis, & omnes ut veſtiméntum veteráſcent: & velut amíctum mutábis eos, & mutabúntur: tu autem idem ipſe es; & anni tui non defícient. Ad quem autem Angelórum dixit aliquándo: Sede à dextris meis, quoadúſque ponam inimícos tuos ſcabéllum pedum tuórum?

℟. *viij*. Sciet pópulus meus nomen meum in die illa; * Quia ego ipſe qui loquébar, ecce adſum. *Iſ.* 52. 6. ℣. Implétum eſt tempus, & appropinquávit regnum Dei. *Marc.* 1. 15. * Quia. Glória. * Quia.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

LECTIO IX. *c.* 1. *v.* 26. *ad* 38.

Angelus Gabriel annuntiat Verbi Incarnationem.

Miſſus eſt Angelus Gábriel à Deo, in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epiſcopi.

Expoſ. Evangel. ſecund. Luc. Lib. 2. *Cap.* 1. *n.* 15. 16.

Tanti mandáti Myſtérium, non hóminis fuit, ſed Angeli ore proméndum. Hódie primùm audítur: Spíritus ſanctus ſupervéniet in te. Et audítur, & créditur. Ecce, inquit, ancílla Dómini: contíngat mihi ſecúndùm verbum tuum. Vide humilitátem, vide devotiónem. Ancíllam ſe dicit Dómini, quæ mater elígitur; nec repentíno exaltáta promíſſo eſt. Simul ancíllam dicéndo, nullam ſibi prærogatívam tantæ grátiæ vindicávit, quæ fáceret quod juberétur. Mitem enim humilémque paritúra, humilitátem débuit étiam ipſa præférre. Ecce ancílla Dómini: contíngat mihi ſecúndùm verbum tuum. Habes obséquium, vides votum. Ecce enim ancílla Dómini, apparátus officii eſt: Contíngat mihi ſecúndùm verbum tuum, concéptus eſt voti.

℟. *jx*. Indúere veſtiméntis glóriæ tuæ, Jerúſalem, cívitas Sancti: quia * Non adjíciet ultrà, ut pertránſeat per te incircumcíſus & immúndus. *Iſ.* 52. 1. ℣. Non erit impoſsíbile apud Deum omne verbum. *Luc.* 1. 37.

1. 37. * Non. Glória. *Reſumitur* ℟. Indúere.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis*. Miſericórdias Dómini in ætérnum cantábo, ℟. In generatiónem & generatiónem. *Pſ*. 88. 2.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 1. A. Fecíſti in nobis, Dómine Deus noſter, ſecúndùm omnem bonitátem tuam. *Bar*. 2. 27.

Ant. 5. a. Fecíſti mirabília, cogitatiónes antíquas, fidéles. *Iſ*. 25. 1.

Ant. 3. *a*. Quid eſt homo, quia magníficas eum, aut quid appónis erga eum cor tuum? *Job*. 7. 17.

Ant. 6. F. Collaúdent.

CANTICUM ISAIÆ. *c*. 52. *v*. 7. *ad* 10.

Prænuntiatur Incarnationis Myſterium.

QUàm pulchri ſuper montes pedes annuntiántis & prædicántis pacem, * annuntiántis bonum!

Prædicántis ſalútem, * dicéntis Sion: Regnábit Deus tuus!

Vox ſpeculatórum tuórum, * levavérunt vocem, ſimùl laudábunt.

Quia óculo ad óculum vidébunt, * cùm convérterit Dóminus Sion.

Gaudéte & laudáte ſimul, desérta Jerúſalem; * quia conſolátus eſt Dóminus pópulum ſuum, redémit Jerúſalem.

Parávit Dóminus bráchium ſanctum ſuum, * in óculis ómnium géntium;

Et vidébunt omnes fines terræ * ſalutáre Dei noſtri.

Ant. Collaúdent te, omnes qui novérunt nomen tuum, in hymnis. 1. *Mach*. 4. 33.

Ant. 1. *g*. Fac ſicut locútus es, permaneátque & magnificétur nomen tuum uſque in ſempitérnum. 1. *Par*. 17. 23. 24.

CAPITULUM. 1. *Joan*. 4. 9.

IN hoc appáruit cáritas Dei in nobis: quóniam Fílium ſuum unigénitum miſit Deus in mundum, ut vivámus per eum.

HYMNUS. S. V.

PULSUM ſupérnis ſédibus,
Umbris tot annos óbſitum,
Cœléſtis ignárum viæ,
Errábat humánum genus.

CŒLESTIS en Rex cúriæ,
Ut monſtret ad cœlum viam,
Secúmque ducat éxules,
Se ſpontè fecit éxulem.

SE déviis præbet ducem,
Vires dat ambulántibus;
Eſt ipſe, quâ ducit, via,
Quò ducit, ipſe términus.

DEUS, ſupréma Véritas
Umbráta velo córporis,
Puris vidénda méntibus,
Luſtra tuo nos lúmine.

ET tu, tuórum ſis memor,

Quæ, dum modéſto péctore
Te dicis ancíllam Dei,
Regína mundi díceris.
Mundo Redémptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima,
Cum Patre, & almo Spíritu
In ſempitérna ſécula.
Amen.

℣. Redemptiónem miſit Dóminus pópulo ſuo; ℟. Mandávit in ætérnum teſtaméntum ſuum. *Pſ.* 110. 9.

Ad Benedíctus, *Ant.* 6. *F.* Impléſti verba tua, Dómine, quóniam juſtus es; & vidíſti afflictiónem patrum noſtrórum. 2. *Eſdr.* 9. 8. 9.

Oratio.

Deus, qui in beátæ Maríæ Vírginis útero, Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem ſuſcípere voluíſti: præſta ſupplícibus tuis, ut qui verè eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te interceſſiónibus adjuvémur; Per eúmdem Dóminum.

Commemoratio de Feria Quadrageſimæ, per Lectionem Evangelii cum Homilia, Antiphonam, ℣. & Orationem, ut in Proprio de Tempore.

Ad Horas, *Doxologia*
Mundo Redémptor qui venis,
Fili, tibi laus máxima,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In ſempitérna ſécula.
Amen.

Pſalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. Feciſti.

Capitulum. *Tit.* 2. 14.

Dedit ſemetípſum pro nobis, ut nos redímeret ab omni iniquitáte, & mundáret ſibi pópulum acceptábilem, ſectatórem bonórum óperum.

In ℟. *brevi.* ℣. Qui natus es de María Vírgine. *Matt.* 1. 16.

CANON.

Ex Concílio Lateranénſi. *Anno* 649. *Can.* 3.

Si quis ſecúndùm ſanctos Patres non confitétur, própriè & ſecúndùm veritátem, Dei Genitrícem ſanctam ſempérque Vírginem & immaculátam Maríam, útpotè ipſum Deum Verbum ſpeciáliter & veráciter, abſque sémine concepíſſe ex Spíritu ſancto, & incorruptibíliter eam genuíſſe, indiſſolúbili permanénte & poſt partum ejúſdem virginitáte, condemnátus ſit.

AD TERTIAM.

Ant. Fecíſti mirabília.

Capitulum. *Eccli.* 11. 4.

Mirabília ópera Altíſſimi ſolíus, & glorióſa, & abſcónſa, & inviſa ópera illíus.

℟. *breve.* Deus Rex noſter ante ſécula, * Operátus eſt ſalútem. ℟. Deus. ℣. In médio terræ. * Operátus. Glória. ℟. Deus. *Pſ.* 73. 12.

℣. Dóminus memor fuit noſtrî; ℟. Et benedíxit nobis. *Pſ.* 113. 12.

AD SEXTAM.

Ant. Quid eſt.

Capitulum. *Act.* 13. 32. 33.

ANnuntiámus eam quæ ad patres noſtros repromíſſio facta eſt, quóniam hanc Deus adimplévit.

℟. *breve.* Miſericórdia & véritas * Obviavérunt ſibi. ℟. Miſericórdia. ℣. Juſtítia & pax oſculátæ ſunt. * Obviavérunt. Glória. ℟. Miſericórdia. *Pſ.* 84. 11.

℣. Véritas de terra orta eſt; ℟. Et Juſtítia de cœlo proſpéxit. *Pſ.* 84. 12.

AD NONAM.

Ant. Fac.

Capitulum. 1. *Joan.* 4. 10.

IN hoc eſt cáritas: Non quaſi nos dilexérimus Deum, ſed quóniam ipſe prior diléxit nos, & miſit Fílium ſuum propitiatiónem pro peccátis noſtris.

℟. *breve.* Dómini eſt * Aſſúmptio noſtra. ℟. Dómini. ℣. Et Sancti Iſraël Regis noſtri. * Aſſúmptio noſtra. Glória. ℟. Dómini. *Pſ.* 88. 19.

℣. Magnificáte Dóminum mecum; ℟. Et exaltémus nomen ejus in idípſum. *Pſ.* 33. 4.

AD VESPERAS.

In Pſal. 109. Dixit Dóminus, *p.* 23.

Ant. 1. f. Appáruit grátia Dei Salvatóris noſtri ómnibus homínibus. *Tit.* 2. 11.

In Pſal. 112. Laudáte, púeri, *p.* 25.

Ant. 7. d. Maniféſtum eſt quòd ex Juda ortus ſit Dóminus noſter. *Hebr.* 7. 14.

In Pſal. 121. Lætátus ſum, *p.* 118.

Ant. 5. a. Nuſquam Angelos apprehéndit, ſed ſemen Abrahæ apprehéndit. *Hebr.* 2. 16.

In Pſal. 126. Niſi Dóminus ædificáverit, *p.* 58.

Ant. 4. E. Propter quam cauſam, non confúnditur fratres eos vocáre, dicens: Nuntiábo nomen tuum frátribus meis. *Hebr.* 2. 11. 12.

In Pſal. 147. Lauda, Jerúſalem, Dóminum, *p.* 82.

Ant. 3. *a.* Quis audívit unquam tale, & quis vidit huic símile? *Iſ.* 66. 8.

Capitulum. *Hebr.* 2. 14. 15.

QUia púeri communicavérunt carni & sánguini, & ipſe ſimíliter participávit eíſdem, ut per mortem deſtrúeret eum qui habébat mortis impérium, id eſt, diábolum, & liberáret eos qui timóre mortis, per totam vitam obnóxii erant ſervitúti.

Hymnus. Hæc illa ſolémnis dies, *ſuprà, in I. Veſperis, p.* 450.

℣. In humilitáte noſtra memor fuit noſtrî, ℟. Quóniam in ætérnum miſericórdia ejus. *Pſ.* 135. 23.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. C. Viſitávit nos Oriens ex

alto, illumináre his qui in ténebris, & in umbra mortis ſedent. *Luc.* 1. 78. 79.

Commemoratio de Feria Quadrageſimæ.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 3. *à*. Vidébit omnis caro Salutáre Dei. *Luc.* 3. 6.

Hymnus. Virgo Dei Génitrix, *p.* xcj.

Capitulum. 2. *Joan.* *v.* 7.

MUlti ſeductóres exiérunt in mundum, qui non confiténtur Jeſum Chriſtum veniſſe in carnem. Hic eſt ſedúctor & Antichríſtus.

℟. *breve.* In manus.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 7. d. Diligámus Deum, quóniam Deus prior diléxit nos. 1. *Joan.* 4. 19.

IN ANNUNTIATIONE
ET INCARNATIONE
DOMINI,
TEMPORE PASCHALI.

In I. Vesperis et Completorio, *omnia ut in Officio præcedenti, addendo ſemel* Allelúia, *in fine Antiphonarum, & Reſponſorii.*

Ad Officium Nocturnum. *Invitatorium & Hymnus ut in Officio præcedenti, addendo ſemel* Allelúia, *poſt Invitatorium, quoties repetitur. Pſal. Ant. & ℟℟. è III. Nocturno Officii præcedentis, addendo ſemel* Allelúia, *in fine Antiph. & Reſponſ.*

Lectio I. De Daniéle Prophéta, *ut in I. Nocturno ejuſdem Officii, tribus in unam junctis,* p. 452.

Lectio II. Sermo ſancti Leónis Papæ, *ut in II. Nocturno ejuſdem Officii, tribus pariter in unam junctis,* p. 453.

Lectio III. Evangelium *cum Homilia,* p. 456.

Ad Laudes et alias Horas, *omnia ut in Officio præcedenti, addito ſemel* Allelúia, *poſt ſingulas Antiphonas, & duplici* Allelúia, *in ℟℟. brevibus, Tertiæ, Sextæ, & Nonæ.*

FESTA APRILIS.

DIE II.

IN FESTO SANCTI FRANCISCI DE PAULA, Inſtitutoris Ordinis Minimorum.

Si hoc Feſtum venerit in Quadrageſima, de eo in Officio Feriæ fiet Commemoratio; in I. Veſperis, per Ant. Sedébit, ℣. Pinguéſcent, *p.* xl. *& Orat.* Deus, humílium, *infrà.*

In Laudibus, per Lectionem ſequentem, Francíſcus, Paulæ, &c. *infrà*, *Ant.* Inveníſti, ℣. Aſcenſiónes, *p.* xliij. *& Orationem*, Deus, humílium, *infrà.*

TEMPORE PASCHALI. *Semiduplex.*

Omnia de Communi unius S. Monachi, p. xxxix. *additis quæ ſequuntur.*

Duæ priores Lectiones, de Scriptura occurrente, nempè de Actibus Apoſtolorum: omittitur enim tertia quæ deſumitur ex Epiſtolis Canonicis. Et ſic in omnibus Semiduplicibus & Simplicibus Temporis Paſchalis.

LECTIO III.

Ex ejus vita apud Bolland.

FRancíſcus, Paulæ in Calábria natus, à téneris annis ſolitúdinem dilígere, ac jejúniis & oratiónibus vacáre cœpit. Eccléſiam, propè Paulam, ædificávit: ac prima ibi ſui Ordinis fundaménta jecit. Cúmque præ humilitáte, ómnium mínimus habéri vellet; alúmnos quoque ſuos, Mínimos vóluit appellári. A Ludovíco undécimo Francórum rege, propter miraculórum famam expetítus, jubénte Sixto quarto, ad eum ſe cóntulit. Quem Rex magno cum honóre excépit in palátio Plexítio propè Turónes: eóque in loco monaſtérium illi conſtrúxit. Ibi Francíſcus mortis ſuæ præſcius, ánimam Chriſto réddidit, anno ætátis círciter nonagéſimo, Salútis milléſimo quingentéſimo séptimo. Eum Leo décimus in Sanctórum númerum adſcripſit.

Oratio.

DEus, humílium celſitúdo, qui beátum Francíſcum Sanctórum tuórum glóriâ ſublimáſti; tríbue, quæſumus, ut ejus méritis & imitatióne, promíſſa humílibus prǽmia felíciter conſequámur; Per Dóminum.

DIE IV.

IN FESTO SANCTI PETRI, Pictavienſis Epiſcopi.

Si hoc Feſtum venerit in Quadrageſima, de eo in Officio Feriæ fiet Commemoratio; in I. Veſperis per Ant.

Ipſum, ℣. Beátus, *p.* xxj. *& Orationem*, Omnípotens, *infrà.*

In Laudibus, per Lectionem ſequentem, Petrus, ſecúndus, *infrà*, *Ant.* Dómine, ℣. Glóriâ, *& Orationem*, Omnípotens, *infrà.*

TEMPORE PASCHALI.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius S. Pontificis, p. xx. *additis quæ ſequuntur.*

LECTIO III.

Ex vita S. Bernardi Tiron. apud Bolland. Guillel. Malmesb. Chronic. Malleac. & aliis.

PEtrus, ſecúndus hujus nóminis Pictavórum Epíſcopus, è Cathedrális Eccléſiæ Canónicis, ob inſígnem vitæ ſanctimóniam, ad Pontificátum aſſúmptus, ómnibus óptimi Paſtóris virtútibus excélluit. Robértum Arbriſſelléńſem Fontis-Ebráldi Monaſtérium inſtituéntem, non adjúvit solùm, ſed à ſummo étiam Pontífice Paſcháli ſecúndo probári curávit, ſalvâ expréſsè declarâtâ, quæ ſecúndùm Cánones Epíſcopo Pictaviénſi debétur, reveréntiâ. Acérrimum contra ſcélera præſértim pública zelum, ſingulári prudéntiâ, & in peccatóres ſincérè reſipiſcéntes indulgéntiâ temperávit. Guillélmum octávum Pictónum Cómitem, obſcœnis amóribus inverecúndè déditum, & adultérium cum Caſtri-Eráldi Vicecomitiſſa palàm agéntem, neque mores, etſi ſæpiùs léniter æquè ac fórtiter mónitum, emendáre curántem, à Fidélium communióne ſemóvit; & abſolutiónem exigénti, primùm enſe ſtricto, deínde prædiórum ruínâ, tum aſpérrimo duórum annórum exílio, conſtánter & intrépidè denegávit. Anno demùm milléſimo centéſimo decímoquínto, prídiè Nonas Aprílis, migrávit ad Dóminum in exílio, & in Baſílica ſancti Cypriáni Pictaviénſis, ubi tumulátus eſt, magnis miráculis effúlſit.

Oratio.

OMnípotens Deus, qui beátum Petrum Antíſtitem, pópulo tuo præéſſe, & quibus præerat, verbo & exémplo prodéſſe voluíſti; eódem intercedénte, Paſtóres Eccléſiæ tuæ cum grégibus ſibi commíſſis dírige in viam ſalútis ætérnæ; ut omnes, te donánte, tibi plácita cúpiant, & totâ virtúte perfíciant; Per Dom.

DIE XVI.

IN FESTO SANCTI PATERNI, Abrincenſis Epiſcopi.

Si hoc Feſtum venerit in Quadrageſima, de eo in Officio Feriæ fiet Commemoratio; in I. Veſperis per Ant. Ipſum, ℣. Beátus, *p.* xxj. *& Orat.* Da Eccléſiæ, *p.* xxiv.

In Laudibus, per Lectiónem ſequentem, Patérnus, Pictávis, &c. *infrà, Ant.* Dómine, ℣. Glóriâ, *&* *Orationem*, Da Eccléſiæ, *p.* xxiv.

TEMPORE PASCHALI.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius S. Pontificis, p. xx. *additis quæ ſequuntur.*

LECTIO III.

Ex S. Fort. in ejus vita apud Mabill. & Bolland.

PAtérnus, Pictávis circa annum quadringentéſimum octogéſimum ſecúndum natus, & à Julítta matre piè educátus, relícto ſéculo, monáſticum hábitum in Anſionénſi Cœnóbio à pueritia ſuſcépit. Majóris deínde perfectiónis deſidério accénſus, procul à pátria fúgiens, in Conſtantínæ diœcéſis pagum ſeceſſit, ibíque in montis ſpecu ſe ábdidit. Tantam ſibi Patérnus in illa ſolitúdine famam virtútibus ac miráculis comparávit, ut Childebértus Pariſiórum rex eum ad ſe vocáverit, ipsíque quidquid paupéribus diſtribuéndum pétiit, ab ærárii ſui cuſtóde mandáverit impéndi. Mox in Ægídii Abrincénſium Epíſcopi locum, unánimi, tum Cleri, tum pópuli voce ſuffféctus, óptimi vigilantiſſimíque Paſtóris officium, ad annum uſque quingentéſimum ſexagéſimum quintum implévit. Sextâ décimâ die Aprílis migrávit ad Dóminum, & poſt mortem, váriis cláruit miráculis.

Oratio, Da Eccléſiæ, *p.* xxiv.

DIE XXII.

IN FESTO

S. OPPORTUNÆ, Virginis.

Simplex.

Omnia de Communi unius S. Virginis non Martyris, p. lij. *additis quæ ſequuntur.*

LECTIO III.

Ex Bolland. & Mabill.

OPportúna, Chrodogángi Sagiénſis Epíſcopi & Mártyris ſoror, abjéctis ſeculáribus ornaméntis, Cœnóbium in ſaltu Algiæ ſitum propè Almaníſcas ingréſſa, Religiónis velum accépit, & deínceps monaſtério propter virtútum eminéntiam præpóſita eſt. Ex eo témpore majóri abſtinéntiâ & perpétuo cilício cœpit corpus affligere, pervígiles ſæpè noctes in Dei laúdibus ágere, Fériâ quartâ & ſextâ cibis ómnibus abſtinére, áliis diébus hordeáceo pane uti & aquâ, adhíbitis Domínicâ, propter diéi veneratiónem, piſcículis, ſoróribus neceſſária ómnia ínterim ſuppéditans. Mórtuo Chrodogángo, cùm poſſidéndi Chriſti deſidério magìs incenderétur, apparuérunt illi ſanctæ vírgines Lúcia & Cæcília, & imminéntem mortem prænuntiárunt.

Quare accépto Euchariſtiæ Sacraménto, migrávit in cœlum. Sepúlta eſt juxta fratris ſepúlcrum; ibíque Deus multas, ejus interceſſióne, virtútes operátus eſt.

Oratio, Deus, qui habitáculum, *p.* lvij.

DIE XXIII.

IN FESTO

SANCTI GEORGII, Martyris.

Simplex.

Omnia de Communi unius Martyris, p. viij. *additis quæ ſequuntur.*

LECTIO III.

Ex S. Fortun. Greg. Tur. & aliis.

GEórgius inter Orientáles Mártyres, Magni título commendátus, longo & multíplici certámine claruíſſe ſcríbitur. Sub ejus nómine, insígnis Basílica ab Imperatóribus Chriſtiánis ejus túmulo ſuperſtrúcta eſt in Palæſtína, Lyddam inter & Rámulam: unde fama ejus propter collátam multis peregrinántibus opem, in Occidéntem perváſit. Hanc célebrem ſuo témpore per Itáliam fuíſſe teſtis eſt Gregórius magnus in epíſtolis: & in Gállia latè jam ſuâ ætáte percrebuíſſe mémorant Gregórius Turonénſis in libro de miráculis, & ſanctus Fortunátus Pictaviénſis in carmínibus. Antiquiórem étiam intra Galliárum fines nóminis ejus venerationem teſtántur, tum cœnóbia multa, tum innúmeræ ferè Parochiáles Eccléſiæ, quæ paſſim in ipſis, ſub ejus invocatióne, plúribus ab hinc ſéculis Deo dicátæ deprehendúntur.

Oratio, Da nobis, *p.* xij.

DIE XXV.

IN FESTO

SANCTI MARCI, Evangeliſtæ.

Duplex majus.

Si hoc Feſtum venerit intra Hebdomadam Paſchæ, transfertur unà cum Litaniis in primam diem poſt Dominicam primam à Paſchate Feſto Duplici minori, aut ſuprà, non impeditam. Si incidat in aliquam è Dominicis poſt Paſcha, transfertur unà cum Litaniis, in Feriam ſecundam ſequentem, modò non impediatur, ut ſuprà.

IN I. VESPERIS.

Antiphona. 1. *toni* a.

ECce ventus túrbinis veniébat ab Aquilóne, & nubes magna, & ignis invólvens, & ſplendor in circúitu ejus, allelúia. *Ezech.* 1. 4.

Ant. 7. c. In médio ejus ſimilitúdo quátuor animálium, & hic aſpéctus eórum: ſimilitúdo hóminis in eis, allelúia. *Ezech.* 1. 5.

Ant. 3. a. Aſpéctus eórum quaſi carbónum ignis ardéntium, & quaſi aſpéctus lampadárum, allelúia. *Ezech.* 1. 13.

Ant. 2. D. Cùm ambu-

lárent, quaſi ſonus erat multitúdinis, ut ſonus caſtrórum, allelúia. *Ezech.* 1. 24.

Ant. 5. a. Ibant & revertebántur, in ſimilitúdinem fúlguris coruſcántis, allelúia. *Ezech.* 1. 14.

Capitulum. *Apoc.* 4. 7.

Animal primum ſímile leóni, & ſecúndum ánimal ſímile vítulo, & tértium ánimal habens fáciem quaſi hóminis, & quartum ánimal ſímile áquilæ volánti.

℟. Audívi poſt me vocem commotiónis magnæ: * Benedícta glória Dómini de loco ſuo, allelúia. *Ezech.* 3. 12. ℣. Quátuor animália réquiem non habébant die ac nocte dicéntia. *Apoc.* 4. 8. * Benedícta. Glória. * Benedícta.

Hymnus. S. V.

Sinæ ſub alto vértice,
Cœlo tonánte, Lex data:
Inter tubas & fúlgura
Præſens minabátur Deus.

Nunc, temperáto Númine,
Per vela carnis blándiùs
Amat vidéri, lánguidis
Se lumen aptans ſénſibus.

Insculpta ſaxo Lex vetus,
Præcépta non vires dabat;
Inſcrípta cordi Lex nova,
Præcépta dat cum víribus.

Scripsistis hanc fidâ manu;
Hanc voce, voci cónſonis
Hanc prædicáſtis móribus;
Signáſtis hanc & ſánguine.

Afflante divo Spíritu,
Quæ verba vitæ tráditis;
Hæc ille noſtris ímprimat
Delénda nunquam córdibus.

Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus, ℟. Virtúte multâ. *Pſ.* 67. 12.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. g. Ubi erat ímpetus ſpíritûs, illuc gradiebántur, nec revertebántur, cùm ambulárent, allelúia. *Ezech.* 1. 12.

Completorium *habetur poſt ſecundas Veſperas.*

Ad Officium Nocturnum.

Invitatorium. Deum qui vocávit nos per Evangélium, * Veníte, adorémus, allelúia. 2. *Theſſ.* 2. 13.

Pſalmus, Veníte, p. 2. *ritu duplici.*

Hymnus. Prædícta Chriſti, *in Comm. Apoſt.* p. iij.

Ant. 4. a. Quàm ſpecióſi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona! allelúia. *Rom.* 10. 15.

Ant. 2. D. Levavérunt vocem, ſimul laudábunt, quia óculo ad óculum vidébunt, allelúia. *Iſ.* 52. 8.

Ant. 1. a. Evangélium virtus Dei eſt, in ſalútem omni credénti, allelúia. *Rom.* 1. 16.

℣. Atténdite, pópule meus, legem meam; ℟. Inclináte aurem veſtram in verba oris mei. *Pſ.* 77. 1.

Lectio I. de Scriptura occurrente, id eſt, de Actibus Apoſtolorum, duabus in unam junctis, omittitur enim tertia. Et ſic toto Tempore Paſchali, ſi fiat de Duplici.

℟. *j.* Ecce ſuper montes pedes evangelizántis, & annuntiántis pacem; *Célebra, Juda, Feſtivitátes tuas, & redde vota tua, allelúia. *Nah.* 1. 15. ℣. Appropinquávit regnum Dei; pœnitémini, & crédite Evangélio. *Marc.* 1. 15. * Célebra.

Sermo ſancti Hierónymi Preſbýteri.

De Script. Eccleſ. Cap. 8.

Lectio II.

MArcus, diſcípulus & intérpres Petri, juxta quod Petrum referéntem audíerat, rogátus Romæ à frátribus, breve ſcripſit Evangélium. Quod cùm Petrus audivíſſet, & probávit, & Eccléſiæ legéndum ſuâ autoritáte dedit. Méminit hujus Marci & Petrus in Epíſtolâ prima, ſub nómine Babylónis figuráliter Romam ſigníficans: Salútat vos Eccléſia quæ eſt in Babylóne colléčta, & Marcus fílius meus. Aſsúmpto ítaque Evangélio, quod ipſe confécerat, perréxit in Ægýptum: & primus Alexandríæ Chriſtum annúntians, conſtítuit Eccléſiam, tantâ doctrínâ & vitæ continéntiâ, ut omnes ſectatóres Chriſti ad exémplum ſuî cógeret. Dénique Philo diſertíſſimus Judæórum, videns Alexandríæ primam Eccléſiam adhuc Judaïzántem, quaſi in laudem gentis ſuæ librum ſuper eórum converſatióne ſcripſit. Et quómodo Lucas narrat Jeroſólymæ credéntes ómnia habuíſſe commúnia: ſic & ille, quod Alexandríæ ſub Marco fieri doctóre cernébat, memóriæ trádidit. Mórtuus eſt autem Marcus octávo Nerónis anno, & ſepúltus Alexandríæ, ſuccedénte ſibi Aniáno.

℟. *ij.* Veritátem meditábitur guttur meum, & lábia mea deteſtabúntur ímpium: * Juſti ſunt omnes ſermónes mei; non eſt in eis pravum quid, neque pervérſum, allelúia. *Prov.* 8. 7. 8. ℣. Suſcípite ínſitum verbum quod poteſt ſalváre ánimas veſtras. *Jac.* 1. 21. * Juſti.

Lectio III. *c.* 13. *v.* 10 *ad* 13.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Marcum.

Prædicitur paſſuros eſſe Chriſti Diſcipulos.

DIxit Jeſus diſcípulis ſuis: In omnes gentes primùm opórtet prædicári Evangélium. Et réliqua.

Homília ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Hom. 33. *in Matt.* n. 4.

HAbébant in médio póſitos illos ínfimæ conditiónis viros, quos ligábant, verberábant, circumagébant, nec póterant eórum ora claúdere: ſed ſicut rádium ſolis vincíre nemo poteſt; ſic non póterant ipſórum linguam alligáre. Cujus rei cauſa erat, non illi quidem qui loquebántur, ſed Spíritûs virtus. Quòd ſi dicas, idóneam ipſis conſolatiónem dediſſe Chriſtum, cùm dixit: Spíritus Patris veſtri erit qui loquétur: & ídeò máximè ſtúpeo, quòd nec dubitáverint, nec liberári à malis rogáverint, & hæc non duóbus vel tribus annis iſta paſsúri, ſed per totam vitam. Illud enim dictum: Qui autem perſeveráverit uſque in finem, hic ſalvus erit, hoc ſubíndicat. Vult enim Deus non ſuâ tantùm ope, ſed ipſórum propóſito, ópera bona fieri.

℟. *iij.* Qui didícerint iſta, invénient quid reſpóndeant. * Concupíſcite ergo ſermónes meos; dilígite illos, & habébitis diſciplínam, allelúia. *Sap.* 6. 11. 12. ℣. Spíritu ſancto inſpiráti, locúti ſunt ſancti Dei hómines. 2. *Petr.* 1. 21. * Concupíſcite. Glória. * Concupíſcite.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Magnificéntiam glóriæ ſanctitátis tuæ, Dómine, loquéntur: ℟. Et mirabília tua narrábunt. *Pſ.* 144. 5.

Ant. 8. c. Locútus eſt Dóminus ad vos.... vocem verbórum ejus audíſtis, allelúia. *Deut.* 4. 12.

Ant. 2. D. Dilécti à Deo, quòd elégerit vos Deus, primítias in ſalútem, in ſanctificatióne Spíritûs, & in fide veritátis, allelúia. 2. *Theſſ.* 2. 12.

Ant. 5. a. Oſténdit vobis pactum ſuum, quod præcépit ut facerétis, allelúia. *Deut.* 4. 13.

In Canticum, Quàm pulchri, *p.* iv.

Ant. 3. *a.* Annuntiáte in géntibus, & audítum fácite; leváte ſignum, prædicáte, & nolíte celáre, allelúia. *Jer.* 50. 2.

Ant. 6. F. Oráte pro nobis, ut ſermo Dei currat, & clarificétur, allelúia. 2. *Theſſ.* 3. 1.

CAPITULUM. *Joſ.* 1. 8.

NOn recédat volúmen Legis hujus ab ore tuo; ſed meditáberis in eo diébus ac nóctibus, ut cuſtódias & fácias ómnia quæ ſcripta ſunt in eo.

HYMNUS. S. V.

CHriſti perénnes núntii,
Retécta qui cœléſtibus
Scriptis Dei myſtéria
Totum per orbem ſpárgitis;
Olim ſub umbris cóndita,
Vates ſacri quæ víderant,

Umbris procul cedéntibus,
Vidíſtis hæc pleno die.
Humana quæ tulit Deus,
Divína quæ geſſit Homo,
Seris legénda póſteris,
Dictánte ſcripsíſtis Deo.
Loco remótos, témpore,
Vos rexit idem Spíritus;
Et quiſque, pro ductu Dei,
Scribéndo Chriſtum réddidit.
Nos ut docéret, índuit
Vocis ſonos Verbum Patris:
Veſtris adhuc in páginis
Nobis loqui non déſinit.
Da, Chriſte, nos tecum mori,
Tecum ſimul da súrgere;
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Ignítum, Dómine, elóquium tuum veheménter; ℟. Et ſervus tuus diléxit illud. *Pſ.* 118. 140.

Ad Benedíctus, *Ant.* 4. E. Præcepíſti ei, Dómine, ſcríbere Legem tuam, coram fíliis Iſraël, allelúia. *Bar.* 2. 28.

Oratio.

Deus, qui beátum Marcum Evangelíſtam tuum, Evangélicæ prædicatiónis grátia ſublimáſti; tríbue, quæſumus, ejus nos ſemper & eruditióne profícere, & oratióne deféndi; Per Dóminum.

Qui non interſunt Proceſſioni Litaniarum, dicant privatim, poſt Laudes Matutinas, Litanias, cum ℣℣. *& Orationibus ſequentibus*, p. cxj.

AD PRIMAM.

Ant. Locútus eſt.

Capitulum. *Jac.* 1. 23. 24.

Si quis audítor eſt verbi, & non factor, hic comparábitur viro conſideránti vultum nativitátis ſuæ in ſpéculo; conſiderávit enim ſe, & ábiit, & ſtatim oblítus eſt qualis fúerit.

℟. *breve.* Chriſte.

AD TERTIAM.

Ant. DiléCti.

Capitulum. 2. *Cor.* 10. 14. 15.

Usque ad vos pervénimus in Evangélio Chriſti, non in imménſum gloriántes in aliénis labóribus, ſpem autem habéntes creſcéntis fídei veſtræ in vobis magnificári.

℟. *breve.* Bonum mihi lex oris tui, Dómine, * Allelúia, allelúia. ℟. Bonum. ℣. Super míllia auri & argénti. * Allelúia. Glória. ℟. Bonum. *Pſ.* 118. 72.

℣. Da mihi intelléctum, Dómine; ℟. Et diſcam mandáta tua. *Pſ.* 118. 73.

AD SEXTAM.

Ant. Oſténdit.

Capitulum. *Coloſſ.* 1. 6.

Evangélium pervénit ad vos, ſicut & in univérſo mundo eſt, & fructíficat, & creſcit ſicut in vobis, ex ea die quâ audíſtis.

℟. *breve.* Suſcitávit Dóminus teſtimónium in Jacob, * Allelúia, allelúia. ℟. Suſcitávit. ℣. Et legem póſuit in Iſraël. * Allelúia. Glória. ℟. Suſcitávit. *Pſ.* 77. 5.

℣. Notum fecit Dóminus ſalutáre ſuum; ℟. In conſpéctu géntium revelávit juſtítiam ſuam. *Pſ.* 97. 2.

AD NONAM.

Ant. Oráte.

CAPITULUM. 1. *Joan.* 1. 4. 5.

HÆc ſcríbimus vobis, ut gaudeátis, & gaúdium veſtrum ſit plenum. Et hæc eſt annuntiátio quam audívimus ab eo, & annuntiámus vobis.

℟. *breve.* Elóquia Dómini, elóquia caſta, * Allelúia, allelúia. ℟. Elóquia. ℣. Argéntum igne examinátum. * Allelúia. Glória. ℟. Elóquia. *Pſ.* 11. 7.

℣. Præcéptum Dómini lúcidum, ℟. Illúminans óculos. *Pſ.* 18. 9.

AD VESPERAS.

Ant. 8. c. Sciámus quæ à Deo donáta ſunt nobis, quæ & lóquimur, allelúia. 1. *Cor.* 2. 12. 13.

Ant. 2. D. Beátus qui in iſtis versátur bonis; qui ponit illa in corde ſuo, ſápiens erit ſemper, allelúia. *Eccli.* 50. 30.

Ant. 5. a. Per patiéntiam & conſolatiónem Scripturárum, ſpem habeámus, allelúia. *Rom.* 15. 4.

Ant. 3. a. Judicábit Deus occúlta hóminum, ſecúndùm Evangélium, allelúia. *Rom.* 2. 16.

Ant. 6. F. Quis finis eórum qui non credunt Dei Evangélio? allelúia. 1. *Petr.* 4. 17.

CAPITULUM. *Gal.* 1. 11. 12.

NOtum vobis fácio, fratres, Evangélium quod evangelizátum eſt à me, quia non eſt ſecúndùm hóminem: neque enim ego ab hómine accépi illud, neque dídici; ſed per revelatiónem Jeſu Chriſti.

Hymnus. Sinæ ſub alto vértice, *ſuprà, in I. Veſperis*, p. 465.

℣. Dabit Deus voci ſuæ vocem virtútis; ℟. Date glóriam Deo. *Pſ.* 67. 34. 35.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. c. Pro Chriſto legatióne fúngimur, tanquam Deo exhortánte per nos, allelúia. 2. *Cor.* 5. 20.

Commemoratio S. Cleti, Papæ & Martyris.

Ant. Bonus, ℣. Juſtus, *p.* ix. *Oratio*, Fac nos, *p.* xij.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. D. Si opértum eſt Evangélium noſtrum, in iis qui péreunt eſt opértum, allelúia. 2. *Cor.* 4. 3.

Hymnus. Jeſu Redémptor, *p.* 333.

CAPITULUM. *Gal.* 1. 9.

FRatres, ſi quis vobis evangelizáverit præter id quod accepíſtis; anáthema ſit.

℟. *breve.* In manus.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 1. a. Conſummábitur myſtérium Dei, ſicut evangelizávit per ſervos ſuos, allelúia. *Apoc.* 10. 7.

Oratio, Deus qui, *p.* 333.

Die XXVI.

In Festo SANCTI CLETI, Papæ & Martyris.

Simplex.

Omnia de Communi unius Martyris, p. viij. *additis quæ ſequuntur.*

Lectio III.

Ex S. Irenæo, Euſebio, SS. Hieron. & Epiph.

QUi Lino in Romána Sede ſecúndus à ſancto Petro Póntifex ſuccéſſit, is Græcis ómnibus, excépto Epiphánio, Anenclétus, id eſt, Irreprehenſíbilis; Latínis, Anaclétus; contrácto verò nómine, à plúribus Cletus appellátur. Illum cum Lino, à beáto Petro, dum víveret, in partem ſollicitúdinis áliquam aſſúmptum fuiſſe, antíqui tradunt. Románam ergo Eccléſiam, per annos duódecim gubernávit: & ſecúndâ poſt Nerónem perſecutióne, glorióſi Martýrii corónam adéptus eſt.

Oratio, Fac nos, *p.* xij.

Die XXVII.

In Festo S. PHŒBADII, Aginnenſis Epiſcopi.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius S. Pontificis, p. xx. *additis quæ ſequuntur.*

Lectio III.

Ex Sulp. Sev. S. Hier. & aliis.

PHœbádius, mediánte século quarto, Aginnénſis Epíſcopus, in Aquitánia natus, omnes hæréticos, máximè Ariános, quándiu vixit, non déſtitit profligáre. Verbo & ſcripto damnávit miſſam in Gállias à Conſtántio ſecúndam fórmulam Syrmiénſem. Adfuit Sýnodo Ariminénſi unâ cum plúrimis ex Gállia & Aquitánia Præſúlibus, quibus cùm ex fiſco público ordinátæ eſſent annónæ, plácuit ſuis vívere súmptibus, ut fídei libértas ſervarétur. Vi reténtis Epíſcopis, omnes hæreticórum ímpetus invícto ſuſtínuit ánimo, profeſſus malle ſe exílium, imò & mortem pati, quàm ab Ariánis concéptam fidem recípere. A Valénte Murſórum Epíſcopo decéptus, acclamávit fidei fórmulæ in qua error obvolvebátur: at fraude detéctâ, ácriter reclámans, tantâ vi mendácem fórmulam inſectátus eſt, ut ejus innocéntiæ ac fídei univérſo orbi patúerit intégritas. Concílio Valentíno prǽfuit, anno trecentéſimo ſeptuagéſimo quarto, deínde Cæſarauguſtáno. Præter opus contra Ariános, ália conſcripſit, quæ laudat Hierónymus in libro de Scriptóribus Eccleſiáſticis.

Oratio, Da Eccléſiæ *p.* xxiv.

Veſperæ à Capitulo de Sequenti, cum Commemoratione de S. Phœbadio.

Die XXVIII.

In Festo SANTI POLYCARPI, Smyrnenſis Epiſcopi & Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martyris, p. viij. *additis quæ ſequuntur.*

Ex Epiſtola Eccléſiæ Smyrnénſis ad Eccléſias Ponti.

Apud Euſeb. Lib. 4. *Hiſt. Ecclеſ. Cap.* 15.

Lectio III.

Alácriter & própere pergébat ad ſtádium Polycárpus. Aiénte verò Procónſule: Jura, & dimítto te: convícium fac Chriſto; Polycárpus reſpóndit: Octogínta & ſex anni ſunt, ex quo sérvio ei, nec ullâ me affécit injúriâ: & quómodo poſſum convícia dícere advérsùs Regem meum qui me ſalvum fecit? Urgénte rursùs illo, ac inquiénte: Jura per génium Cæſaris; reſpóndit: Si ambitiósè conténdis, ut jurem per Cæſaris, ut tu vocas, génium; símulas autem te ignoráre quis ſim; palàm audi: Chriſtiánus ſum. Tunc plácuit illis, ut vivum Polycárpum ignis exúreret. Quando autem rogus apparátus eſt, cùm clavis affigéndus eſſet, dixit: Sínite me ſic; qui enim mihi dat ignem pati, dabit & ſinè veſtra ex clavis cautióne immótum in pyra permanére. Illi ergo, non quidem clavis defixérunt, ſed ligavérunt eum. Hic verò, mánibus poſt tergum póſitis, ac revínctus tanquam áries insígnis ex magno grege deléctus, qui in gratiſſimum holocaúſtum offértur, cœlum contúitus dixit: Pater unigéniti & benedícti Fílii tui Jeſu Chriſti, benedíco te, qui me ad hanc horam perdúcere dignátus es, ut partem cáperem in consórtio Mártyrum, in cálice Chriſti tui, ad reſurrectiónem vitæ ætérnæ, ánimæ ſimul & córporis: inter quos, quæſo, ſuſcípiar hódie coram te, tanquam hóſtia pinguis & accépta. Cúmque precatiónem compléſſet, miníſtri ignem accendérunt. Cùm verò ingens flamma emicáſſet; ignis, fórnicis ſpéciem præbens, tanquam navis velum à vento replétum atque ſinuátum, úndique circúmdedit Mártyris corpus. Cernéntes autem ímpii corpus flammis non poſſe consúmi, confectórem própiùs accédere, ensémque altè in corpus adígere juſsérunt. Quo facto, tanta vis sánguinis efflúxit, ut ignis prorsùs extinguerétur. Oſſa ipsíus gemmis pretiosíſſimis cárióra, & quólibet auro pu-

rióra, ubi decébat condídimus. Quo in loco, nobis ut fieri póterit congregátis, concédet Deus natálem ejus Martýrii diem cum gaúdio & hilaritáte celebráre.

Oratio.

IMple, Dómine, petitiónes noſtras; & cum beáto Polycárpo Mártyre tuo atque Pontífice, cujus hódie paſſiónem cólimus, tanquam pinguíſſimum nos holocaúſtum aſsúme; Per Dóminum.

Veſperæ à Capitulo de Sequenti, cum Commemoratione de S. Polycarpo.

Die XXIX.

In Festo Sanctæ Mariæ Ægyptiæ, Pœnitentis.

Semiduplex.

In I. Vesperis.

Capitulum. *Jer.* 3. 12.

REvértere, aversátrix Iſraël, ait Dóminus, & non avértam fáciem meam à vobis: quia Sanctus ego ſum, dicit Dóminus, & non iráſcar in perpétuum.

Hymnus. S. V.

O Vos cum cítharis júngite cantus,
Cœtus Angélici: Fémina ſacris
Quondam pulſa áditis, débita cœlo,
Nunc ad ſydéreas tránſvolat arces.

Sacris quæ répulit lóngiùs arcens
Templi limínibus crímine fœdam,
Hæc eſt illa manus quæ modò amíca,
Ablútam lácrymis ádmovet aris.

Hæc olim ténebris óbſita denſis,
Jam cœlo nova lux áddita fulget,
Et monſtrat fáciles prævia portus
Paſſis naufrágium triſte pudóris.

Quæ non divus amor péctora mutat!
Ut cœli rádius fulſit ab alto,
Urbes, ſéque fugit: nulla ſat altos,
Quò ſe condat, habet ſylva recéſſus.

Illi pro thálamo frígida rupes,
Lautis pro dápibus gráminis herba:
Nec ſoles cálidos veſte repéllit,
Nec duras hýemes péllibus arcet.

Patri máxima laus, máxima Nato:
Sit laus æqua tibi, Spíritus alme,
Qui, dum ſacrílegum pellis amórem,
Puros insínuas córdibus ignes. Amen.

℣. Miſerátor & miſéricors Dóminus, ℟. Longánimis & multùm miséricors. *Pſ.* 102. 8.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. G. Deus noſter multus eſt ad ignoſcéndum: non enim cogitatiónes meæ, cogitatiónes veſtræ; neque viæ

veſtræ, viæ meæ, dicit Dóminus, alleluia. *Iſ.* 55. 7. 8.

Oratio, Largíre nobis, *infrà*, *ad Laudes*, p. 476.

Commemoratio de S. Polycarpo.

Ant. Qui amat ℣. Si consíſtant, *p.* xiv. *Oratio*, Imple, *ſuprà*, p. 472.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 6. F. Propóſuit Deus propitiatiónem per fidem, in sánguine Chriſti Jeſu, allelúia. *Rom.* 3. 25.

Hymnus. Jeſu Redémptor, *p.* 333.

CAPITULUM. *Jer.* 31. 16.

HÆc dicit Dóminus: Quiéſcat vox tua à plorátu, & óculi tui à lácrymis, quia eſt merces óperi tuo: ait Dóminus.

℟. *breve.* In manus.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 1. a. Qui mórtui ſumus peccáto, quómodo adhuc vivémus in illo? allelúia. *Rom.* 6. 2.

Oratio, Deus, qui, *p.* 333.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Chriſtum qui venit in hunc mundum peccatóres ſalvos fácere, * Veníte, adorémus, allelúia. 1. *Tim.* 1. 15.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2. *ritu ſimplici.*

HYMNUS. S. V.

ULTRIX ipſa ſuos ſævit in artus,
Per quos & pótuit pulchra placére:
Defórmis mácies íncubat ori;
Sed formam mélior grátia penſat.

IN pœnam ſcélerum ſæpè recúrſant
Importúna malæ gaúdia vitæ:
Sed verſans ánimo débita noxis
Tot torménta, graves cómprimit æſtus.

JAM, tu digna polo, déſere terras:
Placáſti lácrymis Núminis iram:
Jam, tu paſta ſacro córpore Chriſti,
Ætérnæ cápias pábula menſæ.

PATRI máxima laus, máxima Nato:
Sit laus æqua tibi, Spíritus alme,
Qui dum ſacrílegum pellis amórem,
Puros insínuas córdibus ignes. Amen.

Ant. 2. D. Induens ſe cilício, póſuit cínerem ſuper caput ſuum, & proſtérnens ſe Dómino clamábat ad Dóminum, allelúia. *Judith.* 9. 1.

Ant. 1. *g.* Súbveni, quæſo te, Dómine Deus meus, mihi, allelúia. *Judith.* 9. 3.

Ant. 4. f. Exaúdi me míſeram deprecántem, & de tua miſericórdia præſuméntem, allelúia. *Judith.* 9. 17.

℣. Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis per-

ccáto meo ℟. Multum enim eſt. Pſ. 24. 11.

Duæ priores Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. j. Ibat poſt amatóres ſuos, & meî obliviſcebátur, dicit Dóminus: propter hoc, ecce ego lactábo eam, * Et ducam eam in ſolitúdinem, & loquar ad cor ejus, allelúia. *Oſee* 2. 13. 14. ℣. Vocábo non diléctam, Diléctam; & non miſericórdiam conſecútam, Miſericórdiam conſecútam. *Rom.* 9. 25. * Et ducam.

℟. ij. Lava à malítia cor tuum, ut ſalva fias: * Uſquequò morabúntur in te cogitatiónes nóxiæ? allelúia. *Jer.* 4. 14. ℣. Ego, quos amo, árguo & caſtígo: æmuláre ergo, & pœniténtiam age. *Apoc.* 3. 19. * Uſquequò.

Lectio III.

Ex ejus vita ab Autore ferè coævo & S. Joan. Damaſ.

María Ægýptia duodecénnis, témpore Juſtíni Imperatóris, relíctis paréntibus, Alexandríam venit, fuítque per annos ſeptémdecim in ea civitáte peccátrix. Cùm autem Jeroſólymam profécta, Calváriæ templum, in Feſto Exaltatiónis ſanctæ Crucis, íngredi tentáſſet, ter divínitùs repúlſa in átrio, coram imágine Deíparæ Vírginis vovit pœniténtiam, ſi licéret ſibi vivíficum Crucis Lignum vidére & adoráre. Móxque templum ingréſſa, vidit & adorávit. Inde ſumpto trium panum viático, perceptâque Euchariſtiâ in oratório ſancti Joánnis, ad ripam Jordánis ultra flumen, in vaſtíſſimam ſolitúdinem ſecéſſit. Ibi conſúmpto viático, detritíſque véſtibus, ignóta permánſit annis quadragínta ſeptem, donec ad torréntem quemdam occúrrit ei Zózimas Préſbyter, à quo obtínuit ut véſpere in Cœna Dómini, in advérſam Jordánis ripam afférret ſibi Corpus & Sánguinem Dómini, quorum participatióne tot annos carúerat. Condícto die, accéſſit ad eúmdem locum Zózimas, quò & María pervénit: recitatóque Sýmbolo & Oratióne Dominicâ, ut moris erat, accépto étiam pacis óſculo, divína dona ſuſcépit: rursúmque precáta eſt Zózimam, ut anno recurrénte, ad eúmdem torréntem veníret. Qui cùm eò acceſsíſſet, conſpéxit corpus ejus jacens in terra, in qua ſcripta hæc legit: Sépeli, Abba Zózima, míſeræ Maríæ corpúſculum: redde terræ quod ſuum eſt; & púlveri ádjice púlverem, orans Deum pro me, quæ mórior nocte ſalutíferæ Paſſiónis, poſt divínæ & ſacræ Cœnæ Communiónem. Pio voto obtémperans Zózimas, corpus beátum in ipſo loco, terræ mandávit.

Hic póſteà vitam ejus ſcripſit, per quam memóriæ ejus venerátio per Oriéntem & Occidéntem propagáta eſt.

℟. iij. Pœniténtibus dedit Deus viam juſtítiæ, & * Confirmávit deficiéntes ſuſtinére, & deſtinávit illis ſortem veritátis, allelúia. *Eccli.* 17. 20. ℣. Miſit Fílium ſuum propitiatiónem pro peccátis noſtris. 1. *Joan.* 4. 10. * Confirmávit. Glória. * Confirmávit.

Te Deum.

AD LAUDES
MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Exultábunt, Dómine, lábia mea, cùm cantávero tibi; ℟. Et ánima mea quam redemíſti. *Pſ.* 70. 23.

Ant. 3. c. Ut mulíerem derelíctam & mœréntem ſpíritu, vocávit te Dóminus, allelúia. *Iſ.* 54. 6.

Ant. 8. G. In miſericórdia ſempitérna misértus ſum tuî: dixit Redémptor tuus Dóminus, allelúia. *Iſ.* 54. 8.

Ant. 1. a. Dominábitur tuî, qui fecit te; Dóminus exercítuum, nomen ejus, allelúia. *Iſ.* 54. 5.

Ant. 4. a. Non confundéris.

CANTICUM MICHÆÆ.
c. 7. *v.* 18. *ad finem.*

Dei erga peccatores miſericordia celebratur.

QUis Deus ſímilis tuî, Dómine, qui aufers iniquitátem; * & tranſis peccátum reliquiárum hæreditátis tuæ?

Non immíttet ultrà furórem ſuum, * quóniam volens miſericórdiam eſt.

Revertétur & miſerébitur noſtrî; * depónet iniquitátes noſtras;

Et projíciet in profúndum maris * ómnia peccáta noſtra.

Dabis veritátem Jacob, miſericórdiam Abraham: * quæ juráſti pátribus noſtris à diébus antíquis.

Ant. Non confundéris, neque erubéſces; non enim te pudébit; quia confuſiónis adoleſcéntiæ tuæ oblivíſcéris, allelúia. *Iſ.* 54. 4.

Ant. 2. D. Fides tua te ſalvam fecit, allelúia. *Marc.* 5. 34.

CAPITULUM. *Jer.* 2. 2.

HÆc dicit Dóminus: Recordátus ſum tuî, míſerans adoleſcéntiam tuam, & caritátem deſponſatiónis tuæ, quando ſecúta es me in deſérto, in terra quæ non ſeminátur.

Hymnus. O vos, cum cítharis, *ſuprà, in I. Veſperis,* p. 472.

℣. Bonum mihi, Dómine, quia humiliáſti me, ℟. Ut diſcam juſtificatiónes tuas. *Pſ.* 118. 71.

Ad Benedíctus, *Ant.* 3. a. Miſeréris ómnium, Dómine, quia ómnia potes, & diſsímulas peccáta hóminum propter pœniténtiam, allelúia. *Sap.* 11. 24.

Oratio.

LArgíre nobis, miséricors Deus, ut beáta María, quæ, te ſuper ómnia diligéndo, ſuórum accépit véniam deliĉtórum, pœniténtiæ ſalutáris donum nobis obtíneat; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. Ut mulíerem.

CAPITULUM. *Tob.* 13. 8.

COnvertímini, peccatóres, & fácite juſtítiam coram Deo, credéntes quòd fáciat vobíſcum miſericórdiam ſuam.

AD TERTIAM.

Ant. In miſericórdia.

CAPITULUM. *Tob.* 13. 11. 12.

CAſtigávit te Dóminus in opéribus mánuum tuárum. Confitére Dómino in bonis tuis, & bénedic Deum ſeculórum.

℟. *breve.* Dixi, Nunc cœpi, * Allelúia, allelúia. ℟. Dixi. ℣. Hæc mutátio déxteræ Excélſi. * Allelúia. Glória. ℟. Dixi. *Pſ.* 76. 11.

℣ Vias meas enuntiávi, Dómine; ℟. Et exaudíſti me. *Pſ.* 118. 26.

AD SEXTAM.

Ant. Dominábitur.

CAPITULUM. *Jer.* 31. 25.

HÆc dicit Dóminus exercítuum: Inebriávi ánimam laſſam, & omnem ánimam eſuriéntem ſaturávi.

℟. *breve.* Noli oblivíſci omnes retributiónes ejus; * Allelúia, allelúia. ℟. Noli. ℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis. * Allelúia. Glória. ℟. Noli. *Pſ.* 102. 2. 3.

℣. Memor ero tuî, Dómine, ℟. De terra Jordánis. *Pſ.* 41. 7.

AD NONAM.

Ant. Fides tua.

CAPITULUM. *Eccli.* 17. 24.

COgnóſce juſtítias & judícia Dei, & ſta in ſorte propoſitiónis, & oratiónis altíſſimi Dei.

℟. *breve.* Apud me orátio Deo vitæ meæ, * Allelúia, allelúia. ℟. Apud. ℣. Dicam Deo: Suſcéptor meus es. * Allelúia. Glória. ℟. Apud. *Pſ.* 41. 9. 10.

℣. Quare triſtis es, ánima mea, & quare contúrbas me? ℟. Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi. *Pſ.* 41. 12.

AD VESPERAS.

Quæ ſunt à Capitulo de Sequenti.

Ant. 2. D. Venit Fílius hóminis quærere & ſalvum fácere quod períerat, allelúia. *Luc.* 19. 10.

Ant. 3. a. Relínquit nonagínta novem oves in móntibus; & vadit quærere eam quæ errávit, allelúia. *Matt.* 18. 12.

Ant. 6. F. Cùm invénerit eam, impónit in húmeros ſuos gaudens, allelúia. *Luc.* 15. 5.

Ant. 4. a. Gaudet ſuper

eam magìs quàm ſuper nonagínta novem, quæ non erravérunt, allelúia. *Matt.* 18. 13.

Ant. 5. a. Ità gaúdium erit in cœlo, ſuper uno peccatóre pœniténtiam agénte, allelúia. *Luc.* 15. 7.

Cætera omnia in Officio ſequenti.

Die XXX.

In Festo Sancti Eutropii, Santonenſis Epiſcopi & Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius Martyris, p. viij. *additis quæ ſequuntur.*

In primis Veſperis, Commemoratio de S. Maria Pœnitente.

Ant. Remittúntur ei peccáta multa, quóniam diléxit multùm: cui autem minùs dimíttitur, minùs díligit, allelúia. *Luc.* 7. 47.

℣. Miſericórdia tua magna eſt ſuper me, Dómine: ℟. Et eruíſti ánimam meam ex inférno inferióri. *Pſ.* 85. 13.

Oratio, Largíre nobis, *ſuprà*, p. 476.

Lectio III.

Ex S. Greg. Turonenſi.

EUtrópius in Gállias ad prædicándam Fidem miſſus, poſt adimplétum ritè munus, apud Santónas, illíſo ab incrédulis cápite, Martyr occúbuit, & ob inſtántem perſecutiónem, loco minùs digno ſepúltus eſt. Cúmque témporum lapſu, nulla, niſì nóminis ejus & ſanctitátis, ſuperéſſet memória, à Fidélibus ut Sanctus, non ut Martyr, habebátur, donec eum pro Chriſto ſánguinem fudíſſe ſic fuit revelátum. Palládius Santonénſis Epíſcopus, in ejus honórem, circa annum Dómini ſexcentéſimum, Baſílicam extrúxit: ad quam convocátis Abbátibus, dum è túmulo ſacras Eutrópii relíquias honorificéntiùs collocándas transférret, duo ex illis Abbátibus, amóto opertório, conſpexérunt ictu ſecúris illíſum caput. Quibus étiam nocte ſequénti idem Sanctus appáruit, dicens: Scitóte me per eam cicatrícem quam vidíſtis in cápite, Martýrium conſummáſſe. Ex eóque, quòd Martyr eſſet innótuit, quia non áderat hiſtória paſſiónis.

Oratio, Omnípotens, p. xij.

Veſperæ de Feſto ſequenti cum Comm. de S. Eutropio

FESTA MAII.

Die I.
In Festo SS. PHILIPPI et Jacobi, Apoſtolórum.

Duplex majus.

Omnia de Communi Apoſtolorum, p. j. *additis quæ ſequuntur.*

IN I. VESPERIS.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. *a.* Vóluit Jeſus exíre in Galilǽam, & invénit Philíppum, & dicit ei Jeſus: Séquere me, allelúia. *Joan.* 1. 43.

Oratio, Deus, qui, *infrà, ad Laudes*, p. 479.

Comm. de S. Eutropio.

Ant. Qui amat, ℣. Si consíſtant, *p.* xiv. *Oratio*, Da nobis, *p.* xij.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Lectio I. de Scriptura occurrente, duabus in unam junctis.

Lectio II.

Ex Evang. Euſeb. & aliis Hiſt. Eccleſ.

PHilíppus, Bethsáidæ natus, unus fuit ex iis qui primùm à Chriſto vocáti ſunt: deínde in númerum Apoſtolórum ab ipſo cooptátus eſt. Invénit Philíppus Nathánaël: cui cùm dixíſſet veníſſe Meſsíam in Lege & Prophétis promíſſum, ipſum Nathánaël addúxit ad Jeſum. Quàm verò Chriſtus Philíppum familiáriter adhibéret, illud fácilè declárat, quòd cùm in ſolitúdine hóminum multitúdinem páſcere vellet, ſic Philíppum affátus eſt: Unde emémus panes, ut mandúcent hi? Gentíles quoque Salvatórem vidére cupiéntes, ad Philíppum acceſsérunt. Is accépto Spíritu ſancto, in utráque Phrýgia fidem prædicávit: tandem glorióſo fine quiévit, & Hierápoli ſepúltus eſt. Jacóbus autem Alphǽi, unus ex Duódecim, qui idem ac Jacóbus frater Dómini, hoc eſt, Maríæ ſorróris Matris Dómini fílius, cognoménto Juſtus, ab ipſo matris útero Sanctus fuit, id eſt, Conſecrátus. Vinum & síceram non bibit, carne abſtínuit, nunquam tonſus eſt, nec unguénto, nec bálneo uſus. Tam aſsíduè in Templo, génibus flexis, pro peccátis pópuli oráre conſuéverat, ut génua ipsíus, inſtar caméli, occalúerint. Poſt Chriſti Aſcenſiónem, Eccléſiæ Jeroſolymitánæ adminiſtratiónem unà cum cǽteris Apóſtolis ſuſcépit, quam, poſt eórum in várias orbis partes diſperſiónem, ſolus gubernávit. Hic, autóre Hegeſíppo, cùm à Phariſǽis in faſtígio Templi collocátus, ut Judǽos alloqueré-

tur, præclárum de Chriſto teſtimónium præter ſpem Phariſæórum, perhibuíſſet coram multitúdine, ex ipſo Templi faſtígio præcipitátus eſt. Cúmque nondùm eſſet mórtuus, lapídibus primùm eſt impetítus; deínde, cùm pro perſecutóribus, licèt ſemivívus, oráret, fullónis fuſte in cápite percúſſus, ánimam Deo réddidit, circa annum ſexagéſimum ſecúndum. Unam ſcripſit Epíſtolam, quæ prima inter ſeptem Cathólicas annumerátur.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

Lectio III. *c.* 14. *v.* 1. *ad* 13.

Multæ manſiones in domo Dei.

Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Non turbétur cor veſtrum. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

In Joan. Evang. Tract. 67. n. 1.

Erigénda eſt nobis, fratres, ad Deum major inténtio, ut verba ſancti Evangélii, quæ modò in noſtris aúribus ſonuérunt, étiam mente cápere utcúnque poſsímus. Ait enim Dóminus Jeſus: Non turbétur cor veſtrum: crédite in Deum, & in me crédite. Ne mortem tanquam hómines timérent, & ídeò turbaréntur, conſolátur eos, étiam ſe Deum eſſe contéſtans. Crédite, inquit, in Deum, & in me crédite. Cónſequens eſt enim, ut, ſi in Deum créditis, & in me crédere debeátis. Quod non eſſet cónſequens, ſi Chriſtus non eſſet Deus.

Ad Benedíctus, *Ant.* 2. D. * Invénit Philíppus Nathánaël, & dicit ei: Quem ſcripſit Móyſes in Lege, & Prophétæ, invénimus Jeſum, allelúia. *Joan.* 1. 45.

Oratio.

Deus, qui Apóſtolis tuis teípſum Viam, Veritátem, & Vitam exhibuíſti: fac intercedéntibus ſanctis Philíppo & Jacóbo, ut per te ad ſplendórem tuæ veritátis ambulántes, in te requiéſcere mereámur; Qui vivis & regnas.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. Ç. Chriſtus viſus eſt Jacóbo, deínde Apóſtolis ómnibus, allelúia. 1. *Cor.* 15. 7.

Comm. de S. Athanaſio.

Ant. Qui docti fúerint, Beátus, *p.* xxviij. *Oratio*, ℣. Dómine Jeſu, *infrà*, p. 401.

Die II.

In Festo SANCTI ATHANASII, Alexandrini Epiſcopi, & Eccleſiæ Doctoris.

Duplex minus.

Omnia de Communi unius S. Doctoris, p. xxvij. *additis quæ ſequuntur.*

Lectio II.

Ex ejus operibus, Rufino, Sozom. & aliis antiquis Scriptoribus.

Athanáſius Diáconus, ab Alexándro Epíſcopo Alexandríno ductus ad

Concílium Nicǽnum, Ariános ácriter impugnávit. Alexándro ſuffféctus, Arium conſtánter ab Eccléſiæ communióne répulit: unde Eusébii Nicomediénſis Epíſcopi, aliorúmque multórum in ſe ódium concitávit. Hi cum Meletiánis ſchiſmáticis ínito consílio, ſuis calúmniis à Conſtantíno óptimo príncipe, ſed nímiùm crédulo, impetrárunt, ut Tréviros amandarétur: ubi à Maximíno Epíſcopo honorificentíſſimè excéptus eſt. Poſt óbitum Conſtantíni revocátus, íterùm ab inimícis, tam apud Július Papam, quàm apud Conſtántium Imperatórem, eſt impetítus. Hujus autoritáte coácta eſt Sýnodus apud Antiochíam, in qua depóſitus eſt, & depóſito Gregórius Cáppadox ſubſtitútus. Sed à Július Papa in Sýnodo quinquagínta Epiſcopórum ínnocens declarátus, agénte Conſtánte Conſtántii germáno, in Sýnodo Sardicénſi ex utróque Império congregátâ, abſólvitur, & ſedi ſuæ reſtitúitur. Subláto è vivis Conſtánte, ſex annis latére coáctus eſt Athanáſius, quòd eum Conſtántius íterùm ab Ariánis circumvéntus, ad necem quǽreret. Poſt mortem verò Conſtántii, Alexandríam revérſus, Sýnodum hábuit cum Confeſſóribus, de recipiéndis iis qui ab Ariánis decépti fúerant: tantâque prudéntiâ rem graviſſimam definiit, ut Eccléſiam viſus fúerit imminénti perículo eripuíſſe. Sed cùm idolórum cultóribus gravis eſſet, à Juliáno exagitátus, Alexandríæ delítuit, donec ſedáta eſſet perſecútio. Sub Joviáno Cathólico príncipe pacíficè ſuam rexit Eccléſiam. Valens autem Joviáni ſuccéſſor, ab Eudóxio Ariáno baptizátus, Athanáſium in patérno monuménto quatuor menſes delitéſcere coégit. Tandem Alexandríam poſt tot labóres & tempeſtátes revérſus, in pace quiévit: & anno Epiſcopátûs ſui quadragéſimo ſexto, Chriſti trecentéſimo ſeptuagéſimo tértio, in léctulo ſuo mórtuus eſt.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthǽum.

Lectio III. *c.* 10. *v.* 23. *ad* 28.

Perſecutio fugienda.

Dixit Jeſus duódecim diſcípulis ſuis: Cùm perſequéntur vos in civitáte iſta, fúgite in áliam. Et réliqua.

Homília ſancti Athanáſii Epíſcopi.

Apol. De fuga ſua. n. 15. & 16.

Dominus, útpotè Deus ac Verbum Patris, non ignórans quodnam próprio córpori ad patiéndum tempus præfiniviſſet, more noſtro, ſeſe, dum quærerétur occultábat. Sancti autem

tem hâc à Salvatóre accéptâ normâ, cùm advérsùs perſecutóres decertárent, aufugiébant, utì fas erat: dúmque ab illis perquireréntur, ſeſe abdébant. Cúmque, útpotè hómines, definíti ſibi à providéntia témporis términum ignorárent, nolébant ſeipſos inſidiatóribus dedititios offérre. Cúmque itèm noſſent illud quod ſcriptum eſt, nempè in mánibus Dei eſſe ſortes hóminum, & Dóminum mortificáre & vivificáre, ídeò ad finem uſque expectârunt, ut ait Apóſtolus: Circumeúntes in melótis, in péllibus caprínis, egéntes, anguſtiáti, in ſolitudínibus errántes, in ſpelúncis & in cavérnis terræ laténtes, donec definítum mortis tempus adveníret, aut qui tempus definíerat Deus, eos alloquerétur, ac inſidiatóres ſedáret, aut certè perſecutóribus perſecutiónem patiéntes tráderet, ut ſibi cóngruum viſum foret.

Oratio.

DOmine Jeſu, pro cujus hònóre beátus Athanáſius paſſiónes invíctâ fide ſuſtinuit, da nobis ejus exémplo, magìs elígere affligi in hoc século, quàm temporális peccáti habére jucunditátem; Qui vivis & regnas in unitáte Spíritûs ſancti, Deus.

Veſperæ de Sequenti, cum Commemoratione de Sancto Athanaſio.

DIE III.

IN INVENTIONE S. CRUCIS.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Antiphona 1. *toni* f.

RAdix Jeſſe, qui ſtat in ſignum populórum, ipſum gentes deprecabúntur, allelúia. *Iſ.* 11. 10.

Ant. 6. F. Levábit ſignum in natiónes, & congregábit prófugos Iſraël, allelúia. *Iſ.* 11. 12.

Ant. 1. D. Aſcéndet ſicut virgúltum coram eo, & ſicut radix de terra ſitiénti, allelúia. *Iſ.* 53. 2.

Ant. 7. c. Erit Jerúſalem ſancta, & aliéni non tranſíbunt per eam ámpliùs, allelúia. *Joël.* 3. 17.

Ant. 2. D. Dabit lignum agri fructum ſuum, & terra dabit germen ſuum, allelúia. *Ezech.* 34. 27.

CAPITULUM. *Ezech.* 17. 24.

EXaltávi lignum húmile, & ſiccávi lignum víride, & frondére feci lignum áridum. Ego Dóminus locútus ſum, & feci.

℟. Locútus eſt Dóminus ad Móyſen: Fac ſerpéntem æneum, & pone eum pro ſigno: * Qui percúſſus aſpéxerit eum, vivet, allelúia. *Num.* 21. 8. ℣. Exeá-

mus ad Jeſum extra caſtra, impropérium ejus portántes. *Hebr.* 13. 13. * Qui percúſſus. Glória. * Qui percúſſus.

HYMNUS S. V.

TEllus, tot annos
quid tegis
Noſtræ ſalútis pígnora?
Crux monte toto quǽritur:
Ultrò tuos pandas ſinus.

Quid, dura foſsóris
manus,
Scrutáris alta víſcera?
Celáre lignum ſit pudor,
Quo noſtra ſurgit glória.

En illa gemma pérdita,
Invénta tot labóribus:
En qui latébat, érutus
Theſaúrus agro pródiit.

Regina quæsítam Crucem,
Monſtránte Chriſto, réppe-
rit;
Oblíta faſtus régios
Sceptro repértam prǽtulit.

Crux ſancta, Chriſti
córporis
Virtus ſalúbrem te facit:
Contíngit ut te mórtuus,
Vitæ prióri rédditur.

Fulgore cujus tér-
rita
Pallent, tremúntque tárta-
ra:
Hæc arma ſi quis índuat,
Ridébit hoſtis ímpetus.

Qui per Crucem nos lí-
beras,
Fili, tibi laus máxima;
Cum Patre, & almo Spí-
ritu,
In ſempitérna sécula.
Amen.

℣. De torrénte in via bibet: ℟. Proptéreà exaltábit caput. *Pſ.* 109. 7.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. D. * Hæc dicit Dóminus Deus: Ecce levábo ad gentes manum meam, & ad pópulos exaltábo ſignum meum, allelúia. *Iſ.* 49. 22.

Oratio, Deus, qui, *infrà, ad Laudes*, p. 486.

Commemoratio de ſancto Athanaſio.

Ant. Omnis, ℣. Præcéptum, p. xxxij. *Oratio*, Dómine Jeſu, *ſuprà*, p. 481.

Completorium *habetur poſt ſecundas Veſperas.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Jeſum, qui crucifixus eſt, * Veníte, adorémus, allelúia. *Matt.* 28. 5.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2. *ritu duplici.*

HYMNUS. S. V.

SIgnum novi, Crux,
fœderis,
Crux, orbis arca naúfragi,
Cùm jam perímus, nos
ratis
Portus refers in pátrios.

Telis rubéntem flám-
meis
Ultóris exármas manum:
Placátur, ut te réſpicit,
Iras & oblivíſcitur.

Lethale ſi vulnus fe-
rat
Inférnus anguis mórſibus:
Læſi ſimul te víderint,

Repéntè tu medéberis.

Ara ſub illa, par Deo,
Se conſecrávit Hóſtia:
Hâc ſede læſum Fílius
Placávit orátor Patrem.

Crux ſancta, Crux amábilis,
Crux tincta Chriſti sánguine,
Hauríre da nos lárgiùs
Vitam Dei de fúnere.

Qui per Crucem nos líberas,
Fili, tibi laus máxima;
Cum Patre, & almo Spíritu,
In ſempitérna sécula.
Amen.

Ant. 3. c. Ecce vicit Leo de tribu Juda, Radix David, allelúia. *Apoc.* 5. 5.

Ant. 6. F. Ipſe eſt pax noſtra, qui fecit útraque unum, allelúia. *Eph.* 2. 14.

Ant. 1. a. Cùm maledicerétur, non maledicébat; cùm paterétur, non comminabátur, allelúia. 1. *Petr.* 2. 23.

℣. Dedíſti, Dómine, metuéntibus te ſignificatiónem; ℟. Ut fúgiant à fácie arcûs. *Pſ.* 59. 5.

Prima Lectio de Scriptura occurrente, duabus in unam junctis.

℟. *j.* Benedíctum eſt lignum per quod fit juſtítia: * Per manus autem quod fit idólum, maledíctum eſt, & ipſum, & qui fecit illud, allelúia. *Sap.* 14. 7. 8. ℣. Mihi abſit gloriári, niſì in Cruce Dómini noſtri Jeſu Chriſti. *Gal.* 6. 14. * Per manus.

De Epíſtola ſancti Paulíni Epíſcopi ad Sevérum.

Lectio II. *Epiſt.* 31. §. 3. 4. 5. *nov. Edit.*

Adriánus Imperátor, exíſtimans ſe fidem Chriſtiánã loci injúriâ peremptúrum, in loco Paſſiónis ſimulácrum Jovis conſecrávit: & Béthlehem Adónidis fano profanáta eſt: ut quaſi radix & fundaméntum Ecclésiæ tollerétur, ſi in iis locis idóla coleréntur, in quibus Chriſtus natus eſt ut paterétur, paſſus eſt ut resúrgeret, ſurréxit ut regnáret, judicátus ut judicáret. Manſit hoc séculi prióris nefas in témpora noſtris próxima Conſtantíni; qui princeps eſſe princípibus Chriſtiánis, non magìs ſuâ, quàm matris Helénæ fide méruit. Regína illa venerábilis, ut venit Jeroſólymam, Crucem Dómini ſtudioſíſſimè inquírere adórſa eſt. De loco tantùm Paſſiónis cértior fieri ſtúduit. Juſſit íllicò, urgénte ſinè dúbio concéptæ revelatiónis inſtínctu, in ipſum locum óperam foſſiónis accíngi: paratâque mox cívium páriter & militári manu, brevì labórem iſtíus molitiónis hauſit: & contra ſpem ómnium, ſed ſecúndùm ipſíus tantùm Regínæ fidem;

altâ egeſtióne reſerátis terræ ſínibus, ábditæ Crucis arcána patuérunt. Sed cùm tres páriter cruces, ut quondam fixæ Dómino & latrónibus ſtéterant, repértæ fuíſſent; gratulátio repertárum cœpit ánxiâ dubitatióne confúndi, juſto piórum metu, ne fórſitan, aut pro Cruce Dómini patíbulum latrónis elígerent, aut ſalutáre lignum pro ſtípite latrónis abjiciéndo violárent. Reſpéxit pias fidéliter æſtuántium curas Dóminus, & ipſi potíſſimùm, quæ tam piæ ſollicitúdinis princeps erat, hujus consílii lumen infúdit, ut áliquem recèns mórtuum inquíri & inférri jubéret. Nec mora: verbum factum; cadáver illátum eſt; depónitur; jacénti una de crúcibus admovétur, & áltera: ſed reórum ligna mors ſprevit. Poſtrémò Domínicam Crucem prodit reſurréctio, & ad ſalutáris ligni tactum morte prófugâ funus excúſſum, & corpus eréctum eſt, tremefactíſque vivéntibus, ſtetit mórtuus: & funébribus, ut Lázarus quondam, vínculis expedítus, íllicò inter expectatóres ſuos redivívus incéſſit.

℟. *ij.* Ego in Dómino gaudébo, & exultábo in Deo Jeſu meo; * Deus Dóminus, fortitúdo mea, allelúia. *Habac.* 3. 18. 19. ℣. Chriſto confixus ſum Cruci; vivo autem, jam non ego. *Gal.* 2. 19. 20. * Deus.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio III. c. 13. v. 44. *ad* 46.

Theſaurus in agro abſconditus.

Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Símile eſt regnum cœlórum theſaúro abſcóndito in agro. Et réliqua.

Homília ſancti Andréæ Creténſis Epíſcopi.

Oratio in Exaltat. ſanctæ Crucis.

Qui crucem póſſidet, póſſidet theſaúrum. De auri me fórſitan putátis loqui theſaúro, aut margaritárum, ac lápidum pretioſórum Indicórum, quibus córporis ſui ſtudióſi, & nihil excélſi cogitántes, ſeſe obléctant. Ego verò id quod ómnium bonórum pulchérrimum eſt, re ac nómine theſaúrum jure appelláverim: in quo, & per quem, & in quem ſalútis noſtræ ſumma repóſita, & príſtino ſtátui reſtitúta eſt. Si Crux non eſſet, Vita ligno clavis ſuffixa non eſſet. Si ex clavis ſuffíxa non eſſet, ex látere Chriſti fontes immortalitátis ſánguinem & aquam, quæ mundum éxpiant, non fudíſſent. Si Crux non eſ-

ſet, mors proſtráta non eſſet, inférnus non ſpoliátus, non enéctus nóxius ſerpens. Magna ígitur & pretióſa res Crux eſt. Magna quidem, quia multa per ipſam bona efféćta ſunt: pretióſa verò, quia Dei trophæum eſt, & in ipſa diábolus ſauciátus, & cum eo mors devícta eſt.

℟. *iij.* Commoveátur à fácie Dómini univérſa terra: * Dícite in géntibus, quia Dóminus regnávit, allelúia. *Pſ.* 95. 9. 10. ℣. Humiliávit ſemetípſum, factus obédiens uſque ad mortem, mortem autem crucis: propter quod & Deus exaltávit illum. *Philipp.* 2. 8. 9. * Dícite Glória. * Dícite.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Exaltáre, Dómine, in virtúte tua; ℟. Cantábimus, & pſallémus virtútes tuas. *Pſ.* 20. 14.

Ant. 4. f. Ut non eſſent vácua, Dómine, ſapiéntiæ tuæ ópera, pròpter hoc étiam & exíguo ligno credunt hómines ánimas ſuas, allelúia. *Sap.* 14. 5.

Ant. 3. a. Ad correptiónem in brevi turbáti ſunt, ſignum habéntes ſalútis, ad commemoratiónem mandáti legis tuæ, allelúia. *Sap.* 16. 6.

Ant. 1. a. Qui convérſus eſt, non per hoc quod vidébat, ſanabátur, ſed per te ómnium Salvatórem, allelúia. *Sap.* 16. 7.

Ant. 8. G. Fílios.

CANTICUM ISAIÆ.

c. 49. v. 22. ad finem.

Evangelii Crucis gloria & fructus.

Ecce levábo ad gentes manum meam, * & ad pópulos exaltábo ſignum meum.

Et áfferent fílios tuos in ulnis, * & fílias tuas ſuper húmeros portábunt.

Et erunt reges nutrítii tui, * & regínæ nutríces tuæ.

Vultu in terram demíſſo adorábunt te, * & púlverem pedum tuórum lingent.

Et ſcies quia ego Dóminus, * ſuper quo non confundéntur qui expéctant eum.

Nunquid tollétur à forti præda? * aut quod captum fúerit à robúſto, ſalvum eſſe póterit?

Quia hæc dicit Dóminus: Equidem & captívitas à forti tollétur: * & quod ablátum fúerit à robúſto, ſalvábitur.

Eos verò, qui judicavérunt te, ego judicábo; * & fílios tuos ego ſalvábo.

Et cibábo hoſtes tuos cárnibus ſuis, * & quaſi muſto, ſánguine ſuo inebriabúntur.

Et ſciet omnis caro quia

ego Dóminus ſalvans te, * Redémptor tuus Fortis Jacob.

Ant. Fílios tuos, nec dracónum venenatórum vicérunt dentes: miſericórdia enim tua advéniens ſanábat illos, allelúia. *Sap.* 16. 10.

Ant. 5. a. In hoc oſtendíſti inimícis noſtris, quia tu es qui líberas ab omni malo, allelúia. *Sap.* 16. 8.

CAPITULUM. I. *Cor.* I. 23. 24.

PRædicámus Chriſtum crucifíxum, Judǽis quidem ſcándalum, Géntibus autem ſtultítiam, ipſis autem vocátis, Judǽis atque Græcis, Chriſtum, Dei Virtútem, & Dei Sapiéntiam.

HYMNUS. S. V.

CRux, ſola languórum
Dei
Pendéntis in te cónſcia,
Ejus dolóres íntimos,
Dic verba, dic ſuſpíria.

CLAVI pedes, clavi
manus,
Fixére duro ſtípiti,
Cinctum cruéntis végribus,
In te recumbébat caput.

CUM morte luctántis
Dei
Legis ſuprémos ſpíritus:
Chriſtus tuo, volens mori,
Vitam relíquit in ſinu.

TU lectus in quo nos parit,
Suggéſtus è quo nos docet;
Olim treméndum sóntibus
Eris tribúnal Júdicis.

QUI per Crucem nos
líberas,
Fili, tibi laus máxima;
Cum Patre, & almo Spíritu,
In ſempitérna sécula.
Amen.

℣. Notam fecíſti, Dómine, in pópulis virtútem tuam; ℟. Redemíſti in bráchio tuo pópulum tuum. *Pſ.* 76. 15. 16.

Ad Benedíctus, *Ant.* 7. d. Tu, Deus noſter, liberáſti nos de iniquitáte noſtra, & dedíſti nobis ſalútem, allelúia. I. *Eſdr.* 9. 13.

Oratio.

DEus, qui in præclára ſalutíferæ Crucis Inventióne, Paſſiónis tuæ mirácula ſuſcitáſti; concéde, ut vitális ligni prétio, vitæ ætérnæ ſuffrágia conſequámur; Qui vivis & regnas.

AD HORAS, *Doxologia*

QUI per Crucem nos
líberas,
Fili, tibi laus máxima;
Cum Patre, & almo Spíritu,
In ſempitérna sécula.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. Ut non.

CAPITULUM. *Hebr.* 12. 1. 2.

CUrrámus ad propóſitum nobis certámen, aſpiciéntes in Autórem fidei, & Conſummatórem Jeſum, qui propóſito ſibi gaúdio ſuſtínuit Crucem.

In ℟. *brevi.* ℣. Qui per Crucem nos líberas.

AD TERTIAM.

Ant. Ad correptiónem.

Capitulum. *Philipp.* 3. 18. 19.

MUlti ámbulant, quos ſæpè dicébam vobis, nunc autem & flens dico, inimícos Crucis Chriſti: quorum finis intéritus.

℟. *breve.* Apud Dóminum miſericórdia, * Allelúia, allelúia. ℟. Apud. ℣. Et copióſa apud eum redémptio. * Allelúia. Glória. ℟. Apud. *Pſ.* 129. 7.

℣. Redemptiónem miſit Dóminus, ℟. Pópulo ſuo. *Pſ.* 110. 9.

AD SEXTAM.

Ant. Qui convérſus eſt.

Capitulum. *Act.* 5. 31.

HUnc Príncipem & Salvatórem Deus exaltávit déxterâ ſuâ, ad dandam pœniténtiam Iſraéli, & remiſſiónem peccatórum.

℟. *breve.* Redémit nos ab inimícis noſtris, * Allelúia, allelúia. ℟. Redémit. ℣. Quóniam in ætérnum miſericórdia ejus. * Allelúia. Glória. ℟. Redémit. *Pſ.* 135. 24.

℣. Deus noſter, Deus ſalvos faciéndi; ℟. Et Dómini Dómini éxitus mortis. *Pſ.* 67. 21.

AD NONAM.

Ant. In hoc.

Capitulum. *Coloſſ.* 1. 19. 20.

IN ipſo complácuit omnem plenitúdinem inhabitáre, & per eum reconciliáre ómnia, in ipſum, pacíficans per ſánguinem Crucis ejus, ſive quæ in terris, ſive quæ in cœlis ſunt.

℟. *breve.* Remiſíſti, Dómine, iniquitátem plebis tuæ, * Allelúia, allelúia. ℟. Remiſíſti. ℣. Operuíſti ómnia peccáta eórum. * Allelúia. Glória. ℟. Remiſíſti. *Pſ.* 84. 3.

℣. Mitigáſti omnem iram tuam; ℟. Avertíſti ab ira indignatiónis tuæ. *Pſ.* 84. 4.

AD VESPERAS.

Ant. 3. *a.* Chriſtus mórtuus eſt pro peccátis noſtris, ſecúndùm Scriptúras, allelúia. 1. *Cor.* 15. 3.

Ant. 1. f. Peccáta noſtra ipſe pértulit in córpore ſuo ſuper lignum, ut peccátis mórtui, juſtitiæ vivámus, allelúia. 1. *Petr.* 2. 24.

Ant. 8. c. Chirógraphum decréti quod erat contrárium nobis, tulit de médio, affigens illud Cruci, allelúia. *Coloſſ.* 2. 14.

Ant. 2. D. Nos redémit de maledícto Legis, factus pro nobis maledíctum; quia ſcriptum eſt: Maledíctus omnis qui pendet in ligno, allelúia. *Gal.* 3. 13.

Ant. 7. d. Verbum Crucis pereúntibus quidem ſtultítia eſt; iis autem qui ſalvi fiunt, id eſt nobis, Dei virtus eſt, allelúia. 1. *Cor.* 1. 18.

Capitulum. 1. *Cor.* 2. 1. 2.

Ego, cùm veníſſem ad vos, fratres, veni, non in ſublimitáte ſermónis aut ſapiéntiæ, annúntians vobis teſtimónium Chriſti: non enim judicávi me ſcire áliquid inter vos, niſì Jeſum Chriſtum, & hunc crucifíxum.

Hymnus. Tellus, *ſuprà, in I. Veſperis*, p. 482.

℣. Quid mihi eſt in cœlo, & à te quid vólui ſuper terram? ℟. Deus cordis mei & pars mea, Deus in ætérnum. *Pſ.* 72. 25. 26.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. *F.* Jeſus dixit diſcípulis ſuis: Si quis vult poſt me veníre, ábneget ſemetípſum, & tollat crucem ſuam, & ſequátur me, allelúia. *Matt.* 16. 24.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 4. a. Nónne hæc opórtuit pati Chriſtum, & ità intráre in glóriam ſuam? allelúia. *Luc.* 24. 26.

Hymnus. Jeſu Redémptor, *p.* 333.

Capitulum. *Apoc.* 5. 6.

Vidi; & ecce in médio throni & quátuor animálium, & in médio ſeniórum, Agnum ſtantem, tanquam occíſum.

℟. *breve.* In manus.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 5. a. Parébit ſignum Fílii hóminis in cœlo: & tunc plangent omnes tribus terræ, & vidébunt Fílium hóminis veniéntem in núbibus cœli, allelúia. *Matt.* 24. 30.

Oratio, Deus, qui, *p.* 333.

Die VI.

In Festo
SANCTI JOANNIS,
Apoſtoli & Evangeliſtæ,
Ante portam Latinam.

Semiduplex.

Omnia de Communi Apoſtolorum, p. j. *additis quæ ſequuntur.*

IN I. VESPERIS.

Hymnus. S. V.

Urbem Romúleam quis furor íncitat?
Chriſti diſcípulus, Cǽſare júdice,
Damnátus rápitur: nil venerábilis
Frontis caníties movet.

In fervens ólei conjícitur mare:
Nil æſtus nócuit: flamma ſed hóſpiti
Parcit blanda ſuo: ceu pugil úngitur,
Hinc & fórtior éxilit.

Edicto ſtériles pulſus in ínſulas,
Exul tunc ſócio perfrúitur Deo:
Hîc ventúra videt, quæ cálamo notans,
Sublúſtri nébulâ tegit.

Sic nos Chriſtus amet, ſic dóceat pati;
Diſcamúſque mori, fúneris ut ſacri

Simus partícipes: non áliis
patet
Cœlum conditiónibus.
Patri máxima laus,
máxima Fílio;
Amborúmque ſacro máxima Flámini:
Hæc eſt certa fides, fóntibus è tuis,
Quam divínitùs haúſimus. Amen.

℣. Impinguáſti, Dómine, in óleo caput meum: ℟. Et calix meus inébrians quàm præclárus eſt! *Pſ.* 22. 5.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. a. Hæc dicit Dóminus: Cùm ambuláveris in igne, non comburéris, & flamma non ardébit in te, allelúia. *Iſ.* 43. 2.

Oratio, Deus, qui beátum Joánnem, *infrà*, *ad Laudes*.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Duæ priores Lectiones de Scriptura occurrente.

Sermo ſancti Hierónymi Preſbýteri.

Lib. 1. *adverſ. Jovinian. Cap.* 14.

Lectio III.

JOánnes unus ex diſcípulis, qui mínimus tráditur fuiſſe inter Apóſtolos, & quem fides Chriſti vírginem repérerat, virgo permánſit; & ídeò plus amátur à Dómino, & recúmbit ſuper pectus Jeſu: & quod Petrus qui uxórem habúerat, interrogáre non audet, illum rogat ut intérroget. Et poſt Reſurrectiónem, nuntiánte Maríâ Magdaléne quòd Dóminus reſurrexíſſet, utérque cucúrrit ad ſepúlcrum: ſed ille prævénit. Cúmque eſſent in navi, & piſcaréntur in lacu Genézareth, Jéſus ſtabat in líttore, nec ſciébant Apóſtoli quem vidérent: ſolus virgo Vírginem agnóſcit, & dicit Petro: Dóminus eſt. Eſt Joánnes, & Apóſtolus, & Evangeliſta, & Prophéta. Apóſtolus, quia ſcripſit ad Eccléſias, ut magíſter: Evangeliſta, quia librum Evangélii cóndidit, quod, excépto Matthæo, álii ex Duódecim Apóſtoli non fecérunt: Prophéta, vidit enim in Patmos ínſula, in qua fúerat à Domitiáno príncipe ob Dómini martýrium relegátus, Apocalýpſim infiníta futurórum myſtéria continéntem. Refert autem Tertulliánus, quòd Romæ miſſus in fervéntis ólei dólium, púrior & vegétior exíverit quàm intráverit.

Te Deum.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. g. Liberáſti me, Dómine, à preſsúra flammæ quæ circúmdedit me, & in médio ignis non ſum æſtuátus, allelúia. *Eccli.* 51. 6.

Oratio.

DEus, qui beátum Joánnem Apóſtolum, partícipem in tribulatióne &

patiéntia Dómini Jeſu effecíſti; fac nos ejúſdem Chriſti paſſiónibus communicántes ſic gaudére, ut in revelatióne glóriæ ejus gaudeámus exultántes; Qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs.

AD VESPERAS.

Hymnus. Urbem Romúleam, *ut ſuprà, in I. Veſperis*, p. 488.

℣. Vitam pétiit à te, Dómine; ℟. Et tribuíſti ei longitúdinem diérum. *Pſ.* 20. 5.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. D. Mórtuus eſt in ſenectúte bona, provectǽque ætátis, & plenus diérum, allelúia. *Gen.* 25. 8.

Die IX.

In Festo S. GREGORII Nazianzeni, Conſtantinopolitani Epiſcopi & Eccleſiæ Doctoris.

Duplex minus.

Omnia de Communi unius S. Doctoris, p. xxvij. additis quæ ſequuntur.

Lectio II.

Ex ipſius operibus & ex antiq. Scriptor. Eccleſ.

GRegórius, ob ſingulárem Divinárum Litterárum ſciéntiam Theólogus appellátus, Ariánzi, in Cappadócia ſecúnda, natus eſt, Gregório patre, qui Nazianzénæ Eccléſiæ Epíſcopus fuit, & Nonnâ matre, quæ nondùm in lucem éditum Deo conſecrávit. Adoléſcens Cæſaréam primùm, deínde Alexandríam, hinc Athénas, diſcéndi ſtúdio, perréxit; ubi amicítiam íniit cum Basílio, & ab Atheniénſibus eloquéntiæ Proféſſor eſt deſignátus. In pátriam revérſus anno ætátis trigéſimo, baptizátus eſt. Tum Préſbyter à patre, invítus licèt, creátus, mox ne ab eódem Epíſcopus conſecrarétur, fugit in Ponti ſolitúdinem, ubi cum Basílio Monáſticæ vitæ inſtitúta cóndidit. Imperánte Juliáno, Naziánzum venit, ubi patrém nonagenárium, qui, decéptus ab Ariánis, confeſſióni Ariminénſi ſubſcrípſerat, addúxit ut ſubſcriptiónem revocáret, eúmque mónachis & magnæ gregis parti, quæ ab ipſo deſcíverat, reconciliávit. Saſimórum Eccléſiæ à Basílio præféctus, ne cauſa eſſet diſsídii Basílium inter & Anthimum Tyanénſem Epíſcopum, de Saſimórum óppido, Epiſcopátu ceſſit: & poſtquàm aliquándiu in noſocómio ægrótis miniſtráſſet, Naziánzum in auxílium patris eâ conditióne venit, ut illo vitâ functo recéderet. Conſtantinópolim ad reſtaurándam hujus civitátis Eccléſiam miſſus, Ariános & Apollinaríſtas expugnávit; multíſque ab háreſi

ad fidem revocátis, lapídibus ob fidem Trinitátis appetítus, orat pro perſecutóribus, & ut ſeditióſus tráhitur ad judícium, ſed absólvitur. Illum tantis perſúnctum labóribus, Petrus Alexandrínus, Conſtantinopolitanórum Epíſcopum per epíſtolas inſtítuit: at paulò pòſt, mutáto consílio, ad eam ſedem Máximum Cýnicum, Clero & plebe repugnántibus, evéxit. Convocátâ deínde Conſtantinopolitánâ Sýnodo; Máximus dejícitur; Gregórius verò confirmátur, óperâ Melétii Antiochéni, ante advéntum Timóthei Alexandríni, & Epiſcopórum Ægýpti, aliorúmque ex Macedónia: qui cùm adéſſent, negaréntque citra ſuum consénſum Conſtantinópoli dari Epíſcopum potuíſſe, Gregórius in Concílio, ſtúdio pacis, ſe ábdicans, dixit: Si vobis ullo modo diſsídii cauſa ſum, Jonam Prophétam vitæ integritáte non súpero, projícite me in mare, & hæ tumúltuum procéllæ conquiéſcent. Poſt hæc à Sýnodo diſcédens, cùm Nectárius ei ſubſtitútus eſſet, Ariánzum ſe recépit: unde Cæſaréam proféctus, in laudem Basílii nuper defúncti, oratiónem fúnebrem hábuit. Dehinc Naziánzum Præſule orbátam aliquándiu adminiſtrávit; eíque Eccléſiæ hǽreſi expurgátæ præficiéndum curávit Eulálium. Rus deínde ſecéſſit, ubi mónachi vitam agens, gravíſſimas carnis tentatiónes oratiónibus, jejúniis ac vigíliis ſuperávit. Demùm Theodóſio imperánte, decéſſit, multis ſuper energúmenos & ægros patrátis in vita miráculis.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthǽum.

Lectio III. *c. 5. v. 13. ad 19.*

Paſtores ſal terræ & lux mundi.

Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Vos eſtis ſal terræ. Et réliqua.

Homília ſancti Gregórii Nazianzéni.

Orat. hab. Conſtantinop. in Conc. 150. Epiſcop. quando Cathedr. Epiſc. reliquit.

Habétis, ô viri noſtrì, in hanc urbem advéntûs apológiam: quæ ſi laudem mereátur, Deo & vobis, quorum accítu hùc veni, grátiam hábeo. Sin autem ſpem veſtram minùs implévi, ſic quoque grátiam hábeo. Non enim omnínò vituperánda eſt, ut mihi perſuádeo, ac vobis id affirmántibus fidem haud ábrogo. Nunquid pópulum hunc per avarítiam circumvénimus? Nunquid privátis utilitátibus conſulúimus? quemádmodum mul-

tos fácere vídeo. Nunquid Ecclésiam moléſtiâ affécimus? Labórum prǽmium mihi date: diutúrnis labóribus leváte, ac recreáte. Móveat vos hæc caníties; ſit apud vos honóri noſtra peregrinátio. Alium ſubrogáte qui puris ſit mánibus, qui voce non inerudítâ, qui ómnibus in rebus vobis óbſequi, curáſque eccleſiáſticas ſimul perférre poſſit. Vidébit ſibi Dóminus Paſtórem ad præfectúram, quemádmodum ovem vidit ad holocaúſtum. Ego autem his verbis extrémùm vos ſalutábo. Filióli, depóſitum, quæſo, cuſtodíte.

Oratio, Excita, Dómine, p. xxx.

Die XI.

In Festo SANCTI MAMERTI, Viennenſis Epiſcopi.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius S. Pontificis, p. xx. additis quæ ſequuntur.

Lectio III.

Ex Sidonio Apollin. Alcimo, Avito, Greg. Tur. &c.

Mamértus, circa témpora Clodovæi magni, poſt Simplícium, Viennénſis Epíſcopus, ipsâ Domínicæ Reſurrectiónis Vigíliâ, deflagránte Regális palátii arce, cùm cives facultátibus domibúſque ſuis metuéntes ex Ecclésia diſceſsíſſent, ipſe ſolus in ea remánſit, & lácrymis, & oratiónibus incéndium extínguere méruit. Sed jam ánteà ferè per anni ſpátium frequéntes terræ motus, plures ejúſdem civitátis domos & Basílicas concúſſerant: insóliti quoque sónitus noctúrni, & lupi, urſi ac cervi per urbem oberrántes exitiále quiddam ac ferále minitabántur. Quæ flagélla ut avérteret, eâdem nocte cívibus poſt extínctum incéndium ad Ecclésiam revérſis, ánimo concépit inſtitúere Litánias uſitátis ſolemnióres; quas póſteà indíxit tríduo ante Aſcenſiónem Dómini celebrándas, in jejúniis, compunctióne cordis, précibus & eleemóſynis: ad quas univérſis Fidélibus concurréntibus, coórta ceſsávit calámitas. Eas Supplicatiónes mox in tota Gállia præſcríptas & obſervátas, Roma ipſa, Leónis tértii auctoritáte, ampléxa eſt. Obiit Mamértus anno círciter quadringentéſimo ſeptuagéſimo ſexto.

Oratio.

Clamántes ad te, quǽſumus, Dómine, ut ſicut ad preces beáti Pontíficis tui Mamérti, pópulo tuo in afflictióne pósito pepercíſti; ità & nobis, ejus interceſſióne, in omni tribulatióne ſuccúrras; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

Die XIII.

In Feſto Sanctæ Agnetis, Virginis, primæ Abbatiſſæ Monaſterii ſanctæ Crucis urbis Pictavienſis.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius S. Virginis non Martyris, p. lij. additis quæ ſequuntur.

Lectio II.

Ex S. Fortun. Pictav. Gregor. Turon. & aliis.

Agnes cariſſima ſanctæ Radegúndis in Chriſto fília, apud ipſam à téneris annis educáta eſt. Ipſam quoque ex aula, Rege permitténte, diſcedéntem, Deóque in Monaſtério quod Pictávis eréxit, ſeſe conſecrántem ſecúta, ſic in perfectiónis Evangélicæ ſtádio profécit, ut eam húmilis Regína, dóminæ ac matris inſtar, ob præcláras virtútes, venerarétur, eámque tum ſibi ipſi, tum confluéntibus ad ſe præſtantiſſimárum étiam Regni familiárum virgínibus præéſſe volúerit. Quamóbrem conſentiéntibus tum ſoróribus, tum étiam provínciæ Pontifícibus, Agnes à ſancto Germáno Pariſiórum Epíſcopo, quem Clothárius Rex ſecum Turónes addúctum ad piam Regínam diréxerat, in Abbatiſſam benedícta eſt. Arelátem cum beáta Radegúnde profécta, Régulam à ſancto Cæſário illíus urbis Epíſcopo jam pridem digéſtam, & à vírginum cœtu cui Cæſáriam ſorórem præfécerat, obſervátam, adoptávit atque Pictávos áttulit. Tanto autem Agnes régulam illam zelo ſervávit, tantâque prudéntiâ & manſuetúdine in monaſtério ſuo ſervári curávit, ut & ducéntis virgínibus quas regébat, & insígnibus Pictavórum Epíſcopis Piéntio atque Paſcéntio grata ſemper & accépta fúerit, eámque ſanctus Fortunátus Eccléſiæ Pictaviénſis eâ vivénte Préſbyter, mórtuâ verò Epíſcopus, uti ſanctíſſimam Chriſti vírginem & venerábilem méritis Antíſtitam revererétur ac prædicáret. Anno dénique quingentéſimo octogéſimo octávo, tértio Idus Maii, nono poſt ſanctam Radegúndem menſe, ad cœléſtem beatitúdinem evolávit, & in Eccléſia Beátæ Maríæ, quæ nunc ſanctæ Radegúndis appellátur, tumuláta eſt.

Oratio.

Omnípotens ſempitérne Deus, qui mundi contémptum te diligéntibus inſpiráſti, da nobis in Feſtivitáte beátæ vírginis Agnétis, ejus interceſſióne terréna deſpícere, & tibi ſoli firmiter adhærére; Per Dóminum.

Ad Veſperas, Commemoratio de ſancta Diſciola.

Ant. Hæc dicit, ℣. Affe-

réntur, *p.* liij. & liv. *Oratio*, Deus, cujus amóre, *infrà.*

Die XIV.

In Festo Sanctæ Disciolæ, Virginis Monialis in Monaſterio ſanctæ Crucis Pictavienſis.

Simplex.

Omnia de Comm. unius S. Virginis non Martyris, p. lij. *additis quæ ſequuntur.*

Lectio III.

Ex S. Greg. Turon. & aliis.

INter Moniáles quas congregávit ſancta Radegúndis, quibúſque præſuit beáta Agnes, humilitáte, modéſtiâ, morum ſimplicitáte, accuratióri régulæ obſervántiâ, omniúmque virtútum ſplendóre effúlſit beáta Diſcíola, ſancti Sálvii Albigénſis Epíſcopi neptis. Morti jam próxima, ſoróribus pro ea ſollícitis, dixit: Diſcédite à me, ut facíliùs ſopóre reláxer. Hæc audiéntes, propè céllulam ſtetérunt, ubi quanto æſtuáret cœléſtium gaudiórum deſidério teſtes fuérunt. Ab ómnibus ſcílicet séculi vanitátibus ſolúta, jamdúdùm impatiénti ánimo expectábat diem, quo liberarétur de córpore mortis, & ſponſum inveníret Chriſtum, quem únicè diligébat, judicémque læta conſpéxit. Poſt morte in Dómino pretióſam, corpus ejus inſólito fulgóre reſplénduit,

Oratio.

DEus, cujus amóre beáta Diſcíola, ſpretis hujus mundi illécebris, humánum réſpuit ſponſum, ut ſortirétur ætérnum; tríbue nobis, ex ejus imitatióne, terréna deſpícere, & cœléſtium donórum ſemper participatióne gaudére, Per Dóminum.

Die XIX.

In Festo Sancti Cœlestini, Papæ.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius S. Pontificis, p. xx. *additis quæ ſequuntur.*

Lectio III.

Ex variis Hiſtor. Eccleſ.

CŒleſtínus quintus, Petrus de Muróne ante Pontificátum appellátus, piis paréntibus ex Apúlia oriúndus, à téneris annis deſérta pétiit. Tanta fuit ejus vitæ aſpéritas, ut dies ferè noctéſque, ánimum oratiónibus, & legéndo Pſaltério inténderet: & jejúniis, labóre mánuum ac cilício, adhíbitâ étiam caténâ férreâ, corpus domáret. Cúmque multi ad eum tantæ ſanctitátis famâ permóti confluérent, congregatiónem Cœleſtinórum ſub régula ſancti Benedícti, ſtatútis étiam arctióribus ádditis, inſtítuit. Poſt morte Nicolái quarti, cùm Sedes Apoſtólica biénnio & ampliùs vacáſſet, ad Ponti-

ficátum promótus eſt: cui ſe dignitáti ímparem exíſtimans, poſt ſex círciter menſes eam abdicávit, ut rerum divinárum contemplatióni libériùs vacáret. Cúmque desérta repéteret, deténtus & in cuſtódiam miſſus, patiéntiæ corónam felíci morte proméruit, anno ætátis octogéſimo quarto. Quem miráculis conſpícuum Clemens quintus Sanctórum número aſcrípſit.

Oratio, Dírige, *p.* xxiv.

Ad Veſperas, *Comm. de S. Auſtregiſilo.*

Ant. Ipſum, ℣. Beátus, *p.* xxj. *Oratio*, Da Eccléſiæ, *p.* xxiv.

Die XX.

In Festo S. AUSTREGISILI, Bituricenſis Epiſcopi.

Simplex.

Omnia de Communi unius S. Pontificis, p. xx. *additis quæ ſequuntur.*

Lectio III.

Ex ejus vita apud Bolland. & Mabill.

AUſtregiſílus Biturígibus natus, Guntrámni regis Mappárius, oblátis dívitiis puéllæ núptiis, caſtitátem ad quam ſe vocátum ſentiébat, prætulit. Aúlicæ vitæ magìs ac magìs pertæſus perículis, magíſque ac magìs oratiónis, abſtinéntiæ, & erga paúperes miſericórdiæ amóre ſuccénſus, Aunáriū Autiſſiodorénſem ádiit, à quo Subdiáconus ordinátus eſt. Póſteà ab Æthério Lugdunénſi, Préſbyter, ac ſancti Nicétii Abbas creátus, & poſt Appollináris mortem à Clero & pópulo Bituricénſi expetítus, conſecrátus fuit Epíſcopus, anno ſexcenteſimo duodécimo. Hanc ſedem annis duódecim adminiſtrávit, virtútum ómnium ſplendóre præfúlgens. Servi ſui ſanctitátem multis Deus miráculis declarávit, & ante & poſt illíus óbitum. Sepúltus eſt in Eccléſia ſuburbána, quæ póſteà illíus nómine inſignita eſt.

Oratio, Da Eccléſiæ, *p.* xxiv.

Die XXIII.

In Festo S. DESIDERII, Lingonenſis Epiſcopi & Martyris.

Simplex.

Omnia de Communi unius Martyris, p. viij. *additis quæ ſequuntur.*

Lectio III.

Ex Warnhario apud Bollandum.

QUo témpore Bárbari ab extréma Germánia profécti, transácto Rheno, per Gállias hoſtíliter graſſabántur, ſedébat Língonis Deſidérius Epíſcopus. Illi, váriis provínciis igne ferróque vaſtátis, Língonas óbſident. Cùm vidéret autem ſanctus Præſul urbem premi, & Bárbaros extréma quæque cí-

vibus minitári, aſsúmptis ſecum Cleri & pópuli primóribus, ex urbe egréditur, hoſtilis exércitûs ducem pro ſuis rogatúrus. At bárbarus nihil venerándi ſenis dignitáte ac précibus motus, eum extémplò cum ſuis trucidári jubet. Ille pro créditis ſibi óvibus ultrò caput objíciens, gládio percúſsus migrávit ad Chriſtum. Sancti Mártyris cultus longè latéque per Gállias propagátus eſt, & ſub ejus nómine Eccléſia Parochiális in urbe Pictaviénſi dicáta.

Oratio, Omnípotens, *p.* xij.

DIE XXIV.

IN FESTO

SS. DONATIANI ET ROGATIANI,

Nannet. Martyrum.

Simplex.

Omnia de Communi plurium Martyrum, p. xiv. *additis quæ ſequuntur.*

LECTIO III.

Ex eorum Actis apud Bolland.

DOnatiánus & Rogatiánus fratres, Nannétis in Aremórica, propter Chriſti Religiónem, in perſecutióne Diocletiáni & Maximiáni comprehénſi ſunt: ille ætáte minor, ac jam baptizátus: hic natu major & catechúmenus tantùm. Quare Donatiánus, poſtquàm interrogátus, Chriſtiánum ſe coram Præſide conféſſus eſt, ſtatim convíctus desértæ religiónis públicæ, in cárcerem conjícitur. Rogatiánus verò blandítiis & illécebris tentátur, ne à deórum cultu témerè recéderet, aut baptíſma Chriſtianórum expéteret. Sed cùm Præſidi in utróque conſentíre conſtánter recusáret, in eámdem cuſtódiam cum fratre detrúſus eſt. Cùm ambo poſtrídie ante Præſidem dedúcti eſſent, & à Chriſti confeſſióne divélli nequírent, eódem jubénte, in catáſta equúlei ſuſpénſi, crudéliter laniáti ſunt: ſed nihilóminùs Chriſtum intrépidè confiténtes, lánceâ militári perfóſſi, tandem cæſis capítibus, Martyrium conſummavérunt.

Oratio, Exaúdi nos, *p.* xviij.

DIE XXVIII.

IN FESTO

S. GERMANI,

Pariſienſis Epiſcopi.

Simplex.

Omnia de Communi unius S. Pontificis, p. xx. *additis quæ ſequuntur.*

LECTIO III.

Ex S. Fortun. Pictav. in ipſius vita.

GErmánus, in território Æduénſi natus, in lítteris & pietáte à pueritia educátus eſt. Preſbyter ordinátus, factus eſt primùm Abbas ſancti Symphoriáni Auguſtodunénſis,

deinde Pariſiénſis Epíſcopus. Nihil remíſit in Epiſcopátu de vitæ auſteritáte, quam in monaſtério égerat. Mira ejus in paúperes beneficéntia fuit, Childebérto ex régio ærário ingéntes ei pecúnias ad pias largitiónes ſubminiſtránte, quem apud Cellas in pago Melodunénſi ægrotántem ſanitáti reſtítuit: unde ipſam villam Rex in hujúſce miráculi memóriam Eccléſiæ Pariſiénſi donávit. Caribértum reprehéndit, qui uxóris ſorórem dúxerat, eíque Sacris interdíxit. Sedit in Concíliis Pariſiénſibus tértio & quarto, & in Turonénſi ſecúndo, in quo, datâ cum aſtántibus Epíſcopis ad ſanctam Radegúndem Epíſtolâ, Monaſtérii ſanctæ Crucis Pictaviénſis inſtitúta confirmávit ac impénsè laudávit. Paríſiis tandem, méritis clarus & prodígiis, prænuntiáto mortis die, in pace quiévit, ferè octogenárius; & in Basílica ſancti Vincéntii, quæ nunc ſancti Germáni à Pratis, ab ejus nómine dícitur, ſepúltus eſt.

Oratio, Da Eccléſiæ, *p.* xxiv.

Die XXIX.

In Festo SANCTI MAXIMINI, Trevirenſis Epiſcopi.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius S. Pontificis, p. xx. *additis quæ ſequuntur.*

Lectio III.

Ex SS. Athanaſ. Hilar. Hieron. Greg. Tur. & aliis.

Maximínus, Sigilíaci propè Lódunum in território Pictaviénſi natus, & ſancti Maxéntii Pictavórum Epíſcopi frater, ſub Conſtantíno & fílio ejus Conſtánte, Trevirénſem insígnem Galliárum Eccléſiam rexit. Jam clarus habebátur, cùm Arianórum factióne relegátum magnum Athanáſium ſuſcépit, non ut éxulem, ſed ut ortodóxæ fídei víndicem. Honorífícè quoque excépit Paulum Conſtantinopolitánum è ſua ſede páriter pulſum. Nicæni Sýmboli propugnátor acérrimus, súbdolum ſemper ſuſpicátus eſt, quidquid Verbi divíni conſubſtantialitátem apértè non confiterétur. Concílio Mediolanénſi, & poſt biénnium Sardicénſi, ſuâ apud Conſtántem autoritáte & précibus convocáto, intérfuit, fecítque ut Athanáſius & Paulus ſuis sédibus reſtitueréntur. Obiit apud Pictávos, dum Maxéntium fratrem reliquóſque conſanguíneos invíſeret, circa annum trecentéſimum quadragéſimum nonum.

Oratio, Dírige oves, *p.* xxiv.

Die XXXI.
In Festo S. SIMPLICIANI, Pictavienſis Martyris.

Duplex minus.

Omnia de Communi unius Martyris, p. viij. *additis quæ ſequuntur.*

Lectio II.
Ex antiq. Eccleſ. Pictav. Monum.

SImpliciánum Pictávis natum, & ad urbis mœnia Martýrio coronátum, ex traditióne certíſſimè conſtat. Idcírcò enim à cívibus antíquitùs cólitur, & in ejus honórem eréсta eſt, quæ etiámnum Pictávis extat, Parochiális Eccléſia. Ad hanc ſub ejus invocatióne Deo dicátam ædem, nécnon & ad Martýrii locum, cujúſlibet ævi populórum concúrſus, tum ſingulárem, tum antiquíſſimum eſſe dénotat ſancti Mártyris cultum. Quonam autem præcísè témpore paſſus ſit, & quodnam fúerit Martýrii genus, non ità certò determinári poteſt. Ipſum urbis Præfécti fílium fuíſſe, & minis æquè ac blandítiis inexpugnábilem, à próprio parénte, idolórum cúltui addictíſſimo, & Imperatórum edíctis ultra modum obtemperánte, ad mortem ob Chriſtiánæ Religiónis profeſſiónem damnátum, & amputáto cápite paſſum eſſe, narrátur. Hunc autem beatíſſimum Mártyrem, patrum veſtígiis inhæréntes eò magìs dilígimus, quòd próprium nobis ſit ornaméntum, & è terræ noſtræ ſinu egréſſus, atque ad ſummam glóriæ altitúdinem evectus, própriæ pátriæ, próprios pietátis fructus déderit guſtándos. Boni quidem ſunt extérni étiam fructus: áttamen multò gratióres ſunt noſtrátes ac vernáculi, qui, quòd ad nos attíneant, vidéntur adhuc decus quoddam nobis & ornaméntum conférre. Hoc autem nobis índidit beátus Simpliciánus, populáris noſter, ad hanc urbem Martýrii laúreâ, tértio vel quarto ineúnte século, donátus.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Matthæum.

Lectio III. *c.* 10. *v.* 34. *ad finem.*
Deus omnibus præferendus.

DIxit Jeſus diſcípulis ſuis: Nolíte arbitrári quia pacem vénerim míttere in terram. Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Expoſ. Evang. ſec. Luc. Lib. 7. *n.* 135. 136.

ERgo Dóminum illum qui ſimul divinitátis reveréntiam, & pietátis grátiam ſuadére compléxus eſt, dicens: Díliges Dóminum Deum tuum, & díliges próximum tuum, ità

nunc mutátum eſſe opinábimur, ut abolére neceſſitúdinum nómina, collídere pietátis affécus, cariſſimórum pígnorum diſsídia mandáſſe credámus? Et quómodo ipſe eſt pax noſtra, qui fecit útraque unum? Quómodo ipſe dicit: Pacem meam do vobis, pacem meam relínquo vobis, ſi paréntes à fíliis, fílios à paréntibus diſsídio neceſſitúdinis ſeparatúrus advénit? Quómodo maledíctus, qui non honórat patrem, ſi religióſus qui déſerit? Sed ſi advertámus, quia prima cauſa religiónis, ſecúnda pietátis eſt, enódem étiam hanc æſtimábimus quæſtiónem: opórtet enim, ut divínis humána poſthábeas. Nam ſi offícium paréntibus exibéndum eſt, quantò magìs Autóri paréntum, cui grátiam étiam pro paréntibus tuis debes? Aut ſi illi omnínò non recognóſcunt Paréntem, quemádmodum tu recognóſcas? Non ígitur dicit renuntiándum eſſe pignóribus, ſed Deum ómnibus præferéndum.

Oratio.

ADéſto, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris, ut qui beáti Mártyris tui Simpliciáni Natalítiis gloriámur, nec minis injúſtè perſequéntium, nec ullis perturbémur advérſis; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum.

Ad Veſperas, Commemoratio de S. Jovino.

Ant. Multíplicans, ℣. Potens, *p.* xl. *Oratio*, Deus, cujus múnere, *p.* xliij.

FESTA JUNII.

DIE I.

IN FESTO SANCTI JOVINI, Anſionenſis Abbatis, in territorio Pictavienſi.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius S. Abbatis, p. xxxix. *additis quæ ſequuntur.*

LECTIO III.

Ex Bolland. & Mabill.

JOvínus, in território Lodunénſi natus, ſpretis vitæ delíciis, in ſolitúdinem cui nomen Anſion, ſe cóntulit. Ibi cœléſti incœptâ vivéndi normâ, plures ad ſe accersívit diſcípulos, quibúſcum percélebre Cœnóbium, quod nunc ſancti Jovíni de Marnis appellátur, inſtítuit. Congregátos mónachos ſanctiſſimè rexit, atque ad perfectiónis Evangélicæ ápicem, ſapientíſſimis mónitis & exémplis perdúxit. Conféctus ſénio, meritíſque clarus, circa finem quarti séculi migrávit in cœlum.

Sepúltus eſt in Basílica ſancti Joánnis Evangeliſtæ, ubi ſacræ ejus Relíquiæ ad nonum uſque séculum, ſumma cum reveréntia aſſervátæ ſunt.

Oratio, Deus, cujus múnere, *p.* xliij.

Veſperæ à Capitulo de Sequenti, cum Commemoratione de S. Jovino.

DIE II.

IN FESTO

S. PORCHARII,

Cœnobii ſancti Hilarii Pictavienſis, Abbatis.

Semiduplex.

LECTIO III.

Ex S. Greg. Turon. & variis Eccleſ. Pictav. Monum.

Porchárius, Cœnóbii ſancti Hilárii Pictaviénſis Abbas, ſexto século flóruit. Cùm monaſtérium à beáta Radegúnde Pictávis eréctum, nequíſſimo turbarétur diſsídio, Merovæus Pictavórum Epíſcopus diréxit Porchárium ad Gondegéſilum Burdigalénſem cæteróſque comprovinciáles Epíſcopos, ut eos diſpérſis moniálibus indulgentióres rédderet, & ad excommunicatiónem quam incúrrerant relaxándam addúceret: quod anno próximè ſequénti, felíciter efféctum eſt. Pictávium revérſus, réliquum vitæ tempus piis cœnobitárum exercítiis júgiter impéndit. Labénte ſexto, vel ineúnte séptimo século, méritis clarus obdormívit in Dómino. Sepúltus eſt in ædícula Salvatóri conſecráta: ſed cùm præ angúſtia loci, non poſſent ibi Fidéles ſuæ indulgére religióni, circa annum milléſimum quinquagéſimum octávum, corpus ejus in ampliórem tranſlátum eſt Basílicam, quæ ſancti Porchárii nómine inſignita, Paróchiæ título decorátur. Sacrum pignus, Calviniſtárum furóribus à viris religióſis cautè ſubtráctum, diu látuit: at à Gilbérto Clerembáldo Pictavórum Epíſcopo, anno milléſimo ſexcentéſimo ſeptuagéſimo ſexto repértum, Fidélium veneratióni de novo propóſitum & expóſitum fuit.

Oratio.

Deus, qui nos exémplo beáti Porchárii Abbátis ádmones, ætérna bona requírere; præſta, quæſumus, ut quæ tibi plácita cognóvimus, ipſo pro nobis intercedénte, conſtánter impleámus; Per Dom.

Veſperæ à Capitulo de Sequenti, cum Commemoratione de S. Porchario.

DIE III.

IN FESTO

S. CLOTILDIS,

Francorum Reginæ, & Viduæ.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius

S. Viduæ, p. lxvj. *additis quæ ſequuntur.*

LECTIO III.

Ex S. Greg. Tur. & aliis Script. Eccleſ.

CLotíldis, Chilperíci Regis fília, paréntibus à pátruo Gundebáldo Burgundiónum Rege necátis, Clodovæo adhuc éthnico in cónjugem trádita eſt. Quæ, cùm primogénitum peperíſſet, eum, toleránte magìs quàm approbánte Clodovæo, baptizári juſſit. Cùm autem infántis, cui nomen Ingomer impóſitum fúerat, in albis defúncti mortem ægrè ferret Clodovæus, ac baptíſmo imputáret, gráviter Clotíldem objurgávit, áſſerens deos pátrios ob contémptum núminis ſui irátos, ſibi fílium eripuíſſe. At illa: Deo, inquit, omnipoténti, Creatóri ómnium, grátias ago, qui me non uſquequáque judicávit indígnam ut de útero meo génitum regno ſuo dignarétur aſcíre. Alterum fílium Regína cùm genuíſſet, hunc quoque baptizári vóluit, & Clódomir appellátus eſt. Qui cùm ægrotáre cœpíſſet, affirmánte Rege fore ut ei idem quod fratri contíngeret, matris précibus convváluit. At Regína non ceſſábat hortári virum, ut abjéctâ idololatríâ, Deum verum cóleret. Sed ille ſuperſtitióni Francórum adhæſit, donec in expeditióne Alamánnica inclinátam cernens ſuórum áciem, monitórum cónjugis memor, auxílio Chriſti implorátọ, de hóſtibus triumphávit. Cui apud Remos læta uxor occúrrens, ubi órdinem rei geſtæ cognóvit, advocávit ſanctum Remígium, à quo Clodovæus fidem edóctus, baptizátus eſt, & chríſmate ſancto inúnctus. Poſt mortem Clodovæi, Turónes ádiit Clotíldis: ibíque ad ſepúlcrum ſancti Martíni ſummâ pietáte réliquum vitæ exégit, pernox in vigíliis, eleemóſynis, aliíſque piis opéribus inténta. Tandem plena diérum, Turónis migrávit ad Dóminum: & Paríſios inter pſalléntium choros tranſláta, ſepúlta eſt ad latus Clodovæi, in ſacrário Basílicæ ſancti Petri, ubi corpus ſanctæ Genovéfæ quiéſcit.

Oratio.

REſpice, Dómine, ad Francórum benignus Impérium: & quibus, per devótam ſanctæ Clotíldis inſtántiam, donum fídei contulíſti, iíſdem, per ejus interceſſiónem, tríbue ſincérum Chriſtiánæ pietátis afféctum; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum.

Veſperæ à Capitulo de Sequenti, cum Commemoratione de Sancta Clotilde.

Die IV.

In Festo

SANCTI POTHINI, Lugdunenſis Epiſcopi, & Sociorum Martyrum.

Semiduplex.

Omnia de Communi plurium Martyrum, p. xiv. *additis quæ ſequuntur.*

Ex Epiſtola Eccleſiárum Viennénſis & Lugdunénſis, ad Eccléſias Aſiæ & Phrýgiæ.

Apud Euſeb. Hiſt. Lib. 5. Cap. 1.

Lectio II.

Beatiſſimus Pothínus, qui Epiſcopátum Lugdunénſis Eccléſiæ adminiſtrábat, nonagenário major, & córpore ádmodum infírmo, ob præséntem quidem córporis imbecillitátem ægrè ſpíritum trahens, cæterùm, præ cupiditáte imminéntis Martýrii, mirábili alacritáte ánimi firmátus, ad tribúnal ferebátur. Quò perlátus à milítibus, proſequéntibus ipſum Magiſtrátibus civitátis, & universâ plebe váriis eum acclamatiónibus impeténte, tanquam ipſe Chriſtus eſſet, egrégium édidit teſtimónium. Interrogátus à Prǽſide, quiſnam eſſet Chriſtianórum Deus, reſpóndit: Si dignus fúeris, cognóſces. Poſt hæc abſque ullo humanitátis reſpéctu raptátus, atque innúmeris plagis afféctus eſt: cùm ii quidem qui própiùs aſtábant, cálcibus & pugnis illum contumeliósè appéterent; qui verò lóngiùs diſtábant, quidquid ad manum erat in ipſum conjícerent. Exínde vix adhuc ſpirans, in cárcerem projéctus eſt, tandémque poſt bíduum, ánimum exhalávit. Matúrus Neóphytus, & Sanctus Diáconus Viennénſis, cum Blandína ancílla, pluribúſque áliis, ducti ſunt ad béſtias in amphitheátrum ad públicum ſpectáculum. Et Matúrus quidem ac Sanctus ómnia tormentórum génera in amphitheátro ſubiérunt. Hi ergo máximo certámine perfúncti, cùm vitálem ſpíritum diu protraxíſſent, tandem juguláti ſunt. Blandína verò ad palum ſuſpénſa, béſtiis objécta eſt. Cúmque nulla tunc béſtia corpus illíus attigíſſet, depóſita ex ſtípite, rursùs in cárcerem conjícitur, in áliud certámen reſerváta. Ineúnte ſolémni apud nos mercátu, Præſes beatíſſimos Mártyres ad tribúnal addúci juſſit, tanquam in theatráli pompa eos pópulo oſténtans. Cúmque illos dénuò interrogáſſet, quicúmque cives Románi repérti ſunt, cápite truncáti, réliqui tráditi ſunt béſtiis. Poſt hos omnes, último tandem ſpectaculórũ die, Blandína ómnium poſtréma, poſt flagra, poſt ferárum vellica-

tiónem, poſt ſartáginem, retículo inclúſa, tauro objécta eſt: à quo diu in altum jactáta, tandem & ipſa víctimæ inſtar juguláta eſt.

Oratio, Mártyris tui, *p.* xviij.

Ad Veſperas Comm. de SS. Marcellino & Petro.

Ant. Agnóſcent, ℣. Viríliter, *p.* xv. *Oratio*, Exaúdi, *p.* xviij.

Die V.

In Festo SS. Marcellini et Petri, Romæ Martyrum.

Simplex.

Omnia de Communi plurium Martyrum, p. xiv. *additis quæ ſequuntur.*

Lectio III.

Ex Carm. S. Damaſi Papæ.

MAximiáno & Diocletiáno, circa inítium séculi quarti, Eccléſiam devaſtántibus, & veheménter in eos omnes qui Chriſtiáno gloriabántur nómine ſæviéntibus, glorióſo Martýrio Románam illuſtrárunt Eccléſiam, ſanctus Marcellínus ejúſdem Eccléſiæ Préſbyter, & ſanctus Petrus Exorciſta. Utérque cápite truncáto palmam obtínuit. Illórum Mártyrum laudes cármine célebrat ſanctus Dámaſus Papa: & ipſi ſunt quorum nomen quotídie in altáris Sacrificio commemorátur.

Oratio, Exaúdi nos, *p.* xviij.

Die VI.

In Festo Sancti Norberti, Magdeburgenſis Epíſcopi.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius S. Pontificis, p. xx. *additis quæ ſequuntur.*

Lectio III.

Ex ipſius vita à Beato Hugone, ejus diſcip. & ſucc. ſcripta.

NOrbértus, Sanctis Clíviæ óppido in Diœcéſi Coloniénſi, nóbili proſápiâ ortus, relíctâ Imperatóris aulâ, in Clerum aſcríptus eſt. Sacris Diaconátûs & Preſbytérii Ordínibus ſuſcéptis, verbi Dei prædicatióni totum ſe conſecrávit. Innúmeros hæréticos ad fidem, peccatóres ad pœniténtiam, diſſidéntes ad concórdiam revocávit. Cùm eſſet Laudúni, à Bartholomæo Epíſcopo rogátus ne ab ipsíus Diœcéſi diſcéderet, desértum in ea locum, qui Præmonſtrátus dicebátur, ſibi delégit, ex quo totus Ordo, quem ibi ſub régula ſancti Auguſtíni inſtítuit, nomen accépit. Sacramentáriam & adamíticam Tanchelíni hæreſim Antuérpiæ graſſántem, eò vocátus profligávit: & qui multò antè oblátum ſibi Cameracénſem Epiſcopátum recuſáverat, ad Magdeburgénſem Archiepiſcopátum póſteà raptus, Eccleſiáſticam diſciplínam,

præſertímque ſacrórum miniſtrórum cœlibátum, conſtánter propugnávit ac promóvit. Romam, cum áliis Epíſcopis proféctus, ſchiſma Petri Leónis compréſſit, Innocéntio ſecúndo ſuæ Sedi rêddito. Exáctis in Pontificátu annis ferè octo, ábiit ad Dóminum, anno milléſimo centéſimo trigéſimo quarto: húncque Gregórius décimus tértius, anno milléſimo quingentéſimo octogéſimo ſecúndo, in Sanctórum órdinem rétulit.

Oratio, Da Ecclèſiæ, *p.* xxiv.

Ad Veſperas, Commemoratio de S. Claudio.

Ant. Ipſum, ℣. Beátus, *p.* xxj. *Oratio*, Dírige, *p.* xxiv.

Die VII.

In Festo SANCTI CLAUDII, Veſuntini Epiſcopi.

Simplex.

Omnia de Communi unius S. Pontificis, p. xx. *additis quæ ſequuntur.*

Lectio III.

Ex Mabill. & aliis.

Claúdius, Veſuntínus Epíſcopus, cùm Sedem per annos ſeptem ſumma cum laude tenuíſſet, abdicáto Epiſcopátu, ad Juréſe monaſtérium ſe cóntulit, ubi monáſtici inſtitúti régulam ampléxus eſt. Injurióſo illíus cœnóbii ſanctíſſimo Abbáte vitâ functo, ómnium votis expetítus, in ejus locum ſuffféctus eſt. Cui monaſtério per annos quinquagínta deínceps præfuíſſe tráditur. Dénique longa vitæ ſpátia eménſus, & méritis plenus, ábiit ad Dóminum, anno Chriſti quingentéſimo octogéſimo primo. Corpus ejus ſepúltum eſt, & uſque nunc incorrúptum & íntegrum ſervátur in Jurénſi monaſtério, quod ob ejus ſanctitátis celebritátem, à séculis áliquot ſancti Claúdii nomen óbtinet, & Epiſcopáli Cáthedrâ fuit decorátum.

Oratio, Dírige, p. xxiv.

Die VIII.

In Festo SANCTI MEDARDI, Noviomenſis Epiſcopi.

Simplex.

Omnia de Communi unius S. Pontificis, p. xx. *additis quæ ſequuntur.*

Lectio III.

Ex S. Fortunato Pictav. in ejus vita apud Bolland. & aliis.

Medárdus, apud Salenciacum in pago Viromanduénſi natus & piè inſtitútus, oblátus eſt Viromanduénſi Epíſcopo, ut in Clericórum númerum aſcriberétur. Creſcéntibus cum ætáte méritis & doctrínâ, ad altióres gradus aſcéndit. Préſbyter ordinátus, Viromanduórum Epiſcopátum, multórum aſſíduis précibus victus, regéndum

géndum ſuſcépit; ac Sedem, eò quòd Augúſta Viromanduórum à Vándalis & Hunnis evérſa eſſet, Noviómi collocávit. Mórtuo Eleuthério Tornacénſi Epíſcopo, cùm Clerus & pópulus Medárdum ſibi dari Epíſcopum poſtuláſſent, ſancto Remígio, cæteríſque provínciæ Epíſcopis annuéntibus, Rege & procéribus ſuâ autoritáte rem promovéntibus, utriúſque Eccléſiæ curam ſuſcépit, Epiſcopális Sedis honóre utríque ſerváto, quamvis Tornacénſes ab eo témpore uſque ad Simónem, per annos círciter ſexcéntos, non álios quàm Novioménſes Epíſcopos habúerint. Flandros gentem tunc ferócem convértit ad Chriſtum. Obiit anno círciter quingentéſimo quadragéſimo quinto: eúmque Clotárius ſummo eum honóre apud Sueſſiónas ſepelíri juſſit; & Basílicam ad ejus túmulum cœpit ædificáre, quam Sigebértus fílius ejus abſólvit & ornávit.

Oratio, Da Eccléſiæ, *p.* xxiv.

DIE XI.

IN FESTO SANCTI BARNABÆ, Gentium Apoſtoli.

Duplex minus.

Omnia ut in Communi Apoſtolorum, p. j. *additis quæ ſequuntur.*

IN VESPERIS *Diei Octavæ Aſcenſionis Domini, Commemoratio.*

Ant. Bárnabas, cùm habéret agrum, véndidit eum, & áttulit prétium, & póſuit ante pedes Apoſtolórum, allelúia. *Act.* 4. 37.

℣. Beátus qui intélligit ſuper egénum & paúperem. ℟. In die mala liberábit eum Dóminus. *Pſ.* 40. 2.

Oratio, Deus, qui, *infrà, ad Laudes*, p. 507.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

HYMNUS. S. V.

Cœlo datur quiéſcere,
Terris relíctis, Bárnaba:
Solémnis hæc affert tuis
Finem dies labóribus.

Quem propter, agro véndito,
Opes cadúcas déſeris,
Magno repéndens fœnore,
En fundus ipſe fit tuus.

Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Prima Lectio de Scriptura occurrente, duabus in unam junctis.

LECTIO II.

Ex Act. Apoſtol. & Uſuard.

Barnabas, quod eſt interpretátum, Fílius conſolatiónis, qui & Jo-

tus es; concéde, ut mémores óperis & caritátis ejus, Evangélio Chriſti quod prædicávit, dignè converſári mereámur; Per eúmdem...... in unitáte ejúſdem.

Commemoratio de Feria VI. poſt Octavam Aſcenſionis, ut in Proprio de Tempore, p. 414. ſinè Lectione.

AD VESPERAS.

Hymnus. Cœlo datur quiéſcere, *ſuprà, ad Officium Nocturnum*, p. 505.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei, ℟. Et facta ejus intellexérunt. *Pſ.* 63. 10.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. D. * Tradidérunt ánimas ſuas, pro nómine Dómini noſtri Jeſu Chriſti, allelúia. *Act.* 15. 26.

Commemoratio de Feria VI. poſt Octavam Aſcenſionis, p. 415.

COMMUNE

COMMUNE SANCTORUM.

PARS VERNA.

COMMUNE APOSTOLORUM.

Si Feſtum ſit Solemne minus aut infrà, Pſalmi dicuntur de Feria in omnibus Horis: ſi verò Feſtum ſit Annuale aut Solemne majus, in I. Veſperis & Completorio ſubſequente Pſalmi dicuntur pariter de Feria; ſed in omnibus aliis Horis dicuntur Pſalmi de Dominica. Idemque obſervatur in aliis Communibus.

IN I. VESPERIS.

Antiphona 2. *toni D.*

ISti ſunt quos miſit Dóminus, ut perámbulent terram, allelúia. *Zach.* 1. 10.

Ant. 1. *g.* Sanctificábunt Sanctum Jacob, & Deum Iſraël prædicábunt; allelúia. *Iſ.* 29. 23.

Ant. 8. G. Ædificábunt desérta à ſéculo, & ruínas antíquas érigent, & inſtaurábunt civitátes desértas, allelúia. *Iſ.* 61. 4.

Ant. 7. d. Scient in Géntibus ſemen eórum, & germen eórum in médio populórum, allelúia. *Iſ.* 61. 9.

Ant. 6. F. Omnes qui víderint eos, cognóſcent illos, quia iſti ſunt ſemen, cui benedíxit Dóminus, allelúia. *Iſ.* 61. 9.

CAPITULUM. *Iſ.* 66. 19.

HÆc dicit Dóminus: Mittam ex eis qui ſalváti fúerint, ad Gentes in mare, in Africam & Lydiam, tendéntes ſagíttam: in Itáliam & Græciam; ad ínſulas longè; ad eos qui non audiérunt de me, & non vidérunt glóriam meã.

In Duplicibus majoribus & ſuprà.

℟. Mittet id quod ſalvátum fúerit de domo Juda, & quod réliquum eſt, radícem deórsùm, & fáciet fructum ſursùm: * Quia de Jerúſalem exíbunt relíquiæ, & ſalvátio de monte Sion, allelúia. *Iſ.* 37. 31. 32. ℣. Scitóte quóniam propè eſt regnum Dei. *Luc.* 21. 31. * Quia. Glória. * Quia.

In Solemnibus minoribus aut ſuprà, reſumitur ℟. Mittet. *Et ſic in aliis Communibus.*

HYMNUS. C.

DUM morte victor óbrutâ
Ab ínferis Chriſtus redit,
Vos pángimus diræ necis
Vitǽque teſtes rédditæ.

Vobis datum præ cæteris
Latus Magíſtri cíngere:
Vobis futúræ ſédulus
Arcána credit glóriæ.

At, ille privátim ſuæ
Dum núntiat crucis probrum,
Cur horret humánus nimis,
Qui décipit ſenſus, amor?

Oportuit Chriſtum pati,
Qui póſteà resúrgeret:
Illinc homo verus patet;
Hinc ſe probat verè Deum.

Illos, Magíſter, qui doces,
Tu, Chriſte, tu nos érudi:
Si quid latet, tu détege;
Amáre da quod jam patet.

Da, Chriſte, nos tecum mori,
Tecum ſimul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Annuntiábitur Dómino generátio ventúra, ℟. Et annuntiábunt cœli juſtítiam ejus pópulo qui naſcétur. *Pſ.* 21. 32.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. *c.* Pópulos vocábunt ad montem; ibi immolábunt víctimas juſtítiæ, qui inundatiónem maris quaſi lac ſugent, & theſaúros abſcónditos arenárum, allelúia. *Deut.* 33. 19.

Oratio ut in Proprio Sanctorum.

Completorium *habetur poſt ſecundas Veſperas.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Apoſtolórum Magíſtrum & Dóminum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Joan.* 13. 13.

Repetitur Invit. Apoſtolórum. *Et ſic in omnibus Communibus & omnibus Feſtis.*

Pſalmus, Veníte, *p.* 2.

Si Feſtum ſit Annuale, Solemne majus, aut Solemne minus, poſt ſingulos verſus Pſalmi Veníte, *repetitur ex integro Invitatorium. Si Feſtum ſit Duplex majus, aut Duplex minus, poſt primum verſum Pſalmi* Veníte, *repetitur Invitatorium ex integro; poſt ſecundum verſum, ſit tantum Reclamatio,* * Veníte, &c. *& ſic alternatim, ità ut factâ eâdem Reclamatione poſt* ℣. Sicut erat, *reſumatur integrum Invitatorium. Si tandem Feſtum ſit, aut Semiduplex, aut Simplex, poſt ſingulos verſus Pſalmi* Veníte, *ſit tantummodo Reclamatio,* * Veníte, &c. *Quâ factâ poſt* ℣. Sicut erat, *repetitur Invitatorium integrum.*

Hæc dicta ſint pro ſingulis Communibus.

HYMNUS. C.

PRÆDICTA Chriſti mors adeſt;
At vos, timóri párcite:
Nil inde, nil caros pius
Remíttet in fratres amor.

DURATE fortes; írritos
Mundi tumúltus ſpérnite:
Deo volénte, túrbini
Seréna ſuccédet dies.

CÆLI perénne gaúdium
Solábitur luctus breves;
Brevem triúmphum séculi
Ætérnus óbruet dolor.

QUI carne frater, in ſuo
Mortem perémit córpore,
Divinitátis vos ſuæ
Dignábitur consórtio.

DA, Chriſte, nos tecum mori,
Tecum ſimul da súrgere;
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

SIT laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus. Amen.

Ant. 8. G. Prædicavérunt ubíque, Dómino cooperánte, & ſermónem confirmánte, ſequéntibus ſignis, allelúia. *Marc.* 16. 20.

Ant. 2. D. Per manus Apoſtolórum fiébant ſigna & prodígia multa in plebe, allelúia. *Act.* 5. 12.

Ant. 4. E. Erat manus Dómini cum eis, multúſque númerus credéntium convérſus eſt ad Dóminum, allelúia. *Act.* 11. 21.

℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus, ℟. Virtúte multâ. *Pſ.* 67. 12.

Benedictiones habentur poſt Pſalterium, p. 124.

Si Feſtum ſit Duplex minus aut ſuprà, I. Lectio de Scriptura occurrente, in unam junctis duabus prioribus: II. & III. ut in Proprio Sanctorum. Si verò Feſtum ſit Semiduplex aut Simplex, duæ priores Lectiones de Scriptura occurrente, III. de Feſto, ut in Proprio Sanctorum.

℟. j. Crevérunt, & quaſi germinántes multiplicáti ſunt; * Ac roboráti nimis implevérunt terram, allelúia. *Exod.* 1. 7. ℣. Augebátur credéntium in Dómino multitúdo virórum ac mulíerum. *Act.* 5. 14. * Ac.

Si Feſtum ſit Annuale aut Solemne majus, factâ Reclamatione, dicitur Glória Patri. *Deinde repetitur Reclamatio. Et ſic in omnibus Reſponſoriis & omnibus Communibus.*

℟. ij. Aperíte portas, & * Ingrediátur gens juſta cuſtódiens veritátem: vetus error ábiit, allelúia. *Iſ.* 26. 2. 3. ℣. Audiérunt Apóſtoli & fratres, qui erant in Judæa, quóniam & Gentes recepérunt verbum Dei. *Act.* 11. 1. * Ingrediátur.

℟. iij. Hæréditas ſancta nepótes eórum, & in teſtaméntis ſtetit ſemen eórum; * Et fílii eórum propter illos uſque in ætérnum manent, allelúia. *Eccli.* 44. 12, 13. ℣. Lapidáti ſunt,

ſecti ſunt; tentáti ſunt, in occiſióne gládii mórtui ſunt. *Hebr.* 11. 37. * Et fílii. Glória. * Et fílii.

Si Feſtum ſit Annuale, Solemne majus, aut Solemne minus, poſt ℣. Glória, *reſumitur Reſponſorium. Et ſic in aliis Communibus.*

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Nimis honorificáti ſunt amíci tui, Deus; ℟. Nimis confortátus eſt principátus eórum. *Pſ.* 138. 17.

Ant. 6. F. Vos Sacerdótes Dómini vocabímini; Miníſtri Dei noſtri, dicétur vobis, allelúia. *Iſ.* 61. 6.

Ant. 8. c. Sedébitis & vos ſuper ſedes duódecim, judicántes duódecim tribus Iſraël, allelúia. *Matt.* 19. 28.

Ant. 8. G. Gaudébit cor veſtrum; & gaúdium veſtrum nemo tollet à vobis, allelúia. *Joan.* 16. 22.

Ant. 1. g. Vobis.

CANTICUM. *Iſaiæ. c.* 52. *v.* 7. *ad* 10.

Laudantur prædicatores Evangelicæ pacis.

QUàm pulchri ſuper montes pedes annuntiántis & prædicántis pacem, * annuntiántis bonum!

Prædicántis ſalútem, * dicéntis Sion: Regnábit Deus tuus!

Vox ſpeculatórum tuórum, * levavérunt vocem, ſimul laudábunt:

Quia óculo ad óculum vidébunt; * cùm convérterit Dóminus Sion.

Gaudéte & laudáte ſimul, desérta Jerúſalem; * quia conſolátus eſt Dóminus pópulum ſuum, redémit Jerúſalem.

Parávit Dóminus bráchium ſanctum ſuum * in óculis ómnium géntium:

Et vidébunt omnes fines terræ * Salutáre Dei noſtri.

Ant. Vobis datum eſt noſſe myſtérium regni Dei, cæteris autem in parábolis, allelúia. *Luc.* 8. 10.

Ant. 3. *a.* Rogáte dóminum meſſis, ut mittat operários in meſſem ſuam, allelúia. *Matt.* 9. 38.

Si Officium ſit ſimplex, ſumitur ſola Antiphona quarta. Et ſic in aliis Communibus.

CAPITULUM. *Eph.* 4. 11. 12.

CHriſtus dedit quoſdam quidem Apóſtolos, quoſdam autem Prophétas, álios verò Evangeliſtas, álios autem Paſtóres & Doctóres, ad conſummatiónem ſanctórum, in opus miniſtérii, in ædificatiónem córporis Chriſti.

HYMNUS. S. V.

REGNIS patérnis débitus,
Cruóre quæ pandit ſuo,
Vos propter, hoſpes ézteras
Adhuc colit terras Deus.

IGNOTA tardis méntibus
Patére dat myſtéria;
Per mille præſágas ſuî

Se détegens imágines.

En immolándus à Patre,
Suum ferens lignum puer:
En Agnus ille, sánguine
Qui tincta ſervat límina.

Amoris ô quæ pígnora!
Vobis oves credit ſuas:
Ligáre dat, dat sólvere,
Quæ ſolvit & ligat Deus.

Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. Príncipes populórum congregáti ſunt, ℟. Cum Deo Abraham. *Pſ.* 46. 10.

Ad Benedíctus, *Ant.* 8. G. Dedíſti eis, Dómine, regna & pópulos, & partítus es eis ſortes, & poſſedérunt terram, allelúia. 2. *Eſdr.* 9. 22.

Oratio ut in Proprio Sanctorum.

Ad Horas, *Doxologia*

Da, Chriſte, nos tecum mori,
Tecum ſimul da súrgere;
Terréna da contémnere,
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus. Amen.

Et ſic in aliis Communibus.

AD PRIMAM.

Hymnus. Jam lucis orto sídere, *p.* 12. *Et ſic in aliis Communibus.*

Ant. 6. F. Vos Sacerdótes Dómini vocabímini; Miníſtri Dei noſtri, dicétur vobis, allelúia. *Iſ.* 61. 6.

Capitulum. 1. *Cor.* 12. 27. 28.

Vos eſtis corpus Chriſti, & membra de membro: & quoſdam quidem pósuit Deus in Eccléſia, primùm Apóſtolos, ſecúndò Prophétas, tértiò Doctóres.

℟. *breve.* Chriſte, Fili Dei vivi, * Miſerére nobis. ℟. Chriſte. ℣. Qui ſurrexíſti à mórtuis. *Hic verſus quandoque mutatur; at mutatio notatur in propriis locis.* * Miſerére nobis. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto. *Reſumitur:* ℟. Chriſte, Fili Dei vivi, miſerére nobis. *Matt.* 16. 16. *Tob.* 8. 10. *Rom.* 6. 4.

℣. Exúrge, Dómine, ádjuva nos; ℟. Et rédime nos propter nomen tuum. *Pſ.* 43. 26.

Canon *habetur in Proprio de Tempore, cum Scriptura occurrente, niſi Feſtum ſit Annuale, aut Solemne majus; tunc enim habetur Canon proprius.*

Cætera omnia ut in Proprio de Tempore. Et ſic in aliis Communibus.

AD TERTIAM.

Hymnus. O fons amóris

Spíritus, p. 17. *Et ſic in aliis Communibus.*

Ant. 8. c. Sedébitis & vos ſuper ſedes duódecim, judicántes duódecim tribus Iſraël, allelúia. *Matt.* 19. 28.

CAPITULUM. *Sap.* 3. 8.

JUdicábunt natiónes, & dominabúntur pópulis, & regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

℞. *breve.* Annuntiavérunt cœli juſtítiam ejus, * Allelúia, allelúia. ℞. Annuntiavérunt. ℣. Et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus. * Allelúia. Glória. ℞. Annuntiavérunt. *Pſ. 96. 6.*

℣. Non ſunt loquélæ neque ſermónes, ℞. Quorum non audiántur voces eórum. *Pſ.* 18. 4.

Oratio quæ dicta fuit in Laudibus, & ſic in aliis Communibus.

AD SEXTAM.

Hymnus. Jam ſolis aúreum jubar, p. 19. *Et ſic in aliis Communibus.*

Ant. 8. G. Gaudébit cor veſtrum; & gaúdium veſtrum nemo tollet à vobis, allelúia. *Joan.* 16. 22.

CAPITULUM. *Act.* 5. 41.

IBant gaudéntes à conſpéctu concílii; quóniam digni hábiti ſunt pro nómine Jeſu contuméliam pati.

℞. *breve.* Quis loquétur poténtias Dómini? * Allelúia, allelúia. ℞. Quis. ℣. Audítas fáciet omnes laudes ejus? * Allelúia. Glória. ℞. Quis loquétur. *Pſ.* 105. 2.

℣. Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi? ℞. Potens es, Dómine; & véritas tua, in circúitu tuo. *Pſ.* 88. 9.

Oratio quæ dicta fuit in Laudibus, & ſic in aliis Communibus.

AD NONAM.

Hymnus. Prono volútus ímpetu, p. 21. *Et ſic in aliis Communibus.*

Ant. 3. *a.* Rogáte dóminum meſſis, ut mittat operários in meſſem ſuam, allelúia. *Matt.* 9. 38.

CAPITULUM. *Iſ.* 65. 23. 24.

SEmen benedictórum Dómini eſt, & nepótes eórum cum eis. Erítque: Antequàm clament, ego exaúdiam; illis adhuc loquéntibus, ego aúdiam, dicit Dóminus.

℞. *breve.* Dicent inter Gentes: Magnificávit Dóminus fácere cum eis, * Allelúia, allelúia. ℞. Dicent. ℣. Magnificávit Dóminus fácere nobíſcum, * Allelúia. Glória. ℞. Dicent. *Pſ.* 125. 2. 3.

℣. Veníte, & vidéte ópera Dómini, ℞. Quæ póſuit prodígia ſuper terram. *Pſ.* 45. 9.

Oratio quæ dicta fuit in Laudibus, & ſic in aliis Communibus.

AD VESPERAS.

Ant. 1. *D.* Stultam fecit Deus ſapiéntiam hujus mundi, allelúia. 1. *Cor.* 1. 20.

Ant. 2. D. Plácuit Deo per ſtultítiam prædicatió-

nis ſalvos fácere credéntes, allelúia. 1. *Cor.* 1. 21.

Ant. 4. f. Quod ſtultum eſt Dei, ſapiéntius eſt homínibus: & quod infírmum eſt Dei, fórtius eſt homínibus, allelúia. 1. *Cor.* 1. 25.

Ant. 3. a. Quæ ſtulta ſunt mundi elégit Deus, ut confúndat ſapiéntes: & infírma mundi elégit Deus, ut confúndat fórtia, allelúia. 1. *Cor.* 1. 27.

Ant. 5. C. Teſtaméntum ætérnum conſtítuit cum illis Deus; & juſtítiam, & judícia ſua oſténdit illis, allelúia. *Eccli.* 17. 10.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 2. 7. 8.

LOquimur Dei ſapiéntiam in myſtério, quæ abſcóndita eſt, quam prædeſtinávit Deus ante ſǽcula in glóriam noſtram, quam nemo príncipum hujus ſǽculi cognóvit.

HYMNUS. S. V.

NATUS Paréntireddi-
tus,
Non vos amícos déſeret:
Sub imbre lapſum flámmeo
Infúndet in vos Spíritum.

HAUSTO repléti Númine,
Terras in omnes líberi,
Chriſtum, tubis cœléſtibus,
Chriſtum Deum vulgábitis:

NON jam tenébit ámpliùs
Formído mortis ábditos:
Apérta non eúntibus
Addent moras perícula.

VOS ante reges fórtiter
Cernétis armátas neces:
Hæc, nempè pro Chriſto mori,
Supréma vobis glória.

ORATE, firma ſit fides,
Et certa ſe ſpes érigat;
Illápſa noſtris córdibus
Pellat timórem cáritas.

DA, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

SIT laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei; ℟. Et facta ejus intellexérunt. *Pſ.* 63. 10.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. G. Glóriam adépti ſunt, & in diébus ſuis habéntur in laúdibus: qui de illis nati ſunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum, allelúia. *Eccli.* 44. 7. 8.

Oratio ut in Proprio Sanctorum.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. D. Murus Civitátis habens fundaménta duódecim, & in ipſis duódecim nómina duódecim Apoſtolórum Agni, allelúia. *Apoc.* 21. 14.

Hymnus habetur in Proprio de Tempore.

CAPITULUM. *Eph.* 2. 19. 20.

FRatres, jam non eſtis hóſpites & ádvenæ,

ſed eſtis cives Sanctórum & doméſtici Dei, ſuperædificáti ſuper fundaméntum Apoſtolórum & Prophetárum, ipſo ſummo angulári lápide Chriſto Jeſu.

℟. *breve.* In manus tuas, Dómine, * Comméndo ſpíritum meum. ℟. In manus. ℣. Redemíſti me, Dómine, Deus veritátis. * Comméndo ſpíritum meũ. Glória. ℟. In manus. *Pſ.* 30. 6.

℣. Cuſtódi me, Dómine, ut pupíllam óculi; ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege me. *Pſ.* 16. 8.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 1. a. Fundaméntum áliud nemo poteſt pónere, præter id quod póſitum eſt, quod eſt Chriſtus Jeſus, allelúia. 1. *Cor.* 3. 11.

Oratio & cætera omnia ut in Proprio de Tempore. Et ſic in aliis Communibus.

COMMUNE UNIUS MARTYRIS.

IN I. VESPERIS.

Antiphona 1. *toni* g.

JUſtus, quaſi leo confídens, abſque terróre erit, allelúia. *Prov.* 28. 1.

Ant. 2. *D.* Timórem, & metum, & probatiónem indúcet ſuper illum Dóminus, allelúia. *Eccli.* 4. 19.

Ant. 3. *à.* In tentatióne Deus illum conſervábit, & liberábit à malis, allelúia. *Eccli.* 33. 1.

Ant. 4. a. Firmábit illum, & iter addúcet diréctum ad illum, & lætificábit illum, allelúia. *Eccli.* 4. 20.

Ant. 8. G. Uſque in tempus ſuſtinébit pátiens; & póſteà rēddítio jucunditátis, allelúia. *Eccli.* 1. 29.

CAPITULUM. *Eccli.* 2. 5. 6.

IN igne probátur aurum & argéntum, hómines verò receptíbiles in camíno humiliatiónis. Crede Deo, & recuperábit te; & dírige viam tuam, & ſpera in illum.

In Duplicibus majoribus & ſuprà.

℟. Benedíctus vir qui confídit in Dómino, * Et erit Dóminus fidúcia ejus, allelúia. *Jer.* 17. 7. ℣. Qui credit in Fílium Dei, habet teſtimónium Dei in ſe. 1. *Joan.* 5. 10. * Et erit. Glória. * Et erit.

HYMNUS. S. V.

EX quo, ſalus mortálium,
Fluxit ſacer Dei cruor,
Homo redémptus æmulum
Deo litávit ſánguinem.

NON jam crucis Chriſti pudet;
Quin ſurgit ingens glória,
Deum fatéri mórtuum,
Pro mórtuo mori Deo.

HOC iſte plenus ſpíritu
Ridet minas, ridet neces,
Tuâque fretus déxterâ,
Tibi, Redémptor, mílitat.

PARATA ſpectans præmia,
Secúrus ad pœnas volat;
Sic pugnat, ut ſperet mori,
Et morte mortem víncere.
UNUS tot armátas manus
Stupénte laſſat júdice;
Et tortus ipſis qui cadit,
Torquéntibus fit fórtior.
DA, Chriſte, tanti mílitis
Æquáre facta fórtia:
Da ſuſtinére pro tuo
Quodcúmque durum, nómine.
DA, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.
SIT laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. Juſtus, cùm cecíderit, non collidétur; ℟. Quia Dóminus ſuppónit manum ſuam. *Pſ.* 36. 24.

Ad Magníficat, *Ant.* 3. *a.* Bonus Dóminus, & confórtans in die tribulatiónis, & ſciens ſperántes in ſe, allelúia. *Nah.* 1. 7.

Oratio ut infrà ad Laudes, niſi ſit propria.

Si eodem die occurrat Commemoratio alterius Martyris, fiet per Antiphonam ad Benedíctus, *infrà, & ℣. ex Laudibus, cum Oratione in Proprio Sanctorum deſignata. Quod ſervatur in omni alio Communi.*

COMPLETORIUM *habetur poſt ſecundas Veſperas.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Deum qui fidéli uſque ad mortem dat corónam vitæ, * Veníte, adorémus, allelúia. *Apoc.* 2. 10.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2.

HYMNUS. S. V.

FELIX morte tuâ, qui cruciátibus
Cœlo diffícilem rúmpere amas viam,
Et ſignáre cruóre,
Quam Chriſto déderas fidem.
PŒNIS victa quibus defíceret fides?
Tu pœnas ávidâ mente præóccupas:
Cui non ſúfficit una,
Ambis innúmeras neces.
TE pro lege ſua magnánimum mori,
Te Chriſtus púgilem ſpectat ab æthere;
Ne ſuccúmbere poſſis,
Tecum prælia ſúſtinet.
ET nos delícias, vana per ótia,
Gens infída Deo, quærimus ánxii:
Quid torpémus? inértes
Sanguis Mártyris éxcitat.
SEMPER máxima laus ingénito Patri;
Semper laus génito máxima Fílio;
Sacri nexus amóris,
Sit laus par tibi, Spíritus. Amen.

Ant. 8. c. Honeſtávit

illum Deus in labóribus, & complévit labóres illíus, allelúia. *Sap.* 10. 10.

Ant. 1. g. Mendáces oſténdit Deus qui maculavérunt illum, & dedit illi claritátem ætérnam, allelúia. *Sap.* 10. 14.

Ant. 6. F. Abſque terróre requiéſcet, & abundántiâ perfruétur, ci móre malórum ſubláto, allelúia. *Prov.* 1. 33.

℣. Dicet Dómino: Suſcéptor meus es tu, ℟. Et refúgium meum. *Pſ.* 90. 2.

Si Feſtum ſit Duplex minus aut ſuprà, I. Lectio de Scriptura occurrente, in unam junctis duabus prioribus; II. & III. ut in Proprio Sanctorum. Si verò Feſtum ſit Semiduplex aut Simplex; duæ priores Lectiones de Scriptura occurrente, III. de Feſto ut in Proprio Sanctorum.

℟. *j.* Eruens liberábo te, & gládio non cades: ſed erit tibi ánima tua in ſalútem; * Quia in me habuíſti fidúciam; ait Dóminus, allelúia. *Jer.* 39. 18. ℣. Quóniam ſerváſti verbum patiéntiæ meæ, & ego ſervábo te ab hora tentatiónis. *Apoc.* 3. 10. * Quia.

℟. *ij.* Nunc réquiem dedit Dóminus Deus meus mihi per circúitum; * Et non eſt Satan, neque occúrſus malus, allelúia. 3. *Reg.* 5. 4. ℣. Oppréſſum à nefandórum injúria, ac luxurióſa converſatióne erípuit. 2. *Petr.* 2. 7. * Et non.

℟. *iij.* Probávit me Deus quaſi aurum quod per ignem tranſit; * Veſtígia ejus ſecútus eſt pes meus; viam ejus cuſtodívi, & non declinávi ex ea, allelúia. *Job.* 23. 10. 11. ℣. Repóſita eſt mihi coróna juſtítiæ, quam reddet mihi Dóminus, in illa die, juſtus Judex. 2. *Tim.* 4. 8. * Veſtígia. Glória. * Veſtígia.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Ego cantábo fortitúdinem tuam, Dómine; ℟. Et exultábo manè miſericórdiam tuam. *Pſ.* 58. 17.

Ant. 4. A. Dóminus tecum, virórum fortíſſime, allelúia. *Judic.* 6. 12.

Ant. 5. a. Non eſt Deus álius ut Deus rectíſſimi; Aſcénſor cœli auxiliátor tuus, allelúia. *Deut.* 33. 26.

Ant. 7. d. Dóminus ipſe erit tecum; non dimíttet, nec derelínquet te, allelúia. *Deut.* 31. 8.

Ant. 1. D. Deus.

CANTICUM. *Eccli.* 6. 51. *v.* 1. *ad* 5.

Martyr Deum laudat, & gratias agit pro victoria reportata.

CONfitébor tibi, Dómine Rex, * & collaudábo te Deum ſalvatórem meum.

Confitébor nómini tuo,

* quóniam adjútor & protéctor factus es mihi :

Et liberáſti corpus meum à perditióne, à láqueo linguæ iníquæ, & à lábiis operántium mendácium : * & in conſpéctu aſtántium factus es mihi adjútor :

Et liberáſti me ſecúndùm multitúdinē miſericórdiæ nóminis tui * à rugiéntibus præparátis ad eſcam,

De mánibus quæréntium ánimam meam, * & de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me.

Ant. Deus tuus quem colis ſemper, ipſe liberábit te, allelúia. *Dan.* 6. 16.

Ant. 2. *D.* Ejíciet à fácie tua inimícum, dicétque; Contérere, allelúia. *Deut.* 33. 27.

CAPITULUM. *Rom.* 5. 3. 4. 5.

GLoriámur in tribulatiónibus, ſciéntes quòd tribulátio patiéntiam operátur, patiéntia autem probatiónem, probátio verò ſpem, ſpes autem non confúndit.

HYMNUS.

ECquis magnánimus ſe pugil éxhibet?
Fit verbum gládius, fit clýpeus fides;
Athletámque Dei præparat árdua
Ad certámina véritas.

INUNC, ſancte pugil, quò pia prælia,
Quò te magna vocant prǽmia mílitem :
Præſens Chriſtus adeſt : hoc duce, non cades,
Ni victâ morte fórtior.

FRUSTRA barbáries explícuit cruces;
Nil torménta movent, ore ſeréníor,
Et fidens ánimi, promptus ad ómnia,
Pœnas inter ovat ſuas.

REGES ante feros impávidus volat,
Teſtatúrque fidem, nil métuit mori
Os, viréſque, ſui pollíciti memor,
Præſens ſuppéditat Deus.

ÆTERNUM cita mors vívere Mártyri
Quod ſpondet, próperas, Martyr ovans mori,
Palmam dum móriens conſéqueris tibi,
Firmas, nóſque mori doces.

PATRI máxima laus, máxima Fílio,
Amborúmque ſacro máxima Flámini,
Qui dat Martýribus millé neces pati,
Et per fúnera víncere.
Amen.

℣. Dóminus exaudívit eum, ℟. Et de ómnibus tribulatiónibus ejus ſalvávit eum. *Pſ.* 33. 7.

Ad Benedíctus, *Ant.* 4. d. Hoc pro certo habet omnis qui te colit, Dómine, quòd vita ejus, ſi in probatióne fúerit, coronábitur, allelúia. *Tob.* 3. 21.

Oratio.

ADéſto, Dómine, ſupplicatiónibus noſtris;

ut qui beáti Mártyris tui *N.* natalítiis gloriámur, nec minis injúſtè perſequéntium, nec ullis perturbémur advérſis; Per Dóminum.

Alia Oratio.

DA nobis, quæſumus, Dómine, intercedénte beáto *N.* Mártyre tuo, in tua fide & ſinceritáte conſtántiam; ut in caritáte divína firmáti, nullis tentatiónibus ab ejus integritáte divellámur; Per Dóminum.

Si ſit Pontifex.

Oratio.

FAc nos, Dómine Deus, imitári ſacerdotálem conſtántiam beáti *N.* Mártyris tui atque Pontíficis; ut fidem ſervántes quam dócuit, ejúſdem corónæ consórtes efficiámur; Per Dóminum.

Alia Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui beáto *N.* dignam Mártyre atque Pontífice fidem & fortitúdinem tribuíſti: fac nos, ejus méritis, vitæ frágilis amórem abjícere, & ad te, qui ſolus vera vita es, felíciter perveníre; Per Dóminum.

Si facienda ſit Commemoratio alterius Martyris, fiet per Ant. ad Magníficat *&* ℣. *ex ſecundis Veſperis. Quod ſervatur in omni alio Communi.*

AD PRIMAM.

Ant. 4. A. Dóminus tecum, virórum fortíſſime, allelúia. *Judic.* 6. 12.

CAPITULUM. *Apoc.* 6. 2.

DAta eſt ei coróna; & exívit vincens, ut vínceret.

℟. *breve.* Chriſte Fili, *p.* v.

Cætera ut in Proprio de Tempore.

AD TERTIAM.

Ant. 5. a. Non eſt Deus álius ut Deus rectíſſimi; Aſcénſor cœli auxiliátor tuus, allelúia. *Deut.* 33. 26.

CAPITULUM. *Apoc.* 3. 12.

QUi vícerit, fáciam illum colúmnam in templo Dei mei, & foràs non egrediétur ámpliùs, & ſcribam ſuper eum nomen Dei mei.

℟. *breve.* Super ſalutáre tuum, Dómine, exultábit veheménter, * Allelúia, allelúia. ℟. Super. ℣. Deſidérium cordis ejus tribuíſti ei. * Allelúia. Glória. ℟. Super. *Pſ.* 20. 2. 3.

℣. Poſuíſti in cápite ejus corónam. ℟. De lápide pretióſo. *Pſ.* 20. 4.

AD SEXTAM.

Ant. 7. d. Dóminus ipſe erit tecum; non dimíttet, nec derelínquet te, allelúia. *Deut.* 31. 8.

CAPITULUM. *Sap.* 10. 16.

SApiéntia intrávit in ánimam ſervi Dei, & ſtetit contra reges horréndos in porténtis & ſignis.

℟. *breve.* Adjútor meus, tibi pſallam, * Allelúia,

alleluia. ℟. Adjútor. ℣. Quia, Deus, ſuſcéptor meus es. * Allelúia. Glória. ℟. Adjútor. *Pſ.* 58. 18.

℣. Tu, Dómine, adjuvíſti me, ℟. Et conſolátus es me. *Pſ.* 85. 17.

AD NONAM.

Ant. 2. *D.* Ejíciet à fácie tua inimícum, dicétque: Contérere, allelúia. *Deut.* 33. 27.

CAPITULUM. *Jer.* 20. 13.

CAntáte Dómino, laudáte Dóminum; quia liberávit ánimam páuperis de manu malórum.

℟. *breve.* Magna eſt glória ejus, * Allelúia, allelúia. ℟. Magna. ℣. In ſalutári tuo, Dómine. * Allelúia. Glória. ℟. Magna. *Pſ.* 20. 6.

℣. Glóriam & magnum decórem. ℟. Impónes ſuper eum. *Pſ.* 20. 6.

AD VESPERAS.

Ant. 8. *g.* Quis eſt qui vincit mundum, niſì qui credit quóniam Jeſus eſt Fílius Dei? allelúia. 1. *Joan.* 5. 5.

Ant. 1. *a.* Hæc eſt grátia, ſi propter Dei conſciéntiam, ſúſtinet quis triſtítias, pátiens injúſtè, allelúia. 1. *Petr.* 2. 19.

Ant. 3. *c.* Qui certat in agóne, non coronátur, niſì legítimè certáverit; allelúia. 2. *Tim.* 2. 5.

Ant. 2. *D.* Qui vícerit, non lædétur à morte ſecúnda, allelúia. *Apoc.* 2. 11.

Ant. 6. *F.* Qui vícerit ſic, veſtiétur veſtiméntis albis, allelúia. *Apoc.* 3. 5.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 9. 25.

OMnis qui in agóne conténdit, ab ómnibus ſe ábſtinet; & illi quidem, ut corruptíbilem corónam accípiant, nos autem incorrúptam.

HYMNUS. S. V.

JAM non te lácerant carníficum manus,
Inter qui récubas Cœlítuum choros:
Nunc pro cárcere cæco,
Fulgéntes hábitas domos.

NON jam vincla manus, non cóhibent pedes;
Tu liber Súperûm regna perámbulas:
Quot plagis laniátus,
Cœlo tot rádiis nites.

NEC te dira fames, nec ſitis ámpliùs,
Nec probróſa premit te modò núditas:
Nunc te lúmine puro
Paſcit Chriſtus & índuit.

SIC tu Martyribus dexter ades, Deus,
Ut quos mors périmit, glória víndicet:
Confundíſque tyránnum,
Dum quos déprimis, élevas.

SEMPER máxima laus ingénito Patri;
Semper laus génito máxima Fílio;
Sacri nexus amóris,

Sit laus par tibi, Spíritus. Amen.

℣. Si consíſtant advérsùm me caſtra; ℟. Non timébit cor meum. *Pſ.* 26. 3.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. c. Qui amat ánimam ſuam, perdet eam: & qui odit ánimam ſuam in hoc mundo, in vitam ætérnam cuſtódit eam, allelúia. *Joan.* 12. 25.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 4. a. Qui ſuſtinúerit in finem, hic ſalvus erit, allelúia. *Marc.* 13. 13.

Hymnus conveniens.

CAPITULUM. *Jac.* 1. 2. 3. 4.

Omne gaúdium exiſtimáte, fratres mei, cùm in tentatiónes várias incidéritis, ſciéntes quòd probátio fídei veſtræ patiéntiam operátur, patiéntia autem opus perféctum habet.

℟. *breve.* In manus, *p.* viij.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 5. a. Beátus vir qui ſuffert tentatiónem; quóniam, cùm probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, allelúia *Jac.* 1. 12.

Oratio & cætera omnia ut in Propria de Tempore.

COMMUNE PLURIUM MARTYRUM.

IN I. VESPERIS.

Antiphona 2. *toni* D.

JUſtítia rectórum liberábit eos: & in inſídiis ſuis capiéntur iníqui, allelúia. *Prov.* 11. 6.

Ant. 3. *a.* Eligéntur, & dealbabúntur, & quaſi ignis probabúntur multi, allelúia. *Dan.* 12. 10.

Ant. 4. f. Ruent in gládio, & in flamma, & in captivitáte, allelúia. *Dan.* 11. 33.

Ant. 5. c. In paucis vexáti, in multis benè diſponéntur, allelúia. *Sap.* 3. 5.

Ant. 1. a. Ruent ut confléntur, & eligántur, & dealbéntur uſque ad tempus præfinítum, allelúia. *Dan.* 11. 35.

CAPITULUM. *Iſ.* 51. 7. 8.

NOlíte timére oppróbrium hóminum, & blaſphémias eórum ne metuátis; ſicut enim veſtiméntum, ſic cómedet eos vermis; & ſicut lanam, ſic devorábit eos tínea: ſalus autem mea in ſempitérnum erit.

In Duplicibus majoribus & ſupra.

℟. Omnes qui placuérunt Deo, * Per multas tribulatiónes tranſiérunt fidéles, allelúia. *Judith.* 8. 23. ℣. Datum eſt béſtiæ bellum fácere cum ſanctis. *Apoc.* 13. 7. * Per. Glória. * Per.

HYMNUS. S. V.

FORTES cadéndo Mártyres,
Quos empta fuſo ſánguine
Cœléſtis ornat púrpura,
Junctis canámus vócibus.
IMPLERE vos omnes decet

Paſſo Deo quod déſuit;
Per tot neces læſo Patri
Fit plena Chriſtus hóſtia.
QUEM lictor insánus ſitit,
Quem cæcus effúndit furor,
Amor ſacérdos pródigum
Chriſto cruórem cónſecrat.
ET ille, mixtus ſánguini
Quem fudit in ligno Deus,
Fundéntibus placábilem
Oráre non ceſſat Deum.
SIC, Chriſte, robur Mártyrum,
Certáre das & víncere;
Tuóſque múnerans, tua
Æquus corónas múnera.
DA, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.
SIT laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. Viríliter ágite, & confortétur cor veſtrum., ℟. Omnes qui ſperátis in Dómino. *Pſ.* 30. 25.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. J. Agnóſcent qui derelícti ſunt, quóniam nihil méliùs eſt, quàm timor Dei: & nihil dúlciùs quàm reſpícere in mandátis Dómini, allelúia. *Eccli.* 23. 37.

Oratio ut infrà ad Laudes, niſi ſit propria.

COMPLETORIUM *habetur poſt ſecundas Veſperas.*

AD OFFICIUM
NOCTURNUM.

Invitatorium. Dóminum legítimè certántes coronántem, * Veníte, adorémus, allelúia. 2. *Tim.* 2. 5.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2.

HYMNUS. C.

CHRISTI Martýribus débita nos decet,
Virtútis mémores, prómere cántica,
Quos nec blandítiis, nec pótuit minis
Fallax víncere séculum.
CŒLESTIS pátriæ mens ínhians bonis,
Mundi ſpernit opes flúxaque gaúdia:
Vitæ quin étiam, præ Dómini lucro,
Jactúram fácilem putant.
NON vultus métuunt carníficum truces:
Fetas ſupplíciis deſpíciunt manus:
Enſes, flagra, rotas, ómnia pérpeti
Victrix edócuit fides.
O INCREDIBILEM vim patiéntiæ!
Non, artus láceros qui crúciat dolor,
Extórquet gémitum, non querimóniam
Agnis mítibus élicit.
ERGO nunc própior, Chriſte, tibi ſedet
Palmis turba nitens uſque viréntibus,
Victorúmque gerens prǽmia, nóbiles
Multo sánguine laúreas.
SIT laus ſumma Patri, súmmaque Fílio;

Sit par, ſancte, tibi glória, Spíritus,
Cujus præsídio prælia súſtinent,
Contémptâ nece, Mártyres. Amen.

Ant. 4. A. Módico nunc dolóre ſuſtentáto, ſub teſtaménto ætérnæ vitæ effécti ſunt, allelúia. 2. *Mach.* 7. 36.

Ant. 7. d. Agnus qui in médio throni eſt, reget illos, & dedúcet eos ad vitæ fontes aquárum, allelúia. *Apoc.* 7. 17.

Ant. 1. *D.* Accípient regnum decóris, & diadéma ſpeciéi de manu Dómini, allelúia. *Sap.* 5. 17.

℣. Salvábit eos Dóminus; ℟. Quia ſperavérunt in eo. *Pſ.* 36. 40.

Si Feſtum ſit Duplex minus aut ſuprà, I. Lectio de Scriptura occurrente, in unam junctis duabus prioribus; II. & III. ut in Proprio Sanctorum. Si verò Feſtum ſit Semiduplex aut Simplex; duæ priores Lectiones de Scriptura occurrente, III. de Feſto ut in Proprio Sanctorum.

℟. *j.* Venit Antíquus diérum, & judícium dedit Sanctis Excélſi; * Et tempus advénit, & regnum obtinuérunt Sancti, allelúia. *Dan.* 7. 22. ℣. Non dilexérunt ánimas ſuas uſque ad mortem. *Apoc.* 12. 11. * Et.

℟. *ij.* Viſi ſunt óculis inſipiéntium mori; & * Æſtimáta eſt afflíctio, éxitus illórum; & quod à nobis eſt iter, extermínium; illi autem ſunt in pace, allelúia. *Sap.* 3. 2. 3. ℣. Beáti qui perſecutiónem patiúntur propter juſtítiam: quóniam ipsórum eſt regnum cœlórum. *Matt.* 5. 10. * Æſtimáta.

℟. *iij.* Vitam illórum æſtimabámus insániam, & finem illórum ſinè honóre: * Ecce quómodo computáti ſunt inter fílios Dei, & inter Sanctos ſors illórum eſt! allelúia. *Sap.* 5. 4. 5. ℣. Nolíte amíttere confidéntiam veſtram, quæ magnam habet remuneratiónem. *Hebr.* 10. 35. * Ecce. Glória. * Ecce.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Non derelínquet Dóminus ſanctos ſuos; ℟. In ætérnum conſervabúntur. *Pſ.* 36. 28.

Ant. 3. E. Qui própriâ voluntáte obtuliſtis vos diſcrímini, benedícite Dómino, allelúia. *Judic.* 5. 9.

Ant. 4. a. Vobis donátum eſt pro Chriſto, non ſolùm ut in eum credátis, ſed ut étiam pro illo patiámini, allelúia. *Philip.* 1. 29.

Ant. 2. D. Rapínam bonórum veſtrórum cum gáudio ſuſcepiſtis, cognoſcéntes vos habére melićrem & manéntem ſubſtántiam, allelúia. *Hebr.* 10. 34.

Ant. 1. f. Credéntes,

ANTICUM. *Sap. c.* 3. *v.* 1. *ad* 8.
oria Martyrum celebratur.

Uſtórum ánimæ in manu Dei ſunt, * & non nget illos torméntum ortis.

Viſi ſunt óculis inſipiénum mori; * & æſtimáta ſt afflíctio éxitus illórum;

Et quod à nobis eſt iter, xterminium: * illi autem unt in pace.

Et ſi coram homínibus ormenta paſſi ſunt, * ſpes llórum immortalitáte plena eſt.

In paucis vexáti, in multis benè diſponéntur: * quóniam Deus tentávit eos, & invénit illos dignos ſe.

Tanquam aurum in fornáce probávit illos, & quaſi holocauſti hóſtiam accépit illos; * & in témpore erit reſpéctus illórum.

Fulgébunt Juſti, * & tanquam ſcintíllæ in arundinéto diſcúrrent.

Judicábunt natiónes, & dominabúntur pópulis; * & regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

Ant. Credéntes exultábitis lætítiâ inenarrábili & glorificátâ, reportántes finem fídei veſtræ, ſalútem animárum, allelúia. 1. *Petr.* 1. 8. 9.

Ant. 6. F. Cùm Chriſtus apparúerit, vita veſtra, tunc & vos apparébitis cum ipſo in glória, allelúia. *Coloſſ.* 3. 4.

CAPITULUM. *Apoc.* 6. 11.

Datæ ſunt illis ſíngulæ ſtolæ albæ; & dictum eſt illis, ut requieſcerent adhuc tempus módicum, donec compleántur conſérvi eórum, & fratres eórum, qui interficiéndi ſunt, ſicut & illi.

HYMNUS. S. V.

Quam, Chriſte, ſignáſti viam
Primus, profúſo ſánguine,
Per hanc tui te fórtiter
Ducem ſequúntur mílites.

Foſſus manus, foſſus pedes,
Ovans ad aſtra tránſvolas;
Et membra trunci Mártyres
Addunt triúmpho ſe tuo.

Omnes in oſtro ſpléndidi
Tuum tríbunal ámbiunt;
Accépta moſtrant vúlnera,
Et per tot ora ſúpplicant.

Audire ſi nos réſpuis,
Quos críminum moles gravat,
Audi tuos, qui ſánguinem
Fudére pro te, Mártyres.

Fac, ſi tyránnus déficit,
Ne blandiéndo mólliùs
Frangat volúptas péctora,
Ipſis tyránnis ſævior.

Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere;
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,

Eménſi, duce te, Chriſte, perícula,
Tangunt líttora pátriæ.
Sed quid barbáries ímpia próficit?
Non hæc Chriſtíadas vúlnera déprimunt:
Gens exórta ſacro fúnere Núminis,
Creſcit sánguine Mártyrum.
Patri máxima ſit, máxima Fílio,
Sit par Spirítui; laus tibi, Trínitas,
Quæ te Martýribus pródiga prǽmium
Das, & vívere per neces. Amen.

℣. In te ſperavérunt, Dómine; ℟. Et non ſunt confúſi. *Pſ.* 21. 6.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. c. Mórtui ſunt in dolóribus péſſimis, in fame, & in gládio, & in emiſſióne, allelúia. *Bar.* 2. 25.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 3. *a.* Omnes qui piè volunt vívere in Chriſto Jeſu, perſecutiónem patiéntur, allelúia. 2. *Tim.* 3. 12.

Hymnus conveniens.

Capitulum. 1. *Petr.* 3. 13. 14.

Quis eſt qui vobis nóceat, ſi boni æmulatóres fuéritis? Sed & ſi quid patímini propter juſtítiam, beáti.

℟. *breve.* In manus, *p.* viij.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 6. F. Non egébunt lúmine lucérnæ, neque lúmine ſolis, quóniam Dóminus Deus illuminábit illos, allelúia. *Apoc.* 22. 5.

Oratio & cætera omnia ut in Proprio de Tempore.

COMMUNE
UNIUS SANCTI PONTIFICIS.

IN I. VESPERIS.

Antiphona 5. *toni* a.

Quæsívit Dóminus ſibi virum juxta cor ſuum: & præcépit ei Dóminus, ut eſſet dux ſuper pópulum ſuum, allelúia. 1. *Reg.* 13. 14.

Ant. 6. F. Geſtábit judícium filiórum Iſraël in péctore ſuo, in conſpéctu Dómini ſemper, allelúia. *Exod.* 28. 30.

Ant. 1. D. Legem requírent ex ore ejus, quia ángelus Dómini exercítuum eſt, allelúia. *Malach.* 2. 7.

Ant. 7. *d.* Rogánte pro eis ſacerdóte, propítius erit eis Dóminus, allelúia. *Levit.* 4. 20.

Ant. 1. g. Non egrediétur de Sanctis, ne pólluat Sanctuárium Dómini; quia óleum ſanctæ unctiónis Dei ſuper eum eſt, allelúia. *Levit.* 21. 12.

PITULUM. 1. *Reg.* 2.
5.
Uſcitábo mihi Sacerdótem fidélem, qui juxta meum & ánimam meam iet; & ædificábo ei do- m fidélem; & ambulá- coram Chriſto meo cun- s diébus.

In Duplicibus majoribus ſuprà.

℟. Hoc eſt quod locútus t Dóminus: * Sanctificá- or in iis qui appropínquant ihi, & in conſpéctu om- is pópuli glorificeábor, al- elúia. *Levit.* 10. 3. ℣. Scri- tum eſt: Sancti éritis, uóniam ego ſanctus ſum. . *Petr.* 1. 16.* Sanctificá- or. Glória. * Sanctificá- or.

HYMNUS. G. S.

CHRISTE paſtórum
Caput atque Princeps,
Præſulis feſtam veneráta
lucem,
Débitis ſupplex tua templa
votis,
Turba frequéntat.

ILLE non vano ténuit
treméndam
Spíritu ſedem, próprio nec
auſu;
Sed ſacrum juſſus, Dómi-
no vocánte,
Sumpſit honórem.

STRENUUM bello pú-
gilem, ſupérni
Chríſmatis pleno tuus un-
xit intùs
Spíritus cornu; poſuítque
ſanctam
Páſcere gentem.

FIT gregis paſtor, pa-
ter atque forma:
Omnium curas levat &
labóres;
Lætus impéndit ſua sé-
que; cunctis
Súfficit unus.

PRO reis orat; réficit
geméntes,
Erigit lapſos, tenebráſque
pellit;
Fit potens verbo, docet
alta, pravum
Cónterit hoſtem.

FAC ut illíus précibus
juvémur,
Chriſte, fac Patrem, pa-
ritérque tecum
Spíritum, jugi celebrémus
hymno
Omne per ævum.
Amen.

℣. Beátus quem elegíſti & aſſumpsíſti, Dómine; ℟. Inhabitábit in átriis tuis. *Pſ.* 64. 5.

Ad Magníficat, *Ant.* 4. E. Ipſum elégit Dóminus ab omni vivénte, offérre ſacrifícium Deo, incénſum, & bonum odórem, in memóriam placáre pro pópulo ſuo, allelúia. *Eccli.* 45. 20.

Oratio ut infrà ad Laudes, niſì ſit propria.

COMPLETORIUM *habetur poſt ſecundas Veſperas.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Chriſtum paſtórum Príncipem, * Veníte, adorémus, allelúia. 1. *Petr.* 5. 4.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2.

HYMNUS. S. V.

CHRISTE, decréto Patris inſtitútus
Póntifex ſummo, tibi ſegregátos
Ponis & formas pópulis regéndis
Ipſe miníſtros.

HUNC juvat feſto celebráre cantu,
Qui, licèt magnis méritis corúſcans,
Sumpſit invítus, trepidánte dextrâ,
Pondus honóris.

NOVERAT quantis páteat períclis
Ille, qui ſummos ápices adéptus,
Omnium curas, ſibi raptus uni,
Súſtinet omnes.

FECERAT fervens amor inquiétum:
Quò gregis cari pia cura poſcit,
Advolat promptus; mora non eúntem
Ulla retárdat.

DUX iter, vitâ præeúnte, monſtrat;
Cómprobat factis ſua dicta magnis;
Et domum ſanctam benè olénte Chriſti
Implet odóre.

LUX erat cæco, cólumen labánti,
Una ſpes lapſo, míſero levámen,
Próvidus cunctis pater, omnibúſque
Omnia factus.

CHRISTE, paſtórum bonus ipſe Paſtor,
Qui greges paſcis próprio cruóre,
Fac ut ætérnæ súbeant opíma
Páſcua vitæ. Amen.

Ant. 1. a. Non recédet memória ejus, & nomen ejus requirétur à generatióne in generatiónem, allelúia. *Eccli.* 39. 13.

Ant. 3. *a.* In vita ſua ſuffúlſit domum, & in diébus ſuis corroborávit templum, allelúia. *Eccli.* 50. 1.

Ant. 7. c. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, & laudem ejus enuntiábit Eccléſia, allelúia. *Eccli.* 39. 14.

℣. Salvum fecit Dóminus chriſtum ſuum; ℟. Exaúdiet illum de cœlo ſancto ſuo. *Pſ.* 19. 7.

Si Feſtum ſit Duplex minus aut ſuprà, I. Lectio de Scriptura occurrente, in unam junctis duabus prioribus; II. & III. ut in Proprio Sanctorum. Si verò Feſtum ſit Semiduplex aut Simplex; duæ priores Lectiones de Scriptura occurrente, III. de Feſto ut in Proprio Sanctorum.

℟. *j.* Super ſpéculam Dómini ego ſum, ſtans júgiter per diem: * Et ſuper cuſtódiam meam ego ſum, ſtans totis nóctibus, allelúia. *Iſ.* 21. 8. ℣. Nocte & die non ceſsávi, cum lácrymis monens unumquémque veſtrûm. *Act.* 20. 31. * Et ſuper.

℟. *ij*. Abſit à me hoc peccátum in Dóminum, ut ceſſem oráre pro vobis, * Et docébo vos viam bonam & rectam, allelúia. 1. *Reg*. 12. 23. ℣. Cùm liber eſſem ex ómnibus, ómnium me ſervum feci, ut plures lucrifácerem. 1. *Cor*. 9. 19. * Et docébo.

℟. *iij*. Quaſi ſtella matutína in médio nébulæ, & quaſi luna plena in diebus ſuis lucet, & quaſi ſol refúlgens, * Sic ille effúlſit in templo Dei, allelúia. *Eccli*. 50. 6. 7. ℣. Sicut ſol lucet in virtúte ſua. *Apoc*. 1. 16. * Sic ille. Glória. * Sic ille.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis*. Juſtítia ejus manet in séculum séculi; ℟. Cornu ejus exaltábitur in glória. *Pſ*. 111. 9.

Ant. 3. c. Deus patrum noſtrórum præordinávit te, ut cognóſceres voluntátem ejus, & vidéres Juſtum, & audíres vocem ex ore ejus, allelúia. *Act*. 22. 14.

Ant. 7. d. Cadat orátio noſtra in conſpéctu tuo, & ora pro nobis ad Dóminum Deum tuum, allelúia. *Jer*. 42. 2.

Ant. 2. D. Nominábitur tibi nomen tuum à Deo in ſempitérnum; Pax juſtítiæ, & honor pietátis, allelúia. *Bar*. 5. 4.

Ant. 5. a. Ora.

CANTICUM. *Eccli*. *c*. 50. *v*. 12. *ad* 17.

Pontificis encomium.

SAcérdos magnus in aſcénſu altáris ſancti, * glóriam dedit ſanctitátis amíctum.

In accipiéndo autem partes de manu Sacerdótum, * & ipſe ſtans juxta aram.

Et circa illum coróna fratrum, * quaſi plantátio cedri in monte Líbano.

Sic circa illum ſtetérunt quaſi rami palmæ, * & omnes filii Aaron in glória ſua.

Oblátio autem Dómini in mánibus ipsórum, * coram omni ſynagóga Iſraël:

Et conſummatióne fungens in ara, * amplificáre oblatiónem excélſi Regis.

Porréxit manum ſuam in libatióne, * & libávit de sánguine uvæ.

Effúdit in fundaménto altáris odórem divínum * excélſo Príncipi.

Ant. Ora pro ſervis tuis ad Dóminum Deum tuum, ut non moriámur, allelúia. 1. *Reg*. 12. 19.

Ant. 4. a. Circúmdabit te Deus diplóide juſtítiæ, & impónet mitram cápiti honóris ætérni, allelúia. *Bar*. 5. 2.

CAPITULUM. *Eccli*. 45. 19.

FActum eſt illi in teſtaméntum ætérnum, & ſémini ejus ſicut dies cœli, fungi ſacerdótio, & habére laudem, & glorificáre pópulum ſuum in nómine ejus.

HYMNUS G. S.

JEsu, Sacerdótum decus,
In hac die quâ glóriâ
Sanctum corónas Præſulem,
Votis adéſto ſúpplicum.

Sui probátus præmium
Amóris, & pignus tui,
A Patre tráditos tibi
Accépit agnos páſcere.

Hos novit, & præit vocans
In tuta quemque páſcua;
Victúmque præbet: aúdiunt,
Sequúntur, & vivunt oves.

Quam ſentit erràntem, jugis
Hanc nocte quærit ac die,
Et gaudet invéntam ſuo
Portans ovíli réddere.

Arcet freméntes béſtias;
Lupi retúndit ímpetus,
Dolóſque fallit, vel mori
Caro parátus pro grege.

Offert frequéntem víctimam
Cum plebe Paſtor ínnocens;
Secúmque devótum gregem
Pius Sacérdos ímmolat.

Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœleſtia.

Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Glória & honóre coronáſti eum, Dómine; ℟. Et conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum. *Pſ.* 8. 6. 7.

Ad Benedíctus, *Ant.* 8. G. Dómine, propter fámulum tuum juxta cor tuum fecíſti omnem magnificéntiam hanc, & nota eſſe voluíſti univérſa magnália, allelúia. 1. *Par.* 17. 19.

Oratio.

DIrige oves tuas, Dómine, in viam ſalútis ætérne, quam beáti Pontíficis *N.* vita cum doctrína monſtrávit: & fac nos eódem intercedénte, ſic ejus súbſequi veſtígia, ut cum ipſo coronári mereámur; Per Dóminum.

Alia Oratio.

DA Eccléſiæ tuæ, miséricors Deus, ut mérita ſancti Epíſcopi *N.* pietátem tuam pro ipſa ſemper exórent, & fructum in nobis labórum ejus cuſtódiant; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 3. c. Deus patrum noſtrórum præordinávit te, ut cognóſceres voluntátem ejus, & vidéres Juſtum, & audíres vocem ex ore ejus, allelúia. *Act.* 22. 14.

Capitulum. *Hebr.* 5. 4.

NEc quiſquam ſumit ſibi honórem, ſed qui vocátur à Deo tanquam Aaron.

℟. *breve.* Chriſte, Fili, ℣. v.

Cætera ut in Proprio de Tempore.

AD TERTIAM.

AD TERTIAM.

Ant. 7. d. Cadat orátio noſtra in conſpéctu tuo, & ora pro nobis ad Dóminum Deum tuum, allelúia. *Jer.* 42. 2.

CAPITULUM. *Hebr.* 5. 1.

OMnis Póntifex ex homínibus aſsúmptus, pro homínibus conſtitúitur in iis quæ ſunt ad Deum, ut ófferat dona & ſacrifícia pro peccátis.

℟. *breve.* Introíbo ad altáre Dei, * Allelúia, allelúia. ℟. Introíbo. ℣. Ad Deum qui lætíficat juventútem meam. * Allelúia. Glória. ℟. Introíbo. *Pſ.* 42. 4.

℣. Altária tua, Dómine virtútum; ℟. Rex meus & Deus meus. *Pſ.* 83. 4.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Nominábitur tibi nomen tuum à Deo in ſempitérnum; Pax juſtítiæ, & honor pietátis, allelúia. *Bar.* 5. 4.

CAPITULUM. *Eccli.* 45. 8.

STátuit ei Dóminus teſtaméntum ætérnum, & dedit illi ſacerdótium gentis, & beatificávit illum in glória.

℟. *breve.* Immolávi in tabernáculo ejus, * Allelúia, allelúia. ℟. Immolávi. ℣. Hóſtiam vociferatiónis. * Allelúia. Glória. ℟. Immolávi. *Pſ.* 26. 6.

℣. In Sancto appárui tibi, Dómine, ℟. Ut vidérem virtútem tuam & glóriam tuam. *Pſ.* 62. 3.

AD NONAM.

Ant. 4. a. Circúmdabit te Deus diplóide juſtítiæ, & impónet mitram cápiti honóris ætérni, allelúia. *Bar.* 5. 2.

CAPITULUM. 1. *Mach.* 14. 4.

QUæsívit bona genti ſuæ, & plácuit illis potéſtas ejus, & glória ejus ómnibus diébus.

℟. *breve.* Pavit eos in innocéntia cordis ſui, * Allelúia, allelúia. ℟. Pavit. ℣. Et in intelléctibus mánuum ſuárum dedúxit eos. * Allelúia. Glória. ℟. Pavit. *Pſ.* 77. 72.

℣. Dedúxit eos in viam rectam; ℟. Ut irent in civitátem habitatiónis. *Pſ.* 106. 7.

AD VESPERAS.

Ant. 1. f. Laudémus viros glorióſos & paréntes noſtros in generatióne ſua, allelúia. *Eccli.* 44. 1.

Ant. 2. D. Multi hómines miſericórdes vocántur; virum autem fidélem quis invéniet? allelúia. *Prov.* 20. 6.

Ant. 7. d. Illi viri miſericórdiæ ſunt, quorum pietátes non defuérunt, allelúia. *Eccli.* 44. 10.

Ant. 1. a. Córpora ipsórum in pace ſepúlta ſunt; & nomen eórum vivit in generatiónem & generatiónem, allelúia. *Eccli.* 44. 14.

Ant. 6. F. In terra ſua

duplícia poſſidébunt; lætítia ſempitérna erit eis, allelúia. *Iſ.* 61. 7.

CAPITULUM. *Hebr.* 13. 17.

OBedíte præpóſitis veſtris, & ſubjacéte eis: ipſi enim pervígilant, quaſi ratiónem pro animábus veſtris redditúri, ut cum gaúdio hoc fáciant, & non geméntes.

HYMNUS.

SEDIBUS, Præſul, ſúperis recépte,
Advolà terris: ſacra te repóſcunt,
Noſtra dum cantu tibi dedicáto
Templa reſúltant.

PRO Deo vitam cúpidus pacíſci,
Otium durus tibi denegáſti;
Prælium Chriſti benè prælíári
Una volúptas.

SI reis vindex minitátur ira,
Súpplici deſers prece vim Tonánti:
Et Deum, jugis grege pro tuéndo
Víctima, placas.

ERUDIS, vitâ præeúnte, Clerum;
Légibus ſacris pópulum coérces:
Quas Deus dotes dedit, ad ſalúbrem
Cóntrahis uſum.

LAUDE non unâ, memoránde Præſul,
Nos ama patris ſtúdio benígni;
Et laborántem médiis perículis
Dírige plebem.

CHRISTE, paſtórum bonus ipſe Paſtor,
Qui greges paſcis próprio cruóre,
Fac ut ætérnæ súbeant opíma
Páſcua vitæ.
Amen.

℣. Sacerdótes Sion índuam ſalutári; ℟. Et ſancti ejus exultatióne exultábunt. *Pſ.* 131. 16.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. F. Nomen eórum permáneat in ætérnum, pérmanens ad fílios illórum ſanctórum virórum glória, allelúia. *Eccli.* 46. 15.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 7. c. Lex veritátis fuit in ore ejus, & iníquitas non eſt invénta in lábiis ejus, allelúia. *Malach.* 2. 6.

Hymnus conveniens.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 4. 8. 9.

PIetas ad ómnia útilis eſt, promiſſiónem habens vitæ quæ nunc eſt, & futúræ. Fidélis ſermo, & omni acceptióne dignus.

℟. *breve.* In manus, *p.* viij.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 1. f. Induit eum Dóminus ſtolam glóriæ, & coronávit eum in vaſis virtútis, allelúia. *Eccli.* 45. 9.

Oratio & cætera omnia ut in Proprio de Tempore.

COMMUNE
UNIUS SANCTI DOCTORIS.

IN I. VESPERIS.

Antiphona 1. *toni* f.

BEátus vir qui in ſapiéntia morábitur, & qui in juſtítia ſua meditábitur, & in ſénſu cogitábit circumſpectiónem Dei, allelúia. *Eccli.* 14. 22.

Ant. 2. D. Cibábit illum Deus pane vitæ & intelléctûs, & aquâ ſapiéntiæ ſalutáris potábit illum, allelúia. *Eccli.* 15. 3.

Ant. 5. a. Denudábit abſcónſa ſua illi, & theſaurizábit ſuper illum ſciéntiam, & intelléctum juſtítiæ, allelúia. *Eccli.* 4. 21.

Ant. 6. F. Ipſe tanquam imbres mittet elóquia ſapiéntiæ ſuæ; & in oratióne confitébitur Dómino, allelúia. *Eccli.* 39. 9.

Ant. 8. G. Palàm fáciet diſciplínam doctrínæ ſuæ, & in lege teſtaménti Dómini gloriábitur, allelúia. *Eccli.* 39. 11.

CAPITULUM. *Prov.* 3. 13. 14. 15.

BEátus homo qui ínvenit ſapiéntiam, & qui áffluit prudéntiâ; mélior eſt acquiſítio ejus negotiatióne argénti, & auri primi & puríſſimi fructus ejus: pretióſior eſt cunctis ópibus; & ómnia quæ deſiderántur, huic non valent comparári.

In Duplicibus majoribus, & ſupra.

℞. In médio Eccléſiæ apériet os ejus, & * Adimplébit illum Dóminus ſpíritu ſapiéntiæ & intelléctûs, allelúia. *Eccli.* 15. 5. ℣. Ut innotéſcat Principátibus & Poteſtátibus in cœléſtibus per Eccléſiam multifórmis ſapiéntia Dei. *Eph.* 3. 10. * Adimplébit. Glória. * Adimplébit.

HYMNUS. S. V.

O Qui perpétuus nos mónitor doces,
Vox ætérna Patris, Chriſte, vicários
Doctóres, pátrias cùm rémeas domos,
Nobis quàm benè súppetis!

Hi ſemper vígilant, ne quid adúlterum
Corrúmpat fídei virgíneum decus:
Lædi vel léviter non pátitur fides,
His cuſtódibus íntegra.

Infames ábolent relíquias deûm;
Erróres ábigunt, crímina dédocent;
Chriſto reſtítuunt quos malè crédulos
Mendax lúſerat hæreſis.

PATRUM canítiem, tot venerábiles
Rugas objíciunt, unde nitet fides :
Quæ ſunt priſca, docent; quæ nova, súbruunt ;
Servant depóſitum Dei.
SIT supréma tibi glória, Véritas,
Quæ per ſcripta Patrum, quando foris ſonas,
Nullo vocis egens, corda doces, ſono,
Et te méntibus ínſeris. Amen.

℣. Beátus homo quem tu erudíeris, Dómine; ℟. Et de lege tua docúeris eum. *Pſ.* 93. 12.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. *F.* Qui docti fúerint, fulgébunt quaſi ſplendor firmaménti, & qui ad juſtítiam erúdiunt multos, quaſi ſtellæ in perpétuas æternitátes, allelúia. *Dan.* 12. 3.

Oratio ut infrà ad Laudes, niſi ſit propria.

COMPLETORIUM *habetur poſt ſecundas Veſperas.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Fontem ſapiéntiæ Verbum Dei in excélſis, * Veníte, adorémus, allelúia. *Eccli.* 1. 5.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2.

HYMNUS.

O QUI pro grégibus das ánimam tuis,
Alto consílio quàm benè próvidos
Caro ponis ovíli,
Quos tu, Chriſte, vocas duces!
HI juſto pópulos judício regunt;
Hi de fonte bibunt quem ſítiunt Deum;
Et de Númine pleni
In nos hi superéffluunt.
HI dum corda ſacris légibus ímbuunt,
Diſcúſſis ténebris, ſtat fidei decus;
Seſe pandit apérta,
Toto lúmine, véritas.
FACTI forma, Deo quem páriunt, gregis,
Quæ ſermóne docent, móribus éxprimunt;
Cùm mandant, amor urget;
Cùm damnant, amor árguit.
NUSQUAM lenta tenent ótia déſides:
Noctes atque dies invígilant agro,
Subrépens inimícus,
Ne zizánia séminet.
QUAS erráre vident à grege dévias,
Cautè ſollíciti, per juga móntium,
Per deſérta, requírunt,
Et portant húmeris oves.
TOT qui conſtítuit lúmina, laus Patri
Doctórum cápiti, laus quoque Fílio;
Qui pinguédine mentes
Ungis, laus tibi, Spíritus. Amen.

Ant. 6. F. Implévit eum Dóminus Spíritu Dei, ſapiéntiâ, & intelligéntiâ, & ſciéntiâ, & omni doctrínâ, allelúia. *Exod.* 35. 31.

Ant. 4. A. In fraude circumveniéntium illum, áſſuit illi ſapiéntia, & honéſtum fecit illum, allelúia. *Sap.* 10. 11.

Ant. 7. G. Collaudábunt multi ſapiéntiam ejus, & uſque in séculum non delébitur, allelúia. *Eccli.* 39. 12.

℣. Bonum mihi lex oris tui, Dómine, ℟. Super míllia auri & argénti. *Pſ.* 118. 72.

Si Feſtum ſit Duplex minus aut ſuprà, I. Lectio de Scriptura occurrente, in unam junctis duabus prioribus: II. & III. ut in Proprio Sanctorum. Si verò Feſtum ſit Semiduplex aut Simplex, duæ priores Lectiones de Scriptura occurrente, III. de Feſto, ut in Proprio Sanctorum.

℟. *j.* Reſtítuit ipſe fratres ſuos, & * Expugnávit inimícos Iſraël ab eis, allelúia. 1. *Mach.* 14. 26. ℣. Enutrítus verbis fídei & bonæ doctrínæ. 1. *Tim.* 4. 6. * Expugnávit.

℟. *ij.* In lege Dómini congregatiónem judicávit, & vidit Deus Jacob; & * In fide ſua probátus eſt Prophéta, allelúia. *Eccli.* 46. 17. ℣. Doctor géntium in fide & veritáte. 1. *Tim.* 2. 7. * In fide.

℟. *iij.* A Deo profécta eſt ſapiéntia; * Sapiéntiæ enim Dei aſtábit laus, & in ore fidéli abundábit, allelúia. *Eccli.* 15. 10. ℣. Si quis volúerit voluntátem ejus fácere, cognóſcet de doctrína utrùm ex Deo ſit. *Joan.* 7. 17. * Sapiéntiæ. Glória. * Sapiéntiæ.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Scrutábor legem tuam, Dómine, ℟. Et cuſtódiam illam in toto corde meo. *Pſ.* 118. 34.

Ant. 1. g. Erudítus es in juventúte tua, & implétus es quaſi flumen, ſapiéntiâ, allelúia. *Eccli.* 47. 15. 16.

Ant. 7. d. Sicut érudit fílium ſuum homo, ſic Dóminus Deus tuus erudívit te, allelúia. *Deut.* 8. 5.

Ant. 5. a. Sápiens es, ſicut habet ſapiéntiam Angelus Dei, ut intélligas ómnia, allelúia. 2. *Reg.* 14. 20.

Ant. 2. D. Ad ínſulas.

CANTICUM. *Eccli. c.* 15. *v.* 3. *ad* 6.

Fons & præmium doctrinæ.

CIbábit illum Deus pane vitæ & intelléctûs, * & aquâ ſapiéntiæ ſalutáris potábit illum:

Et firmábitur in illo, & non flectétur; * & continébit illum, & non confundétur:

Et exaltábit illum apud próximos ſuos, * & in médio Eccléſiæ apériet os ejus:

Et adimplébit illum ſpíritu ſapiéntiæ & intelléc-

tûs, * & ſtolâ glóriæ véſtiet illum.

Jucunditátem & exultatiónem theſaurizábit ſuper illum, * & nómine ætérno hæreditábit illum.

Ant. Ad ínſulas longè divulgátum eſt nomen tuum, & diléctus es in pace tua, allelúia. *Eccli.* 47. 17.

Ant. 3. *a.* Beáti ſervi tui, qui ſtant coram te ſemper, & aúdiunt ſapiéntiam tuam, allelúia. 3. *Reg.* 10. 8.

CAPITULUM. *Jac.* 3. 17.

Quæ desúrsùm eſt ſapiéntia, primùm quidem pudíca eſt, deínde pacífica, modéſta, ſuasíbilis, bonis conséntiens, plena miſericórdiâ & fructibus bonis.

HYMNUS. S. V.

Vos, ſuccénſa Deo
ſpléndida lúmina:
Vos ſal, nos hómines quo
ſápimus Deum;
Ævum, puri ánimo, móribus íntegri,
Quo condímur in álterum.

Per vos Rellígio túta-que véritas,
Per vos virgíneis fulget honóribus:
Per vos Chriſtus amat pándere dívites
Theſaúros ſapiéntiæ.

Vestris unda fluit pura canálibus:
Chriſti floret ager, munda nitet ſeges:
Lac aptum púeris, & ſólidum viris
Cauti ſufficitis cibum.

Hi ſunt, ſumme Deus,
qui tibi mílitant;
Hi ſunt, qui ſtábiles ædíficant domos:
Unâ docta cohors arma tenet manu,
Muros cónſtruit álterâ.

Vicistis ſtygias vos quibus hæreſes,
Hæc nos accípimus tela ſupérſtites:
His pugnámus adhuc, nec dúbio éxitu,
His armis quoque víncimus.

Sit ſupréma tibi glória, Véritas,
Quæ per ſcripta Patrum, quando foris ſonas,
Nullo vocis egens, corda doces, ſono,
Et te méntibus ínſeris.
Amen.

℣. Ignítum, Dómine, elóquium tuum veheménter; ℟. Et ſervus tuus diléxit illud. *Pſ.* 118. 140.

Ad Benedíctus, *Ant.* 4. f. Perféctio tua, Dómine, & doctrína tua viro ſancto tuo, quem probáſti, allelúia. *Deut.* 33. 8.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo beátum *N.* ætérnæ ſalútis miniſtrum tribuíſti, præſta, ut quem Doctórem vitæ habúimus in terris, interceſſórem habére mereámur in cœlis; Per Dóminum.

Alia Oratio.

Excita, Dómine, in Ecclésia tua Spíritum, quo beátus *N.* ſervívit; ut

eódem nos repléti, ſtudeámus amáre quod amávit, & ópere exercére quod dócuit; Per Dóminum... in unitáte ejúſdem, &c.

AD PRIMAM.

Ant. 1. *g.* Erudítus es in juventúte tua, & implétus es quaſi flumen, ſapiéntiâ, allelúia. *Eccli.* 47. 15. 16.

Capitulum. *Sap.* 6. 15.

Qui de luce vigiláverit ad ſapiéntiam, non laborábit; aſſidéntem enim illam fóribus ſuis invéniet.

℟. *breve.* Chriſte, Fili: p. v.

Cætera ut in Proprio de Tempore.

AD TERTIAM.

Ant. 7. d. Sicut érudit fílium ſuum homo, ſic Dóminus Deus tuus erudívit te, allelúia. *Deut.* 8. 5.

Capitulum. *Sap.* 7. 15. 16.

Deus ſapiéntiæ dux eſt, & ſapiéntium emendátor: in manu enim illíus, & nos, & ſermónes noſtri, & omnis ſapiéntia, & óperum ſciéntia, & diſciplína.

℟. *breve.* Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas, * Allelúia, allelúia. ℟. Lex. ℣. Teſtimónium Dómini fidéle. * Allelúia, Glória. ℟. Lex. *Pſ.* 18. 8.

℣. Juſtítiæ Dómini rectæ, ℟. Lætificántes corda. *Pſ.* 18. 8.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Sápiens es, ſicut habet ſapiéntiam Angelus Dei, ut intélligas ómnia, allelúia. 2. *Reg.* 14. 20.

Capitulum. 1. *Tim.* 1. 6. 7. 8.

Quidam aberrántes convérſi ſunt in vanilóquium, voléntes eſſe legis doctóres, non intelligéntes, neque quæ loquúntur, neque de quibus affírmant. Scimus autem quia bona eſt lex, ſi quis eâ legítimè utátur.

℟. *breve.* Os juſti meditábitur ſapiéntiam, * Allelúia, allelúia. ℟. Os juſti. ℣. Et lingua ejus loquétur judícium. * Allelúia. Glória. ℟. Os juſti. *Pſ.* 36. 30.

℣. Lex Dei ejus in corde ipſíus; ℟. Et non ſupplantabúntur greſſus ejus. *Pſ.* 36. 31.

AD NONAM.

Ant. 3. *a.* Beáti ſervi tui, qui ſtant coram te ſemper, & aúdiunt ſapiéntiam tuam, allelúia. 3. *Reg.* 10. 8.

Capitulum. *Prov.* 8. 33. 34.

Audíte diſciplínam, & eſtóte ſapiéntes, & nolíte abjícere eam. Beátus homo qui audit me, & qui vígilat ad fores meas quotídie, & obſérvat ad poſtes óſtii mei.

℟. *breve.* Judícia Dómini vera juſtificáta in ſemetípſa, * Allelúia, allelúia.

℟. Judícia. ℣. Deſiderabília ſuper aurum. * Allelúia. Glória. ℟. Judícia. *Pſ.* 18. 10. 11.

℣. Servus tuus cuſtódit ea; ℟. In cuſtodiéndis illis retribútio multa. *Pſ.* 18. 12.

AD VESPERAS.

Ant. 8. G. Concupiſcéntia ſapiéntiæ dedúcit ad regnum perpétuum, allelúia. *Sap.* 6. 21.

Ant. 6. F. Quæcúmque ſcripta ſunt, ad noſtram doctrínam ſcripta ſunt, allelúia. *Rom.* 15. 4.

Ant. 7. *d.* Non ſimus párvuli fluctuántes, & circumferámur omni vento doctrínæ, allelúia. *Eph.* 4. 14.

Ant. 1. a. Qui benè præſunt Presbýteri, dúplici honóre digni habeántur; máximè qui labórant in verbo & doctrína, allelúia. 1. *Tim.* 5. 17.

Ant. 2. D. Qui moderátur sermónes ſuos, doctus & prudens eſt; & pretióſi ſpíritûs vir erudítus, allelúia. *Prov.* 17. 27.

CAPITULUM. 2. *Joan. v.* 9.

OMnis qui recédit, & non pérmanet in doctrína Chriſti, Deum non habet; qui pérmanet in doctrína, hic & Patrem & Fílium habet.

HYMNUS. S. V.

JAM nunc, quæ númeras tot tibi víndices,
Effer ſydéreum, Relligio, caput:
Quot ſunt mota tibi prælia, nóbiles
Tot nectis tibi laúreas.

CUM per mille neces impíetas furit;
Oppónis válido péctore Mártyres;
Cùm per mille dolos décipit hæreſis,
Doctóres tibi ſúſcitas.

QUANDO ſparſa lues úndique críminum,
Hi gliſcens vítium prótinùs ámputant;
Quando plúrima nox méntibus íncubat,
Hi plenum révehunt diē.

FIRMANT inſtábiles, & dúbios regunt;
Monſtrant tuta procul líttora naúfragis;
Nobis, qui véhimur cæca per æquora,
Lucent perpétuæ faces.

QUÆ dixére tuis cónſona ſénſibus,
Noſtris illa, Deus, córdibus ímprimas;
Quos terris cólimus, quos ſéquimur duces,
Fac nos móribus áſſequi.

SIT ſupréma tibi glória, Véritas,
Quæ per ſcripta Patrum, quando foris ſonas,
Nullo vocis egens, corda doces, ſono,
Et te méntibus íſeris.
Amen.

℣. Præcéptum Dómini lúcidum, ℟. Illúminans óculos. *Pſ.* 18. 9.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. F. Omnis Scriba doctus in regno cœlórum símilis eſt hómini patrifamílias, qui profert de theſaúro ſuo nova

& vétera, allelúia. *Matt.* 13. 52.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 8. G. Sápiens in pópulo hæreditábit honórem, & nomen illíus erit vivens in ætérnum, allelúia. *Eccli.* 37. 29.

Hymnus conveniens.

CAPITULUM. *Sap.* 6. 16. 17.

COgitáre de ſapiéntia, ſenſus eſt conſummátus; & qui vigiláverit propter illam, citò ſecúrus erit, quóniam dignos ſeipsâ círcuit quærens.

℟. *breve.* In manus, *p.* viij.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 8. c. Qui fécerit & docúerit, hic magnus vocábitur in regno cœlórum, allelúia. *Matt.* 5. 19.

Oratio & cætera omnia ut in Proprio de Tempore.

COMMUNE

UNIUS SANCTI PRESBYTERI.

IN I. VESPERIS.

Antiphona 7. toni d.

LOcútus eſt Dóminus ad Móyſen dicens: Tribum Levi noli numeráre, neque pones ſummam eórum cum fíliis Iſraël, allelúia. *Num.* 1. 48. 49.

Ant. 6. F. Conſtítue eos ſuper tabernáculum teſtimónii & cuncta vaſa ejus, & quidquid ad cæremónias pértinet, allelúia. *Num.* 1. 50.

Ant. 1. a. Ipſi ingrediéntur ſanctuárium meum, & ipſi accédent ad menſam meam, ut miníſtrent mihi, & cuſtódiant cæremónias meas, allelúia. *Ezech.* 44. 16.

Ant. 3. à. Sérviant mihi pro Iſraël in tabernáculo fœderis; & orent pro eis, ne ſit in pópulo plaga, allelúia. *Num.* 8. 19.

Ant. 5. a. Qui habúerit máculam, non ófferet panes Deo ſuo, nec accédet ad miniſtérium ejus, allelúia. *Levit.* 21. 17. 18.

CAPITULUM. *Ezech.* 44. 28.

NOn erit eis hæréditas; ego hæréditas eórum; & poſſeſſiónem non dábitis eis in Iſraël; ego enim poſséſſio eórum.

In Duplicibus majoribus, & ſupra.

℟. Notum fáciet Dóminus qui ad ſe pertíneant, & *Sanctos applicábit ſibi, & quos elégerit appropinquábunt ei, allelúia. *Num.* 16. 5. ℣. Hi probéntur primùm, & ſic miníſtrent nullum crimen habéntes. 1. *Tim.* 3. 10. * Sanctos. Glória. * Sanctos.

HYMNUS.

JAM ſatis fluxit cruor hoſtiárum,
Príſtinæ ceſſent holocaúſta Legis:
Chriſte, quos formas, melióra libant
Sacra Miníſtri.

ELICIT flammas Elías ab alto:
Myſta nunc major jubet; & poténti
Obſequens verbo, Deus aſtat aris,
Hóſtia factus.

PINGUE libámen, novus & Sacérdos,
Orbe jam toto Deus immolátur:
Se manu noſtrâ litat incruénto
Fúnere Chriſtus.

TALE nil priſcis pátribus tribútum,
Angelis nuſquam data par potéſtas:
Se manu noſtrâ Deus ipſe cunctis
Præbet in eſcam.

CHRISTE, fac ſemper tua ſacra puro
Corde tractémus, manibúſque puris;
Cáritas aptos tua nos treméndis
Applicet aris.

LUMINIS ſplendor, Patris una proles,
Chriſte, te pronus venerétur orbis,
Qui Sacerdótes per amóris almi
Flamen inúngis.
Amen.

℣. Iſraël, non accípiam de domo tua vítulos, ℟. Neque de grégibus tuis hircos. *Pſ.* 49. 9.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. a. Oblátio juſti impínguat altáre, & odor ſuavitátis eſt in conſpéctu Altíſſimi, allelúia. *Eccli.* 35. 8.

Oratio ut infra ad Laudes, niſi ſit propria.

COMPLETORIUM *habetur poſt ſecundas Veſperas.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Sacerdótem in ætérnum Jeſum Chriſtum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Hebr.* 5. 6.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2.

HYMNUS.

O TUA dignum pietáte munus!
Chriſte, cùm per te légitur Sacérdos
Ille, qui primum decus, & miníſtris
Reddit, & aris.

QUAM pavens, ſanctas procul à tumúltu,
Cùm dapes Chriſti meditátur Agni,
In quibus manat ſacer incruénto
Fúnere ſanguis!

THURE fumántes quis hic inter aras?
Quanta majéſtas ſedet ore ſancto!
Nec minùs fervent calefácta puris
Péctora flammis.

NEC ſacrum durus ſedet ad tribunal:
Súblevat triſtes miſeráta caſus.

Cáritas, clemens, aliíſque mater,
Dum ſibi judex.

QUAS relaxávit, luit ipſe noxæ
Innocens pœnas: aliéna culpa
Hunc reum fecit; piat acta largo
Non ſua fletu.

LUMINIS ſplendor, Patris una proles,
Chriſte, te pronus venerétur orbis;
Qui Sacerdótes per amóris almi
Flamen inúngis.

Amen.

Ant. 1. f. Confirmávit omnes húmiles pópuli ſui & legem exquiſívit, & ábſtulit omnem iníquum & malum, allelúia. 1. *Mach.* 14. 14.

Ant. 8. G. Fecit pacem ſuper terram, & lætátus eſt Iſraël lætítiâ magnâ, allelúia. 1. *Mach.* 14. 11.

Ant. 6. F. Miráti ſunt in illo multi, & honoravérunt Deum, allelúia. *Eccli.* 11. 13.

℣. Vidi prævaricántes, & tabeſcébam; ℟. Quia elóquia tua non cuſtodiérunt. *Pſ.* 118. 158.

Si Feſtum ſit Duplex minus aut ſuprà, I. Lectio de Scriptura occurrente, in unam junctis duabus prioribus: II. & III. ut in Proprio Sanctorum. Si verò Feſtum ſit Semiduplex aut Simplex, duæ priores Lectiones de Scriptura occurrente, III. de Feſto, ut in Proprio Sanctorum.

℟. j. Avértit iram meam à fíliis Iſraël, quia zelo meo commótus eſt contra eos, * Ut non ipſe delérem fílios Iſraël in zelo meo, allelúia. *Num.* 25. 11. ℣. Juſtítiæ quæ per fidem eſt, hæres eſt inſtitútus. *Hebr.* 11. 7. * Ut non.

℟. ij. Juſtórum sémita * Quaſi lux ſplendens, procédit, & creſcit uſque ad perféctam diem, allelúia. *Prov.* 4. 18. ℣. Sic lúceat lux veſtra coram homínibus, ut vídeant ópera veſtra bona. *Matt.* 5. 16. * Quaſi.

℟. iij. Eritis mihi in pecúlium de cunctis pópulis; mea eſt enim omnis terra; & vos * Eritis mihi in regnum ſacerdotále, & gens ſancta, allelúia. *Exod.* 19. 5. 6. ℣. Vos genus eléctum, regále ſacerdótium, gens ſancta. 1. *Petr.* 2. 9. * Eritis. Glória. * Eritis.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Domus Aaron, benedícite Dómino; ℟. Domus Levi, benedícite Dómino. *Pſ.* 134. 19. 20.

Ant. 8. c. Vir Dei es tu, & verbum Dómini in ore tuo verum eſt, allelúia. 3. *Reg.* 17. 24.

Ant. 1. g. Docuíſti multos, & manus laſſas robo-

ráſti: vacillántes confirmavérunt ſermónes tui, & génua treméntia confortáſti, allelúia. *Joh.* 4. 3. 4.

Ant. 7. *d.* Scriptus es in judíciis témporum leníre iracúndiam Dómini, conciliáre cor patris ad filium, & reſtitúere tribus Jacob, allelúia. *Eccli.* 48. 10.

Ant. 5. a. Exémplum.

CANTICUM MALACH. *c.* 2. *v.* 5. *ad* 7.

Sacerdotis & Sacerdotii laudes celebrantur.

PActum meum fuit cum eo, vitæ & pacis: * & dedi ei timórem, & tímuit me, & à fácie nóminis mei pavébat.

Lex veritátis fuit in ore ejus; * & iniquitas non eſt invénta in lábiis ejus:

In pace & in æquitáte ambulávit mecum, * & multos avértit ab iniquitáte.

Lábia enim Sacerdótis cuſtódient ſciéntiam; & legem requírent ex ore ejus; * quia ángelus Dómini exercítuum eſt.

Ant. Exémplum eſto fidélium, in verbo, in converſatióne, in caritáte, in fide, in caſtitáte, allelúia. 1. *Tim.* 4. 12.

Ant. 7. G. Bonum depóſitum cuſtódi per Spíritum ſanctum qui hábitat in nobis, allelúia. 2. *Tim.* 1. 14.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 3. 7. 8.

NEque qui plantat, eſt áliquid, neque qui rigat; ſed qui increméntum dat, Deus: qui autem plantat, & qui rigat, unum ſunt: unuſquíſque autem própriam mercédem accípiet ſecúndùm ſuum labórem.

HYMNUS.

O Sacerdotum veneránda jura!
Ceu vices Chriſti téneant, ſalútis
Arbitri, claudunt, reſeréntque nobis
Atria cœli.

Omne pendéntes ſcelus in ſtatéra,
Cùm reum ſolvunt, Deus ipſe ſolvit;
Cùm ligant ſontem, Deus ipſe ſontis
Vincula nectit.

Quam manus morbis ádhibent perítas!
Cùm ſecant, ſemper pia dextra cædit;
Cùm fovent, ſemper pia lenit ungens
Vúlnera dextra.

Verba dum promunt pópulus fidélis
Excipit vocem, cúpidus docéri;
Nempè divínæ ſacra verba legis
Mente recóndunt.

Irruens prompti cohibére fulmen,
Stant ab advérſo, Dominúmque placant,
Víndices in nos quóties ab alto
Dépluit iras.

Dum Sacerdótes tua ſacra tractant,

Chriſte, fac ſacris quibus applicáſti,
Cónſonent mores, populíque fiat
Forma ſacérdos.

Luminis ſplendor, Patris una proles,
Chriſte, te pronus venerétur orbis,
Qui Sacerdótes per amóris almi
Flamen inúngis.
Amen.

℣. Exáltent eum in ecclésia plebis; ℟. Et in cáthedra seniórum laudent eum. *Pſ.* 106. 32.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. *f.* Dómine, ſit auris tua atténdens ad oratiónem ſervi tui, & ad oratiónem ſervórum tuórum qui volunt timére nomen tuum, allelúia. 2. *Eſdr.* 1. 11.

Oratio.

Domine Deus omnípotens, qui fámulum tuum *N.* ut ſacerdótio tibi fungerétur, à pópulo ſegregáſti; præſta, quæſumus, ut ejus exémpla ſectántes, exhibeámus nos in ómnibus fidéles miníſtros, & prærogatívæ dignitátis ſtudeámus adjúngere cúmulum ſanctitátis; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 8. c. Vir Dei es tu, & verbum Dómini in ore tuo verum eſt, allelúia. 3. *Reg.* 17. 24.

Capitulum. 2. *Tim.* 4. 5.

Vigila, in ómnibus labóra, opus fac Evangeliſtæ, miniſtérium tuum imple, ſóbrius eſto.

℟. *breve.* Chriſte, Fili, *p.* v.

Cætera ut in Proprio de Tempore.

AD TERTIAM.

Ant. 1. g. Docuíſti multos, & manus laſſas roboráſti: vacillántes confirmavérunt ſermónes tui, & génua treméntia confortáſti, allelúia. *Job.* 4. 3. 4.

Capitulum. 2. *Tim.* 2. 15. 16.

Sollícitè cura teípſum probábilem exhibére Deo, operárium inconfusíbilem, rectè tractántem verbum veritátis: profána autem & vanilóquia devíta.

℟. *breve.* Veritátem tuam, Dómine, & ſalutáre tuum dixi, * Allelúia, allelúia. ℟. Veritátem. ℣. Non abſcóndi miſericórdiā tuam. * Allelúia. Glória. ℟. Veritátem. *Pſ.* 39. 11.

℣. Annuntiávi juſtítiam tuam, ℟. In ecclésia magna. *Pſ.* 39. 10.

AD SEXTAM.

Ant. 7. *d.* Scriptus es in judíciis témporum lenire iracúndiam Dómini, conciliáre cor patris ad filium, & reſtitúere tribus Jacob, allelúia. *Eccli.* 48. 10.

Capitulum. *Tit.* 2. 7. 8.

In ómnibus teípſum præbe exémplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte,

verbum ſanum irreprehenſíbile, ut is qui ex advérſo eſt, vereátur, nihil habens malum dícere de nobis.

℟. *breve*. Dabis eum, Dómine, in benedictiónem, * Allelúia, allelúia. ℟. Dabis. ℣. In séculum séculi. * Allelúia. Glória. ℟. Dabis. *Pſ.* 20. 7.

℣. Glóriâ & honóre coronáſti eum, Dómine. ℟. Et conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum. *Pſ.* 8. 6. 7.

AD NONAM.

Ant. 7. G. Bonum depóſitum cuſtódi per Spíritum ſanctum qui hábitat in nobis, allelúia. 2. *Tim.* 1. 14.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 6. 20. 21.

Depóſitum cuſtódi, devítans profánas vocum novitátes, & oppoſitiónes falſi nóminis ſciéntiæ, quam quidam promitténtes, circa fidem excidérunt.

℟. *breve*. Beátus vir qui non ábiit in consílio impiórum, * Allelúia, allelúia. ℟. Beátus. ℣. Et in via peccatórum non ſtetit. * Allelúia. Glória. ℟. Beátus. *Pſ.* 1. 1.

℣. Ad níhilum dedúctus eſt in conſpéctu ejus malígnus; ℟. Timéntes autem Dóminum gloríficat. *Pſ.* 14. 4.

AD VESPERAS.

Ant. 8. G. Probáti ſumus à Deo, ut crederétur nobis Evangélium, allelúia. 1. *Theſſ.* 2. 4.

Ant. 2. D. Lóquimur, non quaſi homínibus placéntes, ſed Deo, qui probat corda noſtra, allelúia. 1. *Theſſ.* 2. 4.

Ant. 1. a. Glória noſtra hæc eſt, teſtimónium conſciéntiæ noſtræ, allelúia. 2. *Cor.* 1. 12.

Ant. 1. D. Beáti ſervi illi, quos, cùm vénerit Dóminus, invénerit vigilántes, allelúia. *Luc.* 12. 37.

Ant. 7. d. Præcínget ſe, & fáciet illos diſcúmbere, & tránſiens miniſtrábit illis, allelúia. *Luc.* 12. 37.

CAPITULUM. 1. *Theſſ.* 2. 13.

Fratres, grátias ágimus Deo ſine intermiſſióne, quóniam cùm accepiſsétis à nobis verbum audítûs Dei, accepiſtis illud, non ut verbum hóminum, ſed, ſicut eſt verè, verbum Dei, qui operátur in vobis qui credidíſtis.

HYMNUS.

Quantis micas honóribus,
Cœlo Sacérdos áddite,
Cùm, præmiórum pródigus,
Totum tibi dat ſe Deus!

Partis labóre plúrimo
Quot clarus es virtútibus,
Tot fulgurántem glóriâ
Ornant corónæ vérticem.

Quos parturíſti Númini,

Te filii nunc ámbiunt;
Tuóque lætis cántibus
Certant triúmpho plaúdere.

CHRISTUS tuum fit prǽmium,
Quem conſecráſti víctimam;
Dehinc apérto Númine
Te paſcet eſca Cœlitûm.

ADHUC ſacérdos, hóſtiam
Gratam Deo, nos dévove;
Undíſque merſos naúfragis,
Duc ad ſalútis líttora.

DA; Chriſte, nos tecum mori,
Tecum ſimul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

SIT laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat;
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Dóminus pars hæreditátis meæ & cálicis mei;
℟. Tu es qui reſtítues hæreditátem meam mihi. *Pſ.* 15. 5.

Ad Magníficat, *Ant.* 4. E. Hic eſt fratrum amátor, & pópuli Iſraël; hic eſt qui multùm orat pro pópulo, allelúia. 2. *Mach.* 15. 14.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 7. c. Juſtítia nómine ætérno hæreditábit illum, allelúia. *Eccli.* 15. 6.

Hymnus conveniens.

CAPITULUM. *Eccli.* 35. 9.

SAcrificium juſti accéptum eſt, & memóriam ejus non obliviſcétur Dóminus.

℟. *breve.* In manus, *p.* viij.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 5. a. Dóminus ipſe eſt hæréditas ſacerdótum, allelúia. *Deut.* 18. 2.

Oratio & cætera omnia ut in Proprio de Tempore.

COMMUNE

UNIUS SANCTI ABBATIS, VEL MONACHI.

IN I. VESPERIS.

Antiphona 1. *toni* D.

POnet Dóminus deſértum Sion quaſi delícias, & ſolitúdinem ejus quaſi hortum Dómini, allelúia. *Iſ.* 51. 3.

Ant. 3. *a.* Gaúdium & lætítia inveniétur in ea, gratiárum áctio & vox laudis, allelúia. *Iſ.* 51. 3.

Ant. 8. G. Germinábit ſicut lílium, & erúmpet radix ejus ut Líbani; ibunt rami ejus, & erit quaſi olíva glória ejus, & odor ejus ut Líbani, allelúia. *Oſee.* 14. 6. 7.

Ant. 5. a. In cubílibus in quibus priùs dracónes habitábant, oriétur viror cálami & junci: & erit ibi sémita & via, & via ſancta vocábitur, allelúia. *Iſ.* 35. 7. 8.

Ant. 1. a. Exultábit ſolitúdo; & florébit quaſi lílium: gérminans germinábit, & exultábit lætabúnda & laudans, allelúia. *Iſ.* 35. 1. 2.

CAPITULUM. *Jer.* 51. 6.

FUgite de médio Babylónis, & ſalvet unuſquíſque ánimam ſuam: nolíte tacére ſuper iniquitátem ejus, quóniam tempus ultiónis eſt à Dómino; viciſſitúdinem ipſe retríbuet ei.

In Duplicibus majoribus, & ſuprà.

℟. Erit opus juſtítiæ pax, * Et cultus juſtítiæ ſiléntium, & ſecúritas uſque in ſempitérnum, allelúia. *Iſ.* 32. 17. ℣. Deus elégit nos in Chriſto ante mundi conſtitutiónem, ut eſſémus ſancti & immaculáti. *Eph.* 1. 4. * Et cultus. Glória. * Et cultus.

HYMNUS: S. V.

TUA beándos glóriâ,
Miris, Deus, probas modis,
Qui, dum lates, præséntior,
Votis amántûm páſceris.

PROCUL remóti, súpplices
Tendunt manus, & pátriam
Per vota, per ſuſpíria,
Cœlum ſalútant éxules.

TE ſola mors cùm det frui,
Seſe necant labóribus;
Seſe necant jejúniis,
Et, quâ licet, vellent mori.

QUAM, morte promptâ férvidi
Emére palmam Mártyres,
Hic doctus in dies mori
Longo repórtat fúnere.

DA, Chriſte, nos tecum mori,
Tecum ſimul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

SIT laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Si ſit Abbas.

℣. Potens in terra erit ſemen ejus; ℟. Generátio rectórum benedicétur. *Pſ.* 111. 2.

Ad Magníficat, *Ant.* 6 F. Multíplicans, inquit Dóminus, multiplicábo ſemen tuum, & non numerábitur præ multitúdine, allelúia. *Gen.* 16. 10.

Oratio ut infrà ad Laudes, niſi ſit propria.

Si non ſit Abbas.

℣. Pinguéſcent ſpecióſa desérti; ℟. Et exultatióne colles accingéntur. *Pſ.* 64. 13.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. D. Sedébit pópulus meus in pulchritúdine pacis, & in tabernáculis fidúciæ, & in

réquie opulénta, allelúia. *Iſ.* 32. 18.

Oratio ut infrà ad Laudes, niſi ſit propria.

COMPLETORIUM *habetur poſt ſecundas Veſperas.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Jeſum qui ductus eſt in deſértum à Spíritu, * Veníte, adorémus, allelúia. *Matt.* 4. 1.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2.

HYMNUS. S. V.

O PULCHRAS ácies, cáſtraque fórtia,
Quæ ſpes, una fides, unus amor regit!
Omnes lege ſub una,
Uno ſub duce mílitant.

HEU! quantis rápiunt aſtra labóribus!
Pulſant perpétuis queſtibus æthera;
Per jejúnia longa
Vires córporis átterunt.

VOTIS unánimes, vi quoque flétuum
Inſtant, & ſócias ingéminant preces,
Et concórdibus armis
Vim cœlo ſimul ínferunt.

HÆC vis grata Deo; ſic amat óptimus
Vinci per lácrymas, per gémitus, Pater:
Sic duris reſerátur
Cœlum conditiónibus.

FERVENT quando die cuncta tumúltibus,
Altum turba ſilet; cætera dum tacent,
Hi per cántica rumpunt
Noctis longa ſiléntia.

EXERCET vígiles contínuus labor;
Incúmbunt óperi non réſides manus;
Tellus culta colónis
Victum ſuppéditat ſuis.

QUIN regína ſuî mens quoque súbditur,
Rectoríſque ſtudet nútibus óbſequi,
Nil ſervat ſibi juris,
Capto libérior jugo.

ÆTERNUS ſit honos ingénito Patri;
Sit par unígenæ glória Fílio;
Sacri nexus amóris,
Laus compar tibi, Spíritus. Amen.

Ant. 8. c. Erat cor unum & ánima una; nec quiſquam eórum quæ poſſidébat, áliquid ſuum eſſe dicébat; ſed erant illis ómnia commúnia, allelúia. *Act.* 4. 32.

Ant. 1. a. Poſſeſſiónes & ſubſtántias vendébant, & dividébant illa ómnibus, próut cuíque opus erat, allelúia. *Act.* 2. 45.

Ant. 6. F. Plorábant, & jejunábant, & orábant in conſpéctu Dómini, allelúia. *Bar.* 1. 5.

℣. Ecce quàm bonum & quàm jucúndum, ℟. Habitáre fratres in unum! *Pſ.* 132. 1.

Si Feſtum ſit Duplex minus aut ſuprà, I. Lectio de Scriptura occurrente, in unam junctis duabus prioribus: II. & III. ut in Proprio Sanctorum. Si verò Fe-

ſtum ſit Semiduplex aut Simplex, duæ priores Lectiones de Scriptura accurrente, III. de Feſto, ut in Proprio Sanctorum.

℟. *j.* Iter fecérunt per desérta quæ non habitabántur, * Et in locis desértis fixérunt caſas, allelúia. *Sap.* 11. 2. ℣. In ſolitudínibus errántes, in móntibus & ſpelúncis, & in cavérnis terræ. *Hebr.* 11. 38. * Et in.

℟. *ij.* Perdúxit eos Dóminus tanquam gregem in desérto, & * Eduxit eos in ſpe, & non timuérunt, allelúia. *Pſ.* 77. 52. 53. ℣. Confiténtes quia peregríni & hóſpites ſunt ſuper terram. *Hebr.* 11. 13. * Edúxit.

℟. *iij.* Reliquérunt quæcúmque habébant in civitáte: * Tunc deſcendérunt multi quæréntes judícium & juſtítiam in desértum, allelúia. 1. *Mach.* 2. 28. 29. ℣. Grátia magna erat in ómnibus illis. *Act.* 4. 33. * Tunc. Glória. * Tunc. Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Qui timent Dóminum, ſperavérunt in Dómino; ℟. Adjútor eórum & protéctor eórum eſt. *Pſ.* 113. 11.

Ant. 1. *g.* In ſolitúdine, ipſe vidiſti, portávit te Dóminus Deus tuus, ut ſolet homo geſtáre párvulum fílium ſuum, allelúia. *Deut.* 1. 31.

Ant. 4. c. Dóminus Deus tuus ipſe eſt ductor tuus, & non dimíttet, nec derelínquet te, allelúia. *Deut.* 31. 6.

Ant. 5. a. Abundáre te fáciet Dóminus Deus tuus in cunctis opéribus mánuum tuárum, allelúia. *Deut.* 30. 9.

Ant. 1. a. Edúxit.

CANTICUM JEREMIÆ. *Thren. c.* 3. *v.* 24. *ad* 28. *Quærentium Deum beatitudo.*

PArs mea Dóminus, dixit ánima mea; * proptéreà expectábo eum.

Bonus eſt Dóminus ſperántibus in eum, * ánimæ quærénti illum.

Bonum eſt præſtolári cum ſiléntio * ſalutáre Dei.

Bonum eſt viro, * cùm portáverit jugum ab adoleſcéntia ſua.

Sedébit ſolitárius, & tacébit, * quia levávit ſuper ſe.

Ant. Edúxit rivos de petra duríſſima, & cibávit te mannâ in ſolitúdine, quod neſciérunt patres tui, allelúia. *Deut.* 8. 15. 16.

Ant. 8. *g.* Plenam mercédem recípias à Dómino Deo Iſraël, ad quem veniſti, & ſub cujus confugíſti alas, allelúia. *Ruth.* 2. 12.

CAPITULUM. *Hebr.* 13. 13. 14.

EXeámus ad Jeſum extra caſtra impropérium ejus portántes, non enim habémus hîc manéntem ci-

vitátem, ſed futúram inquírimus.

Hymnus. S. V.

QUid tu, relíctis úrbibus,
Mortálium consórtia
Timens fugis? Quid tu vides,
Solúſque tecum cógitas?
Mentis voláatu líbero,
Percúrris ætérnas domos;
Et quæ negas mortálibus,
Transfers Deo commércia.
Præsens choris cœléſtibus,
Sacro quiétus ótio,
Totus tuéndo Númini,
Totus coléndo tu vacas.
Quam pura, qui te díligunt,
O Chriſte, libant gaúdia!
Te propter antris ábditos
Sinu recóndis in tuo.
Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Si ſit Abbas.

℣. Veníte, fílii, audíte me; ℟. Timórem Dómini docébo vos. *Pſ.* 33. 12.

Ad Benedíctus, *Ant.* 2. D. * Dedíſti mihi, Dómine, clýpeum ſalútis tuæ, & manſuetúdo tua multiplicávit me, allelúia. 2. *Reg.* 22. 36.

Oratio.

DEus, cujus múnere beátus *N.* Abbas, ut Chriſtum Fílium tuum libériùs ſequerétur, ómnia relíquit; da cunctis sémitam mandatórum tuórum ingréſſis, ut nec retrò reſpíciant, nec in via hæreant; ſed ad te ſinè offenſióne curréntes, vitam ætérnam, ad quam vocáti ſunt, apprehéndant; Per eúmdem Dóminum.

Si non ſit Abbas.

℣. Aſcenſiónes in corde ſuo diſpóſuit, ℟. In valle lacrymárum. *Pſ.* 83. 6. 7.

Ad Benedíctus, *Ant.* 4. E. Inveníſti, Dómine, cor ejus fidéle coram te; & percuſſíſti cum eo fœdus, allelúia. 2. *Eſdr.* 9. 8.

Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, terréna pro te calcántium merces magna nimis; da nobis exémplo & interceſſióne beáti *N.* cujus ſolémnia celebrámus, temporália ómnia deſpícere, & ad ætérna totâ mentis intentióne feſtináre; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. In ſolitúdine, ipſe vidíſti, portávit te Dóminus Deus tuus, ut ſolet homo geſtáre párvulum fílium ſuum, allelúia. *Deut.* 1. 31.

Capitulum. *Ezech.* 34. 25. 26.

FAciam cum eis pactum pacis, & ceſsáre fáciam

béſtias péſſimas de terra; & qui hábitant in desérto, ſecúri dórmient in sáltibus; & ponam eos in circúitu collis mei benedictiónem.

℟. *breve*. Chriſte, Fili, *p.v.*

Cætera ut in Proprio de Tempore.

AD TERTIAM.

Ant. 4. c. Dóminus Deus tuus ipſe eſt ductor tuus, & non dimíttet, nec derelínquet te, allelúia. *Deut*. 31. 6.

CAPITULUM. *Jer*. 17. 8.

ERit quaſi lignum quod tranſplantátur ſuper aquas, quod ad humórem mittit radíces ſuas: & non timébit cùm vénerit æſtus.

℟. *breve*. Abſcóndit me Dóminus in tabernáculo ſuo, * Allelúia, allelúia. ℟. Abſcóndit. ℣. In die malórum protéxit me. * Allelúia. Glória. ℟. Abſcóndit. *Pſ*. 26. 5.

℣. Fólium ejus non défluet; ℟. Et ómnia quæcúmque fáciet, proſperabúntur. *Pſ*. 1. 3.

AD SEXTAM.

Ant. 5. a. Abundáre te fáciet Dóminus Deus tuus in cunctis opéribus mánuum tuárum, allelúia. *Deut*. 30. 9.

CAPITULUM. *Deut*. 32. 12. 13.

DOminus ſolus dux ejus fuit, & non erat cum eo deus aliénus; conſtítuit eum ſuper excélſam terram, ut coméderet fructus agrórum.

℟. *breve*. Beáta gens cujus Dóminus Deus ejus, * Allelúia, allelúia. ℟. Beáta. ℣. Pópulus quem elégit in hæreditátem ſibi. * Allelúia. Glória. ℟. Beáta. *Pſ*. 32. 12.

℣. Pinguéſcent ſpecióſa desérti, ℟. Et exultatióne colles accingéntur. *Pſ*. 64. 13.

AD NONAM.

Ant. 8. g. Plenam mercédem recípias à Dómino Deo Iſraël ad quem veníſti, & ſub cujus confugíſti alas, allelúia. *Ruth*. 2. 12.

CAPITULUM. *Oſee*. 2. 18.

PErcútiam cum eis fœdus in die illa, cum béſtia agri, & cum vólucre cœli, & cum réptili terræ; & arcum, & gládium, & bellum cónteram de terra, & dormíre eos fáciam fiduciáliter.

℟. *breve*. Clamávi ad te, Dómine; dixi: Tu es ſpes mea, * Allelúia, allelúia. ℟. Clamávi. ℣. Pórtio mea in terra vivéntium. * Allelúia. Glória. ℟. Clamávi. *Pſ*. 141. 6.

℣. Fáciet Dóminus judícium inopis, ℟. Et vindíctam páuperum. *Pſ*. 139. 13.

AD VESPERAS.

Ant. 8. c. Quid prodeſt hómini, ſi mundum univérſum lucrétur, ánimæ verò ſuæ detriméntum patiátur? allelúia. *Matt*. 16. 26.

Ant. 2. D. Qui in carne ſunt, Deo placére non poſſunt, allelúia. *Rom.* 8. 8.

Ant. 6. F. Qui ſunt Chriſti, carnem ſuam crucifixérunt cum vítiis & concupiſcéntiis, allelúia. *Gal.* 5. 24.

Ant. 3. *à*. Qui dicit ſe in Chriſto manére, debet, ſicut ille ambulávit, & ipſe ambuláre, allelúia. 1. *Joan.* 2. 6.

Ant. 5. a. Ubi fúerit ſupérbia, ibi erit & contumélia; ubi autem eſt humílitas, ibi & ſapiéntia, allelúia. *Prov.* 11. 2.

CAPITULUM. *Hebr.* 12. 11.

OMnis diſciplína, in præſénti quidem vidétur non eſſe gaúdii, ſed mœróris; póſteà autem fructum pacatíſſimum exercitátis per eam reddet juſtítiæ.

HYMNUS. S. V.

FELICES némorum pángimus íncolas,
Certo consílio quos Deus ábdidit,
Ne contágio ſecli
Mores læderet íntegros.

UT te poſſídeant, quem sítiunt, Deum,
Urbes, regna, ſuos, ſe quoque déſerunt:
Totus víluit orbis,
Dum cœléſtia cógitant.

NUDI, prompti, álacres, líberi ab ómnibus,
Ad luctam púgiles óciùs ádvolant;
Ut vaſtum mare tranent,
Prudéntes onus éxuunt.

ÆTERNAS ut opes, cértaque gaúdia
Secúri rápiant, ómnia lúdicra
Sano péctore temnunt,
Confíſi melióribus.

ILLIS ſumma fuit glória, déſpici;
Illis divítiæ, paupériem pati;
Illis ſumma volúptas,
Longo ſupplício mori.

FAC nos, ſumme Deus, quæ pátimur mala,
In pœnam ſcélerum ferre libéntiùs;
Et, tellúre relíctâ,
Immortália quærere.

ÆTERNUS ſit honos ingénito Patri;
Sit par unígenæ glória Fílio;
Sacri nexus amóris,
Laus compar tibi, Spíritus. Amen.

Si ſit Abbas.

℣. Juſtus ut palma florébit; ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. *Pſ.* 91. 13.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. J. Circa illum coróna fratrum, quaſi plantátio cedri in monte Líbano; ſic circa illum ſtetérunt, quaſi rami palmæ, allelúia. *Eccli.* 50. 13. 14.

Si non ſit Abbas.

℣. Dívites eguérunt & eſuriérunt; ℟. Inquiréntes autem Dóminum, non minuéntur omni bono. *Pſ.* 33. 11.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. d. Céntuplum accípiet, & vitam ætérnam poſſidébit, allelúia. *Matt.* 19. 29.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 8. *g.* Bonum eſt viro, cùm portáverit jugum ab adoleſcéntia ſua, allelúia. *Thren.* 3. 27.

Hymnus conveniens.

CAPITULUM. *Mich.* 2. 10.

SUrgite & ite; quia non habétis hîc réquiem.

℟. *breve.* In manus, *p.* viij.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 2. D. Si quis díligit mundum, non eſt cáritas Patris in eo, allelúia. 1. *Joan.* 2. 15.

Oratio & cætera omnia ut in Proprio de Tempore.

COMMUNE
UNIUS SANCTI LAICI.

IN I. VESPERIS.

Antiphona 1. *toni* D.

TEnébit juſtus viam ſuam, & mundis mánibus addet fortitúdinem, allelúia. *Job.* 17. 9.

Ant. 7. G. Timénti Dóminum benè erit, & in diébus conſummatiónis illíus benedicétur, allelúia. *Eccli.* 1. 19.

Ant. 3. *a.* Timor Dómini delectábit cor, & dabit lætítiam, & gaúdium, & longitúdinem diérum, allelúia. *Eccli.* 1. 12.

Ant. 1. a. Fortitúdo símplicis via Dómini, & pavor his qui operántur malum, allelúia. *Prov.* 10. 29.

Ant. 8. G. Qui confídit in divítiis ſuis, córruet, juſti autem, quaſi virens fólium, germinábunt, allelúia. *Prov.* 11. 28.

CAPITULUM. *Eccli.* 31. 8. 9.

BEátus dives qui invéntus eſt ſinè mácula, & qui poſt aurum non ábiit, nec ſperávit in pecúnia & theſaúris: Quis eſt hic & laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita ſua.

In Duplicibus majoribus & ſuprà.

℟. Qui timent Dóminum, non erunt incredíbiles verbo illíus; * Et qui díligunt illum, conſervábunt viam illíus, allelúia. *Eccli.* 2. 18. ℣. Qui ſervat verbum ejus, verè in hoc cáritas Dei perfécta eſt. 1. *Joan.* 2. 5. * Et qui. Glória. * Et qui.

HYMNUS.

QUando, Sancte, tibi ſacra redit dies,
Feſtos Relígio ſólvere nos jubet
Cantus, & mémoris prómere quâ licet,
Senſus péctoris íntimos.

Te ſincéra fides, vívida te magìs
Alléctat píetas, hanc puer in ſacris

Non ceſſas ávidus díſcere páginis,
Hanc multâ prece flágitas.

Duratura diu ſic sólidæ domûs
Fundaménta jacis, quam neque flúminum
Sternat dilúvies, nec fera díſſipet
Ventórum violéntia.

O quam ſimplícium candor amábilis
Morum! Quàm métuens vel mínimæ pudor
Labis! Quantus amor cúraque paúperum,
Quàm corpus dapis ábſtinens!

Sit laus ſumma Patri, súmmaque Fílio:
Sit par, alme, tibi laus quoque, Spíritus,
Quo donánte, piis córdibus émicat
Virtútum ſeges ómnium. Amen.

℣. Beátus vir cujus eſt nomen Dómini ſpes ejus, ℟. Et non reſpéxit in vanitátes & insánias falſas. *Pſ.* 39. 5.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G. Erit illi glória ætérna, qui pótuit tránſgredi, & non eſt tranſgréſſus; fácere mala, & non fecit, allelúia. *Eccli.* 31. 10.

Oratio infrà ad Laudes, niſì ſit propria.

Completorium *habetur poſt ſecundas Veſperas.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Remuneratórem inquiréntibus ſe Deum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Hebr.* 11. 6.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2.

Hymnus. G. S.

Summi pusíllus grex Patris,
Timóre mentem sólvite;
Sui patérnus vos amor
Vult eſſe regni cómpotes.

En regnat inter Cœlites,
Qui vixit olim ſéculo
Ignótus, exóſus ſibi,
Qui pauper, & ſciens pati.

Angusta pœniténtiæ
Ingréſſus, & viam crucis,
Per dura Chriſtum prælia,
Per damna, non timet ſequi.

Carnem terit jejúniis;
Linguam domat ſiléntio;
In paúperum, parcus ſibi,
Abſcóndit & ſpargit ſinu.

Sapore verbi páſcitur;
Totóque legem péctore
Scrutátus, orat pérvigil;
Mens celſa versátur polo.

Da, Chriſte, nos tecum mori,
Tecum ſimul da súrgere;
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri, laus Fílio,
Qui nos triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus. Amen.

Ant. 2. D. Cùm requíreret Dóminum, diréxit eum in ómnibus, allelúia. 2. *Par.* 26. 5.

Ant. 4. f. Oculus Dei reſpéxit illum in bono, & eréxit eum ab humilitáte ip-

ſius, allelúia. *Eccli.* 11. 13.

Ant. 8. c. Símilem illum fecit in glória Sanctórum, & magnificávit eum, allelúia. *Eccli.* 45. 2.

℣. Lux orta eſt juſto, ℟. Et rectis corde lætítia. *Pſ.* 96. 11.

Si Feſtum ſit Duplex minus aut ſuprà, I. Lectio de Scriptura occurrente, in unam junctis duabus prioribus: II. & III. ut in Proprio Sanctorum. Si verò Feſtum ſit Semiduplex aut Simplex, duæ priores Lectiones de Scriptura occurrente, III. de Feſto, ut in Proprio Sanctorum.

℟. *j.* Auris aúdiens beatificábat me, & óculus videns teſtimónium reddébat mihi; * Eò quòd liberáſſem paúperem vociferántem & pupíllum cui non eſſet adjútor, allelúia. *Job.* 29. 11. 12. ℣. In me clarificábant Deum. *Gal.* 1. 24. * Eò quòd.

℟. *ij.* Quàm magnus qui ínvenit ſapiéntiam & ſciéntiam! ſed * Non eſt ſuper timéntem Dóminum, allelúia. *Eccli.* 25. 13. ℣. Símilis eſt hómini ædificánti domum, qui fodit in altum, & póſuit fundaméntum ſuper petram. *Luc.* 6. 48. * Non eſt.

℟. *iij.* Panis ei datus eſt, aquæ ejus fidéles ſunt; * Regem in decóre ſuo vidébunt óculi ejus, allelúia. *Iſ.* 33. 16. 17. ℣. Habet vitam ætérnam, & in judícium non venit. *Joan.* 5. 24. * Regem. Glória. * Regem.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Prævenísti eum, Dómine, ℟. In benedictiónibus dulcédinis. *Pſ.* 20. 4.

Ant. 5. a. Oratiónes tuæ & eleemóſynæ tuæ aſcendérunt in memóriam in conſpéctu Dei, allelúia. *Act.* 10. 4.

Ant. 1. *D.* Exaudíta eſt orátio tua, & eleemóſynæ tuæ commemorátæ ſunt in conſpéctu Dei, allelúia. *Act.* 10. 31.

Ant. 2. D. Communicátio fídei tuæ évidens fiat, in agnitióne omnis óperis boni, allelúia. *Philem.* 6.

Ant. 7. c. Non arctabúntur.

Canticum. *Eccli. c.* 2. *v.* 8. *ad* 13.

Timoris Domini præmia recenſentur.

Qui timétis Dóminum, crédite illi; * & non evacuábitur merces veſtra.

Qui timétis Dóminum, ſperáte in illum; * & in oblectatiónem véniet vobis miſericórdia.

Qui timétis Dóminum, dilígite illum; * & illuminabúntur corda veſtra.

Reſpícite, fílii, natiónes hóminum; * & ſcitóte quia nullus ſperávit in Dómino, & confúſus eſt.

Quis enim permánſit in mandátis ejus, & derelíctus eſt? * aut quis invocávit eum, & deſpéxit illum?

Quóniam pius & miséricors eſt Deus, & remíttet in die tribulatiónis peccáta; * & protéctor eſt ómnibus exquiréntibus ſe in veritáte.

Ant. Non arctabúntur greſſus tui, & currens non habébis offendículum, allelúia. *Prov.* 4. 12.

Ant. 2. *D.* Indues juſtítiam quaſi podérem honóris, & inhabitábis cum ea, & próteget te in ſempitérnum, & in die agnitiónis invénies firmaméntum, allelúia. *Eccli.* 27. 9.

CAPITULUM. *Gal.* 6. 8.

QUæ ſemináverit homo, hæc & metet; quóniam qui séminat in carne ſua, de carne & metet corruptiónem: qui autem séminat in ſpíritu, de ſpíritu metet vitam ætérnam.

HYMNUS. S. V.

NON parta ſolo ſánguine
Ornat Beátos púrpura:
Sunt incruénta, quæ ſuos
Habent triúmphos, prælia.

Non iſte flammas, non cruces,
Non ſentit uncos péctines:
Crudélis & durus ſibi,
Se morte lentâ cónficit.

SI lictor illi défuit,
Si vincla, fuſtes, úngulæ;
Paráta pro Chriſto mori;
Hoc ſupplet omne cáritas.

CORPUS ſubégit cáſtitas,
Et líberam mentem fides:
Amor ſupérnis ígnibus
Totam litávit hóſtiam.

VENIS apértis ómnibus,
Qui vellet ultrò erúmpere,
Fraudátus optátâ viâ,
It fuſus in fletum cruor.

DA, Chriſte, ſic nos vívere,
Diſcámus ut ſemper mori:
Da, poſt brevis vitæ dies,
Vitæ perénnis gaúdia.

DA, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da súrgere;
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

SIT laus Patri; laus Fílio;
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. Dilígite Dóminum, omnes ſancti ejus; ℟. Quóniam veritátem requíret Dóminus. *Pſ.* 30. 24.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. a. Ambulávit, Dómine, in conſpéctu tuo in veritáte, & juſtítia, & recto corde tecum: cuſtodíſti ei miſericórdiam tuam grandem, allelúia. 3. *Reg.* 3. 6.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, miséricors Deus, ut quam fidélis ſervus tuus *N.* accépit à juſto Júdice corónam, eámdem & nos, ejus inter-

ceſſióne, poſt conſummátum ritè curſum recípere mereámur; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 5. a. Oratiónes tuæ & eleemóſynæ tuæ aſcendérunt in memóriam in conſpéctu Dei, allelúia. *Act.* 10. 4.

CAPITULUM. *Eccli.* 17. 18.

ELeemóſyna viri quaſi ſignáculum cum ipſo, & grátiam hóminis quaſi pupíllam conſervábit.

℟. *breve.* Chriſte, Fili, *p.* v.

Cætera ut in Proprio de Tempore.

AD TERTIAM.

Ant. 1. *D.* Exaudíta eſt orátio tua, & eleemóſynæ tuæ commemorátæ ſunt in conſpéctu Dei, allelúia. *Act.* 10. 31.

CAPITULUM. *Act.* 10. 2.

ERat religióſus ac timens Deum cum omni domo ſua, fáciens eleemóſynas multas plebi, & déprecans Deum ſemper.

℟. *breve.* Diſpérſit, dedit paupéribus, * Allelúia, allelúia. ℟. Diſpérſit. ℣. Juſtítia ejus manet in séculum séculi. * Allelúia. Glória. ℟. Diſpérſit. *Pſ.* 111. 9.

℣. Cornu ejus exaltábitur in glória; ℟. Peccátor vidébit, & iraſcétur. *Pſ.* 111. 9. 10.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Communicátio fídei tuæ évídens fiat, in agnitióne omnis óperis boni, allelúia. *Philem.* 6.

CAPITULUM. *Philip.* 2. 12. 13.

CUm metu & tremóre veſtram ſalútem operámini: Deus eſt enim qui operátur in vobis, & velle, & perficere, pro bona voluntáte.

℟. *breve.* In memória ætérna erit juſtus, * Allelúia, allelúia. ℟. In memória. ℣. Ab auditióne mala non timébit. * Allelúia. Glória. ℟. In memória. *Pſ.* 111. 7.

℣. Ecce ſic benedicétur homo, ℟. Qui timet Dóminum. *Pſ.* 127. 4.

AD NONAM.

Ant. 2. *D.* Indues juſtítiam quaſi podérem honóris, & inhabitábis cum ea, & próteget te in ſempitérnum, & in die agnitiónis invénies firmaméntum, allelúia. *Eccli.* 27. 9.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 3. 10. 11.

QUi vult vitam dilígere, & dies vidére bonos, coérceat linguam ſuam à malo, & lábia ejus ne loquántur dolum; declínet à malo, & fáciat bonum; inquírat pacem, & ſequátur eam.

℟. *breve.* Juſtus ut palma florébit, * Allelúia, allelúia. ℟. Juſtus. ℣. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. * Allelúia. Glória. ℟. Juſtus. *Pſ.* 91. 13.

℣. Jucúndus homo qui miſerétur & cómmodat, ℟. Diſpónet ſermónes ſuos

in judício, quia in ætérnum non commovébitur. *Pſ.* 111. 5. 6.

AD VESPERAS.

Ant. 4. f. Non eſt diſcípulus ſuper magíſtrum; perféctus autem omnis erit, ſi ſit ſicut magíſter ejus, allelúia. *Luc.* 6. 40.

Ant. 7. d. Regnum cœlórum vim pátitur, & violénti rápiunt illud, allelúia. *Matt.* 11. 12.

Ant. 2. D. Inítium viæ bonæ, fácere juſtítiam: accépta eſt autem apud Deum, magìs quàm immoláre hóſtias, allelúia. *Prov.* 16. 5.

Ant. 1. a. Qui in hoc ſervit Chriſto, placet Deo, & probátus eſt homínibus, allelúia. *Rom.* 14. 18.

Ant. 8. c. Quæ pacis ſunt, ſectémur; & quæ ædificatiónis ſunt, in ínvicem cuſtodiámus, allelúia. *Rom.* 14. 19.

CAPITULUM. *Jac.* 1. 27.

RElígio munda & immaculáta apud Deum & Patrem hæc eſt; viſitáre pupíllos & víduas in tribulatióne eórum, & immaculátum ſe cuſtodíre ab hoc século.

HYMNUS. S. V.

QUI te, Deus, ſub íntimo
Amans recépit péctore,
Non ille terras ámpliùs
Suſpírat, oblítus ſuî.

QUID ergo gaudes néctere
Triſtes moras amántibus?
Terris retárdas éxules,
Cives polo quos déſtinas.

HINC fervet in dies amor,
In vota toti díffluunt;
Ad aſtra feſtinántibus
Fit pœna vita lóngior.

VIX iſte tardi córporis
Pondus moléſtum súſtinet;
Mortis diem præóccupat,
Ardens Deo ſe júngere.

DA, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

SIT laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Beáti omnes qui timent Dóminum, ℟. Qui ámbulant in viis ejus. *Pſ.* 127. 1.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. C. Nemo mittens manum ſuam ad arátrum, & reſpíciens retrò, aptus eſt regno Dei, allelúia. *Luc.* 9. 62.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 3. *a.* Opus juſti ad vitam: fructus autem ímpii ad peccátum, allelúia. *Prov.* 10. 16.

Hymnus conveniens.

CAPITULUM. *Coloſſ.* 3. 2. 3.

QUæ ſurſùm ſunt ſápite, non quæ ſuper terram: mórtui enim eſtis, & vita veſtra eſt abſ-

cóndita cum Chriſto in Deo.

℟. *breve.* In manus, *p.* viij.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 6. F. Locútus eſt Jeſus, dicens; Ego ſum lux mundi: qui ſéquitur me non ámbulat in ténebris, allelúia. *Joan.* 8. 12.

Oratio & cætera omnia ut in Proprio de Tempore.

COMMUNE
UNIUS SANCTÆ VIRGINIS.

IN I. VESPERIS.

Antiphona 3. *toni* a.

QUid bonum Dómini eſt, & quid pulchrum ejus? niſi fruméntum electórum, & vinum gérminans vírgines, allelúia. *Zach.* 9. 17.

Ant. 4. c. Quæ neſcívit thorum in delicto, habébit fructum in reſpectióne animárum ſanctárum, allelúia. *Sap.* 3. 13.

Ant. 6. F. Immortális eſt memória illíus; quóniam & apud Deum nota eſt, & apud hómines, allelúia. *Sap.* 4. 1.

Ant. 1. f. Dábitur ei fídei donum eléctum, & ſors in templo Dei acceptíſſima, allelúia. *Sap.* 3. 14.

Ant. 8. g. Lucérna ſplendens ſuper candelábrum ſanctum, & ſpécies faciéi ſuper ætátem ſtábilem, allelúia. *Eccli.* 26. 22.

CAPITULUM. *Oſee.* 2. 19. 20.

SPonsábo te mihi in ſempitérnum: & ſponsábo te mihi in juſtítia & judício, & in miſericórdia, & in miſeratiónibus: & ſponsábo te mihi in fíde; & ſcies quia ego Dóminus.

In Duplicibus majoribus & ſuprà.

℟. Cuſtodítio legum conſummátio incorruptiónis eſt; * Incorrúptio autem facit eſſe próximum Deo, allelúia. *Sap.* 6. 19. 20. ℣. Beáti mundo corde, quóniam ipſi Deum vidébunt. *Matt.* 5. 8. * Incorrúptio. Glória. * Incorrúptio.

Si ſit Martyr.

HYMNUS. S. V.

ADESTE, Sponſæ Vírgines,
Chriſti gregis pars óptima,
O vos, furóris víctimæ!
O vos, amóris hóſtiæ!

ADESTE, ſolémnis dies
Hæc conſecráta Vírgini,
Quæ dúplicem geſtat ſuo
Tinctam cruóre laúream.

INTER choros cantántium
Agno litáto, Vírginum,
Hæc jure fuſi sánguinis
Virgo ſedet non última.

QUÆ córpori pœnæ nocent,
Illas amans ampléctitur;

His nempè pœnis líbera
Mortále corpus éxuit.
Primis ab annis quam ſibi
Amóre Chriſtus júnxerat,
Illi fidem ſervat tenax
Deo ſupérba cónjuge.
Amat roſas & lília
Sponſus rubens & cándidus;
Martyr dedit ſponſo róſas,
Dedítque Virgo lília.
Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.
Sit laus Patri; laus Fílio;
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus. Amen.

℣. Hærédit as immaculatórum in ætérnum erit; ℟. Non confundéntur in témpore malo. *Pſ.* 36. 18. 19.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. F. Infírma mundi elégit Deus, ut confúndat fórtia, allelúia. 1. *Cor.* 1. 27.

Orátio infrà ad Laudes, niſi ſit propria.

Si non ſit Martyr.

Hymnus.

Vos, ô Virgínei, cum cýtharis, chori,
Agni delíciæ, pars gregis óptima,
Sponſum virgíneo progénitum ſinu
Puris tóllite laúdibus.
Hæc eſt ſacra dies, óbvia quâ ſuo
Cum plena rútilans lámpade júngitur
Sponſo, ſtánſque throno próxima cóncinit
Virgo cántica Vírgini.
Solo digna Deo cónjuge, réſpuit
Mortáles thálamos; ut ſemel óbligat
Seſe fida ſuo, quem benè déperit,
Ultrò ſe Deus óbligat.
Purum ne máculent pectus imágines,
In ſe tota, ſui córporis ímmemor,
Mens ſeſe récipit, nil óculi vident,
Surdis nil ſonat aúribus.
Ægro vix ſua ſunt pábula córpori,
Ardet mille modis ante diem mori:
Quidquid mors rápiet, jam ſibi prærípit;
Unus ſit Deus ómnia.
Fac, ô Chriſte! tuæ Vírginis æmulos
Hâc nos ire tibi, quâ gráditur viâ;
Qui gens ſancta ſumus, móribus íntegris
Fac ſoli tibi vívere.
Da te, ſumme Pater, tóllere laúdibus;
Da te, Chriſte, ſequi, laúrea Vírginum;
Fac incénſa tuis, Spíritus, árdeant
Flammis frígida péctora. Amen.

℣. Afferéntur in lætítia & exultatióne, ℟. Adducéntur in templum Regis. *Pſ.* 44. 16.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G.

Hæc dicit Dóminus: Dabo eis in domo mea, & in muris meis locum, & nomen mélius à filiis & filiábus, nomen ſempitérnum, allelúia. *Iſ.* 56. 5.

Oratio infrà ad Laudes, niſi ſit propria.

Completorium *habetur poſt ſecundas Veſperas.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Agnum quem ſequúntur Vírgines, * Veníte, adorémus, allelúia. *Apoc.* 14. 4.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2.

Si ſit Martyr.

Hymnus. S. V.

Virginum robur, Deus, atque cuſtos:
Sexus imbéllis, médios per enſes,
Dum faves, quas non ſúperat viríli
Péctore mortes!

Pro tuis aris animóſa Virgo
Molle dat pœnis laceráre corpus;
Non ſuos ſentit, memor ô! tuórum,
Chriſte, dolórum.

Non graves plagæ, válidi nec ictus,
Integram poſſunt violáre mentem:
Quin ſacri creſcit magìs obſtinátus
Ardor amóris.

Sponsà dilécto placitúra ſponſo,
Déſpicit ruptum laniáta corpus;
Eſt ſuus truncis honor, & venúſtas
Eſt ſua membris.

Summa laus Patri; genitóque Verbo;
Et tibi compar, utriúſque Nexus,
Fac tibi ſemper placeámus uni,
Móribus æquis. Amen.

Si non ſit Martyr.

Hymnus. S. V.

Cœlestis aula pánditur;
En Sponſus; omnes óbviæ
Exíte Sponſo Vírgini,
Exíte, Sponſæ Vírgines.

Hæc nuptiális eſt dies;
Quæ, longa poſt ſuſpíria,
Dat ómnibus, dat ſíngulis
Jam pléniùs frui Deo.

Quæ caſta vobis gaúdia,
Quos afflet ignes, dícite:
Ab ore cujus púrior
Torrens volúptas éffluit?

Hunc propter unum víluit
Supérba regum púrpura:
Dotáta quæ ſponſo Deo,
Quid Virgo terris ámbiat?

O Virginales núptiæ,
Per quas caro fit ſpíritus?
O dulce vinclum, júngitur
Quo mens Deo, menti Deus!

Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

Sit laus Patri; laus Fílio;
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

Ant. 5. a. Lumen ejus ſímile lápidi pretióſo, tanquam lápidi jáſpidis, ſicut cryſtállum, allelúia. *Apoc.* 21. 11.

Ant. 4. a. Cláritas Dei illuminávit eam; & lucérna ejus eſt Agnus, allelúia. *Apoc.* 21. 23.

Ant. 2. D. O quàm pulchra eſt caſta generátio cum claritáte! allelúia. *Sap.* 4. 1.

℣. Corónat te Dóminus in misericórdia, ℟. Et miſeratiónibus. *Pſ.* 102. 4.

Si Feſtum ſit Duplex minus aut ſuprà, I. Lectio de Scriptura occurrente, in unam junctis duabus prioribus: II. & III. ut in Proprio Sanctorum. Si verò Feſtum ſit Semiduplex aut Simplex, duæ priores Lectiones de Sriptura occurrente, III. de Feſto, ut in Proprio Sanctorum.

℟. *j.* Ingréſſus ſum pactum tecum, ait Dóminus Deus: * Et facta es mihi, allelúia. *Ezech.* 16. 8. ℣. Scient quia ego diléxi te. *Apoc.* 3. 9. * Et.

℟. *ij.* Dedi inaúrem ſuper os tuum, & círculos aúribus tuis, * Et corónam decóris in cápite tuo, allelúia. *Ezech.* 16. 12. ℣. Dabit tibi Dóminus in ómnibus intelléctum. 2. *Tim.* 2. 7. * Et.

℟. *iij.* Induit me Deus veſtiméntis ſalútis, & * Induménto juſtítiæ circúmdedit me, quaſi ſponſum decorátum corónâ, & quaſi ſponſam ornátam, monílibus ſuis, allelúia. *Iſ.* 61. 10. ℣. Potens eſt depóſitum meum ſerváre in illum diem. 2. *Tim.* 1. 12. * Induménto. Glória. * Induménto.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Júvenes & vírgines, ſenes cum junióribus, ℟. Laudent nomen Dómini. *Pſ.* 148. 12.

Ant. 6. F. Lauda, fília Sion: júbila, Iſraël; lætáre & exúlta in omni corde, fília Jerúſalem, allelúia. *Soph.* 3. 14.

Ant. 5. a. Dóminus Deus tuus ipſe eſt vita tua, & longitúdo diérum tuórum, allelúia. *Deut.* 30. 20.

Ant. 2. D. Ipſe eſt Pater tuus, qui poſſédit te, & fecit, & creávit te, allelúia. *Deut.* 32. 6.

Ant. 3. *a.* Sit Dóminus.

CANTICUM. *Iſaiæ.* c. 61. v. 10. *ad finem.*

Virgo Deo gratias agit pro donis ſibi collatis.

GAudens gaudébo in Dómino, * & exultábit ánima mea in Deo meo;

Quia índuit me veſtiméntis ſalútis, * & induménto juſtítiæ circúmdedit me.

Quaſi ſponſum decorátum corónâ, * & quaſi ſponſam ornátam monílibus ſuis.

Sicut enim terra profert

germen ſuum, * & ſicut hortus ſemen ſuum gérminat;
Sic Dóminus Deus germinábit juſtítiam & laudem,*coram univérſis géntibus.

Ant. Sit Dóminus Deus tuus benedíctus, cui complacuíſti, & póſuit te ſuper thronum, allelúia. 3. *Reg.* 10. 9.

Ant. 1. a. Dominábitur tuî qui fecit te; Dóminus exercítuum nomen ejus, allelúia. *Iſ.* 54. 5.

CAPITULUM. *Sap.* 8. 21.

SCivi quóniam áliter non poſſem eſſe cóntinens, nisì Deus det: Et hoc ipſum erat ſapiéntiæ, ſcire cujus eſſet hoc donum.

Si ſit Martyr.

HYMNUS. S. V.

QUid ſacram, Virgo, generóſa Martyr,
Ambiunt frontem dúplices corónæ?
Nempè non unum gémino repórtas
Hoſte triúmphum.

MOLLIOR fregit neque te volúptas;
Impótens flexit neque te tyránnus;
Tu graves pœnas, pariterque blandos
Vincis amóres.

LILIIS Sponſus récubat roſíſque:
Tu, tuo ſemper benè fida Sponſo,
Et roſas, Martyr, ſimul & dedíſti
Lília, Virgo.

SUMMA laus Patri, genitóque Verbo,
Et tibi compar utriúſque Nexus;
Fac tibi ſemper placeámus uni
Móribus æquis.
Amen.

℣. Deus præcínxit me virtúte, ℟. Et póſuit immaculátam viam meam. *Pſ.* 17. 33.

Ad Benedíctus, *Ant.* 3. a. Confirma me, Dómine, Deus Iſraël, & réſpice in hac hora ad ópera mánuum meárum, allelúia. *Judith.* 13. 7.

Oratio.

DEus, qui inter cætera potén tiæ tuæ mirácula, étiam in ſexu frágili victóriam martýrii contuliſti; concéde propítius, ut qui beátæ *N.* Vírginis & Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur; Per Dóminum.

Alia Oratio.

OMnípotens ſempitérne Deus, cujus múnere beáta *N.* in virginitátis propóſito, & in confeſſióne fidei roboráta, virginitátis ac martýrii palmam adépta eſt; da nobis ità córporis ac mentis integritátem ſerváre, ut nec blandítiis carnis, nec malórum acerbitáte vincámur; Per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum qui tecum, &c.

Si non ſit Martyr.

HYMNUS. M.

O VIRGO, pectus cui ſacrum
Amóris expers ímprobi,
Intùs ſuis ardóribus
Sanctus perúſſit Spíritus!

NON te volúptas dúlcibus
Fallax venénis mólliit,
Solas amántem pérſequi
Cœléſtis Agni núptias.

SIC ille natus Vírgine
Suo decóre céperat;
Ut ejus ardens ígnibus
Mundána cuncta témneres.

BEATA cui nunc, Cœlitûm
Inter canéntium choros,
Cœlo licet perénnibus
Sponſi potíri gáudiis.

DA, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da ſúrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

SIT laus Patri; laus Fílio;
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Lætábor & exultábo in te; ℟. Pſallam nómini tuo, Altíſſime. *Pſ.* 9. 3.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. J. Tu ſcis, Dómine, quia nunquam concupívi virum, & mundam ſervávi ánimam meam ab omni concupiſcéntia, allelúia. *Tob.* 3. 16.

Oratio.

FIdéles tuos, quæſumus, Dómine, intercedénte beátâ *N.* Vírgine tuâ, córpore páriter & mente purífica; ut tuâ inſpiratióne compúncti, nóxias delectatiónes vitáre præváleant; atque ut eárum non capiántur illécebris, tuâ ſemper ſuavitáte paſcántur; Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEus, qui habitáculum tuum in corde pudíco conſtituíſti; concéde, ut qui fidélis ſponſæ tuæ *N.* puritátem húmili venerámur obſéquio, piæ devotiónis ſequámur exémplo; Per Dóminum.

AD PRIMAM.

Ant. 6. F. Lauda, fília Sion: júbila, Iſraël; lætáre & exúlta in omni corde, fília Jeruſalem, allelúia. *Soph.* 3. 14.

CAPITULUM. 2. *Reg.* 22. 20. 21.

QUia complácui ei, retríbuet mihi Dóminus ſecúndùm juſtítiâ meam, & ſecúndùm mundítiam mánuum meárum reddet mihi.

℟. *breve.* Chriſte, Fili, *p. v.*

Cætera ut in Proprio de Tempore.

AD TERTIAM.

Ant. 5. a. Dóminus Deus tuus ipſe eſt vita tua, & longitúdo diérum tuórum, allelúia. *Deut.* 30. 20.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 7. 38.

QUi matrimónio jungit vírginem ſuam,

benè facit; & qui non jungit, méliùs facit.

℟. *breve.* Mihi adhærére Deo bonum eſt, * Allelúia, allelúia. ℟. Mihi. ℣. Pónere in Dómino Deo ſpem meam. * Allelúia. Glória. ℟. Mihi. *Pſ.* 72. 28.

℣. Fiat cor meum immaculátum in juſtificatiónibus tuis, Dómine; ℟. Ut non confúndar. *Pſ.* 118. 80.

AD SEXTAM.

Ant. 2. D. Ipſe eſt Pater tuus qui poſsédit te, & fecit, & creávit te, allelúia. *Deut.* 32. 6.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 7. 7. 8.

UNuſquíſque próprium donum habet ex Deo: álius quidem ſic, álius verò ſic: dico autem non nuptis & víduis; Bonum eſt illis, ſi ſic permáneant.

℟. *breve.* Dóminus cuſtódit te, Dóminus protéctio tua, * Allelúia, allelúia. ℟. Dóminus. ℣. Super manum déxteram tuam. * Allelúia. Glória. ℟. Dóminus. *Pſ.* 120. 5.

℣. Per diem ſol non uret te, ℟. Neque luna per noctem. *Pſ.* 120. 6.

AD NONAM.

Ant. 1. a. Dominábitur tuî qui fecit te; Dóminus exercítuum nomen ejus, allelúia. *Iſ.* 54. 5.

CAPITULUM. *Joſ.* 13. 33.

DOminus Deus Iſraël ipſe eſt poſséſſio ejus, ut locútus eſt illi.

℟. *breve.* Pſallam & intélligam in via immaculáta, * Allelúia, allelúia. ℟. Pſallam. ℣. Quando vénies ad me. * Allelúia. Glória. ℟. Pſallam. *Pſ.* 100. 1. 2.

℣. Quæ eſt expectátio mea? ℟. Nónne Dóminus? *Pſ.* 38. 8.

AD VESPERAS.

Ant. 8. g. Qui ſinè uxóre eſt, ſollícitus eſt quæ Dómini ſunt, quómodo pláceat Deo, allelúia. 1. *Cor.* 7. 32.

Ant. 2. D. Qui cum uxóre eſt, ſollícitus eſt quæ ſunt mundi, quómodo pláceat uxóri, & divíſus eſt, allelúia. 1. *Cor.* 7. 33.

Ant. 3. *a.* Virgo cógitat quæ Dómini ſunt, ut ſit ſancta córpore & ſpíritu, allelúia. 1. *Cor.* 7. 34.

Ant. 5. a. Quæ nupta eſt, cógitat quæ ſunt mundi, quómodo pláceat viro, allelúia. 1. *Cor.* 7. 34.

Ant. 1. g. Non omnes cápiunt verbum iſtud, ſed quibus datum eſt, allelúia. *Matt.* 19. 11.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 7. 25.

DE virgínibus præcéptum Dómini non hábeo; consílium autem do, tanquam miſericórdiam conſecútus à Dómino, ut ſim fidélis.

Si ſit Martyr.

HYMNUS. S. V.

FESTIS læta ſonent æthera cánticibus:
Nunc aptáte tubas, súmite týmpana,

Cœtus Angélici ; dícite Vírginem,
Chriſti dícite Mártyrē.
Vestris illa fuit débita cœ́tibus,
Quæ mortális adhuc, nóbilis æ̂mula,
Ut vos exprímeret, dedídicit genus,
Virgo córporis ímmemor.
Sed quid cogis amor! fórtiter ámbiit
Sponſo virgíneum fúndere ſánguinem;
Oblíti méminit tunc benè córporis,
Præcláræ sítiens necis.
Sic, quâ parte minor, vos ſuperéminet,
Immortále genus, quæ pótuit mori,
Et per damna ſui córporis, íntegram
Teſtári Dómino fidem.
Patri máxima laus, máxima Fílio,
Amborúmque ſacro máxima Flámini,
Per quem magnánimæ prǽlia ſúſtinent,
Spreto fúnere, Vírgines.
Amen.

℣. Secúndùm puritátem mánuum meárum; ℟. Retríbuet mihi Dñs. *Pſ.* 17. 21.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. *D.* Fecíſti viríliter, & confortátum eſt cor tuum, eò quòd caſtitátem amáveris, allelúia. *Judith.* 15. 11.

Si non ſit Martyr.

Hymnus, G. S.

Non vana diléctum gregem
Pavére mundi gaúdia;
Nec pura fallax péctora
Imágo luſit séculi.
Sed hæc tuárum própria
Sunt, Chriſte, ſponsárum bona,
Te ſemper, & tecum tuis
In te potíri gaúdiis.
Castis vicíſſim tu tibi
In córdibus thorum ſtruis;
Intérque flammas íntimo
Amans quiéſcis in ſinu.
Hic unus eſt ſponſis amor,
Unúſque tecum ſpíritus,
Beáſque ſponſus ſíngulas,
In téque transfórmas, Deus.
Te deprecámur ſúpplices,
Noſtris ut addas ſénſibus,
Neſcíre prorsùs ómnia
Corruptiónis vúlnera.
Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.
Sit laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus.
Amen.

℣. Conféſſio & pulchritúdo in conſpéctu ejus; ℟. Sanctimónia & magnificéntia in ſanctificatióne ejus. *Pſ.* 95. 6.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. *F.* Venit ſponſus, & quæ parátæ erant intravérunt cum eo ad núptias, & clauſa eſt jánua, allelúia. *Matt.* 25. 10.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 1. g. Gaúdio gaudet propter vocem Sponſi, allelúia. *Joan.* 3. 29.

Hymnus conveniens.

CAPITULUM. *Eccli.* 39. 19.

FLoréte, flores, quaſi lílium, & date odórem, & frondéte in grátiam, & collaudáte cánticum, & benedícite Dóminum in opéribus ſuis.

℟. *breve.* In manus, p. viij.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 5. a. In reſurrectióne, neque nubent, neque nubéntur, ſed erunt ſicut Angeli Dei, allelúia. *Matt.* 22. 30.

Oratia & cætera omnia ut in Proprio de Tempore.

COMMUNE UNIUS SANCTÆ MULIERIS.

IN I. VESPERIS.

Antiphona 1. *toni* a.

SIcut ſol óriens mundo in altíſſimis Dei, ſic mulíeris bonæ ſpécies, in ornaméntum domûs ejus, allelúia. *Eccli.* 26. 21.

Ant. 4. f. Domus & divítiæ dantur à paréntibus; à Dómino autem própriè uxor prudens, allelúia. *Proverb.* 19. 14.

Ant. 2. D. Múlier fortis obléctat virum ſuum, & annos vitæ illíus in pace implébit, allelúia. *Eccli.* 26. 2.

Ant. 7. d. Grátia ſuper grátiam múlier ſancta & pudoráta, allelúia. *Eccli.* 26. 19.

Ant. 3. *a.* Fundaménta ætérna ſuper petram ſólidam, & mandáta Dei in corde mulíeris ſanctæ, allelúia. *Eccli.* 26. 24.

CAPITULUM. *Prov.* 31. 10. 11.

MUlíerem fortem quis invéniet? procul & de últimis fínibus prétium ejus: confídit in ea cor viri ſui, & ſpóliis non indigébit.

In Duplicibus majoribus & ſupra.

℟. Fallax grátia, & * Vana eſt pulchritúdo; múlier timens Dóminum, ipſa laudábitur, allelúia. *Prov.* 31. 30. ℣. Non ſit extrínſecùs capillatúra, aut circumdátio auri, aut induménti veſtimentórum cultus. 1. *Petr.* 3. 3. * Vana. Glória. * Vana.

HYMNUS. G. S.

AD núptias Agni, Pater
Matres & innúptas vocat:
O te beátam, cui thorus
Intérque ſponſas ſors datur!

LEX nuptiárum, cáritas;
Dos magna, paupértas, tibi,
Calcáre falláces opes,
Cadúca corde ſpérnere.

TE múltus obléctat labor,
Fusǽque jejúnam preces:
Te pœniténtem lácrymæ;

Te cura paúperum juvat.
Quacumque confixam ſibi,
Per probra Sponſam, per cruces
Trahit Magíſter; & ſequi
Deſpécta gaudes, & pati.
Beata quæ ſponſo Deo
Caſtis adhæret vínculis:
Sic corpus unum póſſumus,
Sic unus eſſe ſpíritus.
Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.
Sit laus Patri; laus Fílio;
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus. Amen.

Si ſit Martyr.

℣. Factus es, Dómine, ſpes mea, ℟. Turris fortitúdinis à fácie inimíci. *Pſ.* 60. 4.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. *F.* Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, & in témpore ſuperbórum, ſinè adjutório, allelúia. *Eccli.* 51. 14.

Oratio infrà ad Laudes, niſì ſit propria.

Si non ſit Martyr.

℣. Avérte, Dómine, óculos meos, ne vídeant vanitátem; ℟. In via tua vivífica me. *Pſ.* 118. 37.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. *F.* Pars bona múlier bona; in parte timéntium Deum, dábitur viro pro factis bonis, allelúia. *Eccli.* 26. 3.

Orátio ut infrà ad Laudes, niſì ſit propria.

Completorium *habetur poſt ſecundas Veſperas.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Deum in quo ſperant ſanctæ mulíeres, * Veníte, adorémus, allelúia. 1. *Petr.* 3. 5.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2.

Hymnus. S. V.

Adeste, ſanctæ Cónjuges:
En illa fortis Fémina,
Ornáta quæ virtútibus
Triúmphat inter Cœlites.
Non illa luxu véſtium,
Non crine torto ſpléndui;
Cultu nitens ſed símplice,
Puris placébat móribus.
Se ſub serénis vúltibus
Auſtéra virtus ócculit;
Timet vidéri, ne ſuum,
Dum prodit, amíttat decus.
Paſcenda cœléſti cibo,
Sacris ſtudébat lítteris;
Templo frequens, ſed sédula
Redíbat ad curam domûs.
Da, Chriſte, nos tecum mori;
Tecum ſimul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.
Sit laus Patri; laus Fílio;
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat:
Compar tibi laus, Spíritus. Amen.

Ant. 1. *a.* Multæ fíliæ congregavérunt divítias; tu ſupergréſſa es univérſas, allelúia. *Prov.* 31. 29.

Ant. 7. *d.* Deus patrum

noſtrórum det tibi grátiam, & omne consílium tui cordis ſuâ virtúte corróboret, allelúia. *Judith.* 10. 8.

Ant. 8. *g.* Deus oſténdet ſplendórem ſuum in te, omni qui ſub cœlo eſt, allelúia. *Bar.* 5. 3.

℣. Anima ejus in bonis demorábitur, ℟. Et ſemen ejus hæreditábit terram. *Pſ.* 24. 13.

Si Feſtum ſit Duplex minus aut ſuprà, I. Lectio de Scriptura occurrente, in unam junctis duabus prioribus: II. & III. ut in Proprio Sanctorum. Si verò Feſtum ſit Semiduplex aut Simplex, duæ priores Lectiones de Scriptura occurrente, III. de Feſto, ut in Proprio Sanctorum.

℟. *j.* Nunquam cum ludéntibus míſcui me, neque cum his qui in levitáte ámbulant partícipem me præbui; * Virum autem cum timóre tuo, Dómine, non cum libídine mea consénſi ſuſcípere, allelúia. *Tob.* 3. 17. 18. ℣. Curſum conſummávi, fidem ſervávi. 2. *Tim.* 4. 7. * Virum.

℟. *ij.* Manus Dómini confortávit te; & * Ideò eris benedícta in ætérnum, allelúia. *Judith.* 15. 11. ℣. O Múlier, magna eſt fides tua! *Matt.* 15. 28. * Ideò.

℟. *iij.* Tu glória Jerúſalem, * Tu lætítia Iſraël, tu honorificéntia pópuli noſtri, allelúia. *Judith.* 15. 10. ℣. Fides tua te ſalvam fecit. *Luc.* 7. 50. * Tu lætítia. Glória. * Tu lætítia. Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Laudatiónem Dómini loquétur os meum; ℟. Et benedícat omnis caro nómini ſancto ejus. *Pſ.* 144. 21.

Ant. 1. f. Gloriétur ſuper te Jerúſalem, & ſit nomen tuum in número ſanctórum & juſtórum, allelúia. *Judith.* 10. 8.

Ant. 3. *a.* Addúcet Dóminus fílios tuos ad te, portátos in honóre, ſicut fílios regni, allelúia. *Bar.* 5. 6.

Ant. 4. f. Gaudébit ſuper te Dóminus Deus tuus in lætítia, ſilébit in dilectióne ſua, exultábit ſuper te in laude, allelúia. *Soph.* 3. 17.

Ant. 8. d. Indue te.

CANTICUM. *Prov. c.* 31. *v.* 26. *ad finem.*

Mulieris fortis encomium.

OS ſuum apéruit ſapiéntiæ (múlier fortis,) * & lex cleméntiæ in lingua ejus.

Conſiderávit sémitas domûs ſuæ, * & panem otióſa non comédit.

Surrexérunt fílii ejus, & beatíſſimam prædicavérunt; * vir ejus, & laudávit eam.

Multæ fíliæ congregavérunt divítias: * tu ſupergréſſa es univérſas.

Fallax grátia, & vana eſt

pulchritúdo : * múlier timens Dóminum ipſa laudábitur.

Date ei de fructu mánuum ſuárum : * & laudent eam in portis ópera ejus.

Ant. Indue te decóre & honóre ejus, quæ à Deo tibi eſt, ſempitérnæ glóriæ, allelúia. *Bar.* 5. 1.

Ant. 5. a. Ora pro nobis, quóniam múlier ſancta es, allelúia. *Judith.* 8. 29.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 2. 15.

SAlvábitur múlier per filiórum generatiónem, ſi permánſerit in fide, & dilectióne, & ſanctificatióne cum ſobrietáte.

HYMNUS. S. V.

ARDET Deo quæ fémina,
Latére fruſtrà cógitat :
Quot indigéntes súblevat,
Tot próditur præcónibus.

PRODESSE quærit ómnibus,
Curis honéſtis ánxia ;
Patróna, cuſtos vírginum,
Secúnda mater órphanis.

PANNIS laténtem vílibus,
Chriſtum fovébat hóſpitem :
Quas dura ſubſtráxit ſibi,
Opes refúndit pródiga.

PACEM domi, pacem forìs,
Alto colit ſiléntio ;
Lites amat compónere,
Ut una mens ſit ómnibus.

DA, Chriſte, nos tecum mori ;
Tecum ſimul da súrgere :
Terréna da contémnere ;
Amáre da cœléſtia.

SIT laus Patri ; laus Fílio ;
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat :
Compar tibi laus, Spíritus. Amen.

Si ſit Martyr.

℣. Miſericórdia tua, Dómine, ſubſequétur me, ℟. Omnibus diébus vitæ meæ. *Pſ.* 22. 6.

Ad Benedíctus, *Ant.* 8. G. Confitébor nómini tuo, Dómine, quóniam adjútor & protéctor factus es mihi, & liberáſti corpus meum à perditióne, allelúia. *Eccli.* 51. 2. 3.

Oratio.

DEus, cujus grátiâ, virtus in infirmitáte perfícitur ; largíre nobis, quǽſumus, beátæ *N.* Mártyris tuæ triúmphum recoléntibus, ut quæ à te accépit, ut vínceret, à te quoque vincéndi grátiam nobis obtíneat ; Per Dóminum.

Si non ſit Martyr.

℣. Anima mea Dómino vivet ; ℟. Et ſemen meum ſérviet ipſi. *Pſ.* 21. 31.

Ad Benedíctus, *Ant.* 2. D. * Invéni grátiam apud óculos tuos, Dómine mi, qui conſolátus es me, & locútus es ad cor ancíllæ tuæ, allelúia. *Ruth.* 2. 13.

Oratio.

TUórum corda fidélium, Deus miſerátor, illúſtra ; & beátæ *N.* pré-

cibus ac méritis, fac nos terréna deſpícere, & amáre cœléſtia; Per Dóminum noſtrum.

AD PRIMAM.

Ant. 1. f. Gloriétur ſuper te Jeruſalem, & ſit nomen tuum in número ſanctórum & juſtórum, allelúia. *Judith.* 10. 8.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 2. 8. 9.

VOlo viros oráre in omni loco levántes puras manus, ſinè ira & diſceptatióne: ſimíliter & mulíeres in hábitu ornáto, cum verecúndia & ſobrietáte ornántes ſe, & non in tortis crínibus, aut auro, aut margarítis, vel veſte pretióſa.

℟. *breve.* Chriſte, Fili, p. v.

Cætera ut in Proprio de Tempore.

AD TERTIAM.

Ant. 3. *a.* Addúcet Dóminus fílios tuos ad te portátos in honóre, ſicut fílios regni, allelúia. *Bar.* 5. 6.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 11. 3.

VOlo vos ſcire quòd omnis viri caput Chriſtus eſt: caput autem mulíeris vir, caput verò Chriſti Deus.

℟. *breve.* Dómine Deus ſalútis meæ, in die clamávi, * Allelúia, allelúia. ℟. Dómine. ℣. Et nocte coram te. * Allelúia. Glória. ℟. Dómine. *Pſ.* 87. 2.

℣. Apud me orátio Deo vitæ meæ; ℟. Dicam Deo: Suſcéptor meus es. *Pſ.* 41. 9. 10.

AD SEXTAM.

Ant. 4. f. Gaudébit ſuper te Dóminus Deus tuus in lætítia, ſilébit in dilectióne ſua, exultábit ſuper te in laude, allelúia. *Soph.* 3. 17.

CAPITULUM. 1. *Petr.* 3. 1. 2.

MUlíeres súbditæ ſint viris ſuis: ut, & ſi qui non credunt verbo, per mulíerum converſatiónem ſinè verbo lucrifíant, conſiderántes in timóre caſtam converſatiónem veſtram.

℟. *breve.* Exultábo & lætábor in miſericórdia tua, Dómine, * Allelúia, allelúia. ℟. Exultábo. ℣. Quóniam reſpexíſti humilitátem meam. * Allelúia. Glória. ℟. Exultábo. *Pſ.* 30. 8.

℣. Ad ómnia mandáta tua dirigébar; ℟. Omnem viam iníquam ódio hábui. *Pſ.* 118. 128.

AD NONAM.

Ant. 5. a. Ora pro nobis, quóniam múlier ſancta es, allelúia. *Judith.* 8. 29.

CAPITULUM. *Eccli.* 35. 21. 22.

ORátio humiliántis ſe nubes penetrábit; & donec propínquet, non conſolábitur; & non diſcédet, donec Altíſſimus aſpíciat; & Dóminus non elongábit.

℟. *breve.* Benedíxit Fílius

tuis in te, * Allelúia, allelúia. ℟. Benedíxit. ℣. Qui póſuit fines tuos pacem. * Allelúia. Glória. ℟. Benedíxit. Pſ. 147. 13. 14.

℣. Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo; ℟. Quóniam audíſti verba oris mei. Pſ. 137. 1.

AD VESPERAS.

Ant. 3. *a.* Sicut múlier de viro, ità & vir per mulíerem: ómnia autem ex Deo, allelúia. 1. *Cor.* 11. 12.

Ant. 1. a. Vir caput eſt mulíeris, ſicut Chriſtus caput eſt Eccléſiæ, allelúia. *Eph.* 5. 23.

Ant. 5. a. Viri debent dilígere uxóres ſuas ut córpora ſua: qui ſuam uxórem díligit, ſeípſum díligit, allelúia. *Eph.* 5. 28.

Ant. 1. g. Unuſquíſque uxórem ſuam ſicut ſeípſum díligat: uxor autem tímeat virum ſuum, allelúia. *Eph.* 5. 33.

Ant. 7. c. Adam primus formátus eſt, deínde Eva: & Adam non eſt ſedúctus; múlier autem ſedúcta in prævaricatióne fuit, allelúia. 1. *Tim.* 2. 13. 14.

CAPITULUM. 1. *Tim.* 2. 11. 12.

MUlier in ſiléntio diſcat cum omni ſubjectióne; docére autem mulíeri non permítto, neque dominári in virum, ſed eſſe in ſiléntio.

HYMNUS. S. V.

O JAM beáta, quæ ſuo
Tandē ſolúta córpore,
Vinclis perennióribus
Uni Deo conjúngitur.

PER quos gradus cœlum petit,
Hâc ire vos omnes docet,
Junctæ jugáli vínculo,
Et vos, ſolútæ Cónjuges.

INSIGNIS & nos féminæ
Sequi decet veſtígia;
Magnum vel ipſis quæ fuit
Virtútis exémplum viris.

QUEIS arſit illa, fac, Deus,
Flagrémus & nos ígnibus;
Eóque quo te vis coli
Amóre, fac mens te colat.

DA, Chriſte, nos tecum mori,
Tecum ſimul da súrgere:
Terréna da contémnere;
Amáre da cœléſtia.

SIT laus Patri; laus Fílio,
Qui nos, triumphátâ nece,
Ad aſtra ſecum dux vocat;
Compar tibi laus, Spíritus,
Amen.

Si ſit Martyr.

℣. Adhǽſit ánima mea poſt te, Dómine; ℟. Me ſuſcépit déxtera tua. *Pſ.* 62. 9.

Ad Magníficat, *Ant.* 7. G. Dilatátum eſt os meum ſuper inimícos meos: quia lætáta ſum in ſalutári tuo, Dómine, allelúia. 1. *Reg.* 2. 1.

Si non ſit Martyr.

℣. Propter nomen tuum, Dómine, ℟. Vivificábis me in æquitáte tua. *Pſ.* 142. 11.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. f.

Orábat Dóminum Deum Iſraël, ut dirígeret viam ejus, allelúia. *Judith*. 12. 8.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 6. F. Bona eſt negotiátio ejus; non extinguétur in nocte lucérna ejus, allelúia. *Prov*. 31. 18.

Hymnus conveniens.

CAPITULUM. *Eccli*. 36. 26.

Qui póſſidet mulíerem bonam, ínchoat poſſeſſiónem: adjutórium ſecúndùm illum eſt, & colúmna ut réquies.

℟. *breve*. In manus, p. viij.

Ad Nunc dimíttis, *Ant*. 1. a. Cum eléctis féminis gráditur timor Dómini, & cum juſtis & fidélibus agnóſcitur, allelúia. *Eccli*. 1. 16.

Oratio & cætera omnia ut in Proprio de Tempore.

COMMUNE

UNIUS SANCTÆ VIDUÆ.

Omnia dicuntur ut ſuprà, p. lx. *in Communi unius ſanctæ Mulieris, exceptis quæ ſequuntur.*

IN I. VESPERIS.

Poſt Hymnum, ℣. Dóminus pupíllum & víduam ſuſcípiet; ℟. Et vias peccatórum diſpérdet. *Pſ*. 145. 9.

Ad Magníficat, *Ant*. 1. g. Quæ verè vídua eſt & deſoláta, ſperet in Deum, & inſtet obſecratiónibus & oratiónibus nocte ac die, allelúia. 1. *Tim*. 5. 5.

Oratio ut infrà ad Laudes, niſì ſit propria.

AD LAUDES MATUTINAS.

Poſt Hymnum, ℣. Exultáte in conſpéctu ejus, ℟. Patris orphanórum & Júdicis viduárum. *Pſ*. 67. 5. 6.

Ad Benedíctus, *Ant*. 8. G. Dómine mi, qui Rex noſter es ſolus, ádjuva me ſolitáriam, & cujus, præter te, nullus eſt auxiliátor álius, allelúia. *Eſth*. 14. 3.

Oratio.

Deus, in quem ſperat omnis ánima, quæ adhuc in terris póſita, ſe verè víduam ſentit ac deſolátam; tríbue nobis, quæſumus, ut exémplo beátæ *N*. obſecratiónibus & oratiónibus nocte ac die inſtántes, cœléſtium conſolatiónum mereámur eſſe partícipes; Per Dóminum noſtrum.

AD VESPERAS.

Poſt Hymnum, ℣. Dirupíſti, Dómine, víncula mea; ℟. Tibi ſacrificábo hóſtiam laudis. *Pſ*. 115. 16. 17.

Ad Magníficat, *Ant*. 8. G. Non diſcedébat de templo, jejúniis & obſecratiónibus sérviens nocte ac die, allelúia. *Luc*. 2. 37.

COMMUNE
PATRONI VEL PATRONÆ;
VEL ETIAM
PLURIUM PATRONORUM.

Feſtum Patroni primarii particularis cujuſdam Eccleſiæ celebratur ritu Annuali, cum Octava ſecundi Ordinis.

Officium fit de Communi conveniente, ſervato ritu Annuali, cum Lectionibus ſequentibus, niſi habeatur in Proprio Sanctorum Officium proprium.

Pſalmi pro I. Veſperis & Completorio ſubſequente, ſumuntur è Feria occurrente: pro omnibus aliis Horis, è Dominica, ut in Pſalterio, niſi aſſignentur alii in Proprio Sanctorum.

[*Si Feſtum Patroni celebretur tempore Quadrageſimæ, Officium fieri debet, ut ordinatur pro tribus aliis anni Tempeſtatibus.*]

De Libro ſecúndo Machabæórum.

LECTIO I. *c.* 15. *v.* 7. *ad* 16.

MAchabǽus ſemper confidébat cum omni ſpe auxílium ſibi à Deo affutúrum; & hortabátur ſuos ne formidárent ad advéntum natiónum, ſed in mente habérent adjutória ſibi facta de cœlo, & nunc ſperárent ab Omnipoténte ſibi affutúram victóriam. Et allocútus eos de Lege & Prophétis, ádmonens étiam certámina quæ fécerant priùs, promptióres conſtítuit eos: & ità ánimis eórum eréctis, ſimul oſtendébat Géntium falláciam, & juramentórum prævaricatiónem; ſíngulos autem illórum armávit, non clýpei & haſtæ munitióne, ſed ſermónibus óptimis, & exhortatiónibus, expóſito digno fide sómnio, per quod univérſos lætificávit. Erat autem hujuſcémodi viſus: Oníam, qui fúerat ſummus Sacérdos, virum bonum & benígnum, verecúndum viſu, modéſtum móribus, & elóquio decórum, & qui à púero in virtútibus exercitátus ſit, manus protendéntem, oráre pro omni pópulo Judæórum: poſt hoc apparuíſſe & álium virum, ætáte & glóriâ mirábilem, & magni decóris habitúdine circa illum; reſpondéntem verò Oníam dixíſſe: Hic eſt fratrum amátor, & pópuli Iſraël: hic eſt, qui multùm orat pro pópulo, & univérſa ſancta civitáte, Jeremías Prophéta Dei. Extendíſſe autem Jeremíam dextram, & dedíſſe Judæ gládium áure-

'um, dicéntem: Accipe ſanctum gládium munus à Deo, in quo dejícies adverſários pópuli mei Iſraël.

Si non ſit Lectio propria.

Sermo ſancti Bernárdi Abbátis.

In vigil. SS. Petri & Pauli. n. 2.

LECTIO II.

TRia ſunt quæ in feſtivitátibus Sanctórum vigilánter conſideráre debémus: auxílium Sancti, exémplum ejus, confuſiónem noſtram. Auxílium ejus; quia qui potens in terra fuit, poténtior eſt in cœlis ante fáciem Dómini Dei ſui. Si enim, dum hîc víveret, misértus eſt peccatóribus, & orávit pro eis; nunc tantò ámpliùs, quantò vériùs agnóſcit misérias noſtras, orat pro nobis Patrem; quia beáta illa pátria caritátem ejus non immutávit, ſed augmentávit: neque enim quia impaſſíbilis omnínò, ídeò & incompaſſíbilis factus eſt. Debémus étiam atténdere exémplum ejus; quia quándiu in terris viſus eſt, & cum homínibus conversátus eſt, non declinávit ad déxteram, neque ad ſiníſtram, ſed viam régiam ténuit, donec veníret ad illum qui dicit: Ego ſum via, véritas & vita. Intuémini humilitátem óperum ejus, auctoritátem verbórum ejus; & tunc vidébitis quómodo tam verbo, quàm exémplo, lúxerit inter hómines; quália nobis veſtígia derelíquerit, ut ambulémus per ea, & non errémus in eis. Verè juxta Prophétam: Sémita juſti recta eſt, rectus callis juſti ad ambulándum. Sed & diligentióri intúitu confuſiónem noſtram inſpiciámus: quia homo ille símilis nobis fuit paſſíbilis, ex eódem luto formátus ex quo & nos. Quid ergo eſt quòd non ſolùm difficile, ſed & impoſſíbile crédimus, ut faciámus ópera quæ fecit? Confundámur, fratres, & contremiſcámus. Hómines iſti fuérunt, qui præceſſérunt nos, qui tam mirabíliter proceſſérunt per vias vitæ, ut vix eos hómines fuiſſe credámus. Sic ergo in Sanctórum feſtivitátibus, & gaudére, & confúndi debémus: gaudére, quia Patrónos præmíſimus; confúndi, quia eos imitári non póſſumus.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

LECTIO III. *c.* 11. *v.* 5. *ad* 10.

Oratio perſeverans omnia impetrat.

DIxit Jeſus diſcípulis ſuis: Quis veſtrùm habébit amícum, & ibit ad illum médiâ nocte, & dicet illi: Amíce, cómmoda mihi tres panes? Et réliqua.

Homília ſancti Basílii Epíſcopi.

Conſtit. Monaſt. c. 1. n. 4.

HOc exémplum idcírcò nobis à Dómino propónitur, ut dóceat nos in fide firmos eſſe ac pertináces. Exémplum enim ſumit ab hómine ad hóminem, ut diſcas nunquam deſperáre; ut, cùm petíeris, nec accéperis, non deſíſtas tamen, quoàd accípias, ſi modò, quæ Deus vult póſtules: neque díxeris; Peccátor ſum, & ídeò non exaúdior. Verùm enim verò ne ſpem abjíceres, idcírcò ait: Et ſi non proptéreà quòd ejus amícus ſit, dabit illi; propter improbitátem tamen ejus, dabit illi quotquot habet neceſsários. Opórtet ítaque divínum auxílium flagitáre: flagitándum autem eſt, non ſégniter, neque mente huc & illuc divagánte: síquidem quiſquis eſt ejúſmodi, non ſolùm non conſecutúrus eſt quæ petet, imò verò Dóminum magìs exaſperábit.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno.

Anno 1563. Seſſ. 25. De Invocat. Sanct.

QUi negant Sanctos ætérnâ felicitáte in cœlo fruéntes, invocándos eſſe; aut qui áſſerunt vel illos pro homínibus non oráre, vel eórum, ut pro nobis étiam ſíngulis orent, invocatiónem eſſe idololatríam, ímpiè ſéntiunt.

DIEBUS

Intra Octavam.

Tres Antiphonæ, ℣. & ℟℟. ſumuntur ex Officio Nocturno diei.

Lectio I. de Scripturâ occurrente, tribus in unam junctis. Lectio II. & III. ut infrà pro qualibet die.

In Laudibus & Veſperis Pſalmi dicuntur ſub ſola Antiphona quarta. Cætera omnia ut in die, juxta ritum Octavarum ſecundi Ordinis.

DOMINICA *intra Octavam occurrente, totum Officium fit de Domínica, incipiendo à primis Veſperis, cum Commemoratione Octavæ in utriſque Veſperis & Laudibus, ſed abſque Lectione.*

DIE SECUNDA

Intra Octavam.

De Libro Proverbiórum.

LECTIO II. *c.* 3. *v.* 1. *ad* 12.

FIlli mi, ne obliviſcáris legis meæ, & præcépta mea cor tuum cuſtódiat; longitúdinem enim diérum, & annos vitæ, & pacem appónent tibi. Miſericórdia & véritas te non déſerant, circúmda eas gútturi tuo, & deſcríbe in tábulis cordis tui: & invénies grátiam, & diſciplínam bonam, coram Deo & homínibus. Habe fidúciam in Dómino ex toto corde tuo, & ne innitáris prudéntiæ tuæ. In ómnibus viis tuis cógita illum.

& ipſe díriget greſſus tuos. Ne ſis ſápiens apud temetípſum: time Deum, & recéde à malo: sánitas quippe erit umbílico tuo, & irrigátio óſſium tuórum. Honóra Dóminum de tua ſubſtántia, & de primítiis ómnium frugum tuárum da ei: & implebúntur hórrea tua ſaturitáte, & vino torculária tua redundábunt. Diſciplínam Dómini, fili mi, ne abjícias: nec defícias cùm ab eo corríperis: quem enim díligit Dóminus, córripit: & quaſi pater in fílio, cómplacet ſibi.

Sermo ſancti Gregórii Nyſséni.

Oratio de ſancto Theodoro.

LECTIO III.

CONſideráte, hujus puri cultûs miniſtri ſtudióſi, quanta res ſit juſtus, quámque multas conſequátur remuneratiónes: & cógnito pietátis fructu, imitámini consílium, & aſpiráte ad ánimum & voluntátem eórum, qui ità præ cæteris honorántur. Cui regum talis honor habétur? Quis eſt ex iis qui ſupra modum inter hómines excéllere viſi ſunt, qui tali memóriâ celebrétur? Quis Imperatórum, qui urbes munítas cepérunt, natiónes innúmeras ſubjecérunt, ádeò decantátus, & famâ celebrátus eſt?

DIE TERTIA

Intra Octavam.

De Libro Proverbiórum.

LECTIO II. *c.* 3. *v.* 13. *ad* 22.

BEátus homo qui ínvenit ſapiéntiam, & qui áffluit prudéntiâ: mélior eſt acquisítio ejus negotiatióne argénti, & auri primi & puríſſimi fructus ejus: pretióſior eſt cunctis ópibus: & ómnia quæ deſiderántur, huic non valent comparári. Longitúdo diérum in déxtera ejus, & in ſiníſtra illíus divítiæ & glória. Viæ ejus viæ pulchræ, & omnes sémitæ illíus pacíficæ. Lignum vitæ eſt his qui apprehénderint eam: & qui tenúerit eam, beátus. Dóminus ſapiéntiâ fundávit terram, ſtabilívit cœlos prudéntiâ. Sapiéntiâ illíus erupérunt abýſſi, & nubes rore concréſcunt. Fili mi, ne éffluant hæc ab óculis tuis: Cuſtódi legem atque consílium: & erit vita ánimæ tuæ, & grátia faúcibus tuis.

Sermo ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

De Martyribus.

LECTIO III.

QUi Sanctórum mérita religióſâ caritáte mirátur, quíque Juſtórũ glórias frequénti laude collóquitur, eórum mores ſanctos atque juſtítiam imitétur; quóniam quem deléctat Sancti alicújus méri-

tum, delectáre debet par circa Dei cultum obséquiũ. Quare aut imitári debet, ſi laudat; aut laudáre non debet, ſi imitári detréctat: ut qui álium laudat, laudábilem ſe reddat; & qui Sanctórum mérita admirátur, mirábilis ipſe vitæ ſanctitáte reddátur: nam ſi proptéreà juſtos fideléſque dilígimus, quòd in ipſis juſtítiam fidémque ſuſpícimus; póſſumus nos quoque eſſe quod ſunt, ſi faciámus ipſi quod fáciunt.

DIE QUARTA

Intra Octavam.

De Libro Proverbiórum.

LECTIO II. *c.* 4. *v.* 1. *ad* 9.

AUdíte, filii, díſciplínam patris, & atténdite ut ſciátis prudéntiam. Donum bonum tríbuam vobis, legem meam ne derelinquátis. Nam & ego filius fui patris mei, tenéllus, & unigénitus coram matre mea: & docébat me atque dicébat: Suſcípiat verba mea cor tuum, cuſtódi præcépta mea; & vives. Póſſide ſapiéntiam, póſſide prudéntiam; ne oblivíſcáris, neque declínes à verbis oris mei. Ne dimíttas eam, & cuſtódiet te: dílige eam, & conſervábit te. Princípium ſapiéntiæ, póſſide ſapiéntiam: & in omni poſſeſſióne tua, acquíre prudéntiam; árripe illam, & exaltábit te: glorificáberis ab ea, cùm eam fúeris amplexátus: dabit cápiti tuo augménta gratiárum, & corónâ ínclytâ prótegetre.

Sermo ſancti Hierónymi Preſbýteri.

Adversùs Vigilantium.

LECTIO III.

DIcis in libéllo tuo; quòd dum vívimus, mútuò pro nobis oráre póſſumus; poſtquàm autem mórtui fuérimus, nullíus ſit pro álio exaudiénda orátio. Si Apóſtoli & Mártyres adhuc in córpore conſtitúti, poſſunt oráre pro cæteris, quando pro ſe adhuc debent eſſe ſollíciti; quantò magìs poſt corónas, victórias, & triúmphos? Unus homo Móyſes ſexcéntis míllibus armatórum ímpetrat à Deo véniam: & Stéphanus imitátor Dómini ſui, & primus Martyr in Chriſto, pro perſecutóribus véniam deprecátur: & poſtquàm cum Chriſto eſſe cœperint, minùs valébunt?

DIE QUINTA

Intra Octavam.

De Libro Proverbiórum.

LECTIO II. *c.* 4. *v.* 10. *ad* 19.

AUdi, fili mi, & súſcipe verba mea, ut multiplicéntur tibi anni vitæ. Viam ſapiéntiæ monſtrábo tibi, ducam te per ſémitas æquitátis: quas cùm ingréſſus fúeris, non arctabúntur greſſus tui, & currens non habébis offendí-

culum. Tene diſciplínam, ne dimíttas eam; cuſtódi illam, quia ipſa eſt vita tua. Ne delectéris in sémitis impiórum, nec tibi pláceat malórum via. Fuge ab ea, nec tránſeas per illam: declína, & déſere eam; non enim dórmiunt nisì maleféecerint: & rápitur ſomnus ab eis nisì ſupplantáverint; cómedunt panem impietátis, & vinum iniquitátis bibunt. Juſtórum autem sémita, quaſi lux ſplendens, procédit, & creſcit uſque ad perféctam diem. Via impiórum tenebróſa: néſciunt ubi córruant.

Sermo ſancti Basílii Epíſcopi.

Homil. in 40. Martyres. n. 8.

LECTIO III.

PArátum eſt hîc auxílium Chriſtiánis, exércitus tropæa geſtántium, chorus laudes divínas celebrántium. Qui angúſtiâ áliquâ prémitur, ad hos confúgit, qui lætátur, recúrrit ad eóſdem: ille quidem, ut à malis liberétur, hic verò, ut res ſibi ſecúndæ eſſe pergant. Hîc múlier pia pro líberis orans deprehénditur: peregrinánti maríto réditum, infírmo ſalútem petit. O chorus ſanctus! ô ſacer ordo! ô confertíſſimum & infráctum agmen! ô commúnes géneris humáni cuſtódes! boni curárum ſócii, precum fautóres, legáti potentíſſimi, ſtellæ orbis terrárum, Eccleſiárum flores! Non vos terra opéruit, ſed cœlum ſuſcépit.

DIE SEXTA

Intra Octavam.

De Libro Proverbiórum.

LECTIO II. *c.* 4. *v.* 20. *ad finem.*

FIli mi, auſcúlta ſermónes meos, & ad elóquia mea inclína aurem tuam; ne recédant ab óculis tuis, cuſtódi ea in médio cordis tui: vita enim ſunt inveniéntibus ea, & univérſæ carni sánitas. Omni cuſtódiâ ſerva cor tuum, quia ex ipſo vita procédit. Rémove à te os pravum, & detrahéntia lábia ſint procul à te. Oculi tui recta vídeant, & pálpebræ tuæ præcédant greſſus tuos. Dírige sémitam pédibus tuis, & omnes viæ tuæ ſtabiliéntur. Ne declínes ad déxteram, neque ad ſiníſtram: avérte pedem tuum à malo; vias enim, quæ à dextris ſunt, novit Dóminus: pervérſæ verò ſunt quæ à ſiníſtris ſunt. Ipſe autem rectos fáciet curſus tuos, itínera autem tua in pace prodúcet.

Sermo ſancti Cleméntis Papæ & Mártyris.

Epiſt. 1. ad Cor. c. 32. 33.

LECTIO III.

II glóriam & amplitúdinem conſecúti ſunt, non per ſeipſos, aut ópera ſua, aut juſtas actiónes quas fécérunt,

térunt, ſed per voluntátem Dei. Et nos ígitur ex voluntáte illíus in Chriſto Jeſu vocáti, non per nos ipſos juſti efficimur, neque per ſapiéntiam noſtram, aut intelligéntiam, aut pietátem, aut ópera quæ in cordis ſanctitáte operáti ſumus; ſed per fidem, per quam cunctos, qui unquam juſti fuérunt, juſtificávit Deus omnípotens. Quid ígitur faciémus, fratres? ceſſábimus à bonis opéribus, & caritátem derelinquémus? neútiquam hoc à nobis fieri permíttat Dóminus: ſed cum diligéntia & alacritáte feſtinémus omne opus bonum perfícere. Videámus quòd in bonis opéribus ornáti fuérunt omnes juſti. Et ipſe Dóminus cùm ſe opéribus decoráſſet, gavíſus eſt. Habéntes ítaque hoc exémplar, impigrè ad voluntátem ejus accedámus; ex totis víribus noſtris operémur opus juſtítiæ.

DIE SEPTIMA
Intra Octavam.
De Libro Proverbiórum.
LECTIO II. *c.* 16. *v.* 1. *ad* 9.

HOminis eſt ánimam præparáre; & Dómini gubernáre linguam. Omnes viæ hóminis patent óculis ejus; ſpiríuum ponderátor eſt Dóminus. Revéla Dómino ópera tua, & dirigéntur cogitatiónes tuæ. Univérſa propter ſemetípſum operátus eſt Dóminus, ímpium quoque ad diem malum. Abominátio Dómini eſt omnis árrogans: etiámſi manus ad manum fúerit, non eſt ínnocens. Inítium viæ bonæ, fácere juſtítiam: accépta eſt autem apud Deum, magìs quàm immoláre hóſtias. Miſericórdiâ & veritáte redímitur iníquitas: & in timóre Dómini declinátur à malo. Cùm placúerint Dómino viæ hóminis, inimícos quoque ejus convértet ad pacem. Mélius eſt parum cum juſtítia, quàm multi fructus cum iniquitáte. Cor hóminis diſpónit viam ſuam; ſed Dómini eſt dirígere greſſus ejus.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.
Tract. 1. *in Epiſt. Joan.* n. 8.
LECTIO III.

JOánnes quid dixit? Et, ſi quis peccáverit, Advocátum habémus apud Patrem, Jeſum Chriſtum Juſtum. Sed dicet áliquis: Ergo Sancti non petunt pro nobis? Ergo Epíſcopi & Præpóſiti non petunt pro pópulo? Sed atténdite Scriptúras, & vidéte quia & Præpóſiti commendant ſe pópulo. Nam Apóſtolus dicit plebi: Orántes ſimul & pro nobis. Orat Apóſtolus pro plebe: orat plebs pro Apóſtolo. Orámus pro vobis, fratres, ſed & vos oráte pro nobis: ínvicem pro ſe ómnia membra orent;

caput pro ómnibus interpéllet.

Ad Vesperas. *Omnia ut in I. Veſperis Feſti, ſervato ritu duplici majori.*

IN OCTAVA

Feſti Patróni vel Patrónæ.

Duplex majus.

Omnia ut in die, exceptis quæ ſequuntur, & ſervato ritu duplici majori.

Pſalmi de Feria.

Lectio I. de Scriptura occurrente.

Sermo ſancti Bernárdi Abbátis.

Serm. 5. in Feſt. omn. SS. n. 6.

Lectio II.

Excitémur aliquándo, fratres; reſurgámus cum Chriſto, quærámus quæ ſursùm ſunt; quæ ſursùm ſunt ſapiámus. Deſiderémus deſiderántes nos, properémus ad præſtolántes nos; expectántes nos, votis præoccupémus animórum. Ecce enim nihil in hac noſtra communióne ſecuritátis, nihil perfectiónis, nihil quiétis: & tamen hîc quoque quàm bonum & quàm jucúndum, habitáre fratres in unum! Quidquid enim, ſive intériùs, ſive extériùs, moléſtum occúrrit, ipſo útique tam germanórum consórtio fratrum, cum quibus eſt nobis cor unum & ánima una in Deum, tolerabílius invénitur. Quàm dúlcior erit, quàm delectabílior, quàm beátior únio, ubi nulla ſuſpício eſſe póterit, nulla diſſenſiónis occáſio, ubi omnes perfécta cáritas indiſſolúbili fœdere colligábit!

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

Lectio III. *c.* 11. *v.* 5. *ad* 10.

Oratio perſeverans omnia impetrat.

Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Quis veſtrûm habébit amícum, & ibit ad illum médiâ nocte, & dicet illi: Amíce, cómmoda mihi tres panes? Et réliqua.

Homília ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Lib. 7. in Luc. n. 87. 88.

Alius præcépti locus eſt, ut ómnibus moméntis, non ſolùm diébus, ſed étiam nóctibus, orátio deferátur. Vides enim quòd iſte qui médiâ nocte perréxit, tres panes ab amíco ſuo póſtulans, & in ipſa peténdi intentióne perſiſtens, non defraudétur orátis. Qui ſunt iſti tres panes, niſì myſtérii cœléſtis aliméntum? Quòd ſi díligas Dóminum Deum tuum, non ſolùm tibi, ſed étiam áliis póteris emeréri. Quis autem amícior nobis, quàm qui pro nobis corpus ſuum trádidit? ab hoc médiâ nocte panes David pétiit, & accépit. Pétiit quando dicébat: Médiâ nocte ſurgébam ad confiténdum tibi. Neque enim tímuit ne excitáret

dormiéntem , quem ſcit ſemper vigilántem. Et ídeò ſcriptórum mémores , nóctibus ac diébus oratióni inſtántes , peccátis noſtris véniam poſtulémus.

IN ANNIVERSARIO DEDICATIONIS ECCLESIÆ.

SOLEMNE MAJUS.

Si ſit ipſa dies Dedicationis Eccleſiæ, Officium fit ritu Annuali , & tunc incipit tantummodò ad Sextam , dedicatâ ſcilicet Eccleſiâ. Horæ autem quæ præcedunt Dedicationem, dicuntur de Dominica , vel de Feſto occurrente.

[*Si Dedicatio Eccleſiæ vel Anniverſarium ejus celebrentur intra Quadrageſimam , Officium fieri debet ut ordinatur pro aliis anni Tempeſtatibus , omiſſis duobus* Allelúia *ad Horas.*]

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Feria.

Antiphona. 8. *toni* G.

ÆDificávit Noë altáre Dómino ; & tollens de cunctis pecóribus & volúcribus mundis , óbtulit holocaúſta ſuper altáre , allelúia. *Gen.* 8. 20.

Ant. 1. J. Ædificávit Abram altáre Dómino , & invocávit nomen ejus , allelúia. *Gen.* 12. 8.

Ant. 3. E. Ædificávit Iſaac altáre ; & invocáto nómine Dómini , extendit tabernáculum , allelúia. *Gen.* 26. 25.

Ant. 2. D. Surgens Jacob manè tulit lápidem quem ſupposúerat cápiti ſuo , & eréxit in títulum , fundens óleum déſuper , allelúia. *Gen.* 28. 18.

Ant. 8. c. Complévit Móyſes Tabernáculum , & eréxit illud , unxítque , & ſanctificávit cum ómnibus vaſis ſuis , altáre ſimíliter & ómnia vaſa ejus , allelúia. *Num.* 7. 1.

CAPITULUM. *Aggæi.* 1. 7. 8.

HÆc dicit Dóminus exercítuum : Pónite corda veſtra ſuper vias veſtras : aſcéndite in montem , portáte ligna , & ædificáte Domum : & acceptábilis mihi erit , & glorificábor , dicit Dóminus.

℟. Dixit David ad Salomónem : * Fili mi , voluntátis meæ fuit , ut ædificárē Domum nómini Dómini Dei mei , allelúia. 1. *Par.* 22. 7. ℣. Pétiit David ut inveníret Tabernáculum Deo Jacob. *Act.* 7. 46. * Fili. Glória. *Reſumitur* ℟. Dixit.

HYMNUS.

SISTE , qui ſanctam próperas ad Ædem ;

Mýſtico poſtquàm ſacra facta ritu,
Scis Dei quòd ſit Domus, & Tonántis
Altera Sedes?
Cujus in cœlo thronus eſt perénnis,
Parva vult terris habitáre tecta:
Incapax claudi, latet hoſpes, arcto
Clauſus in orbe.
Non malos ultor venit inter ignes;
Non nigra nimbi tonat è procélla:
Nec minùs credas plácido veréndá
Númine templa.
Quid vetus fluxit cruor hoſtiárum?
Príſtinæ ceſſent holocaúſta Legis:
Aſtat hîc aris, ſimul & Sacérdos,
Hóſtia Chriſtus.
Quid venis, audax? procul hinc profánus;
Sancta ni fletûs lavet unda crimen.
Munda quàm multis jubet eſſe mundum
Vócibus ædes!
Trine, quæ ſanctis tibi thura fumant
Ædibus, grato pláceant odóre;
Et pluant pingues reſolúta lætis
Núbibus imbres.
Amen.

℣. Díligit Dóminus portas Sion, ℟. Super ómnia tabernácula Jacob. *Pſ.* 86. 2.

Ad Magníficat, *Ant.* 2. D. * Cœpit Sálomon ædificáre Domum Dómini in Jerúſalem in monte Mória, qui demonſtrátus fúerat David patri ejus, allelúia. 2. *Par.* 3. 1.

Oratio.

Deus, qui de vivis & eléctis lapídibus ætérnum majeſtáti tuæ prǽparas habitáculum, auxiliáre pópulo tuo ſupplicánti; ut quod Eccléſiæ tuæ corporálibus próficit ſpátiis, ſpirituálibus amplificétur augméntis; Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio Dominicæ occurrentis, per Antiphonam quæ eſt in Veſperis Sabbati, ℣. *& Orat. convenientem.*

Completorium *habetur poſt II. Veſperas, eo ſolo diſcrimine quòd hîc dicuntur Pſalmi de Feria.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Dóminum in Templo ſancto ſuo, * Veníte, adorémus, allelúia. *Habac.* 2. 20.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2. *ritu ſolemni.*

HYMNUS.

Ecce ſedes hîc Tonántis;
Ecce cœli jánua:
Hîc, ſacérdos, ara, templum,
Hîc Deus fit hóſtia:
Incruéntâ morte, jugis
Hîc amor litat Deum.
Qualis ara, quanta ſedes,
Ipſíus capax Dei!

Quem nec univérſa terra,
Omne nec cœlum capit,
Orbe parvo ſe coárctans
Hîc latére ſúſtinet.

Quam libénter hîc pudícis
Inſerit ſe córdibus!
Hîc amántis tota Chriſti
Exerit ſe cáritas;
Hîc Pater caros ſedére
Geſtit inter filios.

Hinc facéſſe, quem profána
Pólluit contágio;
Neu ſacrum transíre limen
Inquinátus aúdeas:
Ultor aſtat cum flagéllis,
Púniens ſontes Deus.

Sit perénnis laus Paréntí;
Sit perénnis Fílio;
Laus tibi, qui nectis ambos,
Sit perénnis, Spíritus;
Chriſma cujus nos inúngens,
Viva templa cónſecrat.
Amen.

In Pſ. 64. Te decet hymnus, Deus, in Sion, *p.* 78.

Ant. 7. d. Scriptum eſt: Quia Domus mea Domus oratiónis vocábitur ómnibus géntibus, allelúia. *Marc.* 11. 17.

In Pſ. 83. Quàm diléćta tabernácula tua, *p.* 86.

Ant. 6. F. Si quis Templum Dei violáverit, diſpérdet illum Deus, allelúia. 1. *Cor.* 3. 17.

In Pſ. 86. Fundaménta ejus in móntibus ſanctis, *p.* 111.

Ant. 8. G. Quàm terríbilis eſt locus iſte! non eſt hîc áliud, niſi Domus Dei & porta cœli, allelúia. *Gen.* 28. 17.

℣. Domũ tuam decet ſanctitúdo, Dómine, ℟. In longitúdinem diérũ. *Pſ.* 92. 5.

De Libro ſecúndo Paralipómenon.

Lectio I. *c.* 7. *v.* 1. *ad* 9.

Cum compléſſet Sálomon fundens preces, ignis deſcéndit de cœlo, & devorávit holocaúſta & víctimas; & majéſtas Dómini implévit domum. Nec póterant Sacerdótes íngredi templum Dómini, eò quòd impléſſet majéſtas Dómini templum Dómini. Sed & omnes filii Iſraël vidébant deſcendéntem ignem, & glóriam Dómini ſuper domum: & corruéntes proni in terram ſuper paviméntum ſtratum lápide, adoravérunt, & laudavérunt Dóminum: Quóniam bonus, quóniam in ſéculum miſericórdia ejus. Rex autem, & omnis pópulus, immolábant víctimas coram Dómino. Mactávit ígitur Rex Sálomon hóſtias, boum vigínti duo míllia, aríetum centum vigínti míllia; & dedicávit domum Dei Rex, & univérſus pópulus. Sacerdótes autem ſtabant in offíciis ſuis: & Levítæ in órganis cárminum Dómini, quæ fecit David rex ad laudándum Dóminum: Quóniam in ætérnum miſericórdia ejus; hymnos David canéntes

per manus ſuas. Porro Sacerdótes canébant tubis ante eos, cunctúſque Iſraël ſtabat. Sanctificávit quoque Sálomon médium átrii ante templum Dómini: obtúlerat enim ibi holocaúſta, & ádipes pacificórum; quia altáre æneum quod fécerat, non póterat ſuſtinére holocaúſta, & ſacrifícia, & ádipes. Fecit ergo Sálomon ſolemnitátem in témpore illo ſeptem diébus, & omnis Iſraël cum eo, eccléſia magna valde, ab intróitu Emath uſque ad torréntem Ægýpti. Fecítque die octávo colléctam, eò quòd dedicáſſet altáre ſeptem diébus, & ſolemnitátẽ celebráſſet diébus ſeptem.

℟. *j.* Qui habet in cœlis habitatiónem, viſitátor & adjútor eſt loci illíus, & * Veniéntes ad malefaciéndum pércutit ac perdit, allelúia. 2. *Mach.* 3. 39. ℣. Non intrábit in eam áliquid coinquinátum aut abominatiónem fáciens. *Apoc.* 21. 27. * Veniéntes. Glória. * Veniéntes.

Sermo ſancti Bernárdi Abbátis.

In Dedic. Eccleſ. Serm. 1. n. 1.

LECTIO II.

FEſtívitas hodiérna, fratres, tantò nobis debet eſſe devótior, quantò familiárior eſt. Nam cæteras quidem Sanctórum ſolemnitátes cum Eccléſiis áliis habémus commúnes; hæc verò ſic nobis eſt própria, ut necéſſe ſit, vel à nobis eam, vel à némine celebrári. Noſtra eſt, quia de Eccléſia noſtra: magìs autem noſtra, quia de nobis ipſis. Mirámini fórſitan & erubéſcitis celebrári feſta de vobis: ſed nolíte fieri ſicut equus & mulus, quibus non eſt intelléctus. Quid enim lápides iſti potuérunt ſanctitátis habére, ut eórum ſolémnia celebrémus? Habent útique ſanctitátem, ſed propter córpora veſtra. An verò córpora veſtra ſancta eſſe quis dúbitet, quæ templum ſancti Spíritûs ſunt, ut ſciat unuſquíſque poſſidére vas ſuum in ſanctificatióne? Itaque ſanctæ ſunt ánimæ propter inhabitántem Spíritum Dei in vobis; ſancta ſunt córpora propter ánimas; ſancta eſt étiam propter córpora domus.

℟. *ij.* Hæc dicit Dóminus exercítuum Deus Iſraël: * Bonas fácite vias veſtras & ſtúdia veſtra, & habitábo vobíſcum in loco iſto, allelúia. *Jer.* 7. 3. ℣. Nolíte fácere Domum Patris mei domum negotiatiónis. *Joan.* 2. 16. * Bonas. Glória. * Bonas.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Lucam.

LECTIO IX. *c.* 19. *v.* 1. *ad* 10.

Zachæus excipit Chriſtum in domo ſua.

INgréſſus Jeſus perambulábat Jéricho. Et ecce

vir nómine Zachæus. Et réliqua.

Homília ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 174. *de Verb. Apoſt.* n. 5.

DOminus, qui Zachæū in corde ſuſcéperat, in domum ejus dignátus eſt súſcipi: & dixit: Zachæe, feſtínans deſcénde, quóniā in domo tua opórtet me manére. Magnum benefícium ille arbitrabátur, Chriſtum vidére. Qui magnum & ineffábile benefícium putábat, tranſeúntem vidére, ſúbitò méruit in domo habére. Infúnditur grátia, operátur fides per dilectiónem; ſuſcípitur Chriſtus in domum, qui jam habitábat in corde. Dicit Chriſto Zachæus: Dómine, dimídium rerum meárum do paupéribus, & ſi quid áliquem fraudávi, quádruplum reddo. Quaſi díceret: Ideò mihi dimídium téneo, non quod hábeam, ſed unde reddam. Verè ecce quod eſt ſuſcípere Jeſum, in cor ſuſcípere.

℟. *iij*. Ibi magníficus eſt Dóminus noſter, * Locus fluviórum, rivi latíſſimi & patèntes. *Iſ.* 33. 21. ℣. Vidi ſanctam Civitátem Jerúſalem novam deſcendéntem de cœlo à Deo, allelúia. *Apoc.* 21. 2. * Locus. Glória. *Reſumitur* ℟. Ibi.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis*. In conſpéctu Angelórum pſallam tibi, Dómine; ℟. Adorábo ad Templum ſanctum tuum. *Pſ.* 137. 1. 2.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 3. *à*. Tu, Dómine univerſórum, qui nullíus índiges, voluíſti Templum habitatiónis tuæ fieri in nobis, allelúia. 2. *Mach.* 14. 35.

Ant. 6. F. Elegíſti Domum iſtam, ad invocándum nomen tuum in ea, ut eſſet Domus oratiónis, & obſecratiónis pópulo tuo, allelúia. 1. *Mach.* 7. 37.

Ant. 6. F. Si cœlum & cœli cœlórum non te cápiunt, quantò magis Domus iſta? allelúia. 2. *Par.* 6. 18.

Ant. 7. d. Stábimus.

CANTICUM TOBIÆ. *c.* 13. *v.* 11. *ad finem.*

Jeruſalem cœleſtis laus & deſcriptio.

JErúſalem, cívitas Dei... luce ſplendidâ fulgébis; * & omnes fines terræ adorábunt te.

Natiónes ex longínquo ad te vénient: & múnera deferéntes, adorábunt in te Dóminum, * & terram tuam in ſanctificatiónem habébunt.

Nomen enim magnum * invocábunt in te.

Maledícti erunt qui contémpſerint te; & condemnáti erunt omnes qui blaſphemáverint te; * benedictíque erunt qui ædificáverint te.

Tu autem lætáberis in fíliis tuis, * quóniam omnes benedicéntur, & congregabúntur ad Dóminum.

Beáti omnes qui díligunt te, * & qui gaudent ſuper pace tua.

Anima mea bénedic Dóminum,* quóniam liberávit Jerúſalem civitátem ſuam à cunctis tribulatiónibus ejus Dóminus Deus noſter.

Beátus ero, ſi fúerint relíquiæ séminis mei, * ad vidéndam claritátem Jerúſalem.

Portæ Jerúſalem ex ſapphíro & ſmarágdo ædificabúntur: * & ex lápide pretióſo omnis circúitus murórum ejus.

Ex lápide cándido & mundo omnes platéæ ejus ſternéntur: * & per vicos ejus Allelúia cantábitur.

Benedíctus Dóminus, qui exaltávit eam; * & ſit regnum ejus in sécula ſeculórum ſuper eam. Amen.

Ant. Stábimus coram Domo hac in conſpéctu tuo, in qua invocátum eſt nomen tuum, & clamábimus ad te in tribulatiónibus noſtris, allelúia. 2. *Par.* 20. 9.

Ant. 1. ſ. Aperiántur óculi tui, & aures tuæ inténtæ ſint ad oratiónem quæ fit in loco iſto, allelúia. 2. *Par.* 6. 40.

CAPITULUM. *Zach.* 8. 3.

HÆc dicit Dóminus exercítuum: Revérſus ſum ad Sion, & habitábo in médio Jerúſalem: & vocábitur Jerúſalem Cívitas veritátis, & Mons Dómini exercítuum, Mons ſanctificátus.

HYMNUS. G.

PATRIS ætérni Sóboles coæva,
Dum tuæ ſacros pia plebs honóres
Ædis inſtaúrat, Deus alme, noſtris
Annue votis.

HIC ſacri fontis látices ab ortu
Inditi purgant máculam reátûs;
Hîc & infúſum nova membra Chriſto
Chriſma coáptat.

HIC ſuâ paſcit pópulos fidéles
Carne, qui mundi ſcelus omne tollit
Agnus, & fuſi prétium cruóris
Ipſe propínat.

HIC ſalus ægris ánimis parátur,
Hîc reos judex fácilis reláxat;
Atque lethálem rediviva pellit
Grátia culpam.

CUJUS in cœlo thronus eſt perénnis,
Incolit parvam Deus altus ædem.
Hîc adorátor ſibi quiſque ſedem
Præparat aſtris.

NULLUS hanc turbo quatit, irruéntis
Nulla vis nimbi, rapidíve fluctûs;

Cedit hanc contra furor inferórum
Irritus omnis.
LAUS Deo, virtus, honor, & potéſtas,
Una ſit Patri, parilíque Proli,
Par ſit, ambórum, tibi, nexus, omni,
Spíritus, ævo. Amen.

℣. Quàm dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum! ℟. Concupíſcit & déficit ánima mea in átria Dómini. *Pſ.* 83. 2. 3.

Ad Benedíctus, *Ant.* 2. D.* Sint óculi tui apérti, Dómine, ſuper Domum hanc nocte ac díe, ſuper Domum de qua dixíſti: Erit nomen meum ibi, allelúia. 3. *Reg.* 8. 29.

Oratio.

DEus, qui nobis per ſíngulos annos hujus ſancti Templi tui conſecratiónis réparas diem, & ſacris ſemper myſtériis, repræséntas incólumes; exaúdi preces pópuli tui, & præſta; ut quiſquis hoc Templum beneficia petitúrus ingréditur, cuncta ſe impetráſſe lætétur; Per Dóminum.

Ipſo die Dedicationis & per Octavam, loco præcedentis Orationis, dicitur ſequens

Oratio.

DEus, qui inviſibíliter ómnia cóntinens, pro ſalúte géneris humáni ſigna tuæ poténtiæ viſibíliter oſténdis, Templum hoc poténtiâ tuæ inhabitatiónis illúſtra; & concéde, ut omnes qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, conſolatiónis tuæ beneficia conſequántur; Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio Dominicæ, per Lectionem Evangelii cum Homilia, Ant. ℣. *& Orationem, ut in Proprio de Tempore.*

AD PRIMAM.

Pſalmi de Dominica. Et ſic ad Tertiam, Sextam & Nonam.

Ant. 1. a. Quàm pulchra tabernácula tua, Jacob, & tentória tua, Iſraël! allelúia. *Num.* 24. 5.

CAPITULUM. *Deut.* 12. 5. 6.

AD locum quem elégerit Dóminus Deus veſter de cunctis tríbubus veſtris, ut ponat nomen ſuum ibi, & hábitet in eo, veniétis, & offerétis in loco illo holocaúſta & víctimas veſtras.

In ℟. *brevi.* ℣. Réſpice de Sanctuário tuo. *Deut.* 26. 15.

Cætera ut in Proprio de Tempore.

CANON.

Ex Concílio Tridentíno. *Anno* 1562. *Seſſ.* 22. *De Sacrif. Miſſæ.*

SEculáres omnes actiónes, vana atque ádeò profána collóquia, deambulatiónes, ſtrépitus, clamóres árceant ab Eccléſiis Epíſcopi; ut Domus Dei ve-

rè Domus oratiónis eſſe videátur ac dici poſſit.

AD TERTIAM.

Ant. 7. *d.* Ergone credíbile eſt, ut hábitet Deus cum homínibus ſuper terram? allelúia. 2. *Par.* 6. 18.

CAPITULUM. *Bar.* 3. 24. 25.

O Iſraël! quàm magna eſt Domus Dei & ingens locus poſſeſſiónis ejus! magnus eſt & non habet finem, excélſus & imménſus.

℟. *breve.* Replébimur in bonis domûs tuæ, Dómine, * Allelúia, allelúia. ℟. Replébimur. ℣. Sanctum eſt Templum tuum, mirábile in æquitáte. * Allelúia. Glória. ℟. Replébimur. *Pſ.* 64. 5. 6.

℣. Inhabitábo in Tabernáculo tuo in ſécula; ℟. Prótegar in velaménto alárum tuárum. *Pſ.* 60. 5.

AD SEXTAM.

Ant. 3. *a.* Opus grande eſt; neque enim hómini præparátur habitátio, ſed Deo, allelúia. 1. *Par.* 29. 1.

CAPITULUM. *Iſ.* 33. 20.

REſpice Sion civitátem ſolemnitátis noſtræ: óculi tui vidébunt Jerúſalem habitatiónem opuléntam, tabernáculum quod nequáquam transférri póterit.

℟. *breve.* Quis aſcéndet in montem Dómini? * Allelúia, allelúia. ℟. Quis. ℣. Aut quis ſtabit in loco ſancto ejus? * Allelúia. Glória. ℟. Quis. *Pſ.* 23. 3.

℣. Innocens mánibus & mundo corde, ℟. Hic accípiet benedictiónem à Dómino. *Pſ.* 23. 4. 5.

AD NONAM.

Ant. 2. D. Beáti omnes qui díligunt te, cívitas Dei, & qui gaudent ſuper pace tua, allelúia. *Tob.* 13. 18.

CAPITULUM. *Apoc.* 21. 3.

ECce Tabernáculum Dei cum homínibus, & habitábit cum eis: & ipſi pópulus ejus erunt, & ipſe Deus cum eis, erit eórum Deus.

℟. *breve.* Beáti qui hábitant in Domo tua, Dómine, * Allelúia, allelúia. ℟. Beáti. ℣. In ſécula ſeculórum laudábunt te. * Allelúia. Glória. ℟. Beáti. *Pſ.* 83. 5.

℣. Introíbo in Domum tuam in holocaúſtis; ℟. Reddam tibi vota mea. *Pſ.* 65. 13.

AD VESPERAS.

In Pſ. 115. Crédidi, propter quod locútus ſum, p. 87.

Ant. 1. J. Habémus Domum non manufáctam ætérnam in cœlis, allelúia. 2. *Cor.* 5. 1.

In Pſ. 121. Lætátus ſum in his quæ dicta ſunt mihi, p. 118.

Ant. 3. E. Structúra muri ejus ex lápide jáſpide: ipſa verò cívitas aurum mundum símile vitro mundo, allelúia. *Apoc.* 21. 18.

In Pſ. 131. Meménto, Dómine, David, *p.* 88.

Ant. 5. a. In médio platéæ ejus, & ex utráque parte flúminis, lignum vitæ, allelúia. *Apoc.* 22. 2.

In diviſ. Pſ. 131. Jurávit Dóminus David veritátem, *p.* 89.

Ant. 2. D. Dóminus Deus omnípotens Templum illíus eſt, & Agnus, allelúia. *Apoc.* 21. 22.

In Pſ. 147. Lauda, Jerúſalem, Dóminum, *p.* 82.

Ant. 8. G. Omne maledíctum non erit ámpliùs: ſed ſedes Dei & Agni in illa erunt, & ſervi ejus ſérvient illi, allelúia. *Apoc.* 22. 3.

CAPITULUM. 2. *Petr.* 3. 14. 15.

PRopter quod, caríſſimi, hæc expectántes, ſatágite immaculáti & inviolati ei inveníri in pace; & Dómini noſtri longanimitátem ſalútem arbitrémini.

HYMNUS.

URBS beáta, vera pacis
Víſio, Jerúſalem,
Quanta ſurgit! celſa ſaxis
Cónditur vivéntibus:
Quæ polívit, hæc coáptat
Sédibus ſuis Deus.

SINGULIS ex margarítis
Síngulæ portæ nitent:
Murus omnis fulget auro,
Fulget uniónibus:
Anguláris petra Chriſtus
Fundat urbis mœnia.

EJUS eſt ſol cæſus Agnus,
Ejus eſt templum Deus:
Æmulántes hîc Beáti
Purióres Spíritus,
Laude jugi Numen unum
Térque Sanctum cóncinunt.

UNDEQUAQUE ſunt apérta
Civitátis óſtia:
Quiſquis ambit huc veníre
Inſeríque mœnibus,
Antè duris hîc probári
Débuit labóribus.

SIT perénnis laus Paréntí;
Sit perénnis Fílio;
Laus tibi, qui nectis ambos,
Sit perénnis, Spíritus;
Chriſma cujus nos inúngens,
Viva templa cónſecrat.
Amen.

℣. Glorióſa dicta ſunt de te, ℟. Cívitas Dei. *Pſ.* 86. 3.

Ad Magníficat, *Ant.* 8. G. Illa quæ ſursùm eſt Jerúſalem, líbera eſt, quæ eſt mater noſtra, allelúia. *Gal.* 4. 26.

Fit Commemoratio diei Dominicæ.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 7. d. Domus Chriſti ſumus nos, ſi fidúciam & glóriam ſpei uſque ad finem, firmam retineámus, allelúia. *Hebr.* 3. 6.

Hymnus conveniens.

CAPITULUM. 2. *Cor.* 6. 16.

VOs eſtis templum Dei vivi, ſicut dicit Deus: Quóniam inhabitábo in illis, & inambulábo inter

eos, & ero illórum Deus, & ipſi erunt mihì pópulus.

℟. *breve.* In manus, *p.* viij.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 2. D. Sancte ſanctórum, ómnium Dómine, consérva in ætérnum impollútam Domum iſtam, allelúia. 2. *Mach.* 14. 36.

DIEBUS

INTRA OCTAV. ANNIVER. DEDICAT. ECCLESIÆ,

Quæ eſt ſecundi Ordinis.

Omnia ut in die, exceptis quæ ſequuntur.

Pſalmi de Feria.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium & Hymn. ut in die; ſed Invitatorium dicitur ritu ſimplici.

Tres Antiphonæ, ℣. *&* ℟℟. *ex Officio diei; non dicitur* ℣. Glória Patri, *nisì in fine ultimi* ℟. *quod reſumitur tantùm à Reclamatione.*

AD LAUDES MATUTINAS.

Ant. ſola. 2. D. Domus tua, Dómine, in ſanctificatióne tua permáneat; & omnes gentes agnóſcant, quia tu es Deus, & non eſt álius præter te, allelúia. *Judith.* 9. 18. 19.

AD VESPERAS.

Ant. ſola. 3. c. Agátur dies Dedicatiónis Altáris in tempóribus ſuis, ab anno in annum, per dies octò, allelúia. 1. *Mach.* 4. 59.

DIE SECUNDA

Intra Octavam.

De Libro Sapiéntiæ.

LECTIO II. *c.* 13. *v.* 1. *ad* 5.

VAni ſunt omnes hómines, in quibus non ſubeſt ſciéntia Dei, & de his quæ vidéntur bona, non potuérunt intellígere eum qui eſt, neque opéribus attendéntes agnovérunt quis eſſet ártifex: ſed aut ignem, aut ſpíritum, aut citátum áerem, aut gyrum ſtellárum, aut nímiam aquam, aut ſolem & lunam, rectóres orbis terrárum deos putavérunt. Quorum ſi ſpécie delectáti, deos putavérunt: ſciant quantò his Dominátor eórum ſpecióſior eſt; ſpeciéi enim Generátor hæc ómnia conſtítuit. Aut ſi virtútem & ópera eórum miráti ſunt, intélligant ab illis, quóniam qui hæc fecit, fórtior eſt illis: à magnitúdine enim ſpeciéi & creatúræ, cognoſcíbíliter póterit Creátor horum vidéri.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 336. *in Dedic. Eccleſiæ,* n. 1.

LECTIO III.

CElébritas hujus congregatiónis, dedicátio eſt Domus oratiónis: Domus ergo noſtrárum oratiónum, iſta eſt; Domus Dei, nos ipſi. Si Domus Dei nos ipſi, nos in hoc ſéculo ædificámur, ut in fine ſéculi

dedicémur. Ædificium, imò ædificátio habet labórem; dedicátio, exultatiónem. Quod hîc fiébat, quando iſta ſurgébant, hoc fit modò, cùm congregántur credéntes in Chriſtum. Credéndo enim, quaſi de ſylvis & móntibus ligna & lápides præcidúntur: cùm verò catechizántur, baptizántur, formántur, tanquam inter manus fabrórum & opíficum, dolántur, collineántur, complanántur. Verúmtamen Domum Dómini non fáciunt, niſì quando caritáte compaginántur.

DIE TERTIA

Intra Octavam.

De Libro Sapiéntiæ.

LECTIO II. *c.* 13. *v.* 6. *ad* 10.

SEd tamen adhuc in his minor eſt queréla. Et hi enim fortáſſe errant, Deum quæréntes & voléntes inveníre. Etenìm cùm in opéribus illíus converséntur, inquírunt; & perſuáſum habent quóniam bona ſunt quæ vidéntur. Iterùm autem nec his debet ignóſci. Si enim tantùm potuérunt ſcire, ut poſſent æſtimáre ſéculum: quómodo hujùs Dóminum non facíliùs invenérunt? Infelíces autem ſunt, & inter mórtuos ſpes illórum eſt, qui appellavérunt deos ópera mánuum hóminum, aurum & argéntum, artis inventiónem, & ſimilitúdines animálium, aut lápidem inútilem opus manûs antíquæ.

Sermo ſancti Auguſtini Epíſcopi.

Serm. 336. *in Dedic. Eccleſiæ.* n. 6.

LECTIO III.

DUm novam conſtructiónem ſanctæ hujus Eccléſiæ libénter atténdimus, quam divíno nómini hódie dedicámus, invenímus à nobis debéri, & Deo noſtro máximam laudem, & ſanctitáti veſtræ cóngruum de divínæ domûs ædificatióne ſermónem. Tunc autem ſermo noſter cóngruus erit, ſi in ſe áliquid ædificatiónis hábeat, quod utilitáti animárum veſtrárum, Deo vos intériùs ædificánte, profíciat. Quod hîc factum corporáliter vidémus in pariétibus, ſpirituáliter fiat in méntibus; & quod hîc perféctum cérnimus in lapídibus & lignis, hoc, ædificánte grátiâ Dei, perficiátur in corpóribus veſtris.

DIE QUARTA

Intra Octavam.

De Libro Sapiéntiæ.

LECTIO II. *c.* 13. *v.* 11. *ad finem.*

SI quis ártifex faber de ſylva lignum rectum ſecúerit, & hujus doctè erádat omnem córticem, & arte ſuâ uſus, diligénter fábricet vas útile in converſatiónem vitæ, relíquiis

autem ejus óperis ad præparatiónem eſcæ abutátur; & réliquum horum, quod ad nullos uſus facit, lignum curvum, & vortícibus plenum, ſculpat diligénter per vacuitátem ſuam, & per ſciéntiam ſuæ artis figúret illud, & aſsímilet illud imágini hóminis, aut alicúi ex animálibus illud cómparet, perlíniens rúbricâ, & rubicúndum fáciens fuco colórem illíus, & omnem máculam, quæ in illo eſt, perlíniens; & fáciat ei dignam habitatiónem, & in paríete ponens illud, & confírmans ferro, ne fortè cadat, proſpíciens illi, ſciens quóniam non poteſt adjuváre ſe; imágo enim eſt, & opus eſt illi adjutórium; & de ſubſtántia ſua, & de filiis ſuis, & de núptiis votum fáciens inquírit. Non erubéſcit loqui cum illo qui ſinè ánima eſt, & pro ſanitáte quidem infírmum deprecátur, & pro vita rogat mórtuum, & in adjutórium inútilem ínvocat, & pro itínere petit ab eo qui ambuláre non poteſt, & de acquiréndo, & de operándo, & de ómnium rerum evéntu petit ab eo qui in ómnibus eſt inútilis.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 336. in Dedic. Eccleſiæ. n. 6.

LECTIO III.

GRátias agámus Dómino Deo noſtro, à quo eſt omne datum óptimum & omne donum perféctum; & ejus bonitátem totâ cordis alacritáte laudémus, quóniam ad conſtruéndam iſtam Domum oratiónis, fidélium ſuórum viſitávit ánimum, excitávit afféctum, ſurrogávit auxílium; inſpirávit necdum voléntibus ut vellent, adjúvit bonæ voluntátis conátus, ut fácerent: ac per hoc Deus, qui operátur in ſuis, & velle, & perficere, pro bona voluntáte, hæc ómnia ipſe cœpit, ipſe perfécit. Et quia ópera bona in conſpéctu ſuo nunquam eſſe permíttit inánia, fidélibus ſuis, quibus operántibus præbuit virtútis ſuæ favórem, tribuet condígnam pro tanta operatióne mercédem. Adhuc ámpliùs agéndæ ſunt grátiæ Deo noſtro: hanc enim Eccléſiam, quam fecit nómini ſuo cónſtrui, fecit étiam ſanctórum Mártyrum relíquiis ámpliùs honorári.

DIE QUINTA

Intra Octavam.

De Libro Sapiéntiæ.

LECTIO II. *c.* 14. *v.* 1. *ad* 6.

ITerùm álius navigáre cógitans, & per feros fluctus iter fácere incípiens, ligno portánte ſe, fragílius lignum ínvocat. Illud enim cupíditas acquiréndi excogitávit, & ártifex ſapiéntiâ fabricávit ſuâ. Tua autem, Pater, providéntia

gubérnat; quóniam dedíſti & in mari viam, & inter flúctus sémitam firmíſſimam, oſténdens quóniam potens es ex ómnibus ſalváre, étiam ſi ſinè arte áliquis ádeat mare. Sed ut non eſſent vácua ſapiéntiæ tuæ ópera, propter hoc étiam & exíguo ligno credunt hómines ánimas ſuas, & tranſeúntes mare per ratem liberáti ſunt: ſed & ab inítio cùm perírent ſupérbi gigántes, ſpes orbis terrárum ad ratem confúgiens, remíſit século ſemen nativitátis, quæ manu tuâ erat gubernáta.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Serm. 337. *in Dedic. Eccleſiæ.* n. 2.

LECTIO III.

DUm cædúntur de móntibus lápides, & ligna de ſylvis, dum formántur, dolántur, coaptántur; labor & cura eſt: cùm autem perféćti ædifícii dedicátio celebrátur, gaúdium & ſecúritas labóribus curíſque ſuccédunt. Sic étiam ædificátio ſpirituális, cujus habitátor Deus, non ad tempus, ſed in ætérnum erit, dum ex infidéli vita hómines ſegregántur ad fidem, dum quidquid in eis non bonum atque pervérſum eſt, amputátur & cæditur, dum fiunt aptæ, pacíficæ, piǽque junctúræ, quantæ tentatiónes timéntur, quantæ tribulatiónes ſuſtinéntur? Cùm verò advénerit dies dedicatiónis Domûs ætérnæ, cùm dicétur nobis: Veníte, benedícti Patris mei; percípite regnum quod vobis parátum eſt ab inítio mundi; quæ illa exultátio, quæ ſecúritas erit? Cantábit cláritas, nec compungétur infírmitas.

DIE SEXTA

Intra Octavam.

De Libro Sapiéntiæ.

LECTIO II. *c.* 14. *v.* 7. *ad* 14.

BEnedíctum eſt lignum, per quod fit juſtítia: per manus autem quod fit idólum, maledíctum eſt, & ipſum, & qui fecit illud: quia ille quidem operátus eſt: illud autem, cùm eſſet frágile, deus cognominátus eſt. Simíliter autem ódio ſunt Deo, ímpius & impíetas ejus. Etenim quod factum eſt, cum illo qui fecit, torménta patiétur. Propter hoc & in idólis natiónum non erit reſpéctus: quóniam creatúræ Dei in ódium factæ ſunt, & in tentatiónem animábus hóminum, & in muſcípulam pédibus inſipiéntium. Inítium enim fornicatiónis eſt exquisítio idolórum; & advéntio illórum corrúptio vitæ eſt; neque enim erant ab inítio, neque erunt in perpétuum: ſupervacúitas enim hóminum advénit in orbem terrárum; & ídeò brevis illórum finis eſt invéntus.

Sermo ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Hom. 1. *in* Vidi Dñum. n. 1.

LECTIO III.

CUm ánimi divítias conſídero in vobis augéſcere, gaúdeo ſemper, ut qui non fruſtrà ſeméntem jécerim, ut qui non incáſsùm labóres pertúlerim, ut qui in frugíferam pinguémque terram, & ad fructificándum idóneā ſemen jécerim. Unde ígitur hoc lucrū fore conjécto, unde perſpício ſermónes ad opus profícere? nimírùm ex hoc concúrſu; ex eo quòd Eccléſiam ómnium matrem ſtudióſè occupátis; ex hac pernócte perpetuáque ſtatióne, ex eo quòd Angelicórum Ordinum ſtatiónem imitántes, ſinè ceſſatióne laudes & hymnos offértis Conditóri. O mira Chriſti dona! In ſupérnis exércitus Angelórum canunt glóriam; in terris hómines in Eccléſiis choros agéntes, ad illórum exémplum éadem canunt laudis cántica. In ſupérnis Séraphim ter ſanctum illum hymnum clamant; in terris eúmdem hóminum promit multitúdo, communitérque, tum cœléſtiū, tum terréſtriū feſtívus convéntus congregátur.

DIE SEPTIMA

Intra Octavam.

De Libro Sapiéntiæ.

LECTIO II. *c.* 14. *v.* 15. *ad* 21.

ACérbo luctu dolens pater, citò ſibi rapti filii fecit imáginem: & illum, qui tunc quaſi homo mórtuus fúerat, nunc tanquam deum cólere cœpit, & conſtítuit inter ſervos ſuos ſacra & ſacrificia. Deínde interveniénte témpore, convaleſcénte iniquâ conſuetúdine, hic error tanquam lex cuſtodítus eſt, & tyrannórum império colebántur figménta. Et hos quos in palàm hómines honoráre non póterant, propter hoc quòd longè eſſent, è longínquo figúrâ eórum allátâ, evidéntem imáginem regis, quem honoráre volébant, fecérunt; ut illum, qui áberat, tanquam præséntem cólerent ſuâ ſollicitúdine. Provéxit autem ad horum cultúrā & hos qui ignorábant, artíficis exímia diligéntia. Ille enim volens placére illi qui ſe aſsúmpſit, elaborávit arte ſuâ, ut ſimilitúdinem in mélius figuráret. Multitúdo autem hóminum abdúcta per ſpéciem óperis, eum qui ante tempus tanquam homo honorátus fúerat, nunc deum æſtimavérunt. Et hæc fuit vitæ humánæ decéptio: quóniā, aut afféctui, aut régibus deſerviéntes hómines, incommunicábile nomen lapídibus & lignis impoſuérunt.

Sermo ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Homil. 1. *in* Vidi Dóminum. *n.* 1.

LECTIO III.

NUlla res tantùm affert gaúdii vitæ noſtræ;

quantùm hoc quòd ex ánimo gaudeátis in Eccléſia congregári. In Eccléſia, gaudéntium conſervátur gaúdium. In Eccléſia, ánimo dejectórum eſt recreátio. In Eccléſia, doléntium eſt volúptas. In Eccléſia, defatigatórum reſpirátio. In Eccléſia, laborántium réquies. Veníte enim, inquit, ad me, omnes qui laborátis & oneráti eſtis, & ego refíciam vos. Quid hâc voce poſſit eſſe deſiderabílius? Quid hâc invitatióne jucúndius? Ad épulum te vocat, qui in Eccléſiam te vocat Dóminus. Ad réquiem pro labóribus adhortátur, ad relaxatiónem à moléſtiis transfert, pondus peccatórum állevans; delíciis ánimi moléſtiam, gaúdio mœrórem ſanat. O ineffábilem curam! ô vocatiónem cœléſtem!

AD VESPERAS, *omnia ut in I. Veſperis Feſti, ſervato ritu duplici majore, cum Comm. Dominicæ occur.*

OCTAVA DEDICAT. ECCLESIÆ.

Duplex majus.

Omnia ut in die, exceptis quæ ſequuntur, ſervato ritu duplici majore.

Pſalmi de Feria.

I. Lect. de Script. occur.

Sermo ſancti Auguſtíni Epíſcopi.

Enarr. in Pſalm. 121. n. 4.

LECTIO II.

JErúſalem quæ ædificátur ut cívitas. Fratres, quando dicébat iſta David, perfécta erat illa cívitas, non ædificabátur. Néſcio quam ergo civitátem dicit, quæ modò ædificátur, ad quam currunt in fide lápides vivi, de quibus dicit Petrus: Et vos, tanquam lápides vivi, coædificámini in Domum ſpiritálem, id eſt, Templum ſanctum Dei. Quid eſt, lápides vivi coædificámini? Vivis, ſi credis. Si autem credis, effíceris Templum Dei: quia dicit Apóſtolus Paulus: Templum enim Dei ſanctum eſt, quod eſtis vos.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

LECTIO III. *c.* 10. *v.* 22. *ad* 29.

Oves Chriſti.

FActa ſunt Encǽnia in Templo in Jeroſólymis; & Hiems erat. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Preſbýteri.

Expoſ. in Evang. Joan. c. 10.

ENcǽnia vocabátur ſolémnitas Dedicatiónis Templi, quam pópulus Dei ex antíqua patrum traditióne per annos síngulos celebráre conſuéverat. Sed notándum eſt, quòd hæc Encǽnia quæ hîc legúntur, non ad primam Templi Dedicatiónem, ſed ad últimam pértinent: quod ex eo fácilè collígitur quia Híeme factâ referúntur. Prima síquidem ejúſdem Templi Dedicátio à Salo-

móne témpore Autúmni ; ſecúnda autem à Zoróbabel & Jeſu Sacerdóte témpore Veris ; tértia à Juda Machabǽo témpore Hiémis eſt facta, quando ſpeciáliter conſtitútum eſſe légitur, ut éadem Dedicátio per omnes annos in memóriam ſolémnibus renovarétur officiis : quæ étiam ad tempus uſque Domínicæ Incarnatiónis obſerváta fuit, ſicut modò, cùm legerétur Evangélium, audívimus. Quæ étiam Dedicátio salúbri conſuetúdine in Eccléſiis Chriſti ſervári modérno témpore dignóſcitur.

Poſt Laudes fit Commemoratio Dominicæ, per Lectionem Evangelii cum Homilia, Antiphonam, ℣. *& Orationem, ut in Proprio de Tempore.*

Ad Primam non dicitur Symbolum Quicúmque.

OFFICIUM
BEATÆ MARIÆ.
IN SABBATO.

Officium ſequens dicitur ritu ſimplici omnibus Sabbatis non privilegiatis, nec impeditis Feſto ſimplici aut ſuprà, vel diebus intra Octavas etiam quarti Ordinis.

IN VESPERIS *Feriæ VI. præcedentis.*

CAPITULUM. *Gen.* 3. 15.

AIt Dóminus Deus ad ſerpéntem : Inimicítias ponam inter te & mulíerem, & ſemen tuum & ſemen illíus ; ipſa cónteret caput tuum.

HYMNUS.

DAVIDIS Sóboles, glória vírginum,
Chriſti, Virgo, Parens, te póſuit Deus,
Partu virgíneo, quæ malè súbdoli.
Anguis contéreres caput.

REBUS princípium qui dedit ómnibus,
A te princípium ſumpſit Homo Deus ;
Cunctis proſpíciens qui tríbuit cibos,
Paſtus lacte fuit tuo.

PER te quod múlier perdíderat vetus,
Humáno géneri rédditur aúctiùs :
Tu clauſas míſeris, heu! nímiùm diu,
Cœlórum réſeras fores.

QUI lucis pater eſt, glória ſit Patri ;
Cujus Virgo Parens, glória Fílio ;
Quo fecúnda, tibi, nexus amábilis,
Sit par glória, Spíritus. Amen.

℣. Deus operátus eſt ſalútem in médio terræ : ℟. Tu confregíſti cápita dracónis. *Pſ.* 73. 12. 14.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. a. Benedíctus Dóminus, qui exaltávit eam, & ſit regnum ejus in sécula ſeculórum ſuper eam, allelúia. *Tob.* 13. 23.

Oratio infrà ad Laudes Matutinas.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. D. Creávit Dóminus novum ſuper terram : Fémina circúmdabit virum, allelúia. *Jer.* 31. 22.

HYMNUS. C.

VIRGO Dei Génitrix, quem totus non capit orbis,
In tua ſe clauſit víſcera factus homo.

HINC méritò dicent te sécula cuncta beátam.
Hinc pópuli Matrem, te Dominámque colunt.

SUSCIPE quos pia plebs

tibi péndere certat honóres :
Annue, ſollícitâ quam prece poſcit, opem.
Gloria magna Patri; compar ſit glória Nato;
Ambórum tibi par, Spíritus alme, decus.
Amen.

Capitulum. *Apoc.* 12. 1.

Signum magnum appáruit in cœlo: Múlier amícta ſole, & luna ſub pédibus ejus, & in cápite ejus coróna ſtellárum duódecim.

℟. *breve.* In manus, *p.* viij.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 7. *d.* Non óccidet ultrà ſol tuus, & luna tua non minuétur; quia erit tibi Dóminus in lucem ſempitérnam, allelúia. *Iſ.* 60. 20.

Oratio.

Deus, qui in caſto ſinu beátæ Vírginis Maríæ requiéſcere dignátus es, da nobis, ipsâ intercedénte, ut per noctem in te requieſcéntes, nullis ſpirituálium hóſtium illuſiónibus conturbémur; Qui vivis & regnas cum Deo Patre, in unitáte Spíritûs ſancti, Deus; Per ómnia.

Hoc modo dicitur Completorium in omnibus Feſtis Beatæ Mariæ Virginis.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Jeſum de María natum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Matt.* 1. 16.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2. *ritu ſimplici.*

Hymnus.

Proprios, Virgo, tibi, magna, plauſus
Spléndido Nati damus in triúmpho:
Ille dum vincit, tua, Mater, eſt pars
Máxima palmæ.

De tua crevit generátus alvo:
De tuo ſuxit ſibi lacte corpus:
De tuo ſanguis, prétium ſalútis,
Ubere fluxit.

Quanta vis Matrem tétigit dolóris
Prole tot diras obeúnte mortes!
Carne quas læsâ tulit ille plagas,
Corde tuliſti.

Rupe dum clauſus jácuit ſepúlcri,
Orba tunc lucis páriter jacébas:
At novam Chriſto reparánte vitam,
Ipſa resúrgis.

Filio gaude, Génitrix, recépto;
Nulla regnántem tibi fata tollent,
Quem Patri conſors amor, & perénnis
Glória jungit.
Amen.

Pſalmi de Sabbato; & ſic in aliis Horis.

Ant. 1. g. Fecit mihi magna qui potens eſt, & ſanctum nomen ejus, allelúia. *Luc.* 1. 49.

Ant. 7. *d.* Qui creávit me, requiévit in taberná-

culo meo, allelúia. *Eccli.* 24. 12.

Ant. 2. D. Uſque ad futúrum ſéculum non déſinam, & in habitatióne ſanċta coram ipſo miniſtrávi, allelúia. *Eccli.* 24. 14.

℣. In petra exaltávit me; ℟. Et nunc exaltávit caput meum. *Pſ.* 26. 6.

Benedictiones Exultet, &c. Nobíſcum, &c. Invocet, &c. *poſt Pſalter.* p. 124.

Lectio I. & II. de Scriptura occurrente. Pro III. verò legitur una de ſequentibus ſecundùm diverſitatem menſium.

℟. *j.* Ecce Virgo concípiet & páriet filium; * Et vocábitur nomen ejus Emmánuël, allelúia. *Iſ.* 7. 14. ℣. Hic erit magnus, & Fílius Altíſſimi vocábitur. *Luc.* 1. 32. * Et vocábitur.

℟. *ij.* Jurávit Dóminus David veritátem, & non fruſtrábitur eam: * De fructu ventris tui ponam ſuper ſedem tuam, allelúia. *Pſ.* 131. 11. ℣. María invénta eſt in útero habens de Spíritu ſancto. *Matt.* 1. 18. * De fructu.

℟. *iij.* Miſericórdia & véritas obviavérunt ſibi; juſtítia & pax oſculátæ ſunt: * Véritas de terra orta eſt; & juſtítia de cœlo proſpéxit, allelúia. *Pſ.* 84. 11. 12. ℣. De María natus eſt Jeſus, qui vocátur Chriſtus. *Matt.* 1. 16. * Véritas. Glória. * Véritas.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Confiteántur tibi pópuli, Deus; confiteántur tibi pópuli omnes. ℟. Terra dedit fructum ſuum. *Pſ.* 66. 6. 7.

Ant. ſola. 3. *à.* In omni.

CANTICUM JUDITH. *c.* 13. *v.* 17. *ad* 18.

Carmen triumphale propter victum ſalutis hoſtem.

LAudáte Dóminum Deum noſtrum, * qui non deséruit ſperántes in ſe:

Et in me ancíllâ ſuâ adimplévit miſericórdiam ſuam, * quam promíſit dómui Iſraël:

Et interfécit in manu mea * hoſtem pópuli ſui.

Ant. In omni gente quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur ſuper te Deus Iſraël, allelúia. *Judith.* 13. 31.

CAPITULUM. *Cant.* 6. 9.

PRogréditur quaſi auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut ſol, terríbilis ut caſtrórum ácies ordináta.

HYMNUS.

VICTOR triúmphat Fílius;
Lætáre, Mater, & tuo
Qui corde fixit vúlnera,
Nunc pulſus abſíſtat dolor.

FIXUM cruci quem víderas,
Natum reſurgéntem vides;
Magnos amor luctus dedit,
Majóra nunc dat gaúdia.

NEC jam rapáci gútture
Chriſtum resúmet ínferus;

Mortem volens ſemel tulit,
Nunc vivus ætérnũ manet.
Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre, & almo Spíritu
In ſempitérna sécula.
Amen.

℣. Veníte, & vidéte ópera Dómini, ℟. Quæ póſuit prodígia ſuper terram. *Pſ.* 45. 9.

Ad Benedíctus, *Ant.* 2. D. Beáta, quæ credidíſti, quóniam perficiéntur ea quæ dicta ſunt tibi à Dómino, allelúia. *Luc.* 1. 45.

Oratio.

Deus, qui per Reſurrectiónem Fílii tui Dómini noſtri Jeſu Chriſti mundum lætificáre dignátus es; præſta, quæſumus, ut per ejus Genitrícem Vírginem Maríam perpétuæ capiámus gaúdia vitæ; Per eúmdem.

Ad Horas, *Doxologia*

Qui natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In ſempitérna sécula.
Amen.

AD PRIMAM.

Ant. 1. g. Venit lumen tuum, & glória Dómini ſuper te orta eſt, allelúia. *Iſ.* 60. 1.

Capitulum. 2. *Reg.* 23. 4.

Sicut lux auróræ oriénte ſole, manè abſque núbibus rútilat.

In ℟. *brevi*, ℣. Qui natus es de María Vírgine. *Matt.* 1. 16.

Cætera omnia ut in Proprio de Tempore

AD TERTIAM.

Ant. 3. c. In ómnia sécula ſeculórum luce ſplén-didâ fulgébis, allelúia. *Tob.* 13. 12. 13.

Capitulum. *Cant.* 6. 8.

Vidérunt eam fíliæ, & beatiſſimam prædicavérunt.

℟. *breve.* Vultum tuum deprecabúntur, * Allelúia, allelúia. ℟. Vultum. ℣. Omnes dívites plebis. * Allelúia. Glória. ℟. Vultum. *Pſ.* 44. 13.

℣. Concupíſcet Rex decórem tuum; ℟. Quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus. *Pſ.* 44. 12.

AD SEXTAM.

Ant. 8. c. Benedícta es tu fília à Dómino Deo excélſo, præ ómnibus mulíéribus ſuper terram, allelúia. *Judith.* 13. 23.

Capitulum. *Apoc.* 12. 5.

Mulier péperit Fílium máſculum, qui rectúrus erat omnes gentes.

℟. *breve.* Homo natus eſt in ea, * Allelúia, allelúia. ℟. Homo. ℣. Et ipſe fundávit eam Altíſſimus. * Allelúia. Glória. ℟. Homo. *Pſ.* 86. 5.

℣. Elégit eam Dóminus, ℟. In habitatiónem ſibi. *Pſ.* 131. 13.

AD NONAM.

Ant. 7. d. Non recédat laus tua de ore hóminum, qui mémores fúerint virtútis Dómini in ætérnum, allelúia. *Judith.* 13. 25.

Capitulum. *Gal.* 4. 4.

UBi venit plenitúdo témporis, miſit Deus Fílium ſuum, factum ex mulíere, factum ſub lege.

℞. *breve.* Adducéntur Regi vírgines poſt eam, * Allelúia, allelúia. ℞. Adducéntur. ℣. Próximæ ejus afferéntur tibi. * Allelúia. Glória. ℞. Adducéntur. *Pſ.* 44. 15.

℣. Dóminus virtútum nobíſcum; ℞. Suſcéptor noſter Deus Jacob. *Pſ.* 45. 12.

Hoc Officium abſolvitur poſt Nonam.

Lectiones sequentes dicuntur ſingulis menſibus in Officio B. Mariæ in Sabbato.

MENSE APRILI.

Sermo ſancti Athanáſii Epíſcopi.

Epiſt. ad Epict.

Lectio III.

HUmánum natúrâ erat quod ex María pródiit, ſecúndùm divínas Scriptúras, verúmque erat Dómini corpus: verum, inquam, fuit, cùm idem atque noſtrum extíterit. Soror étenim noſtra eſt María, omnes quippe ex Adam orti ſumus. Nam poſtquàm à mórtuis ſurrexíſſet, cùm quidam exiſtimárent, ſe non in córpore ex María génito Dóminum aſpícere, ſed illíus loco ſpíritum vidére, dixit ille: Palpáte me, & vidéte, quia ſpíritus carnem & oſſa non habet, ſicut me vidétis habére. Non dixit, ut me vidétis carnem & oſſa eſſe; ſed habére: ne ipsúmmet Verbum in res illas transformátum fuíſſe cenſerétur; ſed illas & ante mortem, & poſt reſurrectiónem habére crederétur.

MENSE MAIO.

Ex Libro de excelléntia B. Vírginis Maríæ.

Inter opera S. Anſelmi. c. 8.

Lectio III.

SI tam magna fuit in beáta Vírgine gaúdii exultátio in converſatióne Unigéniti Fílii ſui ſecum adhuc in carne mortáli degéntis, quem ſciébat pauló pòſt moritúrum: quæ, vel quanta, putátis, fuit tunc, cùm vidit ipſum, jam calcátis mortis légibus, reſurrexíſſe, in ætérnum victúrum? Nolo hanc immenſitátem gaúdii ejus explicáre quis labóret: quóniam quæ ipſis Angelis eſt admiránda, & impenetrábilis, non fácilè credíderim quemquam hóminum mortálium poſſe comprehéndere. Sed ſi gaúdium hábuit, eódem, calcátâ morte, ab ínferis reſurgénte: non minóri gaúdio exultávit, cùm ipſum in eâ carne quam de ſe aſſúmptam nóverat, vidit in Dei Patris omnipoténtis conſéſſum aſcendéndo pertíngere, cœlo & terræ, omníque creatúræ perpétuo jure dominatúrum.

OFFICIUM PARVUM BEATÆ MARIÆ.

Singulæ Horæ hujus Officii dicuntur hoc modo: Veſperæ & Completorium, ante Veſperas Officii diei: Officium verò Nocturnum cum cæteris Horis poſt Laudes Matutinas Officii diei.

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Jeſum de María natum, * Veníte, adorémus, allelúia. *Matt.* 1. 16.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2. *ritu ſimplici.*

Hymnus. Próprios, Virgo, *p.* xcij

IN I. NOCTURNO.

FERIA II. ET V.

Ant. ſola. 1. g. Fecit.

Pſalmus 18. Cœli enárrant, *p.* 32.

Diviſio Pſalmi 18. Lex Dómini, *p.* 33.

Pſalmus 47. Magnus Dóminus, *p.* 110.

Ant. Fecit mihi magna qui potens eſt, & ſanctum nomen ejus, allelúia. *Luc.* 1. 49.

℣. In ſole póſuit tabernáculum ſuum, ℟. Et ipſe tanquam ſponſus procédens de thálamo ſuo. *Pſ.* 18. 6.

Pater noſter.

Benedictiones, Lectiones, & ℟℟. ut infrà.

IN II. NOCTURNO.

FERIA III. ET VI.

Ant. ſola. 7. d. Qui creávit me.

Pſalmus 44. Eructávit cor meum, *p.* 76.

Diviſio Pſalmi 44. Audi, fília, & vide, *p.* 77.

Pſalmus 84. Benedixíſti, Dómine, *p.* 80.

Ant. Qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, allelúia. *Eccli.* 24. 12.

℣. In petra exaltávit me; ℟. Et nunc exaltávit caput meum. *Pſ.* 26. 6.

Pater noſter.

Benedictiones, Lectiones, & ℟℟. ut infrà.

IN III. NOCTURNO.

FERIA IV. ET SABBATO.

Ant. ſola. 2. D. Uſque.

Pſalmus 86. Fundaménta ejus, *p.* 111.

Pſalmus 96. Dóminus regnávit, exúltet terra, *p.* 38.

Pſalmus 97. Cantáte Dómino cánticum novum, * quia mirabília, *p.* 82.

Ant. Uſque ad futúrum ſéculum non déſinam, & in habitatióne ſancta coram ipſo miniſtrávi, allelúia. *Eccli.* 24. 14.

℣. Vidérunt omnes términi terræ, ℟. Salutáre Dei

Dei noſtri. *Pſ.* 97. 3.

Pater noſter.

Benedictiones. Exúltet, &c. Nobíſcum, &c. Invocet, &c. *Poſt Pſalterium, p.* 124.

De Iſaía Prophéta.

LECTIO I. *c.* 7. *v.* 10. *ad* 14.

ADjécit Dóminus loqui ad Achaz, dicens: Pete tibi ſignum à Dómino Deo tuo in profúndum inférni, ſive in excélſum ſuprà. Et dixit Achaz: Non petam, & non tentábo Dóminum. Et dixit: Audíte ergo, domus David: Nunquid parùm vobis eſt, moléſtos eſſe homínibus, quia moléſti eſtis & Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipſe vobis ſignum. Ecce Virgo concípiet, & páriet fílium, & vocábitur nomen ejus Emmánuël. Tu autem.

℟. *j.* Ecce Virgo concípiet & páriet fílium; * Et vocábitur nomen ejus Emmánuël, allelúia. *Iſ.* 7. 14. ℣. Hic erit magnus, & Fílius Altíſſimi vocábitur. *Luc.* 1. 32. * Et vocábitur.

De Epiſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Gálatas.

LECTIO II. *c.* 4. *v.* 1. *ad* 5.

QUanto témpore hæres párvulus eſt, nihil differt à ſervo, cùm ſit dóminus ómnium: ſed ſub tutóribus & actóribus eſt, uſque ad præfinítum tempus à patre. Ità & nos, cùm eſsémus párvuli, ſub eleméntis mundi erámus ſerviéntes. At ubi venit plenitúdo témporis, miſit Deus Fílium ſuum, factum ex múliere, factum ſub Lege, ut eos, qui ſub Lege erant, redímeret, ut adoptiónem filiórum reciperémus. Tu autem.

℟. *ij.* Jurávit Dóminus David veritátem, & non fruſtrábitur eam: * De fructu ventris tui ponam ſuper ſedem tuam, allelúia. *Pſ.* 131. 11. ℣. María invénta eſt in útero habens de Spíritu ſancto. *Matt.* 1. 18. * De fructu.

De Libro Apocalýpſis beáti Joánnis Apóſtoli.

LECTIO III. *c.* 11. *v.* 19. *ad finem,* & *c.* 12. *v.* 1.

APértum eſt templum Dei in cœlo; & viſa eſt Arca teſtaménti ejus in templo ejus; & facta ſunt fúlgura, & voces, & terræ motus, & grando magna; Et ſignum magnum appárùit in cœlo: Múlier amícta ſole, & luna ſub pédibus ejus, & in cápite ejus coróna ſtellárum duódecim. Tu autem.

℟. *iij.* Miſericórdia & véritas obviavérunt ſibi; juſtítia & pax oſculátæ ſunt: * Véritas de terrà orta eſt; & juſtítia de cœlo proſpéxit, allelúia. *Pſ.* 84. 11. 12. ℣. De María natus eſt Jeſus, qui vocátur Chriſtus. *Matt.* 1. 16. * Véritas. Glória. * Véritas.

Non dicitur Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Confiteántur tibi pópuli, Deus, confiteántur tibi pópuli omnes. ℟. Terra dedit fructum ſuum. *Pſ.* 66. 6. 7.

Ant. ſola. 3. *à.* In omni.

Pſalmus 66. Deus miſereátur noſtrî, *p.* 110.

Pſalmus 92. Dóminus regnávit; decórem indútus eſt, *p.* 10.

Pſalmus 99. Jubiláte Deo, omnis terra, * ſervíte, *p.* 11.

CANTICUM JUDITH. *c.* 13. *v.* 17. *ad* 18.

Carmen triumphale propter victum ſalutis hoſtem.

LAudáte Dóminum Deum noſtrum, * qui non deſéruit ſperántes in ſe:

Et in me ancíllâ ſuâ adimplévit miſericórdiam ſuam, * quam promíſit dómui Iſraël:

Et interfécit in manu mea * hoſtem pópuli ſui.

Pſalmus 150. Laudáte Dóminum in ſanctis ejus, *p.* 11.

Ant. In omni gente quæ audíerit nomen tuum, magnificábitur ſuper te Deus Iſraël, allelúia. *Judith.* 13. 31.

CAPITULUM. *Cant.* 6. 9.

PRogréditur quaſi auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut ſol, terríbilis ut caſtrórum ácies ordináta.

Hymnus. Victor Triúmphat, *p.* xciij

℣. Veníte, & vidéte ópera Dómini, ℟. Quæ póſuit prodígia ſuper terram. *Pſ.* 45. 9.

Ad Benedictus, *Ant.* 2. D. Beáta quæ credidíſti, quóniam perficiéntur ea quæ dicta ſunt tibi à Dómino, allelúia. *Luc.* 1. 45.

Oratio.

DEus, qui in beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem, ſuſcípere voluíſti; præſta ſupplícibus tuis, ut qui verè eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te interceſſiónibus adjuvémur; Per eúmdem.

AD PRIMAM.

HYMNUS.

MEMENTO, de Deo Deus,
Quòd Matre natus Vírgine,
Noſtrî misértus, pérditi
Mundi Redémptor véneris.

ET nos, Dei, Virgo, Parens,
Vultu benígno réſpice:
Placábilem tuâ prece
Fac eſſe nobis Fílium.

QUI natus es de Vírgine,
Jeſu, tibi ſit glória,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In ſempitérna ſécula.
Amen.

Ant. 1. *g.* Venit.

Pſalmus 45. Deus noſter, refúgium & virtus, *p.* 77.

Pſalmus 71. Deus, judícium tuum regi da, *p.* 81. *factâ diviſione ad verſiculum,* Coram illo prócident.

Ant. Venit lumen tuum,

& glória Dómini ſuper te orta eſt, allelúia. *Iſ.* 60. 1.

CAPITULUM. 2. *Reg.* 23. 4.

SIcut lux auróræ oriénte ſole, manè abſque núbibus rútilat.

℟. *breve.* Recordátus eſt Dóminus miſericórdiæ ſuæ, * Allelúia, allelúia. ℟. Recordátus. ℣. Et veritátis ſuæ dómui Iſraël. * Allelúia. Glória. ℟. Recordátus. *Pſ.* 97. 3.

℣. Adjuvábit eam Deus, ℟. Manè dilúculo. *Pſ.* 45. 6.

Oratio.

PRótege, Dómine, fámulos tuos ſubſídiis pacis; & beátæ Maríæ ſemper Vírginis patrocíniis confidéntes, à cunctis hóſtibus & perículis redde ſecúros; Per Dóminum.

AD TERTIAM.

Hymnus. Meménto, de Deo Deus, *ſuprà ad Primam.*

Ant. 3. c. In ómnia.

Pſalmus 115. Crédidi; propter quòd, *p.* 87.

Pſalmus 116. Laudáte Dóminum, omnes gentes, *p.* 111.

Pſalmus 119. Ad Dóminum, cùm tribulárer, clamávi, *p.* 57.

Ant. In ómnia sécula ſeculórum luce ſpléndidâ fulgébis, allelúia. *Tob.* 13. 12. 13.

CAPITULUM. *Cant.* 6. 8.

VIdérunt eam fíliæ, & beatíſſimam prædicavérunt.

℟. *breve.* Vultum tuum deprecabúntur, * Allelúia, allelúia. ℟. Vultum. ℣. Omnes dívites plebis. * Allelúia. Glória. ℟. Vultum. *Pſ.* 44. 13.

℣. Concupíſcet Rex decórem tuum; ℟. Quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus. *Pſ.* 44. 12.

Oratio.

DEus, qui ſalútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúndâ, humáno géneri prǽmia præſtitíſti; tribue, quǽſumus, ut ipſam pro nobis intercédere ſentiámus, per quam merúimus Autórem vitæ ſuſcípere, Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum, &c.

AD SEXTAM.

Hymnus. Meménto, *ſuprà ad Primam.*

Ant. 8. c. Benedícta.

Pſalmus 120. Levávi óculos meos, *p.* 57.

Pſalmus 122. Ad te levavi óculos meos, *p.* 73.

Pſalmus 123. Niſi quia Dóminus erat, *p.* 58.

Ant. Benedícta es tu fília à Dómino Deo excélſo præ ómnibus mulíéribus ſuper terram, allelúia. *Judith.* 13. 23.

CAPITULUM. *Apoc.* 12. 5.

MUlier péperit fílium máſculum, qui rectúrus erat omnes gentes.

℟. *breve.* Homo natus eſt in ea, * Allelúia, allelúia. ℟. Homo. ℣. Et ipſe fundávit eam Altíſſimus. * Al-

lelúia. Glória. ℟. Homo. *Pſ.* 86. 5.

℣. Elégit eam Dóminus, ℟. In habitatiónem ſibi. *Pſ.* 131. 13.

Oratio.

CORdibus noſtris, quæſumus, Dómine, grátiam tuam benígnus infúnde; & intercedénte ſanctíſſimâ Dei Genitríce Maríâ, córpora noſtra caſtitáte, & mentes noſtras humilitáte & caritáte ſanctífica; Per eúmdem.

AD NONAM.

Hymnus. Meménto, *ſuprà ad Primam.*

Ant. 7. d. Non recédat.

Pſalmus 124. Qui confídunt in Dómino, *p.* 58.

Pſalmus 125. In convertέndo Dóminus, *p.* 88.

Pſalmus 127. Beáti omnes qui timent, *p.* 88.

Ant. Non recédat laus tua de ore hóminum, qui mémores fúerint virtútis Dómini in ætérnum, allelúia. *Judith.* 13. 25.

CAPITULUM. *Gal.* 4. 4.

UBi venit plenitúdo témporis; miſit Deus Fílium ſuum, factum ex muliere, factum ſub Lege.

℟. *breve.* Adducéntur Regi vírgines poſt eam, * Allelúia, allelúia. ℟. Adducéntur. ℣. Próximæ ejus afferéntur tibi. * Allelúia. Glória. ℟. Adducéntur. *Pſ.* 44. 15.

℣. Dóminus virtútum nobíſcum; ℟. Suſcéptor noſter Deus Jacob. *Pſ.* 45. 12.

Oratio.

FAmulórum tuórum, quæſumus, Dómine, delíctis ignóſce; ut qui tibi placére de áctibus noſtris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini noſtri intercesſióne ſalvémur; Per eúmdem.

AD VESPERAS.

Ant. ſola. 7. *d.* Benedíctus.

Pſalmus 109. Dixit Dóminus, *p.* 23.

Pſalmus 112. Laudáte, púeri, *p.* 25.

Pſalmus 121. Lætátus ſum, *p.* 118.

Pſalmus 126. Niſì Dóminus ædificáverit, *p.* 58.

Pſalmus 147. Lauda, Jerúſalem, *p.* 82.

Ant. Benedíctus Dóminus qui creávit cœlum & terram, qui te diréxit in vúlnera cápitis príncipis inimicórum noſtrórum, allelúia. *Judith.* 13. 24.

CAPITULUM. *Gen.* 3. 15.

AIt Dóminus Deus ad ſerpéntem: Inimicítias ponam inter te & mulíerem, & ſemen tuum, & ſemen illíus; ipſa cónteret caput tuum.

HYMNUS.

AVE, maris ſtella,
Dei Mater alma,
Atque ſemper Virgo,
Felix cœli porta.

SUMENS illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Evæ nomen.

SOLVE vincla reis,

Profer lumen cæcis,
Mala noſtra pelle,
Bona cuncta poſce.
MONSTRA te eſſe matrem;
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit eſſe tuus.
VIRGO ſinguláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis ſolútos,
Mites fac & caſtos.
VITAM præſta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jeſum,
Semper collætémur.
SIT laus Deo Patri;
Summo Chriſto decus,
Spirítui ſancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Deus operátus eſt ſalútem in médio terræ; ℟. Tu confregíſti cápita dracónis. *Pſ.* 73. 12. 14.

Ad Magnificat, *Ant.* 5. *a.* Benedíctus Dóminus, qui exaltávit eam, & ſit regnum ejus in sécula ſeculórum ſuper eam, allelúia. *Tob.* 13. 23.

Oratio.

CONcéde nos fámulos tuos, quæſumus, Dómine Deus, perpétuâ mentis & córporis ſanitáte gaudére; & glorióſâ beátæ Maríæ ſemper Vírginis interceſſióne, à præsénti liberári triſtítia, & ætérnâ pérfrui lætítiâ; Per Dóminum.

AD COMPLETORIUM.

Ant. 2. D. Creávit.

Pſalmus 128. Sæpè expugnavérunt me, *p.* 103.

Pſalmus 129. De profúndis clamávi, *p.* 103.

Pſalmus 130. Dómine, non eſt exaltátum, *p.* 74.

Ant. Creávit Dóminus novum ſuper terram; Fémina circúmdabit virum, allelúia. *Jer.* 31. 22.

Hymnus. Virgo Dei Génitrix, *p.* xci.

CAPITULUM. *Apoc.* 12. 1.

SIgnum magnum appáruit in cœlo: Múlier amícta ſole, & luna ſub pédibus ejus, & in cápite ejus coróna ſtellárum duódecim.

℣. Aſtitit Regína à dextris tuis, Deus, ℟. In veſtítu deauráto. *Pſ.* 44. 10.

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 7. *d.* Non óccidet ultrà ſol tuus, & luna tua non minuétur; quia erit tibi Dóminus in lucem ſempitérnam, allelúia. *Iſ.* 60. 20.

Oratio.

BEátæ & glorióſæ ſemperque Vírginis Maríæ, quæſumus, Dómine, intercéſſio glorióſa nos prótegat, & ad vitam perdúcat ætérnam; Per Dóminum.

℣. Dóminus vobíſcum; ℟. Et cum ſpíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino; ℟. Deo grátias.

IN GRATIARUM ACTIONE SOLEMNI

Pro Beneficio conſervatæ fidei, & Reparatione Injuriarum Sanctiſſimo Euchariſtiæ Sacramento illatarum.

SOLEMNE MAJUS.

Officium ſequens celebratur quotannis, in ſingulis Eccleſiis Parochialibus Diœceſis Pictavienſis, Dominicâ tertiâ menſis, per quem ſpecialiori modo colitur ſanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum, niſi Dominica illa ſit privilegiata primæ claſſis, aut impedita feſto Solemni minore, vel ſuprà; tunc enim Officium ſequens transfertur in Dominicam ſequentem, aut anticipatur in præcedentem.

[*Si celebretur intra Quadrageſimam, Officium ſit ut ordinatur pro tribus aliis anni Tempeſtatibus, demptis duobus* Allelúia *ad Horas.*]

IN I. VESPERIS.

Pſalmi de Sabbato.

Antiphona 1. *toni* D.

FAciet Dóminus ómnibus pópulis in monte Sion convívium pínguium, convívium vindémiæ, allelúia. *Iſ.* 25. 6.

Ant. 2. D. Vénient & laudábunt in monte Sion; & cónfluent ad bona Dómini ſuper fruménto & vino, allelúia. *Jer.* 31. 12.

Ant. 3. *a.* Pinguis panis ejus, & præbébit delícias régibus, allelúia. *Gen.* 49. 20.

Ant. 4. E. Erit ánima eórum quaſi hortus írriguus, & ultrà non esúrient, allelúia. *Jer.* 31. 12.

Ant. 5. a. Bibéntes inebriabúntur quaſi à vino, & replebúntur ut phíalæ, & quaſi córnua altáris, allelúia. *Zach.* 9. 15.

CAPITULUM. *Joël.* 1. 13.

ACcíngite vos & plángite, ſacerdótes; ululáte, miníſtri altáris; ingredímini, cubáte in ſacco, miníſtri Dei mei; quóniam intériit de domo Dei veſtri ſacrifícium & libátio.

℟. Locus párticeps factus eſt pópuli malórum; póſteà autem fiet ſócius bonórum; & * Qui derelíctus in ira Dei omnipoténtis eſt, íterùm in magni Dómini reconciliatióne, cum ſumma glória exaltábitur, allelúia. 2. *Mach.* 5. 20. ℣. Si non permánſerint in incredulitáte, inseréntur; potens eſt enim Deus íterùm inſérere illos. *Rom.* 11. 23. * Qui. Glória. *Reſumitur* ℟. Locus.

HYMNUS.

ATTOLLE feſtum, Relígio, caput

Factis adéptam ſume ſupérbiam,
Pióque Pictávas per urbes,
Progrédere ambitióſa faſtu.

Te, Sponſa Chriſti, te decet hic tumor;
Injurióſam pone modéſtiam;
Exúrge victrix, & ſecúndis
Cerne tuos óculis triúmphos.

Quam pulchra tantas poſt ténebras dies!
Tot poſt neces, poſt bella tot hórrida,
Quàm dulcis orta pax, tuis quæ
Príſtina jura revéxit aris!

Non jam cruces, non jam venerábiles
Sponſi figúras, non ſacra váſcula,
Ipsúmque corpus ingemíſcis
Hærético mínui furóre.

Passim miníſtris jam licet & tuæ
Plebi fidéles Cœlítuum cibo
Præſtáre curas, ac inúſta
Pompáticè reparáre probra.

Sit ſumma Patri, súmmaque Fílio,
Sit ſumma ſancto laus quoque Flámini:
Sanctæ litémus Trinitáti,
Perpétuo pia corda cultu. Amen.

℣. Congregáte Dómino, ſanctos ejus, ℞. Qui órdinant teſtaméntum ejus ſuper ſacrificia. *Pſ.* 49. 5.

Ad Magníficat, *Ant.* 6. F. Sapiéntia ædificávit ſibi domum, excídit colúmnas ſeptem, immolávit víctimas ſuas, míſcuit vinum, & propóſuit menſam ſuam, allelúia. *Prov.* 9. 1. 2.

Oratio.

Procumbéntes coram te, Dómine, ad altáre tuum, humíllima vota persólvimus; ut ſanctuária tua, quæ ab hæréticis pollúta deflémus, móribus puris & fide inviolábili reparémus; Per Dóminum.

Deinde fit Commemoratio Dominicæ occurrentis, per Antiphonam quæ eſt in Veſperis Sabbati, ℣. & Orationem convenientem.

Completorium *habetur poſt II. Veſperas, eo ſolo diſcrimine, quòd hîc dicuntur Pſalmi de Sabbato.*

AD OFFICIUM NOCTURNUM.

Invitatorium. Agnum Dominatórem terræ, * Veníte, adorémus, allelúia. *Iſ.* 16. 1.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2. *ritu ſolemni.*

Hymnus. S. Th.

Verbum ſupérnum pródiens:
Nec Patris linquens déxteram,
Ad opus ſuum éxiens,
Venit ad vitæ véſperam.

In mortem à diſcípulo
Suis tradéndus æmulis,

Priùs in vitæ férculo
Se trádidit diſcípulis.

QUIBUS ſub bina ſpécie
Carnem dedit & Sánguinem;
Ut dúplicis ſubſtántiæ
Totum cibáret hóminem.

SE, naſcens, dedit sócium;
Convéſcens, in edúlium;
Se, móriens, in prétium;
Se, regnans, dat in prǽmium.

O SALUTARIS hóſtia,
Quæ cœli pandis óſtium;
Bella premunt hoſtília,
Da robur, fer auxílium.

QUI carne nos paſcis tuâ,
Sit laus tibi, Paſtor bone,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In ſempitérna sécula.
Amen.

In Pſ. 80. Exultáte Deo adjutóri noſtro, *p.* 85.

Ant. 7. d. Dixit Jeſus: Qui mandúcat meam Carnem, & bibit meum Sánguinem, habet vitam ætérnam, allelúia. *Joan.* 6. 55.

In diviſ. Pſ. 80. In tribulatióne invocáſti me, *p.* 85.

Ant. 8. c. Caro mea verè eſt cibus, & Sanguis meus verè eſt potus, allelúia. *Joan.* 6. 56.

In Pſ. 83. Quàm diléƈta tabernácula tua, *p.* 86.

Ant. 2. D. Probet ſeípſum homo, & ſic de pane illo edat, & de cálice bibat, allelúia. 1. *Cor.* 11. 28.

℣. Viſitáſti terram, Dómine, & inebriáſti eam, ℟. Multiplicáſti locupletáre eam. *Pſ.* 64. 10.

De Libro primo Machabæórum.

LECTIO I. *c.* 4. *v.* 42. *ad* 51.

Elégit Judas ſacerdótes ſine mácula, voluntátem habéntes in lege Dei: & mundavérunt ſanƈta, & tulérunt lápides contaminatiónis in locum immúndum. Et cogitávit de altári holocauſtórum, quod profanátum erat, quid de eo fáceret. Et íncidit illis consílium bonum ut deſtrúerent illud; ne fortè illis eſſet in oppróbrium, quia contaminavérunt illud Gentes, & demolíti ſunt illud. Et repoſuérunt lápides in monte domûs in loco apto, quoadúſque veníret prophéta, & reſpondéret de eis. Et accepérunt lápides íntegros ſecúndùm legem; & ædificavérunt altáre novũ, ſecúndùm illud quod fuit priùs. Et ædificavérunt ſanƈta, & quæ intra domum erant intrínſecùs, & ædem, & átria ſanƈtificavérunt. Et fecérunt vaſa ſanƈta nova, & intulérunt candelábrum & altáre incensórum, & menſam in templum. Et incénſum poſuérunt ſuper altáre, & accendérunt lucérnas, quæ ſuper candelábrum erant, & lucébant in templo. Et poſuérunt ſuper menſam panes, & appen-

dérunt vela, & conſummavérunt ómnia ópera quæ fécerant.

℟. j. Mecum ſunt divítiæ & glória, opes ſupérbæ & juſtítia. * Mélior eſt fructus meus auro & lápide pretióſo, & genímina mea argénto eléсto, allelúia. *Prov.* 8. 18. 19. ℣. Panis quem frángimus, nónne participátio Córporis Dómini eſt? 1. *Cor.* 10. 16. * Mélior. Glória. * Mélior.

Sermo ſancti Optáti Milevitáni Epíſcopi.

De Schiſm. Donat. contra Parmænianum.

Lectio II.

Quid tam ſacrílegum quàm altária Dei, in quibus & vos aliquándo obtulíſtis, frángere, rádere, removére? in quibus vota pópuli, & membra Chriſti portáta ſunt, quò Deus omnípotens invocátus ſit, quò poſtulátus deſcéndit Spíritus ſanctus, unde à multis pignus ſalútis ætérnæ, & tutéla fídei, & ſpes reſurrectiónis accépta eſt? Quid eſt enim altáre, niſì ſedes & Córporis, & Sánguinis Chriſti? Hæc ómnia furor veſter, aut raſit, aut fregit, aut remóvit. Si livóris judício nos vobis sórdidi videbámur; quid vobis fécerat Deus, qui illic invocári conſuéverat? Quid vobis offénderat Chriſtus, cujus illic per certa moménta Corpus & Sanguis habitábat? Quid vos offendíſtis, étiam vos ipſi, ut illa altária frangerétis, in quibus ante nos per longa témporum ſpátia, ſanctè, ut arbitrámini, obtulíſtis? Dum ímpiè perſequímini manus noſtras illic, ubi Corpus Chriſti habitábat, feríſtis & veſtras. Hoc modo Judæos eſtis imitáti: illi injecérunt manus Chriſto in cruce; à vobis percúſſus eſt in altári.

℟. ij. Transíbit Dóminus percútiens Ægýptios: * Cúmque víderit sánguinem in ſuperlimınári & in utróque poſte, tranſcéndet óſtium domûs, allelúia. *Exod.* 12. 23. ℣. Hic ſanguis teſtaménti quod mandávit ad vos Deus. *Hebr.* 9. 20. * Cúmque. Glória. * Cúmque.

Léctio ſancti Evangélii ſecúndùm Joánnem.

Lectio III. *c.* 6. *v.* 56. *ad* 59.

Caro Chriſti verè eſt cibus.

Dixit Jeſus Judǽis: Caro mea verè eſt cibus, & Sanguis meus verè eſt potus. Et réliqua.

Homília ſancti Cyrílli Hieroſolymitáni.

Catech. 22. *Myſtagog.* 4. *n.* 4. 5. 6.

Olim Chriſtus cum Judǽis diſſerens, aiébat: Niſì manducavéritis meam Carnem, & bibéritis meum Sánguinem, non habébitis vitam in vobis ipſis. Cùm

autem illì ea quæ dicebántur non ſpirituáliter accepíſſent, offénſi abiérunt retrò, exiſtimántes quòd eos ad manducándas carnes hortarétur. Erant & in antíquo fœdere panes propoſitiónis; verùm illi cùm ad vetus Teſtaméntum attinérent, finem accepérunt. In novo verò Teſtaménto, panis eſt cœléſtis, calix ſalutáris, qui ánimam & corpus ſanctíficant: quemádmodum enim panis córpori convéniens eſt, ità & Verbum ánimæ conſentáneum. Quamóbrem ne tanquam nudis & commúnibus eleméntis, pani & vino Euchariſticis attènde: ſunt enim Corpus & Sanguis Chriſti ſecúndùm Dómini aſſeveratiónem. Nam etiámſi illud tibi súggerat ſenſus, fides tamen te certum & firmum efficiat: ne júdices rem ex guſtu; ſed ex fide citra ullam dubitatiónem certus eſto, te Córporis & Sánguinis Chriſti dono dignátum fuíſſe.

℟. *iij.* Comédi favum cum melle meo; bibi vinum cum lacte meo. * Comédite, amíci, & bíbite; & inebriámini, caríſſimi, allelúia. *Cant.* 5. 1. ℣. Qui mandúcat meam Carnem, & bibit meum Sánguinem, in me manet, & ego in illo. *Joan.* 6. 57. * Comédite. Glória. *Reſumitur* ℟. Comédi.

Te Deum.

AD LAUDES MATUTINAS.

℣. *Sacerdotalis.* Exúrge, Deus, júdica cauſam tuam: ℟. Memor eſto improperiórum tuórum. *Pſ.* 73. 22.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 4. E. Firmáſti tibi, Dómine, pópulum tuum Iſraël in pópulum ſempitérnum, allelúia. 2. *Reg.* 7. 24.

Ant. 7. *d.* Non eſt álius deus, vel in cœlo, vel in terra, qui poſſit fácere ópera tua, Dómine, & comparári fortitúdini tuæ, allelúia. *Deut.* 3. 24.

Ant. 1. f. Cadat virtus eórum in iracúndia tua, Dómine, qui promíttunt ſe violáre ſancta tua, & pollúere tabernáculum nóminis tui, allelúia. *Judith.* 9. 11.

Ant. 6. F. Recordáre.

CANTICUM. *Jer. c.* 31. *v.* 10. *ad* 14.

Laudatur protector Dominus & ſalvator, ſimúlque recenſentur bona quibus affluunt ſervi ejus.

AUdíte verbum Dómini, Gentes: * & annuntiáte in ínſulis quæ procul ſunt, & dícite:

Qui diſpérſit Iſraël, congregábit eum, * & cuſtódiet eum ſicut paſtor gregem ſuum.

Redémit enim Dóminus Jacob; * & liberávit eum de manu potentióris.

Et vénient, & laudábunt in monte Sion: * & cón-

fluent ad bona Dómini,
Super fruménto, vino, & óleo, * & fetu pécorum & armentórum.
Eritque ánima eórum quaſi hortus irríguus, * & ultrà non esúrient.
Tunc lætábitur virgo in choro, * júvenes & ſenes ſimul.
Et convértam luctum eórum in gaúdium, * & conſolábor eos, & lætificábo à dolóre ſuo.
Et inebriábo ánimam ſacerdótum pinguédine; * & pópulus meus bonis meis adimplébitur, ait Dóminus.
Ant. Recordáre, Dómine Deus meus, advérsùm eos qui pólluunt ſacerdótium júſque ſacerdotále & levíticum, allelúia. 2. *Eſdr.* 13. 29.
Ant. 7. G. Cognóſcant te, ſicut & nos cognóvimus, quóniam non eſt Deus præter te, Dómine, allelúia. *Eccli.* 36. 5.

CAPITULUM. *Eſther.* 10. 12. 13.

RECordátus eſt Dóminus pópuli ſui, ac miſértus eſt hæreditátis ſuæ: & obſervabúntur dies iſti.

HYMNUS.

FULGORE prodi ſpléndida débito,
Prióris ævi Relligio memor,
Longóſque ſuppréſſam per annos
Lætítiam, rediviva, prome.
Is cardo rerum vértitur, hæ vices:
Jam luce fiunt ómnia: régiam
Attólle cervícem, aureóque
Utere jam pretióſa ſeclo.
PASTOR recúrſat, diffúgiunt lupi:
Quiſquam nec audet de grege pérdito
Aſtáre contrà: Chriſtiáni
Opprímitur pietáte Regis.
NUNQUAM NE Chriſto, ſecta, fidem dabis
Plenam loquénti? Corpus eum tibi
Suum ſacra nunquam ſub eſca
Mirificè tribuíſſe credes?
PRÆVARICATRIX turba, revértere;
Memórque priſci dilúvii, ſape:
Compaginátam quiſquis arcam
Déſerit, ille períre dignus.
SIT ſumma Patri, súmmaque Fílio;
Sit ſumma ſancto laus quoque Flámini;
Sanctæ litémus Trinitáti,
Perpétuo pia corda cultu. Amen.

℣. Benedixíſti, Dómine, terram tuam; ℟. Avertíſti captivitátem Jacob. *Pſ.* 84. 2.
Ad Benedíctus, *Ant.* 1. D. Non eſt confúſio confidéntibus in te, Dómine; & nunc séquimur te in toto

corde, & timémus te, & quærimus fáciem tuam; ne confúndas nos, allelúia. *Dan.* 3. 40. 41. 42.

Oratio.

DOmine Jeſu Chriſte, qui contuméliis hæreticórum patére maluíſti, quàm ab Eccléſiæ tuæ ſocietáte diſcédere; nobis misericórditer largíri dignéris, ut quantùm in nobis eſt, illátas tibi injúrias lugére, & reparáre valeámus; Qui vivis & regnas.

Deinde fit Commemoratio Dominicæ occurrentis, per Lectionem Evangelii cum Homilia, Antiphonam, ℣. & Orat. convenientem.

AD HORAS, *Doxologia*

QUI carne nos paſcis tuâ,
Sit laus tibi, Paſtor bone,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In ſempitérna sécula.
Amen.

Pſalmi de Dominica.

AD PRIMAM.

Ant. Firmáſti.

CAPITULUM. *Iſ.* 51. 14.

CItò véniet Dóminus grádiens ad aperiéndum, & non interfíciet uſque ad internecionem, nec defíciet panis ejus.

In ℟. *brevi.* ℣. Qui es panis vitæ. *Joan.* 6. 35.

CANON.

Ex Concílio Conſtantinopolitáno primo Œcuménico.

Anno 381. *Can.* 6.

HÆréticos dícimus, & qui olim ab Eccléſia abdicáti ſunt, & qui ſunt póſteà à nobis anathematizáti: ad hæc autem & eos, qui ſe ſanam quidem fidem confitéri præ ſe ferunt, avúlſi autem ſunt & abſcíſſi, & advérsùs canónicos noſtros Epíſcopos congregatiónem fáciunt.

AD TERTIAM.

Ant. Non eſt.

CAPITULUM. 3. *Reg.* 8. 56.

BEnedíctus Dóminus, qui dedit réquiem pópulo ſuo Iſraël, juxta ómnia quæ locútus eſt.

℟. *breve.* Exultáte Deo adjutóri noſtro, * Allelúia, allelúia. ℟. Exultáte. ℣. Jubiláte Deo Jacob. * Allelúia. Glória. ℟. Exultáte. *Pſ.* 80. 2.

℣. Buccináte in neoménia tubâ, ℟. In inſígni die ſolemnitátis veſtræ. *Pſ.* 80. 4.

AD SEXTAM.

Ant. Cadat.

CAPITULUM. *Iſ.* 45. 17.

ISraël ſalvátus eſt in Dómino ſalúte ætérnâ: non confundémini & non erubeſcétis uſque in séculum séculi.

℟. *breve.* Exúrgat Deus, & diſſipéntur inimíci ejus, * Allelúia, allelúia. ℟. Exúrgat. ℣. Et fúgiant qui odérunt eum à fácie ejus. * Allelúia. Glória. ℟. Exúrgat. *Pſ.* 67. 2.

℣. Vidérunt ingréſſus tuos, Deus; ℟. Ingréſſus

Dei mei, Regis mei qui eſt in ſancto. *Pſ.* 67. 25.

AD NONAM.

Ant. Cognóſcant.

CAPITULUM. *Eſther.* 16. 22.

VOs, inter cæteros feſtos dies, hanc habetóte diem, & celebráte eam cum omni lætítia, ut & in póſterum cognoſcátur.

℟. *breve.* Manda, Deus, virtúti tuæ, * Allelúia, allelúia. ℟. Manda. ℣. Confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis. * Allelúia. Glória. ℟. Manda. *Pſ.* 67. 29.

℣. Salváſti nos de affligéntibus nos; ℟. Et odiéntes nos confudíſti. *Pſ.* 43. 8.

AD VESPERAS.

In Pſalm. 109. Dixit Dóminus, *p.* 23.

Ant. 2. D. Quid bonum Dómini eſt, & quid pulchrum ejus, niſi fruméntum electórum, & vinum gérminans vírgines? allelúia. *Zach.* 9. 17.

In Pſalm. 110. Confitébor tibi, Dómine, *p.* 24.

Ant. 1. g. Epulémur, non in ferménto véteri, neque in ferménto malítiæ & nequítiæ, ſed in ázymis ſinceritátis & veritátis, allelúia. 1. *Cor.* 5. 8.

In Pſalm. 115. Crédidi, propter quod, *p.* 87.

Ant. 3. *a.* Anima pollúta quæ éderit de cárnibus hóſtiæ pacificórum quæ obláta eſt Dómino, peribit de pópulis ſuis, allelúia. *Levit.* 7. 20.

In Pſalm. 127. Beáti omnes qui timent Dóminum, *p.* 88.

Ant. 5. C. Mundátus veſcétur de ſanctificátis, quia cibus illíus eſt, allelúia. *Levit.* 22. 7.

In Pſalm. 147. Lauda, Jerúſalem, *p.* 82.

Ant. 4. a. Beátus qui manducábit panem in regno Dei, allelúia. *Luc.* 14. 15.

CAPITULUM. 1. *Cor.* 10. 3. 4.

PAtres noſtri omnes eámdem eſcam ſpiritálem manducavérunt; & omnes eúmdem potum ſpiritálem bibérunt: bibébant autem de ſpiritáli conſequénte eos petrâ; petra autem erat Chriſtus.

HYMNUS. S. Th.

PANGE, lingua, gloriósi
Córporis myſtérium,
Sanguiníſque pretióſi,
Quem, in mundi prétium,
Fructus ventris generóſi,
Rex effúdit géntium.

NOBIS datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,
Et in mundo conversátus,
Sparſo verbi sémine,
Sui moras incolátûs
Miro clauſit órdine.

IN ſuprémæ nocte cœnæ
Recúmbens cum frátribus,
Obſervátâ Lege plenè
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat ſuis mánibus.

VERBUM caro, panem

verum,
Verbo carnem éfficit:
Fitque Sanguis Chriſti merum,
Et ſi ſenſus déficit,
Ad firmándum cor ſincérum,
Sola fides súfficit.

TANTUM ergo Sacraméntum
Venerémur cérnui:
Et antíquum documéntum
Novo cedat rítui:
Præſtet fides ſuppleméntum
Sénſuum deféctui.

GENITORI, Genitóque
Laus & jubilátio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit & benedíctio:
Procedénti ab utróque
Compar ſit laudátio.
Amen.

℣. Dóminus in circúitu pópuli ſui; ℟. Ex hoc nunc & uſque in séculum. *Pſ.* 124. 2.

Ad Magníficat, *Ant.* 5. a. Dixit Jeſus: Non Móyſes dedit vobis panem de cœlo, ſed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum, allelúia. *Joan.* 6. 32.

Deinde fit Commemoratio Dominicæ occurrentis, per Antiphonam, ℣. & Orationem convenientem.

AD COMPLETORIUM.

Pſalmi de Dominica.

Ant. 4. *E.* Non propter locum, gentem; ſed propter gentem, locum Deus elégit, allelúia. 2. *Mach.* 5. 19.

HYMNUS.

O QUAM ſtupéndas índuit
Formas amor! Verbum Dei,
Jugis ſub ara víctima,
Se præbet in cibum ſuis.

DIVINUS hoſpes, íntimis
Infúſus hæret córdibus:
Hinc facta mortális caro
Divinitátis párticeps.

JESU, volúptas córdium,
Beáta pax amántium,
Qui carne nos paſcis die,
In nocte noſtra ſis quies.

A QUO, creámur, laus Patri;
Quo páſcimur, laus Fílio;
Quo conſecrámur, non minor
Laus utriúſque Flámini.
Amen.

CAPITULUM. *Eccli.* 24. 27. 28. 29.

HÆrédītas mea ſuper mel & favum: memória mea in generatiónes ſeculórum. Qui edunt me, adhuc esúrient; & qui bibunt me, adhuc sítient.

℟. *breve.* In manus, *p.* viij

Ad Nunc dimíttis, *Ant.* 7. *d.* Sacerdótes qui accédunt ad Dóminum, ſanctificéntur, ne percútiat eos, allelúia. *Exod.* 19. 22.

Oratio & cætera omnia, ut in Proprio de Tempore.

PSALMI PŒNITENTIALES.

Pſalmus 6. Dómine, ne in furóre tuo árguas me, *p.* 42.
Glória Patri, &c. *& dicitur in fine cujuſque Pſalmi.*
Pſalmus 31. Beáti quorum remíſſæ ſunt iniquitátes, *p.* 76.
Pſalmus 37. Dómine, ne in furóre tuo árguas me, *p.* 104.
Pſalmus 50. Miſerére meî, Deus, * ſecúndùm, *p.* 120.
Pſalmus 101. Dómine, exaúdi oratiónem meam, *p.* 30.
Pſalmus 129. De profúndis clamávi ad te, Dómine, *p.* 103.
Pſalmus 142. Dómine, exaúdi oratiónem meam, aúribus pércipe, *p.* 108.
Ant. Dómine, memor eſto meî, & ne vindíctam ſumas de peccátis meis, neque reminiſcáris delícta mea, vel paréntum meórū. *Tob.* 3. 3.

LITANIÆ.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kyrie, eléiſon.
Chriſte, audi nos.
Chriſte, exaúdi nos.
Pater de cœlis Deus, Miſerére nobis.
Fili Redémptor mundi Deus, Miſerére nobis.
Spíritus ſancte Deus, Miſerére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, Miſerére nobis.
Sancta María, Ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.
Sancte Míchaël, ora.
Sancte Gábriël, ora.
Sancte Ráphaël, ora.
Omnes ſancti Angeli & Archángeli, oráte pro nobis.
Omnes ſancti beatórum Spírituum órdines, oráte.
Sancte Joánnes Baptíſta, ora pro nobis.
Omnes ſancti Patriárchæ & Prophétæ, oráte pro nobis.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, (*Zeb.*) ora.
Sancte Joánnes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philíppe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thadæe, ora.
Sancte Matthía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes ſancti Apóſtoli & Evangeliſtæ, oráte.
Omnes ſancti Diſcípuli Dómini, oráte.
Omnes ſancti Innocéntes, oráte pro nobis.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Clemens, ora.
Sancte Fabiáne, ora.
Sancte Lauréntî, ora.

Sanɛte Vincénti, ora.
Sanɛte Sebaſtiáne, ora.
Sanɛte Dionýſi cum sóciis tuis, oráte.
Sanɛte Maurici cum sóciis tuis, oráte.
Sanɛti Joánnes & Paule, oráte pro nobis.
Sanɛti Coſma & Damiáne, oráte pro nobis.
Sanɛti Savíne & Cypriáne, oráte pro nobis.
Sanɛte Simpliciáne, ora.
Sanɛte Leodegári, ora.
Omnes ſanɛti Mártyres, oráte pro nobis.
Sanɛte Gregóri, ora.
Sanɛte Ambróſi, ora.
Sanɛte Auguſtíne, ora.
Sanɛte Hierónyme, ora.
Sanɛte Hilári, ora.
Sanɛte Athanáſi, ora.
Sanɛte Basíli, ora.
Sanɛte Gregóri Nazianzéne, ora.
Sanɛte Joánnes Chrysóſtome, ora.
Sanɛte Bernárde, ora.
Omnes ſanɛti Doɛtóres, oráte pro nobis.
Sanɛte Agon, ora.
Sanɛte Maxénti, (*Epiſ.*) ora.
Sanɛte Juſtíne, ora.
Sanɛte Geláſi, ora.
Sanɛte Anthémi, ora.
Sanɛte Piénti, ora.
Sanɛte Fortunáte, ora.
Sanɛte Martiális, ora.
Sanɛte Martíne, ora.
Sanɛte Remígi, ora.
Sanɛte Cárole, ora.
Sanɛte Francíſce, (*Sal.*) ora.
Omnes ſanɛti Pontífices, oráte pro nobis.
Sanɛte Leóni, ora.
Sanɛte Juſte, ora.
Sanɛte Vincénti, (*A P.*) o.
Sanɛte Paule, ora.
Sanɛte Antóni, ora.
Sanɛte Benedíɛte, ora.
Sanɛte Maxénti, (*Abb.*) ora.
Sanɛte Juniáne, ora.
Sanɛte Jovíne, ora.
Sanɛte Porchári, ora.
Sanɛte Fridolíne, ora.
Sanɛte Filibérte, ora.
Sanɛte Domínice, ora.
Sanɛte Francíſce, ora.
Sanɛte Ludovíce, ora.
Sanɛte Guillélme, ora.
Sanɛte Roche, ora.
Omnes ſanɛti Sacerdótes & Levítæ, oráte.
Omnes ſanɛti Mónachi & Eremítæ, oráte.
Omnes ſanɛti Juſti, oráte.
Sanɛta Anna, ora.
Sanɛta María Magdaléne, ora pro nobis.
Sanɛta Thecla, ora.
Sanɛta Agatha, ora.
Sanɛta Lúcia, ora.
Sanɛta Agnes, ora.
Sanɛta Cæcília, ora.
Sanɛta Anaſtáſia, ora.
Sanɛta Catharína, ora.
Sanɛta Floréntia, ora.
Sanɛta Abra, ora.
Sanɛta Troécia, ora.
Sanɛta Agnes, (*Mon.*) ora.
Sanɛta Neomádia, ora.
Sanɛta Radegúndis, ora.
Sanɛta Clotíldis, ora.
Sanɛta María Ægýptia, ora pro nobis.
Omnes ſanɛtæ Vírgines & Víduæ, oráte.
Omnes Sanɛti & Sanɛtæ Dei, Intercédite pro nobis.

Propitius eſto, Parce nobis, Dómine.
Propítius eſto, Exaúdi nos, Dómine.
Ab omni malo, Líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab immúndis cogitatiónibus, líbera.
Ab ira, & ódio, & omni mala voluntáte, líbera.
A fúlgure & tempeſtáte, líbera nos, Dómine.
A ſubitánea & improvíſa morte, líbera.
A morte perpétua, líbera.
Per Myſtérium ſanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per Nativitátem tuam, líbera nos, Dómine.
Per Baptíſmum, & ſanctum Jejúnium tuum, líbera.
Per Crucem & Paſſiónem tuam, líbera.
Per Mortem & Sepultúram tuam, líbera.
Per ſanctam Reſurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Aſcenſiónem tuam, líbera.
Per advéntum Spíritûs ſancti Paracléti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, Te rogámus, audi nos
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, Te rogámus, audi nos.
Ut compunctiónem cordis, fontémque lacrymárum nobis dones, Te rogámus.
Ut remiſſiónem peccatórum noſtrórum nobis dones, Te rogámus, audi nos.
Ut fidem, ſpem & caritátem nobis dones, Te rog.
Ut Ecclésiam tuam ſanctam régere & conſerváre dignéris, Te rog.
Ut domnum Apoſtólicum, & omnes gradus Eccléſiæ in ſancta Religióne conſerváre dignéris, Te rogámus, audi nos.
Ut Antíſtitem noſtrum, & omnes congregatiónes illi commíſſas in tuo ſancto obséquio conſerváre dignéris, Te rogámus.
Ut Regem noſtrum cuſtodíre dignéris, Te rogámus.
Ut inimícos ſanctæ Eccléſiæ humiliáre dignéris, Te rogámus, audi nos.
Ut Régibus & Princípibus Chriſtiánis pacem & concórdiam donáre dignéris, Te rogámus, audi nos.
Ut cuncto pópulo Chriſtiáno pacem & unitátem largíri dignéris, Te rog.
Ut noſmetípſos in tuo ſancto ſervítio confortáre & conſerváre dignéris, Te rogámus, audi nos.
Ut mentes noſtras ad cœléſtia deſidéria érigas, Te rogámus, audi nos.
Ut ómnibus benefactóribus noſtris ſempitérna bona retríbuas, Te rogámus, audi nos.
Ut ánimas noſtras, fratrum, propinquórum, & benefactórum noſtrórum ab ætérna damnatióne erípias, Te rogámus.
Ut fructus terræ dare &

conſervare dignéris, Te rogámus, audi nos.
Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, Te rog.
Ut nos exaudíre dignéris, Te rogámus, audi nos.
Fili Dei, Te rogámus.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Exaúdi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Miserére nobis.

Kýrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kýrie, eléiſon.

Pater, &c. *ſecretò uſque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Dómine, ne memíneris iniquitátum noſtrárum antiquárum; ℟. Citò antícipent nos miſericórdiæ tuæ; quia paúperes facti ſumus nimis. *Pſ.* 78. 8.

℣. Adjuva nos, Deus ſalutáris noſter, & propter glóriam nóminis tui, Dómine, líbera nos, ℟. Et propítius eſto peccátis noſtris propter nomen tuum. *Pſ.* 78. 9.

℣. Orémus pro Paſtóre noſtro *N.* ℟. Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum. *Pſ.* 40. 3.

℣. Dómine, ſalvum fac Regem; ℟. Et exaúdi nos in die quâ invocavérimus te. *Pſ.* 19. 10.

℣. Orémus pro benefactóribus noſtris. ℟. Exaúdi de cœlo, Dómine; & dimítte peccáta ſervis tuis. 2. *Parál.* 6. 27.

℣. Pro frátribus noſtris abséntibus. ℟. Rege eos, & extólle illos uſque in ætérnum. *Pſ.* 27. 9.

℣. Pro infirmis, afflíctis & captívis. ℟. Líbera, Deus, Iſraël ex ómnibus tribulatiónibus ſuis. *Pſ.* 24. 22.

℣. Pro cunctis fidélibus defúnctis. ℟. Convértere, Dómine, úſquequò? & deprecábilis eſto ſuper ſervos tuos. *Pſ.* 89. 13.

℣. Memor eſto congregatiónis tuæ, ℟. Quam poſſedíſti ab inítio. *Pſ.* 73. 2.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam, ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101. 2.

℣. Dóminus vobíſcum; ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

DEus, cui próprium eſt miſeréri ſemper & párcere, súſcipe deprecatiónem noſtram; ut nos, & omnes fámulos tuos quos delictórum caténa conſtríngit, miſerátio tuæ pietátis cleménter abſólvat.

EXaúdi, quæſumus, Dómine, ſúpplicum preces, & confiténtium tibi parce peccátis; ut páriter nobis indulgéntiam tribuas benígnus & pacem.

INeffábilem nobis, Dómine, miſericórdiam tuam cleménter oſténde; ut ſimul

nos & à peccátis ómnibus éxuas, & à pœnis quas pro his merémur, erípias.

DEus, qui culpas delinquéntium diſtrícte feriéndo pércutis, fletus quoque lugéntium non recúſes; ut qui pondus tuæ animadverſiónis cognóvimus, pietátis tuæ grátiam ſentiámus.

OMnípotens ſempitérne Deus, miſerére fámulo tuo Pontífici noſtro *N.* & dírige eum ſecúndùm tuam cleméntiam in viam ſalútis ætérnæ; ut, te donánte, tibi plácita cúpiat, & totâ virtúte perfíciat.

QUǽſumus, omnípotens Deus, ut fámulus tuus Rex noſter *N.* qui tuâ miſeratióne ſuſcépit regni gubernácula, virtútum étiam ómnium percípiat increménta; quibus decénter ornátus, vitiórum monſtra devitáre, hoſtes ſuperáre, & ad te, qui via, véritas & vita es, gratióſus váleat perveníre.

DEus, à quo ſancta deſidéria, recta consília, & juſta ſunt ópera; da ſervis tuis illam, quam mundus dare non poteſt, pacem; ut, & corda noſtra mandátis tuis dédita, & hóſtium ſublátâ formídine, témpora ſint tuâ protectióne tranquílla.

URe igne ſancti Spíritûs renes noſtros, & cor noſtrum, Dómine; ut tibi caſto córpore ſerviámus, & mundo corde placeámus.

ACtiónes noſtras, quǽſumus, Dómine, aſpirándo præveni, & adjuvándo proſéquere; ut cuncta noſtra orátio & operátio à te ſemper incípiat, & per te cœpta finiátur.

FIdélium Deus ómnium Cónditor & Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárũ remiſſiónem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgéntiam quam ſemper optavérunt, piis ſupplicatiónibus conſequántur.

OMnípotens ſempitérne Deus, qui vivórum domináris ſimul & mortuórum, omniúmque miſeréris quos tuos fide & ópere futúros eſſe prænóſcis; te súpplices exorámus, ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quóſque vel præſens séculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore ſuſcépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntiâ, ómnium delictórum ſuórum véniam conſequántur; Per Dóminum.

℣. Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requiéſcant in pace. ℟. Amen.

ORDO
COMMENDATIONIS ANIMÆ
ANTE DECESSUM.

Primùm dicuntur Litaniæ breves in hunc modum.

Kyrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kýrie, eléiſon.
Sancta María, Ora pro eo, (*vel* ea.)
Omnes ſancti Angeli & Archángeli, Oráte pro eo, (*vel* ea.)
Sancte Abel, ora.
Omnis chorus Juſtórum, oráte.
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joánnes Baptíſta, ora.
Omnes ſancti Patriárchæ & Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Omnes ſancti Apóſtoli & Evangelíſtæ, oráte.
Omnes ſancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Lauréntí, ora.
Sancte Sebaſtiáne, ora.
Sancte Simpliciáne, ora.
Sancti Savíne & Cypriáne, oráte.
Omnes ſancti Mártyres, oráte.
Sancte Hilári, ora.
Sancte Fortunáte, ora.
Sancte Martiális, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Omnes ſancti Pontífices & Sacerdótes, oráte.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Juniáne, ora.
Sancte Porchári, ora.
Sancte Francíſce, ora.
Omnes ſancti Mónachi, oráte.
Sancta María Magdaléne, ora.
Sancta Floréntia, ora.
Sancta Abra, ora.
Sancta Radegúndis, ora.
Omnes ſanctæ Vírgines & Víduæ, oráte pro eo, (*vel* ea.)
Omnes Sancti & Sanctæ Dei, oráte.
Propítius eſto, Parce ei, Dómine.
Ab ira tua, Líbera eum, (*vel* eam,) Dómine.
A mala morte, líbera.
A poteſtáte diáboli, líbera.
A pœnis inférni, líbera.
Per Nativitátem tuam, líbera eum, (*vel* eam,) Dómine.
Per Crucem & Paſſiónem tuam, líbera.
Per Mortem & Sepultúram tuam, líbera.
Per glorióſam Reſurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Aſcenſiónem tuam, líbera.
Per grátiam Spíritûs ſancti Paracléti, líbera.

In die judícii, líbera.
Peccatóres, Te rogámus, audi nos.
Ut ei parcas, Te rogámus, audi nos.
Kýrie, eléiſon.
Chriſte, eléiſon.
Kýrie, eléiſon.

Deinde, cùm in agone ſui exitûs anxiatur anima, dicitur:

PRoficíſcere, ánima Chriſtiána, de hoc mundo, in nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit; in nómine Jeſu Chriſti Fílii Dei vivi, qui pro te paſſus eſt; in nómine Spíritûs ſancti, qui in te effúſus eſt; in nómine Angelórum & Archangelórum; in nómine Thronórum & Dominatiónum; in nómine Principátuum & Poteſtátum; in nómine Chérubim & Séraphim; in nómine Patriarchárum & Prophetárum; in nómine ſanctórum Apoſtolórum & Evangeliſtárum; in nómine ſanctórum Mártyrum & Pontíficum; in nómine ſanctórum Sacerdótum & Monachórum; in nómine ſanctárum Vírginum, & ómnium Sanctórum & Sanctárum Dei. Hódie ſit in pace locus tuus, & habitátio tua in ſancta Sion; Per eúmdem Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Orémus.

DEus miséricors, Deus clemens, Deus, qui ſecúndùm multitúdinem miſeratiónum tuárum peccáta pœniténtium deles, & præteritórum críminum culpas véniâ remiſſiónis evácuas; réſpice propítius ſuper hunc fámulum tuum (*vel* hanc fámulam tuam) *N.* & remiſſiónem ómnium peccatórum ſuórum totâ cordis confeſſióne poſcéntem deprecátus exaúdi. Rénova in eo, (*vel* ea,) piíſſime Pater, quidquid terrénâ fragilitáte corrúptum, vel quidquid diabólicâ fraude violátum eſt: & unitáti córporis Eccléſiæ membrum redemptiónis annécte. Miſerére, Dómine, gemítuum, miſerére lacrymárum ejus; & non habéntem fidúciam, niſì in miſericórdia tua, ad tuæ Sacraméntum reconciliatiónis admítte; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

COmméndo te omnipoténti Deo, cariſſime frater, (*vel* cariſſima ſoror,) & ei cujus es creatúra, commítto; ut cùm humanitátis débitum, morte interveniénte, persólveris; ad Autórem tuum, qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egrediénti ítaque ánimæ tuæ de córpore, ſpléndidus Angelórum cœtus occúrrat; judex Apoſtolórum tibi ſenátus advéniat; candidatórum tibi Mártyrũ triumphátor exércitus óbviet; liliáta rutilántium te Pontíficum turma circúmdet; jubilán-

tium te Vírginum chorus excípiat: beátæ quiétis in ſinu Patriarchárum te compléxus aſtríngat; mitis atque feſtívus Chriſti Jeſu tibi aſpéctus appáreat, qui te inter aſſiſténtes ſibi júgiter intereſſe decérnat. Ignóres omne quod horret in ténebris, quod ſtridet in flammis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi teterrimus sátanas cum ſatellítibus ſuis; in advéntu tuo te comitántibus Angelis contremíſcat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exúrgat Deus, & diſſipéntur inimíci ejus; & fúgiant qui odérunt eum à fácie ejus. Sicut déficit fumus, defíciant: ſicut fluit cera à fácie ignis, ſic péreant peccatóres à fácie Dei; & juſti epuléntur, & exúltent in conſpéctu Dei. Confundántur ígitur & erubéſcant omnes tartáreæ legiónes, & miníſtri sátanæ iter tuum impedíre non aúdeant. Líberet te à cruciátu Chriſtus, qui pro te crucifixus eſt. Líberet te ab ætérna morte Chriſtus, qui pro te mori dignátus eſt. Conſtítuat te Chriſtus Fílius Dei vivi intra paradíſi ſui ſemper amœna viréntia, & inter oves ſuas te verus ille Paſtor agnóſcat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te abſólvat; atque ad déxteram ſuam in Electórum ſuórum te ſorte conſtítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas; & præſens ſemper aſsiſtens, maniſeſtíſſimam beátis óculis aſpícias veritátem. Conſtitútus (*vel* conſtitúta) ígitur inter ágmina Beatórū, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sécula ſeculórum. ℟. Amen.

SUſcipe, Dómine, ſervum tuum (*vel* ancíllam tuam) in locum ſperándæ ſibi ſalvatiónis à miſericórdia tua. ℟. Amen.

LIbera, Dómine, ánimam ejus ex ómnibus perículis inférni, & de láqueis pœnárum, & ex ómnibus tribulatiónibus. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberáſti Enoch & Elíam de commúni morte mundi. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus à morte, ſicut liberáſti Noë de dilúvio. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberáſti Abraham de Ur Chaldæórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberáſti Job de paſſiónibus ſuis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberáſti Iſaac de hóſtia, & de manu patris ſui Abrahæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberáſti Lot de Sódomis & de flamma ignis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, áni-

mam ejus, ſicut liberáſti Móyſen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberáſti Daniélem de lacu leónum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberáſti tres púeros de camíno ignis ardéntis, & de manu regis iníqui. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberáſti Suſánnam de falſo crímine. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberáſti David de manu regis Saül, & de manu Góliath. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam ejus, ſicut liberáſti Petrum & Paulum de carcéribus. ℟. Amen.

Et ſicut beátam Theclam vírginem & mártyrem tuã liberáſti, ſic liberáre dignéris ánimam ejus, & tecum fácias in cœléſtibus bonis gaudére. ℟. Amen.

Commendámus tibi, Dómine, ánimam fámuli tui (*vel* fámulæ tuæ) *N.* precamúrque te, Dómine Jeſu Chriſte, Salvátor mundi; ut propter quam ad terram miſericórditer deſcendíſti, Patriarchárum tuórum ſínibus inſinuáre non rénuas. Agnóſce, Dómine, creatúram tuam, non à diis aliénis creátam, ſed à te ſolo Deo vivo & vero; quia non eſt álius Deus præter te, Lætífica, Dómine, ánimam ejus in conſpéctu tuo, & ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum. Licèt enim peccáverit, tamen Patrem, & Fílium, & Spíritum ſanctum non negávit, ſed crédidit, & zelum Dei in ſe hábuit, & Deum qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

Orémus.

Delícta juventútis, & ignorántias ejus, quæſumus, ne memíneris, Dómine, ſed ſecúndùm magnam miſericórdiam tuam memor eſto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei cœli; collæténtur illi Angeli. In regnum tuum, Dómine, creatúram tuam ſúſcipe. Suſcípiat eam ſanctus Míchaël Archángelus Dei, qui milítiæ cœléſtis méruit principátum. Véniant illi óbviam ſancti Angeli Dei, & perdúcant eam in civitátem cœléſtem Jerúſalem. Suſcípiat eam beátus Petrus Apóſtolus, cui à Deo claves regni cœléſtis tráditæ ſunt. Adjuvet eam ſanctus Paulus Apóſtolus, qui dignus fuit eſſe vas electiónis. Intercédat pro ea ſanctus Joánnes eléctus Dei Apóſtolus, cui reveláta ſunt ſecréta cœléſtia. Orent pro ea omnes ſancti Apóſtoli, quibus à Dómino data eſt poteſtas ligándi atque ſolvéndi. Intercédant pro ea omnes Sancti & Elécti Dei, qui pro Chriſti nómine torménta in hoc século ſuſti-

nuérunt; ut vínculis carnis exúta perveníre mereátur ad glóriam regni cœléſtis, præſtánte Dómino noſtro Jeſu Chriſto, qui cum Patre & Spíritu ſancto vivit & regnat in sécula ſeculórum. ℟. Amen.

Si anxiatur adhuc anima, dicitur Pſalmus, Confitémini Dómino, *p.* 13. *& totus Pſalmus,* Beáti immaculáti, *per Horas Dominicæ diſtributus*, p. 14. *& ſequent.*

Egreſsâ autem animâ, aſpergitur corpus aquâ benedictâ, & dicitur:

℟. In te, Dómine, ſperávi, non confúndar in ætérnum; accélera ut éruas me: in manus tuas comméndo ſpíritum meum. * Redemíſti me, Dómine Deus veritátis, illúſtra fáciem tuam ſuper ſervum tuum, (*vel* ancíllam tuam,) ſalvum (*vel* ſalvam) me fac in miſericórdia tua. *Pſ.* 30. 2. 3. 6. 17. ℣. Dómine Jeſu, súſcipe ſpíritum meum. *Act.* 7. 58. * Redemíſti me.

Kýrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon, Kýrie, eléiſon.

Pater noſter, &c. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Non intres in judícium cum ſervo tuo, (*vel* ancílla tua,) Dómine. ℟. Quia non juſtificábitur in conſpéctu tuo omnis vivens. *Pſ.* 142. 2.

℣. Ne tradas béſtiis ánimas confiténtes tibi; ℟. Et ánimas paúperum tuórum ne oblivíſcáris in finem. *Pſ.* 73. 19.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101. 2.

℣. Dóminus vobíſcum; ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

Tibi, Dómine, commendámus ánimam fámuli tui (*vel* fámulæ tuæ) *N.* ut defúnctus (*vel* defúncta) século, tibi vivat; & quæ per fragilitátem humánæ converſatiónis peccáta commíſit, tu véniâ miſericordíſſimæ pietátis abſtérge; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

OFFICIUM

OFFICIUM
DEFUNCTORUM.
In die Obitûs & in depoſitione Corporis.

Quælibet Hora ſequentis Officii incipit abſolutè.

In fine Pſalmorum & Canticorum, loco Glória Patri, *dicitur* :

Réquiem ætérnam dona eis, Dómine; * Et lux perpétua lúceat eis.

AD VESPERAS.

In Pſ. 114. Diléxi, quóniam exaúdiet Dóminus, *p.* 118.

Ant. 3. c. Verba mea dolóre ſunt plena, quia ſagíttæ Dómini in me ſunt. *Job.* 6. 3. 4.

In Pſ. 119. Ad Dóminum, cùm tribulárer, clamávi, *p.* 57.

Ant. 2. D. In memetípſo marcéſcit ánima mea, & póſſident me dies afflictiónis. *Job.* 30. 16.

In Pſ. 120. Levávi óculos meos in montes, *p.* 57.

Ant. 8. d. Quis det ut véniat petítio mea, & quod expécto tríbuat mihi Deus? *Job.* 6. 8.

In Pſ. 129. De profúndis clamávi ad te, Dómine, *p.* 103.

Ant. 3. b. Timor quem timébam evénit mihi : & quod verébar áccidit. *Job.* 3. 25.

In Pſ. 137. Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo, * quóniam, *p.* 39.

Ant. 2. D. Quæ eſt fortitúdo mea, ut ſuſtíneam? aut quis finis meus, ut patiénter agam? *Job.* 6. 11.

℣. Tribulatiónem & dolórem invéni : ℟. Et nomen Dómini invocávi. *Pſ.* 114. 3. 4.

Ad Magníficat, *Ant.* 1. a. Uniuſcujúſque opus maniféſtum erit : dies enim Dómini declarábit, quia in igne revelábitur : & uniuſcujúſque opus quale ſit, ignis probábit. 1. *Cor.* 3. 13.

Oratio conveniens, ut infrà ad Laudes Matutinas.

Completâ Oratione, loco ℣. Benedicámus Dómino, *dicitur* :

℣. Requiéſcant in pace : ℟. Amen.

AD VIGILIAS.

Invitatorium. Deum, cui omnes vivunt, * Veníte, adorémus. *Luc.* 20. 38.

Pſalmus, Veníte, *p.* 2. *ritu duplici ; in hujus fine, loco* ℣. Glória Patri, *dicitur* :

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine; & lux perpétua lúceat eis.

Vigiliæ dicuntur, vel cum tribus Nocturnis, vel cum unico. Quando dicitur unicum Nocturnum, in Dominica, & in Feria II. & V. Antiphonæ, Pſalmi, Verſiculus, duo priora Reſponſoria ſumuntur è I. Nocturno. In Feria III. & VI. è II. Nocturno. In Feria IV. & Sabbato, è III. Nocturno.

I. Lectio erit I. è I. Nocturno. II. erit I. è II. Nocturno. III. erit I. è III. Nocturno. Tertium Reſponſorium ſemper erit ultimum III. Nocturni. Líbera.

IN I. NOCTURNO.

In Pſ. 5. Verba mea áúribus pércipe, *p.* 53.

Ant. 4. f. Multíplicat Deus gentes, & perdit eas, & ſubvérſas in íntegrum reſtítuit. *Job.* 12. 23.

In Pſ. 6. Dómine, ne in furóre tuo árguas me, *p.* 42.

Ant. 2. D. Revélat profúnda de ténebris, & prodúcit in lucem umbram mortis. *Job.* 12. 22.

In Pſ. 12. Uſquequò, Dómine, oblivíſceris me in finem? *p.* 59.

Ant. 3. c. Bálteum regum diſsólvit, & præcíngit fune renes eórum. *Job.* 12. 18.

℣. Sitívit ánima mea ad Deum, fortem, vivum: ℟. Quando véniã & apparébo ante fáciem Dei? *Pſ.* 41. 3.

Pater noſter, *totum ſecretò.*

Lectiones leguntur ſinè Benedictionibus, nec additur in fine, Tu autem, *nec quidquam aliud.*

LECTIO I. *Job. c.* 7. *v.* 1. *ad* 8.

Milítia eſt vita hóminis ſuper terram: & ſicut dies mercenárii, dies ejus. Sicut cervus deſíderat umbram, & ſicut mercenárius præſtolátur finem óperis ſui; ſic & ego hábui menſes vácuos, & noctes laborióſas enumerávi mihi. Si dormíero, dicam: Quando conſúrgam? & rursùm expectábo véſperam, & replébor dolóribus uſque ad ténebras. Indúta eſt caro mea putrédine & sórdibus púlveris; cutis mea áruit, & contrácta eſt. Dies mei velóciùs tranſiérunt quàm à texénte tela ſuccíditur, & conſúmpti ſunt abſque ulla ſpe. Meménto quia ventus eſt vita mea, & non revertétur óculus meus, ut vídeat bona, nec aſpíciet me viſus hóminis.

℟. *j.* Dóminus mortíficat & vivíficat; * Dedúcit ad ínferos & redúcit. 1. *Reg.* 2. 6. ℣. In ipſo vívimus, & movémur, & ſumus. *Act.* 17. 28. * Dedúcit.

LECTIO II. *c.* 17. *v.* 11. *ad finem.*

Dies mei tranſiérunt, cogitatiónes meæ diſſipátæ ſunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, & rursùm poſt ténebras ſpero lucem. Si ſuſtinúero, inférnus domus

mea eſt, & in ténebris ſtravi léctulum meum. Putrédini dixi: Pater meus es; mater mea, & ſoror mea vérmibus. Ubi eſt ergo nunc præſtolátio mea; & patiéntiam meam quis conſíderat? In profundíſſimum inférnum deſcéndent ómnia mea: putáſne ſaltèm ibi erit réquies mihi?

℟. ij. Ego occídam, & ego vívere fáciam; * Percútiam, & ego ſanábo, & non eſt qui de manu mea poſſit erúere. *Deut.* 32. 39. ℣. Hæc dicit Primus & Noviſſimus, qui fuit mórtuus & vivit. *Apoc.* 2. 8. * Percútiam.

LECTIO III. *c.* 19. *v.* 20. *ad* 27.

PElli meæ, conſúmptis cárnibus, adhæſit os meum, & derelícta ſunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Miſerémini meî, miſerémini meî, ſaltèm vos, amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare perſequímini me ſicut Deus, & cárnibus meis ſaturámini? Quis mihi tríbuat ut ſcribántur ſermónes mei? Quis mihi det ut exaréntur in libro, ſtylo férreo, & plumbi láminâ, vel celte ſculpántur in ſílice? Scio enim quòd Redémptor meus vivit, & in noviſſimo die de terra ſurrectúrus ſum: & rursùm circúmdabor pelle meâ, & in carne mea vidébo Deum meum, quem viſúrus ſum ego ipſe, & óculi mei conſpectúri ſunt, & non álius. Repóſita eſt hæc ſpes mea in ſinu meo.

℟. iij. Tu, Dómine, flagéllas & ſalvas, * Dedúcis ad ínferos & redúcis: & non eſt qui effúgiat manum tuam. *Tob.* 13. 2. ℣. Dómine, ſalva nos. *Matt.* 8. 25. * Dedúcis.

IN II. NOCTURNO.

In Pſ. 22. Dóminus regit me, *p.* 87.

Ant. 6. F. Omnes mórimur, & quaſi aquæ dilábimur in terram. 2. *Reg.* 14. 14.

In Pſ. 24. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam, *p.* 84.

Ant. 8. G. Generátio prǽterit, & generátio ádvenit: terra autem in ætérnum ſtat. *Eccle.* 1. 4.

In diviſ. Pſ. 24. Univérſæ viæ Dómini, *p.* 84.

Ant. 1. a. Omnia pergunt ad unum locum: de terra facta ſunt, & in terram páriter revertúntur. *Eccle.* 3. 20.

℣. In médio umbræ mortis non timébo mala; ℟. Quóniam tu mecum es, Dómine. *Pſ.* 22. 4.

Sermo ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Homil. de Dormient. n. 1. 2.

LECTIO IV.

DEus corpus diſſólvit, & in illo habitántem ánimam priùs edúcit, ceu ex domo quápiam, ut pòſt in eámdem magnificéntiùs

conſtrúctam domum ánimam cum majóri glória redúcat. Ne ítaque intueáris eum, cujus clauſi ſunt óculi, qui mutus jacet, ſed eum, qui resúrget, & accípiet glóriam ineffábilem, atque à præsénti hujúſmodi aſpéctu cogitatiónes transfer in ſpem futúram. At conſuetúdinem requíris, ideóque ingemíſcis ac luges. Et quómodo, ínquies, homo cùm ſim, poſſim non mœrére? Neque ego id póſtulo: non mœrórem vero, ſed mœróris veheméntiam. Mœrére namque natúræ eſt, ſed ultra modum mœrére furóris, insániæ, muliebríſque ánimi. Mœre, lacrymáre, ſed ne ægrè moleſtéque feras; ne indignéris. Grátias age ei qui ábſtulit, ut defúnctum exórnes, ejúſque fúneri hæc juſta ſpléndidè persólvas, ipsíſque mittas.

℟. *iv*. Dies mei ſicut umbra declinavérunt, & ego ſicut fœnum árui; * Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes. *Pſ.* 101. 12. 13. ℣. Quæ eſt vita veſtra? Vapor eſt ad módicum parens, & deínceps exterminábitur. *Jac.* 4. 15. * Tu autem.

LECTIO V.

LAcrymáre, ut Dóminus tuus Lázarum luxit, modum nobis, régulam, terminúmque dolóris ponens, quem prætérgredi non licet. Mœre, at non ut Ethnicus, qui de reſurrectióne deſpérat, qui futúram vitam non expéctat. Pudet me, & erubéſco, cùm per forum vídeo mulíerum turmas indecórè agéntes, capíllos velléntes, bráchia genáſque lacerántes, ídque coram Ethnicis. Hunc efferéndi modum erubéſce. Pſalmódiæ, preces, patrum convéntus, fratrum multitúdo tanta: hæc, inquam, non ídeò adſunt ut fleas, mœreas & indignéris, ſed ut grátias ei agas qui defúnctum accépit. Quemádmodum enim eos qui ad magiſtrátum vocántur, multi cum laúdibus & acclamatióne comitántur; ità & ſanctos qui deceſſérunt, útpotè qui ad majórem evocéntur honórem, cum magnis omnes laúdibus dedúcunt.

℟. *v*. Qui dórmiunt in terræ púlvere, * Evigilábunt; álii in vitam ætérnam, & álii in oppróbrium, ut vídeant ſemper. *Dan.* 12. 2. ℣. Procédent qui bona fecérunt, in reſurrectiónem vitæ; qui verò mala egérunt, in reſurrectiónem judícii. *Joan.* 5. 29. * Evigilábunt.

LECTIO VI. n. 2. 3.

MOrs quies eſt, & à ſudóribus, curíſque ſeculáribus liberátio. Cùm ígitur ex propínquis áliquem víderis hinc abeúntem, ne indígnè feras, ſed compúngere; ad teípſum

redi, conſciéntiam ſcrutáre, hoc consídera, brevi parem tibi ſubeúndum eſſe finem. Temperántior eſto, & altérius morte timére diſce, ignáviam omnem præcíde, facta tua expénde, erráta córrige, óptimam fac morum mutatiónem. Cógita ad quem abíerit, & conſolatiónem áccipe. Eò ſcílicet ubi Paulus eſt, ubi Petrus; ubi Sanctórum chorus omnis. Cógita quómodo reſurrectúrus ſit, cum quanta glória & ſplendóre. Animo réputa te fletu & lácrymis in re illa nihil immutatúrum; cógita quos id fáciens imitéris. Quos ergo imitáris? Quos æmuláris? Infidéles qui ſpem non habent, quemádmodum & Paulus dixit: Ut non contriſtémini, ſicut & cæteri qui ſpem non habent.

℟. *vj.* Scio quòd Redémptor meus vivit, & in noviſſimo die de terra ſurrectúrus ſum; * Et rursùm circúmdabor pelle meâ, & in carne mea vidébo Deum meum. *Job.* 19. 25. 26. ℣. Opórtet corruptíbile hoc indúere incorruptiónem, & mortále hoc indúere immortalitátem. 1. *Cor.* 15. 53. * Et rursùm.

IN III. NOCTURNO.

In Pſ. 26. Dóminus illuminátio mea, *p.* 79.

Ant. 1. D. Dies mei velocióres fuérunt cursóre: fugérunt, & non vidérunt bonum. *Job.* 9. 25.

In diviſ. Pſ. 26. Exaúdi, Dómine, vocem meam quâ clamávi ad te, *p.* 79.

Ant. 4. f. Verébar ómnia ópera mea, Dómine, ſciens quòd non párceres delinquénti. *Job.* 9. 28.

In Pſ. 42. Júdica me, Deus, & diſcérne, *p.* 83.

Ant. 8. d. Si ímpius fúero, væ mihi eſt; & ſi juſtus, non levábo caput, ſaturátus afflictióne & miſériâ. *Job.* 10. 15.

℣. Ne avértas fáciem tuam à me, Dómine; ℟. Ne declínes in ira à ſervo tuo. *Pſ.* 26. 9.

Pater noſter, *ſecretò ut ſuprà.*

De Epíſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

LECTIO VII. *c.* 15. *v.* 12. *ad* 15.

SI Chriſtus prædicátur quòd reſurréxit à mórtuis, quómodo quidam dicunt in vobis, quóniam reſurréctio mortuórum non eſt? ſi autem reſurréctio mortuórum non eſt, neque Chriſtus reſurréxit: ſi autem Chriſtus non reſurréxit, inánis eſt ergo prædicátio noſtra, inánis eſt & fides veſtra: invenímur autem & falſi teſtes Dei: quóniam teſtimónium díximus advérsùs Deum, quòd ſuſcitáverit Chriſtum, quem non ſuſcitávit, ſi mórtui non resúrgunt.

℟. *vij.* Ego ad Dómi-

num aſpíciam ; expectábo Deum Salvatórem meum ; * Aúdiet me Deus meus : ne lætéris, inimíca mea, ſuper me, quia cécidi. *Mich.* 7. 7. 8. ℣. Quem díligit Dóminus caſtígat ; flagéllat autem omnem fílium quem récipit. *Hebr.* 12. 6. * Aúdiet.

LECTIO VIII. *v.* 16. *ad* 19.

NAm ſi mórtui non reſúrgunt, neque Chriſtus reſurréxit. Quòd ſi Chriſtus non reſurréxit, vana eſt fides veſtra, adhuc enim eſtis in peccátis veſtris. Ergo & qui dormiérunt in Chriſto, periérunt. Si in hac vita tantùm in Chriſto ſperántes ſumus, miſerabilióres ſumus ómnibus homínibus.

℟. *viij.* Precor, Dómine, ut tránsferas iniquitátem ſervi tui * Quia ſtultè egi nimis. 2. *Reg.* 24. 10. ℣. Deus, propítius eſto mihi peccatóri. *Luc.* 18. 13. * Quia.

LECTIO IX. *v.* 20. *ad* 27.

NUnc autem Chriſtus reſurréxit à mórtuis primítiæ dormiéntium : quóniam quidem per hóminem mors, & per hóminem reſurréctio mortuórum. Et ſicut in Adam omnes moriúntur, ità & in Chriſto omnes vivificabúntur ; unuſquíſque autem in ſuo órdine, primítiæ Chriſtus, deinde ii qui ſunt Chriſti, qui in advéntu ejus credidérunt. Deínde finis ; cùm tradíderit regnum Deo & Patri, cùm evacuáverit omnem Principátum, & Poteſtátem, & Virtútem. Opórtet autem illum regnáre, donec ponat omnes inimícos ſub pédibus ejus. Noviſſima autem inimíca deſtruétur mors ; omnia enim ſubjécit ſub pédibus ejus : cùm autem dicat : Omnia ſubjécta ſunt ei ; ſinè dúbio præter eum, qui ſubjécit ei ómnia.

℟. *jx.* Líbera me, Dómine, ab iis qui odérunt me, & de profúndis aquárum : * Non me demérgat tempéſtas aquæ, neque absórbeat me profúndum, neque úrgeat ſuper me púteus os ſuum. Exaúdi me, Dómine, quóniam benígna eſt miſericórdia tua. *Pſ.* 68. 15. 16. 17. ℣. Miſerére meî, Dómine, fili David. *Matt.* 15. 22. * Non. *Reſumitur* ℟. Líbera.

AD LAUDES MATUTINAS.

In Pſ. 40. Beátus qui intélligit, *p.* 111.

Ant. 3. b. Dómine omnípotens, Deus Iſráël, audi nunc oratiónem mortuórum Iſraël. *Bar.* 3. 4.

In Pſ. 50. Miſerére meî, Deus, * ſecúndùm, *p.* 120.

Ant. 8. G. Deus fortis ſuper omnes, exaúdi voces eórum qui nullam áliam ſpem habent. *Eſth.* 14. 19.

In Pſ. 64. Te decet hymnus, Deus, *p.* 78.

Ant. 2. D. Tu es, Dómine, qui vitæ & mortis habes poteſtátem, & dedúcis ad portas mortis, & redúcis. *Sap.* 16.-13.

Ant. 1. a. Meménto.

CANTICUM EZECHIÆ.

Iſ. c. 38. *v.* 10. *ad* 20.

Vitæ noſtræ fragilitas. In manu Dei ſunt dies noſtri.

EGo dixi: In dimídio diérum meórum vadam ad portas ínferi: * quæsívi resíduum annórum meórum.

Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium; * non aſpíciam hóminem ultrà, & habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta eſt, * & convolúta eſt à me, quaſi tabernáculum paſtórum.

Præcíſa eſt velut à texénte vita mea; dum adhuc ordírer, ſuccídit me: * de manè uſque ad véſperam fínies me.

Sperábam uſque ad manè; * quaſi leo, ſic contrívit ómnia oſſa mea.

De manè uſque ad véſperam fínies me: * ſicut pullus hirúndinis, ſic clamábo, meditábor ut colúmba.

Attenuáti ſunt óculi mei * ſuſpiciéntes in excélſum.

Dómine, vim pátior, reſpónde pro me: * quid dicam, aut quid reſpondébit mihi, cùm ipſe fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine, ſi ſic vívitur, & in tálibus vita ſpíritûs mei, corrípies me, & vivificábis me: * ecce in pace amaritúdo mea amaríſſima.

Tu autem eruíſti ánimam meam ut non períret; * projecíſti poſt tergum tuum ómnia peccáta mea:

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te; * non expectábunt, qui deſcéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipſe confitébitur tibi, ſicut & ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine, ſalvum me fac, * & Pſalmos noſtros cantábimus cunctis diébus vitæ noſtræ in domo Dómini.

Réquiem ætérnam, &c.

Ant. Meménto manûs tuæ & nóminis tui in témpore iſto, quia tu es Dóminus Deus noſter. *Bar.* 3. 5. 6.

In. Pſ. 150. Laudáte Dóminum in ſanctis ejus, *p.* 11.

Ant. 7. d. Nihil odíſti eórum quæ fecíſti; nec enim ódiens áliquid conſtituíſti aut fecíſti. *Sap.* 11. 25.

℣. Si iniquitátes obſerváveris, Dómine, ℟. Dómine, quis ſuſtinébit? *Pſ.* 129. 3.

Ad Benedíctus, *Ant.* 1. a. Revertátur pulvis in terram ſuam unde erat, & ſpíritus rédeat ad Deum

qui dedit illum. *Eccle.* 12. 7.

℣. Dóminus vobíſcum;

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Oratio conveniens.

℣. Requiéſcant in pace.

℟. Amen.

In depoſitione Pontificis.

Oratio.

DEus, qui inter Apoſtólicos Sacerdótes fámulum tuum *N.* Pontificáli feciſti dignitáte vigére; præſta, quæſumus, ut eórum perpétuo aggregétur consórtio; Per Dóminum.

In depoſitione Sacerdotis.

Oratio.

PRæſta, quæſumus, Dómine, ut ánima fámuli tui *N.* Sacerdótis, quem in hoc ſéculo commorántem ſacris munéribus decoráſti, in cœléſti ſede glorióſa ſemper exúltet; Per Dóminum.

In depoſitione Defuncti non Sacerdotis.

Oratio.

INclína, Dómine, aurem tuam ad preces noſtras, quibus miſericórdiam tuam súpplices deprecámur, ut ánimam fámuli tui *N.* quam de hoc século migráre juſsíſti, in pacis ac lucis regióne conſtítuas, & Sanctórum tuórum júbeas eſſe consórtem; Per Dóminum.

In depoſitione Defunctæ.

Oratio.

QUæſumus, Dómine, pro tua pietáte miſerére ánimæ fámulæ tuæ *N.* & à contágiis mortalitátis exútam, in ætérnæ ſalvatiónis partem reſtítue; Per Dóminum.

IN ANNIVERSARIO DEFUNCTORUM.

Omnia ut in Officio præcedenti, exceptis quæ ſequuntur.

IN I. NOCTURNO.

Lectio I. *Job. c. 7. v. 16. ad finem.*

PArce mihi, Dómine; nihil enim ſunt dies mei. Quid eſt homo, quia magníficas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Víſitas eum dilúculo, & súbitò probas illum. Uſquequò non parcis mihi, nec dimíttis me,ut glútiam ſalívam meam? Peccávi: quid fáciam tibi, ô Cuſtos hóminum? Quare poſuíſti me contrárium tibi, & factus ſum mihimetípſi gravis? Cur non tollis peccátum meum, & quare non aufers iniquitátem meam? Ecce, nunc in púlvere dórmiam; & ſi manè me quæsíeris, non ſubsíſtam.

Lectio II. *c.* 10. *v.* 8. *ad* 12.

MAnus tuæ fecérunt me, & plaſmavérunt me totum in circúitu: & ſic repéntè præcípitas me?

Meménto, quæſo, quòd ſicut lutum féceris me, & in púlverem redúces me. Nónne ſicut lac mulsíſti me, & ſicut cáſeum me coaguláſti? Pelle & cárnibus veſtíſti me; óſſibus & nervis compegíſti me; vitam & miſericórdiam tribuíſti mihi; & viſitátio tua cuſtodívit ſpíritum meum.

LECTIO III. *c.* 13. *v.* 23. *ad finem.*

QUantas hábeo iniquitátes & peccáta, ſcélera mea & delícta oſténde mihi. Cur fáciem tuam abſcóndis, & arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium quod vento rápitur, oſténdis poténtiam tuam, & ſtípulam ſiccam perſéqueris: ſcribis enim contra me amaritúdines, & consúmere me vis peccátis adoleſcéntiæ meæ. Poſuíſti in nervo pedem meum, & obſerváſti omnes sémitas meas, & veſtígia pedum meórum conſideráſti: qui, quaſi putrédo, conſuméndus ſum, & quaſi veſtiméntum quod comméditur à tínea.

IN II. NOCTURNO.

Sermo ſancti Ambróſii Epíſcopi.

Lib. 2. *de fide Reſurr.* n. 3.

LECTIO. IV.

PRopoſúimus, fratres caríſſimi, ſolári nos commúni uſu, nec durum putáre quidquid univérſos manéret, & ídeò mortem non eſſe lugéndam: primùm, quia commúnis ſit, & cunctis débita; deínde, quia nos séculi hujus abſólvat ærúmnis; poſtrémò, quia ſomni ſpécie ubi ab iſtíus mundi labóre requiétum ſit, vigor nobis vivácior refundátur. Quem dolórem non ſolétur reſurrectiónis grátia? quem non exclúdat mœrórem, ſi credas nihil períre morte? imò ipsíus mortis celeritáte fieri, ut plus períre non poſſit?

LECTIO V. n. 5.

FUíſſe étiam quidam ferúntur pópuli, qui ortus hóminum lugérent, obitúſque celebrárent. Nec imprudénter; eos enim qui in hoc vitæ ſalum veníſſent mœréndos putábant; eos verò qui ex iſtíus mundi procéllis & flúctibus emerſíſſent, non injúſto gaúdio proſequéndos arbitrabántur. Nos quoque ipſi natáles dies defunctórum oblivíſcimur, & eum quo obiérunt diem, célebri ſolemnitáte renovámus.

LECTIO VI. n. 6.

NOn eſt ergo gravis ſubeúndus mœror ſecúndùm natúram; ne, aut excellentiórem áliquam natúræ exceptiónem nobis arrogáre videámur, aut commúnem recuſáre. Etenim mors æquális eſt ómnibus, indiſcréta paupéribus, inexcépta divítibus. Et ídeò, licèt per uníus peccátum, in omnes tamen pertransívit; ut quem généris non reſú-

gimus autórem, non refugiámus & mortis: & ſit nobis ſicut per unum mors, ità per unum étiam reſurréctio; nec recuſémus ærúmnam, ut perveniámus ad grátiam: Venit enim, ut légimus, Chriſtus ſalvum fácere quod períerat: & ut non ſolùm vivórum, ſed étiam mortuórum dominétur.

IN III. NOCTURNO.

De Epíſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

Lectio VII. c. 15. v. 51. ad finem.

Ecce myſtérium vobis dico: Omnes quidem reſurgémus; ſed non omnes immutábimur. In moménto, in ictu óculi, in noviſſima tuba: canet enim tuba, & mórtui reſúrgent incorrúpti: & nos immutábimur. Opórtet enim corruptíbile hoc indúere incorruptiónem; & mortále hoc indúere immortalitátem. Cùm autem mortále hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet ſermo qui ſcriptus eſt: Abſórpta eſt mors in victória. Ubi eſt, mors, victória tua? ubi eſt, mors, ſtímulus tuus? Stímulus autem mortis peccátum eſt: virtus verò peccáti lex. Deo autem grátias, qui dedit nobis victóriam per Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum. Itaque, fratres mei dilécti, ſtábiles eſtóte & immóbiles, abundántes in ópere Dómini ſemper, ſciéntes quòd labor veſter non eſt inánis in Dómino.

De Epíſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Theſſalonicénſes.

Lectio VIII. c. 4. v. 12. ad finem.

Nolumus vos ignoráre, fratres, de dormiéntibus, ut non contriſtémini, ſicut & cæteri qui ſpem non habent. Si enim crédimus quòd Jeſus mórtuus eſt, & reſurréxit: ità & Deus eos, qui dormiérunt per Jeſum, addúcet cum eo. Hoc enim vobis dícimus in verbo Dómini, quia nos, qui vívimus, qui reſídui ſumus in advéntum Dómini, non præveniémus eos qui dormiérunt: quóniam ipſe Dóminus in juſſu, & in voce Archángeli, & in tuba Dei deſcéndet de cœlo: & mórtui, qui in Chriſto ſunt, reſúrgent primi. Deínde nos, qui vívimus, qui relínquimur, ſimul rapiémur cum illis in núbibus óbviàm Chriſto in áera, & ſic ſemper cum Dómino érimus. Itaque conſolámini ínvicem in verbis iſtis.

Lectio IX. c. 5. v. 1. ad 6.

De tempóribus autem, & moméntis, fratres, non indigétis ut ſcribámus vobis. Ipſi enim diligénter ſcitis, quia dies Dómini, ſicut fur in nocte, ità ve-

niet. Cùm enim díxerint, Pax & ſecúritas, tunc repentínus eis ſupervéniet intéritus, ſicut dolor in útero habénti, & non effúgient. Vos autem, fratres, non eſtis in ténebris, ut vos dies illa, tanquam fur comprehéndat: omnes enim vos filii lucis eſtis, & filii diéi: non ſumus noctis, neque tenebrárum: ígitur non dormiámus ſicut & cæteri, ſed vigilémus, & sóbrii ſimus.

In Anniverſariis, in quibus unicum dicitur Nocturnum, Invitatorium, Antiphonæ, Pſalmi, Verſiculus & duo priora Reſponſoria ſumuntur ex Officio præcedenti, ſecundùm Feriam. Invitatorium dicitur ritu ſimplici, & ultimum Reſponſorium ſemper erit, Líbera me, *p.* cxxvj. *& ſemper reſumetur.*

Lectiones dicentur ut infrà.

FERIA II. ET V.

Lectio I. *Job. c.* 14. *v.* 1. *ad* 6.

HOmo natus de mulíere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis; qui, quaſi flos, egréditur & contéritur, & fugit velut umbra, & nunquam in eódem ſtatu pérmanet. Et dignum ducis ſuper hujuſcémodi aperíre óculos tuos, & addúcere eum tecum in judícium? Quis poteſt fácere mundum de immúndo concéptum sémine? nónne tu qui ſolus es? Breves dies hóminis ſunt, númerus ménſium ejus apud te eſt: conſtituíſti términos ejus qui præteríri non póterunt. Recéde paúlulùm ab eo, ut quiéſcat, donec optáta véniat, ſicut mercenárii, dies ejus.

Sermo ſancti Cyrílli Hieroſolymitáni Epíſcopi.

Catech. Myſtag. 5.

Lectio. II.

PRo ómnibus orámus qui inter nos vitâ functi ſunt, máximum eſſe credéntes animárum juvámen pro quibus offértur precátio ſancti illíus & treméndi quod in altári pósitum eſt Sacrifícii. Scio, multos dícere: Quid juvat ánimam, ſive cum peccátis, ſive abſque peccátis ex hoc mundo diſcedéntem, etiámſi in hoc Sacrifício illíus méntio fiat? Chriſtum pro noſtris peccátis mactátum offérimus, ut & nobis, & illis eum, qui eſt benigníſſimus, propítium reddámus.

De Epíſtola prima beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

Lectio III. *c.* 3. *v.* 11. *ad* 15.

FUndaméntum áliud nemo poteſt pónere, præter id quod pósitum eſt, quod eſt Chriſtus Jeſus. Si quis autem ſuperædíficat ſuper fundaméntum hoc, aurum, argéntum, lápides pretióſos, ligna, fœnum, ſtípulam, uniuſcujúſque opus maniféſtum erit; dies enim Dómini declarábit,

quia in igne revelábitur: & uniuſcujúſque opus quale ſit, ignis probábit. Si cujus opus mánſerit quod ſuperædificávit, mercédem accípiet. Si cujus opus árſerit, detriméntum patiétur: ipſe autem ſalvus erit; ſic tamen quaſi per ignem.

FERIA III. ET VI.

De Libro ſecúndo Machabæórum.

LECTIO I. *c.* 12. *v.* 42. *ad finem.*

VIr fortíſſimus Judas hortabátur pópulum conſerváre ſe ſinè peccáto, ſub óculis vidéntes quæ facta ſunt pro peccátis eórum qui proſtráti ſunt. Et factâ collatióne, duódecim míllia drachmas argénti miſit Jeroſólymam offérri pro peccátis mortuórum Sacrifícium, benè & religióſè de reſurrectióne cógitans: (Niſì enim eos, qui cecíderant, reſurrectúros ſperáret, ſupérfluum viderétur, & vanum oráre pro mórtuis:) & quia conſiderábat quòd hi, qui cum pietáte dormitiónem accéperant, óptimam habérent repóſitam grátiam. Sancta ergo & ſalúbris eſt cogitátio pro defúnctis exoráre, ut à peccátis ſolvántur.

Sermo ſancti Epiphánii Epíſcopi.

Adverſ. Hæreſ. Lib. 3. *Hæreſ.* 75. n. 7. 8.

LECTIO II.

QUòd ſpectat ád ritum illum, quo mortuórum nómina pronuntiántur, quid eo eſſe poteſt utílius, quid opportúnius, aut verò admiratióne dígnius? Nempè ut qui adſunt, certíſſimè ſibi perſuádeant mórtuos vívere, nec in níhilum redáctos eſſe, ſed exíſtere adhuc, atque apud Dóminum vívere: tum ut religiosíſſimum illud dogma prædicétur, quo qui pro frátribus precántur, benè de illis ſperáre conſtat, quaſi péregrè profectis. Neceſsáriò fácere illud Eccléſiam dico; quæ tráditum ſibi ritum illum à majóribus accéperit.

De Epíſtola ſecúnda beáti Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

LECTIO III. *c.* 5. *v.* 1. *ad* 10.

SCimus quóniam ſi terréſtris domus noſtra hujus habitatiónis diſſolvátur, quòd ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufáctam, ætérnam in cœlis. Nam & in hoc ingemíſcimus, habitatiónem noſtram quæ de cœlo eſt, ſuperíndui cupiéntes; ſi tamen veſtíti, non nudi inveniámur. Nam & qui ſumus in hoc tabernáculo, ingemíſcimus graváti: eò quòd nólumus expoliári, ſed ſuperveſtíri; ut abſorbeátur quod mortále eſt à vita. Qui autem éfficit nos in hoc ipſum, Deus, qui dedit nobis pignus Spíritus. Audéntes ígitur ſemper ſciéntes quóniam dum ſu-

mus in córpore, peregrinámur à Dómino: (per fidem enim ambulámus, & non per ſpéciem.) Audémus autem, & bonam voluntátem habémus magìs peregrinári à córpore, & præséntes eſſe ad Dóminum. Et ídeò conténdimus, ſive abséntes, ſive præséntes, placére illi. Omnes enim nos manifeſtári opórtet ante tribúnal Chriſti, ut réferat unuſquíſque própria córporis, próut geſſit, ſive bonum, ſive malum.

FERIA IV. ET SABBAT.

De Michǽa Prophéta.

LECTIO I. *c.* 7. *v.* 7. *ad* 10.

EGò ad Dóminum aſpíciam, expectábo Deum Salvatórem meum: aúdiet me Deus meus. Ne lætéris, inimíca mea, ſuper me, quia cécidi; consúrgam, cùm sédero in ténebris, Dóminus lux mea eſt. Iram Dómini portábo, quóniam peccávi ei, donec cauſam meam júdicet, & fáciat judícium meum: edúcet me in lucem, vidébo juſtítiam ejus; & aſpíciet inimíca mea, & operiétur confuſióne, quæ dicit ad me: Ubi eſt Dóminus Deus tuus? Oculi mei vidébunt in eam: nunc erit in conculcatiónem ut lutum plateárum.

Sermo ſancti Joánnis Chryſóſtomi.

Hom. 21. *in Act. Apoſt.* n. 4.

LECTIO II.

NOn fruſtrà oblatiónes pro defúnctis fiunt, non fruſtrà preces, non fruſtrà eleemóſynæ. Hæc ómnia Spíritus diſpóſuit, volens ut nos mútuò juvémus. Non fruſtrà clamat Diáconus: Pro iis qui in Chriſto defúncti ſunt, & pro iis qui illórum memóriam fáciunt. Non Diáconus hanc emíttit vocem, ſed Spíritus; non Sanctus dico, ſed donum ejus. Quid dicis? In mánibus eſt hóſtia, & ómnia paráta proſtant: adſunt Angeli, Archángeli: ádeſt Fílius Dei: cum tanto horróre adſtant omnes: adſtant illi clamántes, ómnibus ſiléntibus; & putas hæc fruſtrà fieri? Itaque ne utcúnque accedámus, nec témerè hæc fieri putémus. Hæc cùm ſciámus, conſiderémus quantas póſſumus conſolatiónes defúnctis conférre, vice lacrymárum, vice flétuum, vice monumentórum, eleemóſynas nempè, oratiónes, oblatiónes; ut, & illi, & nos promíſſa conſequámur bona.

De Epíſtola beáti Pauli Apóſtoli ad Romános.

LECTIO III. *c.* 5. *v.* 15. *ad* 19.

SI unius delícto multi mórtui ſunt, multò magìs grátia Dei & donum in grátia uníus hóminis Jeſu Chriſti in plures abundávit. Et non ſicut per unum peccátum, ità & donum; nam judícium quidem ex uno in condemnatiónem; grátia autem ex multis de-

lictis in juſtificatiónem. Si enim unius delicto mors regnávit per unum: multò magìs abundántiam grátiæ, & donatiónis, & juſtitiæ accipiéntes, in vita regnábunt per unum Jeſum Chriſtum. Igitur ſicut per unius delictum in omnes hómines in condemnatiónem; ſic & per unius juſtitiam in omnes hómines in juſtificatiónem vitæ. Sicut enim per inobediéntiam unius hóminis, peccatóres conſtitúti ſunt multi; ità & per unius obeditiónem, juſti conſtituéntur multi.

Oratio.

DEus indulgentiárum Dómine, da ánimæ fámuli tui (*vel* fámulæ tuæ) *N.* cujus Anniversárium depoſitiónis diem commemorámus, refrigérii ſedem, & quiétis beatitúdinem, & lúminis claritátem; Per Dóminum.

In primo Anniverſario dicitur tantùm prædicta Oratio; in aliis adduntur ſequentes, ſub eadem concluſione.

Pro Benefactoribus.

DEus, véniæ largítor, & humánæ ſalútis amátor; quæſumus cleméntiam tuam, ut noſtræ congregatiónis fratres, propínquos & benefactóres, qui ex hoc ſéculo tranſiérunt, beátâ Maríâ ſemper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis conſórtium perveníre concédas; Per Dóminum.

Pro omnibus Defunctis.

FIdélium, Deus, ómnium Cónditor & Redémptor, animábus ómnium Fidélium Defunctórum remiſſiónem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgéntiam quam ſemper optavérunt, piis ſupplicatiónibus conſequántur; Qui vivis & regnas cum Deo Patre.

℣. Dóminus vobíſcum;
℟. Et cum ſpíritu tuo.
℣. Requiéſcant in pace.
℟. Amen.

Pro pluribus Defunctis.

DEus, cui próprium eſt miſeréri ſemper & párcere; propitiáre animábus famulórum famularúmque tuárum, & ómnia eárum peccáta dimítte; ut mortalitátis vínculis abſolútæ, tranſíre mereántur ad vitam; Per Dóminum.

Pro Patre vel Matre.

DEus, qui nos patrem & matrem honoráre præcepíſti; miſerére cleménter animábus (*vel* ánimæ patris mei *vel* matris meæ,) eorúmque (*vel* ejúſque) peccáta dimítte; méque eos (*vel* eum, *vel* eam) in ætérnæ claritátis gaúdio fac vidére; Per Dóminũ noſtrum Jeſum Chriſtum Fílium tuum, qui tecum vivit & regnat in unitáte Spíritûs ſancti Deus; Per ómnia ſécula ſeculórum. ℟. Amen.

PSALMI GRADUALES.

Dicuntur quinque primi Pſalmi ſinè Glória Patri, *ſed in fine ultimi dicitur*, Réquiem ætérnam, &c.

Inchoantur abſolutè ſinè Antiphona, Pſalmi, Ad Dóminum, cùm tribulárer, clamávi, *p.* 57. Levávi óculos meos, *p.* 57. Lætátus ſum, *p.* 118. Ad te levávi, *p.* 73. Niſì quia Dóminus, *p.* 58.

In fine dicitur, Réquiem ætérnam dona eis, Dómine; * & lux perpétua lúceat eis.

Deinde dicitur flexis genibus:

Kýrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kýrie, eléiſon. Pater noſter, &c. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Convértere, Dómine, uſquequò? ℟. Et deprecábilis eſto ſuper ſervos tuos. *Pſ.* 89. 13.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101. 2.

℣. Dóminus vobiſcum; ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

Abſólve, quǽſumus, Dómine, ánimas famulórum famularúmque tuárum, & ómnium Fidélium Defunctórum ab omni vínculo delictórum: ut in reſurrectiónis glória inter Sanctos & Electos tuos reſuſcitáti reſpírent; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Poſt Orationem ſtatim dicuntur ſequentes quinque Pſalmi abſolutè; & in fine cujuſlibet dicitur, Glória Patri.

Pſalmi, Qui confídunt *p.* 58. In convertendo, *p* 88. Niſì Dóminus, *p.* 58. Beáti omnes, *p.* 88. Sæpè expugnavérunt me, *p.* 103.

Deinde dicitur flexis genibus:

Kýrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kýrie, eléiſon. Pater noſter, &c. *ſecretò.* ℣. Et ne nos indúcas, &c.

℣. Memor eſto congregatiónis tuæ; ℟. Quam poſſedíſti ab initio. *Pſ.* 73. 2.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101. 2.

℣. Dóminus vobiſcum; ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

Deus, cui próprium eſt miſeréri ſemper & párcere, ſúſcipe deprecatiónem noſtram; ut nos & omnes fámulos tuos quos delictórum caténa conſtríngit, miſerátio tuæ pietátis clementer abſólvat; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Similiter poſt hanc Orationem dicuntur ſequentes quinque Pſalmi, cum Glória Patri, *in fine cujuſlibet.*

Pſal. De profúndis, *p.* 103. Dómine, non eſt exal-

tátum, *p.* 74. Meménto, Dómine, *p.* 88. Ecce quàm bonum, *p.* 119. Ecce nunc benedícite, *p.* 28.

Deinde dicitur flexis genibus:

Kýrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kýrie, eléiſon. Pater noſter, &c. *ſecretò.* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Deus ómnium, miſerére plebi tuæ, ℟. Super quam invocátum eſt nomen tuum. *Eccli.* 36. 14.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101. 2.

℣. Dóminus vobíſcum; ℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

PRætende, quæſumus, Dómine, fámulis & famulábus tuis déxteram cœléſtis auxílii; ut te toto corde perquírant, & quæ digné póſtulant, cónſequi mereántur; Per Chriſtū Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ

ANTE PRANDIUM.

Qui benedicit Menſam, incipit, Benedícite. *Alii reſpondent*, Dóminus. *Deinde dicit* ℣. Oculi ómnium, *& alii proſequuntur*, In te ſperant, Dómine; & tu das eſcam illórum in témpore opportúno: áperis tu manum tuam, & imples omne ánimal benedictióne. *Pſ.* 144. 15. 16.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat. Kýrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kýrie, eléiſon. Pater noſter, &c. *ſecretò.* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

Orémus.

BEnedic, Dómine, nos, & hæc ✝ tua dona, quæ de tua largitáte ſumus ſumptúri; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Lector dicit, Jube, Domne, benedícere.

Benedictio. Menſæ cœléſtis partícipes fáciat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

In fine Lectionis dicitur: Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî. ℟. Deo grátias.

GRATIARUM ACTIO poſt Prandium.

Qui benedixit Menſam, incipit, ℣. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua, *& alii proſequuntur*, Et ſancti tui benedícant tibi. *Pſ.* 144. 10. ℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Poſteà dicit, Agimus tibi grátias, omnípotens Deus, pro univérſis beneficiis tuis; Qui vivis & regnas in ſǽcula ſeculórum. ℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur Pſalmus, Laudáte Dóminum, omnes gentes, *p.* 111.

In fine Glória Patri.

Deinde Kýrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kýrie, eléiſon. Pater noſter, &c. *ſecretò*

uſque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem, ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Diſpérſit dedit paupéribus; ℟. Juſtítia ejus manet in séculum séculi. *Pſ.* 111. 9.

℣. Benedícam Dóminum in omni témpore; ℟. Semper laus ejus in ore meo. *Pſ.* 33. 2.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea: ℟. Aúdiant manſuéti, & lætén-tur. *Pſ.* 33. 3.

℣. Magnificáte Dóminum mecum; ℟. Et exaltémus nomen ejus in idípſum. *Pſ.* 33. 4.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum, ℟. Ex hoc nunc & uſque in séculum. *Pſ.* 112. 2.

Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam. ℟. Amen.

℣. Benedicámus Dómino; ℟. Deo grátias.

Secretò, Fidélium ánimæ per miſericórdiam Dei requiéſcant in pace. ℟. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ ante Cœnam.

Qui benedicit Menſam, incipit, Benedícite. *Alii reſpondent*, Dóminus. *Deinde dicit* ℣. Edent paúperes, *& alii proſequuntur*, Et ſaturabúntur: & laudábunt Dóminum qui requírunt eum: vivent corda eórum in séculum séculi. *Pſ.* 21. 27.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat. Kýrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kýrie, eléiſon. Pater noſter, &c. *ſecretò uſque ad* ℣. Et ne nos indúcas, &c.

Orémus.

Benedic, Dómine, nos, & hæc ✝ tua dona, quæ de tua largitáte ſumus ſumptúri; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

Lector dicit, Jube, Domne, benedícere.

Benedictio. Ad cœnam perpétuæ vitæ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

In fine Lectionis dicitur: Tu autem, Dómine, miſerére noſtrî. ℟. Deo grátias.

GRATIARUM ACTIO poſt Cœnam.

Qui benedixit Menſam, incipit, ℣. Memóriam fecit mirabílium ſuórum, *& alii proſequuntur*, Miséricors & miſerátor Dóminus; eſcam dedit timéntibus ſe. *Pſ.* 110. 4. ℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Poſteà dicit, Benedíctus Deus in donis ſuis, & ſanctus in ómnibus opéribus ſuis; Qui vivit & regnat in sécula ſeculórum. ℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur Pſalmus, Laudáte Dóminum, ómnes gentes, *p.* 111. *& reliqua, ut ſuprà*, p. cxxxvj.

IN JEJUNIIS, *ad refectionem fit Benedictio Menſæ & Gratiarum Actio, ut notatum eſt pro Cœna.*

FERIA IV. V. ET VI.
Majoris Hebdomadæ.

BENEDICTIO.

CHriſtus factus eſt pro nobis obédiens uſque ad mortem, mortem autem crucis. *Philipp.* 2. 8.

Pater, *totum ſecretò.*

Deinde nihil dicendo, ſigno Crucis benedicitur menſa: quæ benedictio Feriâ ſextâ omittitur.

Ad Lectionem non datur benedictio, nec dicitur Tu autem.

GRATIARUM ACTIO.

CHriſtus factus eſt pro nobis obédiens uſque ad mortem, mortem autem crucis. *Philipp.* 2. 8.

Pſalmus, Miſerére meî, Deus, * ſecúndùm magnam miſericórdiam tuam, *p.* 120. *ſinè* Glória Patri. Pater noſter, *totum ſecretò.*

REſpice, quæſumus, Dómine ſuper hanc família tuam, pro qua Dóminus noſter Jeſus Chriſtus non dubitávit mánibus tradi nocéntium, & crucis ſubíre torméntum. *Secretò*, Qui tecum vivit & regnat in unitáte.

SABBATO SANCTO.

BENEDICTIO.

BEnedícite, ℟. Dóminus. Cùm tranſíſſet Sábbatum, María Magdaléne, & María Jacóbi, & Salóme emérunt arómata; ut veniéntes úngerent Jeſum, allelúia. *Marc.* 16. 1.

Kýrie, eléiſon, *& reliqua, ut ſuprà*, p. cxxxvj.

GRATIARUM ACTIO.

VEſpere autem Sábbati, quæ lucéſcit in prima Sábbati, venit María Magdaléne, & áltera María vidére ſepúlcrum, allelúia. *Matt.* 28. 1.

Benedíctus Deus in donis, &c. *Pſalmus*, Laudáte Dóminum, omnes gentes, *p.* 113. Kýrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kýrie, eléiſon. Pater noſter, &c. *ſecretò uſque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem; ℟. Sed líbera nos à malo.

℣. Diſpérſit, *& reliqua, ut ſuprà*, p. cxxxvj.

IN DIE S. PASCHÆ,
Et uſque ad prandium ſequentis ſabbati incluſivè.

BENEDICTIO.

BEnedícite, ℟. Dóminus. Hæc dies quam fecit Dóminus, exultémus & lætémur in ea, allelúia. *Pſ.* 117. 24.

Glória Patri, & Fílio. Kýrie, eléiſon, *& reliqua, ut ſuprà*, p. cxxxvj.

GRATIARUM ACTIO.

HÆc dies quam fecit Dóminus, exultémus & lætémur in ea, allelúia. *Pſ.* 117. 24.

Glória Patri, *& reliqua, ut ſuprà*, p. cxxxvj. *Excepto quòd loco Pſalmi*, Miſerére meî, Deus, ſecúndùm, *dicitur Pſalmus*, Confitémini Dómino, *p.* 13.

IN ASCENSIONE DOMINI,
Et uſque ad Vigiliam Pentecoſtes.

BENEDICTIO.

BEnedícite, ℟. Dóminus. Aſcéndens Chriſtus in altum, alleluia, captívam duxit captivitátem, allelúia. *Epheſ.* 4. 8.

Glória Patri. Kýrie, eléiſon, *& reliqua, ut ſuprà*, p. cxxxvj.

GRATIARUM ACTIO.

AScéndit Deus in júbilo, allelúia, & Dóminus in voce tubæ, allelúia. *Pſ.* 46. 6.

Glória, *& reliqua, ut ſuprà*, p. cxxxvj. *Excepto quòd loco Pſalmi*, Miserére, *dicitur Pſalmus*, Omnes gentes *p.* 109.

IN PENTECOSTE, & per Hebdomadam.

BENEDICTIO.

BEnedícite, ℟. Dóminus. Spíritus Dómini replévit orbem terrárum, allelúia; & hoc, quod cóntinet ómnia, ſciéntiam habet vocis, allelúia. *Sap.* 1. 7.

Glória Patri. Kýrie, eléiſon, *& reliqua, ut ſuprà*, p. cxxxvj.

GRATIARUM ACTIO.

REpléti ſunt omnes Spíritu ſancto, allelúia, & cœpérunt loqui, allelúia. *Act.* 2. 4.

Glória Patri, *& reliqua, ut ſuprà*, p. cxxxvj. *Excepto quòd loco Pſalmi*, Miserére meî, *dicitur Pſalmus*, Magnus Dóminus, & laudábilis nimis, *p.* 110.

ITINERARIUM.

Viator, in ipſo itineris ingreſſu, ſi ſolus fuerit, dicat quæ ſequuntur in ſingulari, ſi cum ſociis, in plurali, ut ſequitur.

Canticum, Benedíctus Dóminus Deus Iſraël, *p.* 11.

Ant. Benè ambulémus, & ſit Deus in itínere noſtro, & Angelus ejus comitétur nobíſcum.

PRECES.

KYrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kýrie, eléiſon. Pater noſter, &c. *ſecretò.* ℣. Et ne nos indúcas, &c.

℣. Salvos fac ſervos tuos, ℟. Deus meus, ſperántes in te. *Pſ.* 85. 2.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de Sancto; ℟. Et de Sion tuére nos. *Pſ.* 19. 3.

℣. Eſto nobis, Dómine, turris fortitúdinis, ℟. A fácie inimíci. *Pſ.* 60. 4.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis; ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis. *Pſ.* 88. 23.

℣. Benedíctus Dóminus die quotídie: ℟. Próſperum iter fáciat nobis Deus ſalutárium noſtrórum. *Pſ.* 67. 20.

COnſciéntias noſtras, quæſumus, Dómine, viſitándo purífica; ut véniens Dóminus noſter Jeſus Chriſtus Fílius tuus, parátā ſibi in nobis invéniat manſiónem; Qui tecum vivit & regnat Deus. ℟. Amen.

GRATIARUM ACTIO
POST MISSAM.

Pſalmus Bénedic, ánima mea, Dómino, *p.* 38.

Pſalmus Laudáte Dóminum in ſanctis ejus, *p.* 11.

Ant. Benedícite, ſacerdótes Dómini, Dómino: laudáte & ſuperexaltáte eum in sécula. *Dan.* 3. 84.

PRECES.

KYrie, eléiſon. Chriſte, eléiſon. Kýrie, eléiſon. Pater noſter, &c. ℣. Et ne nos indúcas, &c.

℣. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua; ℟. Et ſancti tui benedícant tibi. *Pſ.* 144. 10.

℣. Exultábunt ſancti in glória; ℟. Lætabúntur in cubílibus ſuis. *Pſ.* 149. 5.

℣. Non nobis, Dómine, non nobis, ℟. Sed nómini tuo da glóriam. *Pſ.* 113. 9.

℣. Dómine, exaúdi oratiónem meam; ℟. Et clamor meus ad te véniat. *Pſ.* 101. 2.

Orémus.

DEus, qui tribus púeris mitigáſti flammas ígnium; concéde propítius, ut nos fámulos tuos non exúrat flamma vitiórum.

ACtiónes noſtras, quæſumus, Dómine, aſpirándo præveni, & adjuvándo proſéquere; ut cuncta noſtra orátio & operátio, à te ſemper incípiat, & per te cœpta finiátur.

DA nobis, quæſumus, Dómine, vitiórum noſtrórum flammas extínguere, qui beáto Lauréntio tribuíſti tormentórum ſuórum incéndia superáre; Per Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

LITANIÆ

SANCTISSIMI NOMINIS JESU.

Kyrie, eléiſon.
Chriſte, eléiſon.
Kýrie, eléiſon.
Jeſu, audi nos.
Jeſu, exaúdi nos.
Pater de cœlis Deus, Miſerére nobis.
Fili Redémptor mundi Deus, Miſerére nobis.
Spíritus ſancte Deus, Miſerére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, Miſerére nobis.
Jeſu Fili Dei vivi, Miſerére nobis.
Jeſu Splendor Patris, miſ.
Jeſu Candor lucis ætérnæ, miſerére nobis.
Jeſu Rex glóriæ, miſ.
Jeſu Sol juſtítiæ, miſ.
Jeſu Fili Maríæ Vírginis, miſerére nobis.
Jeſu admirábilis, miſ.
Jeſu Deus fortis, miſ.
Jeſu Pater futúri séculi, miſerére nobis.
Jeſu magni consílii Angele, miſ.
Jeſu potentíſſime, miſ.
Jeſu patientíſſime, miſ.
Jeſu obedientíſſime, miſ.
Jeſu mitis, & húmilis corde, miſ.
Jeſu amátor caſtitátis, miſ.
Jeſu amátor noſter, miſ.
Jeſu Deus pacis, miſ.
Jeſu Autor vitæ, miſ.
Jeſu exémplar virtútum, miſerére nobis.
Jeſu zelátor animárum, miſerére nobis.
Jeſu Deus noſter, miſ.
Jeſu refúgium noſtrum, miſ.
Jeſu Pater paúperum, miſ.
Jeſu theſaúrus fidélium, miſerére nobis.
Jeſu bone Paſtor, miſ.
Jeſu Lux vera, miſ.
Jeſu Sapiéntia ætérna, miſ.
Jeſu bónitas infiníta, miſ.
Jeſu via & vita noſtra, miſ.
Jeſu gaúdium Angelórum, miſerére nobis.
Jeſu Magíſter Apoſtolórum, miſ.
Jeſu Doctor Evangeliſtárum, miſ.
Jeſu fortitúdo Mártyrum, miſerére nobis.
Jeſu lumen Confeſsórum, miſerére nobis.
Jeſu púritas Vírginum, miſerére nobis.
Jeſu coróna Sanctórum ómnium, miſ.
Propítius eſto, Parce nobis, Jeſu.
Propítius eſto, Exaúdi nos, Jeſu.
Ab omni malo, Líbera nos, Jeſu.
Ab ira tua, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
A ſpíritu fornicatiónis, líbera nos, Jeſu.
A morte perpétua, líbera.
A negléctu inſpiratiónum tuárum, líbera.
Per myſtérium ſanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per Nativitátem tuam, líbera nos, Jeſu.

Per Infántiam tuam, líbera.
Per diviníſſimam Vitam tuam, líbera.
Per Labóres tuos, líbera.
Per Agóniam & Paſſiónem tuam, líbera.
Per Crucem & Derelictiónem tuam, líbera.
Per Languóres tuos, líbera.
Per Mortem & Sepultúram tuam, líbera.
Per Reſurrectiónem tuam, líbera nos, Jeſu.
Per Aſcenſiónem tuam, líbera nos, Jeſu.
Per Gaúdia tua, líbera.
Per Glóriam tuam, líbera.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Parce nobis, Jeſu.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Exaúdi nos, Jeſu.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Miſerére nobis, Jeſu.

Orémus.

Domine Jeſu, cujus Nomen nemo cum fructu dícere poteſt, nisì in Spíritu ſancto; concéde, quæſumus, illud ſacratíſſimum Nomen invocántibus, ómnium remiſſiónem peccatórum; Qui vivis & regnas in ſǽcula ſæculórum. ℟. Amen.

LITANIÆ

BEATÆ MARIÆ VIRGINIS.

Kyrie, eléiſon.
Chriſte, eléiſon.
Kýrie, eléiſon.
Chriſte, audi nos.
Chriſte, exaúdi nos.
Pater de cœlis Deus, Miſerére nobis.
Fili Redémptor mundi Deus, Miſerére nobis.
Spíritus ſancte Deus, Miſerére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, Miſerére nobis.
Sancta María, Ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora pro nobis.
Mater Chriſti, ora.
Mater divínæ grátiæ, ora.
Mater puríſſima, ora.
Mater caſtíſſima, ora.
Mater invioláta, ora.
Mater intemeráta, ora.
Mater amábilis, ora.
Mater admirábilis, ora.
Mater Creatóris, ora.
Mater Salvatóris, ora.
Virgo prudentíſſima, ora.
Virgo veneránda, ora.
Virgo prædicánda, ora.
Virgo potens, ora.
Virgo clemens, ora.
Virgo fidélis, ora.
Spéculum juſtítiæ, ora.
Sedes ſapiéntiæ, ora.
Cauſa noſtræ lætítiæ, ora.
Vas ſpirituále, ora.
Vas honorábile, ora.
Vas insígne devotiónis, ora pro nobis.
Roſa mýſtica, ora.
Turris Davídica, ora.
Turris ebúrnea, ora.

Domus

Domus aúrea, ora.
Fœ́deris arca, ora.
Jánua cœli, ora.
Stella matutína, ora.
Salus infirmórum, ora.
Refúgium peccatórum, ora.
Conſolátrix afflictórum, ora pro nobis.
Auxílium Chriſtianórum, ora pro nobis.
Regína Angelórum, ora.
Regína Patriarchárum, ora.
Regína Prophetárum, ora.
Regína Apoſtolórum, ora.
Regína Mártyrum, ora.
Regína Confeſsórum, ora.
Regína Vírginum, ora.
Regína Sanctórum ómnium, ora.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Exaúdi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Miſerére nobis.

Orémus.

FAmulórum tuórum, quæſumus, Dómine, delíctis ignóſce; ut qui tibi placére de áctibus noſtris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini noſtri interceſſióne ſalvémur; Per eúmdem Jeſum Chriſtum Dóminum noſtrum. ℟. Amen.

INDEX PSALMORUM.

Pſal.		Pagina.
119	AD Dóminum, cùm tribulárer.	57
27	Ad te, Dómine, clamábo.	7
24	Ad te, Dómine, levávi.	84
122	Ad te levávi óculos meos.	73
28	Afférte Dómino, filii Dei.	69
77	Atténdite, pópule meus.	70
48	Audíte hæc, omnes gentes.	61
118	BEáti immaculáti in via.	14
127	Beáti omnes qui timent Dóminum.	88
31	Beáti quórum remíſſæ ſunt.	76
40	Beátus qui intélligit.	111
1	Beátus vir qui non ábiit.	3
111	Beátus vir qui timet Dóminum.	24
33	Benedícam Dóminum in omni témpore.	53
103	Bénedic, ánima mea, Dómino: *Dómine Deus.	31
102	Bénedic, ánima mea, Dómino; * & ómnia.	38
143	Benedíctus Dóminus Deus meus.	41
84	Benedixíſti, Dómine, terram tuam.	80
91	Bonum eſt confitéri Dómino.	37
95	CAntáte Dómino cánticum novum, *cantáte.	36
149	Cantáte Dómino cánticum novum; * laus ejus.	90
97	Cantáte Dómino cánticum novum, * quia.	82
18	Cœli enárrant glóriam Dei.	32
74	Confitébimur tibi, Deus.	64
110	Confitébor tibi, Dómine . . . . in consílio.	24
9	Confitébor tibi, Dómine, in toto corde... narrábo.	51
137	Confitébor tibi, Dómine, . . . quóniam audíſti.	39
104	Confitémini Dómino, & invocáte.	44
135	Confitémini Dómino quóniam.... Confitémini.	33
106	Confitémini Dómino quóniam.... Dicant qui.	48
117	Confitémini Dómino quóniam. . . Dicat nunc.	13
105	Confitémini Dómino quóniam... Quis loquétur.	46
15	Consérva me, Dómine, quóniam ſperávi in te.	89
115	Crédidi, propter quod locútus ſum.	87
4	Cùm invocárem, exaudívit me Deus.	[illegible]

Pſal.		Paginæ.
129	De profúndis clamávi ad te, Dómine.	103
43	Deus, aúribus noſtris audívimus.	56
49	Deus deórum Dóminus locútus eſt.	69
62	Deus, Deus meus, * ad te de luce vígilo.	10
21	Deus, Deus meus, réſpice in me.	100
69	Deus, in adjutórium meum inténde.	95
53	Deus, in nómine tuo ſalvum me fac.	87
71	Deus, judícium tuum regi da.	81
108	Deus, laudem meam ne tacúeris.	115
66	Deus miſereátur noſtrî.	110
45	Deus noſter, refúgium & virtus.	77
82	Deus, quis ſímilis erit tibi?	117
59	Deus, repulíſti nos.	116
81	Deus ſtetit in ſynagóga deórum.	34
78	Deus, venérunt gentes in hæreditátem tuam.	116
93	Deus ultiónum Dóminus.	55
114	Diléxi, quóniam exaúdiet Dóminus.	118
17	Díligam te, Dómine, fortitúdo mea.	4
38	Dixi: Cuſtódiam vias meas.	109
109	Dixit Dóminus Dómino meo.	23
35	Dixit injúſtus, ut delínquat.	107
52	Dixit insípiens.... in iniquitátibus.	62
13	Dixit insípiens.... in ſtúdiis ſuis.	75
140	Dómine, clamávi ad te.	119
7	Dómine, Deus meus, in te ſperávi.	42
87	Dómine, Deus ſalútis meæ.	93
8	Dómine, Dóminus noſter.	28
142	Dómine, exaúdi oratiónem meam, aúribus.	108
101	Dómine, exaúdi oratiónem meam, * & clamor.	30
20	Dómine, in virtúte tua lætábitur rex.	80
6	Dómine, ne in furóre tuo.... Miſerére.	42
37	Dómine, ne in furóre tuo.... Quóniam.	104
130	Dómine, non eſt exaltátum cor meum.	74
138	Dómine, probáſti me.	40
3	Dómine, quid multiplicáti ſunt.	4
14	Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo?	75
89	Dómine, refúgium factus es nobis.	35
23	Dómini eſt terra, & plenitúdo ejus.	90
26	Dóminus illuminátio mea.	79
22	Dóminus regit me.	87
92	Dóminus regnávit, decórem indútus eſt.	10
96	Dóminus regnávit, exúltet terra.	38
98	Dóminus regnávit, iraſcántur pópuli.	112

Pſal.		Paginæ.
133	ECce nunc benedícite Dóminum.	28
132	Ecce quàm bonum.	119
58	Eripe me de inimícis meis.	113
139	Eripe me, Dómine, ab hómine malo.	103
44	Eructávit cor meum verbum bonum.	76
144	Exaltábo te, Deus meus Rex.	74
29	Exaltábo te, Dómine, quóniam.	7
19	Exaúdiat te Dóminus in die tribulatiónis.	86
60	Exaúdi, Deus, deprecatiónem meam.	85
63	Exaúdi, Deus, oratiónem meam, cùm déprecor.	92
54	Exaúdi, Deus, oratiónem meam, & ne.	91
16	Exaúdi, Dómine, juſtítiam meam.	106
39	Expéctans expectávi Dóminum.	99
80	Exultáte Deo adjutóri noſtro.	85
32	Exultáte, juſti, in Dómino.	29
67	Exúrgat Deus, & diſſipéntur.	64
86	FUndaménta ejus in móntibus ſanctis.	111
85	INclína, Dómine, aurem tuam.	121
125	In converténdo Dóminus.	88
10	In Dómino confido.	59
113	In éxitu Iſraël de Ægýpto.	25
70	In te, Dómine, ſperavi ....& éripe me.	95
30	In te, Dómine, ſperávi .... in juſtítia.	101
65	Jubiláte Deo, omnis terra, pſalmum.	8
99	Jubiláte Deo, omnis terra, * ſervíte.	11
34	Júdica, Dómine, nocéntes me.	97
42	Júdica me, Deus, & diſcérne.	83
25	Júdica me, Dómine, quóniam.	98
121	LÆtátus ſum in his.	118
145	Lauda, ánima mea, Dóminum.	97
147	Lauda, Jerúſalem, Dóminum.	82
148	Laudáte Dóminum de cœlis.	34
150	Laudáte Dóminum in ſanctis ejus.	11
116	Laudáte Dóminum, omnes gentes.	111
146	Laudáte Dóminum, quóniam bonus.	66
134	Laudáte nomen Dómini.	50
112	Laudáte, púeri, Dóminum.	25
120	Levávi óculos meos in montes.	51
47	MAgnus Dóminus, & laudábilis.	110
131	Meménto, Dómine, David.	88

Psal.		*Paginæ.*
56	Miſerére meî, Deus, miſerére meî.	54
55	Miſerére meî, Deus, quóniam.	105
50	Miſerére meî, Deus, * ſecúndùm.	120
100	Miſericórdiam & judícium.	114
88	Miſericórdias Dómini * in ætérnum.	67
126	NIsì Dóminus ædificáverit domum.	58
123	Nisì quia Dóminus erat in nobis.	58
36	Noli æmulári in malignántibus.	60
61	Nónne Deo ſubjécta erit.	43
75	Notus in Judæa Deus.	114
46	OMnes gentes, plaúdite mánibus.	109
107	PArátum cor meum, Deus.	112
72	QUàm bonus Iſraël Deus.	63
83	Quàm diléćta tabernácula tua.	86
2	Quare fremuérunt gentes.	3
41	Quemádmodum desíderat cervus.	83
124	Qui confídunt in Dómino.	58
51	Quid gloriáris in malítia.	91
90	Qui hábitat in adjutório Altíſſimi.	27
79	Qui regis Iſraël, inténde.	44
128	SÆpè expugnavérunt me.	103
68	Salvum me fac, Deus.	93
11	Salvum me fac, Dómine.	59
57	Si verè útique juſtítiam.	107
136	Super flúmina Babylónis.	119
64	TE decet hymnus, Deus, in Sion.	78
94	VEníte, exultémus Dómino.	2
5	Verba mea aúribus pércipe, Dómine.	53
76	Voce meâ ad Dóminum...voce meâ ad Deum.	78
141	Voce meâ ad Dñum...voce meâ ad Dóminum.	104
12	Uſquequò, Dómine, oblivíſceris.	59
73	Ut quid, Deus, repulíſti in finem.	35

INDEX DIVISIONUM PSALMORUM.

Pſal.		Paginæ.
38	AB ómnibus iniquitátibus.	109
77	Abundávit (Dóminus) ut avérteret.	72
41	Ad meípſum ánima mea.	83
37	Amíci mei.	105
39	Annuntiávi juſtítiam tuam.	99
21	Apud te laus mea.	101
44	Audi, fília.	77
49	Audi, pópulus meus.	69
142	Audítam fac mihi manè.	108
32	Beáta gens.	29
88	Beátus populus.	67
93	Beátus homo.	55
118	Bonitátem fecíſti.	18
105	Citò fecérunt.	47
87	Clamávi ad te, Dómine, totâ die.	93
118	Clamávi in toto corde meo.	22
144	Confiteántur tibi, Dómine.	74
138	Confitébor tibi, (Dómine,) quia terribíliter.	40
89	Convértere, Dómine, úſquequò.	35
85	Deduc me, Dómine.	121
118	Defécit in ſalutáre tuum.	19
143	Deus, cánticum novum.	41
7	Deus judex juſtus.	43
17	Deus meus, impollúta.	6
67	Dóminus dabit verbum.	65
139	Dómine, Dómine, virtus.	104
68	Ego ſum pauper.	95
108	Et tu, Dómine.	115
26	Exaúdi, Dómine, vocem meam.	79
68	Exaúdi me, Dómine.	94
77	Et ábſtulit ſicut oves.	72
77	Et excitátus eſt.	73
34	Exúrge, & inténde.	98
77	Fílii Ephrem.	71
58	Fortitúdinem meam.	113
43	In Deo laudábimur.	56
118	Iníquos ódio hábui.	20
101	Inítio tu, Dómine.	30
80	In tribulatióne.	85
131	Jurávit Dóminus David.	89
144	Juſtus Dóminus.	74

Psal.		Paginæ.
04	Lætáta eſt Ægýptus.	46
18	Lex Dómini immaculáta.	33
18	Legem pone mihi.	17
18	Memor eſto verbi tui.	18
76	Memor fui óperum.	79
18	Mirabília teſtimónia tua.	21
16	Miríſica miſericórdias tuas.	106
02	Miſerátor.	39
9	Miſerére meî, Dómine: * vide.	51
30	Miſerére meî, Dómine, quóniam tríbulor.	102
17	Miſit de ſummo.	5
21	Ne diſcéſſeris à me.	100
48	Ne timúeris.	62
05	Non diſperdidérunt gentes.	48
04	Non relíquit.	45
36	Novit Dóminus dies.	60
36	Os juſti meditábitur.	61
70	Os meum annuntiábit.	96
06	Póſuit (Dóminus.)	50
18	Príncipes perſecúti ſunt me.	23
30	Quàm magna multitúdo.	102
91	Quàm magnificáta ſunt.... nimis.	37
03	Quàm magnificáta ſunt.... ómnia.	32
18	Quómodo diléxi.	20
02	Quómodo miſerétur.	39
18	Retríbue ſervo tuo.	14
88	Semel jurávi.	68
43	Si oblíti ſumus.	57
03	Sit glória Dómini in ſéculum.	32
34	Surgéntes teſtes iníqui.	98
06	Suſcépit eos (Dóminus) de via.	49
72	Tenuíſti, (Dómine,) manum.	64
77	Tránſtulit Auſtrum.	71
73	Tu confirmáſti.	36
01	Tu exúrgens.	30
33	Veníte, filii.	54
54	Véſpere & manè.	92
67	Vidérunt ingréſſus tuos.	65
79	Víneam de Ægýpto.	44
24	Univérſæ viæ Dómini.	84
9	Ut quid, Dómine, receſsíſti longè.	52

Index Canticorum Pſalterii.

Cantic.	*Paginæ.*
BEnedíctus Dóminus Deus Iſraël.	11
Magníficat ánima mea.	16
Nunc dimíttis.	28

Index Canticorum Communis.

AUdíte verbum Dómini.	cvj
Cibábit illum.	xxix
Confitébor tibi, Dómine Rex.	x
Ego dixi : In dimídio.	cxxvij
Gaudens gaudébo.	lv
Jerúſalem, cívitas Dei.	lxxix
Juſtórum ánimæ.	xvij
Laudáte Dóminum.	xciij
Pactum meum fuit.	xxxvj
Pars mea Dóminus.	xlij
Os ſuum apéruit.	lxij
Quàm pulchri ſuper montes.	iv
Qui timétis Dóminum.	xlviij
Sacérdos magnus.	xxiij

INTONATIONES, MEDIATIONES, & Terminationes Pſalmorum & Canticorum, ſecundùm cujuſque Toni & Modi differentias.

IN hocce Breviario, cuilibet Antiphonæ præfigitur numerus & littera. Numerus Tonum deſignat ; Littera Toni ſpeciem, ſeu Modum.

Modi completi, id eſt, qui deſinunt in legitimam Toni ſui finalem, litteris majuſculis ut plurimùm notantur.

Incompleti, ſeu ii qui in chorda finali non deſinunt, minuſculis litteris ſemper indicantur.

*Cùm aliquando Modi, ſive completi, ſive incompleti, in eadem chorda diverſimodè deſinant ; ut diſtinguantur, diverſis caracteribus, Romano ſcilicet & Italico, quandoque etiam aſteriſco, * aut accentu diſcernuntur.*

Intonatio adhibetur tantùm ad primum Verſum Pſalmi ; reliqui Verſus à Dominante reſumuntur. Canticorum Benedictus *&* Magnificat, *in Duplicibus Majoribus, & ſuprà, ſinguli Verſus inchoantur ut primus.*

Pſalmodia autem illa ſolemnis Canticorum nunquam adhibetur in Officio Defunctorum, neque in Simplicibus & Feriis, niſi aliud expreſſè notetur.

Cùm autem in primo Verſu Cantici Magnificat, *Intonatio & Mediatio, ut plurimùm compleri non poſſint propter ejus brevitatem, in cæteris ejus*

Verſibus recurrendum eſt ad Intonationem, quæ ad Benedictus, *eodem in Tono notatur.*

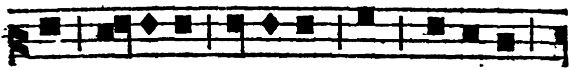
Notandum verò eſt, quòd loco ſyllabarum ut, re, mi, fa, ſol, la, ſi, *hæ terminationes, compendii causâ, per unam è ſeptem litteris alphabeticis in hocce libro deſignentur; ità ut, more Veterum*, a, *deſignet chordam* la; b, *chordam* ſi; c, *chordam* ut; d, *chordam* re; e, *chordam* mi; f, *chordam* fa; g, *chordam* ſol.

A	B	C	D	E	F	G
la	*ſi*	*ut*	*re*	*mi*	*fa*	*ſol*

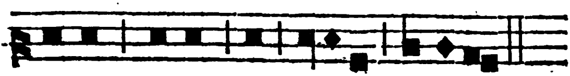

PRIMUS TONUS.

In A.

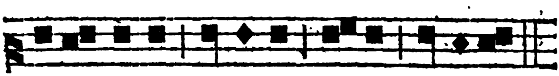

In e- xi-tu Iſ- ra- ël de Æ-gy-pto ,

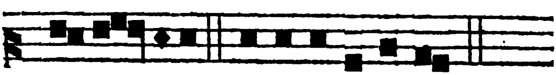

domus Ja- cob de populo barbaro.

In Canticis Evangelicis.

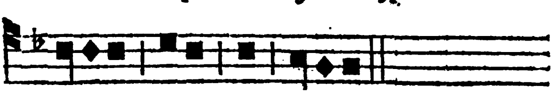

Be-ne-dictus Dominus De-us Iſ-ra-ël,

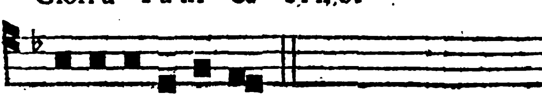

Ma-gni- fi-cat. e u o u a e.

Clavis ut plurimùm ſic tranſponitur.

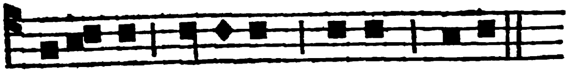

Glori-a Pa-tri & Fi-li-o.

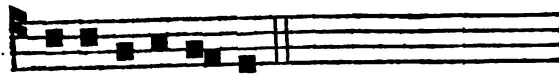

e u o u a e.

In D.

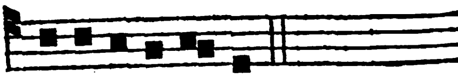

Lauda- te Dominum, omnes gentes.

e u o u a e.

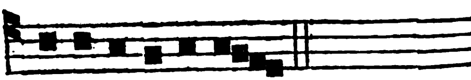
In D.

e u o u a e.

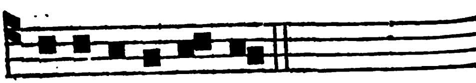
Sequens finalis eſt pariter in D; *ſed quia reddit ultimam ſyllabam caudatam, defectu caracterum, notatur ut ſequitur,* J.

In J.

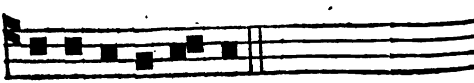
e u o u a e.

In f.

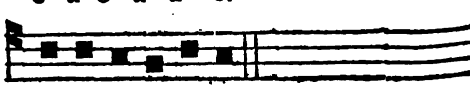
e u o u a e.

In g.

e u o u a e.

In g.

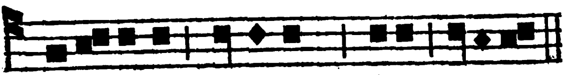

e u o u a e.

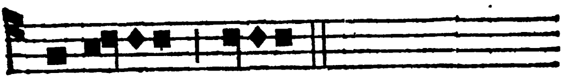
In a.

e u o u a e.

In Canticis Evangelicis.

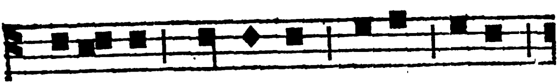
Bene-dictus Do-mi-nus De- us Iſ-ra-ël.

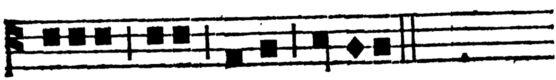
Ma-gni-fi-cat a-nima.

SECUNDUS TONUS.

In A.

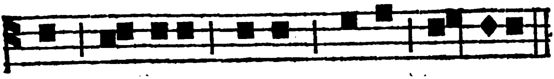

Lauda-te Do-mi-num, omnes gentes;

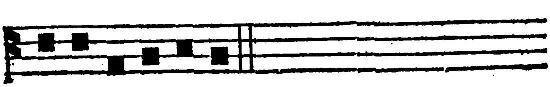

laudate eum, omnes popu-li.

In Canticis Evangelicis.

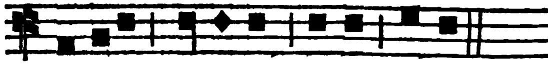

Nunc di- mittis ſervum tuum, Do-mine.

e u o u a e.

In D.

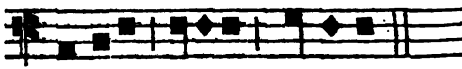

Laudate Dominum., omnes gentes.

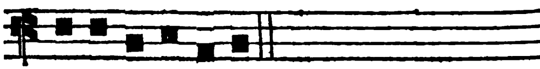

e u·o u a e.

In D.

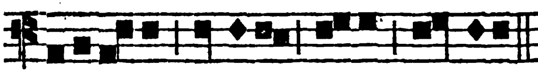

Laudate, pue-ri, Dominum.

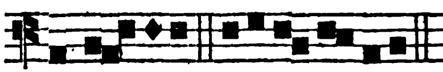
; e u o ü a e.

In Canticis Evangelicis.

Benedi-ctus Dominus De-us Iſ- ra-ël.

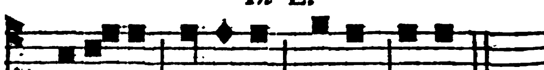
In D.*
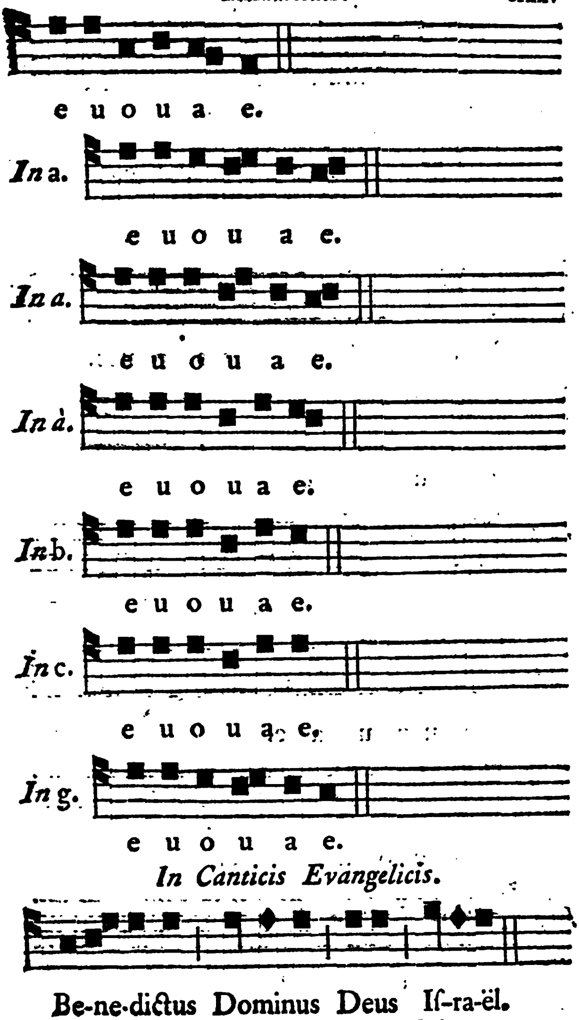

Ma-gni- ficat. e u o u a e.

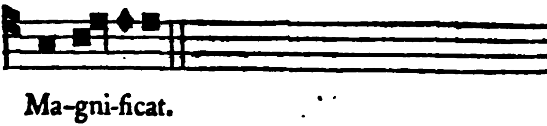
TERTIUS TONUS.

In E.

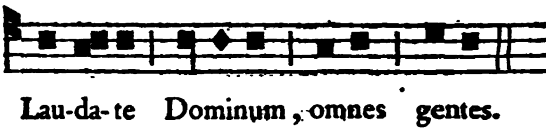
Lauda-te Dominum, omnes gentes.

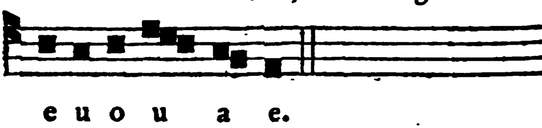

e u o u a e.
In a.
e u o u a e.
In a.
e u o u a e.
In à.
e u o u a e.
In b.
e u o u a e.
In c.
e u o u a e.
In g.
e u o u a e.
In Canticis Evangelicis.
Be-ne-dictus Dominus Deus Iſ-ra-ël.

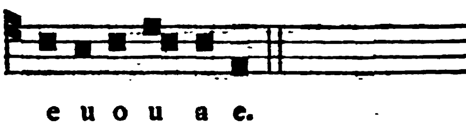
QUARTUS TONUS.

In E.

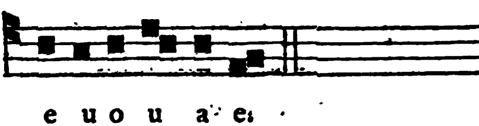

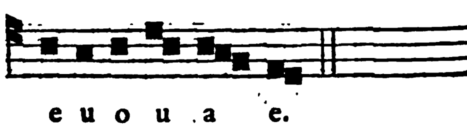
In E.

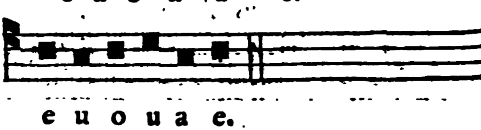
In f.

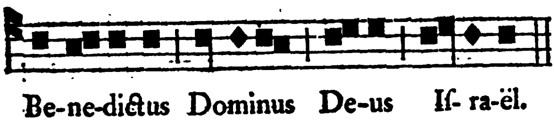
In d. *vel* D.

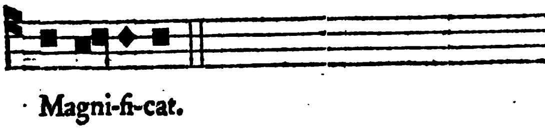

In a.

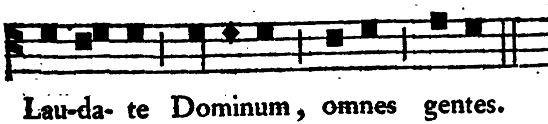

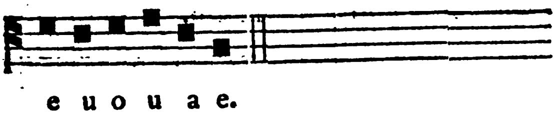
In Canticis Evangelicis.
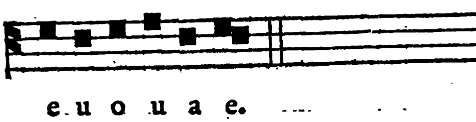

In A.
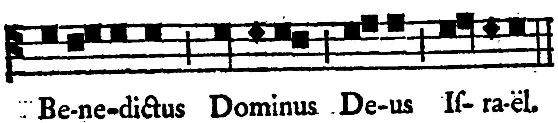

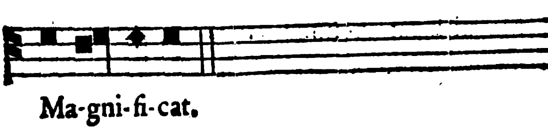

In c.

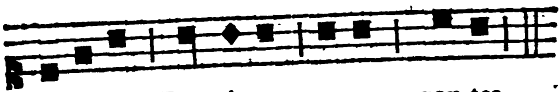
In Canticis Evangelicis.

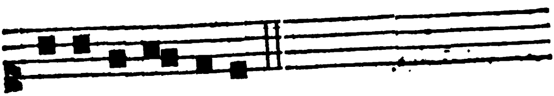

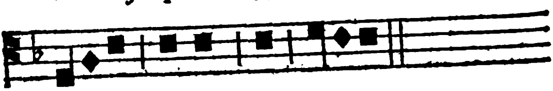
QUINTUS TONUS.

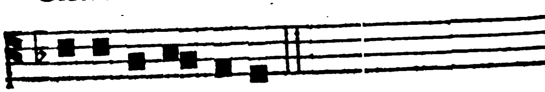
In C.

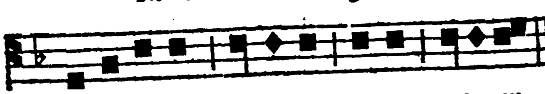

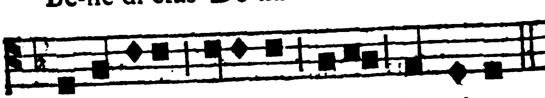
Clavis ſemper tranſponitur, ut ſequitur.

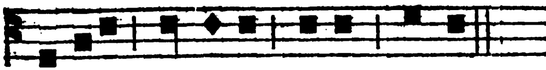

In Canticis Evangelicis.

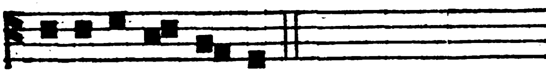

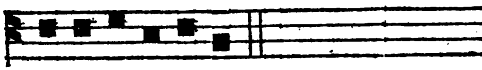
In F.

Laudate Do-minum, omnes gen-tes.

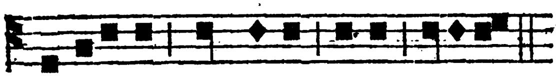

e u o u a e.

In a.

e u o u a e.

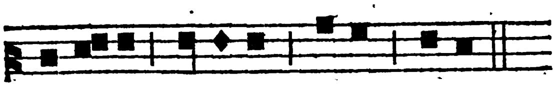
In Canticis Evangelicis.

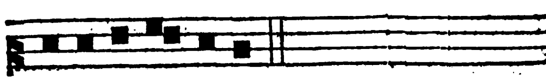
Benedictus Do- minus De- us Iſ-ra-ël.

SEXTUS TONUS.

In C.

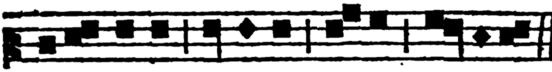

Lau-da- te Do-minum, omnes gen-tes.

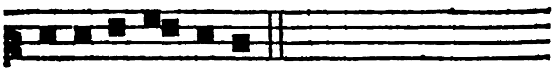

e u o u a e.

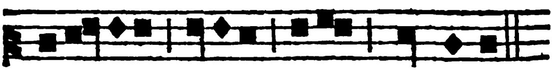
In Canticis Evangelicis.

Be-ne-di-ctus Dominus De- us Iſ- ra-ël.

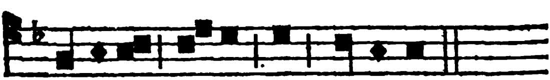

e u o u a e.

Ma-gni-fi-cat a-nima me-a Do-minum.

Clavis ut plurimùm tranſponitur, ut ſequitur.

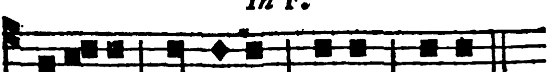

Glo-ri- a Pa- tri & Fi- li- o.

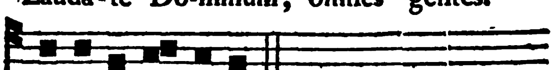

e u o u a e.

In F.

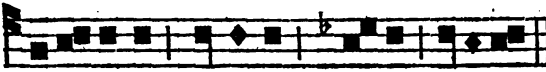

Lauda-te Do-minum, omnes gentes.

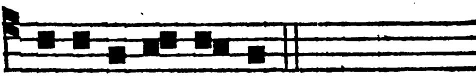
e u o u a e.

In Canticis Evangelicis.

Bene-dictus Dominus De-us Iſ-ra-ël.

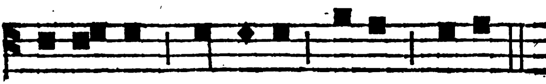
In F.

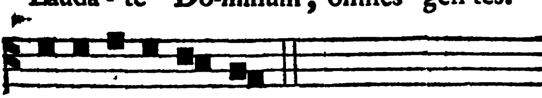
e u o u a e.

SEPTIMUS TONUS.

In G.

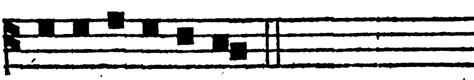

Laudá - te Do-minum, omnes gen-tes.

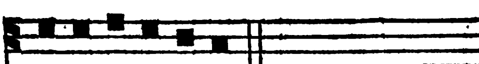
e u o u a e.

In a.

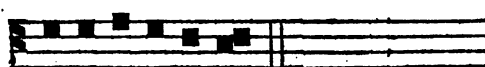
e u o u a e.

In b.

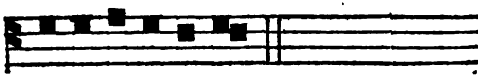
e u o u a e.

In c.

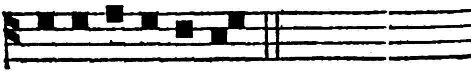
e u o u a e.

In c.

e u o u a e.

In d.

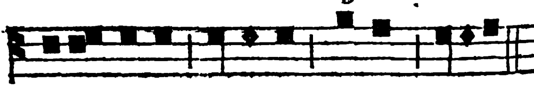
e u o u a e.

In d.

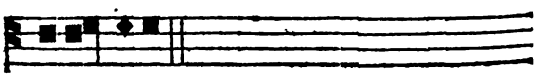

e u o u a e.

In Canticis Evangelicis.

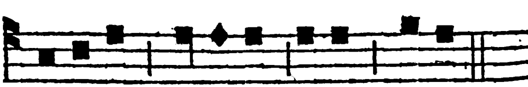
Be-ne- dictus Dominus De-us Iſ-ra-ël.

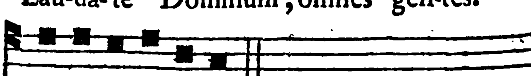
Ma-gni-fi-cat.

OCTAVUS TONUS.

In G.

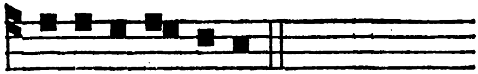

Lau-da- te Dominum, omnes gen-tes.

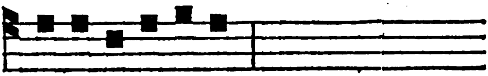
e u o u a e.

In G.
vel g.

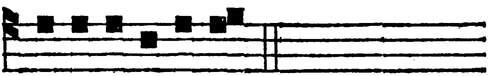
e u o u a e.

In c.

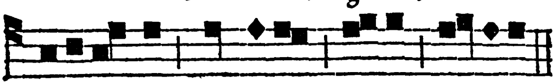
e u o u a e.

In d.

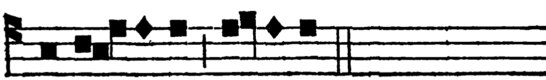

e u o u a e.

In Canticis Evangelicis.

Bene-di-ctus Do-mi-nus De-us Iſ-ra-ël.

Ma-gni- fi- cat a- ni-ma.

